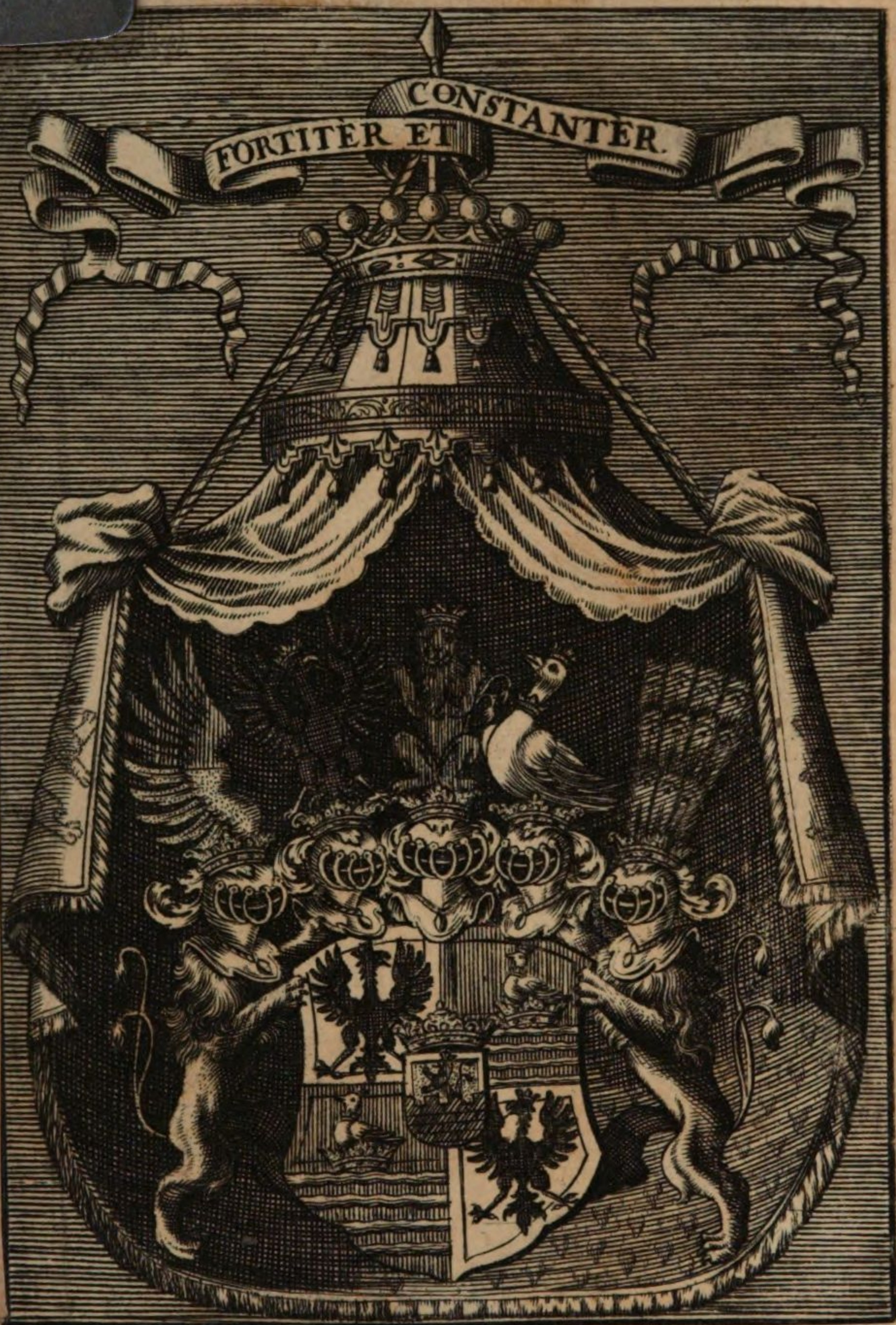

L. G. 150.
362

Bibl. Glott. univ.,
L. III, Cp. I. Ling. Graec.
C. Gram.,
Pg. 889.

M. CHRISTIANI STOCKII,

FAC. PHIL. IEN. ADIVNCTI

LITERATOR
GRAECVS

LINGVAE GRAECAE

INSTITVTIONEM PLENE ET

PERSPICVE TRADENS.

IENAE,

SVMPTIBVS. IO. FEL. BIELCKII.

LITERIS NISIANIS.

A. MDCCX.

Christophorus Otto Comes et
Dns in Sebalenberg. Praeposi-
tus Constantiensis & canonicus
Augustanus emib. a. 1711.
natus a. 1655. Ca. Junij ♀
mortuus a. 1711.

q ab a. 1693. q ab a. 1672.
eiusdemq. Ecclesiae Decanus ab
a. 1721.

♀ hora 8^a matutina in Hagen
prope Linz Austria superioris.
Patre, Comite Christophoro Er-
nesto de Matte, Christiana, na-
ta Baroniſſa Schiferin &c.

V I R O

ILLVSTRI ATQVE EXCELLENTISSIMO

DOMINO

L V D O V I C O

LENZ,

ICTO ABSQVE LONGO TITV-

LORVM SYRMATE CELE-

BERRIMO,

**Serenissimi Ducis Saxo - Weissenfelsensis
Vice - Cancellario meritissimo,**

&

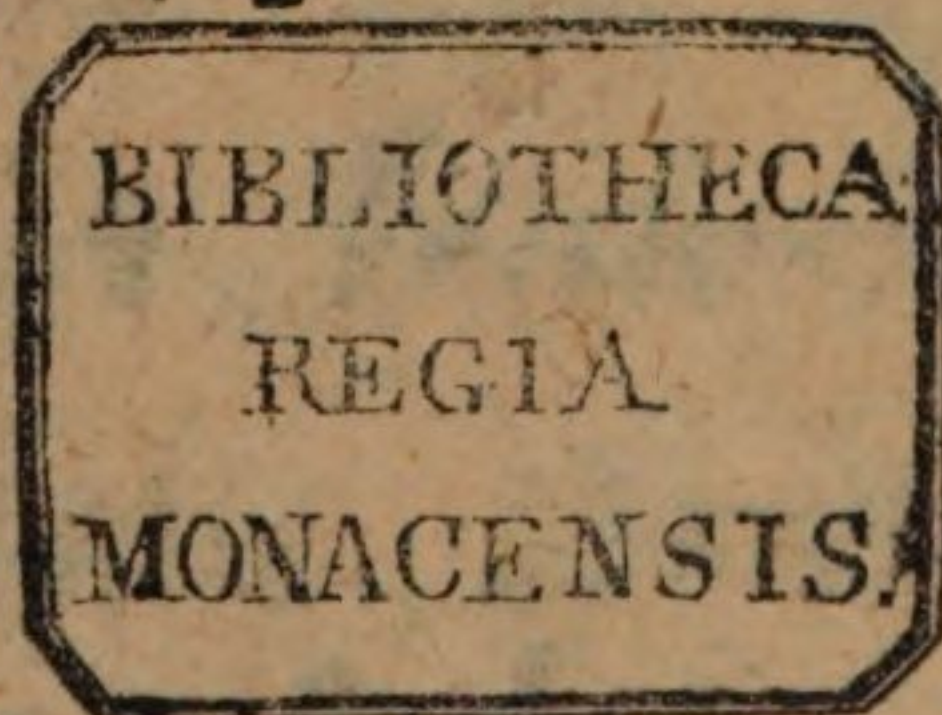
**Consistorii Saxo-Querfurtensis Vice-Directorj
eminentissimo,**

Nec non

VIRO
NOBILISSIMO, CONSULTISSIMO
ATQVE EXCELLENTISSIMO

DOMINO
HEINRICO
SAMVELI
ECKHOLDO,

ICTO FAMIGERATISSIMO,
Confiliario Rutheno - Plaviensi gravissimo,
Consistorii Adfessori spectatissimo,
Illustrisque Ruthenei Ephoro
vigilantissimo.

D O M I N I S

ATQVE

PATRONIS

S V I S

S V B M I S S O A N I M I C V L T V

A E T A T E M V E N E R A N D I S

Vitam & Felicitatem !

DEDICATIO.

Etioris esse naris videtur, pleno
dictitat ore; contra verò cineri-
bus obruenda, vel furcâ ejicien-
da, quæ humi repunt, & Puero-
rum saltem demulcere debent in-
genia. Ast qui nunquam satis
laudandum Vestrum in Græcas
Literas amorem & studium novit,
nec prolixi Vestri in me affectus
est ignarus, facile mirationem
mittet omnem. Cum enim Vos,
Viri Excellentissimi, non fugiat,
quantum Latii sermonis Venu-
stas, quantum Philosophiæ sanioris
splendor, quantum copiosior Iuris
peritia, quantum accuratior Co-
dicis sacri cognitio, Græcæ debe-
ant

DEDICATIO.

ant lingua; tantum abest, ut sus-
que deque habeatis eam, ut istam
potius magno in pretio ponatis.
Quare Vestri in me Favoris me-
mor, haud imprudenter agam, si
Literatorem hunc Vestris Excel-
lentissimis Nominibus submissa a-
nimi contentione sacrum esse ve-
lim. Serena ergò, hoc est, Vobis
propria fronte accipite, quod mea
Vobis publice dicat pietas, Et ulte-
rius Vestro dignamini favore, qui,
quantus quantus est, Vobis se to-
tum consecrat. De cætero supre-
mum, quod in cælis Numen est,
supplex veneror, ut cum splendi-
dis Firmis Familiis Vestris vivatis

):(

S

ex

DEDICATIO.

*ex voto, vivatis Pyliam senectam,
vivatis sine offensa corporis ani-
mique, vivatis fortune cornu ab-
undanti copiose macti, vivatis æ-
ternum beati. Scrib. Ienæ d. 24.
Jan. 1710.*

**VESTROR. EXCELLENTIS-
SIMORVM NOMINVM**

devotissimus Cultor

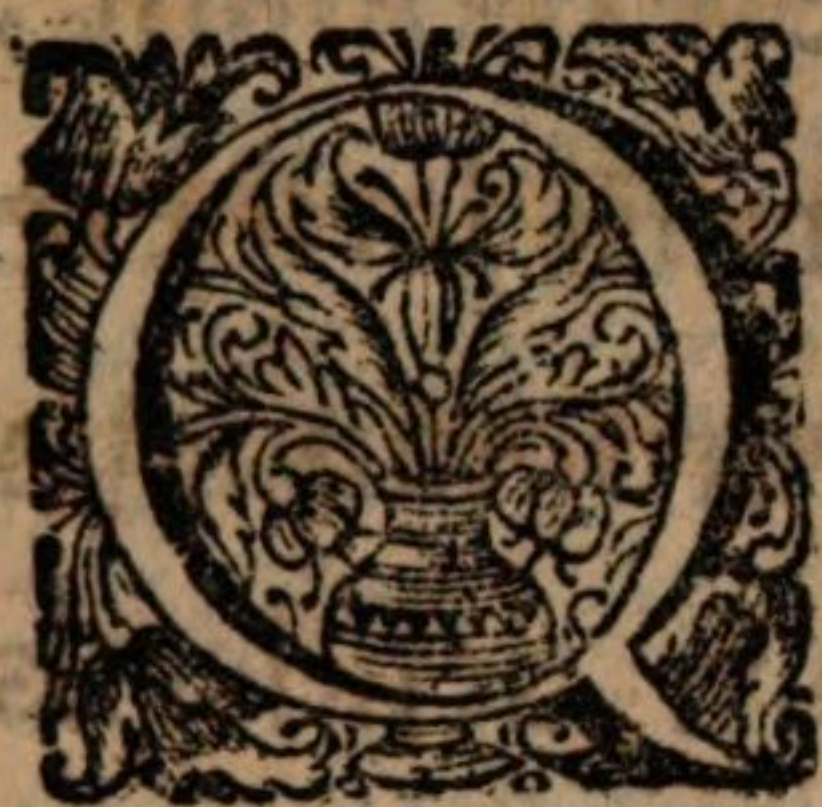
M. CHRISTIANVS Stodolus

FAC. PHIL. IEN. ADIVUNCTVS.

PRÆFATIO.

Benevolo Lectori

S. & O.

Vinque, &, quod ex-
currit, ferè anni sunt,
quod Interpretem
Græcum, explicationi Scriptorum
tùm sacrorum tüm prophanorum
inservientem, in salivam emisi pu-
blicam. Ex eo tempore à non pau-
cis semel atque iterum, & sæpius
omnino, quàm numerare facile
sit, rogatus fui, ut elementa etiam
linguæ hujus Nobilissimæ in lucem
ederem. Sed dubitavi horum
annuere desideriis, tüm, quia tot
ferè Grammaticorum libelli pro-
stant,

stant, quot vix usus exigit, ut multitudine eorum obruamur, tùm, quia ludibrio sæpe se exponunt, qui Iliada post Homerum scribere moliuntur. Quia verò tandem Auditorum & aliorum desideriiis annuendum duxi; hunc, quem vides, Literatorem concinnavi, qui, siue brevitatem, siue perspicuitatem desideres, ex utraque facile tibi arridere poterit. Hunc in finem sedula versavi manu tum antiquiores, tum recentiores, qui Græcæ lingvæ Institutionem tradere omni laborarunt studio. Ex Græcis doctioribus, qui expugnata Constantinopoli, Turcicam immanitatem pertimescentes alveclos

veolos suos relinquere, inque regiones occidentales, velut tutiora loca, Musas suas transferre cœperunt, memorasse sufficiat *Theodorum Gazam, Thessalonicensem, Græcè & Latinè doctissimum, cui Introductionis Grammaticæ Græcæ Libros quatuor debemus; Emanuelem Chrysoloram, Byzantinum, qui Græcæ Grammaticæ Erotemara scripsit &c. ex aliis verò Angelum Caninium, natione Italum, qui Hellenismum exhibere laboravit; Hadrianum Amerotium, Sveffionensem, qui compendium Græcæ Grammaticæ tradidit; Michaelem Neandrum, Soraviensem, qui Græcæ*
Lin.

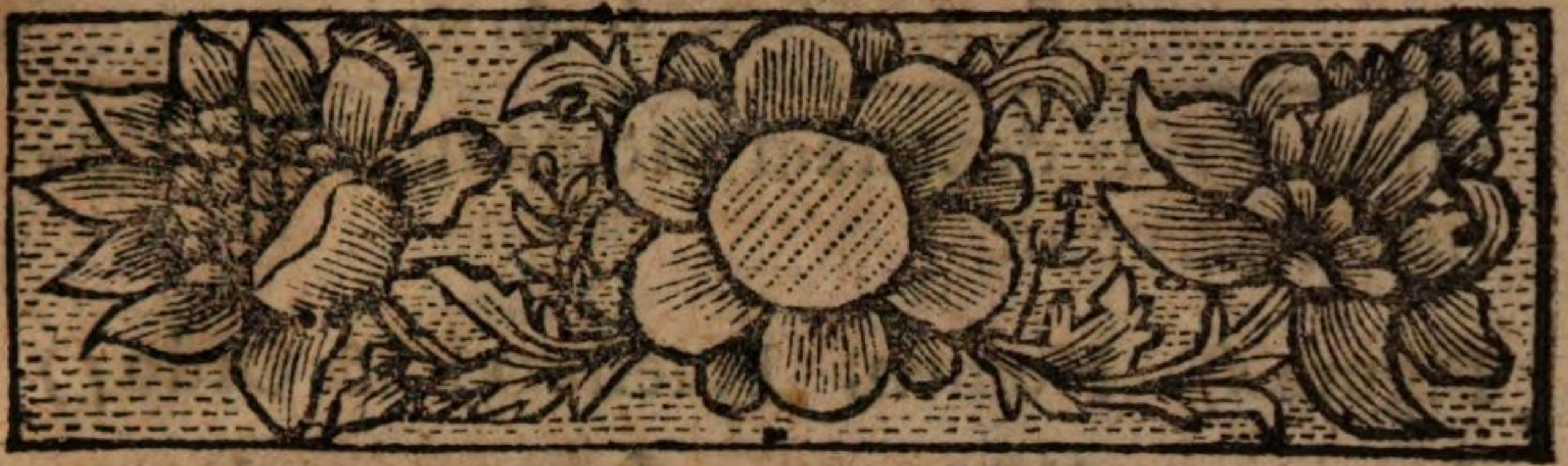
Linguae Tabulas contexuit ; *Jo-*
bannem Mecelerum, qui Gram-
 matices Græcæ rudimenta deline-
 avit, quæ Antonius Niger locu-
 pletiora dedit ; *Jacobum Gretse-*
rum è Societatis Jesu, qui Institu-
 tiones Linguae Græcæ tradidit,
Nic. Clenardum, qui Institutio-
 nes ac Meditationes in Græcam
 Linguam dedit, quas P. Antesi-
 gnanus scholiis & praxi auxit, *Fri-*
dericum Sylburgium, qui Rudi-
 menta Græcæ Lingvæ ad Rameæ
 Grammatices editionem confor-
 mavit ; *Othone Gualtperium*, qui
 Grammaticam Græcam ex Opti-
 mis Auctoribus collegit, quam
 Sebastianus Meierus multis ob-
 ser-

servationibus auxit ; *Johannem*
Rhenium , qui Grammaticam
 Græcam concinnavit ; *Jacobum*
Ceporinum , qui Grammaticam
 Græcam edidit , *Jacobum VVel-*
lerum , qui Grammaticam Græ-
 cam scripsit , *Martinum Crusium* ,
 qui in eadem tradenda sudavit ;
Georgium Henricum Ursinum , qui
 Grammaticam Græcam ex aliis
 collegit ; *Johannem Veruvey* Gy-
 mnasiarcham *Gaudanum* , qui no-
 vam viam Græca docendi mon-
 stravit ; *Theophilum Golium* , qui
 Grammaticam Græcam edidit ,
Iob. Friedericum Koeberum , Illu-
 stris Ruthenei Rectorem merentis-
 simum , Præceptorem meum usq;
 ad

ad extremum vitæ halitum vene-
randum, qui Grammaticam Græ-
cam Harmonicam Golio-VV el-
lerianam in usum Gymnasii Ge-
rani scripsit &c. &c.

Horum meditationibus, quan-
tum fieri potuit, ponderatis, foetui
huic manum admovi, & omnia,
inprimis declinandi & conjugandi
rationem tam facili & perspicua
tradidi methodo, ut intra breve
temporis spacium solida Græcæ
Lingvæ poni Fundamenta queant.
Quæ Typographorum ultimam
effugerunt attentionem, indicata
vide sub finem libri. Interim his,
Benevole Lector, feliciter utere,
& ausis nostris fave.

SE-

SECTIO I.

DE

LITERIS ET SYLLABIS HARVMQVE ACCIDEN- TIBVS.

CAPVT I.

DE

LITERIS.

§. I.

Græci hodiè (a) numerant vigin-
ti & quatuor (b) literas, quæ à si-
nistra

A

nistra

(a) Olim sedecim saltem literæ usu receptæ tra-
duntur, quas Cadmus Agenoris filius è Phœnicia
in Græciam intulisse dicitur; Ita Irenæus lib. I.
cap. 12. Ἕλληνες ὁμολογοῦσιν ἀπὸ Κάδμου πρῶτον ἔξ καὶ
δέκα παραλαβέναι. Græci fatentur, à Cadmo pri-
mum sedecim se accepisse literas. Consona ha-
bet Plinius lib. 7. cap. 56. Istæ verò fuerunt
hæ: A, B, Γ, Δ, Ε, Ζ, Ι, Κ, Λ, Μ, Ν, Ο, Π, Ρ, Σ, Τ.
Videatur Bochartus in Phaleg. cap. 20. p. m. 493.

(b) His enim enumeratis 16. literis Palamedes

niftra verſus dexteram ordinantur. c) Harum obſervetur

Figura d) Nomen, Potestas e) & Ordo f)

A, α	Αλφα	A	1.
B, β, ϸ.	Βητα	b	2.
Γ, γ, Ϛ	Γάμμα	c	3.
			Figura

ex gruum volatu has quatuor Θ, Ξ, Φ, Χ, & Simonides Melicus has Ζ, Η, Ψ, Ω, addidiſſe dicuntur. Robur huic ſententiæ addit illud Plinii lib. VII. cap. VI. Utique (volunt) in Græciam intuliſſe è Phœnice Cadmum XVI. numero: quibus Trojano bello Palamedem adjeciſſe quatuor hâc figurâ, Θ, Ξ, Φ, Χ, totidem, poſt eum, Simonidem Melicum, Ζ, Η, Ψ, Ω.

(c) Situm literarum Phœnicicarum Græci inverterunt. Sic ex α factum β, ex τ, Ϛ &c. Nec tamen Veteres morem Phœnicum ſiniſtrorſum ſcribendi plane deſeruerunt. Poſtquam enim à ſiniſtra dextrorſum ſcribendo lineam abſolverant, inde, quia is locus primo ſe offerebat, verſus ſiniſtram lineam ducebant, & inde denuò dextrorſum. Hunc ſcribendi morem vocabant βεσποφιδόν γραφειν, iſtar verſuræ boum ſcribere, quia lineas ducebant, ſicut boves in arando ſulcos ducunt. Vid. Bochart. l. c. & Voſſ. Ariſtarch. lib. I. c. 34. p. 128.

(d) Major & minor hîc exhibetur figura, ſed minor eſt recentior. Veteres enim majori uſos eſſe, conſtat.

Figura	Nomen.	Potestas	Ordo
Α, α, ς	Δέλλα	d	4.
Ε, ε	Εψιλον	e	5.
Ζ, ζ	Ζητα	z	7.
Η, η	Ητα	i	8.
A 2			Figura.

(e) Hanc complures Grammatici ad veterem pronunciandi rationem revocare laborant. Sed sibi non constant, cum incerti sint, quomodo veteres singulas literas pronunciaverint. Hinc Antesignanus in scholiis Clenardi Institutionibus subjectis scribit: *De qua re sunt variae & multiplices Grammaticorum opiniones, dum quidam curiosi nimis ad antiquam pronunciandi rationem omnia volunt revocare, cum tamen ipsi prorsus incerti sint, quo pacto prisci hæc pronunciarent, & conjecturae sint admodum jejunae. Illis itaque fides non est habenda, nisi prius Priscorum aliquem ab inferis excitaverint.* In primis sonus η $\eta\tau\alpha$ in dubium vocatus fuit, dum quidam contenderunt, sonum ejus esse e cum mora & balatu efferendum, quidam verò illud ut i pronunciandum volunt. Illi 1) urgent compositionem, cum ex duorum $\epsilon\alpha$ sibi invicem oppositorum concursu formatum sit, 2) ejus apud Latinos in e versionem. Ast posterioris pronunciationis patroni ad ι , reponunt, η non conflatum esse ex duobus ϵ sibi invicem oppositis, sed esse ipsum η Phoenicum, de quo Bochartus l. c. ait: *Heth tandem in $\eta\tau\alpha$ mutatum fuit.* Et Wetstenius in orat. apolog. pro Græca & genuina linguæ Græcæ pronunciatione scribit: *Man-*

Figura.	Nomen.	Potestas.	Ordo.
Θ, θ, ϑ	Θῆτα	th.	9.
Ι, ι	Ἰώτα	i	10.
Κ, κ	Κάππα	k	20.
Λ, λ	Λάμβδα	l	30.
			Figura-

sit figura prisca (scilicet Η) mansit nomen, cuius cum Ebræo Cheth Ε Syriaco Hetha affinitas satis ostendit, ipsam quoque figuram ex eodem fonte manasse. Neque tamen propter nominis affinitatem prisca appellatio, etha in orbem revocari potest postquam ab universis Græciæ populis, quotquot hac lingua usi sunt, aut etiamnum utuntur, ejus pronuntiatio variata est. Neque magis Græcos adegeris, ut suum Πῖ Pe vocent, quod ex Ebræo Pe manarit, aut Syri suum Risch Resch, suumque Mim Mem, quod hoc posterius Hebræis ita sonet, appellent, quam eosdem Græcos adegeris, ut primam originem in pronuntiatione literæ ῆτα observent. Quin sunt, quin ex duobus iota combinatis conflatum dicunt. Horum sententiam firmare videtur prisca τῆ jota figura, quæ juxta Ericum in renato è mysterio principio philologico quondam hæc fuit: S, & propter auriculam vel uncinulam, quem tum temporis habebat, ῶτα dicta fuit, unde ipsi nomen Ἰώτα, ac si dicas i auritum vel ansatum. Hæc prisca Ἰῆ, figura si geminetur, ita, ut una inversa alteri opponatur, exhibet X, quod ob easdem ansas ἡῶτα, postea ad præcedentis differentiam syncope ῆτα dictum fuisse docet Ericus. Et si vel maximè verum, H ex duobus Η natum, tamen ad

Figura.	Nomen.	Potestas.	Ordo.
M, μ	M̄	m	40.
N, ν	N̄	n	50.
Ξ, ξ	Ξ̄	x	60.
Ο, ο	Ὅμικρὸν	[o	70.
Π, π, ϖ	Π̄	p	80.
Ρ, ρ, ϑ	Ρ̄	r	100.
A 3			Figura

usum potius, quàm ad compositionem attendendum dictitant. Ad 2. regerunt, non esse perpetuum, quod Græcorum η apud Latinos in e transeat. Contrarium enim ostendunt non pauca vocabula in latium idioma translata. Anachoritæ ex Græco ἀναχωρηταί legitur in Epistolis Hieronymi. Latinorum vestis descendere censetur à Græcorum ἰσθῆς &c. Vid. Wetstenius l. c. Contra ea pro sono i militare videtur 1) quod Syris, qui vocales Græcorum mutuati sunt, η nonnisi i sonat. 2.) quod in pluribus vocabulis ex latino idiomate in linguam Græcam translatis, loco i positum fuerit η. Sic in Zosimi prima facie historiae Ζωσίμῃ Κομήτῃ, Zosimi Comititis, non verò Cometitis inscribitur. Sic in Menologio legitur Γεντήλῃ pro gentilis. Dionysius Halicarnassensis lib. 4. antiq. Titum Herminium transcripsit Τίτον Ἑρμίνιον. Straboni lib. 4. Scipio & Σκηπίων, lib. 5. Pompilius est Πομπήλιος. 3.) Quod septuaginta interpretes loco η adhibuerint η, ut Num. XXI. 23. Σηὼν pro ἰηὺς &c. 4.) Quod Plato in Cratylo asserat, η quandoque transisse in

Figura.	Nomen.	Potestas.	Ordo.
Σ, ς, Ϸ	Σίγμα	f	200.
Τ, τ, Ϡ	ταυ	t	300.
Υ, υ	Υψιλον	y	400.
			Figura

locum i. §.) Quod moderni Græci n. ut i pro-
nunciant.

De litera γ notandum, quod ante γ, κ, ξ & χ
effferri soleat ut ν.

(f) Literis quoque Græci utuntur in supputa-
tione. Triplex verò per literas numerandi ra-
tio iis recepta legitur.

Prima est secundum ordinem literarum, ita,
ut α designet 1, β 2, γ 3, δ 4, ε 5, & sic deinceps
usque ad literam ω, quæ notat 24. Hac nume-
randi ratione distincti sunt 24. libri Iliados & to-
tidem Odysseæ Homericæ.

Secunda numerandi ratio est, qua alphabe-
thum in tres classes dividitur, quarum *prima* con-
tinet unitates ab α usque ad ι, inter ι & ζ posito 5
senarium numerum innuente; *Secunda* continet
denarios ab ι usque ad Ϸ, pro numero nonagena-
rio inter κ & Ϸ hoc posito signo G; *Tertia* clas-
sis est centenariorum à Ϡ usque ad finem alpha-
bethi, pro numero nongentesimo hac posita no-
ta Θ. Millenarii exprimuntur per characteres
alias unitatem denotantes, posita sub literâ qua-
dam lineola hunc in modum: α, 1000. β, 2000.
γ, 3000. δ, 4000. ε, 5000. &c. Numeri ex di-
versis speciebus compositi exprimuntur, majori
ad sinistram præmisso, minori ad dexteram post-

Figura.	Nomen.	Potestas.	Ordo.
Φ, φ	φῖ	ph	500.
Χ, χ	χῖ	ch	600.
Ψ, ψ	ψῖ	pf	700.
Ω, ω	Ὠμέγα	o	800.

§. 2.

Dividuntur hæ literæ in vocales g) & consonantes. h)

A 4

1.) Vo-

posito hunc in modum: *ia*, *ii*. *ib*, *ic*, *id*, *ie*, *if*, *ig*, *ih*, *ii*, *ij*, *ik*, *il*, *im*, *in*, *io*, *ip*, *iq*, *ir*, *is*, *it*, *iu*, *iv*, *iw*, *ix*, *iy*, *iz*, *ia*, *ib*, *ic*, *id*, *ie*, *if*, *ig*, *ih*, *ii*, *ij*, *ik*, *il*, *im*, *in*, *io*, *ip*, *iq*, *ir*, *is*, *it*, *iu*, *iv*, *iw*, *ix*, *iy*, *iz*, &c.

Tertia numerandi ratio est per certas quasdam literas, quæ numerum notant, à quo nomen numerale inchoatur, nempe

I notat unitatem, quia est litera initialis vocis *ἑα* pro *μία*.

II designat numerum quinarium, quia est prima litera vocis *πέντε*, quæ 5. significat.

Δ significat numerum denarium, quia est initium vocis *δέκα*, quæ 10. significat.

H exprimit numerum centenarium, quia est principium vocis *ἑκατόν*, quod olim scribebatur HKATON.

X innuit numerum millenarium, quia χ est litera initialis vocis *χίλιοι*, quæ 1000. significat.

M denique denotat 10000, quia M est litera initialis vocis *μύρια*, quæ 10000. significat.

(g) Græcis dicuntur *φωνήματα*. Vid. Theodor. Gaza. Thessal. lib. 1. Gramat.

(h) Græcis dicuntur *σύμφωνα*. Vid. Theod. Gaz. l. c.

- 1.) Vocales sunt $\alpha, \epsilon, \eta, \iota, \omicron, \upsilon, \omega, i$)
- 2.) Consonantes verò sunt reliquæ, nempe $\beta, \gamma, \delta, \zeta, \theta, \kappa, \lambda, \mu, \nu, \xi, \pi, \rho, \sigma, \tau, \phi, \chi, \psi$.

§. 3.

Vocales Græcorum dividuntur

I. ratione qualitatis in breves, longas & ancipites.

a) Breves sunt ϵ & $\omicron$. k)

b) Longæ sunt η & ω . l)

c) Ancipites sunt α, ι, υ . m)

II. ra-

(i) Initio nonnisi hæ fuerunt vocales, $\alpha, \epsilon, \iota, \omicron, \upsilon$, sed ad distinguendam temporis quantitatem accesserunt η & ω . Vid. Suidas in Σιμωνίδης.

(k) Græcis dicuntur βραχέα.

(l) Græcis vocantur μακρά.

(m) Græcis dicuntur δίχρονα. Ante inventionem η & ω omnes quidem vocales erant ancipites, sed, postquam à Simonide Melico η & ω additæ fuerunt, dividi cœperunt in breves, longas & ancipites. Hæc de re Priscianus lib. 1. cap. de accidentibus literarum ita scribit: *Vocales apud Latinos omnes sunt ancipites, vel liquida, hoc est, quæ facile modò produci, modò corripì possunt; sicut etiam apud antiquissimos Græcorum erant, ante inventionem η & ω ; quibus inventis ϵ & $\omicron$; quæ antè ancipites erant, remanserunt perpetuò breves, cum earum productarum loca possessa sint à supra dictis vocalibus semper-longis. Ancipites verò α, ι, υ non ideo nomen habent, quod in quovis ar-*

II. ratione qualitatis in mutabiles & immutabiles.

- 1) *Mutabiles* sunt α , ϵ & $\circ$, ex quibus in verborum præteritis & aoristis α & ϵ mutantur in η , $\circ$ verò in ω .
- 2) *Immutabiles* sunt η , ι , υ , ω , quæ in verborum præteritis & aoristis in alias vocales non mutantur. *n*)

A 5

III. ra-

bitrio usurpantis brevis sint aut longæ, sed eo modo, quo apud Latinos vocales sunt ancipites. Occurrant enim voces, in quibus semper corripuntur, e. g. α , ι & υ semper corripuntur in his: $\sigma\acute{o}\mu\alpha$, $\sigma\acute{o}\varsigma$, $\mu\acute{\epsilon}\lambda\iota$ mel, $\gamma\upsilon\eta$ mulier, $\phi\upsilon\gamma\eta$ fuga. Sunt quoque voces, in quibus semper producantur, e. g. in $\lambda\alpha\acute{o}\varsigma$ populus, $\tau\iota\mu\eta$ honor, $\nu\acute{\iota}\kappa\eta$ victoria. Reperiuntur quoque vocabula, in quibus pro arbitrio scribentis nunc corripi, nunc produci queunt, e. g. in voce Ἄρης Mars.

(*n*) Notanter dicitur: Quæ in verborum præteritis & aoristis in alias vocales non mutantur. Absolutè enim & simpliciter immutabiles non sunt. Nam respectu dialectorum & formationis mutationes subire solent. E. g. η & ω doricè mutantur in α , e. g. $\acute{\alpha}\mu\acute{\epsilon}\rho\alpha$ dies pro $\eta\mu\acute{\epsilon}\rho\alpha$, $\acute{\alpha}\delta\epsilon\nu\alpha$ voluptas, pro $\eta\delta\omicron\nu\eta$, $\pi\rho\acute{\alpha}\tau\textcircled{\text{C}}$ primus, pro $\pi\rho\acute{\omega}\tau\textcircled{\text{C}}$, $\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}\nu$ pro $\mu\epsilon\sigma\acute{\omega}\nu$ Musarum, $\gamma\upsilon\nu\alpha\iota\kappa\acute{\alpha}\nu$ mulierum, pro $\gamma\upsilon\nu\alpha\iota\kappa\acute{\omega}\nu$. Sic quoque in formatione futuri II. Act. η & ω in α transcunt, e. g. $\lambda\alpha\theta\acute{\omega}$ à $\lambda\acute{\eta}\theta\omega$ laqueo, $\sigma\alpha\pi\acute{\omega}$ à $\sigma\acute{\eta}\pi\omega$ putrefacio, $\tau\rho\alpha\gamma\acute{\omega}$ à $\tau\rho\acute{\omega}\gamma\omega$, rodo.

III. *ratione loci & ordinis in præpositivas o)*
& *subiunctivas p)*

1) *Præpositivæ* sunt *a, e, u, o, ω.*

2) *Subiunctivæ* verò sunt *i* & *u.* Observ.
o interdum est præpositiva, ceu videre
est in dictione *ὅς.*

§. 4.

Ex duabus vocalibus in una syllaba conjunctis nascuntur duodecim diphthongi *ai, au, ei, eu, oi, u, æ, η, ω, υ, nu, wu,* quæ dividuntur

1) *ratione pronunciationis in proprias q)*
&

(o) Sic dicuntur, quia in diphthongis aliis vocalibus præponuntur.

(p) Ita dicuntur, quia in diphthongis aliis vocalibus subiunguntur.

(q) Diphthongi *ai, au, ei, eu, oi, & u* dicuntur propriæ, quia, cum efferendæ, in pronunciatione geminum sonum edere debent, ita, ut utriusque vocalis, ex qua conflata est, sonus percipiatur. Nam diphthongus est sonus compositus ex sonis duarum vocalium, sic, ut uterque audiatur. Vulgò pronunciantur *æ, æf, i, ef, i, u.* Sed has prolationes Thomas Gatakerus in dissert. de bivocalibus seu diphthongis p. 16. vocat absurdas barbarasque. Equidem Desiderius Erasmus in dialogo de recta Latini Græcique sermonis pronunciatione, aliam prolationem adduxit, qua Thomas Smithius & Johannes Checus acerrimè defenderunt. At Erasmus ab amico deceptum

& improprias. r)

a) *Propriae* sunt αι, αυ, ει, ευ, οι, υ.

b) *Impropriae* verò sunt α, η, ω, γ, ηυ, ωυ. s)

Obs. in diphthongis impropriis punctum subscriptum dicitur jota, quod in literis majusculis ad latus poni solet, ut Α', Η', Ω'.

II. *ratione passionis seu mutationis in mutabiles & immutabiles.*

a) *Mutabiles* sunt αι, αυ, οι, α, ex quibus ratione augmenti verborum αι transfit in η, αυ in ηυ, οι in ω, & α in η t)

b) *Im-*

istam pronunciandi rationem tradidisse, nec ea unquam usum fuisse, constat ex Aristarcho Vossii lib. 1. c. 28.

(r) Diphthongi verò α, η, ω, γ, ηυ, ωυ dicuntur impropriae, quia, cum efferuntur, partim duriusculum sonum edunt, partim fermè nonnisi unum distinctè sonum edunt. Nam in α, η, ω jota subscriptum ita leniter pronunciandum, ut vix audiat.

(s) Diphthongi impropriae vel ex propriis fiunt, vel ex duabus subiectivis componuntur. Scilicet ex ευ & ου gignuntur ηυ & ωυ, quæ Ionium est. Ex αι, ει, & οι fiunt α, η, ω. Ex duabus subiectivis coaluit γ. Vid. Voss. Aristarch. lib. 2. c. 2.

(t) ἤρον tollebam, ab αἶρω tollo, ἡυλιζόμενυ stabulabar ab αὐλιζομαι stabulor, ὥκεον habitabam ab οἰκίω habito, ἦδον canebam ab αἶδω cano.

υ) immutabiles vero sunt reliquæ, ει, ευ,
 ς, η, ω, υ, ηυ, ωυ.

§. 5.

Consonantes υ) sunt reliquæ septendecim
 literæ, quæ dividuntur

I. ratione potestatis in simplices & duplices x)

a) Duplices sunt ζ, ξ, ψ. Nam

ζ	} valet	{	δσ, doricè & æolicè σδ
ξ			γσ, κσ, χσ.
ψ			βσ, πσ, φσ.

Inter declinandum ergò & conjugan-
 dum, si duæ concurrunt consonantes, quæ
 una duplici efferri possunt, loco earum du-
 plex assumenda est.

b) Simples verò sunt reliquæ, quæ divi-
 duntur in mutas & liquidas.

1) Mutæ y) sunt novem z) quæ subdivi-
 dun-

(υ) Græcè dicuntur σύμφωνα scil. γράμματα
 à σύν cum & φωνέω, quia unà cum vocali sonum
 edunt.

(x) Hæ consonæ, quæ sub uno peculiari cha-
 ractere duarum diversarum consonantium in una
 syllaba vim habent, sunt quidem quædam scri-
 pturæ compendia, sed linguæ potius impedimen-
 ta, quàm adjumenta; quia sic confunduntur cha-
 racteristicæ Originales.

(y) Sic dicuntur, quia nullum habent sonum,
 nisi vocales suum iis sonum communicent.

(z) Tot vulgo numerantur. Judice autem
 Vossio l. c. Græcis saltem sunt hæc sex mutæ: β, γ,

duntur in

tenuēs π, κ, λ .

medias β, γ, δ .

aspiratas ϕ, χ, θ .

2) *Liquida* a) sunt λ, μ, ν, ρ .

II. *ratione passionis seu mutationis* in mutabiles & immutabiles.

1) In formatione

a) Mutabiles sunt σ , quod in δ & λ , ξ , quod in χ , & ψ quod in ϕ mutatur. μ quod ante se ϕ in μ , & χ in γ mutat. a)

b) Im-

$\delta, \pi, \kappa, \lambda$. In harum numero non reponendæ sunt ϕ, χ, θ , quia hæ eadem sunt literæ, atque π, κ, λ , cum tantum spiritus accesserit, qui est literæ accidens. Cæterum π, κ, λ , dicuntur tenues, quia nil aspirationis in se continent. β, γ, δ , dicuntur mediae, quia β sono media est inter π & ϕ , γ media inter κ & χ , δ media inter λ & θ .

(a) Ita dicuntur, *tum*, quod vocales, quibus junguntur, interdum liquefcere faciunt, h.e. syllabas communes seu ancipites faciunt, *tum*, quia ita ad mutas liquefcunt & sequaces sunt, ut se possent quoque offerri patiantur.

(a) E. g. σ in δ transit in $\epsilon\lambda\pi\iota\varsigma$, quod facit Genitivum in $\iota\delta\omicron\varsigma$, $\epsilon\lambda\pi\iota\delta\omicron$, σ in θ mutatur in voce $\omicron\rho\nu\iota\varsigma$, quæ in genitivo habet $\omicron\rho\nu\iota\theta\omicron$, σ in λ mutatur in dictione $\chi\acute{\alpha}\rho\iota\varsigma$, quæ in genitivo habet $\chi\acute{\alpha}\rho\iota\tau\omicron$; ξ in χ & ψ in ϕ mutantur in formatione Præteritorum, $\lambda\acute{\epsilon}\gamma\omega$, $\lambda\acute{\epsilon}\xi\omega$, $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\chi\alpha$, $\gamma\rho\acute{\alpha}\phi\omega$.

- b) Immutabiles sunt λ, μ, ν, ρ . b)
 2) In connexione mutabiles sunt $\beta, \gamma, \delta, \theta, \kappa, \mu, \nu, \pi, \phi, \chi, \iota$. In hac enim
 a) Tenuis tenuem, c) media mediam d) & aspirata aspiratam ante se requirit e)
 Obs. 1. Eadem aspirata seipsam nunquam immediatè antecedit, sed ante se requirit suam tenuem. f)
 2) Duæ aspiratæ, siue sint eadem, siue sint diversæ, in duabus syllabis dictionis simplicis immediatè se subsequantibus, non concurrunt, sed alterutra istarum mutatur in suam tenuem, g) nisi ultimam aspiratam præcedat

γράφω, γέγραφα. M. ante se φ in μ, & χ in γ mutat informatione Præteriti Passivi, e. g. λέτομμαι à λέτυφα, λέλετομαι à λέλεχα.

(b) Immutabiles dicuntur, quia informationibus verborum non mutantur. e. g. ψάλλω, ψαλλῶ, μένω μενῶ, σπείρω σπερῶ.

(c) Λέλεκται pro λέλεχται, γέγραπται pro γέγραφαί.

(d) ὄγδοον, ex ὀκτώ.

(e) ἐγράφθην pro ἐγράψθην, ἐλέχθην pro ἐλέκθην.

(f) Κάπφαγε pro κάφφαγε ex κατέφαγε, comedit. Κακχεῦσαι pro καχχεῦσαι ex καταχεῦσαι, effundere.

(g) Prior mutatur (1) in nonnullis nominibus & verbis, ubi utraque est originalis e. g. ἰσέφω, nutritio, θρέφω, θρίξ capillus, ἰριχός. (2) In

dat liquida, *b*) aut euphonia contrarium suadeat, *i*)

b) N, in compositione

1) ante β, μ, π, φ, & ψ transit in μ, *k*)

ante γ verò, κ, ξ & χ mutatur in γ. *l*)

2) Ex σὺν ante liquidas λ, ρ & σ mutatur in sequentem, *m*) sed ante σκ, σσ, σς, σφ, & σχ abjicitur. *n*)

3) In ἐν ante σ manet. *o*)

c) τ ante mutas alias & liquidas in easdem

augmento & reduplicatione, ut πέφαγνα ex φαίνω appareo, ἵθνημι pono à θένω. (3) In formatione Aor. I. pass. ubi propter terminationem θην ipsa originalis mutatur, ut ἐτύθην exθύω sacrifico. Posterior verò mutatur in terminatione imperativi θι ut λέχθῃτι pro λέχθῃσι.

(*b*) Ἐφάνθην apparui, ex φαίνω.

(*i*) Θέσθαι pro τέσθαι.

(*k*) Συμβάλλω diligenter considero, confero, συμβαλέω, simul consulto, συμμαρτυρέω, unà testor, συμπορεύομαι unà proficiscor, συμφέρω conduco; συμψάω, confero.

(*l*) Συγχεράννυμι contempereo, συγχεράσκω consensesco, συγχαίρω gratulor.

(*m*) Συλλογίζομαι ratiocinor, συρράπλω, consuo, σύσσημι & significans.

(*n*) Συσκιάζω adumbro, συσπτεύδω studiosè & impensè alicui faveo, συσταυράω unà crucifigo, συχημαλίζω configuro.

(*o*) Ἐνσείω concutio, ἐνσρίφομαι inverte.

dem mutatur, p)

d) Mutans, quando perit, vel aliud quoddam intercedit, mutata redit. q)

3 in dialectis, ubi

a) Ionicè mutantur

1) tenues in aspiratas r) & vice versa s)

2) mediæ β & γ in ζ ι)

3) π in κ. υ)

4) ω in ξ. x)

b) Doricè mutantur

1) β in γ & δ γ)

2) γ in δ z)

3) ζ in δ vel simplex a) vel duplex b)

in

(p) Κάππεσε cecidit, pro κατέπεσε, κάββαλε ab-
jecit, pro κατέβαλε, καὶ δύναιμι pro viribus, pro
κατὰ δύναμιν.

(q) Συμλέγω, συνέλεγον, συμφέρω, συνέφερον, ἰσχύ-
φω θρέψω.

(r) Κιθών tunica, pro χιτών.

(s) Δέχομαι recipio, pro δέχομαι.

(ι) Φυγή fuga, pro φυγή. Ζέρεθρον barathrum
pro βέρεθρον.

(υ) Κῶς quomodo, pro πῶς?

(x) Διξός geminus pro διατός.

(γ) γλέφαρα palpebrae pro βλέφαρα, ὁ δελὸς ve-
ru, pro ὀβελός.

(z) Δᾶ terra, pro γᾶ, quod est pro γῆ.

(a) Ἐρδω facio, sacrifico pro ῥέζω.

(b) Θιρίσσω æstivo pro θεριζω.

in σδ. c) in σ. d) & χ. e)

4) κ in τ. f)

5) λ in ν. g)

6) ν finale in ς. h)

7) ς in κ ante aliud κ. i)

8) ς simplex in ξ, ς verò duplex in ζ. k)

9) γ in δ, κ, ν, π. l)

c) Æolice mutantur

1) β in μ. m)

2) γ in ζ. n)

B

3) δ in

c) Δτεὺς Jupiter pro ζεὺς, δσυχὸς, jugum pro ζυγὸς.

(d) Σιὸς Deus, pro Θεός.

(e) ὄρνιχες aves, pro ὄρνιθες.

(f) τῆν @ hic, ille, pro κείν @.

(g) ἦνθoμεν venimus pro ἦλθoμεν, φίλτατ @ amicissimus, pro φίλτατ @.

(h) τύπτομεν verberamus, pro τύπτομεν.

(i) μικρὸς parvus, pro μικρός.

(k) λυγίζω flebam, torquebo pro λυγίσω à λυγίζω. Νίξω pro νίεω.

(l) Μελεδῆ meditatio, pro μελέτη, πότε αliquando, pro ποτε, τότε tunc, pro τότε, αλλοτε αliàs, alio tempore, pro αλλοτε. Τετράετες, quadrimum, quatuor annos habens, pro τετραετής. Σπολή ami-ctus pro σολή, σπαλεις missus, pro σαλείς.

(m) Βάριτ @, barbitum, instrumentum mularum chordarum, pro βάριτ @.

(n) Φύζα fuga, pro φυγή.

3) ϑ in β, ζ, θ. ο)

4) ζ in ϑ. ρ)

5) θ in ι & φ. q)

6) μ in β & π. r)

7) ρ in μ. s)

8) π in μ & π in ω. t)

9) σ in ρ & ρ. u)

10) ι in π. x)

11) φ in π. y)

12) χ in φ. z)

d) Atticè mutantur

1) γ in β. a)

2) δ in σ. b)

3) ζ in

(ο) Ζιαβάλλειν trajicere, pro διαβάλλειν. Βέλεαρ, esca, pro δέλεαρ.

(ρ) Δρυγός, pro ζυγός, jugum.

(q) Κατήκει convenit, pro καθήκει. Φλίβω affli-
go, pro θλίβω.

(r) Βέλλω, futurus sum, pro μέλλω. Πετὰ, cùm,
post, pro μετά.

(s) Πέμπε quinque, pro πέντε.

(t) Μαλῶ calco, pro πατῶ. Ὀσομαι video, pro
ὀπλομαι.

(u) Γεγράφων pro γεγραφώς. Ἴππορ equus, pro
ἵππος.

(x) Σπολή stola, pro σόλη.

(y) Πέμπε quinque, pro πέντε.

(z) Αὐφήν cervix, pro αὐχήν.

(a) Βλήχων pulegium, pro γλήχων.

(b) Ὀσμή odor, pro ὀσμή.

3) ζ in δ aut τλ. c)

4) θ in σ & φ. d)

5) κ in γ. e)

6) λ in γ & ν. f)

7) ν in λ. g)

8) π in φ. h)

9) σ in δ, ε, γ, ξ. i)

III. *Ratione organi*, quod in pronuntiatione præ reliquis afficiunt, dividuntur in

Labiales, β, μ, π, φ, ψ.

Linguales, δ, ζ, θ, λ, ν, γ.

Dentales, ε, σ.

Palatinas, γ, κ, ξ, χ.

IV. *Ratione loci* dividuntur in finales & non-finales.

1) *Finales* sunt saltem quinque, nempe ν, ρ, σ, ξ, & ψ.

2) *Non-finales* sunt cæteræ omnes.

B 2

Obs.

(c) Κνίδη urtica, pro κνίζα, συρίτλειν sibilare, pro συρίζειν.

(d) Κλαυσμός fletus, pro κλαυσμός, φλᾶν pro θλᾶν frangere.

(e) γραφεύς fullo, pro κραφεύς.

(f) Μόγισ ægrè vix, pro μόλις.

(g) Πλεύμων, pulmo pro πνεύμων.

(h) Ἀσφάραγξ, germen recens plantæ, pro ἀσπάραγξ.

(i) Πέφρασμα, pro πέφρασμαι, ἀ φράζω dico: Ἀρρην mas, pro ἄρσην, θάλαττα mare, pro θάλασσα; ξὺν cum, pro σύν.

Obs. 1. Quæ in aliam exeunt consonan-
tem, pro peregrinis habentur. Δα-
βίδ, Μιχαήλ, Ἰωσήφ, Σήθ.

2) κ quidem occurrit in ἐκ & ἐκ, sed per
accidens; ε' quippe sequente vocali,
aut diphthongo levigatâ, assumit κ,
& ἐκ dicitur sequente consona, ἐξ
verò sequente vocali, aut diphthon-
go. k)

C A P V T II.

DE

SYLLABIS HARVMQVE ACCIDENTIBVS.

§. 6.

EX literarum conjunctione nascitur
syllaba, l) cujus observanda divulsio
& accidentia.

I. Divulsio ritè se habet, observatis se-
quentibus:

a) In

(k) Οὐκ ἀγοράζω, non emo. Ἐκ λαῶ, ex populo,
Ἐξ ἑρᾶν, è cœlo.

(l) Syllaba enim dicitur δὲ τῇ συλλαμβάνειν à
comprehendendo. Quanquam interdum sylla-
bæ quoque nomine veniat nuda vocalis, sed, uti
loquuntur Grammatici, καταχρηστικῶς & abusivè;
nisi syllabam cum Vossio definire velis, quod sit
pars orationis sono indivisa.

a) In quam consonantem dictio non definit in eam nec syllaba in divulsionem exire debet; m) nisi sit tenuis ante aspiratam, n) aut eadem consonans geminetur, o) aut liquida consonantem præcedat. p)

b) Sicut vox componitur, ita etiam divelli debet. q) Hinc, si extra compositionem consonans aliqua ad præcedentem vocalem non pertinet, illi non debet apponi. r)

c) Consonantes, quæ in principio conjunguntur, in medio quoque, nisi compositio obstat, conjungi debent; s) sed non contra: Consonantes in medio sunt dividendæ, quæ in principio non inveniuntur conjunctæ. Nam illæ quoque consonantes, quæ in principio conjunctæ

B 3

non

(m) Ἐ-γρά-φθην, non verò ἐγ-ράφ-θην, quia nulla vox in γ aut φ exit. Sic ὄ-γδοο, non verò ὄγ-δοος.

(n) Κάτ-θανε, σάπ-φειρος.

(o) Ἄλ-λ, καδ-δύναμιν.

(p) Ψαλ-μός, ατ ἀμνός sic divellitur, ἀ-μνός.

(q) Συν-άγω, προς-αμύνω.

(r) Πα-ρήκεον, non παρ-ήκεον. Κα-τάγω, non κατ-άγω.

(s) Ὑ-βρις, quia dicitur βρέχω, ἐλέ-χθην, quia dicitur χθών.

non inveniuntur, interdum in medio conjunguntur, modo pronuntiando conjungi queant. *i)*

II. Accidentia syllabæ sunt quantitas, accentus, spiritus & passio.

§. 7.

Quantitatis ratione syllaba est vel brevis, vel anceps, vel longa.

1. *Brevis* syllaba est, quæ habet vocalem brevem. *u)*

2. *Anceps* est, quæ habet vocalem ancipitem. *x)*

3) *Longa* est, quæ vel habet vocalem longam, *y)* vel gaudet diphthongo, *z)* vel constat contractione, *a)* vel talis fit positione. *b)*

§. 8.

Accentus *c)* est ratio pronuntiandi, qua
in

(*i*) Ἐ - ἔλδς, etsi nulla vox ab his consonantibus incipiat, sic quoque α' - ἀμα'.

(*u*) Λόγος sermo, utraque brevis est.

(*x*) Ἀνὴρ priorem habet ancipitem.

(*y*) Ἡρώς utramque longam habet ob vocales longas.

(*z*) In voce μέσα prior est longa ob diphthongum *æ*.

(*a*) in dictione βόσκει penultima est longa contractione.

(*b*) Ἑλάνη priorem habet positione longam.

(*c*) Antiquitas accentuum in dubium vocatur;

in pronunciando alia syllaba attollitur, alia deprimitur. Sunt verò tres accentus, *acutus, gravis & circumflexus.*

I. *Acutus* est lineola à dextera sinistrorsum descendens. ' *d)*

Munus acuti est attollere syllabam, cui inscribitur.

Sedes acuti est, in ultima, penultima & antepenultima.

Vocabulum, quod habet acutum in

B 4

ulti-

Recentem esse consuetudinem accentus apponendi, Recentiores dictitant; numismata & lapides omnem eis antiquitatem denegare, clamitant. Sed antiquitatem accentuum prodit illud M. Fab. Quintiliani, qui lib. 1. Instit. Orat. c. 9. ait, *quod est de virtutibus & vitiis orationis, inter alia, adhuc difficilior observatio est per tenores, quos quidem ab antiquis dictos tenores, comperi, ut videlicet declinato à Græcis verbo, qui τόνοι dicunt, vel accentus, quos Græci πρὸς ὠδίᾳς vocant &c.* Vixit verò Quintilianus seculo I. à Christo nato. Idem videre est ex Pergameno scriptore Græco, lib. 5. Aphor. comm. 49. nec non ex Galeno comm. 2. in progn. Hippocr. t. 39. Numismata verò & lapides antiquitatem accentuum non statim penitus destruunt; cum credibile sit, omisos fuisse, non, quod ignoti essent, sed quod ita placeret. Vid. illustris Wedelii Propempticon inaug. de accent.

(*d*) Sic dictus, eò quod aures feriat.

ultima dicitur ὀξύτρονον, e) quod habet acutum in penultima, dicitur παροξύτρονον, f) quod habet acutum in antepenultima, vocatur προπαροξύτρονον, g)

II. *Gravis* est lineola à sinistra dextrorsum descendens. ' b)

Munus gravis est deprimere syllabam, cui inscribitur.

Sedes gravis est in qualibet syllaba, quæ accentu destituitur. Per se quidem nullibi scribitur, nisi forte in pronomine indefinito τις, ad differentiam pronominis interrogativi τίς; Subintelligitur tamen in quavis syllaba, cui acutus vel circumflexus non impositus est. Hinc dicitur syllabicus.

Gravis figuram induit acutus in contextu orationis, i) sed in fine periodi, k) & sequente particula en-

(e) Θεός, Deus.

(f) κόρη, puella.

(g) κίνδυνος, periculum.

(b) Sic dictus, quod vocem in guttur & pectus demittat. Vid. Voss. Ar. lib. 2. c. VII. p. 182.

(i) Ἀπὸ παντὸς εἶδους πονηρῆ ἀπέχεσθε. Ab omni specie mala abstinete. 1. Thess. V. 22.

(k) 1. Thess. II, 20. Ὑμεῖς γὰρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν

encliticâ acutus suam figuram iterum assumit. *l)*

Vocabulum, quod in ultima gravem habet, dicitur barytonon.

III. *Circumflexus* est virgula arcuata ~, ex acuto & gravi conflata. *m)* Hinc

Munus circumflexi est, syllabam partim attollere, partim deprimere.

Sedes circumflexi est syllaba ultima & penultima.

Vocabulum, quod habet circumflexum in ultima, dicitur περισπώμενον, *n)* quod verò circumflexum

B 5

ha

καὶ ἡ χαρά. Vos enim estis nostra gloria & gaudium.

(*l*) 1. Thess. V. 5. Πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε, καὶ υἱοὶ ἡμέρας. Omnes vos estis filii lucis, & filii dici.

(*m*) Cum enim in vocibus, quarum una syllaba acuebatur, altera verò deprimebatur, factâ contractione, utraque syllaba, & uterque accentus coalescat, utriusque etiam accentus notam coalescere oportuit. Hinc est, quod omnes accentuum notas ex Λ nasci putarint Grammatici. Λ enim in duas sectum partes, parit notam acuti & gravis, integrum autem circumflexi figuram parit. Sonus circumflexi iudice B. Wellero, hodie incertus est.

(*n*) Ποιῶ, facio.

habet in penultima, dicitur προπερισπώμενον. o)

§. 9.

Ut verò constet, qui accentus, & in qua syllabâ locari debeat, observandæ sunt regulæ, tam generales, quàm speciales:

Generales sunt:

1. In ponendo accentu respicienda est quantitas ultimæ syllabæ.
2. Ultra tertiam à fine syllabam nullus locandus est accentus. p)
3. Dictio Græca per se uno tantum accentu notanda est, ex accidente verò ob particulam encliticam duobus quandoque accentibus insignita apparet, quorum prior dicitur naturalis, posterior verò ascititius. q)
4. Pauca accentu planè carent, nempe
 - a) ex articulo præpos. ὁ, ἡ, οἱ, αἱ. r)
 - b) ex

(o) Σῶμα corpus.

(p) Secus fit apud Germanos. Hi enim ulterius accentum locant, e. g. in vocibus Ungerechtigkeit, Ungelehrsamkeit, Unbarmherzigkeit, Unhöflichkeit &c.

(q) Σῶμα' μς. In voce σῶμα' duplex occurrit accentus, prior est naturalis, posterior verò est ascititius.

(r) 1. Thess. V. 25. ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ

- b) ex adverbiiis, ὡς, εἰ, ἐκ, ἐχ, ex quibus εἰ ponitur sequente consona, s) ἐκ sequente vocali vel diphthongo levigatâ, t) ἐχ verò sequente vocali u) vel diphthongo aspiratâ. x)
c) ex præpositionibus ἐκ, ἐξ, ἐν, εἰς, ἐς, ex quibus ἐκ ponitur sequente consona, ἐξ verò sequente vocali aut diphthongo. γ)

Obs. ὡς tam in fine periodi, quàm in significatione redditiva acui dicitur. z) Sed ἐκ, ἐξ & εἰ acuiuntur tantum in periodi fine. a)

5. Diph.

χρὶς εἰ μεθ' ἡμῶν. Gratia Domini nostri Jesu Christi sit vobiscum omnibus.

(s) 1. Thess. V. 1. εἰ χρεῖαν ἔχετε. Non opus habetis.

(t) 1. Cor. I. 16. ἐκ οἰσθῆτε, ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστέ; An ignoratis, quod templum Dei sitis?

(u) 1. Cor. VI. 10. ἐχ ἀρπαγες. Non rapaces.

(x) Rom. 9. 6. ἐχ οἶον.

(γ) 1. Cor. 9. 11. ἐκ ἐξ ἐργῶν, ἀλλ' ἐκ τοῦ καλεῖν ἑαυτοὺς. Non ex operibus, sed ex vocante.

(z) Ἀθάνατος ὢς. Velut immortalis.

(a) Theocrit. Id. 23. Ἀμφότερων ἐκ. Ex utrisque. Id. Κακῶν ἐξ. Ex malis. Joh. 21. 5. Παιδία, μή τι προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ. ὐ. Filioli, numquid ad edendum habetis? Responderunt ipsi; Non.

. Diphthongi finales *αι* & *οι*,

1) Si in eadem syllaba nulla sequitur consonans, respectu accentus, non verò respectu valoris, habentur pro brevibus *b)*

2) Sin verò sequitur consonans, *c)* vel sunt in tertia persona optativi, *d)* aut *αι* terminat perfecta infinitivorum, *e)* aut *οι* est in adverbio *οἱκοι*, *f)* habentur pro longis.

6. Diphthongi finales *ευ* & *υ*, nulla sequente consona, si tonum habeant, circumflectuntur *g)* præter *ιε* & *ιδε*.

7. Monosyllaba

a) non contracta acuuntur. *b)* sed

b) contracta circumflectuntur. *i)* His adde

(*b*) Rom. I. 18. Ἀποκαλύπτεται ὀργὴ Θεῶ. Revelatur ira Dei. Κατεργαζόμενοι ἀχυμοσύνην. Operantes forditatem.

(*e*) Rom. 2. 8. Πειθομένοις τῇ ἀδικίᾳ. Obedientibus injustitiæ. vers. 15. καρδίαις αὐτῶν, cordibus suis.

(*d*) τέλῳφοι, τέλῳποι.

(*e*) τέλυφέναι, γεγραφέναι.

(*f*) Ad differentiam nominis *οἰκοι*.

(*g*) Οὐδαμῶ, πανταχῶ.

(*h*) κλών ramus, κλεῖς pecten, σταῖς massa, φθεῖς pediculus, φῶς fur.

(*i*) Νῆς mens, χνῆς lanugo, χρῆς cutis, πνῆς flatus, ῥῆς fluxus.

adde $\chi\alpha\tilde{\upsilon}\nu$ anus, $\delta\rho\tilde{\upsilon}\varsigma$ quercus, $\mu\tilde{\upsilon}\varsigma$ mus, $\nu\alpha\tilde{\upsilon}\varsigma$ navis, $\pi\alpha\tilde{\iota}\varsigma$ puer, $\pi\alpha\tilde{\iota}\varsigma$ omnis, $\pi\tilde{\upsilon}\rho$ ignis, $\xi\varsigma$ auris, $\nu\tilde{\upsilon}\nu$ nunc, $\mu\tilde{\omega}\nu$ numquid? $\tilde{\eta}$ an? $\pi\tilde{\epsilon}$ ubi? $\pi\tilde{\eta}$ quomodo? $\pi\tilde{\omega}\varsigma$ quomodo?

8. Dissyllaba

a) priorem naturâ longam, sequente brevi, vel positione saltem longâ, circumflectunt. *k)*

Obs. 1. Huc non spectant $\phi\epsilon\tilde{\iota}\nu\iota\xi$ Phoenix, $\kappa\acute{\eta}\rho\upsilon\xi$ præco, & $\theta\acute{\omega}\rho\alpha\xi$ thorax. In his enim penultima acuitur, quia in istis ultima est longa, ceu ex genitivo patet.

2) Particulæ $\epsilon\tilde{\iota}\theta\epsilon$, $\epsilon\tilde{\iota}\pi\epsilon\rho$, $\kappa\acute{\alpha}\pi\epsilon\rho$, $\acute{\omega}\sigma\pi\epsilon\rho$, $\acute{\omega}\varsigma$, &c. habent acutum in penultima ex sequentibus dictionibus encliticis, cum quibus sunt compositæ.

b) Priorem brevem *l)* aut longam, ante finalem brevem aut longam, si tonum habeant, aciunt. *m)*

9. Polysyllaba

a) penultimam naturâ longam, ante finalem

(*k*) $\Sigma\tilde{\omega}\mu\alpha$ corpus, $\beta\tilde{\eta}\mu\alpha$ tribunal, $\alpha\tilde{\upsilon}\lambda\alpha\xi$ sulcus.

(*l*) $\Lambda\acute{\omicron}\gamma$ $\odot$ sermo, $\lambda\acute{\omicron}\pi$ $\odot$ locus, $\chi\rho\acute{\omicron}\nu$ $\odot$ tempus, $\epsilon\tilde{\iota}\tau$ $\odot$ annus.

(*m*) $\text{Ἡ}\epsilon\rho\varsigma$ Heros, $\nu\acute{\alpha}\rho\mu\eta$ torpedo, $\nu\acute{\alpha}\rho\lambda\eta$ planta odorata.

nalem naturâ brevem, si tonum habeat, circumflectunt. *n*)

b) acuunt penultimam, si ultima existit longa, *o*) antepenultimam verò, si ultima existit brevis. *p*)

Obs. 1. Attica, & genitivi Ionici primæ declinationis à masculinis in *ας* vel *ης* paroxytonis facti, acuunt antepenultimam. *q*)

2) Participia præteriti passivi, *r*) verbalia in *εος*, *εα* & *εον*, *s*) adjectiva in *αλεος*, *t*) & quædam alia usu addiscenda, *u*) acuunt penultimam.

3) Diminutiva in *ισκος*, *x*) & in *ιον*, *y*) quo-

(*n*) ἘκεῖνⓈ, ille.

(*o*) Κελαίνωψ, qui nigrum vultum habet, κελευσμοσύνη, mandatum, ἀνθρώπος hominis.

(*p*) ΚίνδυνⓈ periculum, θυμίαμα, suffitus, θρίαμβⓈ, triumphus.

(*q*) Ὑπόχρεως, debitor, ἀξιόχρεως fide dignus, Αἰνεῖω.

(*r*) ΤετυμμένⓈ verberatus, γεγραμμένος scriptus.

(*s*) Γραπτός scribendus, λεκτός dicendus.

(*t*) Ἀργαλέος molestus.

(*u*) ΠαρθένⓈ virgo, ὀλίγⓈ paucus, ἐναντίⓈ contrarius, ποικίλⓈ varius, σκορπίⓈ scorpius &c.

(*x*) Ἀνθρωπίσκος homuncio, νεανίσκⓈ adolescentulus.

(*y*) Παιδίον puerulus, à παῖς, παιδί, ερεθίον passerulus ex ερεθός, ερεθῶ.

quorum primitivorum dativus est oxytonus aut perispomenus, cum paucis aliis, *z*) acuunt penultimam; cætera verò antepenultimam. *a*)

4) Nomina in *εια* à verbis in *ευω* derivata, acuunt penultimam, *b*) cætera verò, quæ à nominibus in *ης*, *c*) & *ους*, *d*) derivantur, propria in *εια*, ex propriis in *η*, *e*) substantiva in *τρεῖς* & *τρια* *f*) motione à nominibus in *ηρ* & *της* formata, acuunt antepenultimam.

c) Composita accentum ferè retrahunt in penultimam, si ultima est longa, *g*)
in

(*z*) Βιβλίον libellus, à βιβλίον liber, τεκνίον filiolus, à τέκνον filius.

(*a*) Μόριον particula, à μέρος pars. κόριον puellula à κόρη puella.

(*b*) Βασιλεία regnum, à βασιλεύω, regno, δουλεία servitus, à δούλω servio, ἐρμηνείω interpretatio, ab ἐρμηνεύω, interpretor.

(*c*) Εὐσέβεια pietas, ab εὐσεβής pius, ἀσέβεια, impietas, ab ἀσεβής, impietas.

(*d*) Βασίλεια regina, à βασιλεὺς rex, ἱέρεια sacerdos foemina, ab ἱερεὺς sacerdos.

(*e*) Πηνολόπεια ex πηνολόπη.

(*f*) Ποιήτρια poëtiſſa, ex ποιητής Poëta. Μαθήτρια disciplina, ex μαθητής discipulus.

(*g*) Αἰκὼν volens, ab αἰκὼν volens.

in antepenultimam verò, si ultima est brevis. *b)*

Obs. 1. composita cum nominibus & perfecto medio verborum κείνω, τίκτω, τρέφω, φάγω, φθείρω acuunt penultimam, si significant activè; *i)* antepenultimam, si significant passivè. *k)*

2) Composita à βάλλω, λαλῶ, λέγω, εἰμω, πολῶ, χέω cum nominibus vel adverbis acuunt penultimam; *l)* cum præpositionibus verò antepenultimam. *m)*

3) Composita ab ἄγω & ποιέω acuunt ultimam.

(*h*) Ἀπαιδευτός ineruditus à παιδευτός, ἄρρητος ineffabilis à ῥητός.

(*i*) Πατροκλόν, parricida, Θετόκ, Deipara, θηροτρόφος, qui feras nutrit, ιχθυοφάγ, qui pisces edit, λαοφθόρος, qui populum corrumpit.

(*k*) Πατρόκτον, à patre occisus, Θεότοκ, ex Deo natus, θηρότροφος à feris nutritus, ιχθυόφαγ, à feris nutritus, λαόφθορος, à populo corruptus.

(*l*) Σπερμολόγ, nugator, θεολόγ, qui de Deo disserit, ἐκηβόλ, eminus jaculans, μογιλάλ, difficulter loquens, οἰκονόμος dispensator rei familiaris, ὑμνοπόλ, qui hymnos tractat, οἶνοχός, pincerna.

(*m*) Κατάλογ, enumeratio, περίπολ, qui circummit.

ultimam, si significant activè, *n*) antepenultimam, si significant passivè. *o*)

4) Composita in *ος* à voce *ἐργον* cum nominibus acuunt ultimam, si significant substantivè; *p*) antepenultimam verò, si cum præpositi-
onibus *κατά* & *ἐν* sunt composita & significant passivè. *q*)

5) Composita verbalia in *ου*, quorum verbum usitatum est, *r*) item in *ιου*, *s*) acuunt ultimam.

10. Apocope, *t*) & paragoge, *u*) non mutant accentum.

C

II. Mul-

(*n*) Παιδαγωγός *Pædagogus*, εἰρηνοποιός *pacem concilians*.

(*o*) Ἀνάγωγος, institutione carens, εὐπαράγωγος, qui facile decipitur.

(*p*) Ἀγαθοεργός, benefactor, λειτουργός *minister publicus*.

(*q*) Πάριος, præter opus, ad rem non perti-
nens, περίριος, curiosus.

(*r*) Εὐλογητός *benedictus*, ab εὐλογέω.

(*s*) Θεολογικός *theologicus*, αἰτιολογικός *causalis*.

(*t*) τυπλέμεναι, τυπλέμεν. Excipe monosyllaba longa, quæ relicta post apocopen acuuntur, χρέμι, χρέη. Δῶ tamen dicitur ex δῶμα, κρεῖ ex κρίθη.

(*u*) ἀγαθοῖς, ἀγαθοῖσι. Excipe pronomina,

- II. Multæ voces pro varietate significatio-
nis accentum quoque variant. x)

Regulæ Speciales

De

Accentibus in Declinatione.

- I. Accentus nominativi in obliquis fermè
idem & in eadem syllaba manet, y) nisi
alia regula impedimento fit. Oritur verò
hoc impedimentum

a) Ab ultima longa, ob quam circum-
flexus in penultima transit in acu-
tum, z) acutus verò ex antepenul-
tima in penultimam transfertur, a)

b) Ab ultima brevi, ob quam penulti-
ma, si est longa & tonum habet,
circumflecti debet. b)

c) A vocis extensione, ob quam cir-
cumflexus in antepenultima tran-
sit in acutum, c) acutus verò ex
quar-

quæ in fine atticè iota, vel syllabam γα assumunt.
ὄυιⓈ, ἔτοσι, ἐγὰ, ἔγωγε, ἐμοί, ἐμοιγε.

(x) ΒίⓈ vita, βιὸς arcus. Πονηρὸς malus, πόνη-
ρⓈ laboriosus.

(y) τόπⓈ, λέπε, λέπω, λόπον, λόπε.

(z) γλῶσσⓈ, γλώσσης lingua.

(a) ἄνθρωπⓈ, ἀνθρώπε, homo.

(b) χαρακίτηρ, χαρακίτηςⓈ, character.

(c) σῶμα, σώματⓈ corpus, βῆμα, βήματⓈ
tribunal.

quartâ à fine syllabâ transfertur in antepenultimam, d)

Obs. Singularia sunt

1) Μία, μιάς, μιᾶ, μίαν cum compositis.

2) Δεσπότης, dominus, μητιέτης, consiliarius, εὐρυόπης latè videns, ἀκακῆτης, innocens, quæ in vocativo singulari acuunt antepenultimam, Δέσποτα, μητιέτα, εὐρύοπα, ἀκάκητα.

3) Ἄνὴρ, vir, σωτήρ, salvator, πατήρ, pater, δαῖρ, levir, Δημήτηρ, Ceres, Dea frugum, γυνή, mulier, quæ in vocativo habent ἄνερ, σῶτερ, πάτερ, δάερ, δήμητερ, γύναϊ.

2. Adjectiva feminina primæ declinationis in plurali conveniunt accentu cum masculinis, e) præter πάντες, πᾶσαι, & participia, quorum masculina sunt oxytona, τυπόντες, τυπῶσαι, τυπόν[τα], λελεχότες, λελεχῶσαι, λελεχότα.

3. Genitivi & dativi singularis, dualis & pluralis numeri in prima & secunda declinatione circumflectunt ultimam, si in ea accentum habuerint. f)

C 2

Obs.

(d) Πόησις, ποιήσεως, effectio, Ἀσκησις, ἀσκήσεως exercitatio, παρακλήσις, παρακλήσεως, consolatio.

(e) Ἄγιοι, ἁγία, ἁγία, sancti, α, α.

(f) Κακῶ, κακῶ, κακοῖν, κακῶν, κακοῖς. Ποιητής, ποιητῶ, ποιηταῖν, ποιητῶν, ποιηταῖς.

Obs. Genitivi atici in g. acuuntur. g)
 4. Genitivus pluralis substantivorum primæ declinationis in ultima circumflectitur. h)

Obs. χλῆνης agrestis, χρένης fœnerator, creditor, ἐτησία etesia, & ἀφύη, apua, acuunt penultimam.

5. Monosyllaba non-contracta tertiæ declinationis in genitivis & dativis accentum sortiuntur in ultima, i) in reliquis verò casibus in priore. k)

Obs. i. Huc spectant

1) quæ in genitivo syncopen passa sunt. l)

2) Anomalum γυνή. m)

Excipiuntur

i) Decem genitivi plurales, qui acuunt penultimam δάδων à δὰς fax, δμῶων à δμῶς famulus, θῶων à θῶς lupus cervæ.

(g) Νεῶς templum τῆ νεῶ, λεῶς populus, τῆ λεῶ.

(h) Κορῶν à κόρη puella, γλωσσῶν à γλῶσσα lingua.

(i) Φρήν mens, φρενὸς, φρενὶ, φρενοῖν, φρενῶν, φρεσί.

(k) Φρένα, φρένες, φρένας, φρένες.

(l) Saltem dativus pluralis, acuit penultimam. ἄνθρωποι, ἀνέρος, ἀνδρὸς, ἀνδρῖ, μήτηρ, μητέρῃ, μητρὸς, μητρί.

(m) Γυνή, γυναικὸς, γυναικὶ, γυνᾶκα, γύναι, γυνᾶκε, γυναικοῖν, γυνᾶκες, γυναικῶν, γυναιξί, γυνᾶκας, γυνᾶκες.

varius, κράτων à κράς caput, πάλων in
M. & N. à πᾶς omnis, πᾶδων à πᾶς
puer, Τρώων à Τρώς Trojanus, Φῶδων
à Φῶς, macula ab igne iniusta, ἄτων ab
ἄς auris.

2) Dativus pluralis πᾶσι omnibus, ad
differentiam πᾶσι, à πᾶν, πᾶνός, Deus
Pastorum.

3) Participia monosyllaba, θεῖς, θέντ @,
δῖς, δόντ @, ῥᾶς, ῥάντ @, ὦν, ὦν @.

4) Indefinitum τις, quidam, & interro-
gativum τις, quis, quorum illud per
omnes casus accentum retinet in ul-
timâ, n) hoc verò semper acutum re-
tinet in penultima. °)

6. Propria in ης tertiæ declinationis purè
declinata, °) & Adjectiva in ης p) & ων q)
penacuta, quæ in Neutro accentum re-
trahunt, in vocativo accentum rejiciunt
in antepenultimam.

De accentibus in motione.

1. Adjectiva fæminina in α, à masculinis in

C 3

@ de-

(n) Τίς, τινός, τινί, τινά, τινέ, τινούιν, τινές, τινά,
τινών, τισί, τινάς, τινά.

(o) Τίς, τίν @, τίνι, τίνα, τίνε, τίνοιιν, τίνες, τίνα, τίνων,
τίσι, τίνας, τίνα.

(o) Σωκράτης, ὦ Σώκρατες.

(p) Αὐτάρκης contentus, ὦ αὐταρκής.

(q) Εὐδαίμων, beatus, felix, ὦ εὐδαίμων. Οὐκίρ-
μων, misericors, ὦ οὐκίρμων.

⊙ declinationis secundæ orta, quia habent α longum, acuunt penultimam. 7)

Obs. πέντι ⊙ venerandus, habet in fœminino πέντια, δῖ ⊙ divinus, δῖα, μέγιστ ⊙ magnus, μέγιστα, σεβασμῖος venerabilis, σεβασμία.

2. *Adjectiva fœminina in α, orta à masculinis tertiæ declinationis, quia habent α breve, acuunt antepenultimam, si eorum masculina fuerunt paroxytona, aut proparoxytona; /) vel circumflectunt penultimam, si eorum masculina fuerunt oxytona. 4)*

3) *Adjectiva neutra retinent accentum in eadem syllabâ, in qua fuit in masculino, acutô in penultima, si natura longa fuerit, in circumflexum mutatô. *)*

Obs. 1. *Adjectiva neutra in ις & ον, à Communibus in ης & ων penacutis formata, rejiciunt accentum in antepenultimam. u)* Sed

2.) *Adjectiva neutra, à communibus pen-*
na-

(r) Ἄγι ⊙, ἁγία, sanctus, a, τέλει ⊙, τελεία, perfectus, perfecta.

(s) Χαρίεις, χαρίεσσα, χαρίεν, gratiosus, a, ἡμισ ⊙, ἡμίσεια, ἡμισυ, dimidius, a, m.

(t) Ἠδύς, ἠδέϊα, ἠδὺ dulcis, dulce. Ὀκὺς, ὠκεία, ὠκὺ, velox, βραδύς, βραδέϊα, βραδὺ, tardus, a, m.

(*) Ut Νοτῶδες, à νοσώδης, morbosus.

(u) Αὐτάρακτος contentus, αὐτάρακτος, contentum, οἰκτιγμων, miserî cors, οἰκτιρμον, misericors.

nacutis in ωδης orta, x) & compo-
ta à φρὴν γ) sequuntur regulam.

De accentu in contractione.

1. In qua syllaba accentus fuit ante contractionem, in eadem manet in contractione. z) Excipe metallica quædam, & nonnulla alia proparoxytona, quæ factâ contractione fiunt perispomena. a)
2. Ex acuto & gravi subintellecto in contractione fit circumflexus. b)

Excipe

- 1) Accusativum singularem in ως & ω contractorum. c)
- 2) Duales in ω contractos. d)
3. Ex gravi verò & acuto contracta, retinent acutum. e)

C 4

De

(x) ΟυσΙΩδης essentialis, εσΙΩδες essentialis.

(γ) Δαΐφρων, prudens, δαΐφρον, prudens.

(z) Αληθείς, veri, ἀληθείς, αἰτυχείς, infelices, αἰτυχείς.

(a) Ἀργύρεος, ἀργυρεός, argenteus, χάλκεος, χαλκός, æneus, χρύσεος χρυσός, aureus, ἀδελφίδης, ἀδελφιδεύς, fratris filius.

(b) Φιλίω, φιλω̃ amo, ἀγαπάω, ἀγαπῶ, amo.

(c) Αἰδῶ, ex αἰδῶα pudorem.

(d) Νῶ ex νόω mentes.

(e) Ἐσταώς, ἐσώς, qui stetit, βεβαώς, βεβῶς qui ivit.

De accentu verborum & participiorum.

1. Verborum & participiorum accentus, observandi sunt in conjugationibus thematicum τύπω, ποιέω & τίθημι, ex quibus judicari potest accentuatio reliquorum.

2. Imperativi in ε, ου, vel α, exeuntes acuunt antepenultimam, si eam habuerint, f) penultimam verò, si eam non habeant. g)

Excipe

1) ἐλθε', veni, λαβε' accipe, εὕρε' inveni, εἶπε', dic, ἴδε' vide.

2) Aoristum 2. imperativi med. ἴσπε.

3. Verba monosyllaba post aphæresin longa relicta, circumflexo notantur. b)

4. Composita cum præpositione, quorum simplicia circumflexo notantur, eum retinent in compositione. i)

Excipe σύνοιδα, conscius mihi sum, ab

οἶδα, κάθημαι sedeo, ab ἡμαι, ἐπί-
κειμαι incumbo, παράκειμαι à κῆμαι

ja-

(f) τέτυφε, χώρησον, χώρησαι.

(g) τύπτε, ἴψον, τύψαι.

(b) φῆν, φῆς, φῆ, ab ἔφην, ἔφης, ἔφη, dixi, dixisti, dixit. Item φῶν, φῶς, φῶ, ab ἔφυν, ἔφους, ἔφου. Natus sum, es, est.

(i) εἶχον habebam, κατέχον detinebam. ἦλθον veni, κατήλθον, descendi.

jaceo. In infinitivo autem καθεῖσθαι, federe, ἐπικεῖσθαι incumbere.

5. Composita verò cum præpositione, quorum simplicia non circumflectuntur, accentum ferè retrahunt in antepenultimam, si eam habent, *k*) alias verò in penultimam. *l*)

Excipe ἐπίθεις, ὑπὸς &c.

De accentu adverbiorum.

1. Adverbia in ως, à genitivis pluralibus adjectivorum & participiorum formata, retinent accentum genitivorum *m*)
2. Adverbia in ι, *n*) vel στον, *o*) acuunt ultimam. Sed ab ἀντὶ est ἐναντί coram.
3. Adverbia numerandi in ακίς, *p*) item adverbia in δην *q*) acuunt penultimam.
4. Adverbia in θεν, σε, δε, ζε, τι retinent

C 5

ac.

(*k*) Πάρεμι adsum.

(*l*) Ἐς mitte, ἄφες remitte.

(*m*) Καλῶς benè, à genitivo plurali καλῶν, mutato ν in σ. κακῶς malè, à genitivo plurali κακῶν. ὄντως reverà, à genitivo plur. ὄντων.

(*n*) Πανστρατὶ cum toto exercitu, ἐλλήνισι græcè, ἀνθολεξεί iisdem verbis, παμπληθεὶ, universâ turbâ.

(*o*) ὁμοθυμαδὸν unanimiter, ἀγεληδὸν gregatim.

(*p*) Πολλάκις, sæpe, ποσάκις quoties.

(*q*) Διαρρήδην disertè.

accentum in ea syllaba, in qua fuit in primitivis. *r*) Pauca excipiuntur, ut *ποντόθεν* è mari, à *πόντος* mare, *παιδιόθεν* à pueritia, à *παιδίον*, puerulus, *κυκλόθεν* in circuitu, à *κύκλος*, circulus.

De accentu præpositionum.

1. Præpositiones dissyllabæ acuunt ultimam. *s*)
2. Præpositiones dissyllabæ suò casui postpositæ, *t*) aut pro verbis compositis adhibitæ *u*) acuunt penultimam.

De dictionibus encliticis.

1. Dictiones encliticæ sunt, quæ accentum variè inclinant, ac modò retinent, modò rejiciunt in ultimam syllabam præceden- is vocis, vel planè amittunt, vel certè ex uno loco in alium transfe- runt. Dantur verò dictiones encliticæ

a) In articulo: *ᾧ* vel *ᾗ* & *ᾗ*, cum æquipollent indefinitis *τινός* & *τινί*.

b) In pronomine *με*, *μοι*, *μεν*, *μεν*, *μοι*, *μοι* mihi, *με* me, *σοι*, *σοι*, *σευ*, *σου*, *σου*, *σου*

(*r*) *θεόθεν* divinitus, à *θεός* Deus, *ἄλλοθεν* aliunde ab *ἄλλο*, *θύραζε* foràs, à *θύρα* janua, *ἐρανόθεν* in cœlo, ab *ἐρανός* cœlum.

(*s*) *ἄντι*, *ἀπὸ*, *ὑπὸ*, *ἀμφί*.

(*t*) *τέτων*, *πéρι*. De his.

(*u*) *Ἄπο* pro *ἀπὸ* abi, *πάρα* pro *παρά*, adest.

τοῖ, tibi, σε, τὲ, te, ἔ, εἶ, εἰ sui, οἱ fibi,
 εἰ se, in duali tertiæ personæ σφὲ,
 σφωὲ, σφῶ, sed σφῶ secundæ perso-
 næ non est encliticum, in plurali
 σφίσι, σφίν, μιν & νιν pro εἰ, vel αὐτοῖς,
 τῖς, τὶ indefinitum.

c) In verbo φημί & εἰμι in toto præsentē
 indicativi, præter secundam perso-
 nam singularem.

d) In Adverbiis ποῖ, πῶ, πῇ, alicubi, us-
 quam, πῶ adhuc, dum, πῶς quodam-
 modo, ποτὲ aliquando, ποθὶ alicu-
 bi, ποθὲ, vel ποθεν alicunde, quan-
 do infinitè absque interrogatione
 adhibentur.

e) In conjunctionibus τε, γε, τοι, ῥα, θην,
 πῶ, περ, κε, κεν, νυ, νυν, & fimiles par-
 ticulæ.

2. Dictiones encliticæ retinent accentum

1) ob euphoniā. x)

2) ob singularem emphasiā, γ)

3) differentiæ causā, z)

4) ob

(x) Act. 25. 8. Οὐτε εἰς Καίσαρα τὶ ἥμαρτον. Ne-
 que in Cæsarem quicquam commisi.

(γ) Ἐλεξα σοι, tibi ipsi dixi.

(z) Eph. 2. 12. Ὑμεῖς, οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν. Vos,
 qui quondam eratis, longinqui. Non dictum οἱ
 ποτε, ne quis putet, οἱ esse articulum postpositi-
 vum.

4) ob parenthesin, a)

5) paræneseos causa. b)

6) Initio periodorum, colorum aut com-
matum. c)

7) post properispomenon ultimam posi-
tione longam habens: d)

8) post paroxytonon, si sunt dissylla-
bæ. e)

9) post præpositiones, conjunctiones
disjunctivas, & adverbium ἐνεκα, ac-
centum retinent pronomina *με, μοι, σοι, σε.* f)

3. Dictiones encliticæ rejiciunt accentum
in ultimam syllabam præcedentis vocis,
si hæc est

a) proparoxytona, g) præter ἐνεκα.

b) pro-

(a) Marc. 2. 10. (λέγει τῷ παραλυτικῷ) σοὶ λέ-
γω. Dicit paralytico, tibi dico.

(b) Rom. 11. 18. Οὐ σὺ τὴν ῥίζαν βασάζεις, ἀλλὰ
ἡ ῥίζα σέ. Non tu radicem portas, sed radix te
(portat.)

(c) Matth. 27. 47. Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἰσώτων ἀκρό-
σαντες, ἔλεγον. Quidam verò eorum, qui ibi sta-
bant, dicebant.

(d) Κατ' ἡλίου με. Scala mea.

(e) Λόγος ἐστίν. Sermo est.

(f) Joh. 21. 22. Κατὰ μέν σε. Secundum me
aut te.

(g) Luc. 7. 48. Φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας. Oscu-
lum mihi non dedisti.

- b) properispomena, b) quæ ultimam non habet positione longam: i)
4. Dictiones encliticæ plane accentum amittunt
- a) post vocabulum perispomenon, k) aut oxytonum, ita, ut pro gravi in præcedente scribatur acutus proprius. l)
- b) post vocabulum paroxytonum, si encliticæ sunt monosyllabæ. m) Dissyllabæ enim accentum retinent. n)
5. Dictiones encliticæ accentum ex uno loco in alium transferunt, si plures continuo ordine se consequantur. Tunc enim posterior accentum transfert in priorem, usque ad ultimam, quæ accentum amittit. o)

(b) Luc. 3. 2. *Τυναῖκές τινες*. Mulieres quædam.

(i) Si enim habet positione ultimam longam, dictiones encliticæ accentum suum retinent. *Ἄλξι ἐστὶ*, sulcus est.

(k) *Ὅρῶ τινας*. Video quosdam. *φιλῶ σε*. Amo te.

(l) *Ἄνὴρ τις*, Vir aliquis, *ὁ Θεός μου*, Deus mi.

(m) Joh. 14. 23. *Λόγον μου τηρήσει*, sermonem meum servabit.

(n) 1. Joh. 3. 4. *ἡ ἀμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία*. Peccatum est iniquitas.

(o) *Ἄνθρωπος τις φησὶ μοι*. Homo quidam dicit mihi.

Obs. 1. si multæ dictiones encliticæ concurrunt, dicuntur συεγκλιτικά.

Obs. 2. Verbum ὅτι rejicit accentum ex ultima in penultimam.

1) initio sententiæ, ρ)

2) in declaratione & expositione, q)

3) post voculas εἰ, καὶ, ἐκ, ὡς, ἥ, τ)

4) post apostrophum, s)

Obs. 3. Dictiones encliticæ interdum cum præcedente in unam quasi vocem coalescunt, tono manente. ι)

§. 10.

Spiritus sunt duo, nempe

2. Asper sive densus, cujus signum est', efferturque ut Latinorum h. u)

2. te-

(ρ) Ἔστιν ἄνθρωπος. Est homo. 2. Tim. 4. 11. Ἔστι γάρ μοι ἔυχρησ. Est enim mihi perutilis.

(q) Matth. 13. 38. Ὁ δὲ ἀγρὸς, ἔστιν ὁ κόσμος. Ager verò est hic mundus. Sic quoque versu 37. Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα, ἔστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Qui seminat semen bonum, est filius hominis.

(τ) Col. 1. 6. Καὶ ἔστι καρποφορούμενον. Et est fructificans. Joh. 5. 31. Οὐκ ἔστιν ἀληθής. Non est verum, scil. testimonium.

(ς) Rom. 10. 6. τὸ εἶναι Χριστὸν καταργεῖν. Hoc est Christum detrahere. Joh. 7. 28. Ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με. Sed est verax, qui misit me.

(ε) ὦντινων.

(η) Apud vetustos Græcos spiritus asper hanc habuit notam vocibus præfixam, η. Postea sta-

2. Tenuis five lenis, cujus nota est', & olim quidem moderatius efferebatur, hodie verò prorsus dissimulatur.

Quo verò spiritu quævis vox notanda, usu potius & lectione Autorum quàm regulis discendum est. Cæterum hæc observanda.

1) Omnis vocalis aut diphthongus initialis unum ex dictis spiritibus habet. x)

2) υ initiale semper aspiratur, γ) exceptis saltem Æolibus, qui pro spiritu aspero adhibent suum digamma. z)

3) ε in principio dictionis semper aspiratur, α) in medio autem si geminetur, prius levigatur, posterius verò aspiratur. b)

4) Vo-

tutum, ut nota hæc dextra sui parte + signaret spiritum asperum, sinistra verò + tenuem: Tandem ad celeriores motum anguli sunt hebetati, factique pares semicirculi. De utraque veterum scribendi ratione vid. Priscianus lib. 1.

(x) Ἄμνός, agnus, ἄγω, ago, ἅγιος sanctus.

(γ) υἱός filius, ὑβρίζω contumelia afficio.

(z) Ἰσὼς equa, πωλὶς Fύδωρ. Dicitur verò Δίγγραμμα non à potestate, quæ hîc plane diversa est, ac in gamma; Sed à caractere, quia apud Græcos constat duobus gamma, quorum unum alteri impositum, haud secus ac fit apud Latines in F.

(α) Πντός, effabilis.

(b) Ἀππντός, ineffabilis.

- 4) Voces in flexione retinent ferè spiritum thematis, c) præter ἔχω habeo, & ἵσθμι, sisto, quorum illud in futuro habet ἔξω, hoc verò in aorist. 1. ἔστησα, in aor. 2. ἔστην.
- 5) Derivata ut plurimum retinent spiritum primitivorum. d)
- 6) Dialectus sæpe tam spiritus, quàm accensus mutare solet. e)

§. II.

Passio est varia, nempe *Apostrophus*, *Hypphen*, *Hypodiasbole*, ἐφέλκυσσις, & *contractio*.

I. *Apostrophus* est abjectio vocalis brevis, vel o, f) aut ancipitis correptæ a vel i, g) aut diphthongi æ vel oi, h) ob sequentis dictionis vocalem aut diphthongum initialem, quæ, si aspirata est, facit, ut præcedentis vocis tenues mutantur in aspiratas. h) Signum apostrophæ est lineola sinistrorsum incurvata, syllabæ elisionem passæ superius adhærens. e. g. παῦ' ἑλεγον.

Apo-

(c) Ἀρπάζω, rapio, ἄρπάσσω, rapiam.

(d) ἁγιάζω, sanctifico, ἁγιασμός, sanctificatio.

(e) Εἰλιπτόμεν, convolutus, Ionicè εἰλιπτόμεν.

(f) Ἀπ' αὐτοῦ. Ab eo.

(g) Ἐπ' αὐτήν, super eam, pro ἐπὶ αὐτήν, δι' ὑμῶν, pro διὰ ὑμῶν.

(h) Βέλομαι ἐγὼ, pro βέλομαι ἐγώ.

(b) Ἀφ' ἐ, à quo, ex ἀπὸ ἐ.

Apostrophus inventus est, ut tollat κακο-
φωνίαν vocalium concurrentium.

Obs. 1. Apostrophus quandoque
omittitur, si vel maximè ob con-
cursum vocalium adhiberi pos-
sit. *i)*

2) Apostrophus signum quando-
que perit. *k)*

3) Non rarò Crasis & Apostro-
phus concurrunt, duæque vo-
ces Atticè in unam coalescunt,
signò Apostrophus in medio po-
sitò. *l)*

4) Poëtæ Apostrophò etiã u-
tuntur sequente consonâ. *m)*

II. *Hyphen* est combinatio unius syllabæ
cum altera plurium vocum in unam
coalescentium.

Dicitur ὕφ' ἵν' brevitatìs causâ, pro ὕφ' ἵν'
μέγ' & λόγῃ, duarum vocum sub u-
nam partem orationis coactio.

Signum illius est vel lineola recta —
vel sursum incurvata ~, syllabis
combinandis adhærens. *n)*

D

III. *Hy-*

(i) Matth. 26. 26. τέτο βσι.

(k) Διò, quare, pro δι' ο.

(l) Καγὼ, & ego, καὶ ἐκεῖνος, & ille, pro καὶ
ἐγὼ, καὶ ἐκεῖνος.

(m) Παρ' Ἰννός, à Jove. Hes. v. 87.

(n) Ἀει-παρθένος, Semper. Virgo. Πᾶσι ~ μέλυσσα.

III. *Hypodiasbole* est syllabæ unius ab altera disjunctio, qua vox una ab altera distinguitur.

Signum ejus est virgula in medio vocis posita. *)

Huc referunt interpunctiones seu distinctiones periodi, quarum quoad *commata* & *puncta* eadem est ratio apud Latinos & Græcos; quoad *colon* verò & *punctum interrogationis* est quædam diversitas. *Colon* enim exprimitur per unicum punctum ad apicem literæ suspensum. °) *punctum* verò *interrogationis* per Latinorum *Semicolon*; ρ)

IV. *Ἐφελκυσίς* est, quæ Dativo plurali in ι, ς) & tertiæ personæ verborum in α, aut, de-
finen-

(*) Ὅ, τι *quod*, ad differentiam *Conjunctionis*, ὅτι, *quia vel quod*. τό, τε, & *hoc*, ad differentiam *Adverbii temporis* τότε *tunc*. ὅτε, & *quod*, ad differentiam *adverbii*, ὅτε, *quando*.

(°) Matth. 9. 28. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πιστεύετε &c. Dicit eis Jesus: Credite &c. Et versu 30. Ἀνέωχθῃσαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. Et aperti sunt ipsorum oculi.

(ρ) Rom. 3. 1. Τίς ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς; Quæ est utilitas circumcisionis?

(ς) Apoc. 21. 12. Ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν ἄγγέλους δώδεκα. Super portis Angelos duodecim (habentem.)

finenti, & ob sequentis dictionis vocalem aut diphthongum initialem, additur *ν*, quod Græci *ἰφικύσειν* h. e. *attrahivum* vocant.

Obs. Interdum *ἰφικύσειν* quoque sequente consona à Poëtis & Atticis additur.

V. *Contractio* est, quâ vel contrahuntur duæ syllabæ in unam *diversâ literaturâ*, *ς*) vel duæ vocales *servatæ* contrahuntur in diphthongum, quæ ex iis conflata est. *ι*) Prior ratio contrahendi dicitur *Crasis*; Posterior verò *Synæresis*. Utraque apparebit ex sequentibus;

1) In contractione prior vocalis debet esse *brevis*. *υ*) Rarissimè enim contractio contingit, si prior est longa. *κ*)

2) Fit verò contractio, quando prior vocalis est vel *α*, vel *ε*, vel *ι*, vel *ο*, vel *υ*.

3) Si prior vocalis est *α*,
α sequente *ο* vel *ω* contrahitur in *ω*, *γ*)

D 2

se.

(*ν*) Matth. 19. 18. Ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ. Egressus est ab eo. v. 23. Ἀποκλινέσθιν αὐτόν. Occident eum.

(*ς*) Τύχε^ς, τύχε^ς, ἔτε^ς, ἔτε^ς.

(*ι*) Τυχεῖ, Τύχει, ἔτεϊ, ἔτει.

(*υ*) Μελε^ς, μέλε^ς, prior vocalis est *ε*.

(*κ*) Ληστῆς, latro, ex ληιστής.

(*γ*) βοάω, clamo, βοῶ, βοῶμεν, βοῶμεν.

sequente verò aliâ vocali in *α*, *jota*,
si adfuerit, *subscripto*. 2)

Nota. Attici, Dores secuti, in quatuor ver-
bis, ζάω, πεινάω, διψάω, & χράομαι pro
α adhibent *η*. *α*)

4) Si prior vocalis est *ε*,

εα, & *εε* nullâ sequente consonâ contra-
hantur in *η*, *b*) sequente verò con-
sonâ in *ει*. *c*)

εο contrahuntur in *υ*. *d*)

ει contrahuntur in *ει*. *e*)

ε sequente vocali longa, vel di-
phthongô in illam longam vel di-
phthongum contrahitur. *f*)

Nota 1. *ε* sequente *αι* in verbis contra-
hitur in *η*. *g*)

2. *εα* contrahuntur etiam in *α*, si denuo
vocalis aut *ρ* præcesserit. *b*)

ς) *ι* *fe*

(2) Βοάεις, βοᾶς, βοάετε, βοᾶτε.

(a) Ζάεις, ζῆς, ζάει, ζη, pro ζᾶς, ζᾷ. Πεινάεις, πει-
νάης, pro πεινᾶς, διψάει, διψῇ, pro διψᾷ, χράεται,
χρῆται pro χρᾶται, χράεσθαι, χρῆσθαι, pro χρᾶσθαι.

(b) Ἀληθεία, ἀληθειῇ, ἀληθείε, ἀληθειῇ.

(c) Ἀληθείς, ἀληθεῖς, ἀληθείας, ἀληθεῖς.

(d) Ἀληθείᾱ, ἀληθεῖς.

(e) Ἀληθείϊ, ἀληθειῖ.

(f) Ἀληθείων, ἀληθεῶν, ποιίεις, ποιεῖς.

(g) Τύπλεαι, τύπλη, γράφειαι, γράφη.

(b) Εὐφυεία, εὐφυᾶ & εὐφυῇ, ingeniosum, Ἀργυ-
εία, ἀργυρά, argentea.

5) , sequeute vocali quacunque contrahitur in jota. *i*)

6) Si prior vocalis est *o*, contrahuntur

oo, *oe*, & *ox* in *z*. *k*)

o sequeute *n*, *α*, vel *ω* in *ω*. *l*)

o sequeute jota sive nudè, sive in diphthongo in *oi*. *m*)

Nota. *oe* infinit. præf. contrah. in *zv*. *n*)

7) Si prior vocalis est *υ*, *υ* sequeute *ε* & *α* contrahitur in *υ*. *o*)

SECTIO II.

DE

VOCIBVS.

SEV

PARTIBVS ORATIONIS IN GENERE.

D 3

§. II. Par-

(*i*) ὄφεις, ὄφι, ὄφιδες, ὄφιδες, ὄφιας, ὄφιδες.

(*k*) χρυσόομεν, χρυσῶμεν, χρυσόετε, χρυσῶτε, χρυσόεσι, χρυσῶσι.

(*l*) λιτόα, λιτῶ, μείζοα, μείζω, χρυσόητε, χρυσῶτε, χρυσόωσι, χρυσῶσι.

(*m*) χρυσόεις, χρυσοῖς, χρυσόει, χρυσοῖ.

(*n*) χρυσόειν, χρυσῶν.

(*o*) ἰχθύεις, ἰχθυῖς, ἰχθύας, ἰχθυῖς.

§. 11.

Partes orationis non ineptè constituuntur novem, p) scilicet: *Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, Participium, Adverbium, Præpositio, Conjunctio & Interjectio.* q)

§. 12.

Partes orationis sunt vel *flexibiles*, vel *inflexibiles*.

I. *Flexibiles* sunt articulus, Nomen, Pronomen, Verbum. Participium.

II. *Inflexibiles* sunt Adverbium, Præpositio, Conjunctio & Interjectio.

§. 13.

Flexibiles sunt vel *declinabiles*, vel *conjugabiles*.

I. *Declinabiles* sunt Articulus, Nomen, Pronomen & participium.

2. *Conjugabiles* est verbum.

§. 14.

De singulis singulatim agemus.

SE-

(p) Vulgò numerantur octo: Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, Participium, Adverbium, Præpositio, Conjunctio. Interjectio accensetur adverbiiis. Sed, quia ei Adverbiorum indoles repugnat, non ineptè partem orationis peculiarem constituit.

(q) Græcè sic nominantur: ἄρθρον, ὄνομα, ἀντωνομία, ῥῆμα, μέλοχῆ, ἐπίρρημα, πρόθεσις, συνθεσμεῖς, παρεμβολή.

SECTIO III.

DE

VOCIBVS.

SEV

PARTIBVS ORATIONIS

IN SPECIE.

CAP. I.

DE

ARTICVLO.

§. 15.

Articulus est vel prepositivus, qui nomini aliisque partibus orationis vario usu præmittitur; vel postpositivus, qui nominibus postponitur.

§. 16.

Articulus uterque est vel simplex vel compositus.

I. Articulus prepositivus simplex est ὁ, ἡ, τὸ & declinatur hunc in modum:

Singularis.

	Masc.	Fœm.	Neut.
Nom.	ὁ	ἡ	τὸ.
Gen.	τοῦ	τῆς	τῆς.
Dat.	τῷ	τῇ	τῷ.
		D 4	Acc.

Acc. τὸν τὴν τό.
Vocativus est similis Nominativo. r)

Dualis.

Nom. Acc.
& Voc. τὼ τὰ τῶ.
Gen. & Dat. τοῖν ταῖν τοῖν.

Pluralis.

Nom. οἱ αἱ τὰ.
Gen. τῶν per tria Genera.
Dat. τοῖς ταῖς τοῖς.
Acc. τῆς τὰς τὰς.
Voc. similis est Nominativo.

II. Ar-

(r) Vulgò Articulus dicitur vocativo carere; sed, judice Er. Schmidio in Animadvers. in N. T. in cap. VI. Matth. in v. 9. fol. 118. omninò articuli [vocativus datur, in quocunque genere & numero nominativo similis. e. g. Matth. 27. 29. χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Salve Rex Judæorum. Eph. 6. 1. τὰ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν. Liberi obedite Parentibus. Præmittitur quidem vocativo interdum ὦ, ut videre est ex Sophocl. Philoct. 863. vers. 982. Non tamen illud ὦ vocativus articuli est, ut putat Sebast. Meierus in compendio Grammat. Græc. p. 13. Sed est adverbium vocandi vel excitandi.]

[...]

[...]

[...]

II. Articulus postpositivus simplex est ὁς, ἡ, ὅ & ita flectitur:

Singularis.

	Mascul.	Fœm.	Neutr.
Nom.	ὁς	ἡ	ὅ.
Gen.	οῦ	ἧς	οῦ.
Dat.	οῦ	ἡ	οῦ.
Acc.	ὅν	ἥν	ὅ.
Voc. caret.			

Dualis.

N. & Acc.	ὧ	αἶ	ὧ.
Gen. & D.	οῖν	αῖν	οῖν.

Pluralis.

Nom.	οἱ	αἱ	αἱ.
Gen.	ῶν	per tria Genera.	
Dat.	οῖς	αῖς	οῖς.
Acc.	οὓς	αὖς	αἶ.
Voc. caret. s)			

III. Articulus compositus prepositivus conflatur ex particulis γε, δε, τ) & ἡ; postpositivus verò conflatur vel ex particulis γε & πρ, velex promomine τις, ἡ, cui

D s

inter-

(s) Articulus postpositivus vocativo caret, quia respondet relativo Latinorum, qui, quæ quod, de quo constat, quod vocativo destituitur.

(t) Articulus compositus cum γε & δε induit significationem pronominis demonstrativi, hic, hæc, hoc.

interdum præterea accedit 8v. u) Et quidem

a) Articulus compositus præpositivus simpliciter declinatur, nullâ in particula mutatione factâ : e.g.

Singularis.

	Mascul.	Fœm.	Neutr.
Nom.	ὁ γε	ἡ γε	τό γε.
Gen.	τοῦ γε	τῆς γε	τῆς γε.
Dat.	τῷ γε	τῇ γε	τῷ γε.
Acc.	τόν γε	τήν γε	τό γε.

Vocat similis est Nominativo.

Dualis.

N. A. & V.	τώ γε	τά γε	τώ γε.
G. & D.	τοῖν γε	ταῖν γε	τοῖν γε.

Pluralis.

Nom.	οἱ γε	αἱ γε	τά γε.
Gen.	τῶν γε, per tria Genera.		
Dat.	τοῖς γε	ταῖς γε	τοῖς γε.
Acc.	τούς γε	ταύς γε	τά γε.

Vocat. similis est Nominativo.

b) Articulus compositus postpositivus nunc simpliciter, nunc ex utraque parte declinatur. Scilicet si conflatus est ex particulis γε & περ, declinatur simpliciter, nulla

(u) ὅστις, ἡτίς, ὅτις, quicumque, quæcunque, quodcunque.

nullâ ulterius mutatione factâ;
 fin verò conflatus est ex prono-
 mine τις, τι, tunc tam articulus
 quàm pronomen declinatur; ut

Singularis.

	Mascul.	Fœm.	Neutr.
Nom.	ὁς	ἡ	ὅ
Gen.	οὗ	ἧς	οῦ
Dat.	οῦ	ἣ	οῦ
Acc.	ὃν	ἣν	ὅ
Vocativo caret.			

Dualis.

N. & Acc.	ὧ	ἄ	ὧ
G. & D.	οἷν	αἷν	οἷν

Pluralis.

Nom.	οἱ	αἱ	αἱ
Gen.	οἶν	per tria Genera.	
Dat.	οἷς	αἷς	οἷς
Acc.	οὓς	αὖς	αὖς
Vocativo caret.			

Singularis.

	Masc.	Fœm.	Neutr.
Nom.	ὁς	ἡ	ὅτι.
Gen.	οὗ	ἧς	οῦ
Dat.	οῦ	ἣ	οῦ
Acc.	ὃν	ἣν	ὅτι.
Vocativo caret.			

Dualis.

Dualis.			
N. & A.	ὧτινε	ἄτινε	ὧτινε.
G. & D.	οἷντινων	ἀντινων	οἷντινων.
Pluralis.			
Nom.	οἷτινες	ἀτινες	ἄτινα.
Gen.	ὧντινων	per tria Genera.	
Dat.	οἷσι	ἀσι	οἷσι.
Acc.	ἑτινας	ἀτινας	ἄτινα.

§. 17

In articulo utroque hinc inde insignis conspicitur dialectorum varietas & licentia poëtica. Nempe

I. In articulo præpositivo

- 1) pro ἡ Gen. Ionicè dicitur τοῖο, Doricè autem ἰώ.
- 2) ἡ fœm. in toto singulari Doricè mutatur in α, ut: ἁ, ἰα, ἰα, ἰαν pro ἡ, ἡς, ἡ, ἡν.
- 3) ω. Gen. plur. Dor. mutatur in α, ἁ, pro ὧν, Æolicè autem ante ω assumitur α, ut ἰαων pro ὧν.
- 4) Dativi τοῖς, ταῖς Ionicè assumunt, τοῖσι, ταῖσι. Pro fœm. ταῖς dicitur etiam ἡς, ἡσι, ἡσιν.
- 5) Pro οὗ & τόυ Atticè dicunt οὐί, τοδί.
- 6) τοῖς dicitur τοῖςδε, poëticè τοῖςδε.

II. In articulo postpositivo.

- 1) ος poëticè metri causa interdum ε suum abjicit.

2) ε

2) ἔ Ionicè mutatur in οἶο.

3) οἶ, αἶ Poëtæ metri causâ permutant
cum τοἶ, ταἶ.

4) Pro ἔτινϙ, ὥτινι dic tur

Atticè, ὅτϙ, ἔτϙ.

Ionicè, ὅτεο, ὅτεω.

Doricè, ἔτιο.

Æolicè, ac poëticè ὅτλεο, literâ τ ge-
minatâ.

5) Pro ἀτινα Attice dicitur ἀτα.

CAPVT II.

DE

NOMINE.

§. 18.

IN nomine spectari possunt *declinatio &*
divisio.

§. 19.

De utraque seorsim & distinctè agen-
dum.

DIST. I.

DE

DECLINATIONE.

ART. I.

DE

DECLINATIONE IN GENERE.

§. 20. De

§. 20.

Declinatio apud Græcos perinde ut apud Latinos est variatio nominis in fine per casus & números.

§. 21.

Declinationes sunt tres, x) quæ terminationibus per casus & números distinguuntur.

§. 22.

Casus vulgò numerantur quinque, nempe *Nominativus*, *Genitivus*, *Dativus*, *Accusativus* & *Vocativus*. y)

§. 23.

Numeri sunt tres, *Singularis*, *Dualis* & *Pluralis*, sed dualis rarius occurrit, retinendus tamen consuetudinis & confusionis vitandæ causa.

§. 24.

In singulis declinationibus quædam nomina contrahuntur, quædam verò non.

§. 26. De-

(x) Golius, Gretserus, & qui hos sequuntur, decem statuunt declinationes, quinque simplices & quinque contractas: sed citra urgentem causam, cum commodissimè ad ternarium reduci queant numerum.

(y) Ablativus Græcis vulgò ignotus esse dicitur; sed nil absurdi committes, si & hunc Græcis attribuas, eumque quoddam terminationem dativo similem, quoad significationem verò & constructionem ab eo diversum esse, dicas.

§. 26.

Denique in quavis declinatione observandæ sunt terminationes, genus, flexio, dialecti, & licentia poëtica.

ARTICVLVS II.

DE

DECLINATIONE IN SPECIE.

MEMBRVM I.

DE

DECLINATIONE I.

§. 27.

Declinatio prima habet quatuor terminationes, nempe *a*, *n*, *as* & *ns*.

§. 28.

Nomina in *a* & *n* sunt generis fœminini; nomina verò in *as* & *ns* sunt generis masculini.

§. 29.

Circa terminationes casuum sequentia observanda sunt;

I. Genitivus singularis

- a) *In masculinis* definit in *z*, nisi sit nomen in *ās*, quod in genitivo more Dorico *a* habet, a) id quod pauca alia

(z) Προφήτης, προφήτῃ, ταμίας, ταμίῃ.

(a) Θωμάς, Θωμᾶ, Σατανᾶς, Σαταναῖ.

alia non-circumflexa imitantur. b)

b) In *fœmininis* exit in *ης*, c) nisi sit nomen desinens in *a* purum, aut in *δα*, *θα* vel *ρα*, quod in Genitivo habet *ας*. d)

2. Dativus singularis.

a) In nominibus in *ας*, *a* purum, *δα*, *θα* vel *ρα* definit in *α*. e)

b) In nominibus in *ης*, *η*, & *a* impurum definit in *η*. f)

3. Accusativus singularis

a) In nominibus in *ας* & *a* habet *αν*. g)

b) In nominibus in *ης* & *η* habet *ην*. h)

4. Vocativus singularis

a) In nominibus in *a* & *η* desinentibus similis est nominativo. i)

b) In

(b) Πάππας, παππα, Καϊάφας, Καϊάφν.

(c) Κόρη, κόρης, τεμὴ, τιμῆς.

(d) Ἰσορία, ἰσορίας, σοφία, σοφίας, λήδα, λήδας, Μάρθα, Μάρθας, ἡμέρα, ἡμέρας.

(e) Ταμίας, ταμιά, λήθα, λήθα, Μάρθα, Μάρθα, ὥρα, ὥρα.

(f) Κλισῆς, κλισῆ, ληστῆς, ληστῆ, γλώσσα, γλώσση, μέσσα, μέση.

(g) Ὁ Νεανίας, νεανίαν, ὀρνιθοθήρας, ὀρνιθοθήραν, σοφία, σοφίαν, μωρία, μωρίαν, σκιά, σκιάν.

(h) Πολίτης, πολίτην, δεσπότης, δεσπότην, ἀφῆ, ἀφὴν, ὄργη, ὄργην.

(i) Γλῶσσα, in Voc. γλῶσσα, νίκη, in Voc. itidem νίκη.

b) In nominibus in *as* & *ns* abjicit *s* nominativi. *k*)

c) In nominibus in *ins*, compositis ex *μετρώ*, *πωλώ*, *τρίβω*, gentilibus, & quibusdam aliis, definit in *a* breve; *l*) sed in *Αιήτης*, *Αινερέτης*, *καλλιπέτης* retinet *n*, & in nominibus in *ης* desinentibus, habet utramque terminationem. *m*)

5. Casus dualis & pluralis numeri coincidunt cum articulo foemini generis.

Hinc circumferuntur Grammaticorum regulæ:

1) Nomina in *a* purum, in *δα*, *θα*, vel *ρα*, item desinentia in *λα* & *μα*, imprimis propria, *n*) in toto singulari *a* retinent.

2) Nomina in *της*, poëtica in *πης*, composita ex verbis *μετρώ*, *πωλώ*, *τρίβω*, & gentilia, habent in vocativo *a*.

§. 30.

Dialectorum varietas & licentia poëtica ferme eadem est, quæ fuit articuli præpositivi. Nam

E

I. 6

(*k*) Ταμίας, ταμία, παραιοίας, παραιοῖα. Πέρσης, Πέρση.

(*l*) Προφήτης, Προφήτα, μεσίτης, μεσίτα, βιβλιοπώλης, βιβλιοπῶλα, κυνώπης, κυνώπα.

(*m*) Ληστής, ληστή & ληστὰ, κλιστής, κλιστή & κλιστά.

(*n*) Θέκλα, θέκλας, θέκλα. Ας Φιλομήλα, Φιλομήλας, Ἀπάμα, Ἀπάμας.

1. α Ionicè mutatur in η. ο)
2. η Doricè transfit in α. ρ).
3. ε Gen. Ionicè transfit in εω, Doricè in α, Æolicè in αυ & ευ, Poëticè in ω, item in ειω. q)
4. ην accusat. sing. mascul. mutatur Ionicè in εα. r)
5. ων Genitiv. plur. Ionicè mutatur in εων, Doricè in αν, Æolicè in αων. s)
6. ας Dativ. plural. Poëticè transfit in ασι assumpto ι, vel ης, ησι. t)
7. ας Accusat. plural. masc. Ionicè mutatur in εας, Æolicè verò in ας.
8. Poëta per paragogen nominibus fœminini generis addunt syllabam φι, vel φιν.

Pa-

-
- (ο) Σοφία Ionicè σοφίν.
- (ρ) Κόρη Doricè κόρα.
- (q) κρίνῃ, Ionicè κρίνῃω, Doricè κρίῃᾱ, Æolicè κρίῃαῦ & κρίνεῦ, Poëticè κρίῃᾱ, κρίνῃω.
- (r) Αἰνείαν, Αἰνείεα.
- (s) κτισῶν, Ionicè κλισέων, Doricè κλισᾶν, Æolicè κλισάων.
- (t) Κόρας, Poëticè κόρασι, κόρης, κόρησι.

Paradigmata singularum terminationum.

	<i>Singul.</i>	<i>Sing.</i>	<i>Sing.</i>
N.	Γλῶσσα,	Ἱστορία,	Ἡμέρα,
G.	γλώσσης,	ἱστορίας,	ἡμέρας,
D.	γλώσσει,	ἱστορίᾳ,	ἡμέρᾳ,
A.	γλῶσσαν,	Ἱστορίαν,	ἡμέραν,
V.	γλῶσσα.	Ἱστορία.	ἡμέρα.

	<i>Dual.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Dual.</i>
N. A. & D.	Γλῶσσα,	Ἱστορία,	Ἡμέρα,
G. & D.	γλώσσαιν.	ἱστορίαιν.	ἡμέραιν.

	<i>Plur.</i>	<i>Plur.</i>	<i>Plur.</i>
N.	Γλῶσσαι,	Ἱστορίαι,	Ἡμέραι,
G.	γλωσσῶν	ἱστοριῶν,	ἡμερῶν,
D.	γλώσσαις,	ἱστορίαις,	ἡμέραις,
A.	γλώσσας,	ἱστορίας,	ἡμέρας,
V.	γλῶσαι.	ἱστορία.	ἡμέρα.

	<i>Sing.</i>	<i>Sing.</i>	<i>Sing.</i>
N.	Κόρη,	Πολίτης,	Νεανίας,
G.	Κόρης,	πολίτε,	νεανίε,
D.	κόρη,	πολίτῃ,	νεανίᾳ,
A.	κόρην,	πολίτην,	νεανίαν,
V.	κόρη.	πολίτα.	νεανία.

	<i>Dual.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Dual.</i>
N. A. & V.	Κόρα,	Πολίτα,	Νεανία,
G. & D.	κόραιν.	πολίταιν.	νεανίαιν.

	Plur.	Plur.	Plur.
N.	Κόραι,	Πολίται,	Νεανίαι,
G.	κορῶν,	πολιτῶν,	νεανιῶν,
D.	κοραῖς,	πολίταις,	νεανίαις,
A.	κόρας,	πολίτας,	νεανίας,
V.	κόραι.	πολίται.	νεανίαί.

MEMBRUM. II.

DE

DECLINATIONE II.

§. 31.

Secunda declinatio habet terminationes *ος & ον*, unde nascuntur terminationes atticæ *ως & ων*.

§. 32.

Nomina in *ον & ων* sunt generis neutrius, nomina verò in *ος & ως* sunt varii generis, nimirum

I. Nomina in *ος*.

a) Complura sunt generis masculini.

b) Fæminina autem sunt: Ἄβυσσος, abyssus, ἄμαθος, ἄμμος, arena, ἄμπελος, vinea, ἀπάμινθος, folium, ἀσφαλτος, bitumen, βάλαν, glans, βάσαν, lapis lydius, βίβλος, liber, βόδιον, fossa, βύσσος, byssus, γέραν, grus, γνάθος, maxilla, γύψος, gypsum, διάλεκτος, dialectus, διάμετρος, linea demetiens, δέλτος, liber, δοκός, trabs, δρόσος, ros, ἔρημος, desertum, κάμινος, for-

fornax, κάπετⓈ fossa, κάθειⓈ, perpendicularum, κάρδοπⓈ, mastra, κέλευθⓈ via, κέρκⓈ cauda, κιβωτός arca, κόκκος granum, κόπερⓈ stercus, fimus, λήκυθⓈ ampulla olearia, μήρινθⓈ funis, μέθοδⓈ, via compendiosa, μίλτⓈ minium, μινθⓈ stercus, νάρθⓈ nardus, νῆσⓈ insula, νόσⓈ morbus, περίμετρⓈ scil. γραμμή, linea, qua in orbem ducta aliquid metimur, πλίνθⓈ later, πύελⓈ folium, πύξⓈ, buxus, ῥάβδⓈ, virga, ῥάμνⓈ spina alba, ῥάφανⓈ, raphanus, quod quibusdam commune est, σορός locus, σποδός cinis, ἰάφρⓈ fossa, χοῖνⓈ juncus, funis è juncus, τήβεινⓈ toga, τίτανⓈ calx, τρίβⓈ via trita, σέμιτα, χέροςⓈ desertum, ψάμμⓈ arena, fabulum, ψῆφⓈ calculus.

c) *Communia sunt*

α) *Quaedam substantiva*, ἄνθρωπⓈ, homo, μάς vel fœmina, ἄρκιⓈ, ursus vel ursa, ἀμαρτωλός, peccator vel peccatrix, ἰόθⓈ spurius, α, μελεδωνός, curator, curatrix &c.

β) *Adjectiva duarum terminationum, derivata maximè ex composita, præsertim apud Atticos.* ὁ, ἡ, ἄλογⓈ rationis expers, ὁ, ἡ, ἀκράθεκⓈ, qui non potest contineri, ὁ, ἡ, ἀκατακάλυπτⓈ,

non-velatus, ὁ, ἡ, ἐράνι, Ⓞ cœlestis,
 ὁ, ἡ, αἰών, Ⓞ æternus &c.

d) *Genus variant*

a) *Pro diversitate significationis* θόλ, Ⓞ for-
 nix, est generis masculini & fœmi-
 nini, sed θόλ, Ⓞ, locus quidam apud
 Athenienses, est gen. fœm. ἵππ, Ⓞ est
 generis masculini, sed ἵππ, Ⓞ, equa
 vel equitatus, est generis fœminini.
 κρύσταλλ, Ⓞ CrySTALLUS, est gen. masc.
 & fœm. sed κρύσταλλ, Ⓞ glacies, est ge-
 neris fœm. κύαν, Ⓞ Cyanus, lapis cœ-
 rulei coloris, est generis masc. & fœ-
 min. sed κύαν, Ⓞ color cœrulus, est
 gen. mascul. λέκιθ, Ⓞ pisum, est gene-
 ris masc. sed λέκιθ, Ⓞ luteum ovi, est
 gen. fœm. λίθ, Ⓞ lapis quicunque, est
 gen. masc. sed λίθ, Ⓞ lapis pretiosus,
 est gen. masc. & fœm. ὄσφ, Ⓞ collo-
 quium, est gen. masc. sed ὄσφ, Ⓞ con-
 jux, est gen. fœm. πάπυρ, Ⓞ planta,
 est gen. masc. & fœm., sed πάπυρ, Ⓞ
 charta, est gen. fœm. χῆς agger est
 generis masc. & fœm. sed χῆς con-
 gius, est gen. masc.

β) *pro diversitate dialectorum.* Sic

1) *Atticis* fœminina sunt ἄσβαλ, Ⓞ, βῶ-
 λος, θόλος, ἐρύχι, Ⓞ, ὕελ, Ⓞ, quæ
 juxta dialectum communem
 sunt masculina.

2) *Doribus* fœmininum est λιμός,
 quod

quod juxta dialectum communem
est generis masculini.

- 3) *Ionibus* foeminina sunt ἡμίονος, ἱλλός,
quæ juxta dialectum communem
sunt masculina.

II. Nomina in ως

1) *Substantiva*

a) pleraque sunt generis masculini,
ut ὁ λεώς populus, &c.

b) pauca sunt generis foeminini, ἡ ἑως
aurora, ἡ ἀλως area.

c) unum saltem est generis neutrius,
nempe τὸ χρέως, debitum, xs alie-
num.

2) *Adjectiva* verò sunt generis commu-
nis, ὁ, ἡ μονόκερως, unicornis &c.

§. 33.

Dialecti coincidunt ferè cum dialectis
articuli masculini & neutrius generis.

§. 34.

Nomina in ος sequuntur articulum mascu-
lini generis, vocativus saltem in ε definit;
nomina verò in ον sequuntur articulum neu-
trius generis, prout ex sequentibus paradi-
gmatibus apparet:

	<i>Singul.</i>	<i>Singul.</i>	<i>Singul.</i>
N.	τόπος,	ἄνθρωπος,	δένδρον,
G.	τόπου,	ἀνθρώπου,	δένδρου,
D.	τόπῳ,	ἀνθρώπῳ,	δένδρῳ,
A.	τόπον,	ἄνθρωπον,	δένδρον,
V.	τόπε.	ἄνθρωπε.	δένδρον.

	Dual.	Dual.	Dual.
N. A. & V.	τόπω,	Ἄνθρωπῳ,	Δένδρῳ,
G. & D.	τόποιν.	ἀνθρώποιν.	δένδροιν.
	Plur.	Plur.	Plur.
N.	τόποι,	Ἄνθρωποι,	Δένδρα,
G.	τόπων,	ἀνθρώπων,	δένδρων,
D.	τόποις,	ἀνθρώποις,	δένδροις,
A.	τόπους,	ἀνθρώπους,	δένδρα,
V.	τόποι.	ἄνθρωποι.	δένδρα.

§. 35.

Nomina in *ως* & *ων* fiunt à nominibus in *ος* & *ον*, mutato *ο* in *ω*, α brevi penultimæ syllabæ retento, *u*) sed α longô in puris mutato in *ε*. *x*)

§. 36.

Nomina in *ως* & *ων* ritè declinantur, si omnes casus singulorum numerorum definant in *ω*, vel sine, vel cum consonante, quæ in illo casu requiritur. Hinc locô *ο* & *α* assumendum est *ω*, jota, sicubi in declinatione nominum in *ος* & *ον* occurrit, subscribendum, *v* verò abjiciendum. Vocativus similis est nominativo. Neutra in plurali definunt in *ω*. Quædam in accusativo singul. *v* abjiciunt. *y*)

§. 57. Po-

(*u*) Καλως ex κάλ^{ος}, λαγώς ex λαγός, ταγώς ex ταγός.

(*x*) Vt ex λαός est λεώς, ex ναός est νεώς.

(*y*) Ἄθως, ἄθω, ἔως, ἔω, κέως, κέω, κῶς, κῶ, λε-

§. 38.

Poëtis genitivus singularis formatur in ωο,
Doribus autem in ωο.

§. 39.

Paradigmata funto hæc:

	<i>Singul.</i>	<i>Singul.</i>	<i>Singul.</i>
N.	Κάλως,	Νεὼς,	Ἀνώγειων,
G.	κάλω,	νεώ,	ἀνώγειω,
D.	κάλω,	νεῶ,	ἀνώγειω,
A.	κάλων,	νεῶν,	ἀνώγειων,
V.	κάλως.	νεώς.	ἀνώγειων.
	<i>Dual.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Dual.</i>
N. A. & V.	Κάλω,	Νεὼ,	Ἀνώγειω,
G. & D.	κάλων.	νεῶν.	ἀνώγειων.
	<i>Plur.</i>	<i>Plur.</i>	<i>Plur.</i>
N.	Κάλω,	Νεὼ,	Ἀνώγειω,
G.	κάλων,	νεῶν,	ἀνώγειων,
D.	κάλως,	νεῶς,	ἀνώγειως,
A.	κάλως,	νεώς,	ἀνώγειω,
V.	κάλω.	νεῶ.	ἀνώγειω.

E §

MEM.

γῶς λαγῶ, & quædam propria, ut Μενέλειω, Τυν-
δάρειω. Ἀγήρως habet in accusativo singulari ων
& ω. Τὸν ἄθων Herodotus, & λαγὼν Plutarchus
dixisse fertur.

MEMBRUM III.

DE DECLINATIONE III.

§. 38.

Declinatio tertia habet novem terminatio-
nes, nempe α, ι, υ, ω, ν, ξ, ε, ε, ψ.

§. 39.

Genus in hac declinatione est vel masculi-
num, vel fœmininum, vel neutrum, vel commune,
cognosciturque vel ex significatione, vel ex ter-
minatione. Regulæ de genere ex significatione
cognoscendo, ex linguâ latinâ supponuntur,
quæ verò ex terminatione dari possunt, sunt
sequentes;

1) in α, ι, υ, sunt generis neutrius. 2)

2) in ω omnia sunt fœminina. a)

3) in αν

Substantiva sunt generis masculini. b)

Adjectiva verò & participia sunt ge-
neris neutrius. c)

4) in εν sunt neutra adjectivorum & par-
ticipiorum. d)

e) in

(2) τὸ σῶμα, corpus, τὸ σόμα, os, τὸ μέλι, mel, τὸ σίνηπι, sinapi, τὸ γόνυ, genu, δόρυ, hasta.

(a) ἡ ἠχώ echo.

(b) ὁ τίταν, Titan.

(c) τάλαν, miserum, à masc. τάλας, τύψας, à masc. τύψας.

(d) χαρίεν gratiosum, à masc. χαρίεις, τυφθεῖν masc. τυφθεῖς.

5) In *nv*,

Substantiva sunt generis masculini, *e*)
præter φρήν, mens, & σείρην, firen,
quæ sunt fœminina, χήν, anser, &
νεόμην, quæ sunt communia.

Adiectiva duarum terminationum sunt
communia, *f*) trium verò termi-
nationum sunt masculina, *g*)

6) in *iv* sunt fœminina, *b*) præter θῖν agger,
quod est generis communis, & δελφιν,
quod est generis masculini.

7) in *uv*

Substantiva sunt masculina. *i*)

Participia verò sunt neutra. *k*)

8) in *ων*

Substantiva sunt masculina, *l*) præter
χειριδών, hirundo, ἄλων, area, γλίσ-
χων, pulgium, μήκων, papaver,
quæ sunt fœminina, & ἱρῶν, co-
lumba, κύων canis, & ἡγεμῶν dux,
quæ sunt communia.

Adiectiva sunt generis communis. *m*)

Paro.

(*e*) ὁ Ἕλλην, Græcus, ὁ ποιμήν, Pastor.

(*f*) ὁ, ἡ ἄρσεν, virilis.

(*g*) ὁ τέρην, tener.

(*b*) ἡ ἀκτῖν, radius solis.

(*i*) ὁ μόσυν, turris, propugnaculum.

(*k*) τὸ δεικνὺν, ostendens.

(*l*) ὁ αἶων, ævum, ὁ κανὼν, regula.

(*m*) ὁ, ἡ οἰτίρμων misericors, ὁ, ἡ εὐδαίμων,
felix.

Participia verò sunt gen. masc. *n)*

9) In ουν sunt neutra vel adjectivorum communium, *ο)* vel participiorum. *p)*

10. In ξ finita sunt *masculina*. *q)* Sed observa

1. *Fæminina*, ἀλώπηξ vulpes, ἀυλαξ sulcus, ἀμυξ laniatio, ἀνιυξ ambitus circuli, βηξ tussis, βέμβηξ vespræ genus, δηξ, vermis lignum corrodens, κάμαξ, vitis pedamentum, κλίμαξ, scala, κρεξ avis quædam, item capillus, λάρναξ arca, λάταξ, gutta, νδξ nox, πήληξ galea, πλαξ tabula, πνιξ suffocatio, πτέρυξ ala, πομφόλυξ bulla, πίμφιξ, flatus, σάνδυξ, cerussæ coccineæ genus, μάστιξ flagellum, σμώδιξ vibex, σφίγξ sphinx, σάρξ caro, σύριγξ fistula, σϋξ styx, φάλαγξ, phalanx, φάραγξ, convallis, φλόξ flamma, χοῖνιξ, mensura duodecim ovorum, &c.

2. *Communia* λύγξ, lynx, πέρδιξ, perdix, φάρυγξ, guttur.

3. quæ pro diversâ significatione genus variant, ὁ χάραξ, sulcus terræ,

ἢ κα-

(*n*) ὁ γράφων, scribens.

(*ο*) τὸ δίπεν, bipes.

(*p*) τυπῆν, verberaturum.

(*q*) ὁ Ἄναξ, Rex, ὁ θώραξ, vestis, quâ tegitur pectus.

ἡ χάλαξ palus acutus, ὁ κάμαξ, torris,
fax, ἡ κάμαξ cervus, pedamentum,
ὁ σύραξ cuspis hastæ, ἡ σύραξ arbor,
vel gummi styrax, &c.

11) In αε sunt generis neutrius, ρ) præter
ὁ ψάερ sturnus, ὁ μῶμαρ, quæ sunt mascu-
lina, & ἡ δάμαρ, & ὁ αρ, uxor, conjux,
quæ sunt fœminina.

12) In ειε sunt masculina, ς) præter χεῖρ ma-
nus, quod est generis fœminini, & ejus
composita, quæ sunt generis communis,
ut ἀντίχειρ, pollex.

13) In ηε sunt masculina, ι) exceptis (1) γασ-
τήρ, venter, Πίηρ, Pier, κῆρ, fatum, μήτηρ,
mater, θυγάτηρ, filia, quæ sunt fœmini-
na. (2) ἀήρ, aer, caligo, quod est gene-
ris communis. (3) κῆρ cor, ἦρ ver, σῆρ
sebum, quæ sunt gen. neutrius.

14. In οε sunt neutra. υ)

15. In υρ sunt masculina, χ) præter πῦρ ignis,
quod est neutrum, & μάστιγς, quod est
commune.

16. In ωε sunt masculina γ) præter ἀλέκτωρ,
gal-

(ρ) Τὸ δέλεαρ, esca, τὸ ἥμαρ, dies, τὸ ὄνειαρ, con-
modum.

(ς) φθειρ, pediculus.

(ι) Ὁ Σωτήρ, servator, ὁ αἰθήρ æther.

(υ) Τὸ ἦτορ, cor.

(χ) Ὁ ψίθυρ, susurro.

(γ) Ὁ ἰχώρ, humor, ὁ φῶρ, fur.

gallus, ἄωρ mulier, quæ sunt fœminina,
 & ἔλωρ, præda, πέλωρ monstrum, ἔλθωρ,
 desiderium, σκῶρ merda, τέκνωρ signum,
 ὕδωρ aqua, quæ sunt neutra.

17) In ας

1. Substantiva

masculina sunt, quorum genitivi de-
 finunt in αῖ@ vel αν@. 2)

fœminina sunt, quorum genitivi de-
 finunt in αῖ@, a) præter φύγας,
 exul, & λογας selectus, quæ sunt
 communia.

neutra sunt, quorum genitivi exeunt
 in αῖ@. b)

2. Adjectiva c) cum participiis, d) sunt
 generis masculini.

18) In ας sunt fœminina, e) præter σαις,
 farina aquâ subacta, quod est neutrum,
 & παῖς puer, puella, quod cum compo-
 sitis est gen. communis.

19) In

(2) ὁ ἱμάς, lorum, ἱμάει@, ὁ ἀνδριὰς, ἀνδριάν-
 τ@, statua.

(a) ἡ λαμπάς, λαμπάει@, lampas, ἡ μονάς,
 μονάει@, unitas.

(b) τὸ κέρας, κέραει@, cornu, τὸ γῆρας, γήραι@,
 senectus.

(c) ὁ τάλας, miser, ὁ μέλας, niger.

(d) ὁ λύψας, ὁ χράψας.

(e) ἡ δαῖς, convivium.

19) In αὐς sunt. *fœminina. f)*

20) In εἰς

Substantiva sunt *fœminina*, *g)* præter κλεῖς pecten, quod est masculinum.

Adjectiva b) & *Participia i)* sunt masculina.

21) In εἰς sunt neutra. *k)*

22) In εὐς sunt masculina. *l)*

23) In ης

Substantiva sunt masculina, *m)* præter ἡ ἱστὴς vestis, & definentia in οτης, vel οτρε, *n)* quæ sunt *fœminina*.

Adjectiva sunt communia. *o)*

24) In ις

Substantiva sunt *fœminina*, *p)* præter πῖς, vermis, qui in ligno frumentoque nascitur, λῖς leo, λῆς pannus lineus subtilis, μέγας mensura quæ-

(*f*) ἡ Ναῦς, navis, χαῦς anus.

(*g*) ἡ κλεῖς, clavis.

(*b*) ὁ χαρίεις, graciosus.

(*i*) ὁ Ἰουφθεῖς, verberatus, ὁ λεχθεῖς, dictus.

(*k*) τὸ ἀληθές verum.

(*l*) ὁ βασιλεὺς, rex, ὁ νομεὺς, legisperitus.

(*m*) ὁ λέβης, lebes.

(*n*) ἡ κακότης, malitia, ἡ σριμύτης, acrimonia.

(*o*) ὁ, ἡ, ἀτυχής, infelix.

(*p*) ἡ λέξις dictio, ἡ πίσς, fides.

quædam sex cotylarum capax, ὄρχις testis, testiculus, ὄφις serpens, πόσις maritus, quæ sunt masculina; μάντις vates, ὄρνις avis, ἰθὺς spado, κόρις cimex, λαΐτρις servus, ferva, νῆστις jejunus, α, quæ sunt communia.

Adjectiva sunt communia. q)

25) In ος neutra sunt. r)

26) In υς

1. *Substantiva sunt fœminina, s)* præter βότρυς, uva, θρῆνυς, scabellum pedum, ἰχθὺς piscis, κάνθυς indumentum Persicum, μῦς mus, νέκυς mortuus, πῆχυς cubitus, πέλεκυς securis, σάχυς spica, quæ sunt masculina.

2. *Adjectiva sunt communia, si sunt duarum terminationum; t)* masculina, si sunt trium terminationum. u)

3. *Participia sunt generis masculini. x)*

27) In υς sunt masculina, γ) præter ες auris, quod

(q) ὄ, ἡ, ἀχαρις, ingratus.

(r) τὸ τεῖχος, murus, τὸ μέλ, membrum.

(s) ἡ κόρυς, galea.

(t) ὄ, ἡ ἀδακρυς, non lacrimans.

(u) ὁ βραδύς, tardus, ὁ γλυκύς, dulcis.

(x) ὁ ζευγνύς, jungens, δεικνύς, ostendens.

(γ) ὁ ὀδύς, dens, ὁ πλακῆς, placenta.

quod est Neutrum, & βῆς, *bos*, quod est Commune.

28) In ως Masculina sunt, z) excipe γᾶλως, *soror mariti*, & quæ in Genitivo habent οος, a) quæ sunt Fœminina, & φῶς *lumen*, quod est Neutrum.

29) In λς, ᾄλς, *sol*, est Masculinum, sed ἄλς, *mare* est Fœmininum.

30) In υς sunt Fœminina. b)

31) In ψ Masculina sunt, c) præter λαΐλαψ, *turbo*, κατῆλιψ *trabs*, καλαῦροψ *pedum*, ὄψ *vox*, φλεΐψ *vena*, χέρνιψ *manuum ablutio*, σῆψ, *nomen serpentis*, quæ sunt Fœminina.

§. 40.

Reliquorum casuum terminationes ritè tenebuntur, si observabuntur sequentia :

I.

De Genitivo,

Cujus terminatio est Θ.

1) Nomina in α Genitivum faciunt in αιος. d)

2) in ι formant Genitivum vel in ιος, e) vel in ιτος. f)

F

3) in

(z) Ὁ γᾶλως, *risus*.

(a) Ἡ αἰδώς, οΘ, *rudor*, ἡ ἡώς, οΘ, *aurora*.

(b) Ἡ ἑλμινς, *lumbricus*, κέρνις, *crates*.

(c) Ὁ ὠψ *visus*, ὁ Κίνυψ, *nomen fluvii*.

(d) Σῶμα, *corpus*, σῶμα Θ.

(e) Σίνηπι, *sinapi*, σινήπι Θ.

(f) Μίλι, *mel*, μιλί Θ.

3) in υ habent in Genitivo εος, g) υ@, b)
ατ@. i)

4) in ω habent in Genitivo οος. k)

5) in αυ

Nomina habent in Genitivo αυος, l)

præter ωαν, quod cum compositis

habet αλ@, infertâ ante ος literâ τ.

Participia verò habent ανλ@. m)

6) in ην habent in Genitivo ηνος; n) Sed εν@

habent ο αυχην cervix, αρσεν & αρρην mas,

ατρην famulus, λιμην portus, ιεομην nova

luna, ποιμην pastor, ουδμην fundus, σειρην

siren, φρην mens, χην anser, τεπλω mollis. At

αγην agnus, facit αριός.

7) in εν

Nomina habent in Genitivo εν@, o)

præter χαιέν, quod habet χαρίεν, ος.

Participia verò habent εντ@. p)

8) In ην habent in Genitivo ην@. *

9) In ου

Nomi-

(g) Ἄστυ, urbs, ἄστυ@.

(b) Γόνυ, genu, γόνυ@.

(i) Δόρυ, hasta, δόρυλ@.

(k) Ἠχώ, echo, ἠχώ@.

(l) Παιάν, παιάν@, Τιτάν, τίτάν@.

(m) Γράψαν, γράψανλ@, τύψαν, τύψανλ@.

(n) Ἑλλῶ, Græcus, ἑλλῶν@.

(o) Τέρεν, tenerum, τέρεν@.

(p) Λέχθεν, dictum, λέχθεντ@.

*) Δελφίν, Delphinus, δελφίν@.

Nomina habent in Genitivo $\omega\nu\textcircled{\text{G}}$. 9)

Participia verò $\omega\nu\tau\textcircled{\text{G}}$. 7)

10) In $\omega\nu$ Genitivum variè formant. Nempe

	[Verbalia. f)
$\omega\nu\textcircled{\text{G}}$ habent	{ Communia. i)
	{ Propria in $\alpha\omega\nu$ & $\iota\omega\nu$. u)
	{ quædam Substantiva alia. x)
$\omega\nu\tau\textcircled{\text{G}}$ habent	{ Substantiva. y)
	{ Participia. z)
$\omega\nu\textcircled{\text{G}}$ habent	complura Substantiva. a)
$\omega\nu\lambda\omicron\varsigma$ habent	inprimis propria virorum peri-
spomena. b)
$\epsilon\nu\lambda\omicron\varsigma$ habent	{ Participia futura in $\omega\nu$. c)
	{ Participia præsentia ex $\epsilon\omega\nu$ & $\omicron\omega\nu$
contracta. d)
$\nu\omicron\varsigma$ autem habet	$\kappa\acute{\upsilon}\omega\nu$, canis.

F 2

ii) in

(9) Μόαστον, turris, μόαστι $\textcircled{\text{G}}$.

(7) Δεικνὺν, ostendens, δεικνύν $\textcircled{\text{G}}$.

(5) Ὀμοφράδμων, ὁμοφράδμον $\textcircled{\text{G}}$, unanimis.

(1) Ἐλεήμων, ἐλεήμον $\textcircled{\text{G}}$, misericors.

(u) Ἀμφίων, Amphion, ἀμφίον $\textcircled{\text{G}}$.

(x) Κανὼν, κανόν $\textcircled{\text{G}}$, canon, χελιδὼν, χελιδόν $\textcircled{\text{G}}$,

hirundo.

(y) Δράκων, draco, δράκοντ $\textcircled{\text{G}}$, γέρων, γέροντος,

senex, λέων, λέοντ $\textcircled{\text{G}}$, leo.

(z) Τύπλων, τύπλον $\textcircled{\text{G}}$, γράφων, γράφοντ $\textcircled{\text{G}}$.

(a) Αἰών, αἰῶνος, εὐνιτ, ἀγών, ἀγών $\textcircled{\text{G}}$, certamen.

(b) Σολομῶν, Σολομῶντος, Ξενοφῶν, Ξενοφῶντος.

(c) Τυπῶν, verberaturus, τυπέντος.

(d) Φιλῶν, amans, φιλέν $\textcircled{\text{G}}$.

11) in *ov*

Nomina habent in Genitivo *ov*Ⓞ. e)
Participia verò *ovt*Ⓞ. f)

12) in *ξ* faciunt Genitivum in *γος*; g) *κ*Ⓞ, b) *χος*. i) Sed *ἀσπὶς* facit *ἀσπίδος*, *νύξ*, *νυκτός*.

13) in *α* habent in Genitivo *ας*Ⓞ; k) Sed *ατος* habent *δέλεαρ* *escā*, *εδαρ* *escā*, *ἡμαρ* *dies*, *ἡπαρ* *hepar*, *κτέαρ* *possessio*, *ὄνειαρ* *commodum*, *ἔσθαρ* *uber*, *φοίαρ* *puteus*.

αερⓄ facit *δάμαρχος*. *μάκαρ* habet *μᾶκαρ*Ⓞ & *μᾶκας*Ⓞ.

14) in *ειρ* faciunt Genitivum in *ειρ*Ⓞ. l)

15) in *np* faciunt Genitivum

1. in *npes*, addendō Nominativo terminationem Ⓞ. m)

2. in *e, os*, mutando *n* Nominativi in *e, n*)

Ex his quaedam Syncopen patiuntur, nempe *πατήρ*, *πατέρ*Ⓞ, *πατρός*

μήτηρ, *μητέρ*Ⓞ, *μητρός*, *θυγάτηρ*, *θυγατέρ*Ⓞ, *θυγατρός*, *άνήρ*, *άνέρ*Ⓞ, *άνδρός*,

assumptā ante *ρ*Ⓞ literā *σ*, *γαστήρ*, *γαστρίς*Ⓞ,

(e) *Μεῖζον*, *maius*, *μείζον*Ⓞ.

(f) *Λύον*, *solvens*, *λύον*Ⓞ.

(g) *Φλόξ*, *flamma*, *φλόγος*.

(b) *Ἀλώπηξ*, *vulpes*, *άλώπιξ*Ⓞ.

(i) *Θρίξ*, *capillus*, *τρίχος*.

(k) *Νέκταρ*, *nectar*, *νέκταρ*Ⓞ.

(l) *Φθέρ*, *pediculus*, *φθέρ*Ⓞ.

(m) *Σωτήρ*, *Servator*, *σωτήρ*Ⓞ.

(n) *Αἰθήρ*, *aether*, *αἰθήρ*Ⓞ, *αἴηρ*, *aēr*, *αἴερος*.

εἶρ@, γασρός.

16) in υρ & ορ faciunt Genitivum, addendo Nominativum terminationem @. o)

17) in ωρ habent in Genitivo ορ@. p) Sed ωρος habent ἔχωρ humor, ἔλωρ praeda, τέωρ monstrum, Φῶρ, fur. Ατ@ faciunt ἐκώρ merda, & ὕδωρ aqua.

18) in ας in Genitivo

αδός habent Fœminina & communia. q)

αν@ habent Adjectiva, r) præter πᾶς & μέγας, quorum illud facit παντός cum compositis, hoc verò μεγαλυ.

αντ@ habent

a) Substantiva, (s) præter πελεκᾶς, Pelecanus, quod facit πελεκᾶν@.

b) Participia. i)

α-@ habent Neutra. u)

19) in ας habent in Genitivo αιδός, x) & αἶος. y)

20) in αυς faciunt αος. z)

F 3

21) in

(o) Πῦρ, ignis, πυρός, ἥτορ, cor, ἥτορος.

(p) Παντοκράτωρ, omnipotens, παντοκράτορ@.

(q) Λαμπάς, lampas, λαμπάδ@, Φυγὰς, exul, φυγάδ@.

(r) Τάλας, miser, τάλανος, μέλας, niger, μέλανος.

(s) Ἰμάς, lorum, ἱμάντ@.

(i) Γράψας, qui scripsit, γράψαντ@.

(u) Τέρας, signum, τέρατος, κρέας, caro, κρέατος.

(x) Πᾶς, puer, παιδός.

(y) Σταῖς, farina, σαιός, δαῖς, cibus, δαιτός.

(z) Γραῦς, anus, γραδός, ταῦς, navis, ναός.

21) in eis

Substantiva habent eis Ⓞ, a) saltem
 πτεῖς facit εἰς.

Adjectiva & Participia habent eis Ⓞ, b)
 saltem εἷς unus, cum compositis,
 facit eis Ⓞ.

22) in es & eus faciunt Genitivum in e Ⓞ, c)

23) in es

Substantiva habent in Genitivo n̄ oc, d)

Adj. eliva & Propria græca, faciunt evoc. e)

Propria à latinis orta, faciunt ev Ⓞ. f)

24) in u formant Genitivum in

Ⓞ omnia verbaia, & λῆς leo, κόνις, pulvis.

Ⓞ habent ἐλπις, κόνις lens, Πάρις, Paris.

Ⓞ faciunt ὄρις, avis, μέρις, funis.

Ⓞ habent χάρις, gratia, λῆς, pannus sub-
 tilis.

Ⓞ faciunt δελφίς, ἀκλῆς, τίς tam indefi-
 nit m, quàm interrogativum.

25) in Ⓞ

Nomina habent in Genitivo eos. g)

Par-

(a) Κλεῖς, clavis, κλειδός.

(b) Χαεῖρις, gratiosus, χαεῖντ Ⓞ, λεχθεῖς, di-
 ctus, λεχθέντ Ⓞ.

(c) Εὐγενὲς, nobile, εὐγενέ Ⓞ, ἱερεὺς, sacerdos, ἱερέος.

(d) Αἰσχρότης, turpitudine, αἰσχρότη Ⓞ.

(e) Αἰσθενὲς, infirmus, αἰσθενέ Ⓞ, Δημοσθένης, Αἰ-
 μοσθένε Ⓞ.

(f) Κλήμης, κλήμε Ⓞ.

(g) ἔτ Ⓞ, annus, ἔ.ε Ⓞ.

Participia verò ὅτ' ὅ. b)

26) in υς faciunt Genitivum in

1. εος

a) Adjectiva præter composita à δάκρυ (lacrima. i)

b) Substantiva quædam. k)

2. υος

a) Substantiva. l)

b) Adjectiva composita a δάκρυ. m)

3. υδος

a) definitia in ηλυς. n)

b) quædam alia, ut χλαμύς, chlamys. &c.

4. υθος facit κόρυς, galea.

5. υντος habent Participia. o)

27. in ες

Nomina formant Genitivum in οος, ρ)

præter ὄες, ὀσός, pes, ὀσός, ὀσόν-
τος, dens, ες, ὠτός, auris.

F 4

Par.

(b) Τετυφός, τετυφότης, λελεχός, λελεχότης.

(i) Ωκύς, celer, ὠκείος, γλυκύς, dulcis, γλυκείος,
sed ἄδακρυς facit ἄδάκρυος.

(k) Πέλεκυς, bipennis, πελέκειος, πῆχυς, πήχειος.

(l) Βότρυς ἡνα, βόρυος, ἰσχύς, robur, ισχύος.

(m) Ἄδακρυς sine lacrimis, ἄδάκρυος.

(n) Ἐπηλυς, advena, ἐπήλυδος, νέηλυς, qui nuper
per advenit, νεήλυδ' ὅ.

(o) Ζευγνύς, jungens, ζευγνύτης.

(p) Βῆς, bos, βοός.

Participia formant Genitivum in *ος*. 9)

28) in *ως*

Nomina habent in Gen. vel *ος*, 7)
vel *ως*, 8) vel *ωτος*. 4)

Participia habent *ατος*. 11)

29) in *λς* faciunt Genitivum in *λος*. 10)

30) in *υς* habent in Genit *υδης*. 7)

31) in *ς* formant Genitivum in *ςτος*. 2)

32) in *ψ* faciunt Genitivum vel in *βος*, 1) vel
in *πος*, 2) vel in *φος*. 6)

Obs. Ionicè in nominibus in *ας*, *ις*, & *υς*
definentibus, Genitivi quædam conso-
nantes extruduntur, nempe *τ* ex *ατος*,
δ ex *ιδος* & *υδος*. 4)

II De

(q) *Δας*, dans, δόνις.

(r) *Αιδως*, pudor, αἰδός.

(s) *Ἡως*, Heros, ἥρω, γάλως, uxor fratris, γά-
λω, Μίνως, Minos, nomen viri, Μίνω, δμῶς,
servus, δμῶδες, κάλως, funis, κάλω.

(t) *Ἔως*, amor, ἔρω, Φῶς, lumen, φωός.

(u) *Τειυφως*, qui verberavit, τειυφός.

(x) *Ἄλς*, sal, ἅλός.

(y) *Ἐλμινς*, tineæ, ἑλμινθ.

(z) *Δάμαρς*, uxor, δάμαρ.

(a) *Ἄραψ*, Arabs, Ἄραβ, χάλυψ, chalybs,
χάλυβ.

(b) *Ὀψ*, vox, cantus, ὀπός.

(c) *Γρυψ*, Gryphus, avis adunco rostro, χρυφός.

(d) *Τίρας*, signum, τέρας, τίρα.

II.

De Dativo Singulari.

Dativus singularis definit in *ι*.

III.

De Accusativo Singulari.

Accusativus singularis

I. In Neutris similis est Nominativo, in reliquis verò plerumque habet *α*. *e*)

II. Quædam tamen sunt, in quibus habet saltem *ν*, quædam verò, in quibus habet *α* & *ν* simul. Scilicet

ν tantum habet in nominibus in *ι*, *υ*, *ο*, *αυ*, & *η* exeuntibus, quorum Genitivus definit in *ο* purum; *f*)

α & *ν* verò simul habet

1. in Barytonis in *ι* & *υ* exeuntibus, quorum Genitivus definit in *ο* impurum. *g*) In Oxytonis contra habet tantum *α*. *b*)

2. in Compositis à nomine *ω* & *ο* descendentibus. *i*)

III. In Nominibus in *η*, quorum Genitivus

F 5

Syn-

(*e*) Ἐλπίς, *spes*, ἐλπίδα.

(*f*) Πίσις, πίσις, πίσις, ἡδύς, ἡδέϊς, ἡδύν, γράς, γράς, γράν, βῆς, βῆς, βῆν. Rarius dicitur ἡδέϊα, βόα.

(*g*) Χάρις, χάρις & χάρις, ὄρις, ὄρις & ὄρις.

(*b*) Ἐλπίς, ἐλπίδα, χαίς, χαίς, χαίς.

(*i*) Βραδύπυς, βραδύπυς, & βραδύπυς.

Syncope patitur, & ante & retinetur, si ambiguitas significationis metuenda; *) extruditur vero, si nullum ambiguitatis periculum. †)

IV.

De Vocativo Singulari.

Vocativus Singularis etsi plerumque similis sit Nominativo; non pauca tamen sunt, in quibus à Nominativo discrepat. Nimirum

I. Vocativus similis est Nominativo

1) In Neutris. m)

2) Atticè. n)

3) In Substantivis

a) Oxytonis in αν, ας, αυς, εις, εις, ηι, ιν, ις, ων, & ηρ ο) exceptis Πατήρ, Ἄνὴρ, δαήρ, σωτήρ, quæ in Vocativo habent πατέρ, ἀνερ, δάερ, σῶτερ.

b) Desinentibus in αι, ας, αρ, ην, υν, υρ, ψ, ξ, præter ἀναξ, quod habet ἀνα, & γυνάξ, quod facit γύναι. Item in ως

(k) Hinc tantum dicitur πατέρα à πατήρ, μήτέρα à μήτηρ, γαστέρα à γαστήρ, quia dicitur πάτρα, patria, μήτρα, matrix, γάστρα, fundus.

(l) Hinc θυγάτηρ habet θυγατέρα & θύγατρα, δημήτηρ, δημήτερα, & δήμετρα.

(m) Σῶμα, corpus, ὡ σῶμα.

(n) Ἀββὴ, ὁ πατήρ.

(o) Τιταί, ὦ Τιτάν, Φρήν, ὦ Φρήν, ἐλπὶς, spes, ὦ ἐλπὶς, χλαμύς, ὦ χλαμύς, χελιδών, ὦ χελιδών, φθεῖρ, ὦ φθεῖρ.

ως per ωρος, & in ως per ωτⓈ aut
ωος declinatis &c. p) Sed

II. Discrepat à Nominativo vel mutando
vocales η & ω in ε & ο, vel vertendo ter-
minationes Nominativi ω & ω in οι; vel
abjiciendo Nominativi, aut termina-
tionem Genitivi. Nempe

1. mutatur η in ε

α) in Adjectivis in ην, quorum Neu-
tra habent εν. q)

β) in Nominibus in ης contractio-
nem patientibus. r)

γ) in Barytonis in ηρ. s)

2. mutatur ω in ο

α) in Barytonis in ων, quorum Geni-
tivus exit in οιⓈ, ι) quibus adde
Ἀπόλων, Ποσειδών. u)

β) in Comparativis in ων. x)

γ) in Barytonis in ωρ, in Genitivo
per οςⓈ declinatis. y)

3. vertuntur terminationes ως & ω in οι in
Nominibus per όⓈ declinatis. z)

4. ab.

(p) Ωψ, ὠδψ, θώραξ, ὠθώραξ, μόσυν, ὠμόσυν.

(q) Την, ὠτέρεν.

(r) Ἀδελφής, ὠἀδελές, ἀτυχής, ὠἀτυχής.

(s) Μήτηρ, ὠμήτερ, Δημήτηρ, ὠΔ'μητες.

(t) Ἐλεμων, ἐλεήμονⓈ, ὠἐλέημον.

(u) ὠἈπολλον, ὠΠόσειδον & Ποσειδών.

(x) Μείζων, μείζονⓈ, ὠμείζον.

(y) Ῥήωρ, ῥήτορⓈ, ὠῥήωρ.

4. *abjicitur e Nominativi*a) in Barytonis in *ic* & *uc* Substantivis. a)b) in mon syllabis in *uc*. b)c) in Adjectivis oxytonis in *uc*. c)d) in Nominibus in *uc* & *uc*, d) præter *ωες* & *ὀδες*.e) in *ωας*, & quibusdam poëticis oxytonis in *ic*. e)5. *abjicitur terminatio Genitivi*a) *Ω* in vocibus *μέας* & *τάλας*. e)b) *τΩ* tum in barytonis, quæ in Genitivo per *ανΩ* & *ονΩ* declinantur, g) tum in Adjectivis in *eis* exeuntibus, quorum Neutrum in *u* definit. b)

V.

De Duali.

Nominativus, Accusativus & Vocativus defini-

(z) *Αἰδώς*, *αἰδόΩ*, *ὡ αἰδοί*, *πειθῶ*, *πειθόΩ*, *ὦ πειδοί*.(a) *Πίσις*, *ὦ πίσι*, *βότρυς*, *ὦ βότρυ*.(b) *Μῦς*, *ὦ μῦ*, *δρυς*, *ὦ δρυ*.(c) *Γλυκύς*, *ὦ γλυκῦ*, *βραχύς*, *ὦ βραχύ*.(d) *Ἰερεὺς*, *ὦ ἱερεῦ*, *ῥεῖς*, *ὦ ῥεῖ*, *πλακῦς*, *ὦ πλακῦ*.(e) *ὦ παῖ*, *ἀρμαλλίης* *ἀρμαλλίς*.(f) *Μέας*, *μέλανΩ*, *ὦ μέλαν*, *τάλας*, *τάλανΩ*, *ὦ ταλαν*.(g) *Γέρων*, *γέρονΩ* *ὦ γέρον*, *Ἄιας*, *Ἄιαντος*, *Ἄιαν*.(h) *Χαείεις*, *χαείενΩ*, *ὦ χαείεν*. Dicitur tamen etiam *χαείης*, e Nominativi abjectō.

definunt in ε, Genitivus verò & Dativus in οiv.
VI.

De Nominativo plurali.

Nominativus pluralis

a) in Masculinis, Foemininis & Communibus definit in ες. ε)

b) in Neutris verò in α. k)

VII.

De Genitivo plurali.

Genitivus pluralis definit in ωv.

VIII.

De Dativo plurali.

I. Dativus pluralis definit in σ, τ) vel simpliciter, vel in duplici. n)

II. Dativus pluralis formatur vel

- 1) à Dativo singulari, positò (v) σ ante ι ; ο) (2) elisis ob cacophoniam evitandam literis ς, θ, ν, γ, sicubi dantur; p) saltem excipiatur ἑλμινε. q)
- (3) as-

(ε) Παῖδες, παῖδες, σὰρξ, σάρκες, οἰκίεσσι, οἰκίεσσι.

(k) Σόμα, σώματα, χῆμα, χήματα.

(ε) Σὰρξ, σαρκῶν.

(m) Σωτήρ, σωτήεσσι.

(n) Κόραξ, κόραξι.

(θ) ῥήτωρ, ῥήτορι, ῥήτορι.

(p) Ποιμήν, ποιμένι, ποιμένεσσι, σῶμα, σώματι, σώμασι.

(q) ἑλμινε, ἑλμινεσσι, ἑλμινεσσι.

(3) assumptâ consonâ duplici, si duæ concurrunt literæ, quæ unâ duplici, efferri queunt; 7) (4) mutatis e in ei, /) & o in æ, anticipi ibus verò productis, si scilicet post abjectionem literarum v & 7, penultima Dativi fieret brevis. 8)

2) à Nominativo singulari in nominibus in aus & u desinentibus, adjectivò saltem i. 1)

III. Nomina in η, quæ in Genitivo Syncope patiuntur, faciunt Dativum pluralem in ασι. u) Saltem γαστήρ facit γαστήρσι.

IV. Poëtæ, more Ionibus & Æolibus recepto, Dativum pluralem

1) in Masculinis, Fæmininis & Communibus formant à Nominativo plurali, appositâ syllaba σι. x)

2) in Neutris verò α prius mutant in ες, deinde apponunt syllabam σι. 7)

IX.

De Accusativo plurali.

Accusativus pluralis

1) In

(r) Σαρξ, σαρκί, σαρκίσι, σαρξί.

(s) Τιθεῖς, τιθενί, τιθεῖσι, λέγων, λέγοντι, λέγουσι, ἰσᾶς, ἰσάντι, ἰσᾶσι.

(t) Γραῦς, γραυσι, ἱερεὺς, ἱερῶσι.

(u) Πάληρ, παέρθ, πατρός, πατράσι, ἀνὴρ, ἀνέρθ, ἀνδρός, ἀνδράσι.

(x) Ἕλληνες, ἑλλήνεσι, σάρκες, σάρκεσι.

(y) Σώματα, σωματέσσι, σόματα, σωματέσσι.

1) In Masculinis, Fœmininis & Communibus definit in ας. 2)

2) in Neutris verò in α. α)

X.

De Vocativo plurali.

Vocativus pluralis similis est Nominativo. b)

§. 41.

Paradigmata tertiæ declinationis hæc sunt :

	<i>Singul.</i>	<i>Singul.</i>	<i>Singul.</i>
N.	Ἐλλω,	Σὰρξ,	Βῆμα,
G.	ἑλλων <i>Θ</i> ,	σαρκός,	βήματ <i>Θ</i> ,
D.	ἑλλήνι,	σαρκί,	βήματι,
A.	ἑλλήνα,	σάρκα,	βῆμα,
V.	ἑλλω,	σὰρξ.	βῆμα.
	<i>Dual.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Dual.</i>
N. A. &			
V.	ἑλλήνε,	Σάρκε,	βήματε,
G. & D.	ἑλλήνοιν.	σαρκόιν.	βηματόιν.
	<i>Plur.</i>	<i>Plur.</i>	<i>Plur.</i>
N.	ἑλληνές,	σάρκες,	βήματα.
G.	ἑλλήνων,	σαρκῶν,	βηματῶν,
D.	ἑλλησι,	σαρξί,	βήμασι,
A.	ἑλληνας,	σαρκας,	βήματα,
V.	ἑλληνας.	σάρκες.	βήματα.

ARTI.

(2) Ἄνδρες, χεῖρες, εὐδαίμονες.

(α) Ποῖνμα, ποιήματα.

(b) οἱ σωτῆρες, ὦ σωτῆρες, οἱ παῖδες, ὦ παῖδες.

ARTICVLVS III.

DE

CONTRACTIONE NOMI-
NVM SINGVLARVM DECLI-
NATIONVM.

§. 41.

In singulis Declinationibus dantur Nomina, quæ contractionem patiuntur vel in omnibus, vel in quibusdam saltem casibus.

§. 42.

Nomina, quæ in singulis casibus contractionem patiuntur, sunt vel Substantiva, vel Adjectiva.

§. 43.

Nomina siue sint Substantiva, siue sint Adjectiva, si in singulis casibus contractionem patiuntur, græcè dicuntur ὀλοπαθῆν; sin verò in quibusdam saltem casibus contrahuntur, græcè dicuntur ὀλιγοπαθῆν.

§. 44.

De singulis seorsim agendum.

MEMBRVM I.

DE

NOMINIBVS QVÆ

DICVNTVR ὀλοπαθῆν.

§. 45.

ὀλοπαθῆν primæ Declinationis sunt

a) Substantiva in ιας & εως, in quibus
prius

prius, sicubi in *Singulari* fuerit, in *n* mutato, contractio fit in sequentem vocalem vel diphthongum.

b) *Substantiva* in *αα* & *εα*, quorum illa contrahuntur in *α*, hæc verò vel in *α*, vel in *n*. In *α* contrahuntur, si *ε* contrahendum præcedat *ρ* aut alia quædam vocalis; in reliquis verò contrahuntur in *n*.

Paradigmata sunt hæc:

<i>Singularis</i>		<i>Singularis.</i>	
N.	Ἑρμέας, Ἑρμῆς,	Ἀπολλέας, Ἀπολλῆς,	
G.	Ἑρμέων, Ἑρμῶν,	Ἀπολλέων, Ἀπολλῶν,	
D.	Ἑρμέαι, Ἑρμαῖ,	Ἀπολλέαι, Ἀπολλαῖ,	
A.	Ἑρμέαν, Ἑρμῆν,	Ἀπολλέν, Ἀπολλῆν,	
V.	Ἑρμέα, Ἑρμῆ,	Ἀπολλέα, Ἀπολλῆ,	
<i>Dualis.</i>		<i>Dualis.</i>	
N. A. &			
V.	Ἑρμέα, Ἑρμαῖ,	Ἀπολλέα, Ἀπολλαῖ,	
G. & D.			
	Ἑρμέαιν, Ἑρμαῖν.	Ἀπολλέαιν, Ἀπολλαῖν.	
<i>Pluralis.</i>		<i>Pluralis.</i>	
N.	Ἑρμέαι, Ἑρμαῖ,	Ἀπολλέαι, Ἀπολλαῖ,	
G.	Ἑρμέων, Ἑρμῶν,	Ἀπολλέων, Ἀπολλῶν,	
D.	Ἑρμέαις, Ἑρμαῖς,	Ἀπολλέαις, Ἀπολλαῖς,	
A.	Ἑρμέας, Ἑρμαῖς,	Ἀπολλέας, Ἀπολλαῖς,	
V.	Ἑρμέαι, Ἑρμαῖ.	Ἀπολλέαι, Ἀπολλαῖ.	

Singularis.

N.	Μνάα, Μνᾶ,
G.	μνάας, μνᾶς,
D.	μνάα, μνᾶ,
A.	μνάαν, μνᾶν,
V.	μνάα, μνᾶ.

Dualis.

N. A. & V.	Μνάα, μνᾶ,
G. & D.	μνάαιν, μνᾶιν.

Pluralis.

N.	Μνάαι, Μνᾶῖ,
G.	μνάων, μνῶν,
D.	μνάαις, μνᾶῖς,
A.	μνάας, μνᾶς,
V.	μνάαι, μνᾶῖ.

Singularis.

N.	Γέα, Γῆ,
G.	γέας, γῆς,
D.	γέα, γῆ,
A.	γέαν, γῆν,
V.	γέα, γῆ.

Singularis.

Ἐρεέα, Ἐρεᾶ,
ἐρεέας, ἐρεᾶς,
ἐρεέα, ἐρεᾶ,
ἐρεέαν, ἐρεᾶν,
ἐρεέα, ἐρεᾶ.

Dualis.

Ἐρεέα, Ἐρεᾶ,
ἐρεέαιν, ἐρεᾶιν.

Pluralis.

Ἐρεέαι, Ἐρεᾶῖ.
ἐρεέων, ἐρεῶν,
ἐρεέαις, ἐρεᾶῖς,
ἐρεέας, ἐρεᾶς,
ἐρεέαι, ἐρεᾶῖ.

Duali & Plurali
caret.

§. 46.

Ὀλοπαθῆ secundæ declinationis sunt nomina in ε@, εον & ο@, in quibus εο & οο contrahuntur in ε, in reliquis verò contractio fit in eam vocalem aut diphthongum, quæ sequitur: e.g.

Sin-

Singularis.

N.	Νόϙ, Νῆς,
G.	νόϙ, νῆ,
D.	νόω, νῶ,
A.	νόον, νῆν,
V.	νόε, νῆ.

Singularis.

Ὀςέον,	Ὀςῆν,
Ὀςέα,	Ὀςῆ,
Ὀςέω,	Ὀςῶ,
Ὀςέον,	Ὀςῆν,
Ὀςέον,	Ὀςῆν.

Dualis.

N. A. &	
V.	Νόω, Νῶ,
G.D.	νόοιν, νοῖν.

Dualis.

Ὀςέω,	Ὀςῶ,
Ὀςέοιν,	Ὀςοῖν.

Pluralis.

N.	Νόοι, Νῶι,
G.	νόων, νῶν,
D.	νόοις, νοῖς,
A.	νόας, νῆς,
V.	νόοι, νοῖ.

Pluralis.

Ὀςέα,	Ὀςᾶ,
Ὀςέων,	Ὀςῶν,
Ὀςέοις,	Ὀςοῖς,
Ὀςέα,	Ὀςᾶ,
Ὀςέα,	Ὀςᾶ.

§. 47.

Ὀλοπαθῆν utriusque declinationis sunt nomina adjectiva

a) in εϙ, εα, εον, in quibus contrahuntur.

1) εο in ου.

2) εα & εε in η', nisi in fœm. & contrahendum præcedat ε, aut alia quædam vocalis, aut sit in neutro plurali. Hoc enim si contingit, contractio fit in α.

3) sequente vocali longa aut diphthongo, in eandem contrahitur.

b) in οϙ, οη, οον, in quibus contrahuntur

1) οε & οο in υ.

2) sequeute vocali longa aut diphthongo in sequentem longam vel diphthongum.

3) *οα* in neutro plurali contrahuntur in *α*, præter composita à νότος, πλότος, χερός, ρότος, quæ in neutris plur. *οα* nunquam in *α* mutant.

Singularis.

N.	Ἀργύριος, ὤς,	Ἀργυρέα, ᾗ,	Ἀργύρεον, ὤν,
G.	ἀργυρέας, ὤ,	ἀργυρέας, ᾗς,	ἀργυρέας, ὤ,
D.	ἀργυρέῳ, ὤ,	ἀργυρέῳ, ᾗ,	ἀργυρέῳ, ὤ,
A.	ἀργύρεον, ὤν,	ἀργυρέαν, ᾗν,	ἀργύρεον, ὤν,
V.	ἀργύρεε, ἦ.	ἀργυρέα, ᾗ,	ἀργύρεον, ὤν.

Dualis.

N. A. &

V. Ἀργυρέῳ, ᾗ, Ἀργυρέα, ᾗ, Ἀργυρέῳ, ὤ.

G. & D.

ἀργυρέοιν, ὤιν, ἀργυρέαιν, ᾗν. ἀργυρέαιν, ὤιν.

Pluralis.

N.	Ἀργύρεοι, οἱ,	Ἀργύρεαι, αἱ,	Ἀργύρεα, ᾗ,
G.	ἀργυρέων, ὤν,	ἀργυρέων, ὤν,	ἀργυρέων, ὤν,
D.	ἀργυρέοις, οἷς,	ἀργυρέαις, αἷς,	ἀργυρέοις, οἷς,
A.	ἀργυρέας, ὤς,	ἀργυρέας, ᾗς,	ἀργυρέα, ᾗ.
V.	ἀργύρεοι, οἱ.	ἀργύρεαι, αἱ.	ἀργύρεα, ᾗ.

Singularis.

N.	Ἄπλότης, ὤς,	Ἄπλόη, ἦ,	Ἄπλόον, ὤν,
G.	ἄπλόος, ὤ,	ἄπλόης, ἦς,	ἄπλόος, ὤ,
D.	ἄπλόῳ, ὤ,	ἄπλόῃ, ἦ,	ἄπλόῳ, ὤ,

A. ἄ-

A.	ἀπλόον, ἔν,	ἀπλόον, ἦν,	ἀπλόον, ἔν,
V.	ἀπλόε, ἔ,	ἀπλόη, ἦ,	ἀπλόον, ἔν.

Dualis.

N. A. &

V.	Ἀπλόω, ὦ,	Ἀπλόα, ἀ,	Ἀπλόω, ὦ.
----	-----------	-----------	-----------

G. & D.

	ἀπλόοιν, οῖν,	ἀπλόαιν, αῖν.	ἀπλόοιν, οῖν.
--	---------------	---------------	---------------

Pluralis.

N.	Ἀπλόοι, οῖ,	Ἀπλόαι, αῖ,	Ἀπλόα, ᾶ,
G.	ἀπλόων, ὦν,	per tria genera.	
D.	ἀπλόοις, οῖς,	ἀπλόαις, αῖς,	ἀπλόοις, οῖς,
A.	ἀπλόες, ἔς,	ἀπλόας, ᾶς,	ἀπλόα, ᾶ,
V.	ἀπλόοι, οῖ,	ἀπλόαι, αῖ.	ἀπλόα, ᾶ.

§. 48.

Ὅλοπαθῆ tertix declinationis sunt

- Substantiva quædam in ἔαρ, quæ contrahuntur in η.
- Substantiva in οεις, quæ contrahuntur in ε.
- Substantiva in οῖς, quæ in omnibus casibus contrahuntur in οι.

Singularis.

Singularis.

Singularis.

N.	κέαρ, κῆρ,	Πλακόεις, ἔς,	Οῖς, οῖς,
G.	κέαρως, κῆρως,	πλακόεντος, ἐντι,	οῖος, οἷος,
D.	κέαρι, κῆρι,	πλακόεντι, ἐντι,	οῖν, οῖν,
A.	κέαρ, κῆρ,	πλακόεντα, ἐντα,	οῖν, οῖν,
V.	κέαρ, κῆρ.	πλακόεν, ἐν.	οῖ, οἷ.
	&c.	&c.	&c.

G 3

§. 49.

§. 49.

ὀλιγοπαθεῖ primæ & tertiæ declinationis sunt

a) Adjectiva in *neis*, in quibus contractio fit in *n*.

b) Adjectiva in *oeis*, quæ contrahuntur in *ε*.

Singularis.

N. Τιμήεις, ἥς, Τιμήεσσα, ἥσα, Τιμήεν, ἦν,
 G. τιμήεντος, ἦντος, τιμήέσσης, ἥσσης, Τιμήέντος, ἦντος,
 D. τιμήέντι, ἦντι, Τιμήέσῃ, ἥσῃ, Τιμήέντι, ἦντι,
 A. τιμήέντα, ἦντα, Τιμήέσαν, ἥσαν, Τιμήέν, ἦν,
 V. τιμήέν, ἦν. Τιμήεσσα, ἥσα, Τιμήέν, ἦν.
 &c. &c. &c.

Singularis.

N. Μελιόεις, ἥς, μελιόεσσα, ἥσα, μελιόέν, ἦν,
 G. μελιόέντος, ἦντος, μελιόέσσης, ἥσσης, μελιόέντος, ἦντος,
 D. μελιόέντι, ἦντι, μελιόέσῃ, ἥσῃ, μελιόέντι, ἦντι,
 A. μελιόέντα, ἦντα, μελιόέσαν, ἥσαν, μελιόέν, ἦν,
 V. μελιόέν, ἦν. μελιόεσσα, ἥσα. μελιόέν, ἦν.
 &c. &c. &c.

MEMBRUM. II.

DE

NOMINIBVS, QUÆ

DICVNTVR ὀλιγοπαθεῖ.

§. 50.

Nomina ὀλιγοπαθεῖ sunt saltem tertiæ declinationis.

§. 51. Ter.

§. 51.

Terminationes harum sunt variae, quae, si in peculiare classes distribuuntur, faciliore percipiuntur ratione.

CLASSIS I.

§. 52.

Classis primae terminationes sunt tres, nempe *nc*, *es*, & *o*.

§. 53.

Nomina in *es* & *o* sunt generis neutrius, in *nc* substantiva sunt masculina, adjectiva verò sunt communia.

§. 54.

Casus contrahuntur, quotquot possunt ob concursum vocalium.

§. 55.

Modus contrahendi est diversus, nempe

- 1) *eo* contrahuntur in *u*. c)
- 2) *ei* contrahuntur in *ei* diphthongum. d)
- 3) *ex* & *es* nulla sequente consona contrahuntur in *n*, e) sequente verò consona in *ei*. f)

Obs. 1. si in nominibus in *nc* desinentibus ante *ex* praecedit vocalis, contra-

G 4

ctio

(c) *τείχεο*, *τείχευς*.

(d) *τείχει*, *τείχει*.

(e) *τείχε*, *τείχη*, *τείχεα*, *τείχη*.

(f) *Ευγενέες*, *Ευγενείς*, *Ευγενίας*, *Ευγενῆς*.

etio rectè quidem fieri potest in *n*,
sed magis Atticè fit in *α*. g)

2. *εε* Dual num. in neutris in *Θ* defi-
nentibus, interdum contrahuntur
in *ει*. b)

3. *εα* plural. num. in neutris contrahun-
tur in *α*, si aliquod *ε* præcesserit. i)

4) *ε* sequente vocali longâ aut diphthon-
gô in eandem contrahitur. k)

§. 56.

Propria quædam ex *καεΘ* conflata, ob con-
cursum vocalium bis contrahuntur.

§. 57.

Paradigmata singularum terminationum
hæc sunt:

Singularis.

N.	ἄνθρωπος,	ἄνθρωπος,	ἔτιΘ,
G.	ἄνθρωπέΘ, υς,	ἄνθρωπέΘ, υς,	ἔτεΘ, υς,
D.	ἄνθρωπέι, ει,	ἄνθρωπέι, ει,	ἔτει, ει,
A.	ἄνθρωπέα, ῆ,	ἄνθρωπές,	ἔτιΘ,
V.	ἄνθρωπές. l)	ἄνθρωπές.	ἔτιΘ.

Dualis.

(g) ὕψις, ὕψις, ὕψις, ὕψις.

(b) ἔτεε, ἔτει.

(i) χρέΘ, χρέα, χρέα.

(k) Μελέων, μελών.

(l) Vid. supra de Voc. sing. Decl. III. pag. 91.
lit. β. Nimirum nomina in *υς* contractionem pa-
tientia formant vocativum singularem in *εις*.

Dualis.

N. A. &

V. Ἀδινέε, ἦ,

Ἀδινέε, ἦ,

ἔτεε, ἦ.

G.D. Ἀδινέοιν, οἶν.

Ἀδινέοιν, οἶν.

ἑτέοιν, οἶν.

Pluralis.

N. Ἀδινέες, εἶς,

Ἀδινέα, ἦ,

ἔτεα, ἦ,

G. Ἀδινέων, ὧν,

Ἀδινέων, ὧν,

ἑτέων, ὧν.

D. Ἀδινέσσι,

Ἀδινέσσι,

ἑτέσσι.

A. Ἀδινέας, εἶς,

Ἀδινέα, ἦ,

ἔτεα, ἦ.

V. Ἀδινέες, εἶς.

Ἀδινέα, ἦ.

ἑτεα, ἦ.

CLASSIS II.

§. 58.

Classis II. terminationes sunt ις & ι.

§. 59.

Quæ desinunt in ι, sunt generis neutrius,
quæ verò desinunt in ις, vel sunt masculina,
vel sunt foeminina.

§. 60.

Casus, qui contrahuntur, sunt dativus singu-
laris, Nominativus, Accusativus & Vocati-
vus pluralis.

§. 61.

Contractio extra dialectum semper fit
in ι; m) sed Ionicè, prius in ε mutató, Atti-
cè contractio fit in ει. n)

G 5

§. 62. Io-

(m) Πόλιες, πόλις, πόλιας, πόλις.

(n) Πόλεις, πόλεις, πόλεας, πόλεις.

§. 62.

Iones hîc mutant in *ε, ο*) exceptô N. A. & V. singulari, item in *η; ρ*) *Attici* verò genitivum singularem faciunt in *εως. q*)

§. 63.

Paradigmata sunt hæc:

Singularis.

N.	πόλις, <i>Urbs.</i>	
G.	πόλιος, Ionicè πόλεος, Atticè πόλεως.	
D.	πόλιι, ι. Ionicè πόλεϊ, Atticè πόλει.	
A.	πόλιν,	
V.	πόλι.	

Dualis.

N. A. & V.	πόλιε, Ion. πόλεε.	
G. D.	πολίαιν.	

Pluralis.

N.	πόλιες, ις, Ion. πόλεες, Atticè πόλεις.	
G.	πολίων, Att. πόλεων.	
D.	πόλισι, Ion. πόλησι.	
A.	πόλιας, ις, Ion. πόλεας, Att. πόλεις.	
V.	πόλιες, ις, Ion. πόλεες, Att. πόλεις.	

Singularis.

N.	σίνηπι, <i>Sinapi.</i>	
G.	σινήπιος, Ionicè σινήπεος, Att. σινήπεως.	
D.	σιν-	

(ο) ὄφις, ὄφις, πίσις, πίσις.

(ρ) πόλις, πόλις, Ionicè πόλεος & πόληος, λέξις, λέξις, Ionicè λέξεος & λέξηος.

(q) Πίσις, Πίσις, Atticè Πίσιως.

D. σιγήει, ἰ. Ion. σιγήπει, Att. σιγήει.

A. σιγήει,

V. σιγήει.

Dualis.

N. A. V. Σιγήειο, Ionicè σιγήπει. Att. σιγήπει.

G. & D. σιγήειοιν. σιγήπειοιν.

Pluralis.

N. Σιγήειοι, ἰ. Ionicè σιγήπειοι.

G. σιγήειων, Ionicè σιγήπειων. Att. σιγήπειων.

D. σιγήεισι, Ion. σιγήπεισι.

A. σιγήειοι, ἰ. Ion. σιγήπειοι.

V. σιγήειοι, ἰ. Ion. σιγήπειοι.

CLASSIS III.

§. 64.

Classis tertia saltem unam habet terminationem, nempe εως.

§. 65.

Nomina in εως sunt generis masculini.

§. 66.

Vulgò contrahuntur, Dativus singularis, Nominativus, Accusativus, & Vocativus pluralis, sed Poëtæ etiam contrahunt accusativum singularem in η. r)

§. 66.

Contractio fit in ε diphthongum.

§. 67.

Atticè genitivus singularis definit in εως, s)

Do-

(r) Βασιλέα, βασιληῖα.

(s) Βασιλέα, Atticè βασιλείως.

Doricè & Æolicè in ε@, ι) **Bæoticè** in ι@, υ)
Ionice in η@, x) : scilicet in η mutató, quod
 etiam in aliis casibus adhibetur.

§. 68.

Paradigmatis locô esto sequens *ιερεύς*.

Singularis.

N.	ἱερεύς, <i>Sacerdos.</i>		
G.	ιερέ@, Ion. ιερῆ@.	Att. ιερέως.	
D.	ιερέι, εῖ, Ion. ιερῆι.		
A.	ιερέα,	Ion. ιερῆα.	
V.	ιερεῦ.		

Dualis.

N. A. V.	ιερέε, Ion. ιερῆε.	
G. D.	ιερέοιν, Ion. ιερήοιν.	

Pluralis.

N.	ιερέες, εῖς, Ion. ιερῆες.	
G.	ιερέων, Ion. ιερήων.	
D.	ιερεῦσι.	
A.	ιερέας, εῖς, Ion. ιερῆας.	
V.	ιερέες, εῖς, Ion. ιερῆας.	

CLASSIS IV.

§. 69.

Classis quarta duas habet terminationes,
 nempe ως & ω.

§. 70. No-

(ι) Βασιλέ@, à βασιλεῦς.

(υ) Βασιλί@, ιερί@.

(x) Βασιλῆ@, ιερῆ@.

§. 70.

Nomina hujus classis omnia sunt generis
fœminini.

§. 71.

Contrahuntur saltem Genitivus, Dativus &
Accusativus singularis.

§. 72.

Modus contrahendi communiter est hic:

οο contrahuntur in ε. γ)

οι contrahuntur in οι. ζ)

οα contrahuntur in ω. α) Sed

Doricè & Æolicè ο@ contrahuntur in
ωε, b) οα verò Ionicè contrahuntur
in εν, c) & Æolicè in ων. d)

§. 73.

Casus dualis & pluralis numeri declinan-
tur ut in declinatione secunda simplicium.

§. 74.

Paradigmata sunt hæc:

Singularis.

N.	Αἰδώς, pudor.	Ἠχώ, echo.
G.	αἰδέο@, εἶς,	ἠχό@, εἶς,
D.	αἰδέοι, οἷ,	ἠχόι, οἷ,
		A. αἶ-

(γ) Πειθῶ, πειθό@, πειθεῖς, ἥως, ἠό@, ἠεῖς.

(ζ) Λεχῶ, λεχόι, λεχοῖ.

(α) Λητῶ, λητόα, λητῶ.

(b) Αἰδώς, αἰδέο@, Dor. & Æol. αἰδέας.

(c) Αἰδέοα, Ionicè αἰδέεν.

(d) Αἰδέοα, Doricè & Æol. αἰδέων.

A. αἰδῶα, ω,
V. αἰδοῖ. e)

ἡχόα, α,
ἡχοῖ.

Dualis.

N. A. V. Αἰδῶ,
G. D. αἰδοῖν.

Ἠχῶ,
ἡχοῖν.

Pluralis.

N. Αἰδοί,
G. αἰδῶν,
D. αἰδοῖς,
A. αἰδέε,
V. αἰδοί.

Ἠχοί,
ἡχῶν,
ἡχοῖς,
ἡχέε,
ἡχοί.

CLASSIS V.

§. 75.

Terminationes classis quintæ sunt ας pu-
rum & gas.

§. 76.

Omnia hæc nomina sunt generis neutrius.

§. 77.

Contrahuntur in hac classe casus, quot-
quot possunt ob concursum vocalium.

§. 78.

Modus contrahendi est geminus, nempe
elisa litera γ, f) contractio fit vel in ω, vel
in α. In ω fit contractio, si post α sequitur ο
aut ω; g) In α verò fit contractio, si post α
se-

(e) Vid. supr. de Vocativo III. Decl. p. 90.

(f) Vide supra Obs. pag. 88.

(g) ΚρίαⓈ, κρείως, κρεῖαων, κρεῶν.

sequitur alia quædam vocalis. *b)* Jota, sicubi extra contractionem fuerit, subscribatur. *i)*

§. 79.

Paradigmata sunt hæc:

Singularis.

N.	Κρέας, <i>Caro.</i>		
G.	κρέατος,	κρέατος,	κρέως,
D.	κρέατι,	κρέαϊ,	κρέα.
A.	κρέας,		
V.	κρέας.		

Dualis.

N. A. &			
V.	Κρέατε,	κρέαε,	κρέα,
G. & D.	κρέατοιν,	κρέαοιν,	κρέων,

Pluralis.

N.	Κρέατα,	Κρέαα,	Κρέα,
G.	κρέατων,	κρέαων,	κρέων,
D.	κρέασι,		
A.	κρέατα	κρέαα,	κρέα,
V.	κρέατα.	κρέαα.	κρέα.

Singularis.

N.	Τέρας, <i>Signum.</i>		
G.	τέρατος,	τέρατος,	τέρως,
D.	τέρατι,	τέραϊ,	τέρα.
A.	τέρας,		
V.	τερας.		

Dualis.

(*b*) Κρέαα, κρέα.

(*i*) Κρέαϊ, κρέα.

Dualis.

N. A. &

V. τέρατε,

τέραε,

τέραε,

G. & D. τεράτοι,

τεράοι,

τεράων.

Pluralis.

N. τέρατα,

τέραα,

τέρα,

G. τεράτων,

τεράων,

τεράων,

D. τέρασι,

A. τέρατα,

τέραα,

τέρα,

V. τέρατα,

τέραα,

τέρα.

CLASSIS VI.

§. 80.

Sexta classis habet duas terminationes, nempe *υς* & *υ*.

§. 81.

Nomina in *υ* sunt neutra, in *υς* verò vel sunt masculina, vel sunt foemina. Vide pag. 74. & 80.

§. 82.

In nominibus in *υς* & *υ*, quæ per *εος* vel *εως* declinantur, contrahuntur Dativus sing., Nominativus, Accusativus & Vocativus pluralis. In nominibus verò in *υς*, quæ per *ύ* declinantur, contrahuntur Nominativus, Accusativus & Vocativus pluralis. Adjectivum ἡμῖνος præter Dativum singularem, Nominativum, Accusativum & Vocativum pluralem contrahit etiam Genitivum singularem *έ* in *υς*, & neutrum plurale *εα* in *η*.

§. 83. Mo-

§. 83.

Modus contrahendi est hic:

ει contrahuntur in ει. k)

αι & εαι contrahuntur in ει. l)

αι in substantivis neutrius generis interdum contrahuntur in η; m) sed in adjectivis neutrius generis nunquam contrahuntur. n)

υαι & υαι contrahuntur in υαι.

§. 84.

Paradigmata tene hæc:

Singularis.

N. γλυκὺς,	ἄςυ,	βότρυς,
G. γλυκέος,	ἄσειος,	βότρυος,
D. γλυκεῖ, εῖ,	ἄσει, ει,	βότρυι,
A. γλυκὺν,	ἄςυ,	βότρυον,
V. γλυκύ.	ἄςυ.	βότρυ.

Dualis.

N. A. γλυκεῖ,	ἄσει,	βότρυς,
& V.		
G. D. γλυκέοιν.	ἄσέοιν.	βοτρυόιν.

Pluralis.

N. γλυκεῖς, εῖς,	ἄσαι, η,	βότρυες, υαι,
G. γλυκείων,	ἄσέων,	βοτρυών,
	Η	D. γλυ-

k) ἡδύς, ἡδεῖ, ἡδεῖ.

l) ἡδέες, ἡδεῖς, ἡδέας, ἡδεῖς.

m) ἄςυ, ἄσαι, ἄση.

n) Dicendum ergo γλυκία, non vero γλυκῆ.

D. γλυκέσι,	ἄσπεσι,	βότρυσι,
A. γλυκέας, εἷς,	ἄσπεα, η,	βότρυας, υς,
V. γλυκέες, εἷς,	ἄσπεα, η.	βότρυες, υς.

CLASSIS VII.

§. 85.

Classis septimæ terminationes sunt terminationes Comparativorum ων & ον.

§. 86.

Terminatio ων est generis communis, ον verò est generis neutrius.

§. 87.

Contrahuntur accusativus singularis communis generis, Nominativus, Accusativus & Vocativus pluralis tam communis, quam neutrius generis.

§. 88.

Modus contrahendi est sequens. Factâ elisione literæ ν, οα in ω, οεις, verò & οας in υς, contrahuntur.

§. 89.

Paradigmatis locò potest esse hoc:

Singularis.

Commune.

Neutrum.

N. Μείζων,	μείζον,
G. μείζονα,	μείζονα,
D. μείζονι,	μείζονι,
A. μείζονα, μείζοα, μείζω.	μείζον,
V. μείζον.	μείζον.

Dualis.

Dualis.

N. A. Μείζονε,

μείζονε,

& V.

G. D. μειζόνοιν.

μειζόνοιν.

Pluralis.

N. μείζονες, μείζονες, μείζες.

μείζονα, μείζοα, μείζω.

G. μειζόνων,

μειζόνων,

D. μείζοσι,

μείζοσι,

A. μείζονας, μείζοας, μείζες,

μείζονα, μείζοα, μείζω.

V. μείζονες, μείζοες, μείζες.

μείζονα, μείζοα, μείζω.

CLASSIS VIII.

§. 90.

Classis Octava habet terminationes ας, εις & υς, quæ in unô vel alterô saltem casu contractionem patiuntur.

§. 91.

Γραῦς & ναῦς in Nominativô, Accusativô & Vocativô plurali contractionem pati censentur. Modus contrahendi hic traditur esse: αες & αας contrahuntur in αῦς.

§. 92.

κλείς, κλειδὸς contrahitur in Accusativô plurali. Legitur enim κλεῖς pro κλειδας.

§. 93.

βῆς, βοὸς contractionem admittit in Nominativô, Accusativô & Vocativô plurali. Contrahuntur verò οες & οας in υς, præter νῆς & χῆς. (a)

H 2

DIST.

(a) Dicitur enim: νόες, χόες, χόας.

DIST. II.

DE NOMINIS - DIVISIONE.

§. 94.

Nomen dividi solet vel *respectu originis*, vel *respectu significationis*. b)

§. 95.

Respectu originis nomen est vel *primitivum*, quod à nullâ aliâ voce descendit, vel *derivatum*, quod aliunde originem suam trahit.

§. 96.

Derivata descendunt vel à *nominibus*, vel à *verbis*, vel à *participiis*, vel à *particulis*.

I. A *nominibus* descendunt

1. *Patronymica*, quæ a Patris, veletiam Avi nomine derivantur. *Hæc sunt vel masculina vel fœminina.*

a) *Masculina* communiter desinunt in *ŋs*, fœminina verò in *æ* & *is*. Masculina in *ŋs* formantur à Genitivis singularibus secundæ aut tertiæ Declinationis. c) Masculina in *æŋs* fiunt à Genitivô singulari, vel per epenthesein insertâ literâ

(b) Sequimur hîc Wellerum, qui non ineptè ita nomen dividit.

(c) Πριάμῃς, *Priami filius*, fit à Πριάμω. Κρόνῃς, *Saturni filius*, fit à Κρόνω.

terâ α, d) vel neglectâ εâ. e) Ionice desinunt in ων, Æolicè verò in διϞ, & fiunt à terminatione in δης. f)

b) Fœminina desinunt vel 1) in ας & ις, & fiunt à Masculinis, elisâ syllabâ δη; g) vel 2) in ιων & ωων, & formantur à primitivis in Ϟ & ευς. b)

II.) Possessiva, quæ possessionem aut proprietatem significant, omnia sunt adjectiva, habentque sequentes terminationes, ειϞ, ιιϞ, ιϞ, ωδης, ωϞ. i)

III.) Gentilia, quæ patriam aut gentem significant, sunt vel masculina, vel fœminina.

I. Masculina, quæ desinunt

a) in αϞ, formantur à primitivis in α & η k)

H ;

b) in

(d) Ἀμφιτρωνιάδης, *Amphitrionis filius*, ab ἈμφιτρωνϞ.

(e) Βορεάδης, à Βορέη.

(f) Κρονίων, ΚρονίδιϞ, à Κρόνυ.

(g) Πριάμης, à Πριάμίδης, Νεστωρίς, à Νεστωρίδης.

(b) Ἰκαριώνη, *Icari filia*, ab ἸκάριϞ. Νηρίνη, à Νηρείς.

(i) ἈνθρώπειϞ, *humanus*, ἐράνιϞ, *caelestis*, ἀνθρώπινϞ, *humanus*, πατρώιϞ, *paternus*, ἐσιώδης, *essentialis*, πατρῷϞ, *paternus*.

(k) ῬωμαῖϞ, *Romanus*, à Ῥώμη, *Roma*, ἸουδαῖϞ, *Judeus*, ab Ἰουδαία, *Judea*.

- b) in εὐς formantur à primitivis in
 10γ & εἰα. l)
- c) in ηνⓄ derivantur à primitivis
 in ης, η & α. m)
- d) in ινⓄ formantur à primiti-
 vis in Ⓞ, ιⓄ, & ον. n)
- e) in ιⓄ fiunt à primitivis in
 α, ις, ιογ, & ων. o)
- f) in κⓄ deducuntur à primi-
 tivis in α. p)
- g) in της descendunt à primitivis
 in α, η & Ⓞ. q)
2. *fæminina* verò, quæ definunt in
- a) in ας, fiunt à masculinis in εὐς r)
- b) in ις formantur à masculinis in Ⓞ
 & ην. s)
- c) in

(l) Ἀλεξανδρεὺς, *Alexandrinus*, ab Ἀλεξάνδρεια, *Alexandria*. Σουνιεύς, *Suniensis*, à Σένιον.

(m) Σωφηνὺς, *Sophenus*, à Σωφῆνη.

(n) ΤαραντίνⓄ, *Tarantinus*, à Τάραντον, *Tarantum*.

(o) ΒυζάντιⓄ, *Byzantinus*, à Βυζάντιον, *Byzantium*, ΑὐλίδιⓄ, *Aulidiensis*, ab Αὐλὶς, *Aulis*, quæ est regiuncula Boeotiae.

(p) Ἀχαικὸς, *Achaicus*, ab Ἀχάϊα, *Achaia*.

(q) Γαλάτης, *Galata*, à Γαλατία *Galatia*, Σπαρτιάτης, *Spartanus*, à Σπάρτα, *Sparta*.

(r) Σιγειαὺς, à Σιγεύς.

(s) Ἑλληνὶς, *Græca*, ab Ἑλλην, *Græcus*, Ἰταλὶς, *Itala*, ab Ἰταλὸς, *Italicus*.

- c) in α & n deducuntur à masculinis in Θ . t)

- d) in ωa , fiunt à masculinis in ξ ve
σ. u)

4.) *Diminutiva*, quæ prout sunt varii generis, ita variarum quoque terminationum sunt, quæ facilius usu, quàm regulis addisci possunt. Genera sunt

αγορ

Η 4

κρ
η

(1) Ἀθηναῖα, ab Ἀθηναῖος, Atheniensis, Ἰουδαῖα, Judæa, ab Ἰουδαῖος, Judæus.

(u) Κίλισσα, Ciliciâ oriunda, à Κίλιξ, Ciliciâ oriundus. Λίβυσα, fœminina ex Lybiâ, à Λίβυς, vir ex Lybiâ.

(x) Δημῆς, ex Δημάδος.

(γ) ΛΙΘΑΞ, *lapillus*, à ΛΙΘ@, *lapis*.

(z) Γυ. αἶον, muliercula, à γύναιξ, mulier.

(a) Ἀγγεῖον, *vasculum*, ab ἄγγος, *vas*.

(b) Παῖδιον, *puerulus*, ἀπαῖς, *puer*.

(c) Λαγιδεύς, *lepusculus*, à λαγῶδες, *lepus*.

(d) Φύσιγξ, *vesicula*, à φύσα, *vesica*.

(e) Σπήλυγξ, *speluncula*, à σπηλαῖον, *spelunca*.

(f) Νίκη, victoriola, à vain, victoria.

(g) Ἀσπίς, *taxillus*, ab ἀσπράγμα, *talus*.

(b) Μωρίων, morio, à μωρός, fatuus.

κνν i), χνν k), @ l), ω. m)

5. *Amplificativa*, quæ significationis augendæ, & ut plurimum contentûs vel joci ergò inventa sunt, pauca admodum sunt, & desinunt vel

a) in ων, quæ formantur à masculinis variæ terminationis, n) vel

b) in αξ à masculinis in @. o)

6. *Denominativa* varias habent terminationes, quæ perinde ut diminutiva felicius usu addiscenda sunt. Complura tamen masculina, vel communia, eaque ferme adjectiva, exeunt in εις, p) ης, q) @, r) ωδης, s) nonnulla verò sub-

(i) Πιθάκην, doliolum, à πιθ@, dolium.

(k) Πολίχνη, civitatula, à πόλις, civitas.

(l) Ναυτίλ@, nautulus, à ναύτης, nauta.

(m) Κερδών, Vulpecula, à κερδάλη, vulpes.

(n) Γάστρον, lurco, venire dedius, à γαστήρ, venter.

(o) Στώαξ, qui cepit videri admodum severus, à Στωικός, Stoicus. Πλέταξ, valdè dives, à πλεῖ-τ@, divitiæ.

p) χαρίεις, gratiosus, à χάρις gratia.

q) ψευδής, mendax, à ψεῦδ@, mendacium.

r) Δρομαί@, celer, à δρομὸς, cursus, χρύσεος, aureus, à χρυσὸς, aurum, ἀργαλί@, tristificus ab ἄλγ@, tristitia, dolor.

s) Λιθώδης, lapidosus, à λίθ@, lapis, ταξα-

substantiva masculina in *ns* 1) &
ων. 2)

II. A Verbis descendunt, quæ dicuntur verbalia.

1. Descendunt autem à variis temporibus. Dantur enim verbalia, quæ descendunt

a) à Præsentē activō. & definunt, in *n*,
ns, *ια*, *ις*, & *ᾠ. x*)

b) à Præteritō activō, & exeunt in
n. y)

c) ab Aoristō secundō, & definunt in
α, η, ζ) *ns*, *α*) *ᾠ. b*)

H 5

d) à

χωδης, *turbulentus*, à ταραχή, *turba*, ἐσιώδης, *essentialis*, ab ἐσίξ, *essentia*.

1) Πολίτης, *civis*, à πόλις, *civitas*, οἰκίτης, *domesticus*, ab οἶκος, *Domus*.

2) Ἀμπελὼν, *vinetum*, ab ἄμπελος, *vitis*, οἶνον, *cella vinaria*, ab οἶνος, *vinum*.

x) Δουλεία, *servitus*, à δουλεύω, *servio*, λήθη *oblivio*, à λήθω, *lateo*, συνεχής, *continuus*, κοβαρενς, à συνέχω, *contineo*, δύναμις, *potentia*, à δύναμαι, *possum*, γένος, *genus*, ab antiquō γίνομαι.

y) Διδασχὴ, *doctrina*, à Præteritō δίδαχα, verbi διδάσκω, *docceo*, μαλάχη, *malva*, à Præteritō, μιμάλαχα, verbi μαλάσσω, *mollis*.

z) Ἰδέα, *visus*, *species*, ab ἰδεῖν, verbi ἴδω, *video*, λάχη, *sortis*, ab ἔλαχον, verbi λαγχάνω, *sortior*,

a) Ἐλλιπής, *imperfectus*, ab ἐλλίπειν, verbi ἐλλείπω, *deficio*.

d) à Præterito perfectô Passivô, & quidem

1) à primâ ejus personâ, definuntque in μα, c) μῦ, d) μων, e) ν. f)

2) à secundâ ejus personâ, & definunt in ια, g) ις, h) σιμῦ, i) σ. ῥ. k)

3) à tertiâ ejus personâ, & definunt in της,

b) Πάθος, affectus, passio, ab ἔπαθεν, verbi πά-
χω, patior, λόχος, fors, à λαχεῖν, verbi λαγχά-
νω, sortior.

c) Ποῖημα, Poëma, à πεποίημαι, verbi ποιέω,
facio, χάρισμα, donum gratuitum, à κεχάρισμαι,
verbi χαρίζομαι, dono.

d) Ψαλμός, Psalmus, ab ἔψαλμαι, verbi, ψάλλ-
ω, psallo, cano, πειρασμός, tentatio, à πεπείρα-
σμαι, verbi πειράζω, tento.

e) Φράσμων, circumspectus, à πέφρασμαι verbi
Φράζω.

f) Μνήμη, memoria, à μέμνημαι, verbi μνάο-
μαι, memor sum.

g) ὀνομασία, nominatio, ab ὀνόμασαι, verbi ὀνο-
μάζω, nomino.

h) Λέξις, dictio, à λέλιξαι, verbi λέγω, dico.

i) Θαυμάσιος, mirabilis, à τεθαύμασαι, ver-
bi θαυμάζω, miror, admiror.

k) ὀράσιμος, visibilis, ab ἑώρασαι, verbi ὁράω,
video.

τηρ, λ) τηριⓄ, m) της, n) τικος, ο)
τος, p) τρον, q) τωρ, r) τέⓄ. s)

e) à Præteritò mediò formantur exeun-
tia in α, ι) η, u) ας, x) ης, y) Ⓞ, z)
ευς,

l) χαρακτηρ, Character, nota impressa, à κε-
χάρηται, verbi, χαράσσω, sculpo, incido.

m) Ποιητής, Poëta, à πεποίηται, verbi, ποιέω,
facio.

n) ΛυτήριⓄ, solutorius, à λέλυται, verbi λύω,
solvo.

o) Ἀκυστικός, vim audiendi habens, ab ἤκυσαι,
verbi ἀκέω, audio.

p) Ρητὸς, effabilis, ab εἴρηται, verbi ῥέω, dico.

q) Διδάκτρων, minerval, à δεδίδακται, verbi
διδάσκω, doceo.

r) Ῥήτωρ, Rhetor, Orator, ab εἴρηται, verbi
ῥέω, dico.

s) ΓραπτέⓄ, scribendus, à γέγραπται, verbi
γράφω, scribo, λεκτέⓄ, dicendus, à λέλεκται,
verbi λέγω, dico.

t) Δορά, pellis, à δέδορα, verbi δέρω, excorio.

u) Ἀκοή, auditus, ab ἤκουα, verbi ἀκέω, audio,
τυπή, percussio, à τέτυπα, verbi τύπτω, percu-
tio.

x) Τυπὰς, malleus, à τέτυπα, verbi τύπτω,
verbero.

y) Τύπης, Percussor, ab eodem themate.

z) λόγⓄ, sermo, à λέλογα, verbi λέγω, τό-
μⓄ, frustum sectione ablatum, à τέτομα, verbi
τίμνω, secō.

εως, a) & ξ b) ↓. c)

2. Ita verò formantur verbalia à verbis:

- a) Terminatio verbi mutatur in terminationem nominis. d)
- b) Augmentum, sicubi fuerit, abjicitur, præter ἔννυμι, quod augmentum retinet. e)
- c) Quæ in præsentis vel futuri mutarunt in α, illud hîc denuò repetunt. f)
- d) In quibusdam penultima longa corripitur, abjiciendo vel vocalem subjunctivam, vel literam consonam. g)
- e) In quorundam verbalium à prima, secunda & tertia persona Præteriti passivi descendendum formatione, ante ultimam syllabam

i)

a) Τεκνῶς, *Parens*, à τέτοκα, verbi τίκτω, *gigno*.

b) φλόξ, *flamma*, à πίφλογα, verbi φλίζω, *uro*.

c) Παραβλῶψ, *strabus*, à παραβέβλοπα, verbi παραβλέπω, *oculis obliquis aspicio*.

d) Ab εἶδω, *video*, est εἶδος, *species*, ω in ᾠ mutarô.

e) Ab εἶρημαι est ῥῆμα, *verbum*, mutatâ terminatione verbi μαι in μα, & abjectô augmentô.

f) Ab εἶσπαρμαι, fit σπέρμα, *semen*.

g) Α' τέθειμαι fit θέμα, *id, quod posuitum*.

1) σ , θ & χ inferuntur. b)

2) μ , quod est ante $\mu\alpha$ primæ personæ Præteriti passivi, Atticè in σ mutatur. i)

3) σ Perfecti eliditur. k)

III. A Participiis descendunt, quæ dicuntur *Participialia*. Sunt verò varia. l)

IV. Tandem etiam quædam derivata derivantur à *particulis*, five sint *Adverbia*, five sint *Præpositiones*. m)

§. 97.

Respectu significationis nomen est vel *substantivum*, quod significationem suam invariata retinet; vel *adjectivum*, quod significationem suam mutat.

§. 98.

Mutat autem adjectivum suam significationem, vel in ordine ad genus, vel in ordine ad augmentationem & diminutionem. A priori habet, quod

b) Ὀρχησμός, seu ὀρχηθμός, saltatio, ab ὀρχημαι, verbi ὀρχίζομαι, salto. Ὀρχηστῆρ, & ὀρχηστῆς, saltator, ab ὀρχηται, verbi ὀρχίζομαι.

i) Μίαιμα, inquinamentum, à μίμαισμαι, pro μιμιάσμαι, verbi μιάω, polluo.

k) Γνώμη, sententia, ab ἔγνωσμαι, cognitus sum.

l) ἔσῃα, substantia, essentia, à participiō fœm. ἔσα.

m) Ὀψία, Vespera, ab ὀψι, vesperi, serò. Προϊνός, matutinus, à προῖ, mane. Sic ab ἀντί, contra, est ἀντί, adversus, contrarius.

quod movetur, à posteriori verò habet, quod comparatur.

§. 99.

Motio Adjectivorum est varia. Nam

1. *Adjectiva trium terminationum.*

1) in *ας* faciunt fœmininum in *αινα*, neutrum in *αν η*), præter *πᾶς*, quod cum compositis format fœmininum in *α-σα*, neutrum in *αν. ο*) Hanc formationem imitantur *participia Aoristi I. activæ vocis. ρ*)

2) in *εις* faciunt fœmininum in *εασα*, neutrum in *εν. q*) Sed *Participia* faciunt, fœmininum in *εασα*, neutrum in *εν. ρ*) *ἔεις* cum compositis facit *μία*, *ἔν.*

3) in *ην* facta fœmininum in *ενα*, neutrum in *εν. s*)

4) in *ϙ* purum, vel in *ϙ*, formant fœmininum in *α*, neutrum in *ον. t*) Reli-

qua

n) Τάλας, τάλαινα, τάλαν. *Niger, a, m.*

ο) Πᾶς, πᾶσα, πᾶν, ὅμπης, *e.* ἅπας, ἅπασα, ἅπαν. ὅμπης, *e.*

ρ) Λέξας, λέξασα, λέξαν, κρύψας, κρύψασα, κρύψαν.

q) χαρίεις, χαρίεσα, χαρίεν. *Gratiosus, a, m.*

ρ) τυφθεῖς, τυφθεῖσα, τυφθέν, verberatus, *a, m.* λεχθεῖς, λεχθεῖσα, λεχθέν, dictus, *a, m.*

s) Τέρην, τέρεινα, τέρεν, tener, *a, m.*

t) Ἄγιϙ, ἁγία, ἁγιον, sanctus, *a, m.* καθαρὸς, *a, ον*, purus, *a, m.* αἰχρὸς, αἰχρά, αἰχρὸν, turpis, *e.*

qua verò in @ formant fœmini-
num in n, neutrum in ov. u)

Obs. 1. Adjectiva in ε@ & ο@, si
non præcedit vocalis vel ρ, formant
fœmininum in n: x) sin verò voca-
lis aut ε præcedit, formant fœmini-
num in α: y)

2) ἄλλ@ cum quibusdam pronomi-
nibus, v in neutrô abjicit. z)

Obs. 2. Atticis @ & ε in compositis
& derivatis ferè sunt communis
generis. a)

5) in υ, pleraque ozyton b), & qua-
dam barytona c) formant fœmini-
num in εια, neutrum in υ. Ast πο-
λὺς facit πολλή, πολύ.

6) in

u) ἄγαθός, ἡ, ὄν, bonus, a, m. καλός, ἡ, ὄν, bo-
nus, a, m.

x) ὀγδοός, η, ον, Octavus, a, m. ἀπλός, η, ον,
simplex.

y) ἄργύρε@, εα, ον, argenteus, a, m, ἐρέε@,
ἐρέεα, ἐρέεον, laneus, lancea, laneum.

z) ἑκείν@, η, ο, ille, a, ud, αὐτός, ἡ, ὅ, ipse,
a, m. ἐτ@, αὐτη, τέτο, hic, hæc, hoc.

a) Ὁ, ἡ, ἐράνι@, τὸ ἐράνιον, cælestis, e. ὁ, ἡ,
ἀνεμότροπ@, τὸ ἀνεμότροπον, qui à vento versa-
tur &c. ὁ, ἡ εὐνecs, τὸ εὐνec, benevolus, a, m.

b) Γλυκὺς, εια, υ, dulcis, e, ὠκύς, εια, υ, celer,
a, m.

c) ἡμισυς, εια, υ, dimidius, a, m.

6) in $\epsilon\varsigma$ faciunt foemininum in η , neutrum in $\epsilon\upsilon$. d)

7) in $\omega\varsigma$ habent in foemininô $\upsilon\alpha$, in neutro Θ . e)

II. *Adjectiva duarum terminationum*, quarum prior est generis communis, posterior verò est generis neutrius

1) in $\eta\upsilon$ faciunt neutrum in $\epsilon\upsilon$. f)

2) in $\eta\varsigma$ faciunt neutrum in $\epsilon\varsigma$. g)

3) in $\iota\varsigma$ faciunt neutrum in ι . h)

4) in $\upsilon\varsigma$ *barytona composita* faciunt neutrum in υ . i)

5) in $\omega\upsilon$ faciunt neutrum in $\omicron\upsilon$ k) Excipe $\epsilon\kappa\omega\upsilon\upsilon$ l) *cum participiis*, m) quæ habent in foemininô $\upsilon\sigma\alpha$, in neutro $\omicron\upsilon$.

6) in $\omega\varsigma$ faciunt neutrum in $\omicron\upsilon$. n)

III. *Adjectiva unius terminationis sunt*

a) $\mu\eta$.

d) $\acute{\alpha}\pi\lambda\epsilon\varsigma$, $\tilde{\eta}$, $\tilde{\epsilon}\nu$ *simplex*, $\delta\iota\pi\lambda\epsilon\varsigma$, $\tilde{\eta}$, $\tilde{\epsilon}\nu$. *Duplex*.

e) $\tau\epsilon\tau\upsilon\phi\omega\varsigma$, $\upsilon\alpha$, Θ , *qui verberavit* &c.

f) $\acute{\alpha}\rho\sigma\eta\nu$, $\acute{\alpha}\rho\sigma\epsilon\nu$, *virilis, virile*.

g) $\acute{\omicron}$, $\tilde{\eta}$ $\acute{\alpha}\delta\epsilon\nu\eta\varsigma$, $\tau\acute{\omicron}$ $\acute{\alpha}\delta\epsilon\nu\epsilon\varsigma$, *imbecillis, e*.

h) $\acute{\omicron}$, $\tilde{\eta}$, $\acute{\alpha}\chi\alpha\rho\iota\varsigma$, $\tau\acute{\omicron}$ $\acute{\alpha}\chi\alpha\rho\iota$, *ingratus, a, m*.

i) $\acute{\omicron}$, $\tilde{\eta}$ $\acute{\alpha}\delta\alpha\kappa\rho\upsilon\varsigma$, $\tau\acute{\omicron}$ $\acute{\alpha}\delta\alpha\kappa\rho\upsilon$, *sine lacrimis*.

k) $\acute{\omicron}$, $\tilde{\eta}$, $\delta\iota\tau\acute{\iota}\rho\mu\omega\nu$, $\tau\acute{\omicron}$ $\delta\iota\kappa\tau\acute{\iota}\rho\mu\omicron\nu$, *misericors*.

l) $\epsilon\kappa\omega\upsilon\upsilon$, $\epsilon\kappa\tilde{\epsilon}\sigma\alpha$, $\epsilon\kappa\delta\omicron\nu$, *voluntarius, a, m*.

m) $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\omega\nu$, $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\epsilon\sigma\alpha$, $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\omicron\nu$, *verberans*.

n) $\acute{\omicron}$, $\tilde{\eta}$ $\epsilon\upsilon\gamma\iota\omega\varsigma$, $\tau\acute{\omicron}$ $\epsilon\upsilon\gamma\iota\omega\nu$, *fertilis, o*.

a) *numeralia cardinalia* à πέντε usque ad
ἐκατόν. o)

b) *composita*, εὐάνην, pulchros radios
habens, εὖριν, cui bonus est nasus,
μακρόχειρ, longimanus.

IV. *Motionem Adjectivorum* sequuntur quæ-
dam *Substantiva masculina*, quæ *fœmini-*
num sexûs, aut officii secernendi causâ va-
riè ex se formant. Nam desinentia

1) in αξ & αψ formant fœmininum in
ασα. p)

2) in εως formant fœmininum

vel in { εια. q)
 { ις. r)
 { ιννα. s)
 { ιασα. t)

3) in ην formant fœmininum in ις. u)

4) in ης faciunt fœmininum in ειρα. x)

I

ς) in

o) οί, αί, τὰ, ἕξ, sex &c.

p) Ἄναξ, Rex, Ἄνασσα, Regina, Φάξ, palum-
bus, Φάσσα, palumba.

q) Ἱερεὺς Sacerdos, ἱέρεια, Sacerdotissa, βασιλεὺς,
Rex, βασίλεια, Regina.

r) βασιλεὺς, Rex, βασίλις, Regina.

s) βασιλεὺς, Rex, βασίλιννα, Regina.

t) βασιλεὺς, Rex, βασίλισσα, Regina.

u) Ἕλλην, Græcus, ἑλληνίς, græca mulier.

x) Σωτὴρ, servator, σώτειρα, servatrix.

5) in $\eta\varsigma$ formant *fœmininum*

vel in $\left\{ \begin{array}{l} \alpha\eta\nu\alpha. \gamma) \\ \eta\sigma\tau\alpha. \zeta) \\ \omicron\iota\nu\alpha. \alpha) \\ \iota\varsigma. \beta) \\ \lambda\pi\iota\alpha. \epsilon) \\ \lambda\pi\iota\varsigma. \delta) \end{array} \right.$

6) in $\iota\epsilon$ faciunt *fœmininum* in $\delta\nu\alpha. \epsilon)$

7) in $\iota\xi$ formant *fœmininum* in $\iota\omega\sigma\alpha. \varsigma)$

8) in Θ faciunt *fœmininum*

vel in $\left\{ \begin{array}{l} \alpha. \gamma) \\ \eta. \beta) \\ \alpha\eta\nu\alpha. \iota) \\ \iota\varsigma. \kappa) \end{array} \right.$

9) in

$\gamma)$ ἰχθυοπώλης, *piscium Venditor*, ἰχθυοπώλαινα, *piscium venditrix*.

$\zeta)$ Θῆς, *mercenarius*, θῆσα, *mercenaria*.

$\alpha)$ Δεσπότης, *Herus*, δέσποινα, *hera*.

$\beta)$ Προσάτης, *praefectus*, προσάτις, *praefecta*, Σκυθής, *Scythia*, Σκυθίς, *Scythia fœmina*.

$\epsilon)$ Ποιητής, *Poëta*, ποιήτρια, *Pöetria*.

$\delta)$ Αὐλητής, *tibicen*, αὐλητρίς, *tibicina*.

$\epsilon)$ Ἐχίς, *Vipera mas*, ἔχιδνα, *vipera fœmina*.

$\varsigma)$ Φόινιξ, *Phœnix*, φοίνισα, *Phoenicissa*.

$\gamma)$ θεός, *Deus*, θεά, *Dea*.

$\beta)$ δῆλ Θ , *servus*, δέλη, *serva*.

$\iota)$ Θεός, *Deus*, θεία, *Dea*.

$\kappa)$ Ἀμνός, *agnus*, ἀμνίς, *agna*.

- 9) in υς formant foemininum in υσα. l)
 10) in ων faciunt foemininum in ανα. m)
 11) in ωρ formant foemininum in ερα. n)

§. 100.

Comparatio Adjectivorum est variatio eorum per gradus, dividiturque in regularem & irregularem.

I. *Regularis in Comparativo habet τερ@, in Superlativo ταλ@, fitque sequentem in modum. Quæ desinunt*

1) in ας, ο) ης, p) & υς, lq) formant Comparativum & Superlativum à neutrô, additâ utriusque terminatione.

2) in ας r) εις s) & υς t) formant Com-
 I 2 para-

l) Λίβυς, Libys, λιβυσα, Libyssa.

m) Λέων, leo, λέαινα, leana, δράκων, draco, δράκαινα, dracena.

n) Ολέτωρ, interemptor, ολέτειρα, interemtrix.

o) μέλας, niger, μέλαν, μελάντερ@, nigrior, μελάντατ@, nigerrimus.

p) Ἀδυνής, imbecillis, ἀδυνές, ἀδυνέστερος, imbecillior, ἀδυνέστατος.

q) γλυκὺς, dulcis, γλυκὺ, γλυκύτερ@, dulcior, γλυκύτατος, dulcissimus.

r) Μάκαρ, μακάρτερ@, μακάρτατ@, beatus, beatior, beatissimus.

s) χαρίεις, χαριέστερ@, χαριέστατ@, gratio-
 sus, gratiosior, gratiosissimus.

t) Ἀπλῆς, ἀπλέστερ@, ἀπλέστατ@, simplex, simplicior, simplicissimus.

parativum & Superlativum à masculinô Positivi, elisô jota ex ei, & appositâ utriusque terminatione.

3) in ων formant Comparativum & Superlativum à nominativo plurali communis generis, adjectâ utriusque terminatione. u)

4) in @ formant Comparativum & Superlativum à masculinô Positivi 1) abjiciendo ε, 2) addendo utriusque terminationes, 3) o mutando in ω, si illud præcedat vocalis brevis aut anceps correpta; x) Alias manet. y) Pauca sunt, quæ præcedente vocali ancipiti utroque modô Comparativum & Superlativum formant, z)

Obs.

u) Εὐδαίμων, felix, εὐδαίμονες felices, hinc formatur Comparativus & Superlativus εὐδαίμονες εϛ @, felicior, εὐδαίμονες ατ @, felicissimus. Οἰκτίρων, misericors, οἰκτίρμονες, misericordes, οἰκτιρμονές εϛ @, misericordior, οἰκτιρμονές ατ @, misericordissimus.

x) Σοφός, sapiens, σοφώτεϛ @, sapientior, σοφώτατ @, sapientissimus, ἅγι @, sanctus, ἁγιώτεϛ @, sanctior, ἁγιώτατ @, sanctissimus.

y) Ἐνδοξός, gloriosus, ἐνδοξότεϛ @, gloriosior, ἐνδοξότατ @, gloriosissimus. Πραῶ @, mansuetus, πραότεϛ @, mansuetior, πραότατ @, mansuetissimus.

z) Κενός, vacuus, κενότεϛ @, κενότατ @, & κε-

- Obs. 1. *Quædam in us* formant Comparativum & Superlativum non tantum in $\tau\epsilon\rho\textcircled{\text{C}}$ & $\tau\alpha\lambda\textcircled{\text{C}}$, sed etiam in $\iota\omega\nu$ & $\iota\varsigma\textcircled{\text{C}}$. a)
2. *Adjectiva in C* Atticè Comparativum & Superlativum faciunt,
- a) in $\iota\varsigma\epsilon\rho\textcircled{\text{C}}$, $\iota\varsigma\alpha\lambda\textcircled{\text{C}}$. b)
- b) in $\epsilon\varsigma\epsilon\rho\textcircled{\text{C}}$, $\epsilon\varsigma\alpha\lambda\textcircled{\text{C}}$, perinde ut apud Iones. c)
- c) in $\alpha\lambda\epsilon\rho\textcircled{\text{C}}$, $\alpha\lambda\alpha\lambda\textcircled{\text{C}}$. d)
- 3) *Poëta* sæpius Comparativos & Superlativos formant à Comparativis e) & Superlativis; f) *Sed comparatione irregulari.*

I 3

II. Com-

$\nu\acute{\omega}\tau\epsilon\rho\textcircled{\text{C}}$ apud Athen. $\kappa\epsilon\nu\acute{\omega}\tau\alpha\tau\textcircled{\text{C}}$, apud Polyæn-um, $\iota\sigma\omicron\varsigma$, *equalis*, $\iota\sigma\acute{\omicron}\tau\epsilon\rho\textcircled{\text{C}}$ & $\iota\sigma\acute{\omega}\tau\epsilon\rho\textcircled{\text{C}}$.

a) $\tau\alpha\chi\upsilon\varsigma$, *celer*, $\tau\alpha\chi\acute{\upsilon}\tau\epsilon\rho\textcircled{\text{C}}$, *celerior*, $\tau\alpha\chi\acute{\upsilon}\tau\alpha\tau\textcircled{\text{C}}$, *celerrimus*, & $\tau\alpha\chi\acute{\iota}\omega\nu$, $\tau\acute{\alpha}\chi\iota\varsigma\textcircled{\text{C}}$. Ita quoque $\gamma\lambda\upsilon\kappa\upsilon\varsigma$, *dulcis*, $\beta\rho\alpha\delta\upsilon\varsigma$ *tardus*, $\beta\rho\alpha\chi\upsilon\varsigma$, *brevis*, $\eta\delta\upsilon\varsigma$ *dulcis*, $\pi\alpha\chi\upsilon\varsigma$, *crassus*, $\omega\kappa\upsilon\varsigma$, *cele* &c.

b) $\lambda\acute{\alpha}\lambda\textcircled{\text{C}}$, *loquax*, $\lambda\alpha\lambda\acute{\iota}\varsigma\epsilon\rho\textcircled{\text{C}}$, *loquacior*, $\lambda\alpha\lambda\acute{\iota}\varsigma\alpha\lambda\textcircled{\text{C}}$, *loquacissimus*.

c) $\alpha\mu\omicron\rho\Phi\textcircled{\text{C}}$, *informis*, $\alpha\mu\omicron\varsigma\Phi\acute{\epsilon}\varsigma\epsilon\rho\textcircled{\text{C}}$, *informior*, $\alpha\mu\omicron\rho\Phi\acute{\epsilon}\varsigma\alpha\lambda\textcircled{\text{C}}$, *informissimus*.

d) $\iota\delta\iota\textcircled{\text{C}}$, *proprius*, $\iota\delta\iota\acute{\alpha}\tau\epsilon\rho\textcircled{\text{C}}$, *magis proprius*, $\iota\delta\iota\acute{\alpha}\tau\alpha\lambda\textcircled{\text{C}}$, *propriissimus*.

e) $\pi\lambda\epsilon\acute{\iota}\omicron\tau\epsilon\rho\textcircled{\text{C}}$ à $\pi\lambda\epsilon\acute{\iota}\omega\nu$, $\lambda\omega\acute{\iota}\tau\epsilon\rho\textcircled{\text{C}}$, *multò melior*, à $\lambda\omega\acute{\iota}\omega\nu$, *melior*.

f) $\epsilon\chi\alpha\acute{\iota}\omega\tau\alpha\lambda\textcircled{\text{C}}$, ab $\epsilon\chi\alpha\lambda\textcircled{\text{C}}$, *ultimus*. $\kappa\upsilon\delta\acute{\iota}\varsigma\alpha\lambda\textcircled{\text{C}}$, *quàm gloriosissimus*, à $\kappa\upsilon\delta\acute{\iota}\varsigma\textcircled{\text{C}}$, *gloriosissimus*.

II. Comparatio irregularis est, quæ ab analogiâ seu regulâ recedit. Sic comparantur

I. quæ nunc magis, nunc minus ab analogiâ recedunt. Talia sunt

a) Ἀγαθός,	{ ἀμείνων,	ἀγαθὰταίΘ.
bonus.	{ ἀρείων,	ἄρισΘ.
	{ βελίων,	βέλειςΘ.
	{ βέλτερΘ,	βέλταίΘ.
	{ λωίων,	λῶςΘ.
	{ κρείττων,	κράτιςΘ.

b) Κακός,	{ κακίων,	κάκιςΘ.
malus	{ κακώτερΘ,	
	{ χείρων,	χείριςΘ.
	{ χειρότερΘ,	χειρόταίΘ.

c) Μικρός,	{ μικρότερΘ,	μικρόταίΘ.
parvus	{ μείων,	μείςΘ.
	{ ἐλάσσων,	ἐλάχισΘ.
	{ ἥσων vel ἥττων,	ἥκισΘ.

d) Μέγας,	{ μείζων,	μέγισΘ.
magnus.	{ μάσων.	

e) Αἰσχρὸς,	αἰχίων,	αἰχίςΘ.
turpis		

f) Ἐχθρὸς,	ἐχθίων,	ἐχθίςΘ.
inimicus	ἐχθρότερΘ,	ἐχθρόταίΘ.

g) Μακρὸς,	μηκίων,	μήκισΘ.
magnus		

h) Οἰκτρὸς,	οἰκτίων,	οἰκτίςΘ.
miserabilis		

i) Πο-

i) Πολύς, πλείων, πλείςΘ.
multus

k) ῥάδιΘ, ῥαῖων, ῥαῖςΘ.
facilis ῥάων, ῥᾶςΘ.

2. *Quæ Comparativum & Positivum non formant à Positivô Adjectivorum, sed aliunde, nempe*

a) à Comparativis g) & Superlativis b) significationis intentendæ causâ.

b) à quibusdam nominibus, ut à
κέρδΘ, *lucrum*, κερδίων, *astutior*, κέρδι-
ςΘ, *utilissimus*.

ἄρκυς, *rete*, ἀρκύταλΘ, *insidiosissimus*.

ᾠιδός, *cantor*, ἀοιδόταλΘ, *decantatis-
simus*.

Βασιλεὺς, *Rex*, βασιλεύτερΘ, *regnô digni-
or*, βασιλεύταλΘ, *regnô dignissimus*.

ἔλεγχΘ, *probrum*, ἐλέγχιςΘ, *probrô di-
gnissimus*.

Θεός, *Deus*, θεώτερΘ, *divinior*.

κλέπτης, *fur*, κλεπτίςταλΘ, *furacissimus*.

κῦδος, *decus*, κυδίων, *gloriosior*, κύδιςΘ,
gloriosissimus, *gloriâ & decore eminentis-
simus*.

κράμβη, *brassica*, κραμβόταλΘ, *brassicam
olentissimus*.

I 4

Πλή-

g) ΜεζότερΘ, *longè major*, ἀμείζων, *major*,
λωότερΘ, *longè melior*, ἀλώων, *melior*.

b) ἘλαχίστοερΘ, *minimo minor*, ἀβ ἐλάχιςΘ,
minimus. Eph. 3. ἐχαλώταλΘ, *planè postremus*
ab ἐχαλΘ, *postremus, ultimus*.

Πλήκνης, percussor, πληκλής αἰσ, mordacis-
simus.

Πότης, potor, ποτίζ αἰσ, bibacissimus.

Ψῖγ αἰσ, frigus, ψυχίων, horridior, ψυχισ αἰσ,
horridissimus.

Φῶρ, fur, Φωρόταἰσ, furacissimus.

Τομή, sectio, τομώτερ αἰσ, penetrantior. i)

c) A Pronomine αὐτῷ αἰσ ipse, est αὐτόταἰσ,
ipsisissimus.

d) A verbis quibusdam, ut à

βάλλω, iacio, est βέλτερ αἰσ, melior, βέλλῖς αἰσ,
optimus.

Δεύω, relinquo, est δεύτερ αἰσ, secundus, δεύ-
ταἰσ, postremus.

ἔχω vel χέω habeo, est ἔχαἰσ, postremus,
ἐχαλώταἰσ, planè postremus.

Φέρω, fero, est Φέρτερ αἰσ, Φερίων, praestantior,
Φέρταἰσ, Φέρις αἰσ, Φέρλῖς αἰσ, praestan-
tissimus.

e) A Participiō ἐρρωμένῳ αἰσ, valens, est ἐρρωμε-
νέστερ αἰσ, robustior, ἐρρωμενέσταἰσ, robustis-
simus.

f) Ab Adverbiis, ut ab

Ἄνω, supra, ἀνώτερ αἰσ, superior, ἀνώταἰσ,
supremus.

Ἐνδον, intus, ἐνδότερ αἰσ, interior, ἐνδόταἰσ,
intimus.

Ἐξω, extra, ἐξώτερ αἰσ, exterior, ἐξώταἰσ,
extremus.

Ἐσω,

Ἐσω, *intra*, ἐσώτερⓈ, *interior*, ἐσώταⓈ, *intimus*.

Ἐγγύς *prope*, ἐγγύτερⓈ & ἐγγίω, *proprior*, ἐγγύταⓈ, & ἐγγυςⓈ, *proximus*.

Κάτω, *infra*, κατώτερⓈ, *inferior*, κατώταⓈ, *infimus*.

Ὁπίσω, *retrò*, ὀπίσσερⓈ, *posterior*, ὀπίσταⓈ, *postremus*.

Πάλαι, *dudum*, παλαιότερⓈ, *antiquior*, παλαιόταⓈ, *antiquissimus*.

Πόρρω, *procul*, πορρώτερⓈ, *remotior*, πορρώταⓈ, *remotissimus*.

Ὑψί, *altè*, ὕψισⓈ, *altissimus*.

g) *A quibusdam Præpositionibus*, ut à

Πρὸ, *præ*, πρότερⓈ, *prior*, πρόταⓈ & πρῶτⓈ, *primus*.

Ὑπὲρ, *supra*, ὑπέρσερⓈ, *superior*, ὑπέρσταⓈ, *supremus*.

Παρά, *prope*, παροίτερⓈ, *prior*, *antiquior*, παροίταⓈ, *primus*, *antiquissimus*.

DIST. III.

DE

NUMERALIBVS.

§. 101.

Numeralia sunt vel *cardinalia*, vel *ordinalia*, vel *multiplicativa*, vel *proportionalia*, vel *temporalia*.

I. *Cardinalia* sunt vel *declinabilia*, vel *indeclinabilia*.

I. *Declinabilia*, quæ numerum absolutè significant, sunt εἷς, μία, ἓν, δύο, τρεῖς, τρία, τέσσαρες, τέσσαρα, διακόσιοι, τριακόσιοι. &c.

Singularis.

	<i>Masc.</i>	<i>Fœm.</i>	<i>Neutr.</i>
N.	εἷς, unus,	μία,	ἓν,
G.	ἑνὸς,	μιάς,	ἑνὸς,
D.	ἐνὶ,	μιά,	ἐνὶ,
A.	ἓνα,	μίαν,	ἓν.

Dualis.

N. A. δύο, duo, Atticè δύω.
G. & D. δυῶν, & δυῖν.

Pluralis.

N. Δύο, per tria genera.
G. δυῶν,
D. δυσι,
A. δύο.

Pluralis.

N. Τρεῖς, tres, τρία,
G. τριῶν,
D. τρισί,
A. Τρεῖς, τρία.

Pluralis.

N. Τέσσαρες, quatuor, τέσσαρα.
G. τεσσάρων,

D.

D. τέσσαρες,

A. τέσσαρες,

τέσσαρα.

Reliqua, διακόσιοι, αι, α, τριακόσιοι, αι, α, &c. imitantur quoad declinationem naturam nominum primæ & secundæ Declinationis.

2) *Indeclinabilia* sunt à πέντε usq; ad ἑκατὸν, centum, nempe πέντε, *quinque*, ἕξ, *sex*, ἑπτά, *septem*, ὀκτώ, *octo*, ἐννέα, *nomen*, δέκα, *decem*, ἑνδεκά *undecim*, δώδεκα *duodecim*, δεκατρία, *tredecim*, δεκατέσσαρα, *quatuordecim*, πεντεκαδέκα, *quindecim*, ἑκαδέκα, *sedecim*, ἑπτακαδέκα, *septendecim*, ὀκτωκαδέκα, *octodecim*, ἐννεακαδέκα, *novendecim*, εἴκοσι, *viginti*, εἴκοσι ἓν, *viginti unum*, εἴκοσι δύο, *viginti duo*, &c. τριάκοντα, *triginta*, τεσσαράκοντα, *quadraginta*, πενήκοντα, *quingquaginta*, ἑξήκοντα, *sexaginta*, ἑβδομήκοντα, *septuaginta*, ὀγδοήκοντα, *octoginta*, ἐννὴκοντα, *nonaginta*, ἑκατὸν, *centum*.

II. *Ordinalia*, quæ ordinem significant, sunt πρῶτος, *primus*, δεύτερος, *secundus*, τρίτος, *tertius*, τέταρτος, *quartus*, πέμπτος, *quintus*, ἕκτος, *sextus*, ἑβδομος, *septimus*, ὀγδοός, *octavus*, ἐννὰς, *nonus*, δέκατος, *decimus*, ἑνδέκατος, *undecimus*, δωδεκάτερος, *duodecimus*, τρισκαδέκατος, *decimus tertius*, τεσσαρεσκαδέκατος, *decimus quartus*, πεντεκαδέκατος, *decimus quintus* &c. εἰκοστής, *vigesimus*, εἰκοστής πρῶτος, *vigesimus primus*, εἰκοστής δεύτερος, *vige-*

vigesimus secundus &c. τριακοσὸς, trigesimus, τεσσαρακοσὸς, quadragessimus, πεντηκοσὸς, quinquagesimus, ἑξήκοσὸς, sexagesimus, ἑβδομηκοσὸς, septuagesimus, ὀγδοηκοσὸς, octogessimus, ἑννεηκοσὸς, nonagesimus, ἑκατὸς, centesimus, διακοσιος, ducentesimus, τριακοσιος, trecentesimus &c.

III. *Multiplicativa*, quæ partium aut specierum rei varietatem summariè exprimunt, sunt ἀπλός, simplex, διπλός, duplex, τριπλός, triplex, τετραπλός, quadruplex, πενταπλός, quintuplex, ἑξαπλός, sextuplex, ἑπταπλός, septuplex, &c.

IV. *Proportionalia*, quæ proportionem aut habitudinem rei ad rem, numerò exprimunt, sunt διπλάσι, duplus, τριπλάσι, triplus, τετραπλάσι, quadruplus, πενταπλάσι, quintuplus, ἑξαπλάσι, sextuplus, δεκαπλάσι, decuplus, ἑκατοῖναπλάσι, centuplus, χιλιοπλάσι, millecuplus &c.

V. *Temporalia*, quæ tempus indicant, sunt διέτης, bimus, τριέτης, trimus, τετραέτης, quadrimus, πενταέτης, quimus seu qui quinque annorum est, ἑξαέτης, qui sex annorum est, ἑπταέτης, qui septem annorum est, ὀκταέτης, qui octo annorum est, ἑνναέτης, qui novem annorum est, δεκαέτης, decennis, εἰκοσέτης, qui viginti annorum est &c. &c.

Obs. I. *Distributiva* exprimuntur per ἀνά &

& cardinalem Acculativum. *k)*

2) In numeralibus compositis major numerus præcedit, *l)* nisi *καὶ* intercedat. *m)*

3) A numeralibus derivantur quoque substantiva *ἑνὰς, μονὰς* unitas, *δύας*, dualitas, *τρεῖς*, trinitas.

DIST. IV. DE ANOMALIS.

§. 102.

Anomala sunt vel privativè vel positivè talia.

§. 103.

Privativè anomala sunt Indeclinabilia & Defectiva; positivè verò anomala sunt Heteroclita, Heterogenea & Abundantia.

I. *Indeclinabilia sunt*

1) Nomina literarum, ut *Ἄλφα, βῆτα, θῆτα, ζῆτα, μι, ξι, &c.* *n)*

2) No-

k) Joh. 2. 6. ἐξ ἰδρίας . . . χωρεῖσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς. *Sex hydræ capientes metretas binas vel ternas,*

l) Δεκατέσσαρες, quatuordecim, δεκαπέντε, quindecim, &c.

m) Πενδεκάδεκα, quindecim &c.

n) Dicitur tamen quibusdam γάρμα, γάρματα, σίζμα, σίζματα. Caterum epitheta ap-

- 2) Nomina numerorum à quinariò usque ad centenarium. o)
- 3) Vocabula exotica, seu peregrina peregrinè terminata. p)
- 4) Nomina, quæ vel in fine apocopen patiuntur, q) vel paragogen poeticam recipiunt. r)

1) Defectiva sunt vel numerò, vel casibus.

1) Numerò defectiva sunt vel

a) Singularia tantum, ut ἄλς, sal, γῆ terra, ἔλαιον, oleum, πῦρ, ignis, &c.

b) Pluralia tantum, ut 1) Nomina festorum, Γενέσια, natalitia, Διονύσια, Βαχχανalia &c. 2) Quædam nomina urbium, ut Ἀθῆναι, Athenæ, Φίλιπποι, Philippi, urbs Macedoniae nobilis &c.

2) Casibus defectiva sunt

a) Σέβας, reverentia, δέμας, corpus, λέπας, promontorium, νῶκαρ torpor, ὄναρ, somnium

posita flectuntur, φίλον, μικρόν, μέγα, articulusque neutrius generis cæteris literarum nominibus præmissus, locò declinationis esse solet, e. g. τὸ βῆλα, τῷ βῆλα, τῶ βῆλα &c.

o) Vide supra §. 101. p. 141.

p) Ἀδὰμ, Adamus, Δαβὶδ, David, Ἰωσήφ, Joseph. Sed Μαρία, facit Μαρίας, Μαρία, Μαρίας, Μαρία.

q) Δῶ pro δῶμα, domus.

r) Ἐτέρηφι pro ἑτέρα, alia.

mnium &c. quæ saltem Nominativô, Accusativô & Vocativô gaudere censentur.

- b) Ἀλλήλων, quod in plurali tantum in tribus flectitur casibus, nempe in

Gen. Ἀλλήλων, per tria genera,

Dat. ἀλλήλοις, ἀλλήλαις, ἀλλήλοισι.

Acc. ἀλλήλους, ἀλλήλας, ἀλληλα.

Occurrit quoque Eph. 4. 25. Dativus Dualis ἀλλήλων.

III. *Heteroclita* sunt, quæ vel sub unâ terminatione in diversas Declinationes cadunt, vel in eâdem declinatione Genitivum variant, vel aliàs à regulari declinandi ratione recedunt.

- I. *Heteroclita*, quæ sub unâ terminatione in diversas Declinationes cadunt, sunt;

Ἄρης, Mars, Ἄρη & Ἀρηίος.

Ἀλκή, robur, Dat. ἀλκή & ἀλκῇ.

Γέλως, risus, γέλωτος, γέλω.

Δάκτυλος, digitus, δακτύλου & δάκτυλι.

Ἔρως, amor, ἔρωτος, ἔρω.

Μίνως, Minos, Μίνως, & Μίνω.

Νῆς, mens, νῆ & νοῖς.

Οἰδίπας, Oedipus, Οἰδίποδος & Οἰδίποδος.

Παρθένης, Virgo, παρθένης & παρθένη.

χῆς,

χῆς, terra, χῆ & χοός.

χεῖς, cutis, χρεῖ & χροός.

2. *Heteroclita*, quæ in eâdem declinatione Genitivum variant, sunt

Γόνυ, genu, γόνυτος, γόνυος, γυνός.

Δόρυ, hasta, δόρυλος, δόρυος, δερρός.

Δήρις, contentio, δήριδος & δήρεως.

Θέμις, lex, jus, θέμιςος, & θέμιδος.

χεῖρ, manus, χερρός & χερός. &c.

3. *Heteroclita*, quæ aliàs à declinandi ratione recedunt, sunt

Ἰησῆς, *Jesus*, quod ita flectitur:

N. Ὁ Ἰησῆς,

G. τοῦ Ἰησῆ,

D. τῷ Ἰησῇ,

A. τὸν Ἰησὲν,

V. ὦ Ἰησῆ. s)

Γυνή, *mulier*, quod casus mutuatur à γυναιξί,

& sic flectitur:

	Sing.	Dual.	Plur.
N.	Γυνή,	N. A. & γυναικε	Γυναῖκες,
G.	γυναῖκος,	V.	γυναῖκῶν,
D.	γυναικὶ	G. D. γυναικοῖν.	γυναιξὶ,
A.	γυναικα,		γυναῖκας,
V.	γύναι.		γυναῖκες.

Μέ-

s) De hujus vocis origine eruditissimè differentem vide Præceptorem nostrum summè venerandum, Dn. Joh. And. Danzium in Præfatione Paradigmatibus Nom. & Verbor. præmissâ.

Μέγας, magnus & πολὺς, multus mutuant
 suos casus ab inusitatis Nominativis
 μεγάλῳ & πολλός. Utrumque sic
 declinatur.

Singularis.

	Masc.	Fæm.	Neutr.
N.	Μέγας,	Μεγάλη,	Μέγα,
G.	μεγάλῃς,	μεγάλης,	μεγάλῃς,
D.	μεγάλῳ,	μεγάλῃ,	μεγάλῳ,
A.	μέγαν,	μεγάλην,	μέγα. &c.

Singularis.

	Masc.	Fæm.	Neutr.
N.	Πολὺς,	πολλή,	πολὺ,
G.	πολλῃς,	πολλῆς,	πολλῃς,
D.	πολλῳ,	πολλῇ,	πολλῳ,
A.	πολὺν,	πολλήν,	πολύ.

IV. Heterogenea sunt, quæ genus cum numero
 variant. Talia sunt

1. quæ in Singulari sunt Masculina, in
 Plurali verò Neutra, ut : ὁ ζυγὸς, ju-
 gum, τὰ ζυγὰ, juga, ὁ μοχλὸς, vectis,
 τὰ μοχλὰ, vectes, ὁ νῶτῳ, dorsum, τὰ
 νῶτα, dorsa, ὁ τάρταρος, tartarus, τὰ τάρ-
 ταρα, ὁ τράχηλῳ, cervix, τὰ τράχηλα,
 cervices &c.

2. quæ in Singulari sunt Fœminina, in
 Plurali verò Neutra, ut : ἡ κέλειςῳ,
 via, τὰ κέλειςῳ, via &c.

Obs. Occurrunt quædam, quæ
 K in

in Plurali utramque terminationem habent, οἱ & α, ut, ὁ κύκλος, circulus, οἱ κύκλοι & τὰ κύκλα, ὁ λύχνος, lucerna, οἱ λύχνοι & τὰ λύχνα, lucernæ, ἡ δίφρος, currus, αἱ δίφροι & τὰ δίφρα.

V. *Abundantia* sunt, quæ habent plures Nominativi terminationes ejusdem significationis, vel in eadem, vel in diversis Declinationibus.

1. *Abundantia* in eadem Declinatione sunt

ὁ ἑρετμός, τὸ ἑρετμόν, remus.

ὁ θύμος, τὸ θύμον, thymus.

ὁ νῶτος, τὸ νῶτον, dorsum.

ὁ ξεσμός, τὸ ξεσμὸν, radula.

2. *Abundantia* in diversis Declinationibus sunt

τὸ δάκρυον, τὸ δάκρυ lacrima.

ὁ δεσμός, ἡ δέσμη, τὸ δεσμὸν, τὸ δέσμα, vinculum.

ὁ ζύθος, τὰ ζύθη, τὸ ζύθος, cerevisia.

ὁ Μωσῆς, Μωυσῆς, ἔ, Μωσεὺς & Μωυσεύς, εως, Moses.

ὁ Ζεὺς, Ζῆν, Ζῆς, Jupiter.

ὁ ἔλεος, τὸ ἔλεος, misericordia.

ὁ ἀσπασμός, τὸ ἀσπασμα, salutatio.

ὁ σκότος, τὸ σκότος, tenebræ &c.

C A P. III. DE PRONOMINE.

§. 104.

Pronomina sunt ἐγώ, σὺ, ἔ, ἐμός, σός, ἐός, νωῖτερ, σφωῖτερ, ἡμέτερ, ὑμέτερ, σφέτερ, αὐτός, ἔτ, ἐκεῖν, τίς, τις, ἐμαυτῆ, σεαυτῆ, ἑαυτῆ, quæ dividuntur

I. ratione significationis in

- α) demonstrativa, ἐγώ, σὺ, ἐκεῖνος, ἔτ.
- β) reciproca ἔ, ἐός, σφέτερ, ἐμαυτῆ, σεαυτῆ, ἑαυτῆ.
- γ) possessiva, ἐμός, σός, ἐός, νωῖτερ, σφωῖτερ, ἡμέτερ, ὑμέτερ, σφέτερ.
- δ) relativum αὐτός.
- ε) interrogativum, τίς.
- ς) indefinita, τις, δεῖνα.

II. ratione speciei in

- α) primitiva ἐγώ, σὺ, ἔ, ἔτ, αὐτός, ἐκεῖν, τίς, quis? τις, aliquis, δεῖνα, quidam, aliquis.
- β) derivativa, quæ sunt reliqua.

III. ratione figurae in

- α) simplicia ἐγώ, σὺ, ἔ, ἐμός, σός, ἐός, νωῖτερ, σφωῖτερ, ἡμέτερ, ὑμέτερ, σφέτερος, αὐτός, ἔτ, ἐκεῖν, τίς.

β) composita ἐμαυτῷ, σεαυτῷ, ἐαυτῷ.

§. 105.

Pronominibus ἐγώ, σὺ & ἔ peculiaris declinandi forma est, quæ ita se habet:

	Sing.	Sing.	Sing.
N.	Εγώ,	σὺ,	caret.
G.	ἐμῷ, vel μῷ,	σεῷ,	ἐῷ,
D.	ἐμοί, vel μοί,	σοί,	εἰ,
A.	ἐμέ, vel μέ.	σέ,	ἐ.
	Dual.	Dual.	Dual.
A. & A.	Νῶι, νῶ,	σφῶι, σφῶ,	σφῆ, σφῶέ,
G. & D.	νῶιν, νῶν.	σφῶιν, σφῶν.	σφιν, σφῶιν.
	Plur.	Plur.	Plur.
N.	ἡμεῖς,	ὕμεῖς,	σφεῖς,
G.	ἡμῶν,	ὕμῶν,	σφῶν,
D.	ὕμιν,	ὕμιν,	σφίσι,
A.	ἡμᾶς.	ὕμᾶς.	σφᾶς.

§. 106.

Pronomina cætera ferè sequuntur flexionem Nominum Adjectivorum primæ & secundæ Declinationis, præterquam quod ἔτ' & ἐκεῖν & αὐτός, & composita ex ἔτ' in neutrô ν abjiciunt, quod tamen Attici retinent. τίς tam interrogativum, quàm indefinitum declinatur ut nomen tertiæ Declinationis; δεῖνα verò nunc est ἀκλίον, nunc flexitur ut nomen tertiæ Declinationis.

Sin-

Singularis.

	<i>Masc.</i>	<i>Fæm.</i>	<i>Neutr.</i>
N.	ἐγώ,	αὐτή,	ἑαυτο.
G.	τέττε,	ταύτης,	τέττε,
D.	ἑαυτῷ,	ταύτῃ,	ἑαυτῷ.
A.	ἑαυτον,	ἑαυτήν,	ἑαυτο.

Dualis.

N. & A.	ἑαυτῶ,	ἑαυτά,	ἑαυτῶ,
G. & D.	ἑαυτοῖν,	ἑαυταῖν,	τέττοιν.

Pluralis.

N.	ἐτοί,	αὐταί,	ταῦτα.
G.	τέτων per tria genera.		
D.	τέτοις,	ἑαυταῖς,	ἑαυτοῖς.
A.	τέττες,	ταύτας,	ταῦτα.

Obs. Sic quoque flectuntur composita
 τοῖς ἐγώ, talis, ejusmodi, τοῖς ἐγώ, tantus.

Singularis.

	<i>Masc.</i>	<i>Fæm.</i>	<i>Neutr.</i>
N.	Αὐτός, ipse,	αὐτή,	αὐτό.
G.	αὐτοῦ,	αὐτῆς,	αὐτοῦ,
D.	αὐτῷ,	αὐτῇ,	αὐτῷ,
A.	αὐτόν,	αὐτήν,	αὐτό.

Dualis.

N. & A.	αὐτῶ,	αὐτά,	αὐτῶ.
G. & D.	αὐτοῖν,	αὐταῖν,	αὐτοῖν.

Pluralis.

N.	Αὐτοὶ ,	αὐτοί ,	αὐτά ,
G.	αὐτῶν per tria genera.		
D.	αὐτοῖς ,	αὐταῖς ,	αὐτοῖς ,
A.	αὐτοῖς ,	αὐτάς ,	αὐτά .

Singularis.

	Masc.	Fæm.	Neutr.
N.	Ἐμῆς , meus ,	ἐμὴ , mea ,	ἐμὸν , meum
G.	ἐμῆς ,	ἐμῆς ,	ἐμῆς ,
D.	ἐμῶι ,	ἐμῇ ,	ἐμῶι ,
A.	ἐμὸν .	ἐμὴν ,	ἐμὸν . &c. &c

Observ. Ita etiam declinantur σὸς , η , ον ,
tuus , a , m , ἐὸς , α , ον , suus , a , m , ἡμέτε-
α , ον , noster , a , m , ὑμέτερον , α , ον ,
vester , a , m , νωῖτερον , α , ον , noster , a ,
m , de duobus , σφωῖτερον , α , ον , vester ,
a , m , de duobus , σφέτερον , α , ον , suus ,
a , m , respectu ad plures habitō.

Singularis.

	Comm.	Neutr.
N.	Τίς , quidam , quædam , τὶ , quoddam , aliquid .	
G.	τινὸς per singula genera .	
D.	τινὶ , per omnia genera .	
A.	τινά ,	τί .

Dualis.

N. & A.	τινὲ per omnia genera .
G. & D.	τινοῖν , per omnia genera .

Pluralis.

N.	τινές,	τινά.
G.	τινῶν per omnia genera.	
D.	τισὶ per omnia genera.	
A.	τινάς,	τινά.

Obs. Ita quoque flectitur interrogativum τίς, quis, quæ? τί quid? saltem hoc observetur discrimen, quod τίς indefinitum in singulis casibus sit oxytonon, τίς verò interrogativum in omnibus casibus dissyllabis sit paroxytonon, τίς, τίνε, τίνι, τίνα &c.

Singularis.

N.	ὁ,	ἡ,	τό,	δεῖνα, quidam &c.
G.	τοῦ,	τῆς,	τοῦ,	δεῖν,
D.	τῷ,	τῇ,	τῷ,	δεῖνι,
A.	τόν,	τήν,	τό,	δεῖνα.

Observ. Dicitur etiam δεῖνα, δεῖνατ, δεῖνατι, δεῖνα. Item, ὁ δεῖνα, τὸ δεῖνα, τῷ δεῖνα, τὸν δεῖνα, ita, ut sit ἀκλιτον.

§. 107.

Pronomina composita ἐμαυτῆ, mei ipsius, σεαυτῆ tui ipsius, & ἐαυτῆ, sui ipsius ita declinantur:

Singularis.

Masc.	Fœm.	Neutr.
Nominativô caret.		
G. ἐμαυτῆ,	ἐμαυτῆς,	ἐμαυτῆ,
	K 4	D. ἐμαυ-

D.	ἐμαυτῶ,	ἐμαυτῇ,	ἐμαυτῶ,
A.	ἐμαυτὸν,	ἐμαυτήν,	ἐμαυτό.

Duali & Plurali caret.

Singularis.

Masc.

Fem.

Neutr.

Nominativô caret.

G.	σεαυτῆ,	σεαυτῆς,	σεαυτῆ,
D.	σεαυτῶ,	σεαυτῇ,	σεαυτῶ,
A.	σεαυτὸν,	σεαυτήν,	σεαυτό.

Duali & Plurali caret.

Singularis.

Masc.

Fem.

Neutr.

Nominativô caret.

G.	ἐαυτῆ,	ἐαυτῆς,	ἐαυτῆ,
D.	ἐαυτῶ,	ἐαυτῇ,	ἐαυτῶ,
A.	ἐαυτὸν,	ἐαυτήν,	ἐαυτό.

Duali caret.

Pluralis.

Nominativô caret.

G.	ἐαυτῶν per tria genera.		
D.	ἐαυτοῖς,	ἐαυταῖς,	ἐαυτοῖς,
A.	ἐαυτές,	ἐαυταί,	ἐαυτά.

Obs. 1. Pro ἐαυτῶν &c. dicitur etiam σφῶν αὐτῶν, σφίσιν αὐτοῖς, σφίσιν αὐταῖς, σφίσιν αὐτοῖς, σφὰς αὐτές. &c.

2) Pro σεαυτῆ, ῆς, ῆ, per crasin etiam dicitur, σευτῆ, σευτῆς, σευτῆ. &c.

3) Pro

3) Pro εαυτῆς, ἡς, ἑ, per similem crasin
occurrit quoque αὐτῆς, αὐτῆς, αὐτῆς.

§. 108.

Tàm in Pronominibus primitivis, quàm in
reliquis insignis advertitur Dialectorum & li-
centiæ Poëticæ varietas. Nimirum

I. Pronomen 1. pers. ἐγὼ *ego*, facit in

N. Atticè ἐγωγε, Doricè ἐγὼν, ἐγὼνη, ἐ-
γὼθην, ἐγὼνχα, Æolicè ἐγὼν, Boeo-
ticè ἰάχα, ἰώνχα, & Poëticè γῶ, ab-
latô & initiali.

G. Atticè, ἐμευγε, ἐμέοθεν, μέοθεν, ἐμέ-
θεν, Doricè & Æolicè, ἐμεῦ, μεῦ, Io-
nicè ἐμοῖο, μοῖο, ἐμέο, μέο. Ex At-
ticis & Poëticis nata sunt hæc Poë-
tica, ἐμεῖο, μεῖο, ἐμεῖοθεν, μεῖοθεν,
μέθεν.

D. Atticè ἐμοιγε, Doricè ἐμὶν & ἐμοίνη.

A. Atticè ἐμευγε, Doricè ἀμέ.

Dualis.

N. & A. Æolicè & Doricè ἄμμε.

G. & D. Poëticè νῶι, abjectô ν.

Plural.

N. Ionicè ἡμέες & ἡμεῖς, Æolicè ἄμμες,
Doricè ἄμες.

G. Ionicè ἡμέων, ἡμείων, Doricè ἀμῶν, &
ἀμέων, Æolicè ἄμμων & ἀμμέων.

D Atticè ἡμιν, Doricè ἀμῖν & ἀμὶν,
Æolicè ἄμμι & ἄμμιν, Poëticè ἡμίν.

K 5

A. Io-

A. Ionicè ἡμέας & ἡμεῖας, Doricè ἀμάς,
& ἀμέας Æolicè ἀμμάς & ἀμμέας,
Poëticè ἀμμέας.

II. Pronomen 2. personæ σύ tu, facit in

Singul.

N. Atticè σύγε, Doricè τὸ, τόνη, & τύ-
γα.

G. Atticè σὺγε, Ionicè, σέο, σέοθεν, σοῖο,
Doricè τεῦ, Æolicè σεῦ, Poëticè σεῖο,
σεῖοθεν, σέθεν.

D. Atticè σοίγε, Doricè τοῖ & τίν, Poë-
ticè τεῖν, & τείν.

A. Doricè τέ & ἴ.

Dual.

N. & A. Æolicè & Doricè ὑμμε.

G. & D. Poëticè σφῶι, abjectō, finali.

Plural.

N. Ionicè ὑμέες & ὑμεῖς, Doricè ὕμες & ὕμ-
μας, Æolicè ὕμμε, & ὕμμες, Poëticè
ὕμμες.

G. Ionicè ὑμέων & ὑμείων, Æolicè ὕμ-
μέων & ὕμμεων.

D. Æolicè ὕμμι & ὕμμιν, Poëticè ὑμῖν.

A. Ionicè ὑμέας & ὑμεῖας, Æolicè ὕμμας
& ὕμμέας, Poëticè ὕμμε.

III. Pronomen tertiæ personæ ἐ, sui, facit
in

Sin-

Singulari.

- G. Atticè ἐγὼ, εὖ, Ionicè ἐγώ, οἶο, Doricè αὖ.
 D. Ionicè ἐοῖ seu ἐοῖ, invenitur tamen etiam σφίν.
 A. Ionicè ἐ' & ἐέ, Doricè μιν, νιν, Poët. ticè verò σφέ.

Dual.

- N. & A. Ionicè σφέε, Doricè σφῶε, σφῶ.

Plural.

- N. Ionicè σφέες, Doricè σφές.
 G. Ionicè σφείων, σφείων.
 D. Poët. σφὶ & σφίν, & per aphæresin φὶ, & φίν.
 A. Ionicè σφέας, Æolicè σφές & σφέ, Doricè ψέ, Poët. σφέας.
 IV. In Pronominibus derivatis masculina in & neutra in ον sequuntur Dialectos secundæ Declinationis; fœminina verò in α vel η sequuntur Dialectos primæ declinationis. Præter hæc autem observanda veniunt, quæ sequuntur:

- 1) Doricè & Poët. pro σός, σή, σόν tuus, a, m, dicitur τέον, α, ον, & pro τεά, Ionicè dicitur τέη, τεῆς, τεῇ, τεῖν.
- 2) Æolicè, articulus cum pronomine possessivô coalescit, mutâtô spiritu asperô in tenuem, & accentu in penultimam retractô, ut ὅσ' &, τέση, ῥόσον, pro ὁ σός, ἡ σή, τὸ σόν, tuus, a, m,
- 3) Æo

- 3) *Æolicè & Doricè* à nominativis pluralibus pronominum primitivorum personalium formantur possessiva, ut
- a) ab *ἄμες* nos Doricè formatur *ἄμους*, *ἄμῆ* vel *ἄμᾶ*, *ἄμὸν*, *noster*, *a, m*, *Æolicè* verò *ἄμῳ*, *ἄμῃ* vel *ἄμᾶ*, *ἄμῶν*.
 - b) Ab *ὕμες*, vos, fit Doricè *ὕμους*, *ὕμῆ* vel *ὕμᾶ*, *ὕμὸν*, *Æolicè* verò *ὕμῳ*, *ὕμῃ* vel *ὕμᾶ*, *ὕμῶν* *vester*, *a, m*.
 - c) A *σφές*, Doricè & *Æolicè* fit *σφούς*, *σφῆ* vel *σφᾶ*, *σφὸν*, item *σφέῳ*, *σφέᾶ*, *σφέων* pro *σφέτερος*, *a, on*, *suus*, *a, m*.
- 4) Pro *ἐκεῖνῳ*, *n, o*, Ionicè & Pœticè dicitur *κεῖνῳ*, *n, o*, Doricè *τῷ*, *a, o*, cum jota subscripto, vel sine eodem.
- 5) Atticè demonstrativis adjicitur jota oxytonum, *ἐτοῖ*, *τέλει*, *τέτω* *τέλει*, pro *ἐτῳ*, *τέτε*, *τέτω*, *τέτον*. Sic quoque in compositis *ἡλικεῖτῳ*, *λοιεῖτῳ*, *τοσεῖτῳ* in fine jota apponi solet.
- 6) *ἐτῳ* & *αὐτὸς*, & quæ ex his componuntur, Ionicè ante diphthongos vel vocales longas ultimæ syllabæ assumitur *e*, excepto Duali & Nominativo Plurali, ut *τέλεις*, *τέλειω* pro *τέτε*, *τέτω*.

SECT.

SECTIO III.

CAPVT. IV.

DE

V E R B O.

§. 109.

Verbum apud Græcos perinde ut apud Latinos est vel personale, ^{a)} vel impersonale, ^{b)} vel simplex ^{c)} vel compositum, ^{d)} vel perfectum, ^{e)} vel defectivum & anomalum. ^{f)}

§. 110.

Hinc apud Græcos quoque in verbô spê. Etantur *Forma, Numeri, Personæ, Modi, Tempora, Conjugatio, Deductio, Terminatio & Flexio.*

§. III.

Forma verbi est vel *Actiua*, ^{g)} vel *Passiua*, ^{b)} vel

-
- a) Τρέχω, curro, κυκλέω, cingo.
 - b) Δεῖ, oportet, χρῆν, oportet.
 - c) Φέρω, fero, ἄγω, ducō,
 - d) Προσφέρω, offero, περιβάλλω, circumadō.
 - e) Τύπλω, verbero, περισσεύω, abundo.
 - f) ζεύγνυμι, jango, ἐρχομαι, venio.
 - g) Γράφω, scribo, λέγω, dico, ἀγγέλλω, annuncio.
 - b) Γράφομαι, scribor, λέγεμαι, dicor, ἀγγέλλομαι, annuncior.

vel Media. i)

§. 112.

Numeri verbi sunt tres, nempe

- 1) *Singularis*, qui est unius significativus.
- 2) *Dualis*, qui est duorum significativus.
- 3) *Pluralis*, qui est plurium significativus.

Obs. Dualis apud Poëtas sæpe, apud Oratores rarò, in N. T. autem nunquam legitur.

§. 113.

Personæ itidem sunt tres, nempe *prima*, *secunda* & *tertia*.

Obs. 1) *Prima Dualis* deficit, si *prima pluralis* definit in $\mu\delta\upsilon$; k) Datur verò, si *prima pluralis* definit in $\mu\epsilon\delta\alpha$. l)

- 2) *Secunda & tertia Dualis numeri* sunt *pa-*
res, si *tertia pluralis* definit in ι vel ϵ ; m) *impares* verò sunt, si *tertia plu-*
ralis

i) Quæ sequitur partim terminationem acti-
vam, partim passivam, significationem verò nunc
activam, nunc absolutam, nunc passivam habet,
vid. Interpret. c. 4. §. 71.

k) Hinc Dualis activæ vocis, Aoristi I. & II.
passivæ vocis nec non Perfecti & Plusquamperfe-
cti mediæ vocis primâ personâ caret.

l) Inde datur prima pluralis in Passivô & Me-
diô, si excipias Aoristum utrumque passivum, nec
non Perfectum & Plusquamperfectum mediæ vo-
cis.

m) Ut in Præsente act. $\tau\acute{o}\pi\lambda\epsilon\lambda\omicron\nu$, $\tau\acute{o}\pi\lambda\epsilon\lambda\omicron\nu$, quia

ralis aliter exit. ⁿ⁾

§. 114.

Modi sunt quinque, nimirum *Indicativus*, *Imperativus*, *Optativus*, *Subjunctivus* & *Infinitivus*.

§. 115.

Tempora sunt novem, ^{o)} nempe *Præsens*, *Imperfectum*, *Perfectum*, *Plusquamperfectum*, *Aoristus I.* *Aoristus II.* *p)* *Futurum I.* *Futurum II.* & paulò post *Futurum*.

Obs. 1. Novem hæc tempora nec in singulis modis, nec in omnibus verbis usu recepta sunt.

- 2) Imperativus caret Futuris, cui vulgò jungitur subjunctivus. Sed
- 3) In N. T. quædam Futura in subjunctivò passivæ vocis occurrunt. ^{q)}

§. 116.

tertia pluralis est *τύπτεσι*. Et in Præsentè Passivò, *τύπτεσθον*, *τύπτεσθον*, quia tertia pluralis est *τύπλονται*.

ⁿ⁾ Ut in imperfecto Activæ vocis *ἐτύπτεον*, *ἐτύπτετην*, quia tertia pluralis definit in *ον*, ut *ἐτύπλον*.

^{o)} Pluralitatem temporum non peperit necessitas, aut significationis diversitas, sed Græcæ linguæ copia.

^{p)} Aoristi seu Indefinita in lectione Scripturæ frequentius occurrunt, quàm Perfecta.

^{q)} Matth. 5. 25. *βληθήσῃ*, *projicieris*, à *βάλλω*, *projicere* I, Cor. 13. 3. *καυθήσωμαι*, *comburar*, à

§. 116.

Conjugatio est vel verborum barytonorum, vel circumflexorum, vel verborum in μ ; cujuslibet verò pro varietate literarum Characteristicarum r) certæ constitui possunt Classes. Nimirum

I. Conjugationis verborum barytonorum, s) pro Characteristicarum diversitate sex constitui possunt Classes, quarum

Prima est, cujus literæ characteristicae sunt in

Præ

$\kappa\acute{\alpha}\lambda\omega$, 1. Petr. 3. 1. $\kappa\epsilon\rho\delta\eta\theta\acute{\eta}\sigma\omega\nu\lambda\alpha\iota$, *lucrifiant*, à $\kappa\epsilon\rho\delta\acute{\alpha}\nu\omega$, *lucror*.

r) Characteristica dicitur, quæ finem seu terminationem proximè antecedit. Estque vel consonans aliqua, ut $\lambda\acute{\epsilon}\gamma\omega$, *dico*, vel vocalis, ut $\lambda\acute{\upsilon}\omega$, *solvo*, vel diphthongus, ut $\acute{\alpha}\kappa\acute{\iota}\omega$, *audio*, si duæ concurrunt consonantes, ut $\pi\eta$ in $\gamma\acute{\upsilon}\pi\eta\omega$, $\kappa\tau$ in $\eta\kappa\eta\omega$, $\mu\nu$ in $\gamma\acute{\epsilon}\mu\nu\omega$, prior saltem pro Characteristica habetur. Hinc in $\gamma\acute{\upsilon}\pi\eta\omega$ Characteristica est π , in $\gamma\acute{\iota}\kappa\tau\omega$ κ , in $\tau\epsilon\mu\nu\omega$ μ .

s) Verba Barytona dicuntur, quorum syllaba ultima concipitur habere gravem, ut $\lambda\acute{\epsilon}\gamma\omega$, *dico*, $\pi\acute{\alpha}\lambda\zeta\omega$, *ludo*.

t) In primis notandæ sunt Characteristicae Præsentis, Futuri & Perfecti, quia ab his tribus temporibus cætera fermè omnia pendent, & sine magnò labore formari & deduci possunt.

Præfente

Futuro,

Perfetto

β,

π,

φ,

πλ,

↓

φ u)

Secunda est, cujus literæ characteristicae sunt in

Præfente,

Futuro,

Perfetto

ζ

κ

χ

κλ

ε

κ x)

Tertia est, cujus literæ characteristicae sunt in

Præfente

Futuro

Perfetto

δ

ο

ι

•

κ γ)

I.

Quarta

u) ε. g. λείβω, libo, λείψω, libabo, λείλειφα, libavi, λείπω, linquo, λείψω, linquam, λείλειφα, liqui, γράφω, scribo, γράψω, scribam, γέγραφα, scripsi, τύπτω, verbero, τύψω, verberabo, τέτυφα, verberavi.

x) λέγω, dico, λέξω, dicam, λέλεχα, dixi, πλέκω, texo, πλέξω, texam, πώπλεχα, texui, ἵρηνω, curro, θείξω, eurrām, τέτρεχα, cucurri, τέκω, pario, τίξω, pariam, τίτεχα, peperī.

γ) αἶδω, cano, ᾠσώ, canam, ᾠκα, cecini, πλή-

Quarta est, cujus literæ characteristicae sunt in

Præsente

Futuro, z)

Perfecto a)

ζ
ω
τλ

σ vel ξ

κ vel χ

Quinta

δω, impleo, πλήσω, implebo, πέπληκα, implevi, ἀνύτω, perficio, ἀνύσω, perficiam, ἥνυκα, perfecti.

z) Scilicet 1. in Futuro σ & in Perfecto κ habent verba, quorum Characteristica est z, exceptis iis, quæ sunt χαλίσια καὶ i. e. miserationi apta, aut motum animi significant, cum quibusdam aliis. e. g. φράζω, dico, φράσω, dicam, πέφρακα, dixi. Sed in Futuro ξ, & in Perfecto χ habent ἀλαλάζω, jubilo, ἀλαπάζω, populo, οἰάζω, eiulo, ἀτύζω, terreo, βερίζω, dormio, γρύζω, grunio, ἐγγυαλίζω, præbeo, ἐλελίζω, vociferor, θρυλλίζω, susurro, καυάζω, contero, κράζω, clamo, ἐιμάζω, ploro, ὀλοάζω, ululo, σάζω, stillo, σαλάζω, stillo, σινάζω, suspiro, σηγίζω, firmo, σίζω, pungo, συφελίζω, quotio, σφύζω, salio, τρίζω, strido. 2.) Σ & ξ in Futuro, & κ & χ in Perfecto habent αἰάζω, lamenor, ἀπάζω, rapio, ἀτίζω, viipendo, διτάζω, dubito, ἐμαζω, curo, μεριμνίζω, cogito, νυσάζω, dormito, σαλπίζω, buccino, σφάζω, jugulo, τάζω, tendo, quod in Perfecto saltem κ habent. 3.) ξ verò in futuro, & χ in Perfecto habent, quorum Characteristica Præsentis est ω vel τλ præter πλάττω, fingo, & πράττω, vendo.

a) Quæ ergo verba in Futuro habent σ, in Per-

Quinta est, cujus characteristica literæ sunt in

Præsentie.

Futuro

Perfecto

λ

μ

ν

ξ

μν

eadem, quæ
in Præsentie,
quia sunt
immutabiles.

b)

α)

Sexta est, cujus literæ characteristicae sunt in

Præsentie

Futuro

Perfecto

Vocales aut Di-
phthongi ante ω.

ε,

ε

c)

L 2

II. Con

fecto habent κ, &, quæ in Futurō habent ξ, in Perfectō habent χ. ut εἰκάζω, conjicio, εἰκάσω, conjiciam, εἰκαυα, conjeci, ὀρύσσω fodio, ὀρύξω, fodiam, ὄρυχα, fodi.

b) Στέλλω, mitto, σελῶ, mittam, ἔσταλα, misi, νέμω, distribuo, νεμῶ, distribuam, νεμέμηκα, distribui, κρίνω, judico, κρινῶ, judicabo, κέκρικα, judicavi, σπείρω, semino, σπειρῶ, seminabo, ἔσπαρκα, seminavi, τέμνω, secō, τεμῶ, secabo, τελέμηκα, secui.

c) Λύω, solvo, λύσω, solvam, λέλυκα, solvi, τίω, honoro, τίσω, honorabo, τέτικα, honoravi, κρέω, pulso, κρέσω, pulsabo, κέκρικα, pulsavi, σείω, quatitio, σείσω, quatiām, σέτεικα, quassi, φάω, tangō, φάσω, tangam, ἔφαυκα, tetigi.

II. Conjugationis verborum circumflexorum ^{d)} sunt saltem tres Classes, quarum

Prima est, cujus Characteristica in

<i>Præsente</i>	<i>Futuro</i>	<i>Perfecto e)</i>
ε ante ω	σ,	κ

Secunda est, cujus Characteristica in

<i>Præsente</i>	<i>Futuro</i>	<i>Perfecto f)</i>
α ante ω	τ	κ

Tertia est, cujus Characteristica in

<i>Præsente</i>	<i>Futuro</i>	<i>Perfecto g)</i>
ο ante ω	τ	κ

III. Conjugationis verborum in μι sunt quatuor Classes, quarum

Prima est verborum, quæ descendunt à verbis in έω. ^{h)}

Secunda

^{d)} Verba circumflexa vocantur, quæ in ultimâ syllabâ Præsentis habent circumflexum ex contractione ortum. Ἀγαπάω, ἀγαπῶ, ἀμῶ.

^{e)} Φιλέω, diligo, Φιλήσω, diligam, πεφίληκα, dilexi, ποιέω, facio, ποιήσω, faciam, πεποίηκα, feci.

^{f)} Γελάω, video, γελάσω, ridebo, γεγέλακα, risi, Νικάω, vinco, supero, νικήσω, vincam, νενίκηκα, vici, superavi.

^{g)} Φανερόω, manifesto, Φανερῶσω, manifestabo, πεφανέρωκα, manifestavi, χρυσόω, inaurō, χρυσώσω, inaurabo, κεχρῶσκα, inauravi.

^{h)} Τίθημι, pono, quod est à θίω.

Secunda est verborum, quæ oriuntur à verbis in *άω*. i)

Tertia est verborum, quæ fiunt à verbis in *ω*. k)

Quarta est verborum, quæ nascuntur à verbis in *υω*. l)

§. 118.

Deductio verbi est vel *generalis*, vel *specialis*:

I. *Generalis* est, cum genus deducitur à genere, nempe Passivum & Medium ab Activo.

II. *Specialis* verò est, cum tempus formatur à tempore, ut Futurum activum à Præsente Act. Perfectum & Aoristus I. activæ vocis à Futuro I. &c.

§. 118.

Deductioni inservit *cognitio augmenti*, quod præmittitur Imperfectis & Aoristis Indicativi, Perfectis verò, Plusquamperfectis & paulò post Futuris singulorum modorum.

Obs. 1. *εἶδεν*, ab *εἶδω* scio vel video, *εἶπον*, ab inusitatò *ἔπω*, dico, & *εἶχον* ab *ἔχω*, habeo, etiam extra Indicativum augmentum habent.

2) Quæ incipiunt à vocali aut diphthongo.

L 3

i) *ἵστημι*, sisto, quod est à *σάω*.

k) *αἰδωμι*, do, quod descendit à *δοω*.

l) *ζεύγνυμι*, jungo, quod ortum habet à *ζυνω*. *δείκνυμι*, ostendo, quod est à *δεινύω*.

phthongô immutabili, augmentô carent.

§. 119.

Augmentum autem statuitur duplex, nempe

- 1) *Syllabicum*, m) quod locum habet in verbis, incipientibus à consonante. n)
- 2) *Temporale*, o) quod vulgò occurrere censetur in verbis incipientibus à vocali p) aut diphthongo mutabili. q)

Obs. 1. *Augmentum temporale*, sicubi locum habet, ubique unum idemque est. r) Sed

- 2) *Augmentum syllabicum* non ubique unum idemque est, sed interdum variat. Scilicet

Idem

m) Dicitur *syllabicum*, quia numerus syllabarum augetur.

n) τρέχω, *curro*, ἔτρεχον, *currebam*, κρίνω, *judico*, ἐκρίνον, *judicabam*.

o) Vocatur *temporale*, quia initium verbi augetur tempore seu quantitate.

p) Ἀγαπάω, *amo*, ἠγάπαον, *amabam*, ἐλεύθω, *venio*, ἠλεύθον, *veniebam*.

q) ἄίρω, *tollo*, ἤρον, *tollebam*, ὀκλείρω, *miseror*, ὠκλείρον, *miserabar*.

r) ἄκω, *audio*, ἤκον, *audiebam*, ἤκουα, *audivi*, ἤκευκα, *audiveram*, ἤκουσα, *audivi*, ἤκοον, *audivi*.

Idem est

a) In Imperfecto nec non Aoristo I. & II. perpetuò

b) in Imperfecto, Perfecto, Plusquamperfecto & utroque Aoristo, cum ε, quod temporibus augendis præmittitur, vel est positione longum, ε) vel verbum incipit à γ vel γη. u)

variatur autem, cum ε, quod temporibus augendis præmittitur, est breve, x) vel anceps ob mutam cum liquida γ) conjunctam.

§. 120.

Utriusque augmenti ratio est habenda in verbis simplicibus, compositis, Dialectis & Licentia Poëtica. Nempe

I. In verbis simplicibus, ubi

L. 4

a) Au-

ς) Λείπω, linquo, ἔλειπον, linquebam, ἔλειψα, ἔλιπον, liqui.

ε) Στέλλω, mitto, ἔειλλον, mittebam, ἔειλα, misi, ἐσάλκειν, miseram, ἔειλα, misi, ἔειλον, misi.

u) Γνωρίζω, notum facio, ἐγνώριζον, notum faciebam, ἐγνώρικα, notum feci, ἐγνώριζεν, notum feceram, ἐγνώρισα, notum feci, &c.

x) Τύπτω, verbero, ἔτυπλον, verberabam, ἔτυψα, verberavi, ἐτέλούφειν, verberaveram, ἔτυψα, verberavi, &c.

γ) Γράφω, scribo, ἔγραφον, scribebam, γέγραφα, scripsi, ἐγγράφειν, scripseram, &c.

a) *Augmentum syllabicum*, verbum à consonante incipiens auget unâ vel alterâ syllabâ

1) *præmittendo* e, z)

2) Si non est longum positione, a) nec verbum à γυ vel γφ incipit, b) sed est breve, c) aut anceps obmutam cum liquida conjunctam d) repetendo primam consonam verbi, eamque, si est aspirata, mutando in suam tenuem. e)

3) in verbis à ρ incipientibus literam ρ geminando. f)

b) *Augmentum temporale* in verbis à vocali aut diphthongo mutabili incipientibus mutat

a & e

z) Γινώσκω, cognosco, ἐγίνωσκον, cognoscebam.

a) Σπείρω, semino, ἐσπείρον, seminabam, ἐσπείρα, seminavi, ἐσπείρικεν, seminaveram.

b) Γρηγορέω, vigilo, ἐγρηγόρεον, vigilabam, ἐγρηγόρηκα, vigilavi, ἐγρηγόρηκεν, vigilaveram.

c) Λέγω, dico, ἔλεγον, dicebam, λέλεχα, dixi, ἐλελέχεν, dixeram.

d) Κρύπτω, occulto, ἔκρυπτον, occultabam, κέκρυφα, occultavi, ἐκεκρύφεν, occultaveram.

e) Θεωρέω, contempler, ἐθεώρειον, contemplabar, τεθεώρηκα, contemplatus sum.

f) Ρίπτω, projicio, ῥρίπτον, projiciebam.

ε & ι	}	in	η	g)
ο			ω	b)
α			η	i)
αυ			πυ	k)
ει			φ	l)
ε	}	in	η	m)

Obs. 1. Vocales ancipites, ε & υ, quæ in Præsente breves erant, hîc producuntur.

2) Quædam verba ab ε incipientia, εἶω, *sino*, εἶδω, *consvesco*, ἔλω, *cario*, ἔλκω, *traho*, ἔπω, *dico*, ἔρπω, *serpo*, εἰρύω, *traho*, εἰσῆκω, *permaneo*, ἔπομαι, *sequor*, ἐργάζομαι, *operor*, ἐρωτάω, *interrogo*, εἰρίω, *dico*, ἔχω, *habeo*, ἔω, *induo*, *com-*
muni usu ε non mutant in η, sed au-
gent addito jota. n) Doricè autem ε in

L

ς

n vero

g) ἄκω, *audio*, ἤκουον, *audiebam*, εἰθέλω, *vo-*
le, ἤθελον, *volebam*.

b) ὀρίζω, *finio*, ὤριζον, *finiebam*, ὀλολύζω, *plo-*
ro, ὠλόλυζον, *plorabam*.

i) αἰλέω, *peto*, ἤτεον, *petiebam*, αἰρίω, *cario*, ἤριον, *cariebam*.

k) αὐξάνω, *cresco*, ἤυξανον, *crescebam*, αὐλιζο-
μαι, *diversor*, ἠυλιζέμεν, *diversabar*.

l) οἰκίω, *habito*, ὤκειον, *habitabam*, οἰχομαι, *abeo*, ὠχόμεν, *abibam*.

m) αἶδω, *cano*, ἤδον, *canebam*.

n) ἔχω, *habeo*, εἶχον, *habebam*, εἶδω, *con-*

n vertunt. o)

3) a retinent αω, spiro, ἀνθίσσω, desvescio, ἀνδίζομαι, tristior, αἶω, audio. p)

4) e ante o retinetur, o verò in ω mutatur. q)

5) Verborum ab oi incipientium

a) quaedam augmentum respuunt, inprimis, si sunt composita ex vocibus οἶν@ vinum, οἶκ@, domus, οἰωνός, avis, αὐγ@ gurium, οἰαξ, clavus, navis, gubernaculum, οἶος, solus r)

b) quae

svesco, εἶδον, consvescebam, ἔπω, dico, εἶπον, dicebam, ἔλω, capio, εἶλον, capiebam.

o) ἐργάζομαι, operor, ἠργαζόμεν, operabar.

p) ἄω, spiro, ἄον, spirabam, αἶω, audio, αἶο, audiebam, &c.

q) ἑορτάζω, festum celebroy, ἐώρταζον, festum celebrabam.

r) Sic augmentum respuunt, οἶνιζω, vinum oleo, οἶνιζον, vinum olebam, οἶιζομαι, vina comparo, οἶνιζόμεν, vina comparabam, οἶνοπότηζω, vinum poto, οἶνοπότηζον, vinum potabam, οἰκερέω, domum custodio, οἰκερέον, domum custodiebam, οἰακίζω, guberno, οἰακίζον, gubernabam, οἰόομαι, solus reddor, οἰοόμεν, solus reddebar, οἰμάω, concito, οἰμαον, concitabam, οἰσπρέω, vel οἰσπρώω, furo, οἰσπρεον vel οἰσπροον, furebam, οἰδαίνω, tumesco, οἰδαῖνον, tumescebam.

b) quædam verò variant. f)

II. In verbis compositis

N Cum Præpositione.

a) Composita cum Præpositione, quæ simplicis significationem retinent, augentur ab initiô. i)

b) Composita autem cum Præpositione, quæ simplicis significationem mutant, augentur in mediô, u) vocali ultimâ Præpositionis abjectâ, x) & consonante Præpositionis ultimâ, quæ antea mutata fuit, redeunte. y)

Obs. i. Præpositiones μετὰ, πρό, & interdum etiam ἀμφι, vocalem ultimam

f) Οἰμόζω, ejulo, οἰμίζον & ὠμίζον, ejulabam. Οἰνόω, vinô ingurgito, οἰνοον & ὠνοον, vinô ingurgitabam, οἰνοχέω, vinum infundo, οἰνόχεον, & ὠνόχεον, vinum infundebam.

i) Καθίζω, sedeo, ἐκάθιζον sedebam, καθεζόμενα, sedeo, ἐκαθεζόμην, sedebam, ἐνέπω, alloquor, ἠνέπον, alloquebar, καθεύδω, dormio, ἐκαθεύδον, dormiebam.

u) Προσφέρω, affero, προσέφερον, afferebam, ἐννέω, innuo, ἐνένευον, innuebam.

x) Κατασύρω, pertraho, κατέσυρον, pertrahēbam, ἀποφέρω, abduco, ἀπέφερον, abducebam.

y) Συμφέρω, conduco, συνέφερον, conducebam, συμμορφώω, conformo, συνεμόρφωον, conformabam.

timam retinent. z)

2) *Πρὸ* cum augmentō quandoque contrahitur. a)

e) Composita quædam cum Præpositione, quorum simplicia vel nunquam, vel rarò in usu sunt, augentur partim ab initio, b) partim in mediò. c)

d) Composita quoque cum Præpositione dantur, quæ vel ab initio & in mediò simul, d) vel saltem nunc ab initio.

z) *Περίλειπω*, *reliquum facio*, *περιέλειπον*, *reliquum faciebam*, *περιμένω*, *exspecto*, *περιέμενον*, *exspectabam*, *προάγω*, *præcedo*, *προῆχον*, *præcedebam*, *ἀμφιελίσσω*, *circumvolvō*, *ἀμφιήλιστον*, *circumvolvebam*.

a) *Πρόδωκας*, *prodidisti*, *pro* *πρόδωκας*.

b) *Ἀμφισβητέω*, *dubito*, *ἠμψιβήτην*, *dubitabam*, *ἀντιβόλῳ*, *occurreo*, *ἠντιβόλεον*, *accurrebam*.

c) *Ἀπολάυω*, *fruo*, *ἀπέλαυον*, *fruebar*, *ἐγκωμιάζω*, *laudo*, *ἐνεκωμιάζον*, *laudabam*, *ἐγχειρέω*, *in manus trado*, *ἐνεχίρειον*, *in manus tradebam*, *ἐπιχειρέω*, *conor*, *ἐπιχειρεῖον*, *conabar*, *ἐπιωρκέω*, *pejero*, *ἐπιώρκειον*, *pejerabam*, *προφητεύω*, *vaticinor*, *προεφήτευον*, *vaticinabar*.

d) *Ἄρῳ*, *erigo*, *ἠνώρθον*, *erigebam*, *διατάω*, *rego*, *gubernō*, *ἐδιήλαον*, *regebam*, *ἐνοχλέω*, *turbo*, *ἠνώχλειον*, *turbabam*, *παραινέω*, *pecco* *per vinolentiam*, *ἐπαρῶνειον*, *per vinolentiam peccabam*.

initio, e) nunc in medio augmentur. f)

2. Cum a, & particulis ἐν & οὐ.

a) Composita cum a privativo aut etiam comitativo augmentur ab initio. g)

b) Composita cum particulis ἐν & οὐ augmentur

1) ab initio, si eas nulla sequitur vocalis mutabilis. b)

2) in medio, si eas aliqua vocalis mutabilis sequitur. i)

3. Cum Nominibus.

Composita cum Nominibus augmentur saltem ab initio. k)

III. In

e) f) ἀναλίσκω, consumo, destruo, ἀνέλωκα, & ἠνέλωκα, consumsi, destruxi, ἐγγυάω, spondeo, ἐγγύαον & ἐνεγγύαον. spondebam.

g) ἀφρονέω, amens sum, ἠφρόνεον, amens eram. ἀσθενέω, infirmus sum, ἠσθενέον, infirmus eram.

b) δυσυχέω, infelix sum, ἐδυσύχεον, infelix eram, δυσφρονέω animum abjicio, agrè fero, ἐδυσφρόνεον, animum abjiciebam, agrè ferebam, εὐθυμέω, bono animo sum, ἠεὐθύμεον, bono animo eram.

i) δυσἀπίστω, non credo, δυσἠπίστων, non credebam, εὐεργετέω, benefacio, εὐεργέτεον, benefaciebam.

k) φιλοσοφέω, philosophor, ἐφιλοσόφειον, philosophabat, θεομαχέω, Deo repugno, ἐθεομάχειον, Deo repugnabam.

III. In Dialecto Atticâ, Ionicâ & licentiâ Poeticâ. N Attici

a) *si sit augmentum syllabicum,*

1) *ε mutant in η. l)*

2) *λ & μ in Perfectis vertunt in ε. m)*

3) *primam consonantem verbi in Perfecto ob ε breve aut anceps repetitum denuò abjiciunt. n)*

b) *si sit augmentum temporale,*

1) *Augmento temporali insuper præponunt, augmentum syllabicum ε. o)*

2) *in Perfectis verborum ab α, ε, & ο incipientium repetunt duas priores consonantes Præsentis, p) correptâ in Perfectis trium syllabarum numerum excedentibus, tertiâ syllabâ, mutatio nimirum*

l) *ἦδυνάμην, poteram pro ἔδυνάμην, sic quoque ἦδυνήθην, potui, pro ἔδυνήθην.*

m) *εἴληφα, cepi, pro λείληφα, à λαμβάνω, capio, consequor, εἵμαρμαι, divisus sum, pro μέμαρμαι, à μείρω, divido.*

n) *ἐβέλευκε, consultavit, pro βεβέλευκε, à βελεύω, consulto.*

o) *ὤραω, video, ἑώρακα, vidi, pro ὠρακα.*

p) *ἐρίζω, contendo, ἤρικα, contendi, Atticè ἐρήρικα, ὀρύσσω, fodio, ὠρυχα, Atticè ὀρώρυχα, fodi.*

η	} in	ε,	q)
ω		ο,	ρ)
υ		ι,	ς)
οι & ου		υ,	ι)
		ο,	υ)

Obs. Ast ἐρήρηκα *hæsi*, ab ἐρείδω, tertiam syllabam non corripit, sed longam servat, ad differentiam verbi ἐρήρικα, quod est ab ἐρίζω *litigo*.

3) In Plusquamperfectis quorundam verborum, in quorum Perfectis duæ priores Præsentis consonantes repetitæ fuerunt,

a) mutant vocales initiales

α & ε	} in	η,	κ)
• verò		ω,	γ)
			6) ex

q) Ἀλήθω, *molo*, ἤληκα, Atticè ἀλήλεκα.

ρ) ἐρωτάω, *interrogo*, ἠρώτηκα, Atticè ἐρηρέτηκα, *interrogavi*.

ς) Ἀλείφω, *ungo*, ἤλειφα, Atticè ἀλήλιφα, *unxi*.

ι) Ἐλεύθω, *venio*, ἤλευθα, Atticè ἐλήλυθα, *veni*.

υ) Ἐτοιμάζω, *paro*, ἤτοίμακα, Atticè, ἐτήλομαι, *paravi*. Ἀκῶ, *audio*, ἤκκα, Atticè ἀκήκοα, *audivi*.

κ) Ἀγείρω, *congrego*, ἤγερκα, ἤγέρκειν, Atticè ἀγήγερκα, ἤγηγίρκειν, *congregavi*, *congregaveram*.

b) ex. post. formant ω, jota, si ad- fuerit, subscriptō. 2.)

c) Sæpe augmentum Perfecti & Plusquamperfecti idem faciunt, more Ionibus & Poëtis receptō. a)

d) Interdum iis quoque temporibus augmentum præmittunt, quæ aliàs augmentō carent. b)

e) Quandoque mutant Diphthongos immutabiles

ο υ } in { η υ, ε)
 ω } ι, α)

⌋ Iones

ἄκω, audio, ἤκουα, ἤκουεν, Atticè ἀκήκουα, ἤκουόων, audiui, audiveram.

γ) ὀρύσσω, fodio, ὠρύχα, ὠρύχεν, Atticè ὀρώρυχα, ὠρώρυχεν, fodi, foderam, ὀρίζω, porrigo, ὠρέχα, ὠρέχεν, Atticè, ὀρώριχα, ὠρώρέχεν, porrexī, porrexeram.

ζ) ἐώλπεν, speraveram, ab ἔλπω, spero, pro ἐόλπεν, ἐώργεν, feceram, pro ἐώργεν, verbi ῥίζω, facio, ἐώκειν, similis fueram, pro ἐώϊκεν, verbi ἴκεω, similis sum.

α) Matth. 7, v. 25. Το θεμελίωτο, fundata erat, pro ἐτιθεμελίωτο, fundata erat; Ebr. 7, 11. Νενομόθετητο, legem acceperat, pro ἐννομόθετητο.

β) Matth. 12. 20. Καταΐξει, confringet, pro κατατάξει, verbi κατάγω, confringo.

δ) Εὐχομαι, precor, ἠυχόμην, precabar, ἐυγίζνω, dilato, ἠυγυνον, dilatabam.

ε) Εἰκάζω, conjicio, ἠκαζον, conjiciebam.

□ Iones & Poëta in prapoxendo augmento quasi liberi sunt : Modò enim augmentum

- a) addendum omittunt ; e) Modò
- b) omittendum praponunt ; f) Modò
- c) augmenta temporum inter se permutant ; g) Modò augmentum
- d) Syllabam producunt

aut vertendo : in u, b)

aut geminando consonam, quæ illud sequitur, i)

aut assumendo consonam externam. k)

- e) Temporale n resolvunt in ia l)

M

§.121.

e) λέγον, dicebam, pro ἔλεγον, ἐργάζοντο, operabantur, pro ἐεργάζοντο.

f) κειάμην, laboraverim, pro κάμην, aorist. 2. Subjunct. act. verbi κάμην, laboro.

g) Δίδεκτο, exceperat, pro ἐδίδεκτο. Est enim tertia persona singularis Plusquamperfecti passivi, augmento Plusquamperfecti permutato cum augmento Perfecti.

b) ἤβουλον, volebam, pro ἔβουλον.

i) ἔλαχον, sortitus sum, pro ἔλαχον verbi λαγχάνω, sortior, ἔλαβε, sumsi, pro ἔλαβε, verbi λαμβάνω, capio.

k) ἔδ' ἔπεισα, sonum edidi, pro ἐδ' ἔπεισα, verbi δ' ἐπίω, sonum edo.

l) ἔαξα, fregi, pro ἤξα, verbi ἰουσιῖντι ἄγω. Sic quoque in Perfecto medio ἔαξα, pro ἤξα. Vid. Eras. Schmid. in animadvers. in N. T. p. 195.

§. 121.

Ipsa Temporum deductio distinctius percipitur, si singulæ Conjugationes secundum suas formas traduntur.

ARTICVLVS I.

DE

CONIVGATIONE
VERBORVM BARY-
TONORVM.

MEMBRVM I.

DE

TEMPORVM ACTIVI DEDVCTIONE,
TERMINATIONE ET FLEXIONE.

§. 122.

*P*resens Indicativi est Thema reliquorum Temporum, quæ ab eô formantur vel *immediatè*, vel *mediatè*, *immediatè* quidem Imperfectum, Futurum I. & II. *mediatè* verò reliqua omnia.

§. 123.

In Temporum deductione ad tria respiciendum.

- 1) Mutanda est terminatio, si alia terminatio erit in Tempore formando, atque fuit in Tempore, à quô forma-

matur, m)

2) Mutanda est Characteristica, si alia desideratur in Tempore formando, atque fuit in Tempore, à quò deducitur. n)

3) Præmittendum est augmentum, si quod opuserit. o)

§. 124.

Imperfectum itaq; sic à Præsente deducitur:

a) Terminatio Præsentis ω mutatur in ov.

b) Præmittitur augmentum, sicubi opus est.

c) Accentus in antepenultimam retrahitur, si duabus plures syllabas habet. p)

Obs. Iones, Æoles, & Poëtæ Imperfectum formaturi, mutant saltem Terminationem Præsentis ω in ισπον. q)

M 2

§. 125.

m) Τίω, honoro, ἔτιον, honorabam, κράζω, clamo, ἐκράζον, clamabam.

n) Στάζω, stillo, ὀάξω, stillabo, πλήθω, impleo, πλήσσω, implebo.

o) Ἐλερπον, delectabam, ἀτίρπω, delecto, ἔθυσον, suffiebam, ἀθύω, suffio.

p) Ἐβρίχον, irrigabam, ἀβρίχω, irrigo, ἠνύλον, perficiebam, ἀνύτω, perficio.

q) Τύπλεσκον, verberabam, προ ἔτυπλον, λέγεισκον, dicebam, προ ἔλεγον.

§. 125.

Futurum I. à Præsente, sed variè deducitur. Nimirum.

I. In Verbis 1. 2. 3. & 4. Classis mutatur Characteristica Præsentis in Characteristicam Futuri. *)

Obs. 1. Verba polysyllaba in *ιζω*, quæ in Futuro in *ισω* exeunt, Atticè *σ* extrudunt, & ultimam circumflectunt. /)

2) Doricè personæ Futuri I. circumflectuntur, ε)

II. In verbis quintæ Classis, quorum Characteristicæ sunt *λ, μ, ν, ρ & μν*,

1) *Ultima* circumflectitur. u)

2) *Penultima*, si fuerit longa, corripitur, abjiciendo vel ex duabus consonantibus posteriorem, x) vel ex diphthon-

*) *λείπω, linquo, λείψω, linguam, γράφω, scribo, γράψω, scribam, δύω, suffio, δύσω, suffiam.*

/) *κομίζω, porto, fero, κομίσω, Atticè κομιῶ, portabo, feram, βαδίζω, eo, βαδίσω, Atticè βασιῶ, ibo.*

ε) *τυφῶ, τυφεῖς, τυφεῖ, τυφεῖτον, τυφεῖτον, τυφεῖμον, &c.*

u) *μένω, maneo, μενῶ, manebo, κρίνω, judico, κρινῶ, judicabo.*

x) *στέλλω, mitto, σιλῶ, mittam, ψάλλω, psallo, ψαλῶ, psallam, τέμνω, secō, τεμῶ, secabo.*

phthongō vocalem iunctivam.)

3) Præsentis mutatur in *ei*, & *o* in *u*. 2)

III. In verbis sextæ Classis ante *ω* Præsentis assumitur *o*. a)

§. 126.

Futurum II. deducitur à Præsentē, hunc in modum :

I. In verbis 1. 2. 3. & 6. Classis

1) Ultima circumfleētur, b)

2) Penultima, si est longa, corripitur; mutando *n* & *ω* in *a*. c) ex *αι*, *αυ* & *ου* abjiciendo vocalem subjunctivam, d) ex *ει* & *ιυ* abjiciendo. e)

M

3

3) o

γ) Σπείρω, *semino*, σπειρῶ, *seminabo*, Φθείρω, *corrumpro*, Φθειρῶ, *corrumpam*, αἶρω, *tollo*. ἀρῶ, *tollam*,

2) Hinc ita fleētuntur verba quintæ Classis in Futuro I.

Sing. Σιλῶ, Σιλεῖς, Σιλεῖ.

Dual. Σιλεῖτον, Σιλεῖτον,

Plur. Σιλεῖμεν, Σιλεῖτε, Σιλεῖσι.

a) Κρέω, *pulso*, κρέσω, *pulsabo*, λύω, *solvo*, λύσω, *solvam*.

b) Λέγω, *dico*, λέγῶ, *dicam*.

c) Σήπω, *putrefacio*, σαπῶ, *putrefaciam*, τρώγω, *rodo*, τραγῶ, *rodam*.

d) Εὐαίρω, *occido*, ἐναρῶ, *occidam*, πάύω, *sedo*, παῶ, *sedabo*, ἀκέω, *audio*, ἀκοῶ, *audiam*.

e) Φεύγω, *fugio*, Φυγῶ, *fugiam*, τύχω, *paro*, τυχῶ, *parabo*, λείπω, *linquo*, λιπῶ, *linguam*.

3) *e* *Dissyllaborum* in iis, quæ antef), vel post *e* habent liquidam, g) mutatur in *a*. Excipe saltem βλέπω, *video*, φλέγω, *uro*, & λέγω, *dico*, quæ *e* in Futuro 2. retinent. b)

II. In verbis quartæ Classis, quorum Characteristicæ sunt ζ vel ω & τ

1) *Ultima* circumflectitur.

2) Si in Futuro I. habent ξ, hîc assumitur γ; i) Sin verò in Futurò habent σ, hîc assumitur ς. k)

III. In verbis quintæ Classis, quorum Characteristicæ sunt λ, μ, ν, ρ & μν,

1) *Ultima* circumflectitur. l)

2) *Penultima*, si erit longa, corripitur, abjiciendô vel ex diphthongô vocalem subjunctivam, m) vel ex duabus consonantibus posteriorem. n)

3) *e*

f) Πλέκω, *plico*, πλακῶ, *plicabo*.

g) Σπείρω, *semino*, σπαρῶ, *seminabo*.

b) Βλέπω, *blepō*, φλέγω, *phlegō*, λέγω, *legō*.

i) Φράζω, *dico*, φράσω, *phrasō*, dicam.

k) Ὀρύσσω, *fodio*, ὀρύξω, *oryxō*, *fociam*, κράζω, *clamabo*, κράξω, *craxō*, *clamabo*.

l) Νίμω, *distribuo*, ναμῶ, *distribuam*.

m) Σπείρω, *sero*, σπαρῶ, *seram*, φθείρω, *corrumpro*, φθαρῶ, *corrumpam*.

n) Κάμνω, *laboro*, καμῶ, *laborabo*.

3) ε Dissyllaborum transit in α. ο)

Obs. I. Quædam verba quintæ classis pen-
ultimam longam non corripunt, sed
retinent. Talia sunt ἐνέγκω, *fero*, ἐνεγκῶ,
feram, πέρθω, *diruo*, παρθῶ, *diruam*, θέρ-
κω, *video*, θαρκῶ, *videbo*, per metathesin
duo posteriora in Futuro II. habent
παρθῶ, *diruam*, θαρκῶ, *videbo*.

2) Septem dantur verba, quæ π Præ-
sentis mutant in φ, nempe: ἄπλω,
necto, accendo, βάπλω, *lavo*, intingo,
δρύπλω, *lacero*, θάπλω, *sepelio*, ῥάπλω,
suos, consuo, ῥίπλω, *projicio*, precipio,
σκάπλω, *fodio*, excavo. ρ)

3) Tria quoque occurrunt, quæ π Præ-
sentis in Futuro II. mutant in β,
nempe βλάπλω, *lædo*, noceo, καλύπλω,
tego, velo, κρύπλω *abscondo*, occulto. ϑ)

§. 127.

Perfectum deducitur à Futuro I.

I. In verbis 1. 2. 3. 4. 5. 6. Classis.

1) ω mutatur in α.

2) Characteristica Futuri, mutatur in

M 4

Cha-

ο) Στέλλω, *mitto*, σταλῶ, *mittam*.

ρ) ἄπλω, *necto*, ἀφῶ, *nectam*, δρύπλω, *lace-
ro*, δρυφῶ, *lacerabo*, θάπλω, *sepelio*, ταφῶ, *se-
peliam*, &c.

ϑ) Βλάπλω, *noceo*, βλαβῶ, *nocebo*, καλύπτω,
occulto, καλοβῶ, *occultabo*.

Characteristicam Perfecti, nempe
 † in φ, ξ in χ, σ in κ.

3) Præponitur augmentum eâ ratione,
 quâ §. 120. ostensum fuit. 7)

III. In verbis quintæ Classis, quorum literæ
 Characteristicæ sunt λ, μ, ν, ρ & μν,

1) ω Futuri I. mutatur in κα.

2) Præponitur augmentum. 1)

3) In Dissyllabis,

a) Quæ in λω, & ρω exeunt, Futuri
 in α mutant. 1)

b) Quæ in εινω, ινω & υνω desinunt, in
 Per-

ε) Γράφω, scribo, γράψω, scribam, γέγραφα, scripsi, λείπω, linquo, λείψω, linquam, λείλειφα, liqui, κρύπτω, abscondo, κρύψω, abscondam, κέκρυφα, abscondi, λέγω, dico, λέξω, dicam, λέλεχα, dixi, ᾠδω, cano, ᾠσω, canam, ᾠκα, cecini, πράσσω, facio, πράξω, faciam, πέπραχα, feci, λύω, solvo, λύσω, solvam, ἔλυκα, solvi, τίσω, honoro, τίσω, honorabo, τέτικα, honoravi.

ς) Κρίνω, judico, κρινῶ, judicabo, κέκρικα, iudicavi.

τ) Στέλλω, mitto, στέλλω, mittam, ἔσταλκα, misi, σπείρω, semino, σπερῶ, seminabo, ἔσπαρκα, seminavi.

υ) Κτείνω, occido, κτενῶ, occidam, ἐκτέκα, occidi, κρίνω, vide in nota 1. πλύνω, lavo, πλυνῶ, lavabo, πέπλυκα, lavi, θύνω, festino, θυνῶ, festinabo, τέθυκα, festinavi.

Perfectō & extrudunt; u) cætera ve-
rò, quæ & suum retinent, mutant
illud in γ ob x, quod sequitur. x)
ε) Quæ habent in Præsente & Futuro I.
Characteristicam μ, in Perfectō an-
te & inferunt η. γ)

Obs. 1. Si duæ aspiratæ in duabus sylla-
bis continuis concurrunt, prior mu-
tatur in tenuem. z)

2) Attici: penultimum in Dissyllabis
interdum vertunt in o. α)

3) Iones & Perfectorum extrudunt, &
penultimam vel corripunt, b) vel
longam servant. c)

M 5

§. 128.

x) Φαίνω, ostendo, Φανῶ, ostendam, πέφαγκα,
ostendi, μολύνω, polluo, μολυνῶ, polluam, μεμό-
λυγκα, pollui.

γ) Κάμνω, laboro, καμῶ, laborabo, κεκάμη-
κα, laboravi, βρέμω, sono, βρεμῶ, fremam, βε-
βρέμηκα, fremui, δέμω, ædifico, δεμῶ, ædificabo,
δεδέμηκα, ædificavi, νίμω, distribuo, νεμῶ, distri-
buam, νενέμηκα, distribui, τέμνω, seco, τεμῶ, se-
cabo, τετέμηκα, secui.

z) Θύω, suffio, θύσω, suffiam, τέθυκα, suffivi,
φλέγω, ardeo, φλέξω, ardebo, πέφλεχα, arsi.

α) Λέγω, λέξω, λέλεχα, Atticè λέλοχα, πέμ-
πω, πέμψω, πέπεμφα, Atticè πέπομφα.

b) Ἔσταα, statui, pro ἔστακα, ab ἱστημι, statuo:

c) Κεχαρκα, gavisus sum, pro κεχαρηκα, verbi
χαίρω, gaudeo.

§. 128.

Plusquamperfectum deducitur à *Perfecto*

- 1) Mutando α in ϵ iv. d)
- 2) Si *Perfectum* incipit à consonante, ab initio adhuc aliud ϵ præmittitur. e)

§. 129.

Aoristus I. seu Indefinitum I. itidem formatur à *Futuro I.*

I. In verbis 1. 2. 3. 4. 5. & 6. Classis.

- a) ω mutatur in α .
- b) Præponitur augmentum, si opus est. f)

II. In verbis quinta Classis, quorum Characteristicae sunt λ , μ , ν , ρ & $\mu\nu$,

- a) ω vertitur in α .
- b) Præfigitur augmentum, si requiritur.
- c) In Penultima
 - 1) α Futuri, si in Præsente simplex fuerit, transit in η , g) sin verò in Præ-

d) Ἀκούω, *audio*, ἤκουα, *audivi*, ἤκουεν, *audiveram*.

e) Ἐπεπλήκειν, *impleveram*, à πέπληκα. verbi πλάθω, *impleo*.

f) Ἐγραψα, *scripsi*, à γράψω, *scribam*, ἔλεξα, *dixi*, à λέξω, *dicam*, ἔπλησα, *implevi*, à πλήσω, *implebo*, ἔπαιξα, *lusi*, à παίξω, *ludam*, ἤκουσα, *audivi*, ab ἀκούσω, *audiam*.

g) Ἐψηλα, à ψαλῶ, *psallam*, verbi ψαλλω, *psallo*.

Præsente fuerit *a*, & Futuri communiter retinetur; *b*) Atticè verò mutatur in *u*. *i*)

2) *e* Futuri mutatur in diphthongum, additò *i*. *k*)

3) *a*, *i*, *u*, ancipites, quæ in Fururò corripiebantur, hîc denuò producuntur.

Obs. 1. Quædam pro Characteristica Futuri habent Characteristicam Præsentis. *l*)

2) Quædam *e* Futuri extrudunt. *m*)

§. 130.

Aoristus II. seu indefinitum II. formatur ab Imperfecto, retentâ terminatione & augmentò

I. In verbis 1. 2. 3. 5. & 6. Classis.

1) Penultimâ *e* si longa erit, corripitur, mu-

b) Ἐμίανα, pollui, à μιανῶ, polluam, verbi μιαίνω, polluo.

i) Ἐμίννα, pollui, pro Ἐμίανα.

k) Ἔσπειρα, seminavi, à σπερῶ, verbi σπείρω, ἔσειλα, misi, à σελῶ, mittam, verbi σείλω, mitto.

l) Εἶπα, dixi, ab inusitato ἔπω, dico, ἤνεγκα, tuli, ab ἰνέγκω, fero.

m) Ἀλεύω, vito, ἀλεύσω, vitabo, ἤλευα, vitavi, pro ἤλευσα, χέω, fundo, χεύσω, fundam, ἔχευα, fudi, pro ἔχευσα. Dicitur etiam, ἔχεα.

mutando » & ω in α, η) ex diphthongis
αι, αυ, & ου abjiciendo vocalem sub-
junctivam, ο) ex diphthongis ει & ευ
abjiciendo ε, ρ) ex duabus consonanti-
bus verò posteriorem. q)

2) « *Dissyllaborum quinta Classis*, imò & a-
liorum, quæ ante, vel post • liqui-
dam habent, mutatur in α. r) Ex-
cipe tantum βλέπω, λέγω, & φλέγω,
quæ • suum retinent.

3 In verbis ἀπλώ, βράπλω, θρύπλω, θά-
πλω, ῥάπλω, ῥίπλω, σκάπλω, & insuper
muta-

n) Λήθω, lateo, ἔληθον, latebam, ἔλαθον, late-
ui, σήπω, putrefacio, ἔσηπον, putrefaciebam, ἔσα-
πον, putrefeci, τρώγω, rodo, ἔτρωγον, rodebam,
ἔτραγον, rodi.

o) Πάυω, sedo, ἔπαυον, sedabam, ἔπαον, seda-
vi, κλαίω, ploro, fleo, ἔκλαμον, flebam, ἔκλαον,
flevi, ἀκέω, audio, ἤκουν, audiebam, ἤκουον, au-
divi.

p) Λείπω, relinquo, ἔλειπον, relinquebam, ἔλι-
πον, reliqui, Φεύγω, fugio, ἔφειυγον, fugiebam,
ἔφουγον, fugi.

q) Στέλλω, mitto, ἔστέλλον, mittebam, ἔσταλον,
misi. Ἀγγέλλω, annuncio, ἠγγέλλον, annuncia-
bam, ἠγγελον, annunciaui.

r) Φθείρω, destruo, ἔφθειρον, destruebam, ἔφθα-
ρον, destruxi, πλέω, plico, ἔπλεον, plicabam,
ἔπλεον, plicavi.

mutatur in φ, ς) & in verbis βλάπτω, καλύπτω & κρύπτω vertitur in β. ι)

II. In verbis quartæ Classis, quorum Characteristicae sunt ζ, ω, & τλ, perinde ut in Futuro II.

1) Hic assumitur γ, si in Futuro I. habent ξ. u)

2) Hic adsciscitur δ, si in Futuro I. Characteristica est σ. x)

§. 131.

Terminatio Temporum activæ vocis nunc est eadem, nunc est diversa. Scilicet

I. In Indicativô terminatio est

1) eadem.

a) In Præsente & Futurô I. non-circumflexô. γ)

b) In

ς) Δρύπτω, lacerō, ἔδρυπτον, lacerabam, ἔδρυπον, laceravi, θάπτω, sepelio, ἔθαπτον, sepeliebam, ἔταπον, sepelivi.

ι) Κρύπτω, occultō, ἔκρυπτον, occultabam, ἔκρυπον, occultavi.

u) Πράσσω, facio, πράξω, faciam, ἐπρασον, faciebam, ἐπραγον, feci.

φ) Φράζω, dico, φράσω, dicam, ἔφραζον, dicebam, ἔφραδον, dixi.

γ) Nempe
Singular. ω, εις, ει,
Dual. ετον, ελον.
Plural. ομν, ολε, υτι.

b) In Perfecto & Plusquamperfecto. d)
II. In Imperativo terminatio est

1) eadem in Praesente, Imperfecto, Perfecto, Plusquamperfecto & Aoristo II. seu Indefinito II. e)

2) diversa ab hac in Aoristo I. seu Indefinito I. f)

III. In Optativo terminatio est

1) eadem in Praesente, Imperfecto, Perfecto, Plusquamperfecto, Aoristo II. & Futuro utroque. g)

2) Di-

d) In Imperfecto enim est

Singular.	α,	ας,	ε
Dual.		ατον,	ατον,
Plural.	αμεν,	ατε,	αδι.

In Plusquamperfecto autem est

Singul.	ειν,	εις,	ει,
Dual.		ειτον,	ειτην,
Plur.	ειμεν,	ειτε,	εισαν.

e) Nempe in Praesente.

Sing.	ε	εγω
Dual.	ειν,	ετων,
Plural.	ετε	ετωσαν.

f) Videlicet ; Singul. ον. ατω.

Dual. ατον, ατων

Plural. ατε, ατωσαν

g) Ut : Singul. οιμι, οικ, οι,

Dual. οιτον, οιτην,

Plural. οιμεν, οιτε, οισαν

2) *diversa* autem ab eâ est in Aoristo I. seu Indefinito I. b)

IV. In Subjunctivô terminatio est eadem in singulis temporibus. i)

V. In Infinitivô terminatio est

1) *eadem*

1) In Præsente & Imperfectô, nec non in Futuro I. non-circumflexô. k)

2) In Aoristô II. Futurô I. circumflexô, nec non in Futurô secundô. l)

3) In Perfectô & Plusquamperfectô. m) Sed

2) *diversa* ab his est terminatio Aoristi I. n)

VI. In Participiis terminatio est

1) *eadem*

a) In Præsente, Imperfectô & Futurô

h) Nimirum: Singul. αμι, ας, α,
Dual. αιν, αιν
Plural. αμεν, ατε, ατε.

i) Scilicet: Singul. ω, ης, η,
Dual. ηιν, ηιν
Plural. ωμεν, ητε, ωτε.

k) Horum omnium terminatio est εν.

l) Horum terminatio est εν.

m) Hæc desinunt in εναι.

n) Illius terminatio est α.

turô I. non - circumflexô. o)

b) In Perfectô & Plusquamperfe-
ctô. p)

c) In Futurô I. circumflexô & Futu-
rô II. q)

2) diversa in Aoristô I. & II.

§. 132.

Flexio ergò Temporum per singulos mo-
dos Activæ vocis juxta hætenus dicta faci-
lis erit. Flectuntur enim Tempora sequen-
tem in modum :

I. In Indicativô.

Præsens.

Sing.	τύπω	τύπεις, f)	τύπεις. f)
Dual.		τύπτετον,	τύπτετον,
Plural.	τύπομεν, i)	τύπτετε,	τύπτεσι. u)
		N	Im.

o) In singulis his terminatio est ων, εσα, ον.

p) Hæc desinunt in ως, υα, @.

q) Hæc exeunt in ὦν, ἔσα, ὦν.

r) Nam Aoristus I. desinit in ας, ασα, αν. Ao-
ristus II. autem in ὦν, ἔσα, ὦν.

f. f.) Æolicè est τύπης, τύπην, Doricè autem,
τύπτες, τύπη.

i) Doricè dicitur τύπομες.

u) Doricè est τύπτεσι.

u) Ionicè Imperfectum sic flectitur : S. τύπτε-

Imperfectum.

<i>Sing.</i>	ἔτυλλον, ἔτυπες,	ἔτυπε, <i>u</i>)
<i>Dual.</i>	ἐτύπτετον,	ἐτυπότεν,
<i>Plural.</i>	ἐτύπουμεν, <i>x</i>) ἐτύπετε,	ἔτυπον. <i>y</i>)

Perfectum.

<i>Sing.</i>	τέτυφα, τέλυφας,	τέλυφε,
<i>Dual.</i>	τέλυθατον	τέλυθατον,
<i>Plural.</i>	τέλυφμεν, <i>z</i>) τέλυφατε,	τέλυφασι. <i>a</i>)

Plusquamperfectum.

<i>Sing.</i>	ἔτελύφην, ἔτελύφεις,	ἔτελύφει, <i>b</i>)
<i>Dual.</i>	ἔτελύφετον,	ἔτελυφείην,
<i>Plural.</i>	ἔτελύφειμεν, <i>c</i>) ἔτελύφετε,	ἔτελύφεισαν <i>d</i>)

Aoristus I. seu Indefinitum I.

<i>Sing.</i>	ἔτυψα, ἔλυψας,	ἔτυψε, <i>e</i>)
<i>Dual.</i>		

σκον, τύπλεσκες, τύπλεσκε, D. τυπλέσκετον, τυπλεσκέ-
την. P. τυπλέσκομεν, τυπλέσκετε, τύπλεσθε.

x) Doricè ἐτύπουμες.

y) Boeoticè, ἐτύπλοσαν.

z) Doricè τέλυφамες.

a) Doricè τέλυφαντε, Boeoticè verò τέτυφαν.

b) Ionicè est *Sing.* ἔτελύφει, ἔτελύφεις, ἔτελύφε.
Dual. ἐτέλυφείην, ἐτέλυφείην, *Plural.* ἐτέλυφείμεν, ἐτέλυ-
φείτε, ἐτέλυφείσαν. Atticè est ἔτελύφην, ἔτετύφης, ἔτε-
τύφην.

c) Doricè ἔτετύφειμεν.

d) Atticè ἔτετύφεισαν, & abjectō ē initiali τε-
τύφεισαν.

e) Ionicè & Poëticè est *Sing.* τυψασκον, τυ-

Dual. ἐτύψαλον, ἐτυψάτην.
Plural. ἐτύψαμεν f) ἐτύψατε, ἐτυψαν. g)

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Sing. ἔτυπον. ἔτυπε, ἔτυπε, h)
Dual. ἐτύπελον, ἐτυπέτην,
Plural. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Futurum I.

Sing. τύψω, i) τύψεις, k) τύψει k)
Dual. τύψελον, τύψηλον,
Plural. τύσομεν l) τύσετε, τύψασι m)

Futurum II.

Sing. τυπῶ n) τυπῆς, τυπῇ,
 N Dual

ψασκε, τύψασκε, *Dual.* τυψάσκεον, τυψασκέτην,
Plural. τυψάσκομεν, τυψάσκετε, τύψασκον.

f) Doricè ἐτύψαμεν.

g) Boeoticè ἐτύψασαν.

h) Aoristus II. habet Dialectos Imperfecti, cum quò conferri potest.

i) Doricè singulae personae circumflectuntur:
Sing. τυψῶ, τυψῆς, τυψῇ, *Dual.* τυψῆτον, τυψῆτον,
Plural. τυψῶμεν, τυψῶμεν, τυψῶμεν, τυψῶμεν,
 τυψῶτε, τυψῶτε, τυψῶτε, τυψῶτε, & τυψῶντι.

kk) Atticè, τύψης, τύψη.

l) Doricè dicitur τύσομεν.

m) Doricè quoque est τύψοντι.

n) Ionicè est *Sing.* τυπῶ, τυπῆς, τυπῇ,
Dual. τυπῆλον, τυπῆλον, *Plural.* τυπῶμεν, τυπῶμεν,
 τυπῶτε, τυπῶτε.

Dual.	τυπεῖτον,	τυπεῖλλον,
Plural.	τυπεῖμεν, ^{o)}	τυπεῖτε, ^{p)}

II. In Imperativō.

Præsens & Imperfectum.

Singul.	τύπε,	τυπέτω,
Dual.	τύπελλον,	τυπέτων,
Plural.	τύπετε,	τυπέτωσαν. ^{q)}

Perfectum & Plusquamperfectum.

Singul.	τέτυφε,	τέτυφετω,
Dual.	τέτύφελον,	τέτυφέτων,
Plural.	τέτύφετε,	τέτυφέτωσαν. ^{q)}

Aoristus I. seu indefinitum I.

Singul.	τύψον,	τυψάτω,
Dual.	τύψαλον,	τυψάτων,
Plural.	τύψατε,	τυψάτωσαν. ^{q)}

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Singul.	τύπε,	τυπέτω,
Dual.	τύπελλον,	τυπέτων,
Plural.	τύπετε,	τυπέτωσαν. ^{q)}

III. In Optativō.

Præsens & Imperfectum.

Singul.	τύπλοισι, ^{r)}	τύπλοισι,	τύπλοισι.
			Dual.

^{o)} Doricè τυπεῖμεν, τυπεῖμεν.

^{p)} Doricè τυπεῖντι, τυπεῖντι.

^{q q q q)} Tertia Pluralis pro έτωσαν, Atticè habet όντων, & pro άτωσαν, αντων, nempe τυπλόωντων, pro τυπέτωσαν, τέτυφόντων pro τέτυφέτωσαν, τυψάντων, pro τυψάτωσαν, τυπόντων, pro τυπέτωσαν.

^{r)} Atticè interdum est τύπλοισι.

Dual. ὑπλοῖλον, ὑπλοῖσιν.

Plural. ὑπλοῖμεν, ^ς) ὑπλοῖτε, ὑπλοῖεν.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Singul. τέλυφοιμι, τέλυφοις, τέλυφοι.

Dual. τέλυφοῖλον, τέλυφοῖσιν.

Plural. τέλυφοιμεν, ^ς) τέλυφοῖτε, τέλυφοῖεν.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Singul. ὑψαμι, ὑψας, ὑψας.

Dual. ὑψαῖλον, ὑψαῖσιν.

Plural. ὑψαμεν, ^ς) ὑψαῖτε, ὑψαῖεν, ^ς)

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Singul. τύποιμι, ^ς) τύποις, τύποι.

Dual. τύποῖλον, τυπόιτην.

Plural. τύποιμεν, ^ς) τύποιτε, τύποιεν.

Futurum I.

Singul. τύψοιμι, τύψοις, τύψοι.

Dual. τύψοιμεν, τυψοίτην.

Plural. τύψοιμεν, ^ς) τύψοῖτε, τύψοιεν.

Futurum II.

Singul. τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ.

N 3

Dual.

ς) Doricè est τύπλοῖμεν.

ι) Doricè est τετύφοιμεν.

η) Doricè dicitur τύψαμεν.

κ) Boeoticè est τύψασαν.

γ) Ionicè dicitur τέλυποιμι.

ζ) Doricè est τύποῖμεν.

α) Doricè τύψοιμεν.

Dual. τυποῖτον, τυπόειν,
Plural. τυποῖμεν, ^{b)} τυποῖτε, τυποῖεν.

IV. In Subjunctivō.

Præsens & Imperfectum.

Singul. τύπῃω, τύπῃς, ^{c)} τύπῃ, ^{d)}
Dual. τύπηον, τύπηον,
Plural. τύπωμεν, ^{e)} τύπητε, τύπωσι. ^{f)}

Perfectum & Plusquamperfectum.

Singul. τεύφω, τεύφης, τεύφη. ^{g)}
Dual. τεύφηον, τεύφηον.
Plural. τεύφωμεν, ^{h)} τεύφητε, τεύφωσι. ⁱ⁾

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Singul. τύψω, τύψης, τύψη. ^{k)}
Dual. τύψηον, τύψηον.
Plural. τύψωμεν, ^{l)} τύψητε, τύψωσι. ^{m)}
 Aori-

-
- ^{b)} Doricè τυποῖμεν.
^{c)} Æolicè dicitur τύπῃσθα.
^{d)} Ionicè per paragogen dicitur τύπῃσι.
^{e)} Doricè τύπλομεν.
^{f)} Doricè dicitur τύπλωνι.
^{g)} Ionicè est τετεύφωσι.
^{h)} Doricè dicitur τεύφωμεν.
ⁱ⁾ Doricè dicitur τεύφωνι.
^{k)} Ionicè τύψησι.
^{l)} Doricè τυψωμεν.
^{m)} Doricè τύψωνι.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Singul.	τύπω,	τύπης,	τύπη. n)
Dual.		τύπη ον,	τύπη ον.
Plural.	τύπωμεν, o)	τύπη τε,	τύπωσι. p)

V. In Infinitivō.

Præsens & Imperfectum.

τύπ|ειν. q)

Perfectum & Plusquamperfectum.

τέ|υφέναι. r)

Aoristus I. seu Indefinitum I.

τύ|ψαι. s)

Aoristus II. seu Indefinitum II.

τυπ|εῖν. t)

Futurum I.

τύ|ψειν. u)

N 4

Futu-

n) Ionicè est τύπησι.

o) Doricè est τύπωμες.

p) Doricè sit τύπωνι.

q) Ionicè dicitur τυπλέμεν, Doricè τύπ|ειν.

Atticè τυπλέμεναι, Æolicè τύπ|ην.

r) Atticè τέ|υφέναι, Ionicè τέ|υφέναι.

s) Atticè dicitur τυψέμεναι, Ionicè autem τυψέμεν.

t) Atticè est τυπέμεναι, Ionicè τυπέειν & τυπέμεν, Æolicè τυπῆν, Doricè τυπέν, Poeticè τε|υπ|εῖν.

u) Atticè dicitur τυψέμεναι, Ionicè τυψέμεν, Doricè τυψέν.

Futurum II.

τυπῆν. x)

VI. Participia.

Præsens & Imperfectum.

τύπων, τύπῃσα, γ) τύπον.
 τύπον/Θ, τυπῆσθης, τύπον/Θ. &c.

Perfectum & Plusquamperfectum.

τεύφως z) τεύφῃσα, τεύφως.
 τεύφωτ/Θ, τεύφῃσας, τεύφωτ/Θ &c.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

τύψας, α) τύψασα, τύψαν.
 τύψαν/Θ, τυψάσθης, τύψαν/Θ &c.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

τυπῶν, β) τυπῆσα, ε) τυπόν.
 τυπόν/Θ, τυπῆσθης, τυπόν/Θ &c.

Futurum I.

τύψων, τύψῃσα, δ) τύψον.
 τύψον/Θ, τυψῆσθης, τύψον/Θ. &c.

Futu-

x) Atticè est τυπέμεναι, Ionicè τυπέειν, & τυπέμεν, Æolicè τυπῆν, Doricè τυπέν.

γ) Doricè dicitur τύπλοισα & τύπλωσα.

z) Æolicè est τεύφων.

α) Æolicè est τύψας, τύψασα, τύψαν.

β) Ionicè dicitur τυπέων, τυπέσα, τυπέον.

ε) Doricè dicitur, τυπεῖσα.

δ) Doricè dicitur τύψοισα, item τύψωσα.

Futurum II.

τυπῶν, τυπῶσα, e) τυπῶν.
 τυπῶν/Θ, τυπῶσης, τυπῶν/Θ.&C.

MEMBRUM II.

DE

TEMPORVM PASSIVI DEDVCTIONE,
TERMINATIONE ET FLEXIONE.

§. 133.

Tempora passivæ vocis *partim* formantur à suis cognatis activæ vocis, *partim* ab aliis Temporibus passivæ vocis deducuntur. Scilicet Præsens, Imperfectum, Perfectum, Plusquamperfectum & Aoristus II. deducuntur ab iisdem temporibus activis, Aoristus I. verò & tria Futura deducuntur ab aliis passivæ vocis Temporibus.

§. 134.

Præsens Passivum deducitur à Præsente Activò, terminatione ω saltem in ομαι mutatâ. f)

§. 135.

Imperfectum Passivum formatur ab Imperfecto

N

s

cto

e) Doricè dicitur τυπῶσα, nec non τυπῶσα.

f) τύπλω, verbero, τύπλομαι, verberor, γράφω, scribo, γράφομαι, scribor.

cto Activo, g) Terminatione ov tantum in omni mutata. b)

§. 136.

Perfectum Passivum formatur à Perfecto Activo,

I. In verbis 1. 2. & 4. Classis, quorum Perfectum Activum definit in $\phi\alpha$ vel $\chi\alpha$,

1) α mutatur in terminationem passivam $\mu\alpha$, &c.

2) ϕ ante μ mutatur in μ , χ verò ante μ in γ transit. i)

3) Si concurrunt duæ consonantes, quæ unâ duplici efferri possunt, duplex assumenda est. k)

4) Aspi-

g) Salva aliorum auctoritate, qui Imperfectum Passivum nunc à Præfente Passivo mutatio $\mu\alpha$ in $\mu\eta\nu$, & præpositio augmento, si opus est; nunc ab Imperfecto Activo, positio saltem $\mu\eta$ ante ν , deducunt.

b) ἔτυπλον, verberabam, ἐτυπλόμην, verberabar, ἔγραφον, scribebam, ἔγραφόμην, scribebar.

i) Sic à τέτυφα formaturus Perfectum Passivum 1) α mutare debet in $\mu\alpha$, 2) ϕ in μ . Inde enascitur τέτυμμαι, verberatus sum. Ita quoque à λέλεχα, formaturus Perfectum Passivum 1) mutare tenetur α in $\mu\alpha$, 2) χ in γ , inde est λέλεγμαι, dictus sum.

k) Sic à τέτυφα formaturus 2. personam Sing. α mutare debet in $\sigma\alpha$, hinc est τέτυφσαι. Deinde $\phi\sigma$ mutare tenetur in ψ , inde enascitur,

4) Aspirata ante tenuem occurrens, in cognatam tenuem mutatur. l)

5) σ in secunda & tertia dualis & in secunda pluralis numeri extruditur, si illud alia consonans præcedit. m)

6) Tertia pluralis circumscribitur per Participium & verbum substantivum εἶσι. n)

II. In verbis 3. & 4. Classis, quorum Perfectum Activum definit in κα, & Futurum in σω

1) κα mutatur in terminationem passivam μαι, &c.

2) Ante terminationem passivam assumitur σ. ο)

3) Si-

τέτυψαι. Pari ratione à λέλεχα deducitur secunda persona Perf. Pass. si α vertitur in σαι, & pro χσ assumitur ξ, unde emergit λέλεξαι.

b) Α' τέτυφα formatur τέτυπται, mutato α in ται, & φ in π. Similiter à λέλεχα fit λέλεκται α mutatio in ται, & χ in κ.

m) Hinc dicitur τέτυφθον, τέτυφθον, τέτυφθε pro τέτυφθον, τέτυφθον, τέτυφθε. Sic λέλεχθον, λέλεχθον, λέλεχθε, pro λέλεχθον, λέλεχθον, λέλεχθε.

n) Τετυμμένοι εἶσι, verberati sunt, γεγραμμένοι εἶσι, scripti sunt, ὠρυγμένοι εἶσι, fossi sunt.

o) Ita à Perfecto Activo πέπληκα, formatur Perfectum Passivum, si κα mutatur in μαι, & an-

3) Sicubi duplex σ occurrit, unum tollendum. *p)*

4) Tertia pluralis circumscribitur per Participium & Verbum substantivum $\epsilon\iota\sigma\iota$. *q)*

III. In verbis quinta Classis

1) $\kappa\alpha$ mutatur in terminationem passivam $\mu\alpha\iota$, &c. *r)*

2) σ secundæ & tertiæ Dualis & secundæ Pluralis numeri respuitur, si illud alia quædam consonans præcedat; *s)* sin minus, retinetur. *t)*

3) Tertia pluralis

a) desinit in $\nu\lambda\alpha\iota$, si tertia singularis desinit in $\lambda\alpha\iota$ purum, h. e. si in tertia sing. ante $\lambda\alpha\iota$ præcedit vocalis

te $\mu\alpha\iota$ assumitur σ . Inde enim est $\pi\acute{\epsilon}\pi\lambda\eta\sigma\mu\alpha\iota$. Sic à $\pi\acute{\epsilon}\phi\rho\alpha\kappa\alpha$ formatur Perfect. Pass. $\pi\acute{\epsilon}\phi\rho\alpha\sigma\mu\alpha\iota$, si $\kappa\alpha$ mutatur in $\mu\alpha\iota$, & ante $\mu\alpha\iota$ assumitur σ .

p) Sic dicitur $\pi\acute{\epsilon}\phi\rho\alpha\sigma\alpha\iota$, dictus es, pro $\pi\acute{\epsilon}\phi\rho\alpha\sigma\alpha\iota$. Similiter dicitur $\eta\acute{\nu}\nu\sigma\alpha\iota$, perfectus es, pro $\eta\acute{\nu}\nu\sigma\alpha\iota$.

q) $\pi\epsilon\phi\rho\alpha\sigma\mu\acute{\epsilon}\nu\circ\iota$ $\epsilon\iota\sigma\iota$, dicti sunt, $\eta\acute{\nu}\nu\sigma\mu\acute{\epsilon}\nu\circ\iota$ $\epsilon\iota\sigma\iota$, perfecti sunt.

r) Sic à $\kappa\acute{\epsilon}\kappa\rho\iota\kappa\alpha$ est $\kappa\acute{\epsilon}\kappa\rho\iota\mu\alpha\iota$, judicatus sum, $\kappa\alpha$ mutatio in $\mu\alpha\iota$. Ab $\epsilon\sigma\pi\alpha\rho\kappa\alpha$ est $\epsilon\sigma\pi\alpha\rho\mu\alpha\iota$, seminatus sum, $\kappa\alpha$ in $\mu\alpha\iota$ mutatio.

s) $\epsilon\sigma\pi\alpha\rho\theta\omicron\nu$, $\epsilon\sigma\pi\alpha\rho\theta\epsilon$, pro $\epsilon\sigma\pi\alpha\rho\alpha\theta\omicron\nu$, $\epsilon\sigma\pi\alpha\rho\theta\epsilon$; $\epsilon\psi\alpha\lambda\theta\omicron\nu$, $\epsilon\psi\alpha\lambda\theta\epsilon$, pro $\epsilon\psi\alpha\lambda\alpha\theta\omicron\nu$, $\epsilon\psi\alpha\lambda\theta\epsilon$.

t) Hinc dicitur $\kappa\acute{\epsilon}\kappa\rho\iota\alpha\theta\omicron\nu$, $\kappa\acute{\epsilon}\kappa\rho\iota\alpha\theta\omicron\nu$, $\kappa\acute{\epsilon}\kappa\rho\iota\alpha\theta\epsilon$.

calis aut diphthongus. u)

b) Circumscribitur per Participium & verbum substantivum εἰσι, si tertia singularis definit in γαῖ impurum, h. e. si γαῖ præcedit aliqua consonans. x)

Observ. Verba quintæ Classis, quorum Perfectum Activum definit in γκα, in Perfecto passivo 1) κα vertunt in terminationem perfecti passivam, 2) γ in primis personis communiter in μ, Atticè verò in σ mutant; γ) in cæteris autem personis γ vertunt in ν. z)

IV. In verbis sextæ Classis, quorum literæ Cha-

u) κέκριται, iudicatus est, κέκρινται, iudicati sunt.

x) ἔσταλλται, missus est, ἑσταλμένοι εἰσι, missi sunt, ἑσπαρται, seminatus est, ἑσπαρμένοι εἰσι, seminati sunt.

γ) Sic à πέφαγκα, verbi φαίνω fit πέφαμμαι, si 1) κα mutatur in μαι, 2) γ in μ vertitur. Atticè autem dicitur πέφασμαι. Similiter à μεμόλυγκα verbi μολύνω fit μεμόλυμμαι, si 1) κα in μαι, & 2) γ in μ vertitur. Atticè autem est μεμόλυσμαι.

z) Inde dicitur πέφανσαι, πέφανται, πέφανθον, πέφανθον, πέφανθε. Μεμόλυσσαι, μεμόλυσται, μεμόλυνθον, μεμόλυνθον, μεμόλυνθε.

Characteristicae sunt vocales aut diphthongi

1) α mutatur in terminationem Passivam $\mu\alpha\iota$, &c.

2) σ ante terminationem passivam assumitur, si penultima est brevis, a) in cæteris verò, in quibus penultima est longa, ferè respuitur. b)

3) Si duplex occurrit σ , unum extruendum. c)

4) Tertia pluralis

a) definit in $\nu\alpha\iota$, si tertia singularis definit in $\tau\alpha\iota$ purum. d)

b) circumscribitur, per Participium & verbum substantivum $\epsilon\iota\sigma\iota$, si tertia singularis definit in $\tau\alpha\iota$ impurum. e)

Obf.

a) Sic à $\kappa\acute{\epsilon}\chi\rho\iota\kappa\alpha$ verbi $\chi\rho\acute{\iota}\omega$, ungo, est $\kappa\acute{\epsilon}\chi\rho\iota\sigma\mu\alpha\iota$, unctus sum, à $\beta\acute{\epsilon}\zeta\upsilon\kappa\alpha$ est $\beta\acute{\epsilon}\beta\upsilon\sigma\mu\alpha\iota$, obturatus sum, à verbo $\beta\acute{\upsilon}\omega$, obturo.

b) A $\pi\acute{\epsilon}\pi\alpha\upsilon\kappa\alpha$ est $\pi\acute{\epsilon}\pi\alpha\upsilon\mu\alpha\iota$, sedatus sum, à verbo $\pi\alpha\acute{\upsilon}\omega$, sedo. A $\tau\epsilon\tau\acute{o}\xi\epsilon\upsilon\kappa\alpha$ est $\tau\epsilon\lambda\acute{o}\xi\epsilon\upsilon\mu\alpha\iota$, à verbo $\tau\acute{o}\xi\epsilon\upsilon\omega$, sagittâ ferio.

c) $\kappa\acute{\epsilon}\chi\rho\iota\sigma\alpha\iota$, unctus es, pro $\kappa\acute{\epsilon}\chi\rho\iota\sigma\tau\alpha\iota$, ἤκουσα, auditus es, pro $\eta\kappa\upsilon\sigma\tau\alpha\iota$.

d) Sic dicitur $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\upsilon\tau\alpha\iota$, soluti sunt, quia tertia singularis definit in $\tau\alpha\iota$ purum, $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\upsilon\tau\alpha\iota$. Si

m e dicitur $\tau\acute{\epsilon}\tau\iota\upsilon\tau\alpha\iota$, honorati sunt, quia tertia singularis in $\tau\alpha\iota$ purum exit, $\tau\acute{\epsilon}\tau\iota\tau\alpha\iota$.

e) Ut $\eta\kappa\upsilon\sigma\mu\acute{\epsilon}\nu\circ\iota$ $\epsilon\iota\sigma\iota$, auditi sunt, quia tertia

Obs. 1) Dantur verba quorum

a) *quædam* ante terminationem passivam σ assumunt, etsi penultima Perfecti Activi sit longa, f)

b) *quædam* σ respuunt, etsi penultima Perfecti Activi sit brevis. g)

γ) *quædam* σ nunc assumunt, nunc respuunt. b)

2) Dissyllaba à τρε aut ερε incipientia in Perfecto Passivo mutant in α. i)

3) Ex

singularis ἡκιστα, desinit in ται impurum. Ita quoque est ἐλκυσμένοι εἰσι, *fracti sunt*, ab ἐλκύω, quia tertia singularis εἰλκυσαι, in ται impurum exit.

f) Ut πᾶν, *percutio*, πέπακα, *percussi*, πέπακαμαι, *percussus sum*. Θραύω, *frango*, τέθραυκα, *fregi*, τέθραυκαμαι, *fractus sum*, καλέω, *jubeo*, κεκέλευκα, *jussi*, κεκέλευκαμαι, *jussus sum*, σείω, *quatio*, σέσεικα, *quassi*, σέσεικαμαι, *quassus sum*.

g) Ut : Τίω, *honoro*, τέτικα, *honoravi*, τέτικαμαι, *honoratus sum*, δέω, *ligo*, δέδεκα, *ligavi*, δέδεκαμαι, *ligatus sum*, δύνω, *subeo*, δέδυνα, *subii*, δέδυναμαι, *inductus sum*.

b) Ut : Κεῖω, *pulso*, κέκερα, *pulsaui*, κέκεραμαι, & κέκεραμαι, *pulsatus sum*, κλείω, *claudio*, κέκλεικα, *clausi*, κέκλεικαμαι, & κέκλεικαμαι, *clausus sum*, item, *celebratus sum*.

i) Τρέπω, *verto*, τέτρεφα, *verti*, τέτρεφαμαι, *pro tetricum*, *versus sum*, τρέφω, *nutrio*, τέτρεφα, *nutrivi*, τέτρεφαμαι, *nutritus sum*, *pro tetricum*

- 3) Ex diphthongō *eu* ferè extruditur vocalis præpositiva *e*. *k*)

§. 137.

Plusquamperfectum itidem non incommode formari posse videtur à *Plusquamperfecto* *Activō*, observatis ferè iis, quæ in formatione *Perfecti Passivi* tradita fuerunt. * Nam

1. In verbis 1. 2. & 4. Classis, quorum *Plusquamperfectum Activum* definit in *φειν* aut *χειν*.

1) Terminatio *Activa φειν*, mutatur in Terminationem passivam *μην* &c.

2) In primis personis singularis, dualis & pluralis numeri, *φ* ante *μ* mutatur in *μ ι*) & *χ* ante *μ* vertitur in *γ*. *m*)

3) Quoties concurrunt duæ consonantes,

τρεμμαί, σρέφω, verto, έσρεφα, verti, έσραμμαί, pro έσριμμαί, versus sum.

*k) Τεύχω, fabricor, struo, τέτευχα, fabricatus sum, struxi, τέτυγμαί, structus sum. * Consentit nobis celeberrimus Wernvvey in novâ viâ Græca docendi pag. 140.*

t) Εγγράμην, scriptus sum, ab εγγράφειν, scripseram, verbi γράφω, scribo, ετετύμην, verberatus sum, ab ετελύφειν, verberaveram, verbi τύπω, verbero.

m) Ελελέγην, dictus sum, ab ελελέχειν, dixeram, verbi λέγω, dico

tes, quæ in unam duplicem coire possunt, duplex ponenda est. *n*)

4) Si occurrit aspirata ante tenuem, aspirata cum tenui permutanda est. *o*)

5) • In secundâ & tertiâ dualis, & in secundâ pluralis numeri ejicitur, si illud alia quædam consonans præcedit. *p*)

6) Tertia pluralis circumscribitur per Participium, & Verbum substantivum ἦσαν. *q*)

II. In verbis 3. & 4. Classis, quorum Plusquamperfectum Activum definit in *ειν*,

1) Terminatio activa *κειν*, transit in terminationem passivam *μην*, &c. &

2) Ante Terminationem Passivam assumitur *σ*. *r*) Sed,

O

3) Du-

n) Ἐτέτυφο, verberatus eras, ex ἐτέτυφσο, ἐλέλεξο, dictus eras, pro ἐλέλεχσο.

o) Ἐτέτυπτο, verberatus erat, pro ἐτέτυφτο, ἐλέλεχτο, dictus erat, pro ἐλέλεχτο.

p) Ἐλέλεχθον, pro ἐλέλεχασθον, ἐλέλεχθε. pro ἐλέλεχασθε, ἐτέτυφθον, pro ἐτέτυφασθον, ἐτέτυφθε, pro ἐτέτυφασθε. Sic quoque in imperativô, τέτυφθε pro τετυφασθε.

q) Τετυμμένοι ἦσαν, verberati erant, λελεγμένοι ἦσαν, dicti erant.

r) Ἐπειπίσμεν, persuasus eram, ab ἐπειπείκειν, persuaseram, verbi πίθω, persuadeo. Ἠλπίσμεν

3) Si duplex concurrat ς , unum istorum tollendum. ζ)

4) Tertia pluralis circumscribitur per Participium, & verbum substantivum ἦσαν. ι)

III. In verbis ς . Classis, quorum Plusquam-perfectum Activum itidem in $\kappa\epsilon\iota\nu$ definit,

1) Terminatio Activa $\kappa\epsilon\iota\nu$, vertitur in terminationem passivam $\mu\eta\nu$, &c. κ)

2) ς in terminationibus 2. & 3. personæ dualis numeri, & in terminatione 2. personæ pluralis numeri nunc retinetur, nunc respuitur. Retinetur, si nulla alia consonans præcedit; κ) respuitur verò, si alia quædam consonans illud antecedit. γ)

3) Ter-

speratus sum, ab ἡλπικειν, *speraveram*, verbi ἐλπίζω, *spero*.

ζ) Ἐπέπεισο, *persuafus eras*, pro ἐπίπεισο, ἡλπισο, *speratus eras*, pro ἡλπισο.

ι) Πεπεισμένοι ἦσαν, *persuasi erant*, ἡλπισμένοι ἦσαν, *sperati erant*.

κ) Ἐκεκρίμην, *judicatus eram*, ab ἐκεκρίκειν, *judicaveram*, à verbo κρίνω, *judico*.

κ) Ἐκέκριθον, ἐκεκρίσθην, ἐκέκρισθε. Sic quoque in Imperativo κέκρισθε.

γ) Ἐπεπεισθον, ἐπεπείσθην, ἐπίπεισθε, ἡλπίσθον, ἡλπίσθην, ἡλπίσθε.

3) Tertia pluralis

a) Exit in $\eta\sigma\alpha\nu$, si tertia singularis definit in $\eta\sigma$ purum. 2)

b) Circumscribitur per Participium, & Verbum substantivum $\eta\sigma\alpha\nu$, si tertia singularis definit in $\eta\sigma$ impurum. a)

Obs. Verba 5. Classis, quorum Plusquamperfectum Activum in $\gamma\kappa\epsilon\nu$ definit, in Plusquamperfecto passivo 1) terminationem $\kappa\epsilon\nu$, vertunt in terminationem Passivam $\mu\eta\nu$ &c. 2) γ in prima persona singularis, dualis ac Pluralis numeri communiter in μ , b) Atticè autem in σ mutant; c) in cæteris verò personis γ illud vertunt in ν . d)

IV. In verbis sextæ Classis

1) Terminatio activa $\kappa\epsilon\nu$ vertitur in terminationem passivam $\mu\eta\nu$, &c. e)

O 2 2) $\sigma\alpha\nu$

2) Ut $\epsilon\kappa\epsilon\kappa\rho\iota\nu\eta\sigma$, *judicati erant*, quia tertia singularis $\epsilon\kappa\epsilon\kappa\rho\iota\eta\sigma$ definit in $\eta\sigma$ purum.

a) $\epsilon\sigma\pi\alpha\rho\mu\epsilon\nu\eta\sigma\alpha\nu$, *seminati erant*, $\epsilon\varsigma\alpha\lambda\mu\epsilon\nu\eta\sigma\alpha\nu$, *missi erant*.

b) $\epsilon\pi\epsilon\phi\acute{\alpha}\gamma\kappa\epsilon\nu$, *ostenderam*, $\epsilon\pi\epsilon\phi\acute{\alpha}\mu\mu\eta\nu$, *ostensus eram*.

c) Atticè $\epsilon\pi\epsilon\phi\acute{\alpha}\sigma\mu\eta\nu$, *ostensus eram*.

d) $\epsilon\pi\acute{\epsilon}\phi\alpha\nu\sigma\sigma\omicron$, *ostensus eras*, $\epsilon\pi\acute{\epsilon}\phi\alpha\nu\eta\sigma$, *ostensus erat*.

e) $\epsilon\pi\epsilon\pi\acute{\alpha}\nu\mu\eta\nu$, *sedatus eram*, ab $\epsilon\pi\epsilon\pi\acute{\alpha}\nu\kappa\epsilon\nu$,

- 2) σ ante terminationem passivam ut plurimum assumitur, si penultima Plusquamperfecti activi existit brevis; f) In reliquis autem, quæ penultimam habent longam, σ ferè respuitur. g) Sed
- 3) Si duplex tunc appareat σ , unum denudò extruditur. b)
- 4) Tertia pluralis perinde, ut in verbis
- s. *Clasfis*,
- a) definit $\nu\lambda\omicron$, si tertia singularis exit in $\gamma\omicron$ purum. i)
- b) Circumscribitur per Participium & Verbum substantivum $\eta\sigma\alpha\nu$, si tertia singularis definit in $\gamma\omicron$ impurum. k)

Obs. 1.

sedaveram, verbi $\pi\acute{\alpha}\upsilon\omega$, *sedo*, $\epsilon\lambda\epsilon\lambda\acute{\upsilon}\mu\eta\nu$, *sedatus eram*, ab $\epsilon\lambda\epsilon\lambda\acute{\upsilon}\kappa\epsilon\iota\nu$, *solveram*, verbi $\lambda\acute{\upsilon}\omega$, *solvo*.

f) $\epsilon\kappa\epsilon\chi\rho\acute{\iota}\kappa\epsilon\iota\nu$, *unctus eram*, $\epsilon\kappa\epsilon\chi\rho\acute{\iota}\sigma\mu\eta\nu$, *unctus eram*.

g) $\epsilon\lambda\epsilon\lambda\acute{\upsilon}\kappa\epsilon\iota\nu$, *laveram*, $\epsilon\lambda\epsilon\lambda\acute{\upsilon}\mu\eta\nu$, *lavatus eram*, à verbo $\lambda\acute{\upsilon}\omega$, *lavo*.

b) $\eta\kappa\epsilon\chi\tau\omicron$, *auditus erat*, pro $\eta\kappa\epsilon\chi\tau\omicron\sigma\omicron$, $\epsilon\kappa\epsilon\chi\rho\iota\sigma\omicron$, *unctus eras*, pro $\epsilon\kappa\epsilon\chi\rho\iota\sigma\omicron$.

i) $\epsilon\tau\acute{\epsilon}\gamma\eta\omicron$, *honoratus erat*, $\epsilon\gamma\acute{\epsilon}\gamma\eta\nu\omicron$, *honorati erant*.

k) $\eta\kappa\epsilon\chi\tau\omicron$, *auditus erat*, $\eta\kappa\epsilon\chi\tau\omicron\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\iota$ $\eta\sigma\alpha\nu$, *auditi erant*, $\epsilon\kappa\epsilon\kappa\lambda\epsilon\iota\tau\omicron$, *clausus erat*, $\epsilon\kappa\epsilon\kappa\lambda\epsilon\iota\sigma\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\iota$ $\eta\sigma\alpha\nu$, *clausi erant*.

Obs. i. Occurrunt verba, ex quibus

- a) *quædam* ante terminationem passivam ϵ assumunt, quamvis penultima Plusquamperfecti activi longa existat. l)
- b) *quædam* σ negligunt, licet penultima Plusquamperfecti brevis sit. m)
- c) *quædam* modo ϵ assumunt, modo negligunt. n)
- 2) Dissyllaba, quæ à τρῆ vel σρῆ incipiunt, in Plusquamperfecto passivo, perinde, ut in Perfecto passivo, vertunt in α. o)
- 3) Εκ εὐ extrahitur ε. p)

O 3

§. 138.

l) Ἐπλάικειν, *offenderam*, ἐπλάισμην, à verbo πλάίω, *offendo*, ἐκεκέλευκειν, *jusseram*, ἐκεκέλευσμην, *jussus eram*, à verbo κελεύω, *jubeo*.

m) Ἐλελίκειν, *solveram*, ἐλελύμην, *solutus eram*, à verbo λύω, *solvo*, ἐδεδέκειν, *ligaveram*, ἐδεδέμην, *ligatus eram*, à δέω, *ligo*.

n) Ἐκεκρέκειν, *pulsaveram*, ἐκεκρέμην & ἐκεκρέσμην, *pulsatus eram*.

o) Ἐσρέφειν, *verteram*, ἐσράμμην, *versus eram*, à σρέφω, *verto*. Ἐτρέφειν, *nutriveram*, ἐτρέφμην, *nutritus eram*, à τρέφω, *nutrio*.

p) Ἐτέτευχεν, *paraveram*, ἐτέύγμην, *paratus eram*, à τέυχω, *paro*, *fabricor*.

§. 138.

*Aoristus I. seu Indefinitum I. deducitur à ter-
tiâ personâ Præteriti Perfecti passivi.*

- 1) *ῖαι* mutatur in *θην*. q)
- 2) Tenuis, si qua præcedit, vertitur in aspiratam sibi cognatam. r)
- 3) Prima verbi consonans in Perfecto repetita, iterum abjicitur, retento saltem augmento Imperfecti. s)
- 4) *ε*, quod in verbis à *τρε* aut *ερε* incipientibus in *α* mutatum erat, hîc redit. t)

Obs. 1. In quibusdam Perfecti penultima longa corripitur, mutando „in *ε*. „)

- 2) *Ἐμνήσθην* ex *μέμνηται*, à *μνάομαι*, re-
cordor,

q) *Κέκριται*, judicatus est, *ἐκρίσθην*, judicatus sum, *λέλυται*, solutus est, *ἐλύσθην*, solutus sum.

r) *λέλεκται*, dictus est, *ἐλέχθην*, dictus sum. *τέτυπται*, verberatus est, *ἐτύφθην*, verberatus sum.

s) Vide not. q & r.

t) Ex *ἔστραπται*, versus est, nascitur *ἔσγίφθην*, versus sum.

u) *Ἐυρήται*, inventus est, *εὐρέσθην*, inventus sum, à verbo *εὐρίσκω*, invenio. *Ἐπήμεται*, laudatus est, *ἐπηνέσθην*, laudatus sum, à verbo *ἐπαινέω*, laudo. *καθήρηται*, destructus est, *καθέρησθην*, destructus sum, à *καθαίρω*, destruo, *ἠφάνηται*, ablatu est, *ἠφηνέσθην*, ablatu sum, à verbo *ἠφαιρέω*, aufero, adimo.

cordor, ἐχρίσθην ex κέχρηται, à κράω, *oraculo edo*, ἐρρώσθην, ex ἐρρώσται, à ῥώνυω, vel ῥώννυμι. *corroboro*, ante θην in Aoristō I. assumunt σ, sed ἐσώσθην, ex σέσωσται, à σώζω, *seruo*, σ Perfecti abjicit.

§. 139.

Aoristus II. seu Indefinitum II. formatur ab Aoristō II. seu Indefinitō II. Activæ vocis, mutatō saltem ον in νν. x)

§. 140.

Futurum I. formatur ab Aoristō I.

- 1) ν mutatur in σομαι.
- 2) abjicitur augmentum. γ)

§. 141.

Futurum II. formatur ab Aoristō II.

- 1) ν mutatur in σομαι.
- 2) Abjicitur augmentum. z)

§. 147.

Paulo post Futurum formatur à secundâ personâ Perfecti passivi, αι mutatō in ομαι. a)

O 4

§. 143.

x) ἔτυπον, *verberavi*, ἐτύπην, *verberatus sum*, ἔλεγον, *dixi*, ἐλέγην, *dictus sum*.

γ) ἐτύφθην, *verberatus sum*, ἰσφθήσομαι, *verberabor*, ἐλέχθην, *dictus sum*, λεχθήσομαι, *dicar*.

z) ἔτύπην, *verberatus sum*, τυπήσομαι, *verberabor*, ἠκόνην, *auditus sum*, ἀκοήσομαι, *audiar*.

a) τέτυψαι, *verberatus es*, τιτύψομαι, *mor*

§. 143.

Terminatio Temporum passivæ vocis perinde ut terminatio Temporum activæ vocis nunc est eadem, nunc est diversa Scilicet

I. In Indicativo terminatio est

1) eadem

a) in Præsente, Futurô I., Futurô II. & paulò post Futurô. b)

b) in Aoristô I. & II. seu indefinitô I. & II. c)

2) diversa

a) in Præsente & Imperfectô. d)

b) in

verberatus ero, λέλειξαι, dictus es, λελέξομαι, mox dictus ero.

b) Scilicet in

Singul. ομαι, η, εῖαι.

Dual. μεθον, εἶον, εἶον.

Plural. μεθα, εἶε, οἶαι.

In secunda singularis numeri η dicitur contractè pro εαι, quod patet non solum ex Perfectô, ubi e. g. dicitur κέχρισαι, sed etiam ex καυχᾶσαι, quod dicitur contractè pro καυχάεσαι &c.

c) Nam in utroque est

Singul. ην, ης, η,

Dual. ηῖον, ηῖην,

Plural. ημεν, ητε, ησαν.

d) Nam in Præsente hæ sunt terminationes :

Singul. ομαι, η, εῖαι,

b) in Perfecto & Plusquamperfecto,
c) quin

c) in ipso Perfecto & Plusquamperfecto pro diversitate verborum in tertia persona pluralis numeri diversitas quædam occurrit. Quorum enim tertia singularis definit in *ται* vel *λο* purum, eorum tertia pluralis definit in *νται* vel *ντο*. f) Quorum autem verborum tertia singularis definit in *ται* vel *λο*

O s impu-

Dual. *όμενον, εἶον, εἶον,*

Plural. *όμενα, εἶε, ονται.*

Ast in Imperfecto Terminationes sunt sequentes:

Sing. *ομνν, ε, εἶο,*

Dual. *όμενον, εἶον, εἶονν,*

Plural. *όμενα, εἶε, οντο.*

In secunda singulari ε dicitur contractè pro εο, ε cliso.

e) Terminationes enim Perfecti sunt in

Singul. *μαι, σαι, ται,*

Dual. *μενον, σιον, σιον,*

Plural. *μενα, σιε, νται, &c.*

Ast Terminationes Plusquamperfecti sunt in

Singul. *μνν, σο, το,*

Dual. *μενον, σιον, σιονν,*

Plural. *μενα, σιε, ντο, &c.*

f) 3. plur. Perf. *κρίνται*, 3. plur. Plusquamperf. *ἐκρίντο*, à κρίνω, *judico*.

impurum, eorum tertia pluralis
circumscribitur per Participium
& verbum substantivum εἶσι vel
ἦσαν. g)

II. In Imperativô terminatio eadem est

a) in Præsente & Imperfectô. b)

b) in Perfectô & Plusquamperfe-
ctô, i)

c) in Aoristô I. & II. k)

III. In Optativô terminatio est

i) eadem

a) in Præsente & Imperfecto, Futu-
rô

g) 3. plur. Perf. τελευμμένοι, εἶσι, 3. plur. Plus-
quamperf. τελευμμένοι ἦσαν, à τὸ πῶ, verbero.

b) Nempe in

Singul.	ε,	εἶω,
Dual.	εἶον,	εἶων,
Plural.	εἶε,	εἶωσαν.

Singularis definit in ε, pro εο, elisô σ, & facta
contractione vocalium, ε & ο in ε.

z) In utroque enim terminationes sunt in

Singul.	εο,	εἶω,
Dual.	εἶον,	εἶων,
Plural.	εἶε,	εἶωσαν.

k) Utriusque enim terminationes sunt in

Singul.	ἦσι,	ἦω,
Dual.	ἦον,	ἦων,
Plural.	ἦε,	ἦωσαν.

ro I, Futurô II. & paulò post Futurô. ^{l)}

b) in Aoristô I. & II. seu Indefinito I. & II. ^{m)}

2) *diversa*

in Perfectô & Plusquamperfectô. Duplici enim ratione hoc Præteritum formatur :

a) *regulariter* in verbis, quorum prima singularis Præteriti Indicativi definit in $\mu\alpha\iota$ purum. Tunc enim $\mu\alpha\iota$ vertitur in $\mu\eta\nu$, penultimaq; vocalis ferè assumit jota, ita, ut, si vocalis penultima est α , ϵ , aut ω , jota ascribatur ; n) Si est η aut $\omicron$, jota

l) Nempe in his omnibus terminationes sunt in

Singul.	$\omicron\mu\eta\nu$,	$\omicron\iota\omicron$,	$\omicron\iota\omicron\omicron$,
Dual.	$\omicron\mu\epsilon\theta\omicron\nu$,	$\omicron\iota\omega\theta\omicron\nu$,	$\omicron\iota\omega\theta\eta\nu$,
Plural.	$\omicron\mu\epsilon\theta\alpha$,	$\omicron\iota\omega\theta\epsilon$,	$\omicron\iota\nu\iota\omicron$.

m) In utroque enim terminationes sunt in

Singul.	$\epsilon\eta\nu$,	$\epsilon\eta\varsigma$,	$\epsilon\eta$,
Dual.		$\epsilon\eta\iota\theta\omicron\nu$,	$\epsilon\eta\iota\theta\eta\nu$,
Plural.	$\epsilon\eta\theta\epsilon\nu$,	$\epsilon\eta\iota\epsilon$,	$\epsilon\eta\theta\alpha\nu$.

n) E. g. si vocalis penultimæ est α assumto jota hæ enascuntur terminationes in

Singul.	$\alpha\mu\eta\nu$,	$\alpha\iota\omicron$,	$\alpha\iota\omicron\omicron$,
Dual.	$\alpha\mu\epsilon\theta\omicron\nu$,	$\alpha\iota\omega\theta\omicron\nu$,	$\alpha\iota\omega\theta\eta\nu$,
Plural.	$\alpha\mu\epsilon\theta\alpha$,	$\alpha\iota\omega\theta\epsilon$,	$\alpha\iota\nu\iota\omicron$.

jota subscribatur; o) Si est jota,
 apponendum cum eo coale-
 scat; p) Sin verò est υ, jota
 nunc

Si vocalis penultimæ est ε, assumptò jota, sequen-
 tes sunt terminationes in

<i>Singul.</i>	ειμην,	ειο,	ειιο,
<i>Dual.</i>	ειμεθον,	ειεθον,	ειειην,
<i>Plural.</i>	ειμεθα,	ειειε,	ειειο.

Si vocalis penultimæ est ο, ascitò jota hæ ori-
 untur terminationes in

<i>Singul.</i>	οιμην,	οιο,	οιοι,
<i>Dual.</i>	οιμεθον,	οιεθον,	οιεειην,
<i>Plural.</i>	οιμεθα,	οιεειε,	οιεειο.

ο) Si vocalis penultimæ est η, jota subscri-
 ptò, terminationes ita se habent, in

<i>Singul.</i>	ημην,	ηο,	ηιο,
<i>Dual.</i>	ημεθον,	ηεθον,	ηειειην,
<i>Plural.</i>	ημεθα,	ηειειε,	ηειειο.

Si vocalis penultimæ est ω, jota ei subscribitur,
 unde terminationes sunt in

<i>Sing.</i>	ωμην,	ωο,	ωιο,
<i>Dual.</i>	ωμεθον,	ωεθον,	ωειειην,
<i>Plur.</i>	ωμεθα,	ωειειε,	ωειειο.

p) Unde jota hoc propter coalescentiam u-
 triusque est longum, e. g. in

<i>Sing.</i>	ιμην,	ϊο,	ϊτο,
<i>Dual.</i>	ιμεθον,	ϊεθον,	ϊειειην,
<i>Plural.</i>	ιμεθα,	ϊειειε,	ϊειειο.

nunc ascribatur, q) nunc quidem negligatur, v verò producatur. r)

b) periphrasticè per Participium & verbum substantivum εἶν, εἶς &c. in omnibus verbis, quorum prima singularis Præteriti Indicativi definit in *μαι* impurum /) aut illud præcedit diphthongus ex *ο* facta. ι)

IV. In

q) Hunc in modum :

Sing.	ὑμιν,	υο,	ὑλο,
Dual.	ὑμεῖον,	υῖον,	ὑῖην,
Plur.	ὑμεῖα,	υῖε,	ὑῖλο.

r) Nempe in

Singul.	ὕμιν,	ῦο,	ῦτο,
Dual.	ὕμεῖον,	ῦῖον,	ὕῖην,
Plural.	ὕμεῖα,	ῦῖε,	ῦῖλοι.

f) e.g. in Singul. τελευμένω, εἶν,

εἶς,

εἶ.

Dual. τελευμένω,

εἶηον,

εἶήτην,

Plural. τελευμῖνοι,

εἶημέν,

εἶητε,

εἶησαν.

ι) e.g. in Sing. τελοξευμένω,

εἶν,

εἶς,

εἶ.

IV. In Subjunctivô terminatio est

1) *eadem*

a) in Præsente, Imperfectô, & Furô, si quod datur. *)

b) in Aoristô I. & II. seu Indefinitô I. & II. x)

2) *diversa* in Perfectô & Plusquamperfectô. Nam

a) quæ in prima singularis Præteriti Indicativi habent *μαι* purum, vocalem, quæ *μαι* præcedit, mutant in *ω* circumflexum. γ)

b) quæ

Dual. τέλοξευμένω, εἰντον,
εἰήτην.

Plural. τέλοξευμένοι εἰνμεν,
εἰήτε,
εἰησαν.

u) In singulis his terminationes sunt in

Singul. ωμαι, η, ήαι,

Dual. ωμεθον, ησθον, ησθον,

Plural. ωμεθα, ησθε, ωηαι.

x) In utroque enim terminatio est in

Singul. ω, ης, η,

Dual. ηον, ηον,

Plural. ωμεν, ητε, ωσι.

γ) Scilicet in personis, quæ *ω* habere solent. Nam in 2. & 3. singul. in 2. & 3. Dualis & in 2. plur. est *η*, vel *σιν*, vel cum jota subscriptô.

- b) quæ verò in primâ singularis Præteriti Indicativi habent $\mu\alpha\gamma$ impurum, vel ante illud habent diphthongum, cujus subjunctiva est υ , circumscribuntur per Participium & verbum substantivum $\omega\tilde{\iota}$, $\eta\tilde{\varsigma}$, $\eta\tilde{\iota}$, &c. 2)

V, In Infinitivô terminatio est

I) eadē

- a) in Præsente & Imperfectiô, Futurô I. Futurô II. & paulò post Futurô. a)
b) in Aoristô I. & II. seu indefinitô I. & II. b)

2) di-

Terminatio ergò est in

Singul.	$\omega\mu\alpha\gamma$,	η ,	$\eta\alpha\gamma$
Dual.	$\omega\mu\epsilon\theta\omicron\nu$,	$\eta\sigma\theta\omicron\nu$,	$\eta\sigma\theta\omicron\nu$
Plural.	$\omega\mu\epsilon\theta\alpha$,	$\eta\sigma\theta\epsilon$,	$\omega\eta\lambda\alpha\gamma$

2) Nimirum hunc in modum :

Singul.	$\mu\acute{\epsilon}\nu\Theta$,	ω , $\eta\tilde{\varsigma}$, $\eta\tilde{\iota}$,
Dual.	$\mu\acute{\epsilon}\nu\omega$,	$\eta\tau\omicron\nu$, $\eta\tau\omicron\nu$,
Plural.	$\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\iota$,	$\omega\mu\epsilon\nu$, $\eta\tau\epsilon$, $\omega\sigma\iota$.

- a) In his omnibus terminatio est $\iota\sigma\theta\alpha\iota$.
b) Utriusque terminatio est $\eta\nu\alpha\gamma$.

- 2) *diversa* ferè ab his in Perfecto & Plusquamperfecto. c)

VI. In Participiis terminatio est

1) *eadem*

- a) in Præsente, Imperfecto, Futuro
I. Futuro II. & paulò post Futuro. d)

- b) in Perfecto & Plusquamperfecto. e)

2) *diversa* ab his

- in Aoristo I. & II. seu Indefinito I. & II. f)

§. 144.

Flexio ergò singulorum Temporum per singulos

c) Horum enim terminatio est vel $\sigma\alpha\iota$, vel $\sigma\alpha\iota$; $\sigma\alpha\iota$ quidem, quando præcedit vocalis, aut diphthongus, ut $\kappa\epsilon\kappa\rho\iota\sigma\sigma\alpha\iota$, *judicatum esse*, $\sigma\alpha\iota$ autem, quando præcedit consonans. e. g. $\tau\epsilon\lambda\acute{\upsilon}\phi\sigma\alpha\iota$, *verberatum esse*. Accentus in utroque locandus est in penultimâ, ita, ut, si est longa positione, acuatur, sin verò est longa vocali longa, diphthongò, aut contractione, circumflectatur, e. g. $\lambda\epsilon\lambda\acute{\epsilon}\chi\sigma\alpha\iota$, $\gamma\epsilon\gamma\rho\acute{\alpha}\phi\sigma\alpha\iota$, $\kappa\epsilon\kappa\rho\iota\sigma\sigma\alpha\iota$.

d) In his omnibus terminatio est $\acute{o}\mu\epsilon\nu\theta$, $\acute{o}\mu\acute{\epsilon}\nu\eta$, $\acute{o}\mu\epsilon\nu\omicron\nu$.

e) Utrumque enim desinit in $\mu\acute{\epsilon}\nu\theta$, $\mu\acute{\epsilon}\nu\eta$, $\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\nu$.

f) Nam in utroque terminatio est $\epsilon\iota\varsigma$, $\epsilon\iota\sigma\alpha$, $\epsilon\iota\tau$.

gulos modos juxta haecenus dicta facile fuit. Sic enim flectitur.

I. In Indicativô.

Præfens.

Sing. τύπτομαι, τύπη, g) τύπτεται.

Dual. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.

Plural. τυπτόμεθα, b) τύπτεσθε, τύπτονται. i)

Imperfectum.

Sing. ἔτυπτόμην, k) ἔτύπη, l) ἔτύπτετο.

Dual. ἔτυπτόμεθον, ἔτύπτεσθον, ἔτυπτεσθον.

Plural. ἔτυπτόμεθα, m) ἔτύπτεσθε, ἔτύπτοντο. n)

Perfectum. *

Sing. τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται,

Dual. τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον,

P

Plur.

g) Atticè dicitur ῥύπται, Ionicè verò ῥύπτεται.

b) Doricè dicitur τυπτόμεσθα, Æolicè autem τυπτόμεθε, vel τυπτόμεθεν.

i) Ionicè & Poëticè dicitur τυπτέαται.

k) Ionicè Imperfectum ita flectitur:

Singul. τυπτεσκόμην, τυπτεσκει, τυπτεσκετο,

Dual. τυπτεσκόμεθον, τυπτεσκεσθον, τυπτεσκεσθον,

Plural. τυπτεσκόμεθα, τυπτεσκεσθε, τυπτεσκοντο.

Pro τυπτεσκει in 2. pers. dicitur etiam τυπτεσκεο.

l) Ionicè dicitur ἔτύπτετο, Doricè verò ἔτύπτετο.

m) Doricè ἔτυπτόμεσθα, Æolicè autem ἔτυπτόμεθε, vel ἔτυπτόμεθεν.

n) Ionicè dicitur ἔτυπτεατο.

Plur. τεύυμεθα, ^ο) τέτυφθε, τευυμένοι εἰσί. ^ρ)

Plusquamperfectum. *

Sing. ἔτεύυμην, ἔτέτυφο, ἔτέτυφο.

Dual. ἔτεύυμεθον, ἔτέτυφθον, ἔτεύυφθην.

Plur. ἔτεύυμεθα, ^ρ) ἔτέτυφθε, τευυμένοι ἦσαν. ^ρ)

Aori-

^ο) Doricè τεύυμεσθα, Æolicè τεύυμεθε.

^ρ) Ionicè dicitur τεύυφαίαι, absque periphrasi.

^ρ) Doricè ἑτεύυμεσθα, Æolicè ἑτεύυμεθε, vel ἑτεύυμεθεν.

^ρ) Ionicè dicitur ἑτεύυφαίαι, periphrasi neglectâ.

** Cum verò in reliquis Classibus flexio Perfecti & Plusquamperfecti videatur aliquid difficultatis habere, subjicienda sunt & cæterarum Classium paradigma. Scilicet

In II. Classe Perfectum esto à λέγω :

Singul. λέλεγμαι, λέλεξαι, λέλεχθαι,

Dual. λελέγμεθον, λέλεχθον, λέλεχθον,

Plural. λελέγμεθα, λέλεχθε, λελεγμένοι εἰσί.

Plusquamperfectum.

Singul. ἔλελέγμην, ἔλέλεξο, ἔλέλεχτο,

Dual. ἔλελέγμεθον, ἔλελεχθον, ἔλελέχθην,

Plural. ἔλελέγμεθα, ἔλέλεχθε, λελεγμένοι ἦσαν.

In III. Classe Perfectum esto à πείθω.

Singul. πέπεισμαι, πέπεισαι, πέπεισται.

Dual. πεπείσμεθον, πέπεισθον, πέπεισθον.

Plural. πεπείσμεθα, πίπεισθε, πεπεισμένοι εἰσί.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing. ἔτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη. S)

P 2

Dual.

Plusquamperfectum.

Singul. Ἐπεπείσμην, ἐπέπεισο, ἐπέπεισο.

Dual. Ἐπεπείσμεθον, ἐπέπεισθον, ἐπεπείσθην.

Plural. Ἐπεπείσμεθα, ἐπέπεισθε, πεπεισμένοι ἦσαν.

In IV. Classe Perfectum esto à μερίζω.

Singul. Μεμέρισμαι, μεμέρισαι, μεμέρισται.

Dual. Μεμερίσμεθον, μεμέρισθον, μεμέρισθον.

Plural. Μεμερίσμεθα, μεμέρισθε, μεμερισμένοι εἰσίν.

Plusquamperfectum.

Singul. Ἐμεμερίσμην, ἐμεμέρισσο, ἐμεμέρισσο.

Dual. Ἐμεμερίσμεθον, ἐμεμέρισθον, ἐμεμερίσθην.

Plural. Ἐμεμερίσμεθα, ἐμεμέριστε, μεμερισμένοι ἦσαν.

Quæ in hac IV. Classe in Perfecto desinunt in γμαι, & in Plusquamperfecto in γμην, flectuntur ut verba II. Classis, quam vide.

In V. Classe, Perfectum esto 1) à κρίνω.

Singul. Κέκριμαι, κέκρισαι, κέκριται.

Dual. Κεκρίμεθον, κέκρισθον, κέκρισθον.

Plural. Κεκρίμεθα, κέκρισθε, κέκρινται.

2) à ψάλλω.

Singul. Ἐψαλμαι, ἔψαλσαι, ἔψαλται.

Dual. Ἐψάλμεθον, ἔψαλθον, ἔψαλθον.

Plural. Ἐψάλμεθα, ἔψαλθε, ἔψαλμένοι εἰσίν.

Plusquamperfectum.

Singul. Ἐκεκρίμην, ἐκέκρισο, ἐκέκριται.

Dual. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.

Plur. ἐτύφθημεν, ι) ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν. ιι)

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Singul. ἐτύπην, x) ἐτύπησ, ἐτύπη.

Dual. ἐτύπητον, ἐτυπήτην.

Plural. ἐτύπυμεν, γ) ἐτύπητε, ἐτυπησαν. z)

Futurum I.

Singul. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, α) τυφθήσεται.

Dual.

Dual. ἔκεκρίμεθον, ἐκέκριθον, ἐκεκρίσθην.

Plural. ἔκεκρίμεθα, ἐκέκρισθε, ἐκέκριντο.

Singul. ἐψαλμην, ἐψαλσο, ἐψαλλο.

Dual. ἐψάλμεθον, ἐψαλθον, ἐψάλθην.

Plural. ἐψάλμεθα, ἐψαλθε, ἐψαλμένοι ἦσαν.

In VI. Classe Perfectum esto à κλείω.

Singul. κέκλεισμαι, κέκλεισαι, κέκλεισαι.

Dual. κεκλείσμεθον, κέκλεισθον, κέκλεισθον.

Plural. κεκλείσμεθα, κέκλεισθε, κεκλεισμένοι εἰσὶ.

Plusquamperf.

Singul. ἔκεκλείσμην, ἐκέκλεισο, ἐκέκλειτο.

Dual. ἔκεκλείσμεθον, ἐκέκλεισθον, ἐκεκλείσθην.

Plural. ἔκεκλείσμεθα, ἐκέκλεισθε, κεκλεισμένοι ἦσαν.

ς) Æolicè & Poëticè ἐτυφθε.

ι) Doricè dicitur ἐτύφθημεσ.

ιι) Boeoticè ἐτυφθεν.

x) Doricè dicitur ἐτυπαν.

γ) Doricè dicitur ἐτύπημεσ.

z) Boeoticè est ἐτυπεν.

α) Ionicè est τυφθήσεται, Atticè τυφθήσει.

Dual. τυφθισόμεθον, τυφθήσεσθον, τυφθήσεσθον.

Plnr. τυφθισόμεθα, ^{b)} τυφθήσεσθε, τυφθήσοντα, ^{c)}

Futurum II.

Sing. τυπήσομαι, τυπήση, τυπήσεια.

Dual. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, τυπήσεσθον.

Plur. τυπησόμεθα, τυπήσεθε, τυπήσοντα, ^{d)}

Paulò post Futurum.

Sing. τετύψομαι, τετύψη, τετύψεια.

Dual. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, τετύψεσθον.

Plur. τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψοντα.

II. In Imperativò.

Præsens & Imperfectum.

Singul. τύπτε, ^{e)} τυπλέσθω.

Dual. τύπτεσθον, τυπλέσθων.

Plural. τύπτεθε, τυπλέσθωσαν. ^{f)}

Perfectum & Plusquamperfectum.

Singul. τέτυψο, τετύφθω.

Dual. τέτυφθον, τετύφθων.

P 3

Plural.

^{b)} Doricè dicitur τυφθισόμεθα, & Æolicè τυφθισόμεθε; vel τυφθισόμεθεν.

^{c)} Ionicè & Poeticè τυφθισέαια.

^{d)} In reliquis duobus Futuris Dialecti eadem sunt, quæ in Futuro I.

^{e)} Ionicè dicitur τύπτε, Doricè autem τύπτεν.

^{f)} Atticè est τυπλέσθων.

Plural. τέτυφθε, τετύφθωσαν. g)

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Singul. τύφθηι, b) τυφθήτω.

Dual. τύφθητον, τυφθήτωρ.

Plural. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Singul. τύπηθι, i) τυπήτω.

Dual. τύπητον, τυπήτωρ.

Plural. τύπητε, τυπήτωσαν.

III. In Optativo.

Præsens & Imperfectum.

Singul. τυπείμην, τύπῃοι, τυπῃοις.

Dual.

g) Sed in aliis Perfectum & Plusquamperfectum ita flectuntur:

Singul. κέκρισθαι, κεκρίσθω.

Dual. κέκρισθον, κεκρίσθων.

Plural. κέκρισθε, κεκρίσθωσαν.

Singul. ἔσπαρσαι, ἐσπάρθω.

Dual. ἔσπαρσον, ἐσπάρθων.

Plural. ἔσπαρθε, ἐσπάρθωσαν.

b) i) Uterque Aoristus desinit in θι, sed in Aoristo I. dicitur hîc τυφθηι pro τύφθηθι, quia θ præcedit. Imò & in Aoristo II. dicitur η, si syllaba, quæ præcedit, habuerit literam aspiratam, e. g. πείθηι, ab ἐπιδυν, verbi πείθω, persvadeo. In reliquis verò personis in utroque est τ.

Dual. τυπλοῖμεθον, τύπλοισθον, τυπλοίσθην.

Plural. (τυπλοίμεθα, ^k) τύπλοισθε, τύπλοιντο. ^l)

Perfectum & Plusquamperfectum.

Singul. τετυμμένον, εἶν, εἶς, εἶν.

Dual. τετυμμένω, εἶντον, εἶήτην.

Plural. τετυμμένοι, εἶμεν, εἶητε, εἶσαν. ^m)

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing. τυφθεῖν, τυφθεῖς, τυφθεῖν.

Dual. τυφθεῖντον, τυφθεῖήτην.

Plural. τυφθεῖμεν, τυφθεῖητε, τυφθεῖσαν. ⁿ)

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Singul. τυπεῖν, τυπεῖς, τυπεῖν.

Dual. τυπεῖντον, τυπεῖήτην.

P 4

Plural.

^k) Doricè τυπλοίμεσθα, Æolicè τυπλοίμεθε, & τυπλοίμεθεν.

^l) Ionicè dicitur τυπλοίαθ.

^m) In aliis, quæ non circumscribuntur, flexio ita se habet :

Singul. ἐκλαῖμην, ἐκλαῖο, ἐκλαῖτο.

Dual. ἐκλαῖμεθον, ἐκλαῖσθον, ἐκλαῖσθην.

Plural. ἐκλαῖμεθα, ἐκλαῖσθε, ἐκλαῖντο.

Singul. κεκρίμην, κεκρίο, κεκρίτο.

Dual. κεκρίμεθον, κεκρίσθον, κεκρίσθην.

Plural. κεκρίμεθα, κεκρίσθε, κεκρίντο.

ⁿ) Per syncopen dicitur : τυφθεῖμεν, τυφθεῖτε, τυφθεῖεν.

Plural. τυπεῖνμεν, τυπεῖντε, τυπεῖσαν. o)

Futurum I.

Singul. τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο.

Dual. τυφθησοίμεθον, τυφθήσοιθε, τυφθησοίσθην.

Plural. τυφθησοίμεθα, τυφθήσοιθε, τυφθήσοιντο. p)

Futurum II.

Singul. τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο.

Dual. τυπησοίμεθον, τυπήσοιθε, τυποισοίσθην.

Plural. τυποισοίμεθα, τυπήσοιθε, τυποίσοιντο.

Paulo post Futurum.

Sing. τελευσοίμην, τελεύσοιο, τελεύσοιτο.

Dual. τελευσοίμεθον, τελεύσοιθε, τελευσοίσθην.

Plur. τελευσοίμεθα, τελεύσοιθε, τελεύσοιντο.

IV. In Subjunctivô.

Præsens & Imperfectum.

Sing. τύπλωμαι, τύπλη, q) τύπληαι.

Dual. τυπλώμεθον, τύπλησθην, τύπλησθον.

Plur. τυπλώμεθα, r) τύπληθε, τύπλωνται.

Per-

o) Per syncopen pluralis Aoristi II. ita flexitur: τυπεῖμεν, τυπεῖτε, τυπεῖεν.

p) Poeticè dicitur τυφθησοίατο. Ita quoque in Futurô II. & paulò post Futurô.

q) Ionicè est τύπληαι, & Poeticè per systolen τύπληαι.

r) Doricè τυπλώμεσθα, Æolicè autem τυπλώμεθε, vel τυπλώμεθιν.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Sing.	τετυμμένω, ω, ἦς, ἦ.
Dual.	τετυμμένω, ἦτον, ἦτον.
Plural.	τετυμμένοι, ὦμεν, ἦτε, ὦσι. S)

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing.	τυφθῶ, ι) τυφθῆς, τυφθῆ.
Dual.	τυφθῆτον, τυφθῆτον.
Plur.	τυφθῶμεν, υ) τυφθῆτε, τυφθῶσι,

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Sing.	τυπῶ, x) τυπῆς, τυπῆ.
Dual.	τυπῆτον, τυπῆτον.
Plur.	τυπῶμεν, γ) τυπῆτε, τυπῶσι.

V. In Infinitivō.

Præsens & Imperfectum.

τύπτεσθαι.

Per-

f) Sed in aliis, quæ non circumscribuntur, flexio ita fieri solet.

Singul.	Κεκρῶμαι, κερῆ, κερῆται.
Dual.	Κεκρῶμεθον, κερῆσθον, κερῆσθον.
Plural.	Κεκρῶμεθα, κερῆσθε, κερῶνται.
Singul.	Νενεμῶμαι, νενεμῆ, νενεμῆται.
Dual.	Νενεμῶμεθον, νενεμῆσθον, νενεμῆσθον.
Plural.	Νενεμῶμεθα, νενεμῆσθε, νενεμῶνται. &c.

i) Ionicè dicitur τυφθέω, τυφθέης, τυφθέη &c.

u) Doricè est τυφθῶμες.

x) Ionicè, perinde ut in Aoristo I. dicitur τυπέω, τυπέης, τυπέη, &c.

γ) Doricè est τυπῶμες.

Perfectum & Plusquamperfectum.

τετέλεσθαι.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

τυφθῆναι, z)

Aoristus II. seu Indefinitum II.

τυπήναι. a)

Futurum I.

τυφθήσεσθαι.

Futurum II.

τυπήσεσθαι.

Paulò post Futurum.

τετεύψεσθαι.

VI. Participia.

Præsens & Imperfectum.

τυπτόμενος,

τυπτομένη,

τυπτόμενον.

τυπτομένης,

τυπτομένης,

τυπτομένης.

Perfectum & Plusquamperfectum.

τετυμμένος,

τετυμμένη,

τετυμμένον.

τετυμμένης,

τετυμμένης,

τετυμμένης.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

τυφθεῖς,

τυφθεῖσα,

τυφθὲν.

τυφθέντι,

τυφθείσης,

τυφθέντι.

Aorist-

z) Atticè & Doricè dicitur τυφθήμεναι, Ionicè autem τυφθῆμεν.

a) Atticè & Doricè est τυπήμεναι, Ionicè autem τυπήμεν.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

τυπείς,	τυπείσα,	τυπέν.
τυπένιΘ,	τυπείσης,	τυπένιΘ.

Futurum I.

τυφθισόμενΘ,	τυφθισομένη,	τυφθισόμενον.
τυφθισομένε,	τυφθισομένης,	τυφθισομένε.

Futurum II.

τυπησόμενΘ,	τυπησομένη,	τυπησόμενον.
τυπησομένε,	τυπησομένης,	τυπησομένε.

Paulò post Futurum,

τετυφόμενΘ,	τετυφομένη,	τετυφόμενον.
τετυφομένε,	τετυφομένης,	τετυφομένε.

MEMBRUM III.

DE

TEMPORVM MEDIÆ VOCIS
DEDVCTIONE, TERMINATIONE
ET FLEXIONE.

§. 145.

Tempora mediæ vocis *partim* coincidunt cum cognatis Temporibus *Passivæ* vocis; *partim* deducuntur à suis cognatis Temporibus *activæ* vocis. Videlicet

§. 146.

Præsens & Imperfectum omnium modorum coincidunt cum Præsente & Imperfecto *passivæ*

passivæ vocis ; reliqua autem omnia formantur à cognatis Temporibus activæ vocis. Nimirum

§. 147.

Perfectum formatur à Perfecto activò servatò tam augmentò , quàm terminatione , saltem mutatione institutâ in ultimâ & penultimâ , si quâ opus fuerit. Nempe

I. In ultimâ

1) in verbis 1. 2. 3. & 4. Classis Characteristica Perfecti activi mutatur in eam consonantem , quæ Aoristi II. terminationem *ov* præcedit. *b*)

2) In verbis quintæ Classis

a) quæ desinunt in *λω* & *ρω* , saltem abjicitur Characteristica Perfecti activi *κ*. *c*)

b) quæ exeunt in *ω* , & in Perfecto activò in *ν* mutarunt , in formatione Perfecti medii *κ* quidem extrudunt , sed *ν* denuò in *ν* vertunt ;

b) τύπω , τέτυφα , έτυπον , τέτυπα , λέγω , λέγεχα , έλεγον , λέλγω , πλήθω , επέπληξα , έπληθον , επέπληθα , φράζω , πέφρακα , έφραδον , πέφραδα , κράζω , κέκραχα , έκραζον , κέκραγα ,

c) ψάλλω , έψαλκα , έψαλα , σπείρω , έσπαρκα , έσπαρκα .

tunt ; d) In cæteris autem in *vo* exeuntibus, κ Perfecti activi mutatur in consonantem, quæ Aoristi II. terminationem *ov* præcedit. e)

c) quæ in Perfecto activo habuerunt *να*, *κ* tollunt, solo a retentō. f)

3) In verbis sextæ Classis

a) Characteristica Perfecti activi extruditur. g)

b) In *ἀκύνω* præter κ etiam eliditur vocalis subjunctiva diphthongi. b)

II. In penultimâ verò vocalis aut diphthongus *nunc* retinetur, *nunc* mutatur. Scilicet

i) Cum in penultimâ Præsentis activi, *si* est dissyllabum, fuerit *ε* aut *ει*, *ε* mutatur in *ο*, i) *ει* autem transit *οι* ; k) *sin*

d) Φαίνω, πέφαγκα, ἔφανον, πέφηνα, μολύνω, μεμόλυγκα, ἐμόλυον, μεμόλυνα.

e) Κτείνω, ἐκῆακα, ἔκτενον, ἐκῆονα.

f) Κάμνω, κεκάμηκα, ἔκαμον, κέκαμα, τέμνω, τέλεμηκα, ἔτεμον, τέτομα.

g) Λύω, λέλυκα, λέλυα, τίω, τέτικα, τέτια.

b) Ἀκύνω, ἤκυκα, ἤκυα, Atticè ἀκήκυα.

i) Λέγω, λέξω, λέλεχα, ἔλεγον, λέλογα, δέμω, δεμῶ, δεδέμηκα, ἔδεμον, δέδομα.

k) Λαίπω, λείψω, λέλπεια, ἔλιπον, λέλοιπα, πείθω, πείσω, πέπεικα, ἐπίθον, πέποιθα.

sin verò est polysyllabum, & nunc manet, l) nunc mutatur in o, m) & autem transit in oi. n)

- 2) Cum in penultimâ Præsentis activi fuerit α aut α, in Perfecti mediî formatione α mutatur in η, o) rarò in α; p) sed α nunc retinetur, q) nunc in η mutatur. r)
- 3) Diphthongus eu in verbis, φεύγω & κεύθω, modò retinetur, modò amittit vocalem præpositivam. s)

Obs. 1. Singularia sunt δείδω, metuo, δέδοικα, metui, pro δεδοιδα, εἶθω ex consuetudine facio, εἶωθα, ex consuetudine feci, assumptò in penultimâ ω, λαγχάνω, sortior, λελούχα, sortitus sum, ῥήσσω, rumpo, ῥῥώζα, ruri.

- 2) Verba sextæ Classis in ευω & εω, si ἀκέρως exci-

-
- l) Ἀγγέλλω, ἀγγεῖλω, ἤγγελκα, ἤγγελον, ἤγγελα.
 m) Ὀρέζω, ὀρέξω, ὤρεζον, ὥροζα.
 n) Ἀλείφω, ἀλειψω, ἤλειφα, ἤλιπον, ἤλοιφα.
 o) Μιάνω, μεμιάζκα, ἐμίανον, μεμίνηνα, Φάϊνω, πέφαζκα, ἔφανον, πέφηνα.
 p) Χαίρω, κέχαρκα, ἔχαρον, κέχαζα.
 q) Ψάλλω, ἔψαλκα, ἔψαλον, ἔψαλα.
 r) Θάλλω, τέθαλκα, ἔθαλον, τέθηλα.
 s) Φεύγω enim facit πέφευγα & πέφυγα, & κεύθω in Perfectò mediò τὰν κέκευθα, quam κέκευθα habet.

excipias, omnino Perfecto mediō carent, cæterarum verò Classium verba quandoque Perfectum medium habent.

§. 148.

Plusquamperfectum deducitur à Perfecto

a) mutatio α in $\epsilon\iota\upsilon$.

b) assumptio ab initio ϵ , si Perfectum à consonante incipiat. 1)

§. 149.

Aoristus I. seu Indefinitum I. formatur ab Aoristo I. activo, additâ saltem in fine syllabâ $\sigma\alpha\iota$. 2)

§. 150.

Aoristus II. seu Indefinitum II. formatur ab Aoristo II. activo, mutatio tantum $\sigma\upsilon$ in $\sigma\mu\epsilon\iota\upsilon$. x)

§. 151.

Futurum I. deducitur à Futuro I. activo, mutatio saltem ω in $\sigma\mu\alpha\iota$. y)

§. 152.

Futurum II. formatur à Futuro II. mutatio tantum ω in $\epsilon\sigma\mu\alpha\iota$. z)

§. 153.

1) τέτυπα, ἐτέτυπον, λέλογα, ἐλελόγευ.

2) ἔτυφα, ἐτυφάμην, ἔλεξα, ἐλεξάμην.

x) ἔτυπον, ἐτυπόμην, ἔλεγον, ἐλεγόμην.

y) τύψω, τύψομαι, λέξω, λέξομαι.

z) τυπῶ, τυπῶμαι, λεγῶ, λεγῶμαι.

§. 153.

Terminatio Temporum mediæ vocis modo est *eadem*, modo *diversa*. Nimirum

I. In Indicativô est

1) *eadem*

a) in Præsente, & Futurô I. a)

b) in Imperfectô & Aoristô II. b)

2) *diversa*

a) in Præsente & Imperfectô, c)

b) in Perfectô & Plusquamperfectô, d)

c) in

a) Nam in utroque terminationes sunt in

Singul. $\omicron\mu\alpha\iota$, η , $\epsilon\lambda\epsilon\iota$.

Dual. $\omicron\mu\epsilon\theta\omicron\nu$, $\epsilon\sigma\theta\omicron\nu$, $\epsilon\sigma\theta\omicron\nu$.

Plural. $\omicron\mu\epsilon\theta\alpha$, $\epsilon\sigma\theta\epsilon$, $\omicron\nu\lambda\alpha\iota$.

b) In utrôque etiam terminationes sunt in

Singul. $\omicron\mu\alpha\nu$, ϵ , $\epsilon\lambda\omicron$.

Dual. $\omicron\mu\epsilon\theta\omicron\nu$, $\epsilon\sigma\theta\omicron\nu$, $\epsilon\sigma\theta\eta\nu$.

Plural. $\omicron\mu\epsilon\theta\alpha$, $\epsilon\sigma\theta\epsilon$, $\omicron\nu\lambda\omicron$.

c) Præsentis enim terminationes sunt, quæ traduntur in nota a) Imperfecti verò, quæ exstant in nota b.)

d) Nam Perfecti terminationes sunt in

Singul. α , $\alpha\varsigma$, ϵ .

Dual. $\alpha\lambda\omicron\nu$, $\alpha\lambda\omicron\nu$.

Plural. $\alpha\mu\epsilon\nu$, $\alpha\lambda\epsilon$, $\alpha\varsigma\iota$.

Ast Plusquamperfecti terminationes sunt in

Singul. $\epsilon\nu$, $\epsilon\iota\varsigma$, $\epsilon\iota$.

c) in Aoristō I. & II. e)

d) in Futurō I. & II. f)

II. In Imperativō est

1) eadem

a) in Præsente & Imperfectō. g)

Q

b) in

Dual.

ειςον,

εισιν.

Plural.

ειπετε,

ειτε,

εισαυτε.

e) Nam terminationes Aoristi I. sunt in

Singul. ἀμιν,

ω,

αἰο.

Dual. ἀμειδον,

αειδον,

αειδιν.

Plural. ἀμειδα,

αειτε,

αυτο.

Ast terminationes Aoristi II. sunt in

Singul. ομιν,

υ,

ειο.

Dual. ομειδον,

ειδον,

ειδιν.

Plural. ομειδα,

ειτε,

ουτο.

f) Terminationes Futuri I. coincidunt cum terminationibus Præsentis ; Vid. not. a. Terminationes autem Futuri II. sunt in

Singul. εμα,

η,

ειτα.

Dual. εμειδον,

ειδον,

ειδιν.

Plural. εμειδα,

ειτε,

εντα.

g) Utriusque terminationes, perinde ut in Præsente & Imperfectō Imperativi passivæ vocis sunt in

Singul. υ,

ειω.

Dual. ειδον,

ειων.

Plural. ειτε,

ειωσαν.

b) in Perfecto & Plusquamperfecto. b)

2) diversa

In Aoristo I. & II. i)

III. In Optativo terminatio est

i) eadem

a) in Præsente, Imperfecto, Aoristo II, Futuro I. & II. k)

b) in

b) Utrumque enim easdem habet terminationes, quas habent Perfectum & Plusquamperfectum activum in Imperativo. Utrumque enim definit in

Singul.	ε,	έτω.
Dual.	ετον,	έτων.
Plural.	ειε,	έτωσαν.

i) Aoristi I. terminationes sunt in

Singul.	αι,	άειω.
Dual.	αειον,	άειων.
Plural.	αειε,	άειωσαν.

Sed Aoristi II. terminationes hîc sunt in

Singul.	ει,	έειω.
Dual.	ειον,	έειων.
Plural.	ειε,	έειωσαν.

k) Nam in his omnibus terminationes sunt in

Singul.	οιμην,	οιη,	οιηο.
Dual.	οιμεθον,	οιειον,	οιειην.
Plural.	οιμεθα,	οιειε,	οιειηο.

b) in Perfectô & Plusquamperfe-
ctô. l)

2) diversa ab his
in Aoristô I. seu Indefinitô I. m)

IV. In Subjunctivô terminatio est

1) eadem

in Præsente & Imperfectô, Aori-
stô I. & II. n)

2) diversa ab his in Perfectô & Plusquam-
perfectô, coinciditque cum termi-
natione Perfecti, & Plusquamper-
fecti subjunct. activæ vocis. o)

Q 2

V. In

l) Perinde ut in Activô in

Singul. οἶμαι, οἶς, οἶ.

Dual. οἶσιν, οἶσιν.

Plural. οἶμεν, οἶτε, οἶεν.

m) Aoristi I. enim terminationes sunt in

Singul. αἶψιν, αἶψ, αἶψο.

Dual. αἶψιδιν, αἶψιδιν, αἶψιδιν.

Plural. αἶψιδα, αἶψτε, αἶψο.

n) Nam omnium horum temporum termina-
tiones Subjunctivi sunt in

Singul. ωμαι, η, ηῖμαι.

Dual. ωμεδιν, ηδιν, ηδιν.

Plural. ωμεδα, ητε, ωμει.

o) Utriusque enim temporis terminatio est in

Singul. ω, ης, η.

Dual. ηδιν, ηδιν.

Plural. ωμεν, ητε, ωμι.

V. In Infinitivô terminatio est
eadem

- 1) in Præsente & Imperfecto, Aoristô II. & Futurô I. p)
- 2) in Perfecto & Plusquamperfecto. q)

diversa autem

- 1) in Aoristô I. & Futurô I. r)
- 2) in Aoristô II. & Futurô II. s)

VI. In Participiis terminatio est

1) *eadem*

- a) in Præsente & Imperfecto, Aoristô II. & Futurô I. t)
- b) in Perfecto & Plusquamperfecto. u)

2) *diversa ab his*

- a) in Aoristô I. seu Indefinito I. x)
- b) in

p) Singulorum enim terminatio est εἶναι.

q) Perinde ut in Activô Perfectum & Plusquamperfectum mediæ vocis desinunt in ἐῖναι.

r) Terminatio enim Aoristi I. est αἰναι, terminatio verò Futuri I. est εἰναι.

s) Nam Aoristus II. desinit in ἰναι, Futurum II. autem desinit in εἰναι.

t) Nam singulorum horum terminatio est ὄμεν, ὀμένη, ὀμενον.

u) Horum terminatio est ὦς, ὦα, ὦς.

x) Terminatio Participii Aoristi I. est ἀμεν, ἀμένη, ἀμενον.

b) in Futurō II. γ)

§. 154.

Juxta haecenus ergo dicta Tempora mediae vocis ita flexuntur :

I. In Indicativō.

Præsens.

Singul. τύπωμα, τύπη, τύπηται.

Dual. τυπόμεθον, τύπιδον, τύπιδον.

Plural. τυπόμεθα, τύπιδε, τύπονται. z)

Imperfectum.

Singul. ἔτυπόμεν, ἔτυπη, ἔτυπει.

Dual. ἔτυπόμεθον, ἔτυπιδον, ἔτυπιδον.

Plural. ἔτυπονται, ἔτυπιδε, ἔτυποντο. z)

Perfectum.

Singul. τέτυπα, τέτυπας, τέτυπα.

Dual. τετύπατον, τετύπατον.

Plural. τετύπαμεν, a) τετύπατε, τετύπασι. b)

Q 3

Plus-

γ) Terminatio Participii Futuri II. est : ἔμμεν, ἔμμενη, ἔμμενον.

z) Dialecti Præsentis & Imperfecti coincidunt cum Dialectis Præsentis & Imperfecti passivæ vocis.

a) Doricè dicitur τετύπαμεν.

b) Doricè dicitur τετύπαυσι, Boeoticè autem τέτυπαυ.

Plusquamperfectum.

Singul. Ἐτελύπειν, c) ἐτελύπεις, ἐτελύπει. d)

Dual. ἐτελύπετον, ἐτευπέτην.

Plural. ἐτελύπεμεν, e) ἐτελύπετε, ἐτεύπεσαν. f)

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Singul. Ἐτυψαμιν, g) ἐτύψω, h) ἐτύφατο.

Dual. ἐτυψάμεθον, ἐτύψατον, ἐτυψάσθην.

Plural. ἐτυψάμεθα, i) ἐτύψατε, ἐτύπαντο.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Singul. Ἐτυπόμην, k) ἐτύπε, l) ἐτύπετο.

Dual. ἐτυπόμεθον, ἐτύπετον, ἐτυπέσθην.

Plural.

c) Ionicè est ἐτελύπεω, & Atticè ἐτελύπη.

d) Ionicè est ἐτέτυπες, & Atticè ἐτελύπη.

e) Doricè dicitur ἐτελύπεμεν.

f) Atticè ἐτελύπεσαν, & abjectō augmentō τε-
λύπεσαν.

g) Ionicè ita flectitur: τυψασκόμην, τυψά-
σκε, τυψάσκετο, τυψασκόμεθον, τυψάσκεθον, τυ-
ψασκέσθην, τυψασκόμεθα, τυψάσκεσθε, τυψασκοντο.

h) Ionicè dicitur ἐτύψατο, Doricè autem ἐ-
τύψα.

i) Doricè est ἐτυψάμεσθα.

k) Ionicè flectitur ut Imperfectum, τυπεσκό-
μην, τυπέσκε, τυπέσκετο, τυπεσκόμεθον, τυπέσκεσθον,
τυπεσκέσθην, τυπεσκόμεθα, τυπέσκεσθε, τυπέ-
σκοντο.

l) Ionicè dicitur ἐτύπεο, & Doricè ἐτύπεν.

Plural. ἐτυπόμεθα, m) ἐτύπεσθε, ἐτύποντο. n)

Futurum I.

Singul. τύψομαι, o) τύψῃ, p) τύψειαι.

Dual. τυψόμεσθον, τυψέσθον, τυψέσθον.

Plural. τυψόμεθα, q) τύψετε, τύπονται.

Futurum II.

Singul. τυπέμαι, r) τυπή, s) τυπείται. t)

Dual. τυπέμεσθον, τυπείσθον, τυπείσθον.

Plural. τυπέμεθα, u) τυπείθε, τυπύνται.

II. In Imperativô.

Præsens & Imperfectum.

Singul. τύπτε, x) τυπνέτω.

Q 4

Dual.

m) Doricè dicitur ἐτυπόμεσθα, & Æolicè ἐτυπόμεθε, vel ἐτυπόμεθεν.

n) Ionicè est ἐτυπέατο.

o) Doricè ita flexitur, τυψέμαι, τυψῇ, τυψεί-
ται, τυψέμεσθον, τυψείσθον, τυψείσθον, τυψέμεθα,
τυψείσθε, τυψύνται. Dicitur etiam in i. sing. τυ-
ψέμαι, & in tertiâ Plurali τυψύνται.

p) Ionicè dicitur τύψει, & Atticè τύψει.

q) Doricè est τυψόμεσθα.

r) Ionicè est τυπέομαι, & Doricè τυπεύμαι.

s) Ionicè τυπέη, vel τυπέει, Atticè autem
τυπεί.

t) Ionicè τυπέεται.

u) Doricè τυπέμεσθα, & Æolicè τυπέμεθε,
vel τυπέμεθεν.

x) Ionicè τύπτεο, & Doricè τύπτεν.

Dual.	τύπλεσθον.	τυπλέσθων.
Plural.	τύπλεσθε,	τυπλέσθωσαν. γ)

Perfectum & Plusquamperfectum.

Singul.	τέτυπε,	τετυπέτω.
Dual.	τετύπετον,	τετυπέτων.
Plural.	τετύπετε,	τετυπέτωσαν. ζ)

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Singul.	τύψα,	τυψάσθω.
Dual.	τύψασθον,	τύψασθων.
Plural.	τύψασθε,	τυψάσθωσαν. α)

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Singul.	τυπῆ, β)	τυπέσθω.
Dual.	τύπεσθον,	τυπέσθων.
Plural.	τύπεσθε,	τυπέσθωσαν. ε)

III. In Optativo.

Præsens & Imperfectum.

Singul.	τυπλοίμην,	τύπλοιο,	τύπλοιτο.
Dual.	τυπλοίμεθον,	τυπλοισθον,	τυππλοίσθην.
Plural.	τυπλοίμεθα, δ)	τύπλοισθε,	τύπλοιτο. ε)

Per-

γ) Attici dicunt τυπλέσθων.

ζ) Atticè dicitur τετυπότων.

α) Atticè est τυψάσθων.

β) Doricè est τυπεῖ.

ε) Atticè dicitur τυπέσθων.

δ) Doricè τυπλοίμεσθα, Æolicè τυπλοίμεθε vel τυπλοίμεθον.

ε) Ionicè τυπλοίεσθε.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Singul. Τέλυποιμι, τέλυποις, τέλυποι.

Dual. τέλυποιεν, τέλυποίτην.

Plural. τέλυποιμεν, f) τέλυποιτε, τέλυποιεν.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Singul. τυψαίμην, g) τύψαισθαι, τύψαιτο.

Dual. τυψαίμεθον, τύψαισθον, τυψαίσθην.

Plural. τυψαίμεθα, h) τύψαισθε, τύψαντο. b)

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Singul. τυποίμην, i) τύποισθαι, τύποιτο.

Dual. τυποίμεθον, τύποισθον, τυποίσθην.

Plural. τυποίμεθα, k) τύποισθε, τύποιντο. l)

Futurum I.

Singul. τυψοίμην, τύψαισθαι, τύψοιτο.

Dual. τυψοίμεθον, τύψοισθον, τυψοίσθην.

Plural. τυψοίμεθα, m) τυψοισθε, τύψοντο. n)

Futurum II.

Singul. τυποίμην, τυποίσθαι, τυποίτε.

Q 5

Dual.

f) Doricè dicitur τέλυποιμεν.

g) Dores dicunt τυψαίμαν.

h) Ionicè dicitur τυψαίατο.

i) Doricè τυποίμαν.

k) Doricè τυποίμεσθα, & Æolicè τυποίμεθε, vel τυποίμεθεν.

l) Iones dicunt, τυπόιατο.

m) Doricè est τυψοίμεσθα, Æolicè τυψοίμεθε, vel τυψοίμεθεν.

n) Ionicè & Boeoticè τυψόιατο.

Dual. τυποίμεθον, τυποίσθον, τυποίσθην.

Plural. τυποίμεθα,^{o)} τυποίσθε, τυποίε. *p)*

IV. In Subjunctivō.

Præsens & Imperfectum.

Singul. τύπωμαι, τύπη, *q)* τύπηται.

Dual. τυπώμεθον, τύπησθον, τύπησθον.

Plural. τυπώμεθα,^{r)} τύπησθε, τύπωνται.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Singul. τετύπω, τετύπης, τετύπη *ſ)*

Dual. τετύπητον, τετύπητον.

Plural. τετύπωμεν. *z)* τετύπητε, τετύπωσι.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Singul. τύψωμαι, τύψη, *u)* τύψηται.

Dual. τυψώμεθον, τύψησθον, τύψησθον.

Plural. τυψώμεθα,^{x)} τύψησθε, τύψωνται.

Aorist-

o) Doricè τυποίμεσθα, Æolicè est τυποίμεθε, vel τυποίμεθεν.

p) Ionicè dicitur τυποίε.

q) Ionicè est τύπηται, & per systolen poëticam τύπηται.

r) Doricè τυπώμεσθα, & Æolicè τυπώμεθε, vel τυπώμεθεν.

ſ) Ionicè dicitur τετύπησι.

z) Doricè dicitur τετύπωμες.

u) Ionicè dicitur τύψηται, & per systolen poëticam τύψηται.

x) Doricè τυψώμεσθα, & Æolicè τυψώμεθε, vel τυψώμεθεν.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Singular. τύπωμαι, τύπη, γ) τύπῃαι.

Dual. τυπώμεθον, τύπησθον, τύπησθον.

Plural. τυπώμεθα, z) τύπησθε, τύπωνται.

V. In Infinitivō.

Præsens & Imperfectum.

τύπῃσθαι.

Perfectum & Plusquamperfectum.

τετύπῃαι. a)

Aoristus I. seu Indefinitum I.

τύψασθαι.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

τυπείσθαι.

Futurum I.

τύψεσθαι.

Futurum II.

τυπείσθαι. b)

VI. Participia.

Præsens & Imperfectum.

τυπλόμεναι,

τυπλομένη,

τυπλόμενος.

τυπλομένης,

τυπλομένης,

τυπλομένης.

Per-

γ) Ionicè τύπῃαι, & per systolen poëticam τύπῃαι.

z) Doricè τυπώμεσθα, Æolicè τυπώμεθε, vel τυπώμεθεν.

a) Ionicè τετύπῃαι, & Æolicè τετύπῃαι.

b) Ionicè τυπείσθαι.

Perfectum & Plusquamperfectum.

τελειώσας,	τελειώσας,	τελειώσας.
τελειώσας,	τελειώσας,	τελειώσας.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

τυφάμενος,	τυφάμενη,	τυφάμενον.
τυφάμενος,	τυφάμενης,	τυφάμενος.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

τυπώμενος,	τυπώμενη,	τυπώμενον.
τυπώμενος,	τυπώμενης,	τυπώμενος.

Futurum I.

τυφόμενος,	τυφόμενη,	τυφόμενον.
τυφόμενος,	τυφόμενης,	τυφόμενος.

Futurum II.

τυπώμενος, c)	τυπώμενη,	τυπώμενον.
τυπώμενος,	τυπώμενης,	τυπώμενος.

ARTICVLVS II.

DE

CONIVGATIONE VERBORVM CIRCVM- FLEXORVM.

MEMBRVM I.

DE

CONIVGATIONE VERBORVM CIR- CVMFLEXORVM IN GENERE.

§. 155.

c) Doricè τυπώμενος, Ionicè τυπώμενος.

§. 155.

Verba circumflexa dicuntur, quæ in ultimâ habent circumflexum ex contractione ortum.

§. 156.

Verborum circumflexorum tres constitui possunt Classēs, quarum *prima* est verborum in *ω*, *secunda* est verborum in *αω*, *tertia* est verborum in *οω*. *d)*

§. 157.

In singulis Classibus *saltem* contrahuntur *Præsens* & *Imperfectum*.

§. 158.

Modus contrahendi pro varietate classium variat; sed *Temporum Deductio* & *Flexio* est eadem, quæ in Conjugatione Barytonorum, imò ferè eadem quoque Dialectorum ratio.

§. 159.

Verba prima & *secunda Classis*, quæ post contractionem manent pura, aut sunt monosyllaba, *item verba tertia Classis* vulgò dicuntur carere Aoristò II. & Futurò II. nec non Perfectò mediò. Sed

Obs. 1. ὀμῶω, *juro*, legitur in Futurò II. mediæ vocis. *e)*

2) ὀλέω,

d) Vide supra §. 116. Membrum II.

e) Extat apud Homerum Iliad. α. 233. ι. 132. φ. 373. Odyss. v. 229. In Mercur. 274. Et apud Sophoclem Antig. 22. v. 545. Occurrit

- 2) ἔχω, ἔω, habeo, f) σβέω, σβῶ, extinguo, g) σπείω, σπῶ, dico, agnoscunt Aoristum II. b)

§. 160.

In cæteris autem 1. & 2. Classis verbis, hæc Tempora, etsi varius, occurrunt, deduciturque

- a) Aoristus II. ab Imperfecto, elisis ante ον characteristicis : & α. i)

- b) Futurum II. à Præsente, extrudendo : aut

secunda persona Fut. 2. med. Compositi, ἐξομῆς jurabis.

f) Aoristus II. ἔχον, legitur Matth. XXII, 28. Πάντες ἔχον αὐτήν. Omnes habuerunt eam. Roman. XVI, 33. ἵνα καρπὸν ἵνα ἔω. Ut fructum aliquem consequar.

g) Occurrit enim Aorist. II. Act. ἔσβον, & Aorist. II. pass. ἔσβην. Apud Xen. Pæd. 8. legitur Aorist. II. Pass. compositi : Πᾶν ἀποσβήναι τὸ ἡμέτερον γένος καὶ ὄνομα. Totum nostrum genus & nomen extinctum esse. Eodem usus est Theodor. hist. Eccl. I. 3. ἀπέσβη δὲ τὸ το δόγμα καὶ ἀπαρδόθη τῇ λήθῃ. Extinctum est hoc dogma & oblivioni traditum.

h) ἔσπων, dixi, Particip. σπῶν, qui dixit.

i) Ab Imperfecto ἐφίλεον, amabam, est Aorist. II. ἐφίλον, amavi, ab Imperfecto ἠγάπαον, diligebam, fit Aoristus II. ἠγάπον, dilexi.

aut α Præsentis, & ω circumflectendo. *k)*

l) *Perfektum medium* à *Perfektô aktivô*, elisô α cum præcedente vocali. *l)*

S. 161.

Dantur verba Circumflexa, quorum

1) *quædam in duabus Classibus flecti solent*, iuntque

vel in $\epsilon\omega$ & $\alpha\omega$, I. & II. Class. *m)*

vel in $\epsilon\omega$ & $\omicron\omega$, I. & III. Class. *n)*

2) *quoddam etiam in singulis Classibus flectitur.* *o)*

MEM.

k) A Præsentē $\phi\iota\lambda\acute{\epsilon}\omega$, *amo*, est Futurum II. $\phi\iota\lambda\tilde{\omega}$, *amabo*; & à Præsentē $\alpha\gamma\alpha\pi\acute{\alpha}\omega$, *diligo*, est Fut. II. $\alpha\gamma\alpha\pi\tilde{\omega}$, *diligam*.

l) A Perfektô aktivô $\pi\epsilon\phi\acute{\iota}\lambda\eta\kappa\alpha$, *amavi*, fit Perfektum medium $\pi\acute{\epsilon}\phi\iota\lambda\alpha$, à Perfektô aktivô $\eta\gamma\acute{\alpha}\omega\eta\kappa\alpha$, *dilexi*, fit Perfektum medium $\eta\gamma\alpha\pi\alpha$.

m) $\epsilon\lambda\epsilon\acute{\iota}\omega$ & $\epsilon\lambda\epsilon\acute{\alpha}\omega$, *misereor*, $\alpha\eta\omicron\nu\acute{\epsilon}\omega$ & $\alpha\eta\omicron\nu\acute{\alpha}\omega$, *perfundo*, $\lambda\omega\phi\acute{\epsilon}\omega$ & $\lambda\omega\phi\acute{\alpha}\omega$, *cesso*, $\xi\upsilon\rho\acute{\epsilon}\omega$ & $\xi\upsilon\rho\acute{\alpha}\omega$, *rado*, $\gamma\eta\rho\acute{\epsilon}\omega$ & $\gamma\eta\rho\acute{\alpha}\omega$, *seneo*, $\sigma\upsilon\lambda\acute{\epsilon}\omega$ & $\sigma\upsilon\lambda\acute{\alpha}\omega$, *compilo*.

n) Ut $\sigma\tau\alpha\theta\mu\acute{\epsilon}\omega$ & $\sigma\tau\alpha\theta\mu\acute{\alpha}\omega$, *ad amissim exigo*, *pondero*.

o) Nempe $\kappa\nu\zeta\acute{\epsilon}\omega$, $\kappa\nu\zeta\acute{\alpha}\omega$, $\kappa\nu\zeta\acute{\omicron}\omega$, *gannio*.

MEMBRUM II.

DE
CONIVGATIONE VERBORUM CIR-
CUMFLEXORUM IN SPECIE.

DIST. I.

DE
CLASSE I.

§. 162.

Rima Classis est verborum in ω ,
quorum Characteristica *Præsentis*
est ϵ finale ω proximè præcedens,
Characteristica *Futuri* est σ , & Characteristi-
ca *Perfecti* est κ .

§. 163.

Contrahuntur in hac Classe Præsens & Im-
perfectum *modò suprà pag. 52. traditò*. Nempe

- 1) $\epsilon\epsilon$ contrahuntur in ϵ . p)
- 2) $\epsilon\omega$ contrahuntur in ϵ . q)
- 3) ϵ , sequente vocali longâ vel di-
phthongô, in illam vocalem lon-
gam aut diphthongum sequen-
tem contrahitur. r)

§. 164.

p) Ἐφίλεις, ἐφίλεις, amabas, ἐφίλει, ἐφίλει,
amabat, φίλει, φίλει, ama.

q) φιλέομεν, φιλεῖμεν, amamus, γρηγοροῖμεν,
γρηγορεῖμεν, vigilamus.

r) Ποίεω, ποιῶ, facio, ποιέεις, ποιῇς, facis,
ποιέει, ποιῇ, facit.

§. 164.

Non tamen quævis verba in ω hanc contractionem ubivis admittunt. Dissyllaba enim in ω contractionem ferè respiciunt in primâ singulari, in primâ & secundâ plurali Præsentis & Imperfecti Indicativi, f) nec non in totô Optativô & Subjunctivô. i) Imò sæpe quoque contractionem negligunt in tertiis personis singularis numeri, nec non in Infinitivô. *)

§. 165.

Deductio temporum coincidit cum deductione temporum in Conjugatione verborum barytonorum. Saltem circa deductionem Fururi I. activi à Præsentie observandum, quod, σ ante ω assumptô,

i) Dissyllaba quædam Characteristicam Præsentis, mutant in diphthongum ω . x)

R

2) Poly-

f) Πλείω, πλέομεν, πλέεσι, *navigo, navigamus, navigant*, non verò πλώ, πλέμεν, πλέεσι. Sunt tamen, qui dicunt, χείω, χῶ, σέω, σῶ. vid. p. 254.

z) Πλέοιμι, πλέοις, πλέοι &c. πλέω, πλέης, πλεῖ &c. non verò πλοῖμι, πλοῖς, πλοῖ &c. nec: πλώ, πλῆς, πλῆ &c.

u) Sic legitur πλέει, πλέειν, *navigat, navigare*.

x) E. g. θέω, *curro*, θεύσω, *curram*, νέω, *nato*, νεύσω, *natabo*, πλέω, *navigo*, πλεύσω, *navigabo*, πνέω, *spiro*, πνεύσω, *spirabo*, ῥέω, *fluo*, ῥεύσω, *fluam*, χέω, *fundo*, χεύσω, *fundam*, sed ῥέω, *dico*, facit ῥήσω, *dicam*.

2) Polysyllaba autem

a) quædam e illud vertant in η. γ)

b) quædam e retineant, & inprimis quidem, quæ ex se gignunt verba in σκω, νύω, & νύμι. z)

c) quædam verò Characteristicam Præsentis e nunc retineant, nunc mutant in η. a)

d) quæ-

γ) Ποιέω, facio, ποιήσω, faciam, Φιλέω, amo, Φιλήσω, amabo, γρηγορέω, vigilo, γρηγορήσω, vigilabo. Mutatur autem Characteristica Præsentis e in η 1) in verbis, quæ descendunt à nominibus in @, βολέω, percutio, βολήσω, percutiam, à nomine βόλ@, jactus. Μογέω, laboro, μογήσω, laborabo, à nomine μόγ@, labor. 2) Inprimis in verbis à nominibus compositis descendentibus, ut οἰκονομέω, sum dispensator, οἰκονομήσω, dispensator ero, ab οἰκονόμ@, dispensator, φιλοσοφέω, philosophor, φιλοσοφήσω, philosophabor, à nomine φιλόσοφ@, Philosophus, qui sapientiæ studio deditus est.

z) Αἰώ, cubo, αἰέσω, cubabo, αἰδέω, ad reverentiam adducō, αἰδέσω, ad reverentiam adducam, αἰκέω, medeor, αἰκίσω, medebor, ἀλέω, molo, ἀλέσω, molam, ἀρκέω, sufficio, ἀρκέσω, sufficiam, ζέω, ferveo, ζέσω, fervebo, ξέω, rado, polio, ξέσω, radam, poliam, ὀλέω, perdo, ὀλέσω, perdam, τελέω, perficio, τελέσω, perficiam, τέρεω, terebro, torno, τριγίσω, terebrabo, τρίω, tremo, τρέσω, tremam.

a) E.g. Αἰνίω, laudo, αἰνίσω, & αἰνήσω, laus

- d) quædam etiam faciant Futurum more verborum Barytonorum. b)
e) quædam denique formant Futurum tam more Barytonorum, quàm more Circumflexorum. c)

§. 166.

Flexio Temporum itidem coincidit cum *Flexione verborum Barytonorum*, saltem observetur in Præsente & Imperfecto ratio contrahendi juxta ea, quæ hætenus dicta fuerunt. Paradigmatis loco esto φιλέω, amo, diligo, cujus flexio per singulas voces ita fieri potest:

I. Activi Flexio

In Indicativo.

Præsens.

Singul. Φιλέω, ὦ φιλέεις, εἰς, Φιλίει, εἶ.

R 2

Dual.

dabo, καλέω, voco, καλέσω & καλήσω, vocabo, πονέω, laboro, πονέσω, & πονύσω, laborabo, Φορέω, fero, Φορέσω, & Φορήσω, feram, Φρονέω, sapio, Φρονέσω, & Φρονήσω, sapiam. Observa: πονέω, laboro, habet in Futuro πονέσω, si ad corpus referatur, πονήσω verò, si ad animum referatur, sic κορέω, saturo, facit κορέσω, aut κορέω, mundo, facit κορήσω.

b) E. g. ὠθέω, trudo, pello, ὠσω, trudam, pel- lam, perinde ut ὠθω, ὠσω.

c) Στυγέω, odio habeo, στυγήσω, & στήξω, odio habebo, δοκέω, videor, δοκήσω & δόξω, videbor, ἀλιξέω, defendo, ἀλιξήσω & ἀλίξω, defendam.

Dual. φιλέειον, εἶτον, φιλέειον, εἶτον.
Plur. φιλέομεν, ἔμην, ^{d)}φιλέετε, εἶτε, φιλέετε, ἔσι. ^{e)}

Imperfectum.

Singul. ἐφίλειον, ^{f)}ἐφίλεις, εἰς, ^{g)}ἐφίλει, εἰ. ^{h)}
Dual. ἐφιλέειον, εἶτον, ἐφιλέετην, ἡτήν.
Plur. ἐφιλέομεν, ἔμεν, ⁱ⁾ἐφιλέετε, εἶτε, ἐφίλειον, ^{υν}.

Perfectum.

Singul. πεφίληκα, πεφίληκας, πεφίληκε. ^{k)}
Dual. πεφιλήκατον, πεφιλήκατον.
Plural. πεφιλήκαμεν, πεφιλήκατε, πεφιλήκασι.

Plusquamperfectum.

Singul. ἐπεφιλήκειν, ἐπεφιλήκεις, ἐπεφιλήκει. ^{k)}
Dual. ἐπεφιλήκειτον, ἐπεφιληκεῖτην.
Plural. ἐπεφιλήκαμεν, ἐπεφιλήκατε, ἐπεφιλήκασαν.

Aorist-

^{d)} Doricè dicitur, φιλεῦμεν, φιλέμεν, φιλεῦμεν.

^{c)} Doricè est, φιλέοντι, φιλέντι, φιλεῦντι.

^{f)} Ionicè & Poëticè φίλεσκον, φίλεσκες, φίλεσκε, &c. item, φιλέεσκον, ες, ε. &c. Doricè autem dicunt, ἐφίλειον.

^{g)} Doricè dicitur ἐφίλης.

^{h)} Doricè est ἐφίλη.

ⁱ⁾ Doricè dicitur nunc ἐφιλέμεν, nunc ἐφιλεῦμεν.

^{k k k k k)} In his omnibus eadem est Dialectorum ratio, quæ est in verbis Barytonis.

Aoristus I. seu Indefinitum I. k)

<i>Singul.</i>	Ἐφίλησα,	ἐφίλησας,	ἐφίλησε. k)
<i>Dual.</i>		ἐφιλήσατον,	ἐφιλησάτην.
<i>Plural.</i>	Ἐφιλήσαμεν,	ἐφιλήσατε,	ἐφίλησαν.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

<i>Singul.</i>	Ἐφίλον,	ἔφιλες,	ἔφιλε. k)
<i>Dual.</i>		ἐφίλετον,	ἐφιλέτην.
<i>Plural.</i>	Ἐφίλομεν,	ἐφίλετε,	ἔφιλον.

Futurum I.

<i>Singul.</i>	Φιλήσω,	Φιλήσεις,	Φιλήσει. k)
<i>Dual.</i>		Φιλήσετον,	Φιλήσετην.
<i>Plural.</i>	Φιλήσομεν,	Φιλήσετε,	Φιλήσεσι.

Futurum II.

<i>Singul.</i>	Φιλῶ	φιλεῖς,	φιλεῖ.
<i>Dual.</i>		φιλεῖτον,	φιλεῖτην.
<i>Plural.</i>	Φιλῶμεν,	φιλεῖτε,	φιλεῖσι.

II. In Imperativō.

Præsens & Imperfectum.

<i>Singul.</i>	Φίλει, ει,	Φιλεέτω,	είτω. l)
<i>Dual.</i>	Φιλέετον, εἶτον,	Φιλεέτων,	είτων.
<i>Plur.</i>	Φιλέετε, εἴτε,	Φιλεέτωσαν,	είτωσαν. m)

Perfectum & Plusquamperfectum. n)

<i>Singul.</i>	Πεφίληκε,	πεφιληκέτω.	
		R 3	<i>Dual.</i>

l) Dores dicunt, φιλήτω.

m) Atticè dicitur, φιλέντων.

n n n) In his singulis temporibus eadem quo-

Dual.	Πεφιλῆκεῖν,	πεφιλῆκέτων,
Plur.	Πεφιλῆκεῖε,	πεφιλῆκέτωσαν.

Aoristus I. seu Indefinitum I. n)

Singul.	Φίλησον,	φιλησάτω.
Dual.	Φιλήσατον,	φιλησάτων.
Plural.	Φιλήσατε,	φιλησάτωσαν.

Aoristus II. seu Indefinitum II. n)

Singul.	Φίλε,	φιλέτω.
Dual.	Φίλειον,	φιλέτων.
Plural.	Φίλειε,	φιλέτωσαν.

III. In Optativō.

Præsens & Imperfectum.

Singul.	Φιλέοιμι, οἶμι,	Φιλέοις, οἷς,	Φιλέοι, οἱ. ο)
Dual.		Φιλέοιεν, οἶον,	Φιλεοίτην, οίτην.
Plural.	Φιλέοιμεν, οἶμεν,	Φιλέοιτε, οἷτε,	Φιλέοιεν, οἷεν.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Singul.	Πεφιλῆκοιμι,	πεφιλῆκοις,	Πεφιλῆκοι.
			Dual.

que est ratio Dialectorum, quæ observata fuit
suprà in Flexione verborum barytonorum.

o) Attici Præsens & Imperfectum Optativi
ita flectunt :

Singul.	Φιλοῖν,	Φιλοῖς,	Φιλοῖ.
Dual.		Φιλοῖην,	Φιλοῖήτην.
Plural.	Φιλοῖμεν,	Φιλοῖτε,	Φιλοῖσαν, it. Φιλοῖεν.

Sed Doræ & Æoles hanc tradunt flexionem in

Sing.	Φιλῶν,	Φιλῶς,	Φιλῶ.
Dual.		Φιλῶην,	Φιλῶήτην.
Plural.	Φιλῶμεν,	Φιλῶτε,	Φιλῶσαν, it. Φιλῶεν.

Dual. πεφιλήκοῖον, πεφιληκοῖτην.
Plural. Πεφιλήκοιμεν, πεφιλήκοιτε, πεφιλήκοιεν.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Singul. φιλήσαιμι, *p)* φιλήσας, φιλήσαι.
Dual. φιλήσαιον, φιλησαῖτην.
Plural. φιλήσαιμεν, φιλήσαιτε, φιλήσαιεν.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Singul. φίλοιμι, φίλοις, φίλοι.
Dual. φίλοιον, φιλοῖτην.
Plural. φίλοιμεν, φίλοιτε, φίλοιεν.

Futurum I.

Singul. φιλήσοιμι, φιλήσοις, φιλήσοι.
Dual. φιλήσοιον, φιλησάιτην.
Plural. φιλήσοιμεν, φιλήσοιτε, φιλήσοιεν.

Futurum II.

Singul. φιλοῖμι, φιλοῖς, φιλοῖ.
Dual. φιλοῖον, φιλοῖτην.
Plural. φιλοῖμεν, φιλοῖτε, φιλοῖεν.

IV. In Subjunctivō.

Præsens & Imperfectum.

Singul. φιλέω, ᾧ φιλέης, ῆς. φιλήη, ῆ.
Dual. φιλέηον, ῆτον, φιλέηον, ῆτον.
Plural. φιλέωμεν, ᾧμεν, *q)* φιλέητε, ᾗτε, φιλέωσι, ᾧσι. *r)*

R 4

Per-

p) Æolicè ita flectitur Aoristus I. Sing. φιλήσεια, φιλείσειας, φιλήσειε &c.

q) Doricè dicitur φιλωμες.

r) Doricè est φιλωῖν. Et sic Doricè dicitur

Perfectum & Plusquamperfectum.

<i>Singul.</i>	πεφιλήκω,	πεφιλήκης,	πεφιλήκη.
<i>Dual.</i>		πεφιλήκετον,	πεφιλήκητον.
<i>Plural.</i>	πεφιλήκωμεν,	πεφιλήκυτε,	πεφιλήκωσι.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

<i>Singul.</i>	φιλήσω,	φιλήσης,	φιλήση.
<i>Dual.</i>		φιλήσητον,	φιλήσητον.
<i>Plural.</i>	φιλήσωμεν,	φιλήσητε,	φιλήσωσι.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

<i>Singul.</i>	φίλω,	φίλης,	φίλη.
<i>Dual.</i>		φίλητον,	φίλητον.
<i>Plural.</i>	φίλωμεν,	φίλητε,	φίλωσι.

§. In Infinitivō.

Præsens & Imperfectum.

φιλέειν, φιλεῖν. 1)

Perfectum & Plusquamperfectum.

πεφιληκέναί. 2)

Aoristus I. seu Indefinitum I.

φιλήσαι. 3)

Aori-

in singulis 1. & 3. personis Plural. reliquorum temporum Subjunctivi, πεφιλήκωμες, πεφιλήκωντε, φιλήσωμες, φιλήσωντε, φίλωμες, φίλωντε.

1) Ionicè, φιλέμεν. Doricè φιλέν, Atticè & Doricè φιλέμεναι, Æolicè φίλες, φίλην.

2) Ionicè πεφιληκέμεν, Atticè autem πεφιληκέμεναι.

3) Ionicè φιλησέμεν, Atticè φιλησέμεναι.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

φιλέειν. x)

Futurum I.

φιλήσειν. y)

Futurum II.

φιλέειν. z)

6) Participia.

Præsens & Imperfectum.

φιλέων, ὢν, φιλέουσα, ὤσα, a) φιλέον, ἔν.
φιλέοντι, ὄντι, b) φιλεούσης, ὄσης, c) φιλέοντι, ὄντι.

Perfectum & Plusquamperfectum.

πεφιληκώς, d) πεφιληκῶσα, πεφιληκός.
πεφιληκότῃ, πεφιληκῆας, πεφιληκότῃ.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

φιλήσας, φιλήσασα, φιλήσαν. e)
φιλήσαντι, φιλησάσης, φιλήσαντι.

R S

Aorist-

x) Ionicè φιλέειν & φιλέμιν, Atticè φιλέμεναι, Æolicè φιλήν, Doricè φιλέν.

y) Ionicè φιλησέμεν, Atticè φιλησέμεναι.

z) Futurum II. iisdem gaudet Dialectis, quas habet Aoristus II.

a) Dores dicunt φιλεῶσα.

b) Doricè est φιλεῶντι.

c) Doricè φιλεούσης.

d) Æolicè est πεφιλήπων.

e) Æolicè φιλήσας, φιλήσασα, φιλήσαντο.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

φι' ὦν,	Φιλῆσα, f)	Φιλόν.
Φιλόνη©,	Φιλῆσης,	Φιλόνη©.

Futurum I.

φιλήσων,	Φιλήσασα, g)	Φιλήσον.
Φιλήσωνη©,	Φιλησέσης,	Φιλήσωνη©.

Futurum II.

φι' ὦν,	Φιλῆσα,	Φιλήν.
Φι' ἔνη©,	Φιλέσης,	Φιλήνη©.

H. Flexio Passivi.

1) In Indicativō.

Præsens.

<i>Sing.</i>	Φιλέομαι, εἶμαι, b)	Φιλήη, ἦ,	Φιλέεαι, εἴται.
<i>Dual.</i>	Φιλόμεθον, ἐμεθον,	Φιλέεσθον, εἴσθον,	Φιλέεσθον, εἴσθον.
<i>Plural.</i>	Φιλόμεθα, ἐμεθα, i)	Φιλέεσθε, εἴσθε,	Φιλέονηται, ἔνεται. k)

Imperfectum.

<i>Sing.</i>	Ἐφιλέομην, l)	ἐμην,	ἐφιλέε, ἔ,	ἐφιλέεσθε, εἴτο.
				<i>Dual.</i>

f) Dores etiam dicunt φιλοῖσα.

g) Doricè φιλήσοισα, & φιλήσωσα.

b) Doricè dicitur φιλεῦμαι.

i) Doricè est φιλεύμεθα.

k) Dores dicunt φιλεῦνται.

l) Iones Imperfectum ita flectunt in

Singulari φιλεσκόμην, φιλέσκεο, φιλέσκειο.

Dual. Ἐφι εόμεθοι, ἔμεθον, ἐφιλέεσθιν, εἶσθον,
ἐφιλέεσθην, εἶσθην.

Plur. Ἐφιλέομεθα, ἔμεθα, ἐφιλέεσθε, εἶσθε,
ἐφιλέοντο, ἔντο.

Perfectum.

Sing. Πεῖλῃμαι, πεφίλησαι, πεφίληται.

Dual. πεφιλήμεθον, πεφίλησθον, πεφίλησθον.

Plur. πεφιλήμεθα, m) πεφίλησθε, πεφίληνται. n)

Plusquamperfectum.

Sing. Ἐπεφίλημην, ἐπεφίλησο, ἐπεφίλητο.

Dual. ἐπεφίλημεθον, ἐπεφίλησθον, ἐπεφίλησθην.

Plur. ἐπεφιλήμεθα, o) ἐπεφίλησθε, ἐπεφίληντο.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Singul. Ἐφίλησθην, ἐφίλησθης, ἐφίλησθ. p)

Dual. ἐφίλησθητον, ἐφίλησθήτην.

Plur.

Dual. φιλεσκόμεθον, φιλέσκεσθον, φιλεσκέσθην.

Plural. φιλεσκόμεθα, φιλέσκεσθε, φιλέσκοντο.

Ionicè dicitur etiam φιλεεσκόμην &c. Pro ἐφίλη-
μην Diores etiam dicunt ἐφιλεύμην.

m) Doricè & Ionicè πεφιλήμεθα, Æolicè πε-
φιλήμεθε, & πεφιλήμεθεν.

n) Ionicè περιλέαται.

o) Doricè & Ionicè ἐπεφιλήμεθα, Æolicè au-
tem ἐπεφιλήμεθε, & ἐπεφιλήμεθεν.

p) Æolicè & Poëticè, φίλησθε.

Plur. ἐφιλήθημεν, ἐφιλήθητε, ἐφιλήθησαν. *q)*

Aoristus II. seu indefinitum II.

Sing. ἐφίλην, ἐφίλης, ἐφίλη. *r)*

Dual. ἐφίλητον, ἐφίλητην.

Plural. ἐφίλημεν, ἐφίλητε, ἐφίλησαν.

Futurum I.

Sing. φιληθήσομαι, φιληθήσῃ, *ς)* φιληθήσεαι.

Dual. φιληθήσόμεθον, φιληθήσεσθον, φιληθήσεσθον.

Plur. φιληθήσόμεθα, *ι)* φιληθήσεσθε, φιληθήσονται. *κ)*

Futurum II.

Sing. φιλήσομαι, φιλήσῃ, φιλήσεαι. *χ)*

Dual. φιλησόμεθον, φιλήσεσθον, φιλήσεσθον.

Plur. φιλησόμεθα, φιλήσεσθε, φιλήσονται.

Paulò post Futurum.

Sing. πεφιλήσομαι, πεφιλήσῃ, πεφιλήσεαι. *xx)*

D. πε-

q) Æolicè & Boeoticè, ἐφιλήθην, & ἐφίληθεν, Doricè verò ἐφίληθαν.

r) Eadem hîc occurrunt Dialecti, quæ in Aoristô I.

ς) Atticè φιληθήσει, Ionicè autem φιληθήσεαι.

ι) Doricè φιληθήσόμεθα, Æolicè autem φιληθήσόμεθε, & φιληθήσόμεθεν.

κ) Ionicè & Poeticè φιληθήσείαται.

xx) In Futurô II. & paulò post Futuro eadem occurrunt Dialecti, quæ in Futuro I.

D. πεφιλησόμεθον, πεφιλήσεσθον, πεφιλήσεσθον
Plur. πεφιλησόμεθα, πεφιλήσεσθε, πεφιλήσουνται.

2) In Imperativō.

Præsens & Imperfectum.

Sing. φιλέω, εἶ, 1) φιλεέσθω, εἰσθω.

Dual φιλέεσθον, εἰσθον, φιλεέσθων, εἰσθων.

Plur. φιλίεσθε, εἰσθε, φιλεέστωσαν, εἰστωσαν. 2)

Perfectum & Plusquamperfectum.

Singul. Πεφίλησθαι, πεφιλήσθαι,

Dual. πεφίλησθον, πεφιλήσθων.

Plural. πεφίλησθε, πεφιλήσθωσαν.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Singul. φιλήσῃς, φιληθήτω.

Dual. φιλήσῃον, φιληθήτων.

Plural. φιλήσῃτε, φιληθήτωσαν.

Aorist. II.

Singul. φίληθι, φιλήτω.

Dual. φίλητον, φιλήτωρ.

Plural. φίλητε, φιλήτωσαν.

3) In Optativō.

Præsens & Imperfectum.

Sing. φιλεοίμην, οἴμην, φιλέοιο, οἶο, φιλέοις, οἶτο.

Dual.

1) Diores dicunt φιλεῖν.

2) Atticè dicitur φιλεῖσθων.

Dual. φιλεοίμεθον, οίμεθον, φιλέοισθον, οἷσθον,
φιλεοίσθην, οἷσθην.

Plural. φιλεοίμεθα, οίμεθα, ^{a)} φιλέοιθε, οἷθε,
φιλέοιντο, οἷντο. ^{b)}

Perfectum & Plusquamperfectum.

Sing. πεφιλήμεν, πεφιλήθ, πεφιλήτω.

Dual. πεφιλήμεθον, πεφιλήσθον, πεφιλήσθην.

Plur. πεφιλήμεθα, πεφιλήσθε, πεφιλήντο.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing. φιληθείην, φιληθείης, φιληθείη.

Dual. φιληθείητον, φιληθείήτην.

Plur. φιληθείμεν, ^{c)} φιληθείτε, φιληθείσαν.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Sing. φιλείην, φιλείης, φιλείη.

Dual. φιλείητον, φιλειήτην.

Plur. φιλείμεν, ^{d)} φιλείτε, φιλείσαν.

Futurum I.

Sing. φιληθήσοίμην, φιληθήσῃς, φιληθήσῃτο.

D. φι-

a) Doricè & Ionicè φιλοίμεθα, Æolicè φιλοίμεθε, & φιλοίμεθεν.

b) Ionicè φιλοίατο

c) Per syncopen etiam dicitur φιληθείμεν, φιληθείτε, 'φιληθείεν.

d) Per syncopen sic flectitur Pluralis: φιλείμεν, φιλείτε, φιλείεν.

D. Φιληθησοίμεθον, Φιληθήσοισθον, Φιληθήσοισθην.

P. Φιληθησοίμεθα, ^{e)} Φιληθήσοισθε, Φιληθήσονται. ^{f)}

Futurum II.

Sing. Φιλησοίμην, Φιλήσοιο, Φιλήσοιτο.

Dual. Φιλησοίμεθον, Φιλήσοισθον, Φιλησοισθην.

Plur. Φιλησοίμεθα, Φιλήσοισθε, Φιλήσονται.

Paulò post Futurum.

Sing. Πεφιλησοίμην, πεφιλήσοιο, πεφιλήσοιτο.

Dual. πεφιλησοίμεθον, πεφιλήσοισθον, πεφιλησοισθην.

Plur. πεφιλησοίμεθα, πεφιλήσοισθε, πεφιλήσονται.

4) In Subjunctivò.

Præsens & Imperfectum.

Sing. Φιλέωμαι, ᾠμαι, Φιλέῃ, ῃ, ^{g)} Φιλέῃαι, ῃται.

Dual. Φιλεῶμεθον, ἀμεθον, Φιλέῃσθον, ῃσθον.

Φιλέῃσθον, ῃσθον.

Plur.

^{e)} Doricè Φιληθησοίμεθα, & Æolicè Φιληθησοίμεθε, & Φιληθησόμεθεν. Sic quoque in primâ Plural. Futuri II, & paulò post Futuri.

^{f)} Ionicè Φιληθησοίατο. Ita quoque in 3. Plur. Futuri II. & paulò post Futuri.

^{g)} Ionicè dicitur, Φιλέαι,

Plur. Φιλέωμεθα, ὠμεθα, ^{b)} Φιλέησθε, ἤσθε,
Φιλέωται, ὠνται.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Sing. Περιλῶμαι, ^{k)} περιλῆ, περιλῆται.
Dual. περιφιλώμεθον, περιφιλῆσθον, περιφιλῆσθον.
Plur. περιφιλώμεθα, ⁱ⁾ περιφιλῆσθε, περιφιλῶνται.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing. Φιληθῶ, ^{k)} φιληθῆς, φιληθῆ.
Dual. φιληθῆτον, φιληθῆτον.
Plur. φιληθῶμεν, ^{l)} φιληθῆτε, φιληθῶσι.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Singul. Φιλῶ, φιλῆς, φιλῆ.
Dual. φιλῆτον, φιλῆτον.
Plur. Φιλῶμεν, φιλῆτε, Φιλῶσι.

5) In Infinitivō.

Præsens & Imperfectum.

Φιλέεσθαι, φιλεῖσθαι.

Perfectum & Plusquamperfectum.

περιφιλῆσθαι.

Aori-

^{b)} Doricè φιλώμεθα, & Æolicè φιλώμεθε & φιλώμεθεν.

ⁱ⁾ Eædem hîc dantur Dialecti, quæ in prima Pluralis Præsentis & Imperfecti.

^{k)} Ionicè flectitur, φιληθέω, φιληθέης, φιληθέη &c.

^{l)} Doricè dicitur, φιληθῶμεν.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

φιληθῆναι. m)

Aoristus II. seu Indefinitum II.

φιλήναι. n)

Futurum I.

φιληθήσεσθαι.

Futurum II.

φιλήσεσθαι.

Paulò post Futurum.

πεφιλήσεσθαι.

6) Participia.

Præsens & Imperfectum.

φιλεόμεναι, ἔμεναι, φιλομένη, ἔμενη, Φι-
λεόμενον, ἔμενον.

φιλομέναι, ἔμεναι, φιλομένης, ἔμενης, Φι-
λεομέναι, ἔμεναι.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Πεφιλημέναι, πεφιλημένη, πεφιλημένον.
πεφιλημέναι, πεφιλημένης, πεφιλημέναι.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

φιληθεῖς, φιληθεῖσα, φιλειθέν.
φιληθέντες, φιληθείσης, φιλειθέντες.

S

Aorist.

m) Ionicè φιληθῆμεν, Atticè φιληθήμεναι.

n) Ionicè φιλήμεν, Atticè φιλήμεναι.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Φιλείς,	Φιλεῖσα,	Φιλέν.
Φιλένῃς,	Φιλείσης,	Φιλένῃς.

Futurum I.

Φιληθυσόμεναι,	Φιληθυσομένη,	Φιληθυσόμενοι.
Φιληθυσόμενα,	Φιληθυσομένης,	Φιληθυσόμενε.

Futurum II.

Φιλησόμεναι,	Φιλησομένη,	Φιλησόμενοι.
Φιλησομέναι,	Φιλησομένης,	Φιλησομέναι.

Paulò post Futurum.

Πεφιλησόμεναι,	Πεφιλησομένη,	Πεφιλησόμενοι.
Πεφιλησόμενα,	Πεφιλησομένης,	Πεφιλησόμενε.

III. Flexio Medii.

1) In Indicativò.

Præsens & Imperfectum flexuntur
ut in Passivò.

Perfectum.

Singul.	Πέφιλα,	Πέφιλας,	Πέφι'ε.
Dual.		Πεφίλατον,	Πεφί'ατον.
Plural.	Πεφίλαμεν, o)	Πεφίλατε,	Πεφίλασι. p)

Plusquamperfectum.

Singul.	Ἐπεφίλει, q)	Ἐπεφίλεις,	Ἐπεφίλη. r)
			Dual.

o) Doricè dicitur Πεφίλαμεν.

p) Bæoticè est Πέφιλαν.

q) Ionicè Ἐπεφίλεα, & Atticè Ἐπεφίλη.

r) Ionicè Ἐπεφίλεις, Atticè Ἐπεφίλη.

Dual. ἐπεφίλειον, ἐπεφίλειτν.

Plural. ἐπεφίλειμεν, ε) ἐπεφίλειτε, ἐπεφίλεισαν. ε)

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Singul. ἐφιλήσαμην, ἐφιλήσω, u) ἐφιλήσατο.

Dual. ἐφιλήσαμεθον, ἐφιλήσατον, ἐφιλήσατον.

Plural. ἐφιλήσαμεθα, x) ἐφιλήσατε, ἐφιλήσαντο. y)

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Singul. ἐφίλομην, γ) ἐφίλε, z) ἐφίλετο.

Dual. ἐφίλομεθον, ἐφίλετον, ἐφίλετον.

Plural. ἐφίλομεθα, a) ἐφίλετε, ἐφίλοντο.

Futurum I.

Singul. φιλήσομαι, b) φιλήσῃ, c) φιλήσεια.

Dual. φιλήσομεθον, φιλήσετον, φιλήσετον.

S 2

Plural.

f) Doricè ἐπεφίλειμεν.

t) Att. ἐπεφίλεισαν, & neglecto i initiali πεφίλεισαν.

u) Ionicè ἐφιλήσαο, & Doricè ἐφιλήσα.

x) Doricè ἐφιλήσαμεθα.

y) Ionicè Aoristus I. sic flexitur: φιλήσασκόμεν, φιλήσασκεο, φιλήσασκετο, φιλήσασκόμεθον, φιλήσασκετον, &c.

γ) Ionicè Aor. II. sic flexitur: φιλέσκόμεν, φιλέσκεο, φιλέσκετο, φιλέσκόμεθον, φιλέσκετον, &c.

z) Ionicè ἐφίλεο, & Doricè ἐφίλεν.

a) Doricè & Ionicè ἐφίλομεθον, & Eolicè ἐφίλομεθε, item, ἐφίλομεθεν.

b) Doricè φιλήσομαι & φιλήσευμαι, unde 3. pl. φιλήσευνται.

c) Ionicè φιλήσεια, & Atticè φιλήσει.

Plural. Φιλησόμεθα, ^{d)} φιλήσεθε, φιλήσονται.

Futurum II.

Singul. φιλέμαι, ^{e)} φιλή, ^{f)} φιλείται.

Dual. φιλέμεθον, φιλείσθον, φιλείσθον.

Plural. φιλέμεθα, ^{g)} φιλείθε, φιλένται.

2) In Imperativō.

Præfens & Imperfectum ut in Passivo.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Singul. Πέφιλε, πεφιλέτω.

Dual. πεφίλετον, πεφιέτων.

Plural. πεφίλετε, πεφιλέτωσαν.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Singul. φίλησαι, φίλησάτω.

Dual. φιλήσασθον, φίλησάσθων.

Plural. φιλήσαθε, φίλησάτωσαν. ^{h)}

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Singul. φίλῃ, ⁱ⁾ φιλέσθω.

Dual. φίλεσθον, φιλέσθων.

Plural. φίλεσθε, φιλέσθωσαν. ^{k)}

3) In

^{d)} Doricè & Ionicè Φιλησόμεθα

^{e)} Doricè φι'εῦμαι

^{f)} Atticè Φιλεί.

^{g)} Doricè φιλέμεθα, Æolicè φιλέμεθε & Φιλέμεθεν.

^{h)} Atticè dicitur πεφιλάσθων.

ⁱ⁾ Doricè est φιλεῦ.

^{k)} Attici dicunt φιλέσθων.

3) In Optativô.

Præsens & Imperfectum ut in Passivo.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Singul. Πεφίλοιμι, πεφίλοις, πεφίλοι.

Dual. πεφίλοιτον, πεφιλοίτην.

Plural. πεφίλοιμεν, ^{l)} πεφίλοιτε, πεφίλοιεν.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Singul. φιλησάμην, ^{m)} φιλήσαιο, φιλήσαιτο.

Dual. φιλησάμεθον, φιλήσαισθον, φιλησάσθην.

Plur. φιλησάμεθα, φιλήσαιτε, φιλήσαιντο. ⁿ⁾

Aoristus II. Indefinitum II.

Singul. φιλοίμην, ^{o)} φίλοιο, φίλοιτο.

Dual. φιλίμεθον, φίλοισθον, φιλοίσθην.

Plural. φιλοίμεθα, ^{p)} φίλοιτε, φίλουντο. ^{q)}

Futurum I.

Singul. φιλησόμεν, φιλήσαιο, φιλήσαιτο.

Dual. φιλησόμεθον, φιλήσαισθον, φιλησάσθην.

S 3

Plur.

l) Doricè dicitur πεφίλοιμες.

m) Doricè φιλησάμαν.

n) Ionicè φιλησάιατο.

o) Doricè dicitur φιλόιμαν.

p) Doricè φιλοίμεθα, Æolicè φιλοίμεθε, φιλοίμεθεν.

q) Ionicè dicitur φιλόιατο.

Plur. φιλησόμεθα, ⁷⁾ φιλήσασθε, φιλήσονται. ¹⁾

Futurum II.

Singul. φιλοίμην, φιλοῖο, φιλοῖτο.

Dual. φιλόμεθον, φιλοῖσθον, φιλόισθην.

Plur. φιλόμεθα, ²⁾ φιλοῖσθε, φιλοῦντο. ³⁾

4) In Subjunctivō.

Præsens & Imperfectum flectuntur
ut in Passivo.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Singul. πεφίλω, πεφίλης, πεφίλη. ^{x)}

Dual. πεφίλητον, πεφίλητον.

Plural. πεφίλωμεν, ^{y)} πεφίλητε, πεφίλωσι.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Singul. φιλήσωμαι, φιλήση, ^{z)} φιλήσηται.

Dual. φιλησώμεθον, φιλήσησθον, φιλήσησθον.

Plural. φιλησώμεθα, ^{a)} φιλήσηθε, φιλήσονται.

Aorist-

⁷⁾ Doricè φιλησοίμεθα, & Æolicè φιλησοίμεθε, & φιλησοίμεθεν.

¹⁾ Ionicè φιλησοίατο.

²⁾ Dorice & Æolice ut in Futuro I.

³⁾ Ionicè ut in Futuro I.

^{x)} Ionicè dicitur πεφίλησα.

^{y)} Doricè πεφίλωμες.

^{z)} Ionicè dicitur φιλήσηαι, & per systolen φιλήσαι.

^{a)} Doricè φιλησώμεθα, Æolicè φιλησώμεθε vel φιλησώμεθεν.

Aoristus II seu Indefinitum II.

Singul.	Φίλωμαι,	Φίλη, ^{b)}	Φίληται.
Dual.		Φίλητον,	Φίλητον.
Plural.	Φίλωμεν, ^{c)}	Φίλητε,	Φίλωσι.

5.) In Infinitivô.

Præsens & Imperfectum ut in Passivo.

Perfectum & Plusquamperfectum.

πεφιλέναι. ^{d)}

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Φιλήσασθαι.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Φιλέσθαι.

Futurum I.

Φιλήσεσθαι.

Futurum II.

Φιλείσθαι.

6.) Participia.

Præsens & Imperfectum ut in Passivo.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Πεφιλώς,	πεφιλῶα,	πεφιλός.
πεφιλότης,	πεφιλῶας,	πεφιλότης.

S 4

Aorist-

b) Ionicè dicitur Φίληται.

c) Doricè est φιλώμεθα, Æolicè φιλώμεθε & φιλώμεθεν.

d) Ionicè πεφιλέμεν & Æolicè πεφιλέμενα.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Φιλησάμεν @,	Φιλησαμένη,	Φιλησάμενον.
Φιλησαμένε,	Φιλησαμένης,	Φιλησαμένε.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Φιλόμει @,	Φιλομένη,	Φιλόμενον.
Φιλομένε,	Φιλομένης,	Φιλομένε.

Futurum I.

Φιλησόμει @,	Φιλησομένη,	Φιλησόμενον.
Φιλησομένη,	Φιλησομένης,	Φιλησομένε.

Futurum II.

Φιλέμει @,	Φιλεμένη,	Φιλέμενον.
Φιλεμένε,	Φιλεμένης,	Φιλεμένε.

DIST. II.

DE

CLASSE II.

VERBORVM CIRCVMFLEXORVM.

§. 167.

Secunda Classis est verborum in αω, quorum Characteristica Præsentis est α, finale ω proximè præcedens, Characteristica Futuri est σ, & Characteristica Perfecti est η.

§. 168.

Contrahuntur autem in hac Classe *Præsens* & *Imperfectum*, modò pag. 41. & seq. traditò. Scilicet

1) α,

1) α, sequente o vel ω, contrahitur in ω; ε) sequente aliâ verò vocali, in α. f)

2) ι, sicubi occurrit, subscribitur; g)

3) υ verò extruditur. h)

Obs. 1) Dissyllaba κλάω, pro κλαίω, fleo, & κᾶω pro καίω, uro, non contrahuntur in κλαῶς, κᾶς; sed, neglectâ contractione flectuntur κλάεις, κάεις.

2) Dores αι & αει contrahunt in η, quod imitantur Attici in quatuor verbis, nempe in ζάω, vivo, διψάω, sitio, πεινάω, esurio, & χεράομαι, uxor. Vid. Sect. I. Cap. II. §. II. p. 52.

§ 169.

Deductio Temporum coincidit cum deductione Temporum in Conjugatione verborum Barytonorum. Tantum circa deductionem Futuri I. activi à Præsente tenendum, quod, σ ante ω assumptō,

1) quædam Characteristicam Præsentis α mutant in η. i)

§ 5

2) quæ-

e) βοάω, βοῶ, βοάομεν, βοῶμεν.

f) ἐβόαις, ἐβόας, ἐβόαι, ἐβόα, ἐβοάετον, ἐβοᾶτον, ἐβοαέτην, ἐβοάτην.

g) βοάεις, βοᾷς, βοάει, βοᾷ.

h) βοάεσι, βοῶσι.

i) βοάω, clamo, βοήσω, clamabo, ἀγαπάω, diligo, ἀγαπήσω, diligam.

2) quædam α retineant, inprimis

a) quæ ante α Præsentis habent α vel ι. k)

b) quæ in λάω & ράω præcedente vocali exeunt. l)

c) quæ sunt dissyllaba, ex quibus non nascuntur verba in μι. m)

d) quæ ex se gignunt defectiva in ανω, αννύω, vel άσχω. n)

3) quædam, more Æolibus recepto, ad Characteristicam Præsentis assument

k) Εάω, sino, έάσω, sinam, κοιτάω, laboro, κοιτάσω, laborabo.

l) Γελάω, video, γελάσω, videbo, έλάω, agito, έλάσω, agitabo, έράω, amo, έράσω, amabo, όράω, video, όράσω, videbo, περάω, trajicio, περάσω, trajiciam, πειράω, conor, πειράσω, conabor, φυράω, misceo, φυράσω, miscebo, Φωράω, deprehendo, Φωράσω, deprehendam, χαλάω, laxo, χαλάσω, laxabo.

m) Δράω, facio, δράσω, faciam, θλάω, frango, θλάσω, frangam, σπαω, vello, σπάσω, vellam, Φλάω, tundo, Φλάσω, tundam.

n) Κεράω, five κεραννύω, misceo, κεράσω, miscebo, γηράω, five γηρασκω, senesco, γηράσω, senesciam. Πείάω, five πειαννύω, pando, πείάσω, pandam, Φθάω, five Φθάνω, pervenio, Φθάσω, perveniam.

mant u. o.)

4) quædam Characteristicam Præsen is
nunc retineant, nunc in n mutant. p)

§. 170.

Flexio est eadem, quæ est verborum Ba-
rytonorum, saltem in Præsente & Imperfecto
modus contrahendi probè teneatur. Exem-
pli locò esse potest τιμάω, honoro, cujus fle-
xio per singulas voces ita fieri potest:

I. Activi Flexio.

1) In Indicativò.

Præsens.

Sing. Τιμάω, ὦ q) τιμάεις, αἶ, τιμάει, εἶ.

Dual. τιμάετε, ἄτε, τιμάετε, ἄτε.

Plur. τιμάομεν, ὦμεν, r) τιμάετε, ἄτε, τιμάωσι, ὦσι, s)

Imperfectum.

Sing. Ἐτίμαον, ὦν, t) ἐτίμαες, ας, u) ἐτίμαι, ι.

Dual.

o.) Κάω, pro καίω, κρο, καύσω, κλάω, pro κλαίω, fleo, κλαύσω, flebo.

p) Ἀλοάω & Poëticè ἀλοιάω, trituro, ἀλοά-
σω, ἀλοήσω, trituro, πεινάω, esurio, πεινάσω &
πεινήσω, esuriam.

q) Ionicè τιμέω, & Poeticè τιμέω.

r) Doricè dicitur τιμῶμεν.

s) Doricè est τιμῶνσι.

t) Ionicè & Poeticè τιμάσκεον, τιμάσκες, τι-
μάσκε, α antepenultima syllabæ correptò, vel
τίμασκον, τίμασκες, τίμασθε, &c.

u) Doricè ἐτίμας. Sic quoque in tertiâ sing.
Doricè ἐτίμα dicitur.

Dual. ἐτιμάετον, ᾗτον, ἐτιμάετην, ᾗτην.

Plur. ἐτιμάομεν, ὦμεν, ἐτιμάετε, ᾗτε, ἐτίμαον, ὦν.

Perfectum.

Sing. τέτιμκα, τέτιμκας, τέτιμκε.

Dual. τέτιμκάτον, τέτιμκάτην.

Plur. τέτιμκάμεν, ^{u)} τέτιμκάτε, τέτιμκάσι. ^{x)}

Plusquamperfectum.

Sing. ἐτέτιμῃκεν, ^{y)} ἐτέτιμῃκεις, ἐτέτιμῃκει.

Dual. ἐτέτιμῃκειτον, ἐτέτιμῃκειτην.

Plur. ἐτέτιμῃκειμεν, ^{z)} ἐτέτιμῃκείτε, ἐτέτιμῃκεισαν. ^{a)}

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing. ἐτίμησα, ^{b)} ἐτίμησας, ἐτίμησε.

Dual. ἐτίμησατον, ἐτίμησάτην.

Plur. ἐτίμησαμεν, ^{c)} ἐτίμησατε, ἐτίμησαν. ^{d)}

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Sing. ἔτιμον, ^{e)} ἔτιμες, ἔτιμε.

Dual. ἔτίμελον, ἔτιμέτην.

Plur.

^{u)} Doricè dicitur τέτιμῃκαμεν.

^{x)} Doricè τέτιμῃκατε, & Bœoticè τέτιμκαν.

^{y)} Ionicè ἐτέτιμῃκεα, Atticè & Doricè autem ἐτέτιμῃκη.

^{z)} Doricè ἐτέτιμῃκειμεν.

^{a)} Atticè ἐτέτιμῃκεισαν, & τέτιμῃκεισαν.

^{b)} Ionicè & Poeticè τίμησασκον, τίμησαςκεις, &c.

^{c)} Doricè est ἐτίμησαμεν.

^{d)} Bœoticè dicitur ἐτίμησασαν.

^{e)} Ionicè & Poeticè τίμησκον, τίμησκες, &c.

Plur. ἐτίμομεν, f) ἐτίματε, ἐτίμον. g)

Futurum I.

Sing. τιμήσω, τιμήσεις, τιμήσει. b)

Dual. τιμήσετον, τιμήσετον.

Plur. τιμήσομεν, τιμήσετε, τιμήσονται.

Futurum II.

Sing. τιμῶ, τιμῆς, τιμῇ.

Dual. τιμῆτον, τιμῆτον.

Plur. τιμῶμεν, i) τιμῆτε, τιμῶσι. k)

2) In Imperativō.

Præsens & Imperfectum.

Singul. τίμας, α, τιμάτω, άτω.

Dual. τιμάετον, άτον, τιμάετων, άτων.

Plural. τιμάετε, άτε, τιμάεσαν, τιμάτωσαν. l)

Perfectum & Plusquamperfectum.

Singul. τέλιμκε, τέλιμκέτω.

Dual. τέλιμκέτον, τέλιμκέτων.

Plural. τέλιμκέτε, τέλιμκέτωσαν. m)

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Singul. Τίμισον, τίμισάτω.

Dual.

f) Doricè ἐτίμομες.

g) Boeoticè dicitur ἐτίμοσαν.

b) Doricè τιμήσω, τιμήσεις, τιμήσει, &c.

i) Doricè dicitur τιμῶμες, v in c mutatio.

k) Doricè τιμῶν & τιμῶντι.

l m n o) Atticè τιμώντων. Eadem Dialectō in Perfectō & Plusquamperfectō pro τέλιμκέτω-

Dual.	τιμήσας,	τιμήσάτων.
Plural.	τιμήσατε,	τιμήσάτωσαν. η)

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Singul.	τίμει,	τιμέτω.
Dual.	τίμεσον,	τιμέτων.
Plural.	τίμετε,	τιμέτωσαν. ο)

3) In Optativō.

Præsens & Imperfectum.

Singul.	τιμάοιμι, ὦμι,	τιμάοις, ὦς,	τιμάοι, ὦ. ρ)
Dual.		τιμάοισον, ὦτον,	τιμάοισιν, ὦτην.
Plural.	τιμάοιμεν, ὦμεν,	τιμάοιτε, ὦτε,	τιμάοιεν, ὦεν.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Singul.	τέλιμήκοιμι,	τέλιμήκοις,	τέλιμήκοι.
Dual.		τέλιμήκοισον,	τέλιμήκοισιν.
Plural.	τέλιμήκοιμεν, ρ)	τέλιμήκοιτε,	τέλιμήκοιεν.

Aorist-

σαν dicitur τέλιμηκόων, in Aoristō I. τιμήσαντων, & in Aoristō II. τιμόντων.

ρ) Atticè Præsens & Imperfectum Optativi ita flectuntur :

Singul.	τιμῶν,	τιμῶς,	τιμῶ.
Dual.		τιμῶσιν,	τιμῶτην.
Plur.	τιμῶμεν,	τιμῶτε,	τιμῶεν.

Jota quandoque non subscribitur. Doricè & Æolicè utrumque tempus ita flectitur :

Singul.	τιμῶοιμι,	τιμῶοις,	τιμῶοι.
Dual.		τιμῶοισιν,	τιμῶοισιν.
Plural.	τιμῶοιμεν,	τιμῶοιτε,	τιμῶοιεν.

ρ) In singulis his temporibus Optativi pri-

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Singul.	τιμήσαμι,	τιμήσαις,	τιμήσαι.
Dual.		τιμήσαϊλον,	τιμήσαϊτην.
Plur.	τιμήσαμεν,	τιμήσατε.	τιμήσαεν.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Singul.	τίμοιμι,	τίμοις,	τίμοι.
Dual.		τίμοϊλον,	τίμοϊτην.
Plural.	τίμοιμεν,	τίμοιτε,	τίμοιεν.

Futurum I.

Singul.	τιμήσοιμι,	τιμήσοις,	τιμήσοι.
Dual.		τιμήσοϊλον,	τιμήσοϊτην.
Plural.	τιμήσοιμεν,	τιμήσοιτε,	τιμήσοιεν.

Futurum II.

Singul.	τιμοῖμι,	τιμοῖς,	τιμοῖ.
Dual.		τιμοῖτον,	τιμοῖτην.
Plural.	τιμοῖμεν,	τιμοῖτε,	τιμοῖεν.

4) In Subjunctivō.

Præfens & Imperfectum.

Singul.	τιμάω, ῶ,	τιμάης, ᾱς,	τιμάη, ᾱ.
Dual.		τιμάηλον, ᾱτον,	τιμάηλον, ᾱτον.
Plural.	τιμάωμεν, ῶμεν,	τιμάητε, ᾱτε,	τιμάωσι, ῶσι. /)

Per-

ma Pluralis desinit in μες, ut τελιμήκοιμες, τιμή-
σαιμες, &c.

r) Doricè τιμῶμες.

s) Doricè est τιμῶτε.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Sing.	τέλειμ'κω,	τέλειμ'κης, ε)	τέλειμ'κη.
Dual.		τέλειμ'κηλον,	τέλειμ'κηλον.
Plur.	τέλειμ'κωμεν, ι)	τέλειμ'κητε,	τέλειμ'κωσι. κ)

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing.	τίμησω,	τίμησης, γ)	τίμηση.
Dual.		τίμησηλον,	τίμησηλον.
Plur.	τίμησωμεν, ζ)	τίμησητε,	τίμησωσι. α.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Singul.	τίμω,	τίμης,	τίμη. β)
Dual.		τίμηλον,	τίμηλον.
Plur.	τίμωμεν,	τίμητε,	τίμωσι.

5) In Infinitivō.

Præsens & Imperfectum.

τιμάειν, αἶν. ε)

Per-

ε) Ionicè dicitur τέλειμ'κησι, appositō in fine Jota.

ι) Doricè est τέλειμ'κωμες.

κ) Doricè τέλειμ'κωνι.

γ) Ionicè assumptō in fine jota dicitur τίμησησι.

ζ) Doricè est τίμησωμες.

α) Doricè ut Imperfecto τίμησωνι.

β) In Aoristo II. est eadem Dialectorum ratio, quæ in Aoristo I. fuit. vide not. ε. η. & κ.

ε) Ionicè τιμάειν, Atticè & Doricè τιμάμεναι, Poëticè, τιμάμμεναι, Æolicè τιμαῖν, τίμαιν, τιμάϊν, τίμας, Doricè τίμην, Poëticè quo-

Perfectum & Plusquamperfectum.

τέλειμνέναι. d)

Aoristus I. seu Indefinitum I.

τιμήσαι.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

τιμῆν.

Futurum I.

τιμήσειν.

Futurum II.

τιμῆν.

6) Participia.

Præsens & Imperfectum.

τιμάων, ὦν, d) τιμάσας, ὦσα, e) τιμάον, ὦν.
τιμάοντι, ὦντι, τιμάσσης, ὄσσης, τιμάοντι, ὦντι.

Perfectum & Plusquamperfectum.

τέλειμνως, f) τέλειμνῃα, τέλειμνός.
τέλειμνόςτι, τέλειμνῃας, τέλειμνόςτι.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

τιμήσας, g) τιμήσασα, τιμήσαν.
τιμήσαντι, τιμήσάσσης, τιμήσαντι.

T

Aorist-

que dicitur τιμάαν. Sed cæteræ Dialecti Infinitivi coincidunt cum Dialectis Infinitivi verborum Barytonorum. Vide supra pag. 198.

d) Poetæ dicunt τιμήων.

e) Doricè dicitur τιμάοισα.

f) Æolicè dicitur τέλειμνων.

g) Æolicè τιμήσας, τιμήσασα, τιμήσαν.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Τιμῶν,	Τιμῆσα, <i>b)</i>	τιμόν.
τιμόν] <i>Θ</i> ,	τιμέσης,	τιμόν] <i>Θ</i> .

Futurum I.

Τιμήσων,	Τιμήσασα, <i>i)</i>	τιμήσον.
τιμήσον] <i>Θ</i> ,	τιμήσεσης,	τιμήσον] <i>Θ</i> .

Futurum II.

Τιμῶν,	Τιμῆσα, <i>k)</i>	Τιμῆν.
τιμῆν] <i>Θ</i> ,	Τιμέσης,	Τιμῆν] <i>Θ</i> .

II. Flexio Passivi.

I. In Indicativō.

Praesens.

Sing. Τιμάεμαι, ὦμαι, Τιμάη, *ā, l)* Τιμάεται, αἵται.Dual. τιμάμεθον, ὠμεθον, Τιμάεθον, αἵθον,
Τιμάεθον, αἵθον.Plural. Τιμάμεθα, ὠμεθα, *m)* Τιμάεθε, αἵθε,
Τιμάοντα, ὦντα.

Imperfectum.

S. ἐτιμάμην, ὥμην, ἐτιμάεσ, ὦ, ἐτιμάετο, αἵτο.
Dual.*b)* Doricè τιμοῖσα.*i)* Doricè dicitur τιμήσοισα & τιμήσωσα.*k)* Doricè τιμεῦσα & τιμῶσα.*l)* In secundâ hac personâ pro αἵη αἵ occurrit quoque αἴσαι, αἵσαι, Ut καυχάσαι, καυχᾶσαι, gloriaris à καυχάομαι, glorior.*m)* Doricè τιμώμεθα, & Æolicè τιμώμεθε, & τιμώμεθα,

D. ἐτιμᾶόμεθον, ὠμέθον, ἐτιμᾶέμεθον, ᾤμεθον,
ἐτιμᾶέμεθην, ᾤμεθην.

Plur. ἐτιμᾶόμεθα, ὠμέθα, ⁿ⁾ ἐτιμᾶέμεθε, ᾤμεθε,
ἐτιμᾶόμεθοι, ᾤμοι.

Perfectum.

Sing. τέλιμμαι, τέλιμησαι, τέλιμηται. ^{o)}

Dual. τέλιμήμεθον, τέλιμηθον, τέλιμηθον.

Plur. τέλιμήμεθα, τέλιμηθε, τέλιμηται.

Plusquamperfectum.

Sing. ἐτετιμήμην, ἐτετίμησα, ἐτετήμητο. ^{r)}

Dual. ἐτετιμήμεθον, ἐτετήμηθον, ἐτετήμηθον.

Plur. ἐτετιμήμεθα, ἐτετίμηθε, ἐτετήμητο.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing. ἐτιμήθην, ἐτιμήθης, ἐτήμηθῃ. ^{q)}

Dual. ἐτιμήθητον, ἐτιμήθητον.

Plur. ἐτεμήθημεν, ἐτιμήθητε, ἐτιμήθησαν.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Sing. ἐτμή, ἐτίμης, ἐτίμη. ^{r)}

Dual. ἐτίμηθον, ἐτιμήθην.

Plur. ἐτίμημεν, ἐτίμητε, ἐτίμησαν.

Futurum I.

Sing. τιμηθήσομαι, τιμηθήσῃ, τιμηθήσεται. ^{s)}

T 2

Dual.

ⁿ⁾ Doricè ἐτιμῶμεθα & Æolicè ἐτιμῶμεθε,
& ἐτιμῶμεθεν.

^{o p q r s t u)} In his cædem occurrunt Dia-

D. τιμηθήσόμεθον, τιμηθήσεσθον, τιμηθήσεσθον. ι)

Plur. τιμηθήσόμεθα, τιμηθήσεσθε, τιμηθήσονται.

Futurum II.

Sing. τιμήσομαι, τιμήση, τιμήσεται. ιι)

Dual. τιμησόμεθον, τιμήσεσθον, τιμήσεσθον.

Plur. τιμησόμεθα, τιμήσεσθε, τιμήσονται.

Paulò post Futurum.

Sing. τετιμήσομαι, τετιμήση, τετιμήσεται.

Dual. τετιμησόμεθον, τετιμήσεσθον, τετιμήσεσθον.

Plur. τετιμησόμεθα, τετιμήσεσθε, τετιμήσονται.

2) In Imperativò.

Præsens & Imperfectum.

Sing. τιμάς, ᾧ, τιμᾷσθω, ᾷσθω.

Dual. τιμάεσθον, ᾗσθον, τιμάεσθων, ᾗσθων.

Plural. τιμάεσθε, ᾗσθε, τιμάεσθωσαν, ᾗσθωσαν. x)

Perfectum & Plusquamperfectum.

Sing. τετίμησο, τετιμήσθω.

Dual. τετίμησθον, τετιμήσθων.

Plur. τετίμησθε, τετιμήσθωσαν.

Aorì-

lecti, quæ in flexione verborum Barytonorum passivæ vocis, quam vide.

x) Atticè τιμάσθων. In reliquis temporibus Dialecti petantur ex flexione Verborum Barytonorum.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Singul.	τιμήθητε,	τιμήθητω.
Dual.	τιμήθητον,	τιμήθητων.
Plural.	τιμήθητε,	τιμήθητωσαν.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Singul.	τίμηθι,	τίμητω.
Dual.	τίμητον,	τίμητων.
Plural.	τίμητε,	τίμητωσαν.

3) In Optativō.

Præfens & Imperfectum.

Sing.	τιμάοιμην, ὦμην, τιμάοιο, ὦο, τιμάοιτο, ὦτο.
Dual.	τιμάοιμεθον, ὦμεθον, τιμάοισθον, ὦσθον, τιμάοισθην, ὦσθην.
Plural.	τιμάοιμεθα, ὦμεθα, γ) τιμάοιθε, ὦθε, τιμάοιντο, ὦντο.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Singul.	τέλειμην, τέλειῃο, τέλειμῃτο.
Dual.	τέλειμήμεθον, τέλειμῃθον, τέλειμῃσθην.
Plural.	τέλειμήμεθα, τέλειμῃθε, τέλειμῃντο.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Singul.	τιμηθεῖν, τιμηθεῖς, τιμηθεῖν.
Dual.	τιμηθεῖτον, τιμηθεῖσθην.
Plural.	τιμηθεῖμεν, τιμηθεῖτε, τιμηθεῖσαν.

T 3

Aori-

γ) Doricè τιμώμεθα, & Æolicè τιμώμεθε, & τιμώμεθεν. In cæteris temporibus vide Dialectos Verborum Barytonorum.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Singul.	τιμείνν,	τιμείνς,	τιμείν.
Dual.		τιμείνεν,	τιμείντην.
Plur.	τιμείνμεν,	τιμείντε,	τιμείνσαν.

Futurum I.

Singul.	τιμνηθισοίμην,	τιμνηθήσοιο,	τιμνηθήσοιο.
Dual.	τιμνηθισοίμεθον,	τιμνηθήσοιθον,	τιμνηθισοίεθην.
Plural.	τιμνηθισοίμεθα,	τιμνηθήσαιοτε,	τιμνηθήσονται.

Futurum II.

Singul.	τιμνησοίμην,	τιμνήσοιο,	τιμνήσοιο.
Dual.	τιμνησοίμεθον,	τιμνήσοιθον,	τιμνησοίεθην.
Plural.	τιμνησοίμεθα,	τιμνήσαιοτε,	τιμνήσονται.

Paulò post Futurum.

Singul.	τετιμνησοίμην,	τετιμνήσοιο,	τετιμνήσοιο.
Dual.	τετιμνησοίμεθον,	τετιμνήσοιθον,	τετιμνησοίεθην.
Plural.	τετιμνησοίμεθα,	τετιμνήσαιοτε,	τετιμνήσονται.

4) In Subjunctivò.

Præsens & Imperfectum.

Singul.	τιμᾶωμαι, ὦμαι,	τιμᾶῃ, ᾶ,	τιμᾶῃαι, ᾶται.
Dual.	τιμᾶώμεθον, ὠμέθον,	τιμᾶῃεθον, ᾶεθον,	τιμᾶῃεθον, ᾶεθον.
Plur.	τιμᾶώμεθα, ὠμέθα,	2) τιμᾶῃτε, ᾶτε,	τιμᾶῃων, ᾶων.

Per-

2) Doricè τιμᾶώμεθα, Æolicè τιμᾶώμεθα, & τιμᾶώμεθον. In cæteris temporibus vide Dialectos verborum Barytonorum pass. Subjunctivi.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Singul. τελεῖνμαι, τελεῖν, τελεῖνται.

Dual. τελεῖνμεθον, τελεῖνθον, τελεῖνθον.

Plural. τελεῖνμεθα, τελεῖνθε, τελεῖνται.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Singul. τιμνθῶ, τιμνθῆς, τιμνθῆ.

Dual. τιμνθῆτον, τιμνθῆτον.

Plur. τιμνθῶμεν, τιμνθῆτε, τιμνθῶσι.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Singul. τιμῶ, τιμῆς, τιμῆ.

Dual. τιμῆτον, τιμῆτον.

Plural. τιμῶμεν, τιμῆτε, τιμῶσι.

5) In Infinitivō.

Præfens & Imperfectum.

τιμάεσθαι, αἰεσθαι.

Perfectum & Plusquamperfectum.

τελεῖνθαι.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

τιμνθῆναι.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

τιμῆναι.

Futurum I.

τιμνθήσεσθαι.

Futurum II.

τιμήσεσθαι.

T 4

Pau-

a) Vide Dialectos Infinitivi verborum barytonorum passivæ vocis.

Paulò post Futurum.

τέλειμασεσθαι,

6) Participia.

Præsens & Imperfectum.

Τιμαόμην, ὠμην, τιμαομένη, ὠμένη, τιμαό-
μενον, ὠμενον.

τιμαομένης, ὠμένης, τιμαομένης, ὠμένης, τιμαο-
μένης, ὠμένης.

Perfectum & Plusquamperfectum.

τέλειμαμέν, τέλειμαμένη, τέλειμαμένον.

τέλειμαμένης, τέλειμαμένης, τέλειμαμένης.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

τιμήθεις, τιμήθεις, τιμήθεις.

τιμήθεις, τιμήθεις, τιμήθεις.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

τιμείς, τιμείς, τιμείς.

τιμείς, τιμείς, τιμείς.

Futurum I.

τιμήσομαι, τιμήσομένη, τιμήσομενον.

τιμήσομένης, τιμήσομένης, τιμήσομένης.

Futurum II.

τίμησομαι, τίμησομένη, τίμησομενον.

τίμησομένης, τίμησομένης, τίμησομένης.

Paulò post Futurum.

τέλειμασομαι, τέλειμασομένη, τέλειμασομενον.

τέλειμασομένης, τέλειμασομένης, τέλειμασομένης.

III. Flexio Medii.

1) In Indicativô.

Præsens & Imperfectum flectuntur
ut in Passivô.

Perfectum.

Singul.	Τέτιμα,	τέτιμας,	τέτιμε. b)
Dual.		τελίματον,	τελίματον.
Plural.	Τετίμαρδον,	τέτιμαλε,	τέτιμασι.

Plusquamperfectum.

Singul.	Ἐτέτιμεν,	ἐτέτιμες,	ἐτέτιμει. c)
Dual.		ἐτέτιμετον,	ἐτέτιμεϊην.
Plural.	Ἐτέτιμερδον,	ἐτέτιμελε,	ἐτέτιμεσαν.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing.	Ἐτιμνάμην, d)	ἐτιμήσω, e)	ἐτιμήσατο.
Dual.	ἐτιμνάμεθον,	ἐτιμήσασθον,	ἐτιμνάσθην.
Plur.	ἐτιμνάμεθα, f)	ἐτιμήσαθε,	ἐτιμήσαντο.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Sing.	Ἐτιμόμην, g)	ἐτίμη, b)	ἐτίμητο.
		T 5	Dual.

b c) Cum Perfectum & Plusquamperfectum
mediæ vocis ratione terminationis coincidunt
cum Perfecto & Plusquamperfecto activæ vocis,
eædem hîc locum habent Dialecti, quæ in acti-
vô locum habuerunt.

d) Ionicè τιμνασθῆναι, τιμνάσκειν, τιμνά-
σκετο. &c.

e) Ionicè ἐτιμήσας, & Doricè ἐτιμήσα.

f) Doricè ἐτιμνάμεθα.

g) Ionicè τιμνασθῆναι, τιμέσκειν, τιμέσκειτο &c.

b) Ionicè ἐτίμη & Doricè ἐτίμην.

Dual. ἐτιμόμεθον, ἐτίμεθον, ἐτιμέεσθον.
 Plur. ἐτιμόμεθα, i) ἐτίμεσθε, ἐτίμοντο. k)

Futurum I.

Singul. τιμήσομαι, l) τιμήσῃ, m) τιμήσειας.
 Dual. τιμῶμεθον, τιμήσεσθον, τιμήσεσθον.
 Plural. τιμῶμεθα, τιμήσεσθε, τιμήσοντα.

Futurum II.

Sing. τιμῶμαι, n) τιμή, τιμείας.
 Dual. τιμῶμεθον, τιμείθον, τιμείθον.
 Plur. τιμῶμεθα, τιμείθε, τιμῶντα.

2) In Imperativō.

Præsens & Imperfectum fleētuntur
 ut in Passivo.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Singul. τίτιμε. τέτιμέτω.
 Dual. τετίμετον, τέτιμέτων.
 Plural. τετίμετε, τέτιμέτωσαν.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Singul. τίμῃσαι, τιμῃσάδω.
 Dual. τιμήσασθον, τιμῃσάδων.
 Plural. τιμήσαθε, τιμῃσάδωσαν, o)
 Aorist-

i) Doricè ἐτιμόμεθα, Æolicè ἐτιμόμεθε, & ἐτιμόμεθεν.

k) Ionicè ἐτιμέεσθον.

l) Doricè τιμῶμαι & τιμῶμαι.

m) Ionicè τιμήσεαι & Atticè τιμήσει.

n) Ionicè τιμῶμαι, τιμή & Doricè τιμῶμαι.

o) Atticè τιμῃσάδων.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Singul.	τίμῃ, p)	τιμέσθω.
Dual.	τίμεσθον.	τιμέσθων.
Plural.	τίμεθε,	τιμέσθωσαν, q)

3) In Optativō.

Præsens & Imperfectum flectuntur
ut in Passivo.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Singul.	τέλειμαι,	τέλειμεις,	τέλειμοι.
Dual.		τέλειμοιεν,	τέλειμοίτην.
Plur.	τέλειμοιμεν,	τέλειμοιτε,	τέλειμοιεν.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing.	τιμῆσάμην, r)	τιμήσαιο,	τιμήσαιε.
Dual.	τιμῆσάμεθον,	τιμήσασθον,	τιμῆσάσθην.
Plur.	τιμῆσάμεθα,	τιμήσαθε,	τιμήσαντε. s)

Aoristus II. Indefinitum II.

Singul.	τιμοίμην, t)	τίμοιο,	τίμοιτε.
Dual.	τιμοίμεθον,	τίμοισθον,	τιμοίσθην.
Plur.	τιμοίμεθα, u)	τίμοιθε,	τίμωτε. x)

Futu-

p) Doricè dicitur τιμεῖ.

q) Attici dicunt τιμέσθων.

r) Doricè est τιμῆσάμαν.

s) Ionice dicitur τιμῆσάσθω.

t) Doricè est τιμοίμαν.

u) Doricè τιμοίμεθα, Æolicè τιμοίμεθα & τιμοίμεθεν.

x) Ionicè τιμοίστε.

Futurum I.

Singul. Τιμησοίμην, τιμήσοιο, τιμήσοιτο.
 Dual. τιμησοίμεθον, τιμήσοιθον, τιμησοίσθην.
 Plural. τιμησοίμεθα, τιμήσοισθε, τιμήσονται.

Futurum II.

Singul. Τιμοίμην, τιμοίο, τιμοίτο. z)
 Dual. τιμοίμεθον, τιμοίσθον, τιμοίσθην.
 Plur. τιμοίμεθα, τιμοίσθε, τιμούντο.

4) In Subjunctivō.

Præsens & Imperfectum flectuntur
 ut in Passivo.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Singul. Τέλιμω, τέλιμης, a) τέλιμη.
 Dual. τέλιμηνον, τέλιμηνον.
 Plural. τέλιμωμεν, b) τέλιμῃτε, τέλιμωσι.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Singul. Τιμήσωμαι, τιμήση, τιμήσηται.
 Dual. τιμησώμεθον, τιμήσησθον, τιμήσησθον.
 Plural. Τιμησώμεθα, τιμήσησθε, τιμήσονται.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Singul. Τίμωμαι, τίμη, τίμηται.
 Dual. τιμώμεθον, τίμηθον, τίμηθον.
 Plural. τιμώμεθα, τίμησθε, τίμονται.

s) In

y z) In utroque Futuro eadem sunt Dialectæ, quæ in Passivo.

a) Ionicè Τέλιμησι, adscitò in fine Jota.

b) Doricè est τέλιμωμες.

5) *In Infinitivō.*

Præsens & Imperfectum ut in Passivo.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Τέτιμέναι.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Τιμήσασθαι.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Τιμέσθαι.

Futurum I.

Τιμήσεσθαι.

Futurum II.

Τιμῆσθαι.

6) *Participia.*

Præsens & Imperfectum ut in Passivo.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Τέτιμώς,

τέτιμῃα,

τέτιμός.

τέτιμότϙ,

τέτιμῃας,

τέτιμότϙ.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

τιμησάμενϙ,

τιμησαμένη,

τιμησάμενον.

τιμησαμένϙ,

τιμησαμένης,

τιμησαμένϙ.

Aori-

c) Doricè τέτιμων̑ι.

d) Ionicè τιμήσθαι, & per systolen τιμήσεαι.

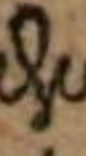
e) Doricè τιμηςώμεθα, & Æolicè τιμηςώμεθε, & τιμηςώμεθεν.

f) In Aoristō eadem receptæ sunt Dialecti, quæ in Aoristo I.

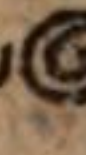
Aoristus II. seu Indefinitum II.

τιμόμην, 	τιμομένη,	τιμόμηνον.
τιμομένης,	τιμομένης,	τιμόμηνον.

Futurum I.

τιμνσόμην, 	τιμνσομένη,	τιμνσόμηνον.
τιμνσομένης,	τιμνσομένης,	τιμνσομένης.

Futurum II.

τιμέμην, 	τιμεμένη,	τιμέμηνον.
τιμεμένης,	τιμεμένης,	τιμεμένης.

DIST. III.

DE

CLASSE III.

VERBORUM CIRCUMFLEXORUM.

§. 171.

Tertia Classis est verborum in $\acute{o}\omega$, quorum Characteristica Præsentis est σ , proximè finale ω præcedens, Characteristica Futuri est σ , & Characteristica Præteriti Perfecti est κ .

§. 172.

Contrahuntur verò in hac Classe Præsens & Imperfectum ratione suprà pag. 53. traditâ. Nimirum contrahuntur

1) $\sigma\sigma$, $\sigma\epsilon$ & $\sigma\kappa$ in ν . b)

2) σ

g) Ionice $\tau\epsilon\lambda\iota\mu\acute{\epsilon}\mu\epsilon\nu$, & Æolice $\tau\epsilon\lambda\iota\mu\acute{\epsilon}\mu\omega\alpha\iota$.

b) $\chi\epsilon\upsilon\sigma\acute{o}\mu\epsilon\nu$, $\chi\epsilon\upsilon\sigma\acute{\epsilon}\mu\epsilon\nu$, $\chi\epsilon\upsilon\sigma\acute{o}\iota\varsigma$, $\chi\epsilon\upsilon\sigma\acute{\epsilon}\tau\epsilon$, $\chi\epsilon\upsilon\sigma\acute{o}\sigma\iota$, $\chi\epsilon\upsilon\sigma\acute{\epsilon}\sigma\iota$.

2) o sequente n, vel ω in ω. i)

3) o sequente jota, sive nudè, sive in diphthongō in oi. k) Saltem Oiv Infinitivi Præsentis & Imperfecti contrahitur in ev. l)

§. 173.

Verba in ω ferè carent Futurò II. Aoristò II. & Perfectò mediò. Vid. §. 156.

§. 174.

Cæterorum autem Temporum Deductio est eadem, quæ verborum Barytonorum. Tantùm in formatione Futuri I. Activi observes, quod, e ante ω Præsentis insertò, quædam o, Characteristicam Præsentis, mutant in ω, quædam verò o retineant. Nempe

1) o mutant in ω.

a) derivata à Nomine, quæ ut plurimum formam introducendi significationem obtinent. m)

b) quæ

i) χρυσόωμεν, χρυσῶμεν, χρυσόητε, χρυσῶτε, χρυσώσι, χρυσῶσι.

k) χρυσόεις, χρυσοῖς, χρυσόει, χρυσοῖ.

l) χρυσόειν, χρυσῆν, δηλόειν, δηλῆν.

m) Ἄ δ' ἐλθ', servus, δαλόω, servum facio, δαλώσω, servum faciam, ἄ δ' ἦλθ', manifestus, δηλόω, manifestum facio, δηλώσω, manifestum faciam, ἄ χρυσός, aurum, χρυσόω, aureum facio, χρυσώσω, aureum faciam.

b) quæ ex se verba in $\mu\iota$ vel $\sigma\eta\omega$,
vel similia derivant. n)

c) alia dissyllaba maximam partem
inufitata. o)

2) o autem *retinent*, quæ non sunt à No-
mine derivata, sed primitiva. p)

§. 175.

Flexio verborum hujus Classis non disce-
dit à Flexione verborum Barytonorum, pro-
ut ex paradigmate sequente videre est.

I. Flexio Activi.

1) In Indicativô.

Præfens.

Singul. $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{o}\omega$, $\acute{\omega}$, 1) $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{o}\epsilon\iota\varsigma$, $\omicron\iota\varsigma$, $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{o}\epsilon\iota$, $\omicron\iota$

Dual. $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{o}\epsilon\tau\omicron\nu$, $\tilde{\epsilon}\tau\omicron\nu$, $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{o}\epsilon\tau\omicron\nu$, $\tilde{\epsilon}\tau\omicron\nu$.

Plur. $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{o}\omicron\mu\epsilon\nu$, $\tilde{\epsilon}\mu\epsilon\nu$, $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{o}\epsilon\iota\varsigma$, $\tilde{\epsilon}\tau\omicron\varsigma$, $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{o}\epsilon\sigma\iota$, $\tilde{\epsilon}\sigma\iota$. 2)

Imper-

n) $\Delta\acute{o}\omega$, $\delta\iota\delta\omega\mu\iota$, $d\acute{o}$, $\delta\acute{o}\omega$, $dabo$, $\gamma\acute{\nu}\omicron\omega$, $\gamma\acute{\nu}\omega\mu\iota$, $cognosco$, $\gamma\acute{\nu}\omega\omega$, $cognoscam$, $\beta\acute{o}\omega$, $\beta\acute{o}\sigma\eta\omega$, $pa-$
 sco , $\beta\acute{o}\omega$, $pascam$.

o) $\Pi\acute{o}\omega$, pro quo dicitur $\pi\acute{\iota}\nu\omega$, $bibo$, $\pi\acute{o}\omega$,
 $bibam$, $\pi\acute{\iota}\acute{o}\omega$, pro quo est $\pi\acute{\iota}\pi\iota\omega$, $cado$, $\pi\acute{\iota}\acute{o}\omega$,
 $cadam$.

p) $\omicron\mu\acute{o}\omega$, $juro$, $\omicron\mu\acute{o}\omega$, $jurabo$, $\acute{\alpha}\rho\acute{o}\omega$, aro , $\acute{\alpha}$
 $\rho\acute{o}\omega$, $arabo$, $\acute{\omicron}\nu\acute{o}\omega$, $vitupero$, $\acute{\omicron}\nu\acute{o}\omega$, $vituperabo$.

q) Poëtæ dicunt $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{o}\omega$.

r) Doricè est $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{o}\omicron\nu$, $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{o}\epsilon\iota$.

Imperfectum.

Sing. ἔχρυσον, εν, ἔχρυσος, ες, ἔχρυσαι, υ. /)

Dual. ἔχρυσόν, ἔτον, ἔχρυσάτην, ἔτην.

Plural. ἔχρυσον, εἰδν, ἔχρυσέτε, ἔτε, ἔχρυσον, εν. ε)

Perfectum.

Singul. κέχρυσκα, κέχρυσκας, κέχρυσκε.

Dual. κέχρυσκαλον, κέχρυσκαλον.

Plural. κέχρυσκαμεν, κέχρυσκατε, κέχρυσκασι.

Plusquamperfectum.

Singul. ἔκεχρυσάκειν, ἔκεχρυσάκεις, ἔκεχρυσάκει.

Dual. ἔκεχρυσάκειον, ἔκεχρυσάκειτον.

Plural. ἔκεχρυσάκειμεν, ἔκεχρυσάκειτε, ἔκεχρυσάκεισαν.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Singul. ἔχρυσά, ἔχρυσάς, ἔχρυσάτε.

Dual. ἔχρυσάτον, ἔχρυσάτην.

Plural. ἔχρυσάμεν, ἔχρυσάτε, ἔχρυσάσαν.

Aoristo II. seu Indefinito II. caret.

Futurum I.

Singul. χρυσώσω, χρυσώσεις, χρυσώσει.

Dual. χρυσώσετον, χρυσώσετον.

Plural. χρυσώσομεν, χρυσώσετε, χρυσώσασι.

U

Futu-

/) Ionicè flectitur hoc tempus, χρύσσομεν, χρύσσοις, χρύσσοι, ες, χρύσσοι, υ.

r) Boeoticè ἔχρυσσαν. In cæteris temporibus eadem Dialecti locum habere solent, quæ in his temporibus verborum barytonorum usitatae sunt.

Futuro II. caret.

2) In Imperativô.

Præsens & Imperfectum.

Singul. χρύσε, ε, χρυσάτω, ἔτω. ^{u)}

Dual. χρυσάστων, ἔτων, χρυσέτων, ἔτων.

Plur. χρυσαίετε, ἔπ, χρυσάτωσαν, ἔτωσαν. ^{x)}

Perfectum & Plusquamperfectum.

Singul. κεχρύσωνκε, κεχρυσώκετω. ^{y)}

Dual. κεχρυσώκετον, κεχρυσώκετων.

Plural. κεχρυσώκετε, κεχρυσώκετωσαν.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Singul. χρύσωσον, χρυσώσάτω. ^{z)}

Dual. χρυσώσαιτον, χρυσώσαιτων.

Plural. χρυσώσατε, χρυσώσαιτωσαν.

Aoristo II. seu Indefinito II. caret.

3) In Optativô.

Præsens & Imperfectum.

Sing. χρυσόμην, εἴμην, χρυσόμῃς, οἴς, χρυσοί, εἶ. ^{a)}

Dual.

^{u)} Doricè dicitur χρυσάτω.

^{x)} Atticè dicitur χρυσέντων.

^{y z)} Vide Dialectos Imperativi verborum Barytonorum.

^{a)} Attici Præsens & Imperfectum in Optativô sic flectunt :

Singul. χρυσόμην, χρυσόμῃς, χρυσοίην.

Dual. χρυσόοιτον, οἶτον, χρυσοίτην, οἶτην.

Pl. χρυσόοιμεν, οἶμεν, χρυσοίτη, οἶτη, χρυσοοιεν, οἶεν.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Sing. κεχρυσώκοιμι, κεχρυσώκοις, κεχρυσώκοι. *b)*

Dual. κεχρυσώκοιτον, κεχρυσώκοιτην.

Pl. κεχρυσώκοιμεν, κεχρυσώκοιτη, κεχρυσώκοιεν.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing. χρυσώσαιμι, χρυσώσαις, χρυσώσαι. *c)*

Dual. χρυσώσαιτον, χρυσώσαιτην.

Plur. χρυσώσαιμεν, χρυσώσαιτη, χρυσώσαιεν.

Aoristo II. seu Indefinito II. caret.

Futurum I.

Sing. χρυσώσοιμι, χρυσώσοις, χρυσώσοι. *d)*

Dual. χρυσώσοιτον, χρυσώσοιτην.

Plur. χρυσώσοιμεν, χρυσώσοιτη, χρυσώσοιεν.

Futuro II. caret.

U 2

4) In

Dual. χρυσόοιεν, χρυσοιήτην.

Plur. χρυσόοιμεν, χρυσοοίντες, χρυσοοίσαν, & οἶεν.

Dores verò & Aeoles utrumque tempus in Optativô ita flectunt :

Singul. χρυσώνν, χρυσώνης, χρυσώνη.

Dual. χρυσώνιον, χρυσώνήτην.

Plural. χρυσώνημεν, χρυσώνητε, χρυσώνησαν, & ὦσαν.

b c d) In his singulis vide Dialectos in verbis Barytonis.

4) In Subjunctivô.

Præfens & Imperfectum.

Sing. χρυσάω, ᾧ χρυσάης, οῖς, χρυσή, οῖ..

Dual. χρυσήτην, ᾧτην, χρυσήτην, ᾧτην.

Plural. χρυσάωμεν, ᾧμεν, ^{e)} χρυσάητε, ᾧτε, χρυσάωσι, ᾧσι. ^{f)}

Perfectum & Plusquamperfectum.

Singular. κεχρυσάην, κεχρυσάηης, ^{g)} κεχρυσάη.

Dual. κεχρυσάητην, κεχρυσάητην.

Plural. κεχρυσάωμεν, ^{h)} κεχρυσάητε, κεχρυσάωσι. ⁱ⁾

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing. χρυσάσω, χρυσάσης, ^{k)} χρυσάση. ^{k)}

Dual. χρυσάσητην, χρυσάσητην.

Plural. χρυσάσωμεν, ^{l)} χρυσάσητε, χρυσάσωσι. ^{m)}

Aoristo II. caret.

5) In

^{e)} Doricè χρυσάμεν.^{f)} Doricè χρυσάη.^{g)} Ionicè assumptô in fine jota dicitur κεχρυσάησι.^{h)} Doricè κεχρυσάωμεν.ⁱ⁾ Doricè κεχρυσάωη.^{k)} Ionicè est χρυσάσησι.^{l)} Doricè χρυσάσωμεν.^{m)} Doricè χρυσάσωη.

5) In Infinitivô.

Præsens & Imperfectum.

χρυσάειν, ἔν. n)

Perfectum & Plusquamperfectum.

κεχρυσωκέναι. ο)

Aoristus I. seu Indefinitum I.

χρυσῶσαι. p)

Aoristo II. seu Indefinito II. caret.

Futurum I.

χρυσώσαιν. q)

Futuro II. caret.

6) Participia.

Præsens & Imperfectum.

χρυσύων, ὦν, χρυσύουσα, ἔουσα, r) χρυσόον, ἔν.
χρυσόοντι, ἔντι, χρυσούσης, ἔουσης, χρυσόον-
τος, ἔντος.

U 3

Per-

n) Doricè est χρυσόν, Æolicè χρυσοῖς vel χρύ-
σοις, accentu retracto in penultimam, Ionicè
χρυσόμεν, Atticè χρυσόμεναι, Poëticè χρυσόμεναι.

ο) Ionicè κεχρυσωκέμεν, Atticè κεχρυσωκέμεναι.

p) Ionicè χρυσάμεν, & Atticè χρυσάμεναι.

q) Ionicè χρυσώμεν & Atticè χρυσώμεναι,
perinde ut in Aoristô I. seu Indef. I.

r) Doricè χρυσῶσα.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Κεχρυσωκώς, () κεχρυσωκῶσα, κεχρυσωκός.

Κεχρυσωκότ(Θ), κεχρυσωκῆας, κεχρυσοκέτ(Θ).

Aoristus I. seu Indefinitum I.

χρυσώσαις, χρυσώσαισα, χρυσώσαν. ι)

χρυσώσαντ(Θ), χρυσωσάσης, χρυσώσαντ(Θ).

Aoristo II. caret.

Futurum I.

χρυσώσων, χρυσώσῃσα, χρυσώσον. ιι)

χρυσώσοντ(Θ), χρυσωσέσης, χρυσώσοντ(Θ).

Futuro II. caret.

II. Flexio Passivi.

1) In Indicativō.

Præfens.

Sing. χρυσόομαι, ἔμαι, χρυσόη, οἶ, χρυσόηαι, ἔται.

Dual. χρυσόμεθον, ἔμεθον, χρυσέειτον, ἔειτον, χρυσέειτον, ἔειτον.

Plur. χρυσόμεθα, α) ἔμεθα, χρυσέειτε, ἔειτε, χρυσέονται, ἔνται.

Imperfectum.

Sing. Ἐχρυσόμην, ἔμην, ἔχρυσες, ἔ, ἔχρυσέ(Θ), ἔτο. γ)

Dual.

ς) Æolicè κεχρυσώκων.

ι) Æolicè χρυσάσαις, χρυσώσαισα, χρυσώσαιν.

ιι) Doricè χρυσώσοι(Θ) & χρυσώσω(Θ).

α) Doricè & Ionicè χρυσέμεθα.

γ) Ionicè χρυσοσκόμην, χρυσόσκειο, χρυσόσκειο
το, &c.

Dual. ἐχρυσώμεθον, ἑμεθον, ἐχρυσόεσθον, ἦσθον, ἐχρυσόεσθην, ἑσθην.

Plural. ἐχρυσώμεθα, ἑμεθα, ἐχρυσόεσθε, ἦσθε, ἐχρυσόοντο, ἦντο.

Perfectum.

Sing. κεχρυσάμαι, κεχρυσάσαι, κεχρυσάται.

Dual. κεχρυσώμεθον, κεχρυσώσθον, κεχρυσώσθον.

Plur. κεχρυσώμεθα, κεχρυσώσθε, κεχρυσάωντο.

Plusquamperfectum.

Sing. ἐκεχρυσάμην, ἐκεχρυσάσο, ἐκεχρυσάτο.

Dual. ἐκεχρυσώμεθον, ἐκεχρυσώσθον, ἐκεχρυσώσθον.

Plur. ἐκεχρυσώμεθα, ἐκεχρυσώσθε, ἐκεχρυσάωντο.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing. ἐχρυσάσθην, ἐχρυσάσθης, ἐχρυσάσθης. z)

Dual. ἐχρυσάσθητον, ἐχρυσάσθητην.

Plur. ἐχρυσάσθημεν, ἐχρυσάσθητε, ἐχρυσάσθησαν.

Aoristo II. seu Indefinito II, caret.

Futurum I. a)

Sing. χρυσωθήσομαι, χρυσωθήσῃ, χρυσωθήσεται.

D. χρυσωθήσόμεθον, χρυσωθήσεσθον, χρυσωθήσεσθον.

Plur. χρυσωθήσόμεθα, χρυσωθήσεσθε, χρυσωθήσονται.

Futuro II. caret.

Paulò post Futurum. b)

Sing. κεχρυσώσομαι, κεχρυσώσῃ, κεχρυσώσεται.

U 4

Dual.

z) Æolicè & Poëticè ἐχρυσάσθης, & ablatô augmentô χρυσάσθης.

a b) Futurum I. & paulò post Futurum admittunt Dialectos Præsentis Passivi.

Dual. Κεχρυσώσμεθον, κεχρυσώσεσθον, κεχρυσώσοσθον.

Plur. κεχρυσώσμεθα, κεχρυσώσεσθε, κεχρυσώσανται.

2) In Imperativō. c)

Præfens & Imperfectum.

Singul. Χρυσός, εἰ, χρυσοέτω, ἔτω.

Dual. Χρυσόεσθον, ἔσθον, χρυσοίσθων, ἔσθων.

Plural. Χρυσόεσθε, ἔσθε, χρυσοίσθωσαν, ἔσθωσαν.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Singul. Κεχρύσωσο, κεχρυσώσθω.

Dual. Κεχρύσωσθον, κεχρυσώσθων.

Plural. Κεχρύσωσθε, κεχρυσώσθωσαν.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Singul. Χρυσώσῃτι, χρυσώσῃτω.

Dual. χρυσώσῃτον, χρυσώσῃτων.

Plural. Χρυσώσῃτε, χρυσώσῃτωσαν.

Aoristo II. seu Indefinito II, caret.

3) In Optativō.

Præfens & Imperfectum.

Sing. Χρυσοίμην, οίμην, χρυσόοιο, οἶο, χρυσόοιτο, οἶτο.

Dual. Χρυσοίμεθον, οίμεθον, χρυσοίσθον, οἶσθον, χρυσοίσθην, οἶσθην.

Plur. Χρυσοίμεθα, οίμεθα, d) χρυσοίσθε, οἶσθε, χρυσοίσθω, οἶσθω.

Per-

c) Imperativi [Dialecti, si quæ dantur, petantur ex Flexione Imperativi Barytonorum pag. 229.

d) Doricè χρυσοίμεθα, Æolicè autem χρυσοίμεθε, & χρυσοίμεθεν.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Sing. Κεχρυσώμην, κεχρυσῶς, κεχρυσῶτο.

Dual. κεχρυσώμεθον, κεχρυσῶσθον, κεχρυσῶσθην.

Plur. κεχρυσώμεθα, κεχρυσῶσθε, κεχρυσῶντε.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing. Χρυσωθεῖν, χρυσωθείς, χρυσωθείν.

Dual. χρυσωθείντε, χρυσωθείτην.

Plur. χρυσωθείμην, χρυσωθείητε, χρυσώσονται. e)

Aoristo II. seu Indefinito II. caret.

Futurum I.

Sing. Χρυσωθήσοίμην, χρυσωθήσοιο, χρυσωθήσοιτε.

D. Χρυσωθήσοίμεθον, χρυσωθήσοισθον, χρυσωθήσοίσθην.

Plur. e) Χρυσωθήσοίμεθα, f) χρυσωθήσοιθε, χρυσωθήσονται. g)

Futuro II. caret.

Paulò post Futurum.

Sing. Κεχρυσώσοίμην, κεχρυσώσοιο, b) κεχρυσώσοιτε.

D. κεχρυσώσοίμεθον, κεχρυσώσοισθον, κεχρυσώσοίσθην.

Plur. κεχρυσώσοίμεθα, κεχρυσώσοιθε, κεχρυσώσονται.

4) In Subjunctivò.

Præsens & Imperfectum.

Sing. Χρυσόωμαι, ὦμαι, χρυσόη, οῖ, χρυσόνται, ὦται

U S

Dual

e) Per syncopen dicitur χρυσωθεῖμην, χρυσωθεῖτε, χρυσωθεῖν.

f) Doricè χρυσωθήσοίμεσθα, & Æolicè χρυσωθήσοίμεθε, & χρυσωθήσοίμεθεν.

g) Ionicè χρυσωθήσοιατε.

b) Paulò post Futurum gaudet iisdem Dialectis, quæ sunt Futuri I.

Dual χρυσώμεθον, ὠμεθον, χρυσόηθον, ὤηθον, χρυσόηθον, ὤηθον.

Plur. χρυσώμεθα, ὠμεθα, ^{b)} χρυσόηθε, ὤηθε, χρυσόωνται, ὤνται.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Sing. κεχρυσώμαι, κεχρυσῆ, κεχρυσῆται.

Dual. κεχρυσώμεθον, κεχρυσῆθον, κεχρυσῆθον.

Plur. κεχρυσώμεθα, κεχρυσῆθε, κεχρυσῶνται.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing. χρυσωθῶ, ⁱ⁾ χρυσωθῆς, χρυσωθῆ.

Dual. χρυσωθῆτε, χρυσωθῆτον.

Plur. χρυσωθῶμεν, χρυσωθῆτε, χρυσωθῶσι.

Aoristo II. seu Indefinito II. caret.

5) In Infinitivō.

Præfens & Imperfectum.

χρυσόεσθαι, ἔσθαι.

Perfectum & Plusquamperfectum.

κεχρυσωκέναι. ^{k)}

Aoristus I. seu Indefinitum I.

χρυσωθῆναι. ^{l)}

Aoristo II. seu Indefinito II. caret.

Futu-

^{b)} Doricè χρυζώμεσθα, & Æolicè χρυζώμεθε, & χρυζώμεθεν.

ⁱ⁾ Ionica Dialysi dicitur: χρυζωθῆω, χρυζωθῆς, χρυζωθῆ &c.

^{k)} Ionicè κεχρυζωκέμεν, Atticè κεχρυζωκέμεθα.

^{l)} Ionicè χρυζωσέμεν, & Atticè χρυζωσέμεθα.

Futurum I.

χρυσώσεαι.

Futuro II. caret.

Paulò post Futurum.

Κεχρυσώσεαι.

III. Flexio Medii.

1) In Indicativò.

Præsens & Imperfectum flectuntur

ut in Passivo.

Perfecto & Plusquamperfecto caret.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing. Ἐχρυσάμην, ^{m)} ἔχρυσώσω, ⁿ⁾ ἔχρυσώσατο.

Dual. ἔχρυσάμεθον, ἔχρυσάσασθον, ἔχρυσάσασθην.

Plur. ἔχρυσάμεθα, ἔχρυσάσασθε, ἔχρυσάσαντο.

Aoristo II. seu Indefinito II. caret.

Futurum I.

Sing. χρυσώσομαι, ^{o)} χρυσώση, ^{p)} χρυσώσεται.

Dual. χρυσώσομεθον, χρυσώσεσθον, χρυσώσεσθον.

Plur. χρυσώσομεθα, ^{q)} χρυσώσεσθε, χρυσώσονται.

Futuro II. caret.

2) In

^{m)} Ionicè χρυσάσκημην, χρυσάσκησο, χρυσάσκητε, &c.

ⁿ⁾ Ionicè χρυσάσας & Doricè ἔχρυσάσα.

^{o)} Doricè χρυσάσσομαι & χρυσάσσομαι.

^{p)} Ionicè χρυσάσειαι, & Atticè χρυσάσει.

^{q)} Doricè χρυσάσσομεθα.

2) *In Imperativô.*

Præsens & Imperfectum flectuntur
ut in Passivo.

Perfecto & Plusquamperfecto caret.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

<i>Sing.</i> χρύσασαι,	χρυσασαίτω.
<i>Dual.</i> χρυσάσασθαι,	χρυσασαίτων.
<i>Plur.</i> χρυσάσατε,	χρυσασαίτωσιν. *)

Aoristo II. seu Indefinito II. caret.

3) *In Optativô.*

Præsens & Imperfectum flectuntur
ut in Passivo.

Perfecto & Plusquamperfecto caret.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

<i>Sing.</i> χρυσασάμην, /) χρυσάσαιε, χρυσάσαιτε.
<i>D.</i> χρυσασάμεθον, χρυσάσαιεθον, χρυσασαίεθην.
<i>Pl.</i> χρυσασάμεθα, χρυσάσαιετε, χρυσάσαιησιν. 2)

Aoristo II. seu Indefinito II. caret.

Futurum I.

<i>Sing.</i> χρυσασοίμην, χρυσάσοιο, χρυσάσοιτο.
<i>Dual.</i> χρυσασοίμεθον, χρυσάσοιεθον, χρυσασοίεθην.
<i>Plur.</i>

*) Atticè χρυσάσθαι.

/) Doricè χρυσάιμαν.

2) Ionicè dicitur χρυσάσαισιν.

Plur. χρυσώσομεθα, ^{u)} χρυσώσοιθε, χρυσώσονται. ^{x)}

Futuro II. caret.

4) In Subjunctivô.

Præsens & Imperfectum flectuntur
ut in Passivô.

Perfecto & Plusquamperfecto caret.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing. χρυσώσωμαι, χρυσώσῃ, χρυσώσεται.

Dual. χρυσώσωμεθον, χρυσώσῃθον, χρυσώσεταιον.

Plur. χρυσώσωμεθα, ^{y)} χρυσώσῃθε, χρυσώσωνται.

Aoristo II. seu Indefinito II. caret.

5) In Infinitivô.

Præsens & Imperfectum flectuntur
ut in Passivô.

Perfecto & Plusquamperfecto caret.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Χρυσώσασθαι.

Aoristo II. seu Indefinito II. caret.

Futurum I.

Χρυσώσεσθαι.

Futuro II. caret.

ARTI

^{u)} Doricè χρυσώσοιμεσθα.

^{x)} Ionicè χρυσώσοιαι.

^{y)} Doricè χρυσώσωμεσθα.

ARTICVLVS III.

DE

CONIVGATIONE

VERBORVM IN $\mu\iota$.

MEMBRVM I.

DE

CONIVGATIONE VERBORVM IN $\mu\iota$
IN GENERE.

§. 176.

Verba in $\mu\iota$ *communiter* ortum habent à verbis defini-
nentibus in $\epsilon\omega$, $\alpha\omega$, $\omicron\omega$, & $\upsilon\omega$. z)*poëtice* verò etiam ab aliis deducuntur. a)

§. 177.

Unde verba in $\mu\iota$ *communiter* in quatuor
abeunt classes, quarum*Prima* est verborum, quæ nascuntur ex
verbis in $\epsilon\omega$ desinentibus.*Secunda* est verborum, quæ fiunt à verbis
in $\alpha\omega$ exeuntibus.*Tertia* est verborum, quæ formantur à ver-
bis in $\omicron\omega$.*Quar-*z) Α' θίω fit τίθημι, à σάω fit ἵστημι, à δέω
fit δίδωμι, à ζευγνύω oritur ζεύγνυμι.a) Ab ἔχω Poëtæ formant ἔχνημι habeo, à
φέρω faciunt φέηνμι, fero.

Quarta est, quæ descendunt à verbis in ω.

§. 178.

In quavis autem Classe Verba in μ fiunt, si

1) ω mutatur in μ.

2) Characteristicæ breves vertuntur in longas, α nimirum & ε in η, ο in ω, υ autem producitur.

3) In tribus prioribus Classibus instar augmenti syllabici præmittitur Reduplicatio. Cum verò Reduplicatio fit vel propria, quâ prima verbi consonans repetita cum jota brevi verbo præmittitur, ita, ut, si illa est aspirata, in vicem aspiratæ succedat illius tenuis; c) Vel impropria, quâ saltem jota cum spiritu asperò præfigitur verbo; In dictis tribus Classibus verbo præmittitur reduplicatio propria, cum verbum incipit à consonante simplici; d) impropria verò præfigitur, cum verbum incipit à vocali

b) Ex β'ω fit βίβνμι, eo.

c) Ita à θ'ω fit θίθνμι, pro θίθνμι. Vide supra Sect. I. cap. I. §. 5. membr. II. Obs. 2. confer. notam g. pag. 14. & 15.

d) Sic à δ'ω fit δίδνμι, do, præmissâ reduplicatione propriâ, quia verbum incipit à consonante simplici.

cali e) vel ζ. f)

Obs. 1. Verba in μι trium priorum Classium Reduplicationem saltem habent in Præsente & Imperfecto per omnes Modos & Participia.

2) Verba quartæ Classis, g) cum quibusdam aliis, maximè iis, quorum themata sunt trisyllaba, h) reduplicatione carent.

3) Poëtæ reduplicationem nunc negligunt, nunc addunt, i) & in Futurō quoque interdum eam adhibent. k)

4) Interdum reduplicatio fit per ε. l)

5) Verba πίμπλημι, impleo, & πύμπρημι, comburo, in reduplicatione præter etiam μ adsumunt.

§. 179.

e) Ita ab ἔω fit ἵνμι, mitto, præpositâ reduplicatione impropriâ, quia verbum incipit à vocali.

f) Sic à ζάω fit ἵζνμι, statuo, præmissâ reduplicatione impropriâ, quia verbum incipit à ζ.

g) Δείκνυμι, ostendo, ζεύγνυμι, jungo.

h) ὀνέω, ὄννμι, juxto, κρεμνάω, κρέμννμι, suspendo.

i) Νικάω, νίκνμι, vinco, γελάω, γέλνμι, rideo.

k) Δόω, δίδωμι, do, διδώλω, pro δάλω, dabo.

l) Τέθνημι, morior, à θνάω, τιφίλημι, amo, & φιλέω.

§. 179.

Deductio Temporum hîc ferè eadem est, quæ in Conjugatione verborum Barytonorum & Circumflexorum. Saltem in Imperfectô & Aoristô II. nonnihil discrepat. Nam

In Imperfectô terminatio Præsentis mutatur in ν , &, si Præsens incipit à consonante, præmittitur augmentum syllabicum ϵ . m)

In Aoristô II. Reduplicatio Imperfecti, à quô descendit, abjicitur, n) &, si, eâ abjectâ, verbum à consonante incipit, præmittitur augmentum syllabicum ϵ , spiritu leni notatum. o)

§. 180.

Non verò omnia hîc recepta sunt Tempora. Verba enim in μ i carent *Futurô II.*, *Aoristô II.* *Passivô*, & *Perfectô Mediô*.

§. 181.

Temporum autem, quæ usitata sunt, Terminatio partim *coincidit cum Terminatione Temporum cognatorum* in Conjugatione verborum

X

Bary-

m) A $\delta\acute{\iota}\delta\omicron\mu\iota$, *do*, est $\epsilon\delta\acute{\iota}\delta\omicron\nu$, *dabam*.

n) Sic ab $\epsilon\tau\acute{\iota}\delta\omicron\nu$, *ponebam*, fit $\epsilon\delta\omicron\nu$, abjectâ reduplicatione $\tau\iota$.

o) Sic ab $\acute{\iota}\varsigma\omicron\nu$ fit $\epsilon\varsigma\omicron\nu$, reduplicatione impropria, abjectâ, & augmentô syllabicô ϵ præmissô.

Barytonorum & Circumflexorum, partim *ab eâ recedit*. Nempe

I. In *Activô* Terminatio

- a) *Coincidit* in Perfectô, Plusquamperfectô, Aoristô I. & Futurô I. Sed
- b) *Recedit* in Præsente, Imperfectô & Aoristô II. Indicativi. In cæteris Modis *imitatur* Terminacionem Aoristorum Passivæ vocis, ratione saltem habitâ Characteristicâ propriâ, cui nulla vis inferenda.

II. In *Passivô* autem & Mediô ferè coincidit penitus, tantùm in secundâ personâ Sing. Præsentis Indicativi pro η est $\sigma\alpha\gamma$, & in secundâ personâ Sing. Imperfecti Indic. pro ϵ est $\sigma\sigma$.

Obs. 1) In Præsente & Imperfectô Activi præter reduplicationem interdum locum habet contractio. p)

- 2) Tertia pluralis Præsentis in Indicativô similis est Dativo Plurali ejusdem temporis. Hinc ancipites α & υ producuntur, ϵ verò vertitur in ei , & o in ov . q)

MEM-

p) 2. Cor. 3, 13. legitur $\epsilon\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\iota$, imponebat, pro $\epsilon\tau\acute{\iota}\theta\eta$, à $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota$. Rom. 3, 31. $\iota\varsigma\omega\mu\epsilon\lambda\eta$, stabiliimus, pro $\iota\varsigma\alpha\mu\epsilon\lambda\eta$, ab $\iota\varsigma\eta\mu\iota$. Marc. 15, 23. $\epsilon\delta\acute{\iota}\delta\epsilon\upsilon$, dabant, pro $\epsilon\delta\acute{\iota}\delta\omicron\sigma\alpha\nu$. Matth. 5, 42. $\delta\acute{\iota}\delta\epsilon$, da, pro $\delta\acute{\iota}\delta\omicron\theta\iota$.

q) E. g. $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\iota\sigma\iota$ dicitur tam in 3. persona

MEMBRUM II.
DE
CONIVGATIONE
VERBORVM IN μι
IN SPECIE.

DIST. I.

DE
CLASSE I.

VERBORVM IN μι,

§. 182.

Lasfis I. Verborum in μι Characte-
ristica in Præsente est ε, in Futurô I
σ, in Perfectô autem α.

§. 183.

Characteristica Præsentis ε *nunc* manet,
nunc mutationem subit. Nempe

I. In Activô, & quidem

a) In Indicativô in singulari ε transit in

η, ρ) in Duali autem & Plurali /

X 2

præter

plur. Præsentis Indicativi, quàm in Dativô Plu-
rali Participii ejusdèm temporis.

ρ) Hinc est in Præsente τίθημι, τίθης, τίθη-
σι, & in Imperfectô ἐτίθημι, ἐτίθης, ἐτίθη.

ς) In Præsente enim dicimus: τίθει, τίθει.

præter tertiam personam plur. Præsentis t) manet.

b) In Imperativô retinetur. u)

c) In Optativô asciscit i, & abit in Diphthongum ei. x)

d) In Subjunctivô à vocalibus longis n & ω absorbetur. y)

e) In Infinitivâ manet in Præsente & Imperfectô, in Aoristô II. seu Indefinitô II. autem assumptô i, transit in ei. z)

f) In Participiis adscitô i, abit in diphthongum ei. a)

II. In Passivô verò, & quidem

a) In ejus Indicativô & Imperativô manet. b)

b) in

τιδεῖν, τίθεμαι, τίθετε, & in Imperfectô, ἐτίθετον, ἐτίθεσθαι, ἐτίθεσθαι, ἐτίθεσθαι.

t) In hac enim assumptô jota dicitur τιθεῖσι.

u) Sic enim flectitur in singulari τίθει, τίθειω, in Duali, τίθετε, τιθέτω, in Plurali, τίθετε, τιθέτω.

x) Ut τιθείω, τιθείης, τιθείν, &c.

y) Ut τιθῶ, τιθῆς, τιθῆ, &c.

z) In Præs. Inf. est τιθέναι, aut in Aoristô II. dicitur θεῖναι.

a) In Præsente & Imperfectô est τίθει, & in Aoristô II. abjectâ reduplicatione est θεῖς.

b) E. g. in Præsente τίθεμαι, τίθεσθε &c. in

- b) In Optativô assumit *ι*. c)
 c) In Subjunctivô à vocalibus longis *η* & *ω*, perinde ut in Activô, absorbetur. d)
 d) In Infinitivô & Participiis manet.

§. 184.

Sed *η* in Futurô, ex *ε* Præsentis factum, in Perfecto Activô & Passivô, *more Boeoticô*, mutatur in *ει*, e) quod in Aoristô I. seu Indefinitô I. Passivæ vocis denuò in *ε* vertitur. f)

§. 185.

In Aoristô I. seu Indefinitô I. Activæ & Mediæ vocis locô Characteristicæ *σ*, in quibusdam assumitur Characteristica Perfecti *κ*. g)

§. 186.

His observatis flexio facile institui poterit.

X 3

Para-

Imperf. est *ἐτιθέμην*, *ἐτίθεσο* &c. In Imperativô est, *τίεσο*, *τιθέσθω*, &c.

c) Ut *τιθείμην*, *τιθείς*, *τιθείς*, &c.

d) Ut *τιθῶμαι*, *τιθῆ*, *τιθῆ*, &c.

e) Fut. *θήσω*, Perf. Act. *τέθεικα*, pro *τέθηκα*, Perf. Pass. *τέθειμαι*, pro *τέθημαι*.

f) Aoristus I. Pass. *έτέθην*, è tertiâ pers. Perf. Pass. *τέθει*.

g) *τίθηναι* habet in Aoristô I. Act. *έθηκα*, pro *έθηναι*. Sic quoque *ίναι* habet in Aor. I. *ήκα*, pro *ήναι*.

Paradigmatis vicem sustinere potest verbum τίθημι, pono, colloco, per singulas voces. Esto ergo

I. Flexio Activi.

I. In Indicativô.

Præsens.

Sing.	τίθημι, <i>b)</i>	τίθης,	τίθῃσι. <i>i)</i>
Dual.		τίθεσθν,	τίθεσθν.
Plur.	τίθεμεν,	τίθετε,	τίθεσσι. <i>k)</i>

Imperfectum.

Sing.	ἔτιθην, <i>l)</i>	ἔτιθης,	ἔτιθη. <i>m)</i>
Dual.		ἔτίθετον,	ἔτιθέτω.
Plur.	ἔτίθεμεν,	ἔτίθετε,	ἔτίθεσθν. *

Perfectum. *n)*

Sing.	τέθεικα,	τέθεικας,	τέθεικε.
Dual.		τεθείκαλον,	τεθείκαλον.
Plur.	τεθείκαμεν,	τεθείκατε,	τεθείκασι.

Plusquamperfectum.

Sing.	ἔτεθείκειν,	ἔτεθείκεις,	ἔτεθείκει.
-------	-------------	-------------	------------

Dual.

b) Æolicè dicitur τίθημι.

i) Doricè est τίθησι, σ in τ mutatô.

k) Ionicè est τίθεσσι & Doricè τίθενσι.

l) Ionicè τίθεσκον, ες, ε. Dicitur etiam Ionicè ἔτιθεα.

m) Ionicè est ἔτιθεε.

* Doricè ἔτιθεν, item τίθεν, abjecto ε.

n) In reliquis Temporibus petantur Dialecti ex τύττω.

Dual.	ἐτεδείκτον,	ἐτεδεικείτω.
Plur.	ἔτεδεικτοῦ,	ἐτεδείκετε, ἐτεδείξαν.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing.	ἔθηκε,	ἔθηκες,	ἔθηκε.
Dual.		ἐθήκατον,	ἐθηκάτην.
Plur.	ἔθήκατοῦ,	ἐθήκατε,	ἔθηκαν.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Sing.	ἔθην,	ἔθης,	ἔθι.
Dual.		ἔθειον,	ἔθέτην.
Plur.	ἔθειτοῦ,	ἔθειτε,	ἔθειαν.

Futurum I.

Sing.	θήσω,	θήσεις,	θήσει.
Dual.		θήσετον,	θήσετον.
Plur.	θήσομεν,	θήσετε,	θήσονται.

2) In Imperativô.

Præsens & Imperfectum.

Sing.	τίθει,	τιθέτω. o)
Dual.	τίθειον,	τιθέτων.
Plur.	τίθειτε,	τιθέτωσαν.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Sing.	τέθεικε,	τεθεικέτω.
	X 4	Dual.

o) Ferè magis usitata est forma Attica & contracta, τίθει, τιθέτω. Æolicè & Poëticè dicitur τίθημι, e penultimô in η mutatu. Quandoque terminatio θι abjicitur, & e in η mutatur, τίθη pro τίθει.

Dual.	τεδείκτον,	τεδεικέτων.
Plur.	τεδείκετε,	τεδεικέντων.

Aoristus I. esset δῆκον, δηκάτω &c. sed inusitatus est.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Sing.	δέσ pro δέτι,	δέτω.
Dual.	δέτον,	δέτων.
Plur.	δέτε,	δέτωσαν.

3) In Optativō.

Præsens & Imperfectum.

Sing.	τιδεῖν,	τιδεῖς,	τιδεῖν.
Dual.		τίδεσθον,	τιδεήτων.
Plur.	τιδεῖντο,	τιδεῖντε,	τιδεῖντων. p)

Perfectum & Plusquamperfectum.

Sing.	τεδείκοιμι,	τεδείκοις,	τεδείκοι.
Dual.		τεδεικόσθον,	τεδεικοίτων.
Plur.	τεδείκοιμεν,	τεδεικοίτε,	τεδείκοιεν.

Aoristus, I. esset δῆκαμι; sed inusitatus est.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Sing.	θεῖν,	δεῖς,	δεῖν.
Dual.		δεῖσθον,	δεήτην.
Plur.	δεῖντο,	δεῖντε,	δεῖνσαν. *

Futurum I.

Sing.	θήσοιμι,	θήσοις,	θήσοι.
			Dual.

p) Per syncopen n extruditur, & sic flectitur Pluralis: τιδεῖμεν, τιδεῖτε, τιδεῖν.

Dual.	θήσοιεν,	θησοίτω,
Plur.	θήσοιμεν,	θήσοιτε,

4) In Subjunctivô.

Præsens & Imperfectum.

Singul.	τιθῶ,	τιθῆς,	τιθῇ. 9)
Dual.		τιθῆτον,	τιθῆτον.
Plur.	τιθῶμεν,	τιθῆτε,	τιθῶσι.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Sing.	τεδείκω,	τεδείκης,	τεδείκη.
Dual.		τεδείκντον,	τεδείκντον.
Plur.	τεδείκωμεν,	τεδείκντε,	τεδείκωσι.

Aoristus I. esset θήκω, sed non est in usu.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Sing.	θῶ,	θῆς,	θῇ. r)
Dual.		θῆτον,	θῆτον.
Plur.	θῶμεν,	θῆτε,	θῶσι.

5) In Infinitivô.

Præsens & Imperfectum.

τιθέναι. f)

X 5

Per-

* Per syncopen n extrusô, Pluralis Aoristi II. ita flecti solet, θῆμεν, θεῖτε, θεῖεν.

9) Ionicè sic flectitur: Τιθέω, τιθέης, τιθήησι.

r) Ionicè flectitur θίω, θίης, θίησι, & Poë-
ticè θείω, θείης, θείη, in Plurali θέομεν & θείομεν.

f) Ionicè dicitur τιθέμεν, Atticè & Doricè
τεθέμεναι. Poëticè verò τιθῆναι, τιθέμεναι, vel
τιθήμεναι.

Perfectum & Plusquamperfectum.

τεδεινέναι.

Aoristus I. esset θῆκαι, sed est inusitatus.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

θεῖναι.

Futurum I.

θήσειν.

6) Participia.

Præsens & Imperfectum.

τιθεῖς,

τιθεῖσα,

τιθέν.

τιθέν/Ω,

τιθείσης,

τιθέν/Ω.

Perfectum & Plusquamperfectum.

τεδεικώς,

τεδεικῖα,

τεδεικός.

τεδεικότε/Ω,

τεδεικίαις,

τεδεικότε/Ω.

Aoristus I. esset θῆκαις, sed est inusitatus.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

θεῖς,

θεῖσα,

θέν.

θέν/Ω.

θείσης,

θέν/Ω.

Futurum I.

θήσων.

θήσασα,

θήσον.

θήσον/Ω,

θήσεσθαι,

θήσον/Ω.

II. Flexio Passivi.

1) In Indicativō.

Præsens.

Sing. τίθεμαι,

τίθεσθαι,

τίθεται.

Dual.

*) Ionicè dicitur τίθειαι, & Atticè τίθη.

Dual. τιθέμενον, τίθεσθον, τίθεσθον.
Plur. τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται. η)

Imperfectum.

Sing. ἐπιθέμεν, ἐπίθεσ, x) ἐπίθετο.
Dual. ἐπιθέμενον, ἐπίθεσθον, ἐπιθέσθην.
Plur. ἐπιθέμεθα, ἐπίθεσθε, ἐπίνεντο. γ)

Perfectum.

Sing. τέθεικα, τέθεισθα, τέθειται.
Dual. τεθείμενον, τέθεισθον, τέθεισθην.
Plur. τεθείμεθα, τέθεισθε, τέθεινται.

Plusquamperfectum.

Sing. ἐπεθείμεν, ἐπέθεισ, ἐπέθειτο.
Dual. ἐπεθείμενον, ἐπέθεισθον, ἐπεθείσθην.
Plur. ἐπεθείμεθα, ἐπέθεισθε, ἐπέθειντο.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing. ἐτίθη, ἐτίθης, ἐτίθη.
Dual. ἐτίθητον, ἐτίθητην.
Plur. ἐτίθημεν, ἐτίθητε, ἐτίθησαν.

Aoristo II. caret.

Futu.

η) Iones dicunt τιθέαθ.

x) Ionicè est ἐτίθει, Atticè ἐτίθης, Doricè ἐτίθει.

γ) Ionicè dicitur ἐπιθέαθ. In reliquis temporibus Dialecti petantur ex τύπω.

Futurum I.

Sing. τεθήσομαι, τεθήσῃ, τεθήσεται.

Dual. τεθήσόμεθον, τεθήσεσθον, τεθήσεσθον.

Plur. τεθήσόμεθα, τεθήσεσθε, τεθήσονται.

Futuro II. caret.

Paulò post Futurum.

Sing. τεθείσομαι, τεθείσῃ, τεθείσεται.

Dual. τεθείσόμεθον, τεθείσεσθον, τεθείσεσθον.

Plur. τεθείσόμεθα, τεθείσεσθε, τεθείσονται.

2) In Imperativò.

Præsens & Imperfectum.

Sing. τίθεις, 2) τίθεις.

Dual. τίθεσθον, τίθεσθων.

Plur. τίθεσθε, τίθεσθωσαν.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Sing. τέθεις, τέθεις.

Dual. τέθειςθον, τέθειςθων.

Plur. τέθειςθε, τέθειςθωσαν.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing. τέθητι, τέθητω.

Dual. τέθητον, τέθητων.

Plur. τέθητε, τέθητωσαν.

Futuro II. caret.

3) In

2) Ionicè τίθει, & Atticè τίθεις.

3) In Optativô.

Præfens & Imperfectum.

Sing.	τιδεῖμην,	τιδεῖς,	τιδεῖτο.
Dual.	τιδεῖμεθον,	τιδεῖσθον,	τιδεῖσθην.
Plur.	τιδεῖμεθα,	τιδεῖσθε,	τιδεῖντο. a)

Perfectum & Plusquamperfectum.

Sing.	τεδεῖμην,	τεδεῖς,	τεδεῖτο.
Dual.	τεδεῖμεθον,	τεδεῖσθον,	τεδεῖσθην.
Plur.	τεδεῖμεθα,	τεδεῖσθε,	τεδεῖντο.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing.	τεδεῖν,	τεδεῖς,	τεδεῖν.
Dual.		τεδεῖντον,	τεδεῖντην,
Plur.	τεδεῖντες,	τεδεῖντε,	τεδεῖνσαν.

Aoristo II. caret.

Futurum I.

Sing.	τεδεῖσοίμην,	τεδεῖσοις,	τεδεῖσοιτο.
Dual.	τεδεῖσοίμεθον,	τεδεῖσοισθον,	τεδεῖσοισθην.
Plur.	τεδεῖσοίμεθα,	τεδεῖσοιθε,	τεδεῖσονται.

Futuro II. caret.

Paulò post Futurum.

Sing.	τεδεῖσοίμην,	τεδεῖσοις,	τεδεῖσοιτο.
Dual.	τεδεῖσοίμεθον,	τεδεῖσοισθον,	τεδεῖσοισθην.
Plur.	τεδεῖσοίμεθα,	τεδεῖσοιθε,	τεδεῖσονται.

4) In

a) Ionicè dicitur τιθείατο. In cæteris temporibus videantur Dialecti in τύπω.

4) In Subjunctivō.

Præsens & Imperfectum. ^{b)}

Sing. Τιθῶμαι, τιθῆ, τιθῆται.

Dual. τιθώμεθον, τιθῆσθον, τιθῆσθον.

Plur. τιθώμεθα, τιθῆτε, τιθῶνται.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Sing. Τεθῶμαι, τεθῆ, τεθῆται.

Dual. τεθώμεθον, τεθῆσθον, τεθῆσθον.

Plur. τεθώμεθα, τεθῆτε, τεθῶνται.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing. Τεθῶ, τεθῆς, τεθῆ.

Dual. τεθῆτον, τεθῆτον.

Plur. τεθῶμεν, τεθῆτε, τεθῶσι.

Aoristo II. seu Indefinito II, caret.

5) In Infinitivō.

Præsens & Imperfectum.

τίθεσθαι.

Perfectum & Plusquamperfectum.

τεθῆσθαι.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

τεθῆναι.

Aoristo II. seu Indefinito II, caret.

Futurum I.

τεθήσεως.

Futuro II, caret.

Pau.

^{b)} Dialecti petantur ex τύπῳ.

Paulò post Futurum.

τεθείσεται.

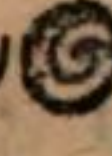
6) Participia.

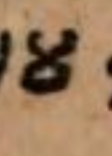
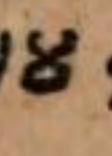
Præsens & Imperfectum.

τιθέμεν , c) τιθεμένη, τιθέμενον.

τιθέμεν , τιθεμένης, τιθέμεν .

Perfectum & Plusquamperfectum.

πείθεμεν , πείθεμένη, πείθεμενον.

πείθεμεν , πείθεμένης, τεπείθεμεν .

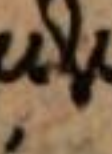
Aoristus I. seu Indefinitum I.

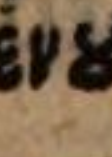
τέθεις, τέθεισαι, τέθειν.

τέθειντ , τέθεισης, τέθειντ .

Aoristo II. seu Indefinito II. caret.

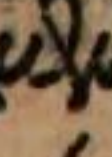
Futurum I.

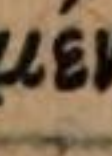
τεθήσεται , τεθήσεται, τεθήσεται.

τεθήσεται , τεθήσεται, τεθήσεται.

Futuro II. caret.

Paulò post Futurum.

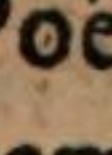
τεθείσεται , τεθείσεται, τεθείσεται.

τεθείσεται , τεθείσεται, τεθείσεται.

III. Flexio Medii.

Præsens & Imperfectum flectuntur
ut in Passivo.

Per-

c) Poëtæ dicunt τιθήμεν , mutandò Characteristicam brevem, in longam, nempe in η.

Perfecto & Plusquamperfecto caret.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing. ἐθήκαμην, ἐθήκω, ἐθήκατο. ^{d)}

Dual. ἐθήκαμεθον, ἐθήκασθον, ἐθήκασθην.

Plur. ἐθήκαμεθα, ἐθήκαθε, ἐθήκαντο.

Aoristus II. seu Indefinitum II. ^{e)}

Sing. ἐθέμην, ἔθεσθ, ^{f)} ἔθετο.

Dual. ἐθέμεθον, ἔθεσθον, ἐθέσθην.

Plur. ἐθέμεθα, ἔθεθε, ἔθεντο.

Futurum I.

*Sing.*θήσομαι, ^{g)}θήσῃ,θήσεται.

*Dual.*θήσομεθον,θήσεσθον,θήσεσθον.

*Plur.*θήσομεθα,θήσεσθε,θήσονται.

Futuro II. caret.

2) In Imperativō.

Præsens & Imperfectum flectuntur
ut in Passivo.

Perfecto & Plusquamperfecto caret.

Aoristus I. esset θῆναι, sed non occurrit.

Aori-

^{d)} Eædem locum hîc habent Dialecti, quæ
in τύπῳ.

^{e)} Aoristus II. formatur ab Imperfectō ἐτιθέμῳ,
extrusa reduplicatione τι, hinc est ἐθέμῳ.

^{f)} Ionicè est ἔθειο, Atticè ἔθε, & Dorice ἔθειο.

^{g)} Doricè θησεῖμαι, & θησεύμαι.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Sing.	Θέσθ, <i>b)</i>	Θέσθω.
Dual.	Θέσθον,	Θέσθων.
Plur.	Θέσθε,	Θέσθωσαν.

3) In Optativô.

Præsens & Imperfectum flectuntur
ut in Passivô.

Perfecto & Plusquamperfecto caret.

Aoristus I. esset *ἤναίμην*, sed usu receptus
non est.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Sing.	Θείμην,	Θείω,	Θείτω. <i>i)</i>
Dual.	Θείμεθον,	Θείσθον,	Θείσθην.
Plur.	Θείμεθα,	Θείσθε,	Θείτω.

Futurum I.

Sing.	Θησείμην,	Θήσω,	Θήσεται.
Dual.	Θησείμεθον,	Θήσεσθον,	Θησίσθην.
Plur.	Θησείμεθα, <i>k)</i>	Θήσεσθε,	Θήσονται.

Futuro II. caret.

Υ

4) In

b) Ionicè dicitur *θέο*, *σ* elisô, Atticè *θεῖ*, Doricè verò *θεῖω*.

i) Occurrit quoque, *θοίμην*, *θοίω*, *θοίτω*, una de compositum ἀπό *θοίω*, sed id fit Æolicè.

k) Doricè *θησείμεθα*, & Æolicè *θησείμεθε*, & *θησείμεθεν*.

4) *In Subjunctivô.*

Præsens & Imperfectum flectuntur
ut in Passivô.

Perfecto & Plusquamperfecto caret.

Aoristus I. foret *θήνωμαι*, sed est inusitatus.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

<i>Sing.</i>	<i>θήνωμαι</i> , 1)	<i>θῆ,</i>	<i>θήται.</i>
<i>Dual.</i>	<i>θήμεθον,</i>	<i>θήσθον,</i>	<i>θήσθον.</i>
<i>Plur.</i>	<i>θήμεθα,</i>	<i>θήσθε,</i>	<i>θήνται.</i>

5) *In Infinitivô.*

Præsens & Imperfectum desinunt
ut in Passivo.

Perfecto & Plusquamperfecto caret.

Aoristus I. foret *θήνασθαι*, sed minus usitatus est.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

θῆναι.

Futurum I.

θήσεσθαι.

Futuro II. caret.

6) *Participia.*

Præsens & Imperfectum ut in Passivo.

Perfectô & Plusquamperfectô caret.

Aorî-

1) In compositis dicitur *εἰναι ἀποθήνωμαι*, accentu in pristina sede servatô, *quàm ἀπόθήνωμαι*, accentu in antepenultimam retractô &c.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

ἠγάμεν Θ ,	ἠγαμένη,	ἠγάμενον.
ἠγαμένε,	ἠγαμένης,	ἠγαμένε.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

ἔμεν Θ ,	εμένη,	ἔμενον.
εμένε,	εμένης,	εμένε.

Futurum I.

ἠσόμεν Θ ,	ἠσομένη,	ἠσόμενον.
ἠσομένε,	ἠσομένης,	ἠσομένε.

DISTINCT. II.

DE

CLASSE II.

VERBORUM IN μι.

§. 187.

Lassis II. verborum in μι Characteristica in Præsente est α, in Futuro σ, in Perfecto κ.

§. 188.

Characteristica Præsentis α modò manet, modò mutatur. Nempe

I. In Aëtivô, & quidem

1) In Indicativô

a) In Singulari Præsentis & Imperfecti transit in n. m) In reliquis verò numeris manet. n)

Y 2

b) In

m) Ut in Præsente ἴσμι, ἴστε, ἴσσι.

n) In Dual. Præs. ἴσατον, ἴσατον in plurali Præ-

- b) In Aoristō II. singulorum numerorum mutatur in n. o)*
c) In Futurō I. & Aoristō I., qui inde descendit, vertitur in n. p)
- 2) In Imperativō,
a) manet in Præsente & Imperfectō q; Sed
b) mutatur in n in Aoristō II. r)
- 3) In Optativō, assumptō i transit in diphthongum ai, in Præsente, Imperfectō & Aoristō II.
- 4) In Subjunctivō, ejusque
a) Præsente & Imperfectō in i. Sing. nec non in i. & 3. plur. absorbetur à vocali longâ ω; sed in reliquis personis a apparet. u)
b) In Aoristō II. in singulis personis absor-

sentis, ἴσμεν, ἴσατε, ἴσασι. &c. In Duali Imperf. ἴσμεν, ἴσμεν, in Plurali ἴσμεν, ἴσατε, ἴσασι.

- o) ἴστω, ἴσθης, ἴσθι, ἴσθητον, ἴσθητων, &c.*
p) Fut. I. ἴσσω, Aorist. I. ἴσσοις.
q) ἴσθαι, ἴστω, ἴστατον, ἴστων, &c.
r) Ut ἴσθαι, ἴστω, ἴσθον, ἴστων, &c.
s) Præs. & Imperf. ἴστω, ἴσθης, ἴσθι, &c.
Aoristus II. ἴστω, ἴσθης, ἴσθι, &c.
t) Nempe ἴστω, ἴσμεν, ἴσσι.
u) In Sing. ἴσθης, ἴσθι. In Duali ἴσθον, ἴσθων.
In Plurali ἴσθις.

abforbetur à vocalibus longis η
& ω . x)

5) In Infinitivô

a) manet in Præsente & Imperfectô ; y) sed

b) mutatur in η in Aoristô II. z)

6) In Participiis Præsentis, Imperfecti & Aoristi II. manet. a)

II. In Passivo & Medio

1) In Indicativo & Imperativô manet in Præs. & Imperf. b)

2) In Optativô assumit jota & abit in diphthongum $\alpha\iota$. c)

3) In Subjunctivô in prima Sing. in ι . Dual. & in ι . & 3. Plural. Præsentis & Imperfecti abforbetur, d) sed ι

Y 3

eli-

x) $\epsilon\omega$, $\epsilon\tilde{\eta}\varsigma$, $\epsilon\tilde{\eta}$, $\epsilon\tilde{\eta}\tau\omicron\nu$, &c.

y) Dicitur enim $\iota\varsigma\tilde{\alpha}\nu\alpha\iota$.

z) Dicitur enim $\varsigma\tilde{\eta}\nu\alpha\iota$.

a) Præsens & Imperfectum, $\iota\varsigma\tilde{\alpha}\iota$, $\iota\varsigma\tilde{\alpha}\sigma\alpha$, $\iota\varsigma\tilde{\alpha}\nu$,
Aoristus II. $\varsigma\tilde{\alpha}\iota\varsigma$, $\varsigma\tilde{\alpha}\sigma\alpha$, $\varsigma\tilde{\alpha}\nu$.

b) In Indicativo enim Præsens est, $\iota\varsigma\alpha\mu\alpha\iota$,
 $\iota\varsigma\alpha\sigma\alpha\iota$, $\iota\varsigma\alpha\tau\alpha\iota$, &c. Imperfectum est, $\iota\varsigma\alpha\mu\epsilon\lambda\omega$,
 $\iota\varsigma\alpha\sigma\omicron$, $\iota\varsigma\alpha\tau\omicron$ &c.

c) Sic enim flectitur, $\iota\varsigma\alpha\mu\epsilon\lambda\omega$, $\iota\varsigma\alpha\iota\omicron$, $\iota\varsigma\alpha\iota\tau\omicron$, &c.

d) Sic enim flectuntur dictæ personæ, $\iota\varsigma\omega\mu\alpha\iota$,
 $\iota\varsigma\omega\mu\epsilon\theta\omicron\nu$, $\iota\varsigma\omega\mu\epsilon\theta\alpha$, $\iota\varsigma\omega\upsilon\tau\alpha\iota$.

reliquis personis *a* occurrit. *e*)

- 4) In Infinitivô *f*) & Participiis *g*)
manet in Præsente & Imperfecto nec
 non in Aoristô II. mediæ vocis.

§. 189.

Sed in Futurô I. ex *a* Præsentis factum,
 in Perfectô Activô & Passivô more Doricô in *a*
 mutatur. *b*)

§. 190.

Juxta hætenus dicta flexio Verborum in
 Classis II. facile apparebit ex verbo ἵστημι
 circa quod observetur

I. Flexio Activi.

I. In Indicativô.

Præsens.

Sing. ἵστημι,
 Dual.

ἵσθς,
 ἵστατον,

ἵσθσι. *i*)
 ἵστατον.

Plur.

e) Harum enim personarum flexio ita se ha-
 bet, ἵσθς, ἵσθαι, ἵσθων, ἵσθων, ἵσθων.

f) Dicitur enim in Præsente & Imperfecto
 ἵσθαι, & in Aoristô II. Med. Voc. ἔσθαι.

g) Præs. & Imperf. ἵσθαι, Aor. II. ἔσθαι.

b) Dicitur enim ἔσθαι, pro ἵσθαι, ad diffe-
 rentiam Perfecti Medii ἵσθαι, quod descendit à
 verbo ἵστημι.

i) Doricè dicitur ἵσθι, σ in τ mutatô.

Plur. ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασι. k)

Imperfectum.

Sing. ἴσῃν, ἴσῃς, ἴσῃ. l)

Dual. ἴσατον, ἴσάτω, ἴσάτω.

Plur. ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασαν.

Perfectum.

Sing. ἔσακα, m) ἔσakas, ἔσακε.

Dual. ἔσάκατον, ἔσάκατον.

Plur. ἔσάκαμεν, ἔσάκατε, ἔσάκασι.

Plusquamperfectum.

Sing. ἔσάκειν, ἔσάκεις, ἔσάκει.

Dual. ἔσάκειτον, ἔσάκειτον.

Plur. ἔσάκειμεν, ἔσάκατε, ἔσάκασαν. n)

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing. ἔστησι, ἔστησις, ἔστησε.

Dual. ἔστήσατον, ἔστήσατον.

Plur. ἔστήσαμεν, ἔστήσατε, ἔστησαν.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Sing. ἔστην, ἔστης, ἔστη.

Y

4

Dual.

k) Ionicè ἴσῃσι, Doricè ἴσῃσι, Æolicè ἴσαν-
τι, accentu retractō in antepenultimam, & spi-
ritu asperō mutatō in lenem.

l) Ionicè ἴσασκον, ες, ε, &c. Poëticè ἴσασκον,
ες, ε, &c.

m) Doricè & Boeoticè ἴσαν.

n) Ionicè ἔσαα, vel ἔσα.

o) Atticè dicitur ἔσάνεσαν, & apud Home-
rum ἔσασαν.

<i>Dual.</i>	ἔσητεν,	ἔσήτην.
<i>Plur.</i>	ἔσημεν,	ἔσητε, ἔσησαν. P)

Futurum I.

<i>Sing.</i>	στήσω,	στήσεις,	στήσει.
<i>Dual.</i>		στήσετον,	στήσετον.
<i>Plur.</i>	στήσομεν,	στήσετε,	στήσεσσι.

Futuro II. caret.

2) In Imperativō.

Praesens & Imperfectum.

<i>Sing.</i>	ἴσθι, q)	ἴστίω.
<i>Dual.</i>	ἴσθετον,	ἴστέων.
<i>Plur.</i>	ἴσατε,	ἴστέωσαν.

Perfectum & Plusquamperfectum.

<i>Sing.</i>	ἔσθκε,	ἔσθκέτω.
<i>Dual.</i>	ἔσθκετον,	ἔσθκέτων.
<i>Plur.</i>	ἔσθκετε,	ἔσθκέτωσαν.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

<i>Sing.</i>	στήσον,	στήσάτω.
<i>Dual.</i>	στήσατον.	στήσάτων.
<i>Plur.</i>	στήσατε,	στήσάτωσαν.

Aori-

p) Doricè & Boeoticè dicitur ἔσαν, &, ab-
jectō augmentō σάν.

q) Atticè & Æolicè ἴσθ, abjectā syllabā θι,
& α in η mutató. Sic quoque dicitur πίμπλη,
pro πίμπλαθι πίμπρη, pro πίμπραθι.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

<i>Sing.</i>	στήθι, ^{r)}	στήτω.
<i>Dual.</i>	στήτον,	στήτων.
<i>Plur.</i>	στήτε,	στήτωσαν.

3) In Optativô.

Præfens & Imperfectum.

<i>Sing.</i>	ἰσαίην,	ἰσαίης,	ἰσαίη.
<i>Dual.</i>		ἰσαίητον,	ἰσαίητην.
<i>Plur.</i>	ἰσαίημεν,	ἰσαίητε,	ἰσαίησαν. ^{f)}

Perfectum & Plusquamperfectum.

<i>Sing.</i>	ἑσάκοιμι,	ἑσάκοις,	ἑσάκοι. ^{t)}
<i>Dual.</i>		ἑσάκοιτον,	ἑσάκοίτην.
<i>Plur.</i>	ἑσάκοιμεν,	ἑσάκοιτε,	ἑσάκοιεν.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

<i>Sing.</i>	στήσαιμι,	στήσαις,	στήσαι. ^{u)}
<i>Dual.</i>		στήσαιτον,	στήσaiτην.
<i>Plur.</i>	στήσαιμεν,	στήσαιτε,	στήσαιεν.

Υ

5

Aorī.

r) Pro $\sigma\theta\theta\iota$ in compositione dicitur $\sigma\alpha$, ut $\alpha\nu\acute{\alpha}\sigma\alpha$, surge, Matth. 17. v. 9. per Apocopen resecta syllaba $\theta\iota$. & η in α matatô. Ita quoque legitur Apoc. 4. 1. $\alpha\nu\acute{\alpha}\sigma\alpha$, ascende, pro $\alpha\nu\acute{\alpha}\sigma\eta\theta\iota$. Doricè pro $\sigma\theta\theta\iota$ est $\sigma\alpha\theta\iota$.

f) Atticè est per Syncopen $\iota\sigma\alpha\iota\mu\epsilon\nu$, $\iota\sigma\alpha\iota\tau\epsilon$, $\iota\sigma\alpha\iota\epsilon\nu$.

t u) In his temporibus est eadem Dialectorum ratio, quæ in τύπλω, quod vide.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

<i>Sing.</i>	σαίνῃ, ^{x)}	σαίνῃς,	σαίνῃ.
<i>Dual.</i>		σαίνῃτον,	σαίνῃτην.
<i>Plur.</i>	σαίνμεν,	σαίνετε,	σαίνουσιν. ^{y)}

Futurum I.

<i>Sing.</i>	στήσοιμι,	στήσεις,	στήσοι.
<i>Dual.</i>		στήσεσιν.	στήσεσιν.
<i>Plur.</i>	στήσομεν,	στήσετε,	στήσουσιν.

Futuro II. caret.

4) In Subjunctivō.

Præsens & Imperfectum.

<i>Sing.</i>	ιστῶ,	ιστᾶς,	ιστᾶ. ^{z)}
<i>Dual.</i>		ιστᾶτον,	ιστᾶτην.
<i>Plur.</i>	ιστῶμεν,	ιστᾶτε,	ιστῶσι.

Perfectum & Plusquamperfectum.

<i>Sing.</i>	ἐστέκω,	ἐστέκης,	ἐστέκη.
<i>Dual.</i>		ἐστέκητον,	ἐστέκητην.
<i>Plur.</i>	ἐστέκωμεν,	ἐστέκητε,	ἐστέκωσι.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

<i>Sing.</i>	στήσω,	στήσης,	στήση.
			<i>Dual.</i>

^{x)} Poëtæ αὖ vertunt in η, σῆν, σῆς, σῆν, &c.

^{y)} Atticè per syncopen dicitur σείμεν, σείτε, σείεν.

^{z)} Ionicè dicitur ισέω, ισής, ισή, vel ισή-σιν, &c.

Dual.	σηόν, σηόν.	σηόν.
Plur.	σῶμεν, σήσντε, σῶσι.	σῶσι.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Sing.	στώ, σῆς, σῆ. a)	σῆ. a)
Dual.	σῆτον, σῆτον,	σῆτον,
Plur.	σῶμεν, b)	σῶσι.

5) In Infinitivō.

Præsens & Imperfectum.

ἰσάναι. c)

Perfectum & Plusquamperfectum.

ἑστάναι. d)

Aoristus I. seu Indefinitum I.

σῆσαι.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

σῆναι. e)

Futurum I.

σῆσιν.

6) Par-

a) Ionicè dicitur στέω, σῆς, σῆ, vel σῆσι &c. & Poeticè σείω, σείης, σείη, &c. Quandoque Atticè & Poeticam mutant in η, σῆω, σῆης, σῆη.

b) Per systolen Poeticam dicitur σείομεν, pro σείωμεν. Sic quoque legitur βείωμεν, eamus, pro βείωμεν, à βημι, eo.

c) Ionicè dicitur ἰσάμεν, Atticè & Doricè ἰσάμεναι, Poeticè ἰσάμμεναι.

d) Per syncopen dicitur ἰσάναι.

e) Ionicè est σῆμεν, Atticè σῆμεναι, Doricè σῆναι & σάμεναι.

6) Participia.

Præsens & Imperfectum.

ἴσας,	ἴσασα,	ἴσάν.
ἴσαντο,	ἴσασθς,	ἴσαντο.

Perfectum & Plusquamperfectum.

ἔπακώς, f)	ἔπακῆα,	ἔπακός.
ἔπακόντο,	ἔπακῆας,	ἔπακόντο.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

σήσας,	σήσασα,	σήσαν.
σήσαντο,	σήσασθς,	σήσαντο.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

σας,	σάσα,	σάν.
σαντο,	σασθς,	σαντο.

Futurum I.

σήσων,	σήσασα,	σήσον.
σήσονται,	σήσασθς,	σήσονται.

II. Flexio Passivi.

1) In Indicativô.

Præsens.

Sing. ἴσμαι, g) ἴσασαι, h) ἴπαται.

Dual.

f) Ionicè elisô η dicitur ἔσαώς, & Atticè ἔσῳ.

g) Æolicè dicitur ἰσαίμααι, α in αι mutatô.

h) Ionicè ἰσααι, elisô σ, item ἰσαι, elisô η, nou solum σ, sed etiam α in ε mutatô. Atticè dicitur ἰση.

Dual.	ἰσάμεθον,	ἰσάμεθον,	ἰσάμεθον.
Plur.	ἰσάμεθα,	ἰσάμεθα,	ἰσάμεθα.

Imperfectum.

Sing.	ἰσάμην,	ἰσάσθαι, i)	ἰσάσθαι.
Dual.	ἰσάμεθον,	ἰσάμεθον,	ἰσάμεθον.
Plur.	ἰσάμεθα,	ἰσάμεθα,	ἰσάμεθα. k)

Perfectum.

Sing.	ἔσμεν,	ἔσμεν,	ἔσμεν.
Dual.	ἔσμεθον,	ἔσμεθον,	ἔσμεθον.
Plur.	ἔσμεθα,	ἔσμεθα,	ἔσμεθα. l)

Plusquamperfectum.

Sing.	ἔσμεν,	ἔσμεν,	ἔσμεν.
Dual.	ἔσμεθον,	ἔσμεθον,	ἔσμεθον.
Plur.	ἔσμεθα,	ἔσμεθα,	ἔσμεθα.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing.	ἔσθην,	ἔσθης,	ἔσθης.
Dual.		ἔσθηντον,	ἔσθηντον.
Plur.	ἔσθήμεν,	ἔσθηντε,	ἔσθηνσαν.

Aoristo II. seu Indefinito II. caret.

Futurum I.

Sing.	σάθισμαι,	σάθισθαι,	σάθισθαι.
Dual.	σάθισόμεθον,	σάθισέμεθον,	σάθισέμεθον.
Plur.	σάθισόμεθα,	σάθισέμεθα,	σάθισόνται.

Futu-

i) Ionicè ἰσάσθαι, extrusō σ, & per crasin Atticam ἰσάσθαι.

k) Ionicè dicitur ἰσάσθαι.

l) Iones dicunt ἰσάσθαι.

Futuro II. caret.

Paulò post Futurum.

<i>Sing.</i>	ἔσσομαι,	ἔσση,	ἔσσεται.
<i>Dual.</i>	ἔσσομεθον,	ἔσσεσθον,	ἔσσεσθον.
<i>Plur.</i>	ἔσσομεθα,	ἔσσεσθε,	ἔσσονται.

2) In Imperativò.

Præsens & Imperfectum.

<i>Sing.</i>	ἵσταο, <i>m</i>)	ἵσθω.
<i>Dual.</i>	ἵσασθον,	ἵσάσθων.
<i>Plur.</i>	ἵστασθε,	ἵσάσθωσαν.

Perfectum & Plusquamperfectum.

<i>Sing.</i>	ἔσταο,	ἔσθω.
<i>Dual.</i>	ἔσασθον,	ἔσάσθων.
<i>Plur.</i>	ἔστασθε,	ἔσάσθωσαν.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

<i>Sing.</i>	στήντι,	στήτω.
<i>Dual.</i>	στήντον,	στήτων.
<i>Plural.</i>	στήντε,	στήτωσαν.

Aoristo II. caret.

3) In Optativò.

Præsens & Imperfectum.

<i>Sing.</i>	ἵσάμην,	ἵσῃς,	ἵσῃτο.
<i>Dual.</i>	ἵσάμεθον,	ἵσῃσθον,	ἵσῃσθον.
<i>Plur.</i>	ἵσάμεθα,	ἵσῃσθε,	ἵσῃντο.

Per-

m) Ionicè extrusò σ dicitur ἵσταο, & per cras-
sin Atticam ἵσω.

Perfectum & Plusquamperfectum.

<i>Sing.</i>	ἔσ αἰμῶ,	ἔσ αἰο,	ἔσ αἰτο.
<i>Dual.</i>	ἔσ αἰμεθον,	ἔσ αἰδιον,	ἔσ αἰδην.
<i>Plur.</i>	ἔσ αἰμεθα,	ἔσ αἰδιε,	ἔσ αἰντο.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

<i>Sing.</i>	σαθεῖν,	σαθεῖς,	σαθεῖν.
<i>Dual.</i>		σαθεῖνταν,	σαθεῖντην.
<i>Plur.</i>	σαθεῖμεν,	σαθεῖντε,	σαθεῖνταν. n)

Aoristo II. caret.

Futurum I.

<i>Sing.</i>	σαθησοίμην,	σαθήσοιο,	σαθήσοιτο.
<i>Dual.</i>	σαθησοίμεθον,	σαθήσοιθον,	σαθησοίδη.
<i>Plur.</i>	σαθησοίμεθα,	σαθήσοιθε,	σαθήσονται.

Futuro II. caret.

Paulò post Futurum.

<i>Sing.</i>	ἔστασοίμην,	ἔστάσοιο,	ἔστάσοιτο.
<i>Dual.</i>	ἔστασοίμεθον,	ἔστάσοιθον,	ἔστασοίδη.
<i>Plur.</i>	ἔστασοίμεθα,	ἔστάσοιθε,	ἔστάσονται.

4) In Subjunctivò.

Præsens & Imperfectum.

<i>Sing.</i>	ἴσῳμαι,	ἴσταῖ,	ἴσταται. o)
--------------	---------	--------	-------------

Dual.

n) Per syncopen dicitur σαθεῖμεν, σαθεῖτε, σαθεῖν.

o) Alii, referente Gretsero sic flectunt : ἴσῳμαι, ἴσῃ, ἴσῃται. Ita quoque δύναμαι, δύνη, δύνηται.

Dual. ἰσώμεθον, ἰσῳ̃α̃διον, ἰσῳ̃α̃διον.
 Plur. ἰσώμεθα, ἰσῳ̃α̃διε, ἰσῳ̃νται.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Sing. ἔσῳμαι, ἔσῳ̃α̃, ἔσῳ̃α̃ται,
 Dual. ἔσῳμεθον, ἔσῳ̃α̃διον, ἔσῳ̃α̃διον.
 Plur. ἔσῳμεθα, ἔσῳ̃α̃διε, ἔσῳνται.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing. σταθῶ, σταθῆς, σταθῆ.
 Dual. σταθῆτον, σταθῆτον.
 Plur. σταθῶμεν, σταθῆτε, σταθῶσι.

Aoristo II. seu Indefinito II. caret.

5) In Infinitivō.

Præsens & Imperfectum.

ἰστασθαι.

Perfectum & Plusquamperfectum.

ἔσῳ̃α̃διαι.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

σταθῆναι.

Aoristo II. seu Indefinito II. caret.

Futurum I.

σταθήσεσθαι.

Futuro II. caret.

Paulò post Futurum.

ἑσταάσεσθαι.

6) Participia

Præsens & Imperfectum.

ἰστάμεν, ἰσταμένη, ἰστάμενον.
 ἰσταμένης, ἰσταμένης, ἰσταμένης.

Per-

Perfectum & Plusquamperfectum.

ἜσταμινⓈ,	ἔσταμένη,	ἔσταμένον.
ἔσταμένε,	ἔσταμένης,	ἔσταμένε.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Σταθεῖς,	σταθεῖσα,	σταθέν.
σταθέντⓈ,	σταθείσης,	σταθέντⓈ.

Aoristo II. seu Indefinito II. caret.

Futurum I.

ΣταθισόμενⓈ,	σταθισομένη,	σταθισόμενον.
σταθισομένε,	σταθισομένης,	σταθισομένε.

Futuro II. caret.

Paulò post Futurum.

ἜστασόμενⓈ,	ἔστασομένη,	ἔστασόμενον.
ἔστασομένε,	ἔστασομένης,	ἔστασομένε.

III. Flexio Medii.

1) In Indicativò.

Præsens & Imperfectum flectuntur
ut in Passivo.

Perfecto & Plusquamperfecto caret.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing. Ἔστησάμην,	ἐστήσω,	ἐστήσατο.
Dual. ἐστησάμεθον,	ἐστήσασθον,	ἐστησάσθην.
Plur. ἐστησάμεθα,	ἐστήσαθε,	ἐστήσαντο.

Aoristus II. seu Indefinitum II. foret ἐστάμην,
sed non est in usu.

Futurum I.

Sing. Στήσομαι, p) στήση, στήσεται.

Dual. στήσόμεθον, στήσεσθον, στήσεσθον.

Plur. στήσόμεθα, στήσεθε, στήσονται.

Futuro II. caret.

2) In Imperativō.

Præsens & Imperfectum flectuntur
ut in Passivō.

Perfecto & Plusquamperfecto caret.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Singul. Στήσαι, στήσάσθω.

Dual. στήσασθον, στήσάσθων.

Plur. στήσαθε, στήσάσθωσαν.

Aoristus II. esset στάσο, στάσθω, sed non
est in usu.

3) In Optativō.

Præsens & Imperfectum flectuntur
ut in Passivō.

Perfecto & Plusquamperfecto caret.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Singul. Στήσάμην, στήσαιο, στήσαιτο.

Dual. στήσάμεθον, στήσαισθον, στήσαισθω.

Plural. στήσάμεθα, στήσαιθε, στήσαιντο.

Aoristus II. foret στάμην, σταῖο, σταῖτο,
sed non est in usu.

Futurum I.

Sing. Στήσοίμην, σήσοιο, σήσοιτο.

Dual.

p) Dores dicunt σταθεύμαι.

Dual. Στήσοιμεθον, σήσοιθον, σήσοιθω.

Plur. Στήσοιμεθα, σήσοιθε, σήσονται.

Futuro II. caret.

4) *In Subjunctivō.*

Præsens & Imperfectum flectuntur
ut in Passivō.

Perfectō & Plusquamperfectō caret.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing. Στήσωμαι, σήση, σήση.

Dual. σήσωμεθον, σήσηθον, σήσηθον.

Plur. σήσωμεθα, σήσηθε, σήσων.

Aoristus II. foret σῶμαι, sed in usu non est.

5) *In Infinitivō.*

Præsens & Imperfectum ut in Passivō.

Perfectō & Plusquamperfectō caret.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

στήσασθαι.

Aoristus II. esset σάσθαι, sed est inusitatus.

Futurum I.

στήσεσθαι.

6) *Participia.*

Præsens & Imperfectum ut in Passivō.

Perfectō & Plusquamperfectō caret.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

στήσάμεν, στήσάμενη, στήσάμενον.

στήσάμεν, στήσάμενης, στήσάμεν.

Aoristus II. esset σάμεν, sed non est in usu.

Futurum I.

στησόμεν^ο,

στησόμενη,

στησόμενον.

στησομένης,

στησομένης,

στησομένης.

DIST. III.

D E

CLASSE III.

VERBORVM IN μι.

§. 191.

Lassis III. Verborum in μι Characteristica in Præsente est ο, in Futurō σ, in Perfectō κ.

§. 192.

Characteristica Præsentis ο nunc mutatur, nunc manet. Scilicet

I. In Activō, & quidem

1) In ejus Indicativō

a) In Singulari Præsentis & Imperfecti, nec non Aoristi II. mutatur in ω; γ) In Duali verō & Plurali, ρ) extra 3. plural. Præsentis, ι) manet.

γ) In Præsente enim est, δίδωμι, δίδως, δίδωσι. In Imperfectō ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω. In Aoristō II. ἔδων, ἔδως, ἔδω.

ρ) In Præsente dicitur δίδοτε, δίδοτον, δίδομεν, δίδετε; In Imperfectō ἐδίδοτε, ἐδιδότῃ, ἐδίδομεν, ἐδίδοτε. In Aoristō II. ἔδοτον, ἔδοτε, ἔδομεν, ἔδοτε.

ι) In tertiâ enim plurali Præsentis Character-

manet.

b) In Futurô I. mutatur in ω, quod retinetur in Perfectô & Aoristô I. quæ inde descendunt. 1)

2) In Imperativô

a) *manet* tam in Præsente & Imperfectô, quàm in Aoristô II. u) Singularia sunt γνῶθι, *nosce*, à γνῶω, & βίωθι, *vive*, à βιόω.

b) *mutatur* in ω in Perfectô & Plusquamperfectô. x)

3) In Optativô ejusque Præsente & Imperfectô, nec non Aoristô II. ascitô jota transit in diphthongum οι, γ)

4) In Subjunctivô absorbetur ab ω, quod in singulis numeris apparet. z)

5) In Infinitivô

a) *manet* in Præsente & Imperfectô. 2)

ristica o assumit υ, & abit in diphthongum ε, hinc est διδῆσι.

1) Δῶσω, δέδωκα, ἔδωκα.

u) In Præsente & Imperfecto est διδῶμι, in Aoristô II. δόε.

x) Dicitur enim δέδωκε.

γ) In Præsente & Imperfectô est διδῶμι, & in Aoristô II. δόμω.

z) Præs. & Imperf. διδῶ, διδῶς, διδῶ, &c. Aorist. II. δῶ, δῶς, δῶ, &c.

ἄτο. a)

b) *mutatur* in ω in Aoristō II. Ex-
cipe Aoristum II. à διδωμι, ubi o
adsciscit υ, & abit in diphthon-
gum ε b)

c) In Participiis Præsentis, Imperfecti
& Aoristi II. *mutatur* in ε. c)

II. In Passivō & Mediā

1) In Indicativō & Imperativō *manet*. d)

2) In Optativo *assumit* jota, & abit in
diphthongum οι. e)

3) In Subjunctivō *absorbetur* à vocali
longā ω, quæ in singulis numeris
occurrit. f)

4) In Infinitivo & Participiis *manet*. g)

§. 193.

In Aoristō I. seu Indefinitō I. Activæ &
Mediæ

a) In his enim est διδόναι.

b) Hinc dicitur γινώσκειν, à γινώω, βιώναι, à βιόω;
est à διδωμι Aorist. II. Inf. est δέναι.

c) Præs. & Imperf. διδῶς, διδῶσα, διδόν. Ao-
rist. II. δῶς, δῶσα, δέν.

d) Et quidem in singulis temporibus Passivi,
& in Præsente, Imperfectō & Aoristō II. Mediæ
vocis.

e) Præs. & Imperf. διδοίμεν, διδοίτε, διδοίτο, &c.

f) Præs. & Imperf. διδῶμαι, διδῶ, διδῶται &c.

g) Præs. & Imperf. Infinit. διδόναι, Particip. δι-
δόμενον.

Mediæ vocis loco Characteristica σ in $\delta\delta\omega\mu$ assumitur Characteristica Perfecti κ . *b)*

§. 194.

His observatis flexio facilis erit. Paradigmatis loco esto $\delta\delta\omega\mu$.

I. Flexio Activi.

I. In Indicativô

Præsens.

Sing. $\delta\delta\omega\mu$,	$\delta\delta\omega\varsigma$,	$\delta\delta\omega\tau$.
Dual.	$\delta\delta\omega\tau\epsilon\nu$,	$\delta\delta\omega\tau\epsilon\nu$.
Plur. $\delta\delta\omega\mu\epsilon\nu$,	$\delta\delta\omega\tau\epsilon$,	$\delta\delta\omega\sigma\iota$. <i>i)</i>

Imperfectum.

Sing. $\epsilon\delta\delta\omega\nu$, <i>k)</i>	$\epsilon\delta\delta\omega\varsigma$,	$\epsilon\delta\delta\omega$. <i>l)</i>
Dual.	$\epsilon\delta\delta\omega\tau\epsilon\nu$,	$\epsilon\delta\delta\omega\tau\epsilon\nu$.
Plur. $\epsilon\delta\delta\omega\mu\epsilon\nu$,	$\epsilon\delta\delta\omega\tau\epsilon$,	$\epsilon\delta\delta\omega\sigma\alpha\nu$.

Perfectum.

Sing. $\delta\epsilon\delta\omega\kappa\alpha$,	$\delta\epsilon\delta\omega\kappa\alpha\varsigma$,	$\delta\epsilon\delta\omega\kappa\epsilon$.
Dual.	$\delta\epsilon\delta\omega\kappa\alpha\tau\epsilon\nu$,	$\delta\epsilon\delta\omega\kappa\alpha\tau\epsilon\nu$.
Plur. $\delta\epsilon\delta\omega\kappa\alpha\mu\epsilon\nu$,	$\delta\epsilon\delta\omega\kappa\alpha\tau\epsilon$,	$\delta\epsilon\delta\omega\kappa\alpha\sigma\iota$.

Z 4

Plus

b) Dicitur enim $\epsilon\delta\omega\kappa\alpha$, pro $\epsilon\delta\omega\sigma\alpha$.

i) Ionicè $\delta\delta\omega\sigma\iota$, & Doricè $\delta\delta\omega\tau\iota$.

k) Ionicè Imperfectum sic flexitur, $\delta\delta\omega\sigma\kappa\epsilon\nu$, $\delta\delta\omega\sigma\kappa\epsilon\varsigma$, $\delta\delta\omega\sigma\kappa\epsilon$, $\delta\delta\omega\sigma\kappa\epsilon\tau\epsilon\nu$, $\delta\delta\omega\sigma\kappa\epsilon\tau\epsilon$, $\delta\delta\omega\sigma\kappa\epsilon\sigma\iota$, $\delta\delta\omega\sigma\kappa\epsilon\mu\epsilon\nu$ &c.

l) Ferè usitatus est contractum $\epsilon\delta\delta\epsilon\nu$, $\epsilon\delta\delta\epsilon\varsigma$, $\epsilon\delta\delta\epsilon$.

Plusquamperfectum.

<i>Sing.</i>	ἔδεδώκειν,	ἔδεδώκεις,	ἔδεδώκει.
<i>Dual.</i>		ἔδεδώκειτον,	ἔδεδώκειτῃν.
<i>Plur.</i>	ἔδεδώκειμεν,	ἔδεδώκειτε,	ἔδεδώκεισαν.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

<i>Sing.</i>	ἔδωκα,	ἔδωκας,	ἔδωκε.
<i>Dual.</i>		ἔδωκατον,	ἔδωκατῃν.
<i>Plur.</i>	ἔδωκαμεν,	ἔδωκατ,	ἔδωκασι.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

<i>Sing.</i>	ἔδων,	ἔδωγ,	ἔδω.
<i>Dual.</i>		ἔδωτον,	ἔδωτῃν.
<i>Plur.</i>	ἔδομεν,	ἔδοτε,	ἔδοσαν. m)

Futurum I.

<i>Sing.</i>	δώσω,	δώσεις,	δώσει.
<i>Dual.</i>		δώσετον,	δώσετῃν.
<i>Plur.</i>	δώσομεν,	δώσετε,	δώσουσι.

2) In Imperativō.

Præsens & Imperfectum.

<i>Sing.</i>	δίδωμι, n)	δίδω.
<i>Dual.</i>	δίδωτον,	δίδωτων.
<i>Plur.</i>	δίδετε,	διδέτωσαν.

Perfectum & Plusquamperfectum.

<i>Sing.</i>	δίδωκε,	δεδωκέτω.
<i>Dual.</i>	δεδώκειτον,	δεδωκέτων.
<i>Plur.</i>	δεδώκετε,	δεδωκέτωσαν.

Aori-

m) Doricè & Boeoticè dicitur ἔδον.

n) Contractè dicitur δίδω, Doricè δίδοι.

Aoristus I. seu Indefinitum I. esset δῶκον, δώ-
κᾶτω, sed non est in usu.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Sing.	Δὲς pro δόθι,	δότη.
Dual.	δόθον,	δότην.
Plur.	δοτε,	δοῶσαν.

3) In Optativô.

Præsens & Imperfectum.

Sing.	Διδόωμι,	διδούς,	διδών. o)
Dual.	διδόντων,	διδόντων,	διδόντων.
Plur.	διδόμεν,	διδόντε,	διδόντων. p)

Perfectum & Plusquamperfectum.

Sing.	Δεδώκοιμι,	δεδώκοις,	δεδώκοι.
Dual.	δεδώκοιτον,	δεδώκοιτον,	δεδώκοιτον.
Plur.	δεδώκοιμεν,	δεδώκοιτε,	δεδώκοιεν.

Aoristus I. esset δώκαμι, sed in usu non est.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Sing.	Δοίω, q)	δοίης,	δοίη.
Dual.	δοίοντων,	δοίοντων,	δοίοντων.
Plur.	δοίωμεν,	δοίοντε,	δοίοντων. r)

Z 5

Futu-

o) Atticè δίδωμι, δίδως, δίδων, &c.

p) Per syncopen Attici dicunt διδόμην, διδό-
τε, διδόεν.

q) Atticè δίδωμι, δίδως, δίδων, &c.

r) Per syncopen Attici dicunt δοίμην, δοίτε,
δοίεν.

Futurum I.

Sing.	Δώσοιμι,	δώσεις,	δώσει.
Dual.		δώσειτον,	δώσειτω.
Plur.	Δώσοιμεν,	δώσετε,	δώσειεν.

4) In Subjunctivō.

Præsens & Imperfectum.

Sing.	Διδῶ,	διδῶς,	διδῶ. f)
Dual.		διδῶτον,	διδῶτον.
Plur.	Διδῶμεν,	διδῶτε,	διδῶσι.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Sing.	Δεδῶκα,	δεδώκης,	δεδώκη.
Dual.		δεδώκητον,	δεδώκηλον.
Plur.	Δεδῶκαμεν,	δεδώκητε,	δεδώκησαν.

Aoristus I. esset δῶνω ; sed est inusitatus.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Sing.	Δῶ,	δῶς,	δῶ. u)
Dual.		δῶτον,	δῶτον.
Plur.	Δῶμεν,	δῶτε,	δῶσι. x)

5) In Infinitivō.

Præsens & Imperfectum.

διδόναι. y)

Per-

f) Ionicè dicitur διδῶσι, assumptâ in fine syllabâ σ.

z) Poëticè dicitur δῶω, δῶης, δῶη, &c.

u) Ionicè est δῶσι.

x) Poëticè dicitur etiam δῶωσι.

y) Ionicè διδόναι, Atticè & Doricè διδόμεναι,

Perfectum & Plusquamperfectum. II

διδωκέναι.

Aoristus I. esset διῶναι, sed inusitatus est.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

διῶναι. 2)

Futurum I.

διώσκει.

6) Participia

Præsens & Imperfectum.

Διδῶς,

διδῶσα,

διδόν.

Διδόντι,

διδόντες,

διδόντι.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Διδωκὸς,

διδωκυῖα,

διδωκός.

Διδωκότῃ,

διδωκυῖας,

διδωκότῃ.

Aoristus I. esset Δῶκας, sed est inusitatus.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Δῶς,

διῶσα,

διόν.

Δόντι,

διόντες,

διόντι.

Futurum I.

Δώσων,

διώσασα,

διώσων.

Δώσοντι,

διώσαστες,

διώσοντι.

II. Fle-

Poëticè διδόμεναι. Contractè dicitur διδῶν, quod Doricè effertur διδῶν.

2) Ionicè dicitur δόμεναι, Atticè & Doricè δόμεναι.

II. Flexio Passivi.

1.) In Indicativô.

Præfens.

<i>Sing.</i> Δίδωμαι,	δίδοσται, ^{a)}	δίδοται.
<i>Dual.</i> Διδόμεθον,	δίδοσθον,	δίδοσθον.
<i>Plur.</i> Διδόμεθα,	δίδοσθε,	δίδονται. ^{b)}

Imperfectum.

<i>Sing.</i> ἔδιδόμην,	ἔδιδου, ^{c)}	ἔδιδου.
<i>Dual.</i> ἔδιδόμεθον,	ἔδιδσθον,	ἔδιδσθον.
<i>Plur.</i> ἔδιδόμεθα,	ἔδιδετε,	ἔδιδοντο. ^{d)}

Perfectum.

<i>Sing.</i> Δέδωμαι,	δέδωσται,	δέδωται.
<i>Dual.</i> Δεδόμεθον,	δέδωσθον,	δέδωσθον.
<i>Plur.</i> Δεδόμεθα,	δέδωθε,	δέδωνται. ^{e)}

Plusquamperfectum.

<i>Sing.</i> ἔδεδόμην,	ἔδεδου,	ἔδεδου.
<i>Dual.</i> ἔδεδόμεθον,	ἔδέδσθον,	ἔδέδσθον.
<i>Plur.</i> ἔδεδόμεθα,	ἔδέδετε,	ἔδέδοντο.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

<i>Sing.</i> ἔδωκα,	ἔδωκε,	ἔδωκε.
<i>Dual.</i>	ἔδωκτον,	ἔδωκνῆσαν.
<i>Plur.</i> ἔδωκεμεν,	ἔδωκετε,	ἔδωκαν.

Aori-

^{a)} Ionicè dicitur διδόναι, elisô σ.^{b)} Ionicè est διδόναι.^{c)} Ionicè dicitur ἔδιδου, & per crasin Atticam dicitur ἔδιδε.^{d)} Ionicè dicitur ἔδιδοντο.^{e)} Ionicè dicitur δέδωκαν.

Aoristo II. seu Indefinito II. caret.

Futurum I.

Sing. Δοθήσομαι, δοθήσῃ, διθήσεαι.
Dual. Δοθήσόμεθα, δοθήσεσθον, δοθήσεσθον.
Plur. Δοθήσόμεθα, δοθήσεσθε, δοθήσονται.

Futuro II. caret.

Paulò post Futurum.

Sing. Δεδόσομαι, δεδόσῃ, δεδόσονται.
Dual. Δεδόσόμεθον, δεδόσεσθον, δεδόσεσθον.
Plur. Δεδόσόμεθα, δεδόσεσθε, δεδόσονται.

2) In Imperativò.

Præsens & Imperfectum.

Sing. Δίδου, ε) δίδωμι.
Dual. Δίδουσθον, δίδουσθων.
Plur. Δίδουτε, δίδουσαν.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Sing. Δέδου, δέδωμι.
Dual. Δέδουσθον, δέδουσθων.
Plur. Δέδουτε, δέδουσαν.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing. Δόθητι, δέητω.
Dual. Δόθητον, δέητων.
Plur. Δόθητε, δέητωσαν.

Aori-

e) Iones elisô ε dicunt διδο, & per crasin
 Atticam διδε.

Aoristo II. seu Indefinito II. caret.

3) In Optativo.

Præsens & Imperfectum.

Sing. Διδοίμην, διδοῖο, διδοῖτο.
Dual. Διδοίμεθον, διδοῖσθον, διδοίσθην.
Plur. Διδοίμεθα, διδοῖσθε, διδοῖντο. f)

Perfectum & Plusquamperfectum.

Sing. Δεδοίμην, δεδοῖο, δεδοῖτο.
Dual. Δεδοίμεθον, δεδοῖσθον, δεδοίσθην.
Plur. Δεδοίμεθα, δεδοῖσθε, δεδοῖντο.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing. Δοθείην, δοθῆης, δοθῆῃ.
Dual. Δοθείητον, δοθῆήτην.
Plur. Δοθείημεν, δοθῆήτε, δοθῆήσαν.

Aoristo II. seu Indefinito II. caret.

Futurum I.

Sing. Δοθήσοιμην, δοθήσῃς, δοθήσῃτο.
Dual. Δοθήσοιμεθον, δοθήσῃσθον, δοθήσῃσθην.
Plur. Δοθήσοιμεθα, δοθήσῃσθε, δοθήσῃντο.

Futuro II. caret.

Paulò post Futurum.

Sing. Δεδέσσοιμην, δεδέσῃς, δεδέσῃτο.
Dual. Δεδέσσοιμεθον, δεδέσῃσθον, δεδέσῃσθην.

Plur.

f) Ionicè dicitur διδοίετο.

Plur. Δεδωκυμεθα, δεδωκεσθε, δεδωκεντο.

4) In Subjunctivō.

Præsens & Imperfectum.

Sing. Διδῶμαι, διδῶ, διδῶται.

Dual. Διδώμεθον, διδῶσθον, διδῶσθον.

Plur. Διδώμεθα, διδῶθε, διδῶνται.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Sing. Δεδῶμαι, δεδῶ, δεδῶται.

Dual. Δεδώμεθον, δεδῶσθον, δεδῶσθον.

Plur. Δεδώμεθα, δεδῶθε, δεδῶνται.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing. Δοθῶ, δοθῆς, δοθῇ.

Dual. Δοθῆτον, δοθῆτον.

Plur. Δοθῶμεν, δοθῆτε, δοθῶσι.

Futuro II. caret.

5) In Infinitivō.

Præsens & Imperfectum.

διδόσθαι.

Perfectum & Plusquamperfectum.

δεδίσθαι.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

δοθῆναι.

Aoristo II. caret.

Futu-

Futurum I.

δοθήσεσθαι.

Futuro II. caret.

Paulò post Futurum.

δεδοίσεσθαι.

6) Participia.

Præsens & Imperfectum.

Διδίμεν	διδομένη	διδέμενον.
Διδόμενα	διδομένης	διδόμενα.

Perfectum & Plusquamperfectum.

δεδόμεν	δεδομένη	δεδέμενον.
δεδόμενα	δεδομένης	δεδόμενα.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

δοθεις	δοθῆσαι	δοθέν.
δοθέν	δοθείσης	δοθέντ.

Aoristus II. deest.

Futurum I.

δοθησόμεν	δοθησομένη	δοθησόμενον.
δοθησομένα	δοθησομένης	δοθησομένα.

Futurum II. deest.

Paulò post Futurum.

δεδοσόμεν	δεδοσομένη	δεδοσόμενον.
δεδοσομένα	δεδοσομένης	δεδοσομένα.

III. Fle-

III. Flexio Medii.

1) In Indicativô.

Præsens & Imperfectum flectuntur
ut in Passivo.

Perfecto & Plusquamperfecto caret.

Aoristus I. esset ἐδωκάμην, sed usitatus non est.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Sing.	ἑδόμεναι,	ἑδόμενοι, g)	ἑδόμεθα.
Dual.	ἑδόμεθα,	ἑδόμενοι,	ἑδόμενοι.
Plur.	ἑδόμεθα,	ἑδόμενοι,	ἑδόμενοι.

Futurum I.

Sing.	δώσω, b)	δώσει,	δώσει.
Dual.	δώσεσθαι,	δώσεσθαι,	δώσεσθαι.
Plur.	δώσεσθαι,	δώσεσθαι,	δώσεσθαι.

Futuro II. caret.

2) In Imperativô.

Præsens & Imperfectum flectuntur
ut in Passivô.

Perfecto & Plusquamperfecto caret.

Aoristus I. seu Indefinitum I. esset δώκω, sed non est in usu.

A a

Aori-

g) Ionicè elisô σ dicitur ἑδωσ, & per crasin Atticam ἑδω.

b) Dores dicunt δώσεσθαι, & δώσεσθαι.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

<i>Sing.</i>	Δόσο, i)	δόσω.
<i>Dual.</i>	Δόσων,	δόσων.
<i>Plur.</i>	Δόσει,	δόσωσαν.

3) In Optativô.

Præsens & Imperfectum flectuntur
ut in Passivo.

Perfectô & Plusquamperfectô caret.

Aoristus I. seu Indefinitum I. esset δωκείμην,
sed non est in usu.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

<i>Sing.</i>	δοίμην,	δοῖτο,	δοῖτο.
<i>Dual.</i>	δοίμεθον,	δοῖσων,	δοῖσιν.
<i>Plur.</i>	δοίμεθα,	δοῖσει,	δοῖντο.

Futurum I.

<i>Sing.</i>	δωσοίμην,	δώσειτο,	δώσειτο.
<i>Dual.</i>	δωσοίμεθον,	δώσεισων,	δώσεισιν.
<i>Plur.</i>	δωσοίμεθα,	δώσεισει,	δώσειντο.

Futuro II. caret.

4) In Subjunctivô.

Præsens & Imperfectum flectuntur
ut in Passivô.

Perfectô & Plusquamperfectô caret.

Aoristus I. seu Indefinitum I. foret δώσωμαι,
sed non est in usu.

Aori-

i) Iones elisô & dicunt δέο, & per crasin Atticam δέω.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Sing.	Δῶμαι,	δῶ,	δῶται.
Dual.	Δώμετον,	δῶτον,	δῶτον.
Plur.	Δώμεθα,	δῶτε,	δῶνται.

5) In Infinitivō.

Præsens & Imperfectum flectuntur
ut in Passivō.

Perfectō & Plusquamperfectō caret.

Aoristus I. esset δῶκαται, sed in usu non est.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

δῶται.

Futurum I.

δώσεται.

6) Participia

Præsens & Imperfectum flectuntur
ut in Passivo.

Perfecto & Plusquamperfecto caret.

Aoristus I. esset δῶκάμεν & ; sed est inusitatus.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

Δόμεν & ,	δομένη,	δόμενον.
δομένε,	δομένης,	δομένε.

Futurum I.

Δωσόμεν & ,	δωσομένη,	δωσόμενον.
δωσομένε,	δωσομένης,	δωσομένε.

DISTINCT. IV.

CLASSE IV.

VERBORUM IN μ .

§. 195.

Classis IV. Verborum in μ Characteristica Præsentis est υ , quæ retinetur etiam in reliquis modis, qui usu recepti sunt.

§. 196.

Verba in μ quartæ Classis vulgò dicuntur ignorare Optativum & Subjunctivum, quorum vicem supplet Indicativus; sed quidam Herodianum secuti, in his verbis formant quoque Optativum, ad Charactericam υ assumendo jota. ^{k)}

§. 197.

Nec verba hujus classis omnia Tempora agnoscunt. Nam

- 1) *Polysyllaba* more verborum in μ flexuntur saltem in Præsentem & Imperfecto; cætera verò Tempora petunt à suis primitivis.
- 2) *Dissyllaba* autem habent etiam Aoristum

k) Nampe $\zeta\epsilon\upsilon\gamma\gamma\acute{\iota}\eta\nu$, $\zeta\epsilon\upsilon\gamma\gamma\eta\eta\varsigma$, $\zeta\epsilon\upsilon\gamma\gamma\acute{\iota}\eta$, &c.

stum II. Imperfecto similem, ι) & Futurum I. m)

§. 198.

Carent quoque verba quartæ Classis reduplicatione. Poëtæ saltem habent κέκλυθι, pro κλῦθι, ex κλῦμι, audio,

§. 199.

Flexio verborum hujus Classis apparebit ex sequente Paradigmatē.

I. Flexio Αἰτιυι.

1) In Indicativō.

Præfens.

Sing.	Ζεύγνυμι,	Ζεύγνυς,	Ζεύγνυσι.
Dual.		Ζεύγνυτον,	Ζεύγνυτον.
Plur.	Ζεύγνυμεν,	Ζεύγνυτε,	Ζευγνύσι. n)

Imperfectum.

Sing.	Ἐζεύγνυν,	Ἐζεύγνυς,	Ἐζεύγνυ.
Dual.		Ἐζεύγνυτον,	Ἐζευγνύτω.
Plur.	Ἐζεύγνυμεν,	Ἐζεύγνυτε,	Ἐζευγνυσαν.

2) In Imperativō.

Præfens & Imperfectum

Singul.	Ζεύγνυθι, o)	Ζευγνύτω.
---------	--------------	-----------

A a 3

Dual.

l) E. g. ἔδυν, à δῦμι, ἔφυν, à φῦμι.

m) Δύσω à δῦμι.

n) Aliis tertia pluralis est ζευγνύεσι. Iones dicunt ζευγνύασι.

o) Quandoque θι abjicitur in Imperativō, diciturque ζεύγνυ.

Dual.	ζεύγετον,	ζευγνύτων.
Plur.	ζεύγετε,	ζευγνύσσαν.

3) In Infinitivô.

Præsens & Imperfectum.

ζευγνύειν. p)

4) Participium.

Præsens & Imperfectum.

ζευγνύς,	ζευγνύσα,	ζευγνύν.
ζευγνύντο,	ζευγνύσας,	ζευγνύντες.

II. Flexio Passivi.

1) In Indicativô.

Præsens.

Sing.	ζεύγεμαι,	ζεύγεσθαι,	ζεύγεσθαι.
Dual.	ζευγνύμεσθον,	ζεύγεσθον,	ζεύγεσθον.
Plur.	ζευγνύμεθα,	ζεύγεσθε,	ζεύγεσθαι.

Imperfectum.

Sing.	ἔζευγνύμην,	ἔζεύγεσσο,	ἔζεύγεσθαι.
Dual.	ἔζευγνύμεσθον,	ἔζεύγεσθον,	ἔζευγνύσθην.
Plur.	ἔζευγνύμεθα,	ἔζεύγεσθε,	ἔζεύγεσθαι.

2) In Imperativô.

Præsens & Imperfectum.

Singul.	ζεύγεσθαι,	ζευγνύσθαι.
Dual.	ζεύγεσθον,	ζευγνύσθον.
Plur.	ζεύγεσθε,	ζευγνύσσαν.

3) In

p) Ionicè dicitur ζευγνύμεν, Atticè & Doricè ζευγνύμεναι, & Poëticè ζευγνύμεναι.

3) In Infinitivô.

Præsens & Imperfectum.

ζεύγνυσθαι.

4) Participium.

Præsens & Imperfectum.

ζευγνύμενος,

ζευγνυμένη,

ζευγνύμενος.

ζευγνυμένης,

ζευγνυμένης,

ζευγνυμένης.

ARTICVLVS IV.

DE

VERBIS DEFECTIVIS
ET ANOMALIS.

§. 200.

IN singulis Conjugationibus occurrunt Defectiva & Anomala, quæ diligenter observanda.

§. 201.

In I. Conjugatione dantur Defectiva & Anomala, quæ Præsens & Imperfectum, si quod habent, regulariter quidem formant, cætera autem tempora vel non habent, vel aliunde petunt. Talia sunt

1) Verba in $\alpha\upsilon\omega$, quæ sunt à verbis infinitatis Circumflexis in $\epsilon\omega$ & $\alpha\omega$, 2)

A a 4

rarissi-

3) $\mu\alpha\upsilon\theta\acute{\alpha}\nu\omega$, disco, à $\mu\alpha\theta\acute{\epsilon}\omega$, $\acute{\alpha}\mu\alpha\rho\tau\acute{\alpha}\nu\omega$, pecco, ab $\acute{\alpha}\mu\alpha\rho\acute{\tau}\acute{\epsilon}\omega$.

rarisimè à verbis Dissyllabis barytonis. *r*)

2) Verba in αἶω, frequentiva in αἶζω, item in εἶω & υἶω, quæ aliunde descendunt. *s*)

3) Verba in αἶνω, quæ petunt tempora à verbis puris. *t*)

4) Verba in εἶνω, si sunt Poly syllaba. *u*) Dissyllaba verò (præter βεῖνω, coëo, εἶνω, tego, & σείνομαι, lædo,) regulari ratione flectuntur.

5) Verba in εἶω, quæ descendunt à Futuris, & Latinorum Verbis Desiderativis respondent *x*) ; Cætera verò in εἶω, quæ aliunde non derivantur, præter Præsens & Imperfectum, alia quoque agnoscunt tempora. *y*)

6) Ver-

r) Δαμβάνω, accipio, à λήβω, λανθάνω, lateo, à λήθω.

s) Ἀμυνάθω, defendo, ab ἀμύνω, διωκάθω, persequor, à διώκω, κυπιάζω, immoror, à κύπλω, αἰλάω, ἡλάσκω, ἡλασκάζω, oberro, νεμέθω, pasco, à νέμω, Φθινύθω, corrumpo, à Φθίνω.

t) Βαίνω, vado, Fut. βήσω, vadam.

u) Φαείνω, luceo, appareo, ἀλγεῖνω, vito.

x) Γαμψείω, nupturio, à γαμήσω, verbi γαμέω, βρωσσίω, esurio, à βρώσω.

y) Κλείω, claudo, κλείσω, κέκλεικα, &c. σείω, moueo, σείσω, σείσεικα, &c.

6) Verba in εῶ, μῶ, ρῶ, λῶ, νῶ finita. z)

7) Verba in σῶ, quorum

a) pleraque fiunt à Futuris verborum in εῶ, αῶ, οῶ & υῶ desinentium, vel saltem ante ω positō κ, a) vel insuper mutatâ vocali penultimâ n in ι vel α, ω verò saltem in ι, b) vel præterea præmissâ reduplicatione, e) vel per syncopen concisa vocali aut consonâ, d) vel per epenthesein litera quâdam insertâ. e)

b) pauca autem fiunt à Præsentē verborum

A a s

borum

z) Σέβω, colo, Φέβω, terreo, ῥέμβω, circumago, Φέρβω, pasco, μέλῶ, elixo, σπένῶ, libo, τένῶ, νορο, κυλίνῶ, volvo.

a) Ἀρέσκω, placeo, ab ἀρέω, γηράσκω, senesco, à γηράω, βρώσκω, edo, à βρώω, μεθύσκω, inebrio, à μεθύω.

b) Εὐρίσκω, invenio, à Futuro εὐρήσω, verbi εὐρέω, μολίσκω, venio, à Futurō μολήσω, verbi μολέω, σερίσκω, privo, à Futurō σερήσω, verbi σερέω, de mutatione n in α, vid. not. c. ἀλίσκω, ab ἀλώω, verbi ἀλόω

c) Βιβρώσκω, edo, à Futurō βρώω, verbi βρόω, πιφάσκω, dico, à φήσω, verbi φάω.

d) Πιπράσκω, vendo, à Futurō ππάω, verbi trisyllabi περάω.

e) Πιφαύσκω & πιφράυσκω, dico, à φάω.

borum Barytonorum, vel ante ω finale tantum assumptō σ , f) vel ante illud insertis literis $\alpha\sigma\kappa$. g)

8) Verba in $\sigma\theta\omega$, b) $\chi\theta\omega$, i) & pleraque à Præteritis deducta. k)

9) Verba in $\xi\omega$, o) $\psi\omega$, p) & $\iota\zeta\omega$ q) à verbis Circumflexis formata, quæ eandem significationem servant, item ea, quæ in derivatione inferunt. r)

10) Verba in $\alpha\upsilon\omega$, $\beta\lambda\omega$, $\kappa\lambda\omega$, $\nu\omega$, $\iota\lambda\omega$ vel $\upsilon\lambda\omega$, $\sigma\pi\omega$, $\phi\lambda\omega$, $\chi\omega$; nec non in $\pi\tau\omega$ & $\pi\lambda\omega$, quæ ascitō τ vel ω Thematicis

f) Τι $\acute{\upsilon}\sigma\kappa\omega$, collineo, ex $\tau\acute{\upsilon}\kappa\omega$.

g) Ρίπτ $\acute{\alpha}\sigma\kappa\omega$, projicio, à $\rho\acute{\iota}\pi\tau\omega$.

b) Βιβά $\acute{\alpha}\theta\omega$, gradior, à $\beta\acute{\alpha}\omega$, $\acute{\epsilon}\theta\omega$, edo, ab $\acute{\iota}\theta\omega$.

i) Ερί $\chi\theta\omega$, quasso, ab $\epsilon\rho\acute{\epsilon}\kappa\omega$.

k) Πεφρί $\kappa\omega$ ex Perfectō $\pi\acute{\epsilon}\phi\rho\iota\kappa\alpha$, horreo, $\pi\epsilon\pi\omega\iota\theta\acute{\epsilon}\omega$, confido, ex Perfectō mediō $\pi\acute{\epsilon}\pi\omega\iota\theta\alpha$, & verbo $\pi\acute{\epsilon}\iota\theta\omega$, $\kappa\epsilon\kappa\rho\acute{\alpha}\gamma\omega$, clamo, ex Perfectō mediō $\kappa\acute{\epsilon}\kappa\rho\alpha\gamma\alpha$, verbi $\kappa\rho\acute{\alpha}\zeta\omega$.

o) Αύ $\xi\omega$, augeo, ab $\alpha\upsilon\zeta\acute{\epsilon}\omega$.

p) Εψ ω , coquo, ab $\epsilon\psi\acute{\epsilon}\omega$.

q) Πολεμίζ ω , bello, à $\pi\omicron\lambda\epsilon\mu\acute{\epsilon}\omega$, $\varsigma\omicron\nu\alpha\chi\acute{\iota}\zeta\omega$, gemo, à $\varsigma\omicron\nu\alpha\chi\acute{\epsilon}\omega$, $\nu\epsilon\mu\epsilon\sigma\acute{\iota}\zeta\omega$, indignor, è $\nu\epsilon\mu\epsilon\sigma\acute{\alpha}\omega$,

r) Πίν ω , bibo, à $\pi\acute{\iota}\omega$, $\tau\acute{\iota}\nu\omega$, $\lambda\upsilon\omicron$, à $\tau\acute{\iota}\omega$, $\delta\acute{\upsilon}\nu\omega$, subeo, à $\delta\acute{\upsilon}\omega$, $\phi\theta\acute{\iota}\nu\omega$, $\tau\alpha\beta\epsilon\varsigma\kappa\omicron$, à $\phi\theta\acute{\iota}\omega$, $\iota\delta\epsilon\acute{\upsilon}\nu\omega$, statuo, ab $\iota\delta\epsilon\acute{\upsilon}\omega$, $\iota\delta\acute{\upsilon}\nu\omega$, dirigo, ab $\iota\delta\acute{\upsilon}\omega$.

maticis primitivi e mutant in ι. f)

- ii) Verba in ω, in primis derivata, in υω polyfyllaba, quæ etiam in υμι exeunt, item verba in υω, ι) sed ῥαίω, *profligo*, *corrumpo*, & παίω, *percutio*, sunt analogæ.

§. 202.

In II. Conjugatione Anomala & Defectiva sunt, quæ in Præsente & Imperfecto quidem regulariter flectuntur, reliquis autem Temporibus vel carent, vel ab aliis ea mutantur. Talia sunt

- 1) Verba in νειω & ναιω, quæ habent ν per epenthesein insertum. u)
- 2) Verba in αω, quæ sunt desiderativa, x)

f) Ελάυνω, *pello*, ab ἐλάω, μέμβλομαι, *cure sum*, κέηλομαι, *jubeo*, δάκνω, *mordeo*, δεινδίλλω, *oculos huc illuc circumago*, ἐδύλλω, *pedo*, à ἐδίω, ἐσπώ, *dico*, ab ἔπω, ἐσπώ, & ἐσπομαι, *sequor*, ὀφλω, *debitor sum*, ἴχω, *habeo*, ab ἔχω, *interpositio* σ, & e initiali in ι, *mutatio*, τίκτω, *pario*, ἐ τέκω, πίπτω, *cado*, à πέτω.

ι) Κεραίω, *misceo*, σκεδαίω, *dispergo*, λιλαιόμαι, *cupio*, πηγνύω & πηγνυμι, *compro*, δεικνύω, & δείκνυμι, *ostendo*, ὀμνύω & ὀμνυμι, *juro*, ῥηγνύω, & ῥηγνυμι, *rumpro*, ὀπύω, *uxorem habeo*, ἀγύω, *eo per plateas*, ἀλύω, *in angustiis versor*.

u) Περναίω, *vendo*, à περάω, νινέω, *struo*, à νηέω.

va, x) frequentativa, y) aut imitati-
va. z)

§. 203.

In III. Congiugatione quoque varia sunt, quæ ab analogia recedunt, & modò hoc, modò illò tempore carent. Inprimis hîc notamus verba φημί, dico, ἴσθμι, scio, εἰμί, sum, εἶμι, eo, ἵσθμι, mitto, ἵμαι, sedeo, κεῖμαι, jaceo, horumque flexionem.

I. Flexio verbi φημί.

1) In Activò.

Indicativus.

Præsens.

Sing. φημί, a)	Φῆς,	Φησί.
Dual.	Φαλόν,	Φαλόν.
Plur. Φαμέν,	Φατέ,	Φασί. b)
		Imper-

x) Βασιλεύω, regnaturio, seu regnare molior, θανατάω, mori cupio, κελευθεάω, proficisci cupio, μαθητιάω, sum avidus discendi, μαχάω, pugnare cupio.

y) Πνευστιάω, crebro respiro, ἰκτάω, ventito, μητιάω, consulto.

z) Κελαρνιάω, nigrisco, ἰχανάω, detineo, χιάω, candeo, ut nix.

a) Diores dicunt φημί, φᾶς, φατί, η mutando α.

b) Doricè Φαντί. Φᾶσι est Dativus pluralis Participii.

Imperfectum.

<i>Sing.</i>	ἔφλω,	ἔφης,	ἔφη. <i>c)</i>
<i>Dual.</i>		ἔφαλον,	ἔφῃτλω.
<i>Plur.</i>	ἔφαμεν,	ἔφατε,	ἔφασαν. <i>d)</i>

Aoristus I. seu Indefinitum I.

<i>Sing.</i>	ἔφησα,	ἔφισας,	ἔφιστ.
<i>Dual.</i>		ἔζησάλον,	ἔφισαίτω.
<i>Plur.</i>	ἔφήσαμεν,	ἔφήσατε,	ἔφισαν.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

<i>Sing.</i>	ἔφλω,	ἔφης,	ἔφη.
<i>Dual.</i>		ἔφῃτεν,	ἔφῃτλω.
<i>Plur.</i>	ἔφημεν,	ἔφητε,	ἔφισαν.

Futurum I.

<i>Sing.</i>	φήσω,	φήσεις,	φήσει. <i>e)</i>
<i>Dual.</i>		φήσελον,	φήσελον.
<i>Plur.</i>	φήσομεν,	φήσε, <i>e)</i>	φήσεσι.

Imperativus.

φάθι, ut ἴσαθι.

Optativus.

Præsens & Imperfectum, vel etiam
Aoristus II.

<i>Sing.</i>	φαίλω,	φαῖνης,	φαῖν.
			<i>Dual.</i>

c) Neglecto augmento flectitur Imperfectum
φῆν, φῆς, φῦ.

d) Neglecto augmento dicitur etiam φάσαν,
Boeoticè verò dicitur ἔφαν.

e) Doricè dicitur φασῶ, φασεῖς, φασεῖ.

Dual.	φαίνων,	φαίντω.
Plur.	φαίμεν,	φαίνεσθε, f)

Subjunctivus.

Præfens & Imperfectum vel etiam Aoristus II.

Sing.	φῶ,	φῆς,	φῇ.
Dual.		φῆτον,	φῆτον.
Plur.	φῶμεν,	φῆτε,	φῶσι.

Infinitivus.

Præfens & Imperfectum.

φάναι.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

φῆναι.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

φῆναι.

Futurum I.

φήσειν.

Participia.

Præfens & Imperfectum vel etiam Aoristus II.

φάς,	φῆσα,	φάν.
φάν/θ,	φάσης,	φάν/θ.

Aoristus I. seu Indefinitum I.

φήσας,	φήσασα,	φήσαν.
φῆσαν/θ,	φῆσάσης,	φῆσαν/θ.

Futurum I.

φήσων,	φήσασα,	φήσον.
φήσον/θ,	φῆσάσης,	φῆσονται/θ.

2) In

f) Per syncopen dicitur φαίμεν, φαίτε, φαίον.

2) In Passivô.

In Passivô saltem occurrit 3. persona Sing. Perfecti Indicativi *τέφαται*, dictum est, & 3. pers. Sing. Perfecti Imperativi *τέφάσθω*, dictum esto. Affertur quoque Participium Perfecti, *τεφασμένον*.

3) In Mediô solus Aoristus II. occurrit.

<i>Sing.</i>	ἔφάμην,	ἔφασο,	ἔφατο.
<i>Dual.</i>	ἔφάμεθον,	ἔφασθον,	ἔφάσθην.
<i>Plur.</i>	ἔφάμεθα,	ἔφασθε,	ἔφαντο.

Imperativus.

<i>Sing.</i>	Φάσο, g)	Φάσθω,
<i>Dual.</i>	Φάσθον,	Φάσθων.
<i>Plur.</i>	Φάσθε,	Φάσθωσαν.

Infinitivus.

Φάσθαι.

Participium.

Φάμενον,	Φαμένη,	Φάμενον.
Φαμένους,	Φαμένους,	Φαμένους.

II, Flexio Verbi ἴσθμι, cognosco.

1) In Activô.

Indicativus.

Præsens.

<i>Sing.</i>	ἴσθμι,	ἴσθς,	ἴσθσι. b)
			<i>Dual.</i>

g) Ionicè dicitur φάσο, σ extrusô.

b) Doricè ἴσᾱτι, α mutato in α, & σ in τ.

Dual. ἴσαστον, ἴσαστον.
 Plur. ἴσαμεν, i) ἴσατε, k) ἴσασι. l)

Imperfectum.

Sing. ἴσεν, m) ἴσεν, ἴση.
 Dual. ἴσαστον, ἴσάτω.
 Plur. ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασαν.

Imperativus.

Præfens & Imperfectum.

Sing. ἴσασθι, ἴσάτω.
 Dual. ἴσαστον, ἴσάτων.
 Plur. ἴσατε, ἴσάτωσαν.

Vel per Syncopen.

Sing. ἴσθι, ἴσω.
 Dual. ἴσων, ἴσων.
 Plur. ἴσε, ἴσωσαν. n)

Participium.

Præfens & Imperfectum.

ἴσας, ἴσασα, ἴσαν.
 ἴσαντες, ἴσάσας, ἴσαντες.

II. In Passivô.

Præfens est ἴσασθαι, ἴσασθαι, ἴσασθαι, & aſcitô τ,
 ἴσασθαι,

i) Per syncopen elisô α, dicitur ἴσμεν, Doricè verò & Æolicè σ in ς mutatô, dicitur ἴδμεν.

k) Per syncopen est ἴσε.

l) Dores dicunt ἴσαντι.

m) Doricè est ἴσαν, & cum Augmentô Atticô εἴσαν, vel ἡἴσαν.

n) Atticè est ἴσων.

ἴσθαι, ἴσθαι, ἴσθαι. Hinc est compositum ἐπίσθαι, ἐπίσθαι &c.

Imperfectum est ἴσθαι, ἴσθαι, & ἴσθαι, & inserto τ, ἴσθαι, ἴσθαι, ἴσθαι &c. Hinc est compositum ἀπισθαι, ο) ἀπισθαι &c. In Subjunctivō ἐπίσθαι, ἐπίσθαι, ἐπίσθαι. Infinit. ἐπίσθαι. Participium ἐπίσθαι. Futur med. ἐπίσθαι.

III. Flexio Verbi εἶμι, sum.

I. In Activō.

Præfens.

Sing.	Εἶμι, p)	εἶς, vel εἷ, q)	εἶς. r)
Dual.		εἶςον,	εἶςον.
Plur.	Εἶμεν, s)	εἶς, t)	εἶς. u)

Imperfectum.

Sing.	ἦν, x)	ἦς, y)	ἦ, vel ἦν. z)
		B b	Dual.

o) Atticè ἠπισθαι.

p) Æolicè est ἦμι, & Doricè ἦμι.

q) Atticè ἦ, Ionicè εἶς, Poeticè εἶ & εἶς.

r) Dores dicunt ἐντί.

s) Doricè εἶμεν, Poeticè ἐμεν & εἶμεν.

t) Poëtæ dicunt εἶς.

u) Ionicè εἶας, Poeticè εἶας, Doricè ἐντί, & Æolicè ἐντί.

x) Ionicè εἶα, Poeticè ἦα. Dicitur etiam Ionicè & Poeticè ἦν, εἶλω, εἶον, ἦον, εἶον.

y) Æolicè ἦσθαι, Poeticè & Ionicè εἶς, item εἶς, εἶς, ἦς, εἶς, εἶς.

z) Poeticè εἶλω, ἦν, ἦον, εἶον.

Dual.	ἦτον, a)	ἦτλω. b)
Plur.	ἦμεν, c)	ἦσαν. e)

Imperativus.

Præsens & Imperfectum.

Sing.	ἔσθ, vel ἴσθ, f)	ἔστω. g)
Dual.	ἔσθον,	ἔστων.
Plur.	ἔσθε,	ἔστωσαν. h)

Optativus.

Præsens & Imperfectum.

Sing.	εἴλω,	εἴης,	εἴη. i)
Dual.		εἴητον,	εἴητλω.
Plur.	εἴμεν	εἴητε,	εἴησαν. k)

Subjunctivus.

Sing.	ᾤ, l)	ᾔς, m)	ᾗ. n)
			Dual.

a) Poeticè ἦτον & ἔσθον.

b) Poëtæ dicunt ἦσαν, item ἔστω.

c) Doricè ἦμες, Poeticè autem ἔμεν.

d) Iones dicunt ἔατε.

e) Poeticè ἔσαν, ἔσαν, ἔσπον.

f) Poëtæ geminatō σ dicunt ἔσσο.

g) Dicitur quoque ἦτω.

h) Atticè dicitur ἔσων.

i) Ionicè & Poeticè dicitur εἴοιμι, εἴοις, εἴοι.

k) Per syncopen dicitur εἴμεν, εἴτε, εἴεν.

l) Iones & Poëtæ dicunt εἶω & εἶώ.

m) Ionicè & Poeticè εἴης & εἴης.

n) Ionicè & Poeticè ᾔσι, εἴη, εἴη, ᾔσι, εἴησι.

Dual.		ἦτον,	ἦτον.
Plur.	ὦμεν, ο)	ἦτε,	ὦσι.

Infinitivus.

Præfens & Imperfectum.

εἶναι. ρ)

Participium.

Præfens & Imperfectum.

ὦν, q)	ἔσθαι, r)	ὄν.
ὄντε,	ἔσθης,	ὄντε.

III. In Mediò.

Indicativus.

Imperfectum.

Sing.	ἦμιλιν,	ἦτο,	ἦτο.
Dual.	ἦμεθον,	ἦδιον,	ἦδιλιν.
Plur.	ἦμεθα,	ἦδε,	ἦντο. ς)

Futurum I.

S. ἔσονται, τ) ἔσῃ, υ) ἔσεται, x) & perSyncopeν ἔσται.

B b 2

Dual.

ο) Ionicè & Poeticè ἔωμεν, ἰώμεν, εἰόμεν, Doricè ὦμες.

ρ) Ionicè ἔμιν, Poeticè ἔμμιν, Atticè & Doricè ἔμεναι, Æolicè & Poeticè ἔμμεναι.

q) Ionicè ἔων, ἑόντε, Æolicè ἔς, ἑντε, & compositum παρῆς, παρέντε.

r) Ionicè ἔσθαι, ἔσθης, Doricè ἔσθαι, & ἔσθαι.

s) Ionicè & Poeticè ἔστο & ἔστατο.

t) Poeticè ἔσονται, Doricè ἔσεύμαι & ἔσεύμαι.

υ) Ionicè ἔσται & ἔσει, Atticè ἔσει, Doricè ἔσῃ, & ἔσῃ, Poeticè ἔσῃ.

x) Poeticè ἔσται, Doricè ἔσται, & ἔσται.

<i>Dual.</i>	ἑσόμεθον,	ἑσεσθον,	ἑσεσθον.
<i>Plur.</i>	ἑσόμεθα,	ἑσεσθε,	ἑσονται.

Optativus.

Futurum I.

<i>Sing.</i>	ἑσόμελῳ,	ἑσοιο,	ἑσοιτο. γ)
<i>Dual.</i>	ἑσοίμεθον,	ἑσοισθον,	ἑσοίσεσθον.
<i>Plur.</i>	ἑσοίμεθα,	ἑσοισθε,	ἑσονται.

Infinitivus.

Futurum I.

ἑσεσθαι. z)

Participium.

ἑσόμεναι,	ἑσόμενη,	ἑσόμενον. α)
ἑσόμεναι,	ἑσόμενης,	ἑσόμεναι.

IV. Flexio Verbi εἰμι, εἶ.

I. In Activô.

Indicativus.

Præsens.

<i>Sing.</i>	εἰμι,	εἶς vel εἷ,	εἶ.
<i>Dual.</i>		ἴτον,	ἴτον.
<i>Plnr.</i>	ἴμεν,	ἴτε,	ἴσιν. β)

Im-

γ) Poetæ geminatō σ dicunt ἑσόμελῳ, ἑσοιο, ἑσοιτο &c.

z) Poeticè est ἑσεσθαι.

α) Poeticè dicitur ἑσόμεναι, η, ον.

β) Iones dicunt ἴσιν.

ε) Occurrit quoque εἶον, Atticè & per dialysin ἥιον.

Imperfectum.

<i>Sing.</i> ἔει, ^{c)}	εἶς,	εἶ.
<i>Dual.</i>	ἴτον,	ἴτω.
<i>Plur.</i> ἴμεν,	ἴτε,	ἴσαν.

Perfectum esset εἶκα, sed non est usitatum.

Plusquamperfectum.

<i>Sing.</i> εἶκεν,	εἶκεις,	εἶκει. ^{d)}
<i>Dual.</i>	εἶκεῖλον,	εἶκεῖ λω.
<i>Plur.</i> εἶκειμεν,	εἶκετε,	εἶκεισαν.

Aoristus I. esset εἶσα, sed non est in usu.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

<i>Sing.</i> ἴον, ^{e)}	ἴες,	ἴε.
<i>Dual.</i>	ἴετον,	ἴέτω.
<i>Plur.</i> ἴομεν,	ἴετε,	ἴον.

Futurum I. esset εἴσω, sed est inusitatum.

Imperativus.

Præsens & Imperfectum.

<i>Sing.</i> ἴθι, ^{f)}	ἴτω.
<i>Dual.</i> ἴτον,	ἴτων.
<i>Plur.</i> ἴε, .	ἴωσαν.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

<i>Sing.</i> ἴε,	ἴέτω.
<i>Dual.</i> ἴετον,	ἴέτων.
<i>Plur.</i> ἴετε,	ἴέτωσαν.

B b 3

Opta.

d) Attici dicunt ἡ'κειν, ἡ'κεις, ἡ'κει &c.

e) Occurrit etiam ἦν, Atticè est ἦον, ἦες, ἦε, &c.

f) Dicitur quoque εἶ.

Optativus.

Præfens & Imperfectum.

<i>Sing.</i>	ἔινν,	εἶνς,	εἶν.
<i>Dual.</i>		εἶντον,	εἶντην.
<i>Plur.</i>	εἶνμεν,	εἶντε,	εἶνσαν.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

<i>Sing.</i>	ἴοιμι,	ἴοις,	ἴοι.
<i>Dual.</i>		ἴοιτον,	ἴοιτην.
<i>Plur.</i>	ἴοιμεν,	ἴοιτε,	ἴοισαν.

Subjunctivus.

Præfens & Imperfectum usitata non sunt.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

<i>Sing.</i>	ἴω,	ἴης,	ἴη.
<i>Dual.</i>		ἴητον,	ἴητην.
<i>Plur.</i>	ἴωμεν,	ἴητε,	ἴωσι.

Infinitivus.

Præfens & Imperfectum.

ἵνα, vel potius εἶναι. f)

Participium.

Aoristus II. seu Indefinitum II.

ἴων,	ἴεσα,	ἴόν.
ἴοντες,	ἴεσης,	ἴοντες.

II. In Mediô.

Indicativus.

Perfectum.

<i>Sing.</i>	ἔειπεν, g)	εἶπας,	εἶπε.
--------------	------------	--------	-------

Dual.

f) Ionicè ἵμεν, Atticè & Doricè ἵμεναι.

g) Atticè ἦα, & factâ Diæresi, ἦᾱα, ας, ε.

Dual. εἶατον, εἶατον.

Plur. ἔιαμεν, ^{b)} ἔιατε, ἔιασι.

Plusquamperfectum.

Sing. ἦεν, ⁱ⁾ ἦες, ἦε.

Dual. ἦειτον, ἦείτην.

Plur. ἦειμεν, ἦετε, ἦεσαν. ^{k)}

Aoristus I. seu Indefinitum I.

Sing. Εἰσάμην, εἶσω, εἶσατο.

Dual. Εἰσάμεθον, εἶσαδιον, εἰσάδιην.

Plur. Εἰσάμεθα, εἶσατε, εἶσαντο.

Futurum I.

Sing. Εἴσομαι, εἴσῃ, εἴσεται.

Dual. Εἰσόμεθον, εἴσεδιον, εἴσεδιον.

Plur. Εἰσόμεθα, εἴσετε, εἴσονται.

Imperativus.

Præfens.

Sing. ἴεσθ, ἰέσθω.

Dual. ἴεσθον, ἰέσθων.

Plur. ἴεσθε, ἰέσθωσαν.

Participium.

Præfens & Imperfectum.

ἰέμεν, ἰεμένη, ἰεμενον.

ἰεμένε, ἰεμένης, ἰεμένε.

B b 4

V. Fle-

^{b)} Atticè ἦαμεν, & per syncopen ἦμεν.

ⁱ⁾ Ionicè dicitur ἦεα.

^{k)} Attici dicunt ἦεσαν. Pluralis per syncopen sic flectitur: ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

V. Flexio Verbi ἵμαι, sedeo.

Indicativus.

Præsens.

Sing.	ἵμαι,	ἵσται,	ἵται.
Dual.	ἵμεθον,	ἵσθον,	ἵσθον.
Plur.	ἵμεθα,	ἵσθε,	ἵνται. ^{l)}

Imperfectum.

Sing.	ἵμην,	ἵσθ,	ἵτο.
Dual.	ἵμεθον,	ἵσθον,	ἵσθην.
Plur.	ἵμεθα,	ἵσθε,	ἵντο. ^{m)}

Imperativus.

Præsens & Imperfectum.

Sing.	ἵσθ, ⁿ⁾	ἵστω.
Dual.	ἵσθον,	ἵστων.
Plur.	ἵσθε,	ἵστωσαν.

Infinitivus.

Præsens & Imperfectum.

ἵσθαι.

Participium.

Præsens & Imperfectum.

ἵμενοι,	ἵμένη,	ἵμενον.
ἵμένε,	ἵμένης,	ἵμένε.

VI. Fle.

l) Ionicè εἶται & Poeticè εἶαται.

m) Ionicè εἶτο, & Poeticè εἶατο.

n) Ita quoque compositum κάθιστο, pro quo etiam invenitur κάθις ab Ionico κάθισ per synstolen κάθιστο.

VI. Flexio verbi κείμαι, jaceo.

Indicativus.

Præsens.

Sing.	Κεῖμαι,	κεῖσαι,	κεῖται.
Dual.	Κεῖμεθον,	κεῖσθον,	κεῖσθον.
Plur.	Κεῖμεθα,	κεῖσθε,	κεῖνται. o)

Imperfectum.

Sing.	Ἐκείμην,	ἐκείσο,	ἐκείτο.
Dual.	Ἐκείμεθον,	ἐκείσθον,	ἐκείσθην.
Plur.	Ἐκείμεθα,	ἐκείσθε,	ἐκείντο. p)

Futurum I.

Sing.	Κείσομαι, q)	κείσῃ, r)	κείσεται.
Dual.	κείσόμεθον,	κείσεσθον,	κείσεσθον.
Plur.	κείσόμεθα,	κείσεσθε,	κείσονται.

Imperativus.

Præsens & Imperfectum.

Sing.	Κείσο,	κείσθω.
Dual.	κείσθον,	κείσθων.
Plur.	κείσθε,	κείσθωσαν,

Optativus.

Præsens & Imperfectum.

<i>Sing.</i>	Κεῖσο,	κεῖσθω.
	B b	5
		<i>Dual.</i>

o) Ionicè κείαται, & Poeticè κείαται.

p) Ionicè κείατο, Poeticè κείατο & κείοντο.

q) Doricè κεισῆμαι & κεισεῦμαι.

r) Ionicè ἐστ κείσεται.

Dual. κείσθον,

κείσθων.

Plur. κείσθε,

κείσθωσαν.

*Optativus.**Præfens & Imperfectum.*

Sing. κείμην,

κείοις,

κείντο.

Dual. κείμεθον,

κείοισθον,

κείοισθην.

Plur. κείμεθα,

κείοισθε,

κείοντο.

*Subjunctivus.**Præfens & Imperfectum.*

Sing. κέωμαι,

κέν,

κένται.

Dual. κέωμεθον,

κένσθον,

κένσθον.

Plur. κέωμεθα,

κένσθε,

κέωνται.

*Infinitivus.**Præfens & Imperfectum.*

κείσθαι.

*Participium.**Præfens & Imperfectum.*

Κείμεθα,

κειμένη,

κείμενον.

Κειμένα,

κειμένης,

κειμένα.

CATALOGVS

Verborum Anomalorum & Defectivorum Singularum Conjugationum
Secundum Ordinem Alphabeti.

A.

1) ἄγμαι, *miror*, ab inusitatō ἄγμι, Fut. 1. ἄγάσομαι, Aor. 1. med. ἠγάσάμην, Aorist. 1. pass. ἠγάσθην.

2) ἄγνυ-

2) Ἀγνυμι & ἀγνύω, *frango*, Fut. I. ἀΐξω, Aorist. I. ἔαξα, Aorist. II. pass. ἐάχην, Perf. med. ἔαγα, & ἤγα.

3) Ἀγω, *duco*, Fut. I. ἀΐξω, Aorist. I. ἤξα, Perf. ἤχα, Aorist. II. ἤγαγον pro ἤγον, per reduplicationem Atticam. Hinc est Imperativus ἀγαγε, & Infinitivus ἀγαγεῖν. Pass. Præf. ἀγομαι, Imperf. ἡγόμην, Perf. Pass. ἤγμαι, Aorist. I. Pass. ἤχθην, Fut. I. Pass. ἀχθήσομαι, Perf. med. ἤγα, & Atticè ἤγαγα.

4) Ἀδω, *placeo*, Imperfectum & Aorist. 2. ἥδον, & ἔαδον, Futur. I. ἀσω, Aor. I. ἥσα, pro quo dicitur ἔασα. Perf. med. ἥδα, & Atticè resolutione factâ ἔαδα, hinc est Participium ἔαδώς, ῥα, ός.

5) Αἰρέω, *cario*, Fut. I. αἰρήσω, Perf. ἤρηκα, Plusquamperf. ἤρήκειν, Aorist. 2. εἶλον, Fut. 2. ἐλῶ, Perf. Pass. ἤρημαι, Aorist. I. pass. ἤρέθην, Fut. I. pass. αἰρεθήσομαι, Aor. 2. med. εἰλόμην.

6) Αἰσθάνομαι, *sentio*, *audio*, imperf. ἡσθάνομην, Perf. pass. ἡσθημαι, Fut. I. med. αἰσθήσομαι, Aor. 2. med. ἡσθόμην, Aor. I. med. ἡσθησάμην.

7) Ἀλέξω, *arceo*, *juno*, Imperf. ἥλεζον, Fut. I. ἀλεξήσω, Aor. I. ἥλεξα, Præf. med. ἀλέξομαι, Fut. I. med. ἀλεξήσομαι, Aor. I. med. ἥλεξάμην.

8) Ἀλινδέω, *volo*, Fut. I. ἀλινδήσω, & ἀλίω, ab ἀλίω.

9) Ἀλίσκω, & ἄλωμι, *cario*, Fut. I. ἀλώσω, Perf. ἤλωκα, & Atticè ἔαλωκα, Aorist. 2. ἤλων, Atticè ἐάλων, ως, ω, *carius sum*, Imper. ἄλωθι, ἀλώτω

άλωτω &c. Opt. ἀλοίμην, ης, η &c. Atticè ἀλώμην.
 ης, η, &c. Subj. ἀλῶ, ἀλῶς, ἀλῶ, &c. Infinit.
 ἀλῶαι, *captum esse*, Partic. ἀλῶς, ἔσα, όν. Træf.
 pass. ἀλίσκομαι, Perf. ἤλωμαι & Atticè ἐάλωμαι,
 Plusquamperf. ἤλώμην, & Att. ἐαλώμην, Aor. 1.
 ἤλωθην, Paulo post Fut. ἡλώσομαι. Fut. 1. med.
 ἀλώσομαι, Aor. 1. med. ἤλωσαμην.

10) Ἀλλομαι, *salio*, Imperf. ἡλλόμην, Aor. 1.
 med. ἡλάμην, Fut. 2 med. ἀλλῆμαι.

10) Ἀλύσκω, *fugio*, Fut. 1. ἀλύξω, ab ἐλύττω.

11) Ἀμαρτάνω, *pecco*, Fut. 1. ἀμαρτήσω, ab
 ἀμαρτῶ, Perf. ἡμαρτήκα, Aorist. 1. ἡμαρτήσα,
 Aorist. 2. ἡμαρτον, Perfect. pass. ἡμαρτήμαι, Aor.
 1. pass. ἡμαρτήθην, Fut. 1. pass. ἀμαρθήσομαι.

12) Ἀμβλίσκω, & ἀμβλισκάνω, item ἀμβλώ-
 σκω, *abortio*, Fut. 1. ἀμβλώσω, ab ἀμβλόω.

13) Ἀμφίημι, vel ἀμφιέννυμι, *induo*, Fut. 1.
 ἀμφιέσω, Aor. 1. ἡμφιέσα, Perf. pass. ἡμφιέσμαι,
 & ἀμφιείμαι.

14) Ἀμφίσκω, *induo*, Fut. 1. ἀμφέξω, ab ἀμ-
 πίχω, sive ἀμπέχω, vel ἀμφίχσω ab ἀμφιάζω.

15) Ἀναίνομαι, *nego, recuso*, Perf. pass. ἀνή-
 νημαι & ἡνήνημαι, Aorist. 1. ἡνηνάμην, ab ἀναγνέω.

16) Ἀναλίσκω, *consumo, destruo*, Fut. 1. ἀναλώ-
 σω, Perf. ἀνήλωκα, Aor. 1. ἀνήλωσα. Perf. pass.
 ἀνεάλωμαι.

17) Ἀνδάνω, *placeo*, Imperf. ἡνδανον, Fut. 1.
 ἀδήσω, quasi ab ἀδίω, Perf. med. ἦδα, Atticè
 ἔαδα.

18) Ἀνοίγω, *aperio*, Imperf. ἀνῶγον, & ἀνέω-
 γον, Fut. 1. ἀνοίξω, Aor. 1. ἡνοιξα, & ἀνέωξα,
 Perf.

Perf. ἀνέωχα, Atticè pro ἀνώχα, Perf. pass. ἀνέωγμαι, Aor. i. pass. ἠνόιχθην, αἰεόχθην, item ἠνεώχθην, & ἀνώχθην Aor. 2. pass. ἠνωγην, Fut. 2. pass. ἀνοιγήσομαι. Perf. med. ἀνέωγα, item ἠνέωγα, Fut. i. med. ἀνοιξομαι.

19) Ἀνώγω, jubeo, Fut. i. ἀωγήσω, Perf. ἠνώχα, Aor. i. ἠνωξα, Perf. med. ἠνωγα.

20) Ἀπαυράω, privo, Imperf. ἀπύρραον, & contractè ἀπύρρων, Aor. i. ἀπύρρα & ἀπαῖρα.

21) Ἀπεχθάνομαι, odi, Imperf. ἠπεχθανόμην, Fut. pass. ἀπήχθηναι. Fut. i. ἀπεχθήσομαι, Aor. 2. ἀπηχθόμην, ab inusitatō ἀπεχθέομαι.

22) Ἀπολλύω, & ἀπόλλυμι, perdo, Fut. i. ἀπολέσω, Fut. 2. ἀπολῶ, Aor. i. ἀπώλεσα, Perf. ἀπώλεκα, Atticè ἀπολώλεκα, Praes. pass. ἀπόλλυμαι, pereō, vel perdor, Perf. med. Ἀπῶλα & Atticè ἀπόλωλα, Aor. 2. med. ἀπωλόμην, Fut. 2. med. ἀπολῶμαι.

22) Ἀρέσκω, placeo, Fut. i. ἀρέσω, Perf. ἤρεκα, Aor. i. ἤρεσα, ab ἀρέω.

23) Αὐξάνω, & αὐξω, augeo, cresco, Fut. i. αὐξήσω, Perf. ἠύξηκα, Aor. i. ἠύξησα, Aor. 2. ἠύξανον. Perf. pass. ἠύξημαι, Aor. i. pass. ἠύξηθην.

24) Ἀχθομαι, doleo, ingemo sub pondere. Fut. i. ἀχθέσομαι & ἀχθήσομαι, Aor. i. ἀχθιδην.

B.

25) Βαίνω, vado, eo, gradior,, Imperf. ἐβαινον, Perf. βέβηκα, & Ionicè βέβαια tanquam à βῖω, Aor. 2. ἐβῶ velut à βῆμι, Imperat. βῆθι, vel βᾶθι, vel per Apocopen βᾶ, unde composita ἀνά-

ἀνάβα, κατάβα, Fut. 1. βήσομαι, & Doricè βάσομαι.

25) βάλλω, jacio, abjicio, Imperf. ἐβαλλον, Aor. 2. ἐβαλον, Perf. βέβληκα, Fut. 1. βλήσω, & βαλήσω, Aor. 1. ἐβάλησα, Præs. pass. βάλλομαι, Perfect. pass. βέβλημαι, Aorist. 1. ἐβλήθην, Futur. 1. pass. βληθήσομαι, Perfectum med. βέβηκα, unde est βόλῃ, jactus, Aorist. 2. med. ἐβαλόμην, Fut. 1. med. βαλῆμαι.

26) βίβημι, gradior, à βάω, Aor. 2. ἐβίω, cætera tempora mutuatur à βίω.

27) βιβρώσκω, vel βρώσκω, edo, Fut. 1. βρώσω, à βρόω.

28) βιόω vel βιώσκω, vivo, Futur. 1. βιώσω, Aor. 2. ἐβίω, cujus Imperativus est βιώθι, Optativus βιοίην & βιώην, Infinitivus βιώναι, Participium βιὺς ab inusitatō βίωμι, Perfect. pass. βεβίωμαι, Particip. βεβιωμένῃ.

27) βλαστάνω, germino, produco, Fut. 1. βλαστήσω, Aor. 1. ἐβλάστησα, à βλαστέω, Aor. 2. ἐβλάστον.

28) βέλομαι, volo, cupio, Imperf. ἐβελόμην, Perf. pass. βεβέλημαι, Plusquamperf. ἐβελήμην, Aor. 1. ἐβλήθην, & Atticè ἠβελήθην, Perf. med. βέβεκα, Fut. 1. med. βελήσομαι, tanquam à βελέομαι.

Γ.

29) Γαμέω, uxorem ducō, nubo, Fut. 1. γάμῃσω, Aor. 1. ἐγάμησα, item ἔγημα, quasi à verbō γήμω vel γάμω, Perf. γεγάμηκα, Præs. pass.

pass. γαμέομαι, Aor. 1. ἐγαμήθην, Aor. 1. med. ἐγαμήμην, item ἐγαμησάμην, Fut. 1. γαμήσομαι.

30) Γηράσκω, *senesco*, Imperf. ἐγήρασκον, Fut. 1. γηράσω, Aor. 1. ἐγήρασα, Perf. γεγήρακα.

31) Γίνομαι, vel γίγνομαι, *fit, nascor, gignor*, Imperf. ἐγινόμην, Perf. γεγέννημαι. Aor. 1. ἐγενήθην, Fut. 1. γενήσονται, Perf. med. γέγονα, Plusquamperf. med. ἐγεγόνειν, Aor. 1. med. ἐγενησάμην, & ἐγενάμην, Aor. 2. ἐγενέμεν, Fut. 1. med. γενήσομαι.

32) Γινώσκω vel γιγνώσκω, *nosco, cognosco, sentio*, Imperf. ἐγίνωσκον, Perf. ἐγνώκα, Plusquamperf. ἐγνώκειν, Aoristus 2. ἐγνων, cuius Imperativus est γνῶθι, Optat. γνοίην, Subjunct. γνῶ, Infin. γνῶναι, Particip. γνῶς, Præf. pass. γινώσκομαι, Perf. ἐγνώσμαι, Plusquamperf. ἐγνώσμεν, Aor. 1. ἐγνώσθην, Fut. 1. γνώσθαι, Futur. 1. med. γνώσομαι.

Δ.

33) Δαίω, *divido*, Fut. δαίσω, & δαήσω, tanquam à δαέω, Perf. δεδάηκα, Aor. 2. ἐδάον, Perf. pass. δεδάημαι, & δέδασμαι velut à δάζω, Aor. 2. pass. ἐδάνην, Perfect. med. δέδασα.

34) Δαγκάνω vel δάκνω, *mordeo*, Imperfect. ἐδάγκανον & ἐδάκνον, Fut. 1. δήξω, Aor. 1. ἐδήξα, Perf. δέδηχα, Perf. pass. δέδηγμαι. Aor. 1. ἐδήχθην, Aor. 2. ἐδάκον.

35) Δαίω, *disco, vel doceor*, Fut. 1. δαήσω, Perf. δεδάηκα, Plusquamperf. ἐδεδάηκειν, quasi à δαέω, Perf. pass. δεδάημαι, Aor. 2. pass. ἐδάνην, Fut.

Fut. 2. pass. δαήσομαι, Perf. med. δέδνηκα, & usitatus δέδαα.

36) δάμνω, domo, Fut. 1. δαμνήσω, tanquam à δαμνάω vel δαμνέω, item δαμάσω, à δαμάζω, Aor. 1. ἐδάμνησα, Aor. 2. ἐδάμον. Perf. δέδμηκα, pro δεδάμνηκα, elisô per Syncopen, Perf. pass. δέδμημαι, Aor. 1. pass. ἐδεδμήθην, Fut. 1. δεδμηθήσομαι, & paulò post Fut. δεδμήσομαι. Aor. 2. pass. ἐδάμην. Fut. 2. pass. δαμήσομαι, Aor. 1. med. ἐδαμνησάμην, Aor. 2. med. ἐδαμόμην, Fut. 2. med. δαμῆμαι.

37) δαρδάνω, dormio, Imperf. ἐδάρθανον. Aorist. 2. ἐδάρθον, & per metathesin Poëticam ἐδραθον, unde est Infinitivus δραθεῖν, Perf. δεδάρθηκα, Aor. 1. pass. ἐδάρθην, Fut. 1. pass. δαρθησώμαι.

38) δεδίττομαι, terreor, Aor. 2. ἐδεδίχην. Futur. 1. δεδίξομαι.

39) δεῖ, oportet, Fut. 1. δέησει, Indef. 1. ἐδέησε, Infin. Præs. δεῖν.

40) δείδω, timeo, Fut. 1. δείσω, Aor. 1. ἐδέισα, Perf. aët. δέδεικα, Perfect. med. δέδοικα, euphoniae causa pro δέδοισα, dicitur etiam δέδιχα. & Poëticè δείδιχα.

41) δείκνυμι & δεικνύω, ostendo, monstro, Futur. 1. δείξω, Aor. 1. ἐδείξα, Perf. δέδειχα, Perf. pass. δέδειγμαι, Aor. 1. ἐδείχθην.

42) δέομαι, precor, Fut. 1. δέησομαι, Perf. pass. δεδέημαι Aor. 1. ἐδεήθην.

43) διδάσκω, doceo, Fut. 1. διδάξω & διδάσσω, Perf. διδάξαχα, Aor. 1. ἐδίδαξα, Præs. pass.

pass. διδάσκειμαι, Perf. pass. διδάσκαμαι. Aor. 1. pass. ἐδιδάχθην, Aor. 1. med. ἐδίδαξάμην, Fut. 1. med. διδάξομαι.

44) Διδράσκω, Fugio, Fut. 1. διδράσω & δράσω, Aor. 1. ἔδρασα, & per Syncopen ἔδρα, Ionicè ἔδρησα, Aor. 2. ἔδρην & ἔδραν.

45) Διδύσκω, induo, Imperf. ἐδίδυσκον, Fut. 1. δύσω, Perf. δέδυκα, Aor. 1. ἔδυσα, Perf. pass. δέδοικαι.

46) Δοκέω, videor, appareo, Fut. 1. δόξω & δοκήσω, Perf. δεδόκηκα, Aor. 1. ἔδοξα, Perf. pass. δεδόκημαι, item δέδογμα, inde est nomen δόγμα.

47) Δύναμαι, possum, Imperf. ἰδυνάμην, & ἡδυνάμην, Optat. δυνάμην, Perf. pass. δεδύνημαι, Aor. 1. ἰδυνήθην Atticè ἡδυνήθην, Fut. 1. med. δυνήσομαι.

48) Δύνω, δύω, δῦμι, subeo, occido, Imperf. ἔδυον, item ἔδυν, Aor. 2. ἔδυν, Fut. 1. δύσω, Aor. 1. ἔδυσα, Perf. δέδυκα, Praes. med. δύνομαι, Imperf. ἰδυνόμην, Fut. 1. med. δύσομαι, Aor. 1. ἰδυσάμην.

Σ.

49) Ἔδω, edo, comedo, Imperf. ἥδον, Perf. ἥκα, Atticè ἔδηκα & ἐδήδοκα, Perf. pass. ἐδήδεσμαι, hinc τὸ ἔδισμα, edulium, Perf. med. ἔδησα, Fut. 2. med. ἔδομαι, pro ἔδωμαι.

50) Ἐΐθω, consvesco, Perf. med. ἔιωθα, pro ἔιθα, Plusquamper. εἰώθειν.

51) Εἶθω, scio, & video, Fut. εἶσω & εἰδήσω,

Perf. εἶδῃκα, cujus Participium est εἶδῃκώς, & per Syncopen εἶδώς, Plusquamperf. εἶδῃκειν, & per Syncopen εἶδειν, pro quô Atticè dicitur ἦδειν, Aor. 2. εἶδον, & ἴδον, cujus Imperativus est ἴδε, Optativus ἴδοιμι &c. Aor. i. med. εἰσάμην & Atticè εἰσάμην, Fut. i. med. εἰσομαι, Perf. med. εἶδα, cujus compositum est σύν-οἶδα.

52) Ἔκω, *similis sum*, Perf. Med. οἶκα & ἔοικα, Plusquampr. εἰκναι & ἐοικναι, Aor. 2. εἶπον.

53) Εἰργνυμι & εἰργνύω, *claudio*, Fut. i. εἰρξω, Aor. i. εἰρξα, Perf. εἶρχα, Perf. pass. εἶργμαι.

53) Ἐλαύνω, *impello*, ab ἐλάω, Imperf. ἤλαυνον, Fut. i. ἐλάσω, Aor. i. ἤλασα, Perf. ἤλακα & Atticè ἐλήλακα, Perf. pass. ἤλαμαι, Atticè ἐλήλαμαι, item ἤλασμαι, Aor. i. ἤλαθην & ἤλαθην, Fut. i. ἐλαθήσομαι, Aor. i. med. ἤλασάμην, Fut. i. ἐλάσομαι.

54) Ἐλπω, *spero*, Perf. Med. ἤλπα & ἔολπα.

55) Ἐπω, *dico*, inusitatum est in Præsente, usitatum verò in Aoristo I. ἔπα, & in Aoristo II. ἔπον.

56) Ἐννυμι, & ἐννύω, *induo*, Fut. i. ἔσω, Aor. i. εἶσα, Perf. pass. εἶμαι, Fut. i. pass. ἐθήσομαι, Aor. i. med. εἰσάμην.

57) Ἐρομαι, & Poeticè εἶρομαι, *interrogo*, Imperf. ἠρόμην, Fut. i. ἐρήσομαι, Indef. 2. ἠρόμην, ut Imperfectum.

58) Ἐρρώω, *agere eo, pereeo*, Fut. i. ἐρρήσω, Aor. i. ἠρρήσα, Perf. ἠρρήκα, Plusquampr. ἠρρήκειν, Fut. i. med. ἐρρήσομαι, Aor. i. ἠρρήσάμην.

59) Ἐρυ-

59) Ἐρυγγάνω, *rueto*, Aor. 2. ἤρυγον ab ἐρέυγω, Fut. 1. med. ἐρεύξομαι, Aor. 1. ἤρευξάμην.

60) Ἐρχομαι, *venio*, eo, Imperf. ἤρχομαι, Fut. 1. med. ἐλεύσομαι, Perf. med. ἤλυθα, & Atticè ἐλήλυθα, Plusquamp. ἐληλύθειν, Aorist. 2. Ἄετ. ἤλυθον, & ἦλθον, cujus Imperativus est ἔλθε, Optativus ἔλθοιμι, Subjunctivus ἔλθω, Infinitivus ἐλθεῖν, Participium ἐλθὼν, ἔσα, ὄν.

61) Εὐρίσκω, *invenio*, *assequor*, Imperf. εὐρίσκον, Fut. 1. εὐρήσω, Perf. εὐρηκα, Aor. 1. εὐρησα, Aor. 2. εὐρον, Præf. pass. εὐρίσκομαι, Perf. pass. εὐρημαι, Plusquamp. pass. εὐρήμην, Aor. 1. εὐρέθην, Fut. 1. med. εὐρήσομαι, Aor. 1. med. εὐρησάμην & per syncopen εὐράμην.

62) ἔχω, *habeo*, Imperf. εἶχον, Fut. 1. ἔξω vel ῥήσω, Perf. ἔχνηκα, Aor. 2. ἔχον, cujus Imperativus est ῥές, Optat. ῥοῖμι, Subjunctivus ῥῶ, Infinitivus ῥεῖν, Participium ῥών. Perfect. pass. ἔχνημαι & ἔχειμαι, Plusquamp. ἔχρήμην, & ἔχίμην, Aor. 1. ἔχέθην, Fut. 1. ῥεθήσομαι, Aor. 2. med. ἔχόμην, Futur. 1. med. ἔξομαι.

Ζ.

63) Ζεννύω & ζέννυμι, *ferveo*, Fut. 1. ζέσω, Perf. ἔζενα, à ζέω.

64) Ζωννύω & ζώννυμι, *cingo*, Fut. 1. ζώσω, Aor. 1. ἔζωσα, Perf. ἔζωκα, Perf. pass. ἔζωσμαι, Aor. 1. ἐζώθην, Fut. pass. ζωθήσομαι, à ζόω.

Η.

65) Ηῤάσκω, ἡῤάω & ἡῤαίω, *pubesco*, *juvenesco*,

σκο, Imperf. ἤσασκον, Fut. 1. ἤσῃσω, Aor. 1. ἤσκησα, Perf. ἤσκηκα, Plusquamp. ἤσκηκεν.

Θ.

66) Θάπτω, *sepelio*, Fut. 1. θάψω, Aor. 1. ἔθαψα, Perf. τέταφα Plusquamp. ἔτετάφειν, Aor. 2. ἔταφον, Fut. 2. ταφῶ, Aor. 2. pass. ἐτάφην, Fut. 2. ταφήσομαι, Perfect. med. τέθηπα, Plusquamp. med. ἔτεθήπειν.

67) Θέλω, vel ἐθέλω. *volo*, Fut. 1. θελήσω, Aor. 1. ἐθέλησα & ἠθέλησα.

68) Θηγάνω, à θήγω, *acuo*, Fut. 1. θήξω, Aor. 1. ἔθηξα, Perf. τέθηχα, Perf. pass. τέθηγα, Aor. 1. ἐθήχθην, Fut. 1. θηχθήσομαι.

68) Θνήσκω, *morior*, Perf. τέθνηκα, Plusquamp. ἔτεθνήκειν, ab inusitatō θνάω, Aor. 2. ἔθανον, Perf. med. τέθναα, cujus Participium est τεθνεώς pro quō Poetæ dicunt τεθνεύς, dicitur etiam τεθνώς, Fut. 1. med. θνήξομαι, Fut. 2. med. θανῶμαι.

69) Θοάω, *acuo*, Fut. 1. θοώσω, Indef. 1. ἐθόωσα velut à θοόω.

70) Ἰδρύνω, *sedere facio, colloco*, Imperfect. ἰδρυνον, Fut. 1. ἰδρυνῶ, Aor. 1. ἰδρυνα, Perf. ἰδρυκα, Perf. pass. ἰδρυμαι, Aor. 1. pass. ἰδρύθην & ἰδρύνθην, Fut. 1. pass. ἰδρυνθήσομαι.

71) Ἰζάνω, ab ἰζέω, *sedeo*, Fut. 1. ἰζήσω, Aor. 1. ἰζησα, Perf. ἰζηκα.

72) Ἰκνέομαι, *venio, subeo*, Imperf. ἰκνέομαι, Perf.

Perf. pass. ἴγμαι, Plusquamp. pass. ἴγμῳ, Aor. 1. med. ἰξάμῳ, Aor. 2. med. ἰκόμῳ, Fut. 1. med. ἰξομαι.

73) ἰλάσκομαι, *placo, expio*, Perf. pass. ἰλάσμαι, Plusquamp. ἰλάσμῳ, Aor. 1. pass. ἰλάσθῳ, Fut. 1. pass. ἰλασθήσομαι, ab ἰλάω, Fut. 1. med. ἰλάσομαι & ἰλάξομαι, Aor. 1. med. ἰλασάμην.

74) ἵπτημι, & πῆμι, *volo*, Fut. 1. πτήσω, Perf. πέπληκα, Aor. 2. ἐπῆλῳ, Perf. pass. πέπλημαι, Aor. 2. med. ἐπλάμῳ, Fut. 1. med. πήσομαι.

75) ἵστανω, *statuo, sisto*, Fut. 1. σήσω, Aor. 1. ἔστησα, Perf. ἔστηκα.

Κ.

76) καθέζομαι, *sedeo*. Imperf. ἐκαθεζόμην, Perf. pass. κεκάθεσμαι, Aor. 1. pass. ἐκαθέσθην, Fut. 1. pass. καθεσθήσομαι Fut. 1. med. καθέσομαι, Fut. 2. med. καθεθεῖμαι.

77) καίω & minus usitatum καῖω, *uro, incendio*, Imperf. ἔκαγον, Fut. 1. καύσω, Perf. κέκαυκα, Aor. 1. ἐκαυσα, & ἔκηκα, Aor. 2. ἐκαον, Perf. pass. κέκαυμαι, Plusquamp. pass. ἐπεκαύμην, Aor. 1. pass. ἐκαύσθην, Fut. 1. pass. καυθήσομαι, Aor. 2. pass. ἐκάην, Aor. 1. med. ἐκαυσάμην, Futur. 1. med. καύσομαι.

78) κεράννύω, κεράννυμι; κερνάω, & κέρνημι, *miscere*, Fut. 1. κεράσω & κράσω, Aor. 1. ἐκέρασα, & ἔκρασα, Perf. κέκερακα, & per Syncopen κέκρακα, Perf. pass. κέκεραμαι, & per Syncopen κέκραμαι, Aor. 1. pass. ἐκεράσθην, & per Syncopen

pen ἐκράθην, Fut. I. pass. κεραιθήσομαι, & κεραιθήσομαι.

79) Κερδαίνω, *lucrificio*, Imperf. ἐκέρδαμνος, Fut. I. κερδανῶ, item κερδήσω, Perf. κέκέρδακα, Aor. I. ἐκέρδανα.

80) Κιχράω, item κίχημι, *utendum do*, Futur. I. χρήσω, Aor. I. ἔχρησα, Perf. κέχηκα, velut à χράω.

77) Κλάζω, *clamo, strideo*, Imperf. ἐκλαζον, Fut. I. κλαγξω, velut à κλάγγω, Poëticè κέκλαγξω, Aor. I. ἐκλαγξα, Perf. κέκλαγχα, Aorist. 2. ἐκλαγον, velut à κλήγω, Perf. med. κέκληγα, pro κέκλαγα, cujus Participium est κέκληγώς.

81) Κλαίω vel κλάω, *fleo*, Fut. I. κλάυσω, Perf. κέκλαυκα, Aor. I. ἐκλαυσα, Perf. pass. κέκλαυμαι, Paulò post Fut. κεκλαύσομαι, Futur. I. med. κλάυσομαι.

84) Κρεμάζω, κρέμνημι, κρήμνημι, κρεμαννύ & κρεμάννυμι, *suspendo*, sua tempora mutantur à κρεμαω, cujus Futurum est κρεμάσω, Aorist. I. ἐκρέμασα, Perfectum κεκρέμακα, Passivum Præsens κρέμαμαι, *pendeo, suspendor*, Aor. I. P. ἐκρεμάσθην, Fut. I. pass. κεραιθήσομαι.

85) Κυΐσκω, *fero partum*, Fut. I. κυήσω, à κυέω, Aor. I. ἐκύησα.

86) Κυλίνδω, & κυλινδέω, *volvo*, Fut. I. κυλινδήσω, & κυλίσω à κυλίω.

87) Κτίννυμι & κτιννύω, *occido*, Fut. I. κτενῶ, Aor. I. ἔκτεινα, Perf. ἔκτακα à κτείνω.

Λ.

88) Λαγχάνω, *sortior*, Fut. 1. λήξω, Perf. λήληχα, & λέλαχα, Atticè εἴληχα, Aor. 2. ἔλαχον, Perf. pass. εἴληγμαι, Perf. med. λέλογχα, Fut. 1. med. λήξομαι, item λάξομαι.

89) Λαμβάνω, *accipio*, *sumo*, Imperf. ἐλάμβανον, Perf. λέληφα & Atticè εἴληφα, Aor. 2. ἔλαβον, Præs. pass. λαμβάνομαι, Perf. pass. λέλημμαι, & Atticè εἴλημμαι, Aor. 1. pass. ἐλήφθην, Fut. 1. P. ληφθήσομαι, Aor. 2. med. ἐλόβομην, Fut. 1. med. λήψομαι, Doricè λαφεῦμαι & λαψῆμαι.

89) Λανθάνω, *lateo*, Imperf. ἐλάνθανον, Fut. λήσω, Perf. λέληκα, Aor. 2. ἔλαθον, Perf. pass. λείησμαι, Perf. med. λέλυσθα, Aor. 2. med. ἐλαθόμην, Fut. 1. med. λήσομαι.

90) Λιμπάνω, *linquo*, Imperf. ἐλίμπανον, Fut. 1. λείψω tanquam à λείπω, unde etiam reliqua tempora petit.

Μ.

91) Μανθάνω, *disco*, Imperf. ἐμάνθανον, Perf. μεμάθηκα, Aor. 2. ἔμαθον, Fut. 1. med. μαθήσομαι, Aor. 1. ἐμαθησάμην.

92) Μάνομαι, *furo*, *insanio*, Imperf. ἐμαινόμην, Perf. μέμνηκα, Aor. 2. pass. ἐμάνην, Fut. 2. πατ. μανήσομαι, Aor. 2. med. ἐμανάμην, & Atticè ἐμνηάμην, Fut. 2. med. μανῆμαι.

93) Μάχομαι, *pingo*, Imperf. ἐμαχόμην, Perf. pass. μεμάχημαι, Aor. 1. med. ἐμαχησάμην, &

ἐμαχυσάμην, Fut. 1. med. μαχήσομαι, & μαχέ-
σομαι, Fut. 2. med. μαχῶμαι.

94) Μείρω, *divido*, Fut. 1. μερῶ, Perf. pass.
ἐμαρμαι, Atticè pro μέμαρμαι, Perf. med. ἐμ-
μορα, pro μέμορα, per Metathesin.

95) Μέλω, & usitatus μέλομαι, *curo*, Fut. 1.
μελήσω, Aor. 1. ἐμήλησα, Perf. μεμέληκα, & Perf.
med. μέμηλα, unde Participium μεμηνώς, Ao-
rist. 2. ἐμελον, Perf. pass. μεμέλημαι, Aorist. 1.
ἐμηλήθην, Fut. 1. med. μελήσομαι.

96) Μέλει, *cura est*, Imperf. ἐμελε, Fut. 1.
μελήσει, Perf. act. μεμέληκε, & Perf. m. μέμηλε.

97) Μάλλω, *futurus sum*, Imperf. ἔμελλον, &
Atticè ἤμελλον, Fut. 1. μελήσω, Fut. 1. med.
μελήσομαι.

98) Μιγνύω & μίγνυμι, *misceo*, Fut. 1. μίξω
ex obsoletō μίγω, Perf. μέμιχα, Aor. 1. ἐμιξα,
Aor. 2. ἐμιγον, Præs. pass. μίγνυμαι, Perf. pass.
μέμιγμα, Aor. 1. ἐμίχθην, Aor. 2. ἐμίγην.

99) Μιμνήσκω, *recordor*, Fut. 1. μνήσω, Perf.
pass. μέμνημαι, Aor. 1. pass. ἐμνήσθην, Fut. 1. pass.
μνησθήσομαι, Fut. 1. med. μνήσομαι.

100) Μίμνω, *maneo*, Imperf. ἔμμενον. Ulte-
rius non conjungatur.

N.

101) Νέω, *neo*, Fut. νήσω, item νέυσω, ἀνέυσω,
Imperf. ἐνεον, & Poëticè ἐνιενον.

O.

102) Ὀδάζω, *mordicor*, Imperf. ὠδάζον, Fut. 1.
ἐδά-

ὁδ' αἰξήσω, Perf. ὠδ' αἰξήκα, Aor. 1. ὠδ' αἰξήσα, Perf. pass. ὠδ' αἰξήμαι, Aor. 1. ὠδ' αἰξήθην, Fut. 1. pass. ὁδ' αἰξήσομαι.

103) ὠζω, oleo, Imperf. ὠζον, Fut. 1. ὠσω, item ὀζήσω & ὀζίσσω, ab ὀζέω, Aor. 1. ὠζεσα, Perf. ὠζηκα, & Perf. med. ὠδα, & Atticè ὀδωδα.

104) οἰδαίνω, vel οἰδάνω, vel οἰδίσκω, tumeo, item tumefacio, Fut. 1. οἰδήσω, Aor. 1. ὠδήσα, Perf. ὠδήκα.

105) οἶομαι, vel οἶμαι, puto, cujus 2. perf. apud Poëtas est οἶει, Imperf. ὠόμην & ὠόμην, Perf. ὠήμαι, Aor. 1. ὠήθην, Fut. 1. med. οἰήσομαι, ab inusitatō οἰέομαι, Aor. 1. med. ὠησάμην.

106) οἶχομαι, abeo, Perf. pass. ὠχῆμαι, cujus Participium est ὠχημένῳ, Fut. 1. med. οἰχήσομαι, Aor. 2. med. ὠχόμην.

107) ὀλιθαίνω, cado, labor, ab ὀλιθαέω, sumit sua Tempora, Fut. 1. ὀλιθήσω, Perf. ὠλίθηκα, item ὠλιθαίνηκα, ab ὠλιθανέω.

108) ὀλλύω, vel ὀλλυμι, perdo, Fut. 1. ὀλέσω, ab inusitatō ὀλέω, Aor. 1. ὠλεσα, Perf. ὠλεκα & Atticè ὀλώλεκα, Fut. 2. ὀλῶ. Perf. pass. ὠλλυμαι, Perf. med. ὤλα, & Atticè ὀλωλα, Aor. 2. med. ὠλόμην, cujus Infinitivus est ὀλέσθαι, Futur. 2. med. ὀλέμαι.

109) ὀμνύω & ὀμνυμι, juro, Fut. ὀμώσω, Perf. ὤμοκα & Atticè ὀμώμοκα, Aor. 1. ὠμοσα, Fut. 2. med. ὀμῶμαι.

110) ὀμόργνυμι, abstergo, Fut. 1. Aët. ὀμόρξω ab ὀμόργω, Aor. 1. med. ὠμορξάμην, Fut. 1. m. ὀμόρξομαι.

111) ὀπτάνω & ὀπτομαι, video, Fut. 1. med. ὀψο-

μαι, Perf. med. ὤπα, & Atticè ὄπωπα, Perfect. pass. ὤμμαι, Aor. 1. ὤψθην, Fut. 1. ὀψήσομαι.

112) ὄρω, *elevo*, Fut. 1. ὄρῶ, Æolicè ὄρσω, Aor. 1. ὤρσα, Perf. med. ὤρα, & Atticè ὄρωρα, quod activè & passivè significat.

113) ὀφείλω, ὀφλω, ὀφλάνω, & ὀφλισκάνω, *debeo*, Fut. 1. ὀφειλήσω & ὀιλήσω, Perf. ὀφείληκα, & ὤφληκα, Aor. 2. ὤφειλον, ὤφειλον, ὤφαλον & ὤφλον. Perf. pass. ὀφείλημαι, Aor. 1. ὤφειλήθην, Fut. 1. pass. ὀφειληθήσομαι.

Π.

114) πάχω, *patior*, Perf. πεπάθηκα, pro quo Iones dicunt πεπάθαα, cujus Participium est πεπαθαώς & πεπαθώς à παθέω, Aor. 2. ἔπαθον, Perf. med. πέποιθα, Fut. 1. med. πέσομαι, pro πήσομαι, quod est ab inusitatō πήθω, cujus locō Spiritus S. in N. T. utitur periphrasi per Infinitivum & verbum μέλλω formatā, e. g. Apoc. 2, 10. μέλλεις πάχειν, *patieris*.

115) περδω, *pedo*, Imperf. ἔπερδον, Aorist. 2. ἔπαρδον, Fut. 2. παρδῶ, Fut. 1. pass. παρδήσομαι, Perf. med. πέπορδα.

116) πέσσω & πέττω, *coquo*, Fut. 1. πέψω, à πέπλω, Aor. 1. ἔπεψα, Perfect. pass. πέπεμμαι, Aor. 1. ἐπέψθην.

116) πέταμαι, *volo*, Imperf. ἐπιτάμην, Fut. 1. πετήσω, à πετάω.

117) Πεταννύω & πετάννυμι, *extendo*, Fut. 1. πετάσω, Perf. πεπέτανα, & πέπλακα, Perf. pass. πέπτασμαι. Aor. 1. ἐπιτάθην, à πιτάζω,

118) Πή-

118) Πήγνυμι, *figo*, Fut. 1. πήξω, Perf. πέπηχα, Aor. 2. ἐπάγλω, Perf. med. πέπηγα, à πήγω.

119) Πίνω, *bibo*, Imperf. ἐπινον, Fut. πώσω, Perf. πέπωκα velut à πόω, Aor. 2. ἔπιον, velut ab inusitatō πίω, cujus Imperativus est πίθι, Perf. pass. πέπομαι, & πέπωμαι, Aor. 1. pass. ἐπόθην, cujus Participium est ποθείς, Futur. 1. pass. ποθήσομαι, Fut. 2. med. πίωμαι & πιῶμαι.

120) Πιπίσκω, *potum præbeo*, Imperf. ἐπίπισκον, Fut. 1. πίσω, Aor. 1. ἔπισα, Perf. πέπικα.

121) Πίπλημι, & τίμπλημι, *impleo*, Imperf. ἐτίμπλω, cujus Imperativus est τίμπλη pro τίμπλαθι, Infinitivus τιμπλάναι, & Participium τιμπλάς, Pass. τίμπλαμαι, Imperf. ἐτιμπλάμην, Perf. pass. τέπλημαι, Aor. 1. ἐπλήθην, Fut. 1. pass. πληθήσομαι.

122) Πιπράσκω, *vendo*, Fut. 1. πράσω, Aor. 1. ἔπρασα, Perf. pass. τέπραμαι, Aor. 1. ἐπράθην, Fut. 1. πραθήσομαι.

123) Πίπρημι & τίμπρημι, *uro, incendo*, Imperf. ἐτίμπρην, Præs. pass. τίμπραμαι, Imperf. ἐπιμπράμην, reliqua tempora petit a πρήθω, πρήσω, ἔπρησα.

124) Πίπτω, *cado*, à πέτω, Fut. 1. πέσω, Aor. 1. ἔπεσα, & ἐπέσησα à πεσέω, sed rarius occurrit, Perf. πέπιπκα, velut à πλόω, cujus Participium πεπιπκώς, & per Syncopen & Crasim πεπιπώς, & hoc iterum per epenthesein πεπιπτός, Aor. 2. ἔπεσον, Fut. 2. med. πεσεῖμαι.

125) Πλέω, *navigo*, Fut. 1. πλεύσω, Aor. 1. ἔπλευσα.

126) Πνέω,

126) Πνέω , πνείω , *spiro* , Fut. πνέωσω , Aorist. ἐπνεύσα.

127) Πτάω , *volo* , Fut. 1. πτήσω , Aor. 2. Αἰτ. ἔπτω , Aor. 2. med. ἐπτάμην.

128) Πυνθάνομαι , *interrogo* , Imperf. ἐπυνθάνομην , Aor. 2. ἐπυνθόμην Fut. 1. med. πεύσομαι , Perf. pass. πέπυσμαι , Fut. 2. med. πυθῆμαι.

Ρ.

129) Ρέω , *fluo* , Fut. 1. ρέωσω , Aor. 1. ἐρρέυσα , Perf. ἐρρέυκα , item ἐρρύηκα , velut a ρυέω , Perf. pass. ἐρρευμαι , Aor. 1. pass. ἐρρέυθην , Fut. 1. ρεύθήσομαι , Aor. 2. pass. ἐρρύην.

130) Ρέω , *dico* , Fut. 1. ρήσω , Perf. ἔρρηκα , & Atticè εἶρηκα , Perf. pass. εἶρημαι , Aor. 1. pass. ἐρρέεθην , & ἐρρήθην , cujus Imperativus est ρήσθην , Optativus ρηθεῖν , Subjunctivus ρηθῶ , Infinitivus ρηθῆναι , Participium ρηθεὶς , Fut. 1. pass. ρηθήσομαι , Paulò post Futurum εἰρήσομαι.

131) Ρήγνύω & ρήγνυμι , *rumpo* , Fut. ρήξω , Perf. ἔρρηχα , Aor. 1. ἔρρηξα , velut a ρήσσω , *rumpo*.

132) Ρωννύω & ρώννυμι , *roboro* , Fut. 1. ρώσω , Aor. 1. ἔρρωσα , Perf. ἔρρωκα , Perf. pass. ἔρρωμαι.

Σ.

133) Σβεννύω & σβέννυμι , *extingo* , Fut. 1. σβέσω , Aor. 1. ἐσβεσα , cujus Infinitivus est σβέσαι , Perf. ἐσβεκα , Perf. pass. ἐσβεσμαι , Aor. 1. pass. ἐσβεθην , Aorist. 2. pass. ἐσβην , Futur. 1. med. σβήσομαι.

134) Σέυω ,

134) Σέυω, *moveo, agito*, Imperf. ἔσειον, Fut. 1. σεύσω, Aor. 1. ἔσεια, & Perf. σέσεικα, Aor. 2. ἔσειον, Perf. pass. σέσυμαί, & ἔσυμαί, Aor. 1. ἐσύθην, Aor. 2. med. ἐσούμην, Fut. 1. med. σεύσομαι.

135) Σκέλλω, *attenuo*, Perf. ἔσκληκα, Aorist. 1. ἔσκληκα, Aor. 2. ἔσλην, à σκληῖμι.

136) Σπένδω, *libo*, Fut. 1. σπείσω, à σπείδω, Aor. 1. ἔσπεια, Perf. ἔσπεικα, Perf. pass. ἔσπεισμαι, Aor. 1. pass. ἐσπείθην, Fut. 1. pass. σπειθήσομαι, Perf. med. ἐσπονδα, Futur. 1. med. σπείσομαι, Aor. 1. med. ἐσπεισάμην.

137) Στερίσκω, *privo*, à σερῖω, Fut. 1. σερέσω & σερήσω.

138) Στορεννύω, *sorēnnymi*, & σόρνυμι, *sterno*, Fut. 1. σερέσω, Aor. 1. ἐσόρεσα, à σερίω.

139) Στρωννύω & σρώννυμι, *sterno*, Futur. 1. σερώσω, Aor. 1. ἐσρώσα, Perf. ἐσρώκα.

140) Τάττω, *tendo*, Fut. 1. τάσω, Aor. 1. ἔτακα, Perf. τέτακα, Aor. 2. ἔταγον, & ἐτέταγον, Perf. pass. τέταμαι, Aor. 1. pass. ἐτάθην.

140) Τέμνω, *seco*, Fut. 1. τεμῶ, & τμήσω, vel etiam τμήξω, à τμήγω, Aor. 2. ἔταμον, vel ἔτεμον, item ἔτμαγον, Perf. τέμνηκα, Fut. 2. ταμῶ, Praes. pass. τέμνομαι, Perf. pass. τέτμημαι, Aor. 1. ἐτμήθην, Aor. 2. ἐτάμην, item ἐτμάμην, Perf. med. τέτομα.

141) Τίττω, *pario*, Fut. 1. τέξω, Perf. τέτεχα, Aor. 2. ἔτεκα, Perf. pass. τέτεγμαι, Aor. 1. p. ἐτέχθην, cujus

cujus Participium τεχθεὶς, Perfect. med. τέτοκα.

147) Τιτράω & τίτρημι, *perforo*, Fut. I. τρήσω, Aor. I. ἔτρησα, Perf. τέτρηκα, Perf. pass. τέτρημαι, Aor. I. ἐτρήθην.

143) Τιτρώσκω, *vulnereo*, Fut. I. τρώσω, tanquam à τρώω, Perf. τέτρωκα, Perf. pass. τέτρωμαι, unde est τρῶμα, *vulnus*.

144) Τλάω, τλήμι, τέτλημι, *tolero*, Fut. I. τλήσω, Perf. τέτληκα, pro quo Iones dicunt τέτλαα, Aor. 2. ἔτλην, cuius Imperativus est τλήθι, Infinitivus τλήναι, Participium τλάς.

145) Τυχχάνω, *adipiscor*, Fut. I. τυχήσω, Perfect. τεύυχηκα, item τέτευχα, Aor. 2. ἔτυχον, Fut. I. med. τέυξομαι, à τέυχω.

1. τήμι, γ.

146) Ὑπιχνέομαι, *promitto*, Imperf. ὑπιχνεόμην, Perf. pass. ὑπέχνημαι, Aor. I. pass. ὑπεχέθην, Aor. 2. med. ὑπεχόμην, Fut. I. med. ὑποχήσομαι.

1. τήμι, φ.

147) Φάσκω, *dico*, Imperf. ἔφασκον, Fut. I. φήσω, Aor. I. ἔφησα, Aor. 2. ἔφην.

148) Φέρω, *fero, porto*, Fut. φρήσω, Aor. I. ἔφρησα, velut à Φορέω per Syncopen. Aor. 2. Imp. φρές à φρήμι, unde εἰσφρες & ἐκφρες. Dicitur etiam in Futuro φορέσω & φορήσω tanquam à φορέω, item οἶσω, velut ab οἶω. Dicitur quoque in Aoristō I. ἦνεγκα, & in Aor. 2.

ἦνεγκον,

ἡνεγκον, velut ab ἐνέγκω. Perf. pass. ἡνεγμαι, & Atticè ἐνῆνεγμαι, Plusquamp. ἡνέγκμην, vel Atticè ἐννέγκμην, Aor. 1. ἡνέχθην, Fut. ἐνεχθήσομαι, item οἰσθήσομαι, Perf. med. ἡνοχα & Atticè ἐνῆνοχα, Fut. 1. med. οἶσομαι.

149) Φθάνω, à Φθάω, *prævenio, antevertor, assequor*, Fut. 1. Φθάσω, Aor. 1. ἐφθασα, Perf. ἐφθακα, Aor. 2. ἐφθλω.

148) Φθίνω, à Φθίω, *tabesco, deficio*, Imperf. ἐφθινον, Fut. 1. Φθίσω, Aor. 1. ἐφθισα, Perf. ἐφθικα, Perf. pass. ἐφθιμαι.

149) Φρίσσω, sive Φρίττω, *timeo, horreo*, Fut. 1. Φρίξω, Perf. πέφρικα.

150) Φύω, *gigno, pario*, Imperf. ἐφύον, Fut. φύσω, Perf. τέφυκα, Aor. 2. ἐφυν ab inusitata verbō φύμι, cujus Infinitivus εἶναι, Participium φύς, οὔσα, φύν, Aor. 2. pass. ἐφίλω, cujus Participium φυείς, εἶσα, ἐν, Fut. 1. Φύσομαι, Perf. med. τέφυα.

X.

151) Χαίρω, *gaudeo*, Fut. 1. χαρῶ, χαίρήσω & χαρήσω, Perf. κεχάρηκα & κέχαρκα, Aor. 2. ἐχαρον, Perf. pass. κεχάρημαι & κέχαρμαι, Aor. 2. pass. ἐχάρην, Aor. 2. med. ἐχαρόμην, Fut. 1. m. χαρήσομαι.

152) Χάσκω, à χαίνω, *debisco*, Fut. 1. χανῶ, Perf. κέχανα & κέχηννα, Aor. 2. ἐχανον, Futur. 1. med. χανῶμαι.

153) Χέω, *fundo*, Fut. χεύσω, Aor. 1. ἐχευσα, ἐχευα, & ἐχεα, unde Imperativus χέον, & Infinitivus χέαι, Aor. 2. ἐχεον, Perf. pass. κέχου-
κέχου.

κέχυμαι, Aor. i. pass. ἐχύθην, Fut. i. pass. χυθήσομαι.

154) Χρῆν, *oportet*, Imperf. ἔχρην, Futur. i. χρήσεται, Infin. Præf. χρῆναι.

155) Χρωννύω & χρώννυμι, *coloro*, Fut. χρώσω, Perf. pass. κέχρωμαι & κέχρωσμαι, velut à χρώω & χρώζω.

156) Χωννύω, & χώννυμι, *obstruo*, à χόω, Fut. i. χώσω, Aor. i. ἐχώσα, Perf. pass. κέχωσμαι, Aor. i. ἐχώσθην.

Ω.

157) Ω'θω, vel ὠθέω, *impello*, Fut. i. ὠ'σω, item ὠθήσω & ὠθάσω, Aor. i. ὠσα & ἔ'ωσα, Perf. pass. ὠσμαι, & Atticè ἔ'ωσμαι, Aor. i. ὠ'σθην, & Atticè ἐώσθην, Aor. i. med. ὠσάμην, *cujus compositum est ἀπωσάμην.*

SECTIO III.

CAPVT V.

DE

ADVERBIIS.

§. 204.

Adverbiis apud Græcos, perinde ut apud Latinos accidunt *Species*, *Figura*, *Significatio* & *Comparatio*. Nam Adverbia apud Græcos similiter sunt

1) *ratione*

1) *ratione speciei vel Primitiva, a) vel Derivata. b)*

2) *ratione Figuræ vel Simplicia, c) vel Composita. d)*

3) *ratione Significationis vel Temporis, e) vel Loci, f) vel Qualitatis, g) vel Numeri, h) vel Affirmandi, i) vel Ne-*

D d

gan.

a) *ἄρᾱς, beri, ἀεὶ, semper, εὖ, bene.*

b) *Cujus generis sunt Adverbia Qualitatis ἰσως, quæ fiunt à Genitivô plurali Adjectivorum, & saltem in ε mutatio, e. g. à σοφῶν, fit σοφῶς, sapienter, à κακῶν fit κακῶς malè, à καλῶν fit καλῶς, bene.*

c) *Πάλαι, olim, ἄύριον, cras.*

d) *Πρόπαι, jam olim, ἐπαύριον, postridie, μεταύριον, perendie.*

e) *ἄρᾱς, nunc, τότε, tunc, σήμερον, hodie, ποτὲ; quando? ποτὲ, aliquando.*

f) *ἐρανόθεν, in cælô, ἐρανόθεν, è cælô, ἐρανόθεν, in cælum, χαμαί, humi, ἀλλοθεν, aliunde, πόθεν, unde, ἀλλοσε, aliorsum, &c.*

g) *Εὖ, benè, κακῶς, malè, εἰκῇ, frustra. &c.*

h) *Eaque 1) Cardinalia, ἀπαξ, semel, δὶς, bis, τρίς, ter, τετρακίς, quater, &c. 2) Ordinalia, πρῶτον, primò, δεύτερον, secundò, τρίτον, tertio, &c. 3) Multiplicativa, διχῇ, dupliciter, τριχῇ, tripliciter, πολλαχῇ, saepe, variis modis, &c.*

i) *Ναί, ita, δηλαδὴ, utique, πάντως, omnino, ἢ μὴν, certè, &c.*

gandi, k) vel Prohibendi, l) vel Demonstrandi, m) vel Ordinis, n) vel Similitudinis, o) vel Comparandi, p) vel Quantitatis, q) vel Optandi, r) vel Hortandi, s) vel Interrogandi, t) vel Intendendi, u) vel Remittendi, x) vel Dubitandi, y) vel Separandi, z) vel Juran-

k) ἔ, ἐκ, ἐχ, non, ἑδ' αὖτως, nequaquam, ἡμισα, minimè, ἑδ' ἐ, ἐ' τε, μήτε, nec, neque, &c.

l) Μη, ne, &c.

m) ἰδ' ε, ecce, ἐνὶ, ἐνὶδε, en, &c.

u) Πρῶτον, primum, ἔξῃς, deinceps, ἰ' ποῖτα, postea, &c.

o) ὡς, ὥσπερ, καθ' ἅπερ, sicut, quemadmodum, ut, ἔτω, vel ἔτως, sic, ita, &c.

p) Μᾶλλον, magis, ἥττον, minus, πλεόν, plus.

q) Πόσον, quantum, τόσον & τοσῶτον, tantum, πολὺ, multum, ὀλίγον, parum, &c.

r) Εἴθε, utinam, εἰ, οἶ, ὅφελον, οἶ.

s) Ἄγε, age, agedum, ἄγετε, agite, δεῦρο, huc adfis, &c.

t) Μῶν, num? ἄρα, ἦ, num? ποῦ, ubi? πόθεν, unde? πῶς, quomodo?

u) Ἀγαν, valde, πάνυ, σφόδρα, admodum, vehementer, λίαν, nimis, &c.

x) Μόγισ, vix, ὥσεί, fermè, &c.

y) Ἴσως, fortasse, τάχα, forsitan, &c.

z) Χωρίς, δίχα, seorsim, ἀλὴν, præter, ἄλλως, aliter,

Jurandi, a) vel Declarandi, b) vel
Congregandi, c) vel Causa. d)

4) ratione comparationis e) sunt vel Posi-
tivi, f) vel Comparativi, g) vel Su-
perlativi h) Gradus.

CAPUT VI.

DE

PRÆPOSITIONIBVS.

§. 205.

Ræpositiones sunt vel Separabiles,
vel Inseparabiles.

I. Separabiles sunt vel

D d 2

a) Mo-

a) Νη, per, μα, non per, να, certè.

b) Δηλαδή, scilicet, ήγερ, videlicet, nempe.

c) Αμα, όμει, simul, συλλήβδην, comprehensimè.

d) Ενοκα, causâ, χάριν, gratiâ.

e) Comparatio Adverbiorum fit vel 1) è Ge-
nitivis pluralibus, v saltem in σ mutatô, ut σοφώς,
sapienter, σοφωτέρως, sapientius, σοφωτάτως, sa-
pientissimè. Vel 2) in nativis Adverbiis, aut iis,
quæ à Præpositionibus ortum habent, Compa-
rativus fit in τέρω, Superlativus in τάτω, έγγυς,
propè, έγγυτέρω, propius, έγγυτάτω, proximè,
κάτω, infra, κατωτέρω, inferius, κατωτάτω, infi-
mè. Vel 3) pro Comparativô & Superlativô
adhibetur Neutrum Adjectivorum cognatorum,
καλώς, benè, κάλλιον, melius, κάλλιστον, optimè.

f) μάλα, valde, ευ, bene.

g) μάλλον, magis, βέλτιον, melius.

h) μάλιστα, maximè, βέλτιστα, optimè.

a) *Monosyllabæ*, ἐν, εἰς vel ἐς, ἐκ vel ἐξ, πρὸς, πρὸς, σύν. Vel

b) *Dissyllabæ*, ἀνὰ, διὰ, μετὰ, κατὰ, ἀντὶ, ἐπὶ, περὶ, ἀμφὶ, ἀπὸ, ὑπὲρ, ὑπό.

II. *Inseparabiles*, verò sunt vel

a) *Intentendi*, ut ἀρεῖ, ἐρεῖ, ζα, λα, λι, βε, βεῖ, δα, vel

b) *Privandi*, ut α, ve & vi. i)

CAPVT VII. DE

CONIVNCTIONIBVS.

§. 206.

Conjunctionibus accidunt *Significatio*, *Ordo* & *Figura*, ita ut

i) *ratione Significationis* sint vel *Co-*
pulativæ, k) vel *Continuativæ*, l) vel
Disiunctivæ, m) vel *Causales*, n) vel
Ratio-

i) De *Præpositionum Separabilium* constructi-
one & significatione Vide Sect. IV. c. 5. & Inter-
pret. c. 5. De *Præpositionum inseparabilium* si-
gnificatione autem vide Interpretem Cap. 5. Sect.
2. pag. 251. & seqq.

k) Καί, ἔ, τε, *que*, &c.

l) Ἀτάρ, αὐτάρ, ὃ, ἀλλά τε, *cæterum*, *au-*
tem, *præterea*, *insuper*.

m) ἢ, *aut*, ἥτοι, *sive*, εἴτε, εἴτε, *sive*, *sive*.

n) Γάρ, *enim*, καὶ γάρ, *etenim*, ὅτι, *quia*,

Ratiocinativæ seu Conclusivæ, o) vel Conditionales, p) vel Concessivæ, q) vel Adversativæ, r) vel Potentiales, s) vel Partitivæ seu distributivæ. t)

2) ratione Ordinis vel Præpositivæ, u) vel Postpositivæ, x) vel Communes, quæ indifferenter præponuntur. y)

3) ratione Figuræ vel Simplicis, z) vel Compositæ. a)

D d 3

CAP.

quod, ἐπεὶ, ἐπειδὴ, quia, quandoquidem, ἵνα, ὅπως, ὥστε, ut.

o) ἔν, ἄρα, igitur, itaque, ergò, τοίνυν, proinde, τοιγαυὲν, τοιγάρτοι, proinde, igitur.

p) Εἰ, εἰάν, ἂν, ἤν, si, εἰ μὴ, nisi.

q) Καίπερ, εἰ καὶ, καίτοι, καὶν, εἰ, εἴπερ, καὶν, εἰ, etsi, quamvis, μὲν, quidem.

r) Ἀλλὰ, sed, ὃ, autem, ὅμως, tamen, αὐτὰρ, ast.

s) Ἄν, κέ, κέν, enclitica.

t) Μὲν, quidem, ὃ, verò.

u) Videlicet καὶ, ἀλλὰ, εἰ καὶ.

x) Tales sunt: Μὲν, ὃ, γὰρ, ἔν, τέ, γε, & potentiales omnes.

y) Hujus generis sunt ἄρα, ἵνα.

z) E. g. ἐπεὶ, εἰ, καί.

a) E. g. ἐπειδὴ, ἐπεὶπερ, εἴπερ, καίπερ.

CAPVT VIII.

DE

INTERIECTIONIBVS.

§. 207.

Interjectioni unum saltem accidit, nempe Significatio, quæ ferè totuplex est, quotuplex est animi affectus, aut inde resultans corporis & vocis gestus. Aliæ enim Interjectionum sunt *Admirantis*, *b*) aliæ *Approbantis*, *c*) aliæ *Abominantis*, *d*) aliæ *Indignantis*, *e*) aliæ *Letantis*, *f*) aliæ *Ridentis*, *g*) aliæ *Dolentis*, *h*) aliæ *Comminantis*, *i*) aliæ *Vocantis*. *k*)

CAP.

b) Ω, φευ, βαβαί, ο, heu, papa!

c) Ευγε, euge, item ω, rectè, euge, Vid. Interpret. §. 277. pag. 380.

d) E. g. Απαγε, ιε, ιε.

e) Φευ, Proh!

f) Tales sunt, ευαί, ιε, ευάν.

g) E. g. α, α, α, ha, ha, he.

h) Scilicet, φευ, οίμαι, οί, εαί &c.

i) Nempe εαί, να, Vid. Interpres §. 274.

k) V. g. ω, ο, ιω, ιω, heus, heus.

CAPVT IX. DE FIGVRIS ETYMO- LOGICIS.

§. 208.

Arum Figurarum *aliæ* voci aliquid otiosè superaddunt ; *aliæ* aliquid salvò sensu detrahunt ; *aliæ* aliam mutationem inferunt.

§. 209.

Voci aliquid otiosè superaddunt

- 1) *Prosthesis*, quæ ab initio literam *l*) vel syllabam *m*) præponit.
- 2) *Epenthesis*, quæ in medio vocis literam *n*) vel syllabam *o*) inserit.
- 3) *Paragoge*, quæ in fine vocis literam, *p*) vel syllabam *q*) apponit.

D d 4

§. 210.

-
- l*) E. g. σμικρὸς, *parvus*, Atticè pro μικρός.
- m*) Τεταζών, pro ταζών, *qui tetendit*, à τάζω, *tendo*.
- n*) E. g. Ἔιαρ, *ver*, pro ἔαρ, εἰαρινός, *vernus*, pro εἰαρινός.
- o*) V. g. Ἡἷλιος, *sol*, pro ἥλιος.
- p*) Ἐγὼν, *ego*, pro ἐγώ.
- q*) Ἡἴθα, *eras*, pro ἦς, τύψασκον, *verberavi*, pro ἔτυψα.

§. 210.

Salvô sensu voci aliquid detrahunt

- 1) *Aphæresis*, quæ ab initio dictionis auferit literam *r*) vel syllabam. *ſ*)
- 2) *Syncope*, quæ è medio vocis concidit vel literam *ι*) vel syllabam. *υ*)
- 3) *Apocope*, quæ in fine refecat literam *κ*) vel syllabam. *γ*)

§. III.

Aliam mutationem inferunt

- 1) *Metathesis*, quæ literas transponit. *z*)
- 2) *Antithesis*, quæ literam pro literâ ponit. *α*)

3) *Syna-*

ρ) Ἄια, *terra*, pro γαῖα. Ὅριον, *festum*, pro ἱορτή, λάβε, *accepit*, pro ἔλαβε.

ſ) βλημένον, *projectus*, pro βεβλημένον.

ι) Σκῆπτρον, *sceptrum*, pro σκῆπτρον, γερασ, *senex*, pro γερασός.

υ) Εὐράμην, *inveni*, pro εὐρησάμην, ἐγέννατο, *natus est*, pro ἐγεννήσατο.

κ) Πολλάκι, *sæpe*, pro πολλάκις, πάλι, *rursus*, pro πάλιν.

γ) Δῶ, *domus*, pro δῶμα, Ποσειδῶ, *Neptunus*, pro Ποσειδῶνα.

z) Ἐρξω, *faciam*, pro ῥέξω, κράς, *robur*, pro κράς.

α) Θάλαττα, *mare*, pro θάλασσα, ξύν, *cum*, pro σύν.

- 3) *Synalæphe*, quæ duas syllabas in unam contrahit. ^{b)}
 4) *Diæresis*, quæ syllabam in duas distrahit. ^{c)}
 5) *Trimefis*, quæ vocem, inprimis compositam, per quandam interpositionem dissecat. ^{d)}

SECTIO IV.

DE

SYNTAXI.

CAPVT I.

DE

SYNTAXI ARTICULORUM.

§. 206.

Articulus præpositivus nunc additur, nunc omittitur. ^{e)} Scilicet

I. Additur ut plurimum

- 1) *Nomini*, five fit Substantivum solitarie
 D d s rie

^{b)} Φιλῆι, *amat*, pro Φιλῆει, ἔτης, *anni*, pro ἔτεος, ἔτει, *anno*, pro ἔτει.

^{c)} Παῖς, *puer*, pro παῖς, τύπλεο, pro τύπλε.

^{d)} Κατὰ γαῖα, κάλυψε, pro γαῖα κατεκάλυψε.

^{e)} Inprimis Attici nunc adhibent, nunc negligunt Articulum, prout scilicet venustas sermonis exigere videtur.

riè positum, *f)* five sit Substantivum cum Adjectivô combinandum, & quidem nunc utrique, *g)* nunc saltem alterutri. *b)*

2) *Verborum Infinitivis* locô Substantivorum positis, *i)* aut Gerundiorum vicem sustinentibus. *k)*

3) *Participiis*, imprimis nominascentibus. *l)*

4) *Adverbiis* naturam Nominum induentibus. *m)*

5) *Præpositionibus*, Periphrasi Nominis proprii, aut aliorum inservientibus.

f) Rom. 13, 12. ἡ νύξ προέκοψε, Nox præterit. Plutarch. de Puer. Instit. περὶ τῆς ἀγαγωγῆς τοῦ λευτέου. De Institutione aliquid dicendum.

g) Joh. 10, 1. ἐγὼ ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ego sum Pastor ille bonus.

b) Rom. 12, 9. Ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος. Dilectio sit sine simulatione. Plut. de Puer. Instit. πᾶς ὁ βίος ἡμῶν εἰς ἀρετὴν καὶ σπουδὴν διήρηται. Tota vita nostra in remissionem & studium divisa est.

i) Luc. 7. 22. τυφλοῖς ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν. Cæcis donavit videre, i. e. visum.

k) Luc. 24. 29. καὶ εἰσῆλθε τῷ μεῖναι. Et ingressus est manendi gratiâ.

l) Marc. 6, 14. Ὁ βαπτίζων. Baptista.

m) Eph. 4, 25. Ὁ πλησίον, Proximus, 2. Cor. 4, 16. Ὁ ἐξ ἡμῶν ἀνθρώπος. Internus noster homo.

bus. *n*)

6) Vocibus, quæ materialiter & pro seipfis accipiuntur. *o*)

II. Omittitur sæpe

1) In Nominibus tam Propriis, *p*) quàm aliis. *q*)

2) In Inscriptionibus literarum & librorum. *r*)

3) In sententiis manifestis, aut indefinitis. *s*)

4) In

n) Act. 21, 8. Οἱ περὶ τὸν Παῦλον. Qui cum Paulo, i. e. Paulus. Tit. I, 10. Οἱ ἐκ περιτομῆς. Qui ex circumcisione, i. e. circumcisi.

o) Luc. 22, 24. Ἐγένετο ὃ καὶ Φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μέγας; Facta autem etiam est contentio inter eos, nempe ea, quis eorum videretur esse maximus?

p) Matth. 10, 3. Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος, Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος. Philippus & Bartholomæus, Thomas & Matthæus. Sed Joh. 19, 10. εἰς λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος. Dicit ei Pilatus.

q) Rom. 2, 25. Περίτεμνὴ μὲν ὠφελεῖ, εἰὰν νόμον πράσσης. Circumcisio quidem prodest, si legem præstes.

r) Ἀποκάλυψις Ἰωάννου, Apocalypsis Johannis. 1. Petr. 1, 1. Πέτρος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς πόντι &c. Petrus Apostolus Jesu Christi, electis Advenis per Pontum &c.

s) Isocr. ad Dem. καλὸς θησαυρὸς παρὰ αἰσφί

- 4) In Numeralibus, nisi referat antecedens, aut certi aliquid innuat. 1)

§. 213.

Articulus præpositivus sermoni elegantiam conciliat, si, *duobus Substantivis diversorum casuum concurrentibus*, inter Articulum & Nomen regens cum suo Articulô ponitur Nomen rectum. 2)

§. 214.

In Divisionibus Articulus Præpositivus, x) interdum etiam Postpositivus, y) adhibetur cum particulis μέν & δέ, ita, ut, si membra divi-

σπεδαίω, χάρις ὀφειλομένη. Præclarus thesaurus est apud Virum bonum debita gratia.

1) Luc. 9, 13. Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον, ἢ πέντε ἄρτοι, καὶ δύο ἰχθύες. Non sunt nobis plures quàm quinque panes & duo pisces. Sed vers. 16. appositus est Articulus, λαβὼν ὃ τὰς πέντε ἄρτους, καὶ τὰς δύο ἰχθύας, εὐλόγησεν αὐτοῖς.

2) Act. 18, 26. Καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν τῆς Θεοῦ ὁδόν. Et accuratius ei exposuerunt viam Dei.

x) Act. 28, 24. Οἱ μὲν ἐπέθοντο τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἠπίσταν. Alii quidem assentiebantur iis, quæ dicebantur, alii verò non credebant.

y) 1. Cor. 11, 21. Ὁς ὃ πεινᾷ, ὁς ὃ μεθύει. Hic quidem esurit, ille verò ebrius est.

divisionis cumulantur, μὲν saltem semel ponatur, δὲ verò repetatur, quoties opus est. 2)

§. 215.

Articulus Postpositivus ὅς, ἥ, ὅ, ἥ,

I. Genere & Numerò

a) debet convenire cum antecedente Nomine; 4) si verò ab eò discrepare deprehenditur, ad sensum respiciendum est. b)

b) Quandoque tamen concordat cum Substantivò sequente, cum deberet convenire antecedenti. c)

II. Casu autem

a) Communiter respondet voci sequenti,

2) Eph. 4. 11. Αὐτὸς ἔδωκε τὰς μὲν Ἀποστόλους, τὰς δὲ προφῆτας, τὰς δὲ Εὐαγγελίστας, τὰς δὲ ποιμένας. Ipse dedit *alios* quidem Apostolos, *alios* Prophetas, *alios* verò Evangelistas, *alios* autem Pastores.

a) 1. Cor. 15, 1. Τὸ Εὐαγγέλιον, ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν. Evangelium, quod prædicavi vobis.

b) Col. 2. 19. Καὶ ὁ κρατῶν τὴν κεφαλὴν, ἐξ ἧς πάντ' τὸ σῶμα ἐπιχορηγούμενον. Neque obtinens caput, ex quo totum corpus suppeditatum est. De Christò sermo est. Hinc adhibetur Articulus masculini generis, licet κεφαλὴ sit generis foeminini.

c) Gal. III. 16. Σπέρματί σου, ὅς ἐστι Χριστός. Semini tuo, qui est Christus.

quenti, à quâ regitur. d) Sed
 b) *Atticè* nullâ habitâ ratione vocis
 sequentis, concordat cum Sub-
 stantivô antecedente, *sive* expres-
 sè positô, e) *sive* subintelligen-
 do. f) Imò quandoque *Antece-*
dentis sibi postpositi casum suo casui
 conformem reddit. g)

CAPVT II.

DE

SYNTAXI NOMINVM.

§. 216.

Djectivum construendum cum Sub-
 stantivô

i) Si uni Substantivo saltem jungen-
 dum, cum eô concordare debet
 Gene.

d) Eph. I, 13. 14. Εσφραγίσθητε τῷ πνεύματι
 τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ, ὅς ἐστιν ἄρραβὼν τῆς κλη-
 ρονομίας ἡμῶν, Obsignati estis Spiritu illô pro-
 missionis sanctô, qui est arrhabo hæreditatis no-
 stræ.

e) 2. Thess. I, 4. Ταῖς θλίψεσιν, αἷς ἀνέχεσθε,
 pro αἷς ἀνέχεσθε. Afflictionibus, quas sustinetis.

f) 2. Cor. 12. 17. Μὴ τινὰ ὧν ἀπέσταλκα, pro
 Μὴ τινὰ ἐκείνων, ὅς ἀπέσταλκα; Num quenquam
 eorum, quos misi? &c.

g) Philem. v. 10. Παρακαλῶ σε περὶ τῷ ἐμῷ

Genere, Numerô & Casu. *b)*

2) *Cum pluribus* verò si construendum est,
a) in rebus animatis nunc responde-
re solet Substantivo propiori, nunc
digniori. *l)*

b) In rebus verò inanimatis, Substan-
tivis istis subjungitur in Neutrô
plurali. *k)*

§. 217.

Quandoque tamen Adjectivum à Sub-
stantivô discrepat

1) *Genere*, cum ad sensum potius, quàm
ad formam respiciendum. *l)*

2) *Casu*, cum Substantivum eleganter
cum Genitivô plurali permuta-
tur. *m)*

§. 218.

τέκνον, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου, Ὀνήσιμον.
Rogô autem te pro filio meo, Onesimo, quem
genui in vinculis meis.

b) Theog. ἔργα ἐσθλά. Opera bona.

i) Jacob. 2, 15. Ἐὰν ἀδελφεός, ἢ ἀδελφή γυ-
μνοὶ ὑπάρχῃσι. Si frater aut soror nudi sunt.

k) Phocylid. Λαόν τοι καὶ ὕδωρ, καὶ πῦρ ἀπα-
τάχεται πάντα. Vulgus, aqua & ignis omnia sunt
intractabilia.

l) Homer. τέκνον φίλε. Fili dilecte. Sic et-
iam apud Terentium: In Eunuchum suam.

m) Illocr. Τῶν ἀνδρῶν, τοῖς καλοῖς καὶ ἀγαθοῖς
ἀρετώτερόν ἐστι, καλῶς ἀποθανεῖν ἢ ζῆν ἀχρεῶς.

§. 118.

Duorum Substantivorum res diversas significantium alterum erit Genitivi casus. ⁿ)

Sic

§. 219.

Post se Genitivum exigunt

- 1) *Nomina Adjectiva* substantivè posita. ^o)
- 2) *Nomina Substantiva* in iis, quæ ad laudem vel vituperationem referuntur. ^p)
- 3) *Nomina Adjectiva*, quæ copiam, ^q) desiderium, ^r) dignitatem, ^s) diversitatem, ^t) notitiam, ^u) ordinem, ^x) participationem, ^y) aut con-

Pro τοῖς ἀνδράσι. Viris bonis & honestis optabilius est honestè mori, quàm turpiter vivere.

ⁿ) Theog. v. 1. Διὸς τέκος, Jovis proles.

^o) 1. Cor. 1, 25. τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ. Stultitia Dei.

^p) Demost. Ἄνὴρ μεγάλης δικαιοσύνης. Vir magnæ justitiæ.

^q) Joh. 1, 14. Πλήρης χάριτος. Plenus gratiâ.

^r) Naz. Διψαλὲς αἷματός. Cupidus sanguinis.

^s) Luc. 10, 7. Ἄξιός ἐστι μισθοῦ. Dignus mercede.

^t) Plat. Οὐδὲν διάφορον τῷ ἑτέρῳ ποιεῖ. Nihil diversum ab altero facit.

^u) Luc. Ἐμπειρὸς τοῦ χωρίου. Peritus loci.

^x) Luc. 19. 47. Οἱ πρῶτοι λαοί. Primores loci.

^y) 2. Pet. 1, 4. Θείας κοινωνοὶ φύσεως. Divinæ participes naturæ.

contrarium 2) significant.

§. 220.

Adjectiva,

1) quæ accusationem, absolutionem aut damnationem significant, adsciscunt Genitivum pœnæ aut criminis. a)

Sed

2) quæ emtionem aut venditionem notant, admittunt Genitivum pretii. b)

3) à verbalibus orta, composita cum a privativô, item desinentia in α & Ge-
nitivum admittunt. c)

§. 221.

Partiiva.

1) desiderant Genitivum pluralem. d)

2) interdum pro Genitivo partitionis

E e

amant

2) Ἀμαθὴς ὑπεροψίας. Ignarus despicientiæ.

a) Marc. 3, 29. Ἐνοχός ἐστιν αἰωνίῃ κρίσει. Re-
us est æterni iudicii. Sed Matth. 5, 21. 22. Con-
struitur cum Dativô, Plut. ὑπόδικα ἀσεβείας.
Reus Impietatis. Isocr. Ἐγκλήματα ἀπολυθείς.
A crimine absolutus.

b) Æschin. Αἱματός ἐστιν ἡ ἀρετὴ ὧνία. San-
gvine virtus venalis est.

c) Jacob. 1, 13. Ὁ θεὸς ἀπειραστός ἐστι κακῶν.
Deus malis tentari non potest.

d) Luc. 18. 11. λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων. Cæteri
hominum. Marc. 11, 2. Οὐδεὶς ἀνθρώπων. Nul-
us hominum.

amant illius expositionem per particulas ἐξ, ἐκ, ἐν, ἀπό. e)

Obs. Vox partitiva interdum subintelligi debet. f)

§. 222.

Comparativus

1) adsciscit *Genitivum* rei superatae, qui latinè per particulas *quàm, ac, atque* exponi solet. g)

2) Post se admittit particulas ἢ, ἥπερ, & poëticè ἥπερ, παρὰ, ὑπὲρ &c. præmissas membro, quod vincitur. b)

3) in-

e) Matth. 22, 35. Ἐπηρώτησεν εἰς ἐξ αὐτῶν. Et interrogavit quidam ex istis. Matth. 27, 21. Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Utrum è duobus illis vultis dimittam vobis?

f) Matth. 21, 16. Συνῆλθον ὃ καὶ μαθητῶν. Venerunt autem etiam (subintellige quidam) Discipulorum.

g) Joh. 13, 16. Οὐκ ἔστι δούλος μείζων τῷ κυρίῳ αὐτοῦ. Non est servus major Dominò suo.

b) Joh. 4, 1. Οἱ Φαρισαῖοι ἠκυσαν, ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ, ἢ Ἰωάννης. Pharisei audiverunt, quod Jesus plures faceret discipulos, quàm Johannes. Luc. 3, 13. Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε. Nihil amplius, quàm quod constitutum est Vobis, exigite. Luc. 16, 8. Οἱ υἱοὶ τῆς αἰῶνος τούτης φρονιμώτεροι ὑπὲρ τῆς ἡμέρας τῆς φωτός. Filii seculi hujus sunt prudentiores, quam Filii lucis.

3) interdum post particulam ἢ subjun-
ctum habet ὥς cum Infinitivô, i)
vel ὥς aut ὡς cum Optativô vel
Subjunctivô. k)

4) *Intendendi aut explicandi causâ* sibi ad-
jungi desiderat particulas πολὺ, πολ-
λῶ, πόσῳ, ὀλίγῳ, ὅσῳ, κατ' ὅσον, τοσού-
τῳ, κατὰ τοσούτον, λίαν, πάνυ, μηδέν,
ἐσθὲν. l)

§. 223.

Superlativus

I. construitur cum Genitivô plurali aut
singulari Collectivi Nominis, qui per
voculas ἐκ, vel ἐν exponi potest. m)

II. *Intendendi vel explicandi gratiâ* admit-
tit particulas ὥς, ὅτι, ὅσον, ὅσῳ, λίαν,
vel absolutè, vel mediante δυνάμει,

E e 2

aut

i) Τὸ κάλλος κρείττων, ἢ ὥς λέγειν. Pulchri-
tudo melior est, quàm quæ verbis explicari potest.

k) Basilus. Θεὸς ἄμεινον πρὸ πάντων, ἢ ὥς ἂν
ἡμεῖς προσοίμεθα, διοικεῖται τὰ ἡμέτερα. Deus
haud dubie melius res nostras administrat, quam
nos ipsi optaremus.

l) 1. Petr. 1. 7. Πολὺ τιμώτερον χρυσίου. Multò
pretiosius aurò. Joh. 4. 41. Πολλῶ πλείους ἐπίστευ-
σαν. Multò plures crediderunt.

m) Marc. 17. 28. Πρώτη πασῶν ἐντολή. Pri-
mum omnium mandatum.

aut δύνα' ἐν, vel οἶόν τε. n)

§. 224.

Genitivus sæpe ponitur ἐλλειπτικῶς **deficiente** vel aliquo **Nomine**, vel aliquâ **particulâ**, quæ subintelligenda. Id quod sæpe evenit, in iis, quæ materiam significant, ubi subintelligenda **Præpositio** ἐν cum **Participiô** ποιημένῳ, **factus**. o)

§. 225.

Dativum adsciscunt

I. **Substantiva Verbalia** ad verborum suorum imitationem. p)

II. **Adjectiva**

1) quæ amicitiam, q) commodum, r) æqualitatem, s) facilitatem, t) simili-

n) Dioſcorid. lib. I. ὅτι ἐλάχιστον. Quam minimus.

o) Στέφανος ῥόδων. Corona rosarum, i. e. ex rosis facta.

p) 2. Cor. 9. 12. Περισέυσσα διὰ πολλῶν εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ. Exuberat per multorum gratiarum actiones Deo.

q) Act. 19. 30. Τινὲς δὲ καὶ Ἀσιαρχῶν ὄντες αὐτῷ φίλοι. Sed & quidam ex Asiarchis erant ei amici.

r) Marc. 14. 21. Καλὸν ἦν αὐτῷ. Bonum erat ei. Tit. 3. 8. Ὀφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις. Utilia hominibus.

s) Matth. 20. 12. Ἰσὺς ἡμεῖν αὐτὰς ἐποίησας. Eos pares nobis fecisti.

t) Linus. Πᾶσα πάντα Θεῷ τελεία. Omnia Deo effectu sunt facilia.

militudinem, u) voluptatem, x)
aut contrarium, y) significant.

2) quæ aliquid manifestum vel obscu-
rum esse significant, aut sunt ver-
balia passivè sumta. z)

3) quæ Composita sunt ex voculis
σύν, ἐν, πρὸς, ὅμοι & similibus, a)

§. 226.

Græci interdum utuntur geminô Dativô,
interveniente Conjunctione καί, per Præpo-
sitionem cum vertenda, subintellectô vel vo-
cabulô πρᾶγμα, vel δίνεον, vel κοινόν. b)

E e 3

§. 227.

u) Luc. 6. 48. Ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ. Similis ho-
mini.

x) Rom. 14. 18. Εὐάρεστος Θεῷ. Gratus Deo.

y) I. Thess. 2. 15. Πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντίοι. O-
mnibus hominibus adversi. Sophocl. in Ant. ἡ
δὲ κακὴ βελὴ τῷ βελέουσanti κακίστη. Malum con-
siliū consultori pessimum. Demosth. ἐχθρὸς τῇ
πόλει. Inimicus civitati.

z) Joh. 18. 15. Γνωστὸς τῷ Ἀρχιερεῖ. Notus Pon-
tifici. Act. 5. 34. Τίμιος πάντι τῷ λαῷ, Hono-
ratus omni populo.

a) Gregor. Σύντροφός τῇ ἀπλότητι. Simplici-
tati affuefactus. Jacob. 5. 17. Ἡλίας ἀνθρώπος ἦν
ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν. Elias homo erat iisdem, quibus
nos, affectionibus obnoxius.

b) Joh. 2. 4. Τέ ἐμοὶ καὶ σοί; Quid rei mihi
tecum est? Vide Interpret. pag. 55.

§. 227.

Quodvis Adjectivum admittit Dativum (vel potius Ablativum) significantem causam, c) instrumentum, d) modum, e) partem, f) vel aliam circumstantiam. g)

§. 228.

Accusativum, per Præpositionem κατὰ exponendum, post se admittunt nomina, quæ adhibentur, ad significandum artem, b) gentem, i) nomen, k) patriam l) &c.

CAP.

c) Eph. 2. 1. Νεκροὶ τοῖς παραπτώμασι καὶ ταῖς ἁμαρτίαις. Mortui lapsibus & peccatis.

d) Eph. 4. 28. Ἐργαζόμενοι τοῖς χερσίν. Operans manibus.

e) Rom. 12. 11. τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί. Studio impigri.

f) Act. 7, 17. Ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσίν. Incircumcisi corde & auribus.

g) Aristot. Ἴσα τῷ ἀριθμῷ ὡς. Ova numero paria.

b) Lucian. Θαυμάσιος τὴν τέχνην. Admirabilis in arte suâ.

i) Herod. Κροῖστος ἦν Λυδὸς μὲν τὸ γένος. Cræsus erat genere vel natione Lydius.

k) l) Σύρος καὶ τένομα καὶ τὴν πατρίδα. Syrus & nomine & Patriâ.

CAPVT III.

DE SYNTAXI PRONOMINVM.

§. 229.

Pro Possessivis sæpe adhibentur

- 1) *Genitivi Pronominum primitivorum* *μεν, ἡμῶν, σε, ὑμῶν.* *m)*

Liberum tamen est, ipsis quoque possessivis uti.

- 2) *Genitivi Compositi* *tām conjunctim ἐμαυτῷ, σεαυτῷ, quām divisim ἐμὲ αὐτῷ, σε αὐτῷ, ἡμῶν αὐτῶν, ὑμῶν αὐτῶν.* *n)*

§. 230.

Possessivis interdum additur

- 1) *Genitivus singularis αὐτῷ, vel pluralis αὐτῶν.* *o)*

E e 4

2) Ge-

m) Joh. 20. 28. Ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου. Domine mi & Deus mi. 1. Thess. 1. 1. Εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν. Pax à Deo Patre nostrō. Joh. 4. 50. Ὁ υἱός σου ζῇ. Filius tuus vivit. 1. Thess. 1. 4. Ἐκλογὴ ὑμῶν. Electio vestra.

n) Luc. 2. 35. Σε αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία. Tuam ipsius animam pertransibit gladius. Rom. 16. 2. Προσάτις αὐτῷ ἐμῷ. Mea ipsius hospita.

o) Demosth. Τῶν ἀλλοτρίων ἀμελῶντες, τὰ ἡμέτερα αὐτῶν πράττωμεν. Aliena omittentes, nostra agamus.

2) *Genitivus Possessoris vel Agentis. p)*

§. 231.

Reciproca

I. Ἐς, ἐαυτῷ, σφέτερι

1) eodem ferè modò usurpantur apud Græcos. quò apud Latinos adhibentur *suus, a, m, sui ipsius*. Fit enim transitus tertiæ personæ in seipsam, aut in possessionem ejus, aut rei possessæ in Posses-
forem. q)

2) Verbis primæ & secundæ personæ juncta, istarum personarum significationem induunt. r)

II. ἑαυτῷ vel αὐτῷ, ἐαυτῶν vel αὐτῶν, item αὐτῶν venustè combinantur cum nomine ἰδίῳ, proprius. s)

III. Adhibentur pro Relativis & contra ;
inpri-

p) Lucian. Οὗτοι παθῶσι τὰ μαυτῷ κακοδαί-
μονι. Hi lapidant res meas infelices.

q) Jacob. 3. 13. δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀνατρο-
φῆς τὰ ἔργα αὐτῷ. Demonstrat ex bona conver-
satione opera sua. Jacob. 4. 11. Κρίνων ἀδελφὸν
αὐτῷ. Judicans fratrem suum.

r) Marc. 14. 7. Πάντοτε τὰς πτωχὰς ἔχετε
μεθ' ἐαυτῶν. Semper habetis pauperes vobiscum.

s) Demosth. τὴν πολιτείαν ἔκοινον, ἀλλ' ἰδίαν
αὐτῶν ἡγήνται. Civitatem non communem, sed
m reputant.

inprimis verò, cum duarum personarum fit mentio, & oratio referatur ad primam, relativum αὐτός adhiberi solet. 1)

CAPUT IV. DE SYNTAXI VERBORUM.

§. 232.

Verbum personale finitum antecedit

1) Nominativus agentis vel patientis ejusdem numeri & personæ; 2) Vel

2) Locò Nominativi Verbum personale finitum præcedit Infinitivus articulo neutrius generis vestitus, imò quandoque integra oratio. x)

E e 5

Obs.

1) Chrysost. Θεὸς θέλει ἡμᾶς ἔρχεσθαι πρὸς αὐτόν. Deus vult ad se ut veniamus. Theog. Πᾶς τὸν πλεῖστον ἄνδρα τίει. Quilibet divitem virum colit.

x) Marc. 12. 32. 33. εἰς εἰς Θεός, καὶ ἐν ἑστίν ἄλλο πλὴν αὐτοῦ. καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος, καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸ πλεῖστον ὡς ἑαυτόν, πλεον ἐστὶ πάντων τῶν ἐλοκαυμάτων καὶ τῶν θυσιῶν. Unus est Deus, & non est alius præter eum. Et diligere eum ex totò corde, & ex totà animâ, &

Obs. a) Nominativo Duali interdum sub-
jungitur Verbum plurale. γ)

b) Attici

1) Verbum singulare subjungunt
Neutro plurali. z)

2) Genitivum pro Nominativo ad-
hibent. a)

c) Nomina Collectiva singularia in-
terdum regunt verbum plurale. b)

§. 233.

Ante & post se Nominativum admittunt

a) Verba Substantiva εἰμι, τυγχάνω,
ἐπάρχω, γίνομαι. c)

b) Verba passiva nuncupandi, existi-
mandi & cognoscendi. d)

§. 234.

ex totis viribus ; ut & diligere proximum tuum
sicut te ipsum, plus est, quàm omnia holocau-
mata & sacrificia.

γ) Herod. Ἀμὲν λέγουσιν. Ambo dicunt.

z) Demosth. Παράλληλά ἐστι φανερώτερα. Res
inter se collatae sunt clariores.

a) Xenoph. Εἶθε μοι τέττε τῷ ἀγαθῷ γένοιτο
νῦν. pro τῷ τὸ ἀγαθόν. Utinam mihi hoc bo-
num contingat.

b) Luc. 19. 37. ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος.
Coeperunt omnis multitudo.

c) Joh. 11. 25. Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ζωή.
Ego sum resurrectio & vita. Joh. 1. 14. Ὁ λόγος
σὰρξ ἐγένετο. Verbum caro factum est.

d) Matth. 21. 15. Ὁ οἶκός μου κληθήσεται οἶκος

§. 234.

Verba Substantiva locô posterioris Nominativi

a) eleganter regunt nomen cum
Præpositione. e)b) venustè Atticorum more admit-
tunt Genitivum pluralem. f)

§. 235.

Quodvis verbum post se Nominativum
admittit, qui significat *habitum* vel *g'stum* ali-
quem. g)

§. 236.

Genitivum adsciscunt

i) Verba *absolvendi*, h) *abstinendi*, i) *ab-*
undandi, k) *accusandi*, l) *admiran-*
di,*προσευχῆς*. Domus mea vocabitur domus ora-
tionis.e) 1. Joh. 5. 8. Καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσι. Et
hi tres in unum sunt.f) Ἀριστοφάνης ἐστὶ τῶν Κομικῶν. Aristophanes
est Comicus.g) Act. 14. 9. Ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθός.
Surge in pedes tuos *rectus*.h) Demosth. Ἀφίημί σε τῶν ἐγκλημάτων. Ab-
solvo te à criminibus.i) 1. Tim. 4. 5. Ἀπέχεσθαι βρωμάτων. Abstine-
re à cibis.k) Luc. 15. 17. Περισύνουσιν ἄρτων. Redundant
panibus.

l) Matth. 12. 10. Ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτῷ. Ut

di, m) aestimandi, n) arcendi & probi-
bendi, o) assumendi, p) conandi, q)
contemnendi & negligendi, r) consequen-
di, s) curandi, t) desinendi, u) da-
mnan-

accessent eum. Aliàs κατηγορέω etiam constru-
itur cum Accusativo personæ & cum Genitivo
rei, cum Genitivo personæ & Accusativo rei
& contra, item cum duobus Genitivis, unô per-
sonæ, altero rei.

m) Demosth. pro Ctesiph. τίς ἐκ αὐτῶν ἀγασσά-
τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς. Quis non jure ad-
miretur virtutem virorum illorum? Θαυμάζω
non tantum Genitivum admittit, sed etiam Ac-
cusativum, imò quandoque etiam Dativum cum
Præpositione ἐν aut ἐπὶ.

n) Synes. Πόσα δοκεῖς τιμῶμαι; Quanti putas
aestimo?

o) Act. 27. 47. Ἐκώλυσεν αὐτοὺς τὸ βεβλήμα. Prohibuit eos ab hac deliberatione.

p) Hebr. 2. 16. Σπέρματ' Ἀβραάμ ἐπιλαμ-
βάνεται. Semen Abrahamæ assumpsit.

q) Plato in Eut. Ἐσοχάζετο τῷ μειρακίῳ. Ag-
gressus est juvenem argumentatione.

r) 2. Cor. 11. 22. Τῆς ἐκκλησίας τῷ Θεῷ κατα-
φρονεῖτε. Ecclesiam Dei contemnitis. Sed ἐξ-
διείω etiam admittit Accusativum Rom. 14. 3.

s) Act. 24. 2. Εἰρήνης τυγχάνοντες. Pacem con-
sequentes.

t) Luc. 10. 34. Ἐπιμελήθη αὐτοῦ. Ejus curam

mnandi, x) differendi, distandi ac dis-
sidendi, y) dominandi, z) egendi, a)
errandi, b) frustrandi, c) fruendi, d)
implendi, e) incipiendi, f) liberandi, g)
memo-

u) 1. Pet. 4. 1. Πέπαιτα ἁμαρτίας. Destitit à peccatō.

x) 1. Joh. 3. 21. Ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγι-
νώσκῃ ἡμῶν. Si cor nostrum non condemnat nos.

y) Luc. 12. 7. Στρεσίων διαφίστε. Passerculis præstatis.

z) Marc. 10. 24. Οἱ δοκῶντες ἀρχεῖν τῶν ἐθνῶν, κατακυριεύουσιν αὐτῶν. Qui per commune de-
cretum ius habent imperandi gentibus, prædo-
minantur in eas.

a) Matth. 6. 32. Χερίζετε τούτων. Indigetis ho-
rum.

b) Basil. c. 15. de Spir. S. εἴη ἂν μοι δοκεῖ τῷ
προσέηκοντι ἁμαρτάνειν. A vero mihi aberrare
non videtur.

c) Isocr. Τῆς ἐλπίδος πολλοὶ ἐψεύθησαν. Spe
sua multi frustrati sunt.

d) Isocr. Ἀπόλαυε παρόντων ἀγαθῶν. Præsen-
tibus bonis frue.

e) Matth. 12. 10. Ἐπλήσθη ὁ γάμος τῶν ἀνα-
κειμένων. Impletæ sunt nuptiæ discumbentibus.

f) Xenoph. Ἠρξάτο λόγος. Inchoavit sermonem.

g) Isocr. Σεαυτὸν αἰτίας αἰσχρᾶς ἀπολύων. Te
ipsum à turpi crimine libera. Quandoque verba
liberandi Genitivum cum Præpositione admittit,

memoriae & oblivionis, b) parcendi, i) participandi, k) permutandi, l) petendi, m) pretii, n) privandi, o) sedandi, p) sensuum, q) separandi, r) superan-

tunt. Matth. 6. 13. Ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Libera nos à malo.

b) Luc. 23. 42. Μνήσθητί μου. Memento mei. Hebr. 13. 2. Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε. Hospitalitatis ne obliviscamini.

i) Rom. 8. 32. Τὸ ἰδίον υἱὸν ἑκ ἐφείσατο. Proprio filio non pepercit.

k) Hebr. 2. 14. Κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἱμάτων. Particeps factus est carnis & sanguinis.

l) Plut. Σοφὸς ἔκ ἀλλάξατο τῆς ἐλευθερίας τὴν Περσῶν βασιλείαν. Sapiens vir libertatem Persarum regno non permutaret.

m) Luc. 8. 28. Δέομαί σε. Rogo te.

n) Matth. 20. 29. Οὐχὶ δύο πασerciuli μικροῦ ἄσπερου πολεῖται; Nonne duo passeruli minuto asse veniunt? Quandoque pretium etiam ut apud Latinos in Ablativō effertur. Theophyl. Ὀνειδίζ τὴν νίκην χρυσῷ. Emere victoriam auro.

p) Isocr. Ὁ πόλεμος ἀπάντων ἀγαθῶν ἡμᾶς ἀπεστέρηκε. Bellum nos omnibus bonis privavit.

q) Arist. τιμωρία πάυει τῆς ὀργῆς. Ultio iram sedat.

r) Joh. 9. 35. Θεὸς ἀμαρτωλῶν ἔκ ἀκούει. Deus non audit peccatores. Ἀκόω interdum etiam regit Accusativum. Luc. 16. 2.

r) Chrys. Χωρίζεται τῷ Θεῷ, ὁ μὴ συνάπτων

randi, *ς*) tangendi, *τ*) & similia.

2) Verba εἶμι & γίνομαι, cum possessionem, ad aliquid pertinere aut inesse significant. *υ*)

3) Verba composita cum Præpositione, quæ Genitivum admittit. Interdum Præpositio, vi cuius verba composita Genitivum regunt, repetitur. *κ*)

4) Verba passiva non tantum formâ, sed etiam significatione talia, intervenientibus Præpositionibus ἐκ, ἀπὸ, παρὰ, ὑπὸ &c. *γ*)

§. 237.

ἐαυτὸν διὰ προσευχῆς τῷ Θεῷ. Separatur à Deo, quicumque per precationem se Deo non agglutinat. In significatione activa admittit Accusativum cum Præpositione. Rom. 8. 35.

ς) 1. Cor. 17. 41. Ἀστὴρ ἀστὴρ⊕ διαφέρει ἐν δόξῃ. Superat stella stellam gloria.

τ) Marc. 5. 31. Τίς με ἥψατο; Quis me tetigit?

υ) Matth. 22. 28. Ἐν τῇ ἀναστάσει τίνα⊕ τῶν ἰσθλὰ ἔσται γυνή; In resurrectione cuius istorum septem uxor erit?

κ) Matth. 20. 14. Ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας. Egredientes domo. Matth. 2. 6. Ἐκ σοῦ ἐξελεύσεται ἡγούμενος⊕. Ex te exhibit Dux.

γ) 2. Cor. 5. 4. ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. Ut absorbeat mortalitas à vita. Marc. 5. 29. Ἰαταῖ ἀπὸ τῆς μάστιγ⊕. Sanata est ab illo flagello.

S. 237.

Quæ materiam aut partem significant, junguntur verbis in Genitivô. 2)

S. 238.

Nomina temporis

I. si est interrogatio *per quando?* efferruntur

a) In Genitivô. a)

b) In Dativô vel fine vel cum Præpositione. b)

c) Quandoque etiam in Accusativô. c) Sed

II. Si est interrogatio *per quamdiu?* efferruntur

a) In Dativô. d)

b) In Accusativô. e)

c) In-

2) Marc. 9. 26. ὁ δ' Ἰησοῦς κρατήσας αὐτὸν τῆς χειρὸς ἤγειρεν αὐτόν. *At Jesus prehens cum manu, erexit illum.*

a) Joh. 7. 50. Ἐλθὼν νυκτός. *Veniens nocte.*

b) Joh. 2. 1. Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο. *Die tertio factæ sunt nuptiæ.* Matth. 2. 1. Ἐν ἡμέραις Ἡρώδους. *In diebus Herodis.*

c) Luc. 21. 37. Τὰς δὲ νύκτας ἐξέρχόμενος. *Noctu verò exiens.*

d) Joh. 2. 20. Τεσσαράκοντα καὶ ἑξέτεσις ὡκοδομήθη ὁ ναὸς ὗτος. *Quadraginta lex annis ædificatum est templum hoc.*

e) Act. 18. 18. Ὁ Παῦλος ἔτι προσμείνας ἡμέ-

c) interdum etiam in Genitivô. f)

§. 239.

Propriis urbium & regionum nominibus, perinde ut appellativis, præmittuntur Præpositiones contextui convenientes. g)

§. 240.

Dativum admittunt

1) Verba quæ commodum aut incommodum qualicunque ratione significant. b)

2) Verba acquiescendi, i) admonendi, k)
F f aufe-

gas ἰκανός. Paulus verò cum permansisset adhuc aliquot dies.

f) Lucian. Πέντε ὅλων ἐτέων λαλέειν μηδέν.
Quinque integris annis nil loqui.

b) Act. 11. 26. Ἐν Ἀντιοχείᾳ. Antiochiæ. Act. 25. 1.
Ἀνέβη εἰς Ἱερσόλυμα ἀπὸ Καίσαριος. Ascendi Cæsareâ Hierosolymam.

b) Isocrat. Οἷς λυσιτέλει θεθνᾶναι μᾶλλον ἢ ζῆν.
Quibus utilius est mori, quàm vivere. Demosth.
Λυμαίνειται τῇ χώρᾳ. Regioni nocere. Λυμαίνειται
quandoque etiam Accusativum admittit.

i) Luc. in Menippo. Δεῖ συνέλθν ὄντα ἀρίσκειν
τοῖς παρῶσιν. Sapientem decet præsentibus acquiescere.

k) Xenoph. Πάραγνῶ σοι τῷτο. Moneo te hoc.
Sed νᾶθεῖω, παρακαλέω, προίρπω, παρορμαῶ,
παροξύνω, asciscunt Accusativum.

auferendi, l) certandi & repugnandi, m) colloquendi, n) concedendi, o) confitendi, p) congruendi, seu conveniendi, q) conversandi, r) dandi, s) exprobandi, t) gaudendi & delectandi, u) ignoscendi, x) invidendi, y) jubendi, z) nun-

l) Isocr. Ἀφαιρῶσί σοι πάντα. Auferunt tibi omnia.

m) Rom. 13. 2. Ὁ ἀντίτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ τοῦ Θεοῦ διαταγῇ ἀντίστησιν. Quisquis ergo se opponit potestati, Dei ordinationi resistit.

n) Act. 10. 6. Οὗτος λαλήσει σοι. Hic loquetur tibi.

o) 1. Tim. 2. 12. Γυναικὶ διδάσκειν ἐκ ἐπιτρέπῃ, Mulieri docere non permitto.

p) Thuc. lib. 2. Ὁμολογῆντι. Confiteri alicui.

q) Heb. 7. 10. Ἐπρεπεν αὐτῷ. Conveniebat ei.

r) Menand. Σοφοῖς οἰμιλῶν, καὶ αὐτὸς ἐμυθήσῃ σοφός. Si cum sapientibus versaris, eris sapiens.

s) Joh. 10. 28. Καγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς. Et ego do vitam æternam iis.

t) Matth. 27. 44. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ ληστὰὶ ἀνείηδον αὐτῷ Id ipsum etiam latrones exprobebant ei.

u) Rom. 7. 22. Συνήδομαι τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ. Delector lege Dei.

x) 2. Cor. 2. 10. ὧς κεχάρισμαι. Cui condonavi; Aristoph. Σύγγνωθί μοι. Ignosce mihi.

y) Gal. 5. 26. Ἀλλήλοις φθονοῦντες. Aliis invidentes.

nuncupandi, a) obsequendi, b) precandi, c) promittendi, d) reprehendendi, e) sequendi, f) serviendi, g) similitudinis, h) utendi. i)

3) Verba εἰμι & ὑπάρχω, pro ἔχω, habeo, posita. k)

F f 2

4) Ver-

z) Matth. 15. 35. Ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις. Præcepit turbæ.

a) Joh. 4. 25. Ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. Annuntiabit nobis omnia.

b) 1. Pet. 3. 6. Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ. Sara obedivit Abrahamo.

c) Sophoc. Θεοῖς ἀρώται. Deos precatur. He. God. Εὐχεσθαι Διί. Supplicare Jovi. Sed αἰτέω, ἱκετεύω & λίσσομαι Accusativum adsciscunt.

d) Marc. 14. 11. Ἐπηγγέλαντο αὐτῷ ἀργύριον δέναι. Polliciti sunt, ei se pecuniam daturus.

e) Marc. 8. 31. ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ. Cœpit eum reprehendere.

f) Joh. 10. 4. Τα πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ. Oves eum sequuntur.

g) Matth. 6. 24. Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν. Nemo potest duobus Dominis servire.

h) Matth. 11. 16. Τίνι ὁμοιώσω; Cui assimilabo.

i) 1. Tim. 1. 8. Ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται. Si quis eâ legitimè utatur.

k) Rom. 9. 9. Ἔσται τῇ Σάρρα υἱός. Erit Saræ Filius. Ἄκτ. 3. 6. Ἀργύριον καὶ χρυσιον ἔχ ὑπάρχει μοι. Argentum & aurum non est mihi.

- 4) Verba composita cum Præpositione
Dativum regente, quæ sæpe repe-
titur. l)

§. 241.

Quodlibet Verbum

I. adsciscit Dativum (vel potius Ablati-
vum) qui significat causam, instru-
mentum aut modum. m)

II. Loco Dativi causæ & instrumenti in-
terdum Præpositiones ἐν, ἐπὶ, κατὰ, &
διὰ cum earum casibus sibi junctas
habet, n)

§. 242.

Modò Dativum, modò Accusativum ad-
mittunt

- 1) Verba εὐεργίζω, ἀρεσκόμαι, ἀρκέομαι, ἀγα-
πάω, i. e. boni consulo, contentus sum. o)
(2 Com-

l) Luc. 15. 1. συνεδίει αὐτοῖς. Edit cum illis.

m) Eph. 2. 5. Χάριτί ἐστε σεσωσμένοι. Gratia
estis servati. i. Thess. 4. 11. Ἐργάζεσθαι ἰδίαις χερσὶ.
Laborare propriis manibus. Matth. 26. 4. συνεβ-
λέυσαντο, ἵνα τὸν Ἰησοῦν κρατήσωσι. Conjunctim
consultarunt, ut Jesum prehenderent dolo.

n) Matth. 3. 11. βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι. Ba-
ptizo vos aqua. Rom. 3. 30. Ὁ δικαιώσει ἀπεροβυ-
σίαν διὰ τῆς πίστεως. Qui justificat præputium
per fidem.

o) Isocr. de pac. Ἡσυχίαν ἀγειν καὶ εὐεργεῖν τοῖς
παρῶσι χαλεπώτατον πάντων τρις πλείστοις τῶν ἀν-

2) Composita cum εἰς. p)

§. 243.

Accusativum adsciscunt

- 1) Verba Activa, & quæ eorum significationem habent. q)
- 2) Verba, quæ ad animi aut corporis affectionem ejusque mores pertinent. k)

§. 244.

Verbum admittit Accusativum nominis,
F f 3 quod

Ἐρώπων ἐςί. Quiescere & præsentia boni consulere, plerisque hominibus difficillimum, Luc. Ἀρέσκειμαι τῷ. Acquiesco in hac re. Luc. 3.14. Ἀρκείσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν. Contenti estote stipendiis vestris. Thuc. lib. 6. Οὐκ ἀγαπήσαντες τὴν ἐν τῷ παρόντι ἡσυχίαν. Non contenti præsentī tranquillitate. Lysias. Ὁ γὰρ τῆς Ἀσίας βασιλεὺς ἐκ ἀγαπῶν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς. Rex enim Asiæ non contentus est præsentibus bonis.

p) Luc. 3. 18. Ἐυηγγελίζετο τὸν λαόν. Evangelizabat populo. Apoc. 10. 7. Occurrit cum Dativo.

q) 1. Cor. 3. 18. Μηδεὶς ἐαυτὸν ἐξαπατάτω. Nemo seipsum decipiat, 1, Cor. 4. 1. Οὕτως ἡμεῖς λογίζεσθω. Sic nos reputet unusquisque.

r) Matth. 23. 6. Φιλέσιν πρωτοκλισίαν. Expectant primum accubitus. Nil. Εὐσεβὴς ἔχ' ὁ πολὺς ἐλεῶν, ἀλλ' ὁ μηδένα ἀδικῶν. Pius est, non qui

quod ab eo deductum fuit, /) aut cognatæ significationis est. 1)

§. 245.

Quædam verba Activa geminum Accusativum admittunt, unum personæ, alterum rei, eumque vel suæ, vel alienæ derivationis, ita, ut Ablativus rei ferè per Ablativum exponi queat. Illius generis verba sunt, verba celandi, u) commonefaciendi, x) docendi, y) faciendi, z) interrogandi, a) flagitandi, seu exigendi, b) rogandi, c) vestiendi seu induendi, d) &

multorum miseretur, sed qui neminem injuriâ afficit.

f) Luc. 2. 9, Εφοβήθησαν φόβον μέγαν. Et timuerunt timore magno.

1) Ut. Εὐδω ὕπνον. Dormio somnum.

u) Lys. Ὁ Διογείτων τὴν μὲν θυγατέρα ἐκρυπτε τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός. Diogiton celavit filiam mortem viri.

x) Joh. 14. 26. ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα. Commonefaciet vos omnium.

y) Joh. 14. 26. Ἐγὼ ὑμᾶς διδάξω πάντα. Is vos docebit omnia.

z) Matth. 27, 32. Τί ποιήσω Ἰησοῦν; Quid faciam Jesu?

a) Joh. 18. 21. Τί με ἰρωτάς; Quid me interrogas?

b) Aristoph. Αἰσχύνης με Ἀργύριον. Postulas à me argentum.

c) Joh. 1. 22. Ὅσα αἰτήσῃ τὸν Θεόν. Quæcunque petieris à Deo.

& exuendi. e) &c.

Obs. Atticè verba dicendi & faciendi pro Accusativô rei quandoque admittunt Adverbia *eu, καλῶς, κακῶς.* f)

§. 246.

Verba passiva

1) regunt post se Accusativum verbi Activi. g)

2) admittunt etiam Accusativum, quem habet Activum post Dativum, vel Accusativum Subjecti, Dativô vel Accusativô in Nominativum mutatô, h)

§. 247.

Frequenter Verba admittunt *Accusativum partis aut adjuncti* deficiente Præpositione *κατά,*

F f 4

d) Marc. 15. 17. *Ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν.* Induunt eum purpurâ.

c) Marc. 15. 20. *Ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν.* Exuerunt eum purpurâ.

f) Matth. 5. 44. *Καλῶς ποιεῖτε τὰς μισούντας ὑμᾶς.* Benefacite iis, qui vos odiô prosequuntur. Act. 20. 5. *Ἀρχόντας τῆ λαοῦ ἐκ ἐρείς κακῶς.* Principi in populo non maledices.

g) Luc. 16. 19. *Ἐνεδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον.* Induebatur purpurâ & bysso.

h) Sophocl. Tract. 2. *Δίλτα ἐγγεγραμμένη ξυνθήματα.* Tabula inscripta dispositiones, i. e. cui inscriptæ sunt dispositiones.

τα, regi, vel simili. i)

§. 248.

Vocativus

1) Verbis secundæ personæ ac Imperativi modi jungitur. k)

2) Atticè cum Nominativô permutari solet. l)

§. 249.

Duorum verborum absque copula concurrentium alterum ponitur in Infinitivo. m)

§. 250.

Infinitivi præter alios verborum suorum casus

1) Ante se admittunt Accusativum, qui exponi potest per Nominativum & Con-

i) Hebr. 10. 22. Ἐρραντισμένοι τὰς καρδίας. Asperzione purgati sumus corda. Sophocl. Antig. Ταρασσομαί φρένα. Perturbor mente.

k) Matth. 25. 11. Κύριε, κύριε, ἀνοιξόν ἡμῖν. Domine, Domine, aperi nobis. Et vers. 22. Κύριε δύο τάλαντα μοι παρέδωκας. Domine duo talenta mihi dedisti.

l) Luc. 8. 54. Ἡ παῖς ἔγειρε. Puella surge.

m) Rom. 3. 28. λογίζομεθα, τίς ἐστι δυνάμεις ἀνθρώπων. Arbitramur, hominem fide justificari, i. e. quod homo fide justificetur. 1. Tim. 2. 4. Ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι. Qui vult omnes homines salvos fieri, i. e. ut salvi fiant.

Conjunctionem ὅτι vel ἵνα. n)

- 2) Cum manetur in eadem persona, locō Accusativi sæpius admittunt Nominativum. o) Cum vero non manetur in eadem persona, possunt Accusativum, more Latinis receptō.

§. 251.

Infinitivos Verborum εἶναι, γίνεσθαι, νῦντι-
pandi & similitum

- 1) Plerumque sequitur casus, qui con-
venit cum casu præcedentis No-
minis aut Pronominis, quod ejus
loco ponitur. p)
2) Interdum tamen sequitur Accusati-
vus, qui cum præcedente casu non
convenit. q)

F f §

§. 252.

n) Vid. not. m.

o) Ut φησὶν αὐτὸς ἀγχιος γεγενῆσθαι. Dicit se au-
torem fuisse.

p) 1. Cor. 14. 37. Ἐἰ τις δοκεῖ Προφήτης εἶναι, ἢ πνευματικός. Si quis sibi videtur Propheta es-
se aut spiritualis. Xenophon. 1. Pædag. φησὶν ἑ-
ταῖς ἀμείνων γεγενῆσθαι στρατηγὸς ἐμῶ. Dicit se me-
liorem militem esse quam me. Plutarch. in A-
pophth. Οἱ Πέρσαι οἴονταί, ἐν τῷ σίτῳ δαίνεσθαι φρόνιμα
καὶ μέτριοι φαίνεσθαι. Persæ putant, se decere in
cibo cupiendo prudentes & moderatos conspici.

q) Lucian. Σοὶ ἐυχαριστῶ ἔδωκε νέον εἶναι. Tibi
precanti dedit esse juvenem, i. e. ut juvenili eta-
ti restituereris.

§. 252.

Infinitivi

1) Interdum ponuntur absolutè sine verbo, à quo reguntur, *nunc* adjecta, *nunc* omisâ particulâ ὥς. r) Subintelligi autem potest vel ἐξεῖς, *licet*, vel συμβαίνει, *accidit*, vel ἐπιτραφῆναι, *permissum sit*.

2) Sæpe sibi appositum habent verbum μέλλω, *futurus sum*, quod iis plerumque *Futuri* significationem infert. s)

3) Junguntur verbo ἔχω, cum verbi δύναμαι *possum*, significationem induit. Tales autem Infinitivi sunt λέγειν, ἀντιλέγειν, ἀντιθέσθαι, εἰπεῖν, ἀντιπεῖν, ἀποθεῖναι, δηλῶσαι, διδάσκειν, διελθεῖν, ἐνεγκεῖν, ἐγκωμιάζειν, ἐλέγχειν, ἐγκαλεῖν, ἐπαυεῖν, παράχεισθαι, προθεῖναι, σῶσαι, ὑπερβάλλειν, ὑπολαμβάνειν, χρῆσθαι, & similes. t)

§. 253.

Cum Græci careant Gerundiis, Gerundiorum vices sustinet

I. In-

r) Ebr. 7. 9. Ὅς ἐπεὶ εἰπεῖν. Ut ita loquar.

s) Matth. 2. 13. μέλλει ζητεῖν. Quæsiturus est. Luc. 10. 1. ἔμελλεν αὐτὸν ἐρχεσθαι. Venturus erat.

t) Joh. 8. 6. ἵνα ἔχωσι κατηγορεῖν αὐτῷ. Ut possent eum accusare. Luc. 14. 14. Οὐκ ἔχουσιν ἀποδοῦναι σοι. Non possunt tibi retribuere.

I. Infinitivus. Nempe

- 1) Si Gerundium Nominativi casus exprimendum est, Infinitivus poni potest vel absolute, *u*) vel cum Impersonalibus *δεῖ* aut *χρῆ*. *x*)
- 2) Gerundium Genitivi casus exprimit Infinitivus
 - a*) junctus Nominibus, quæ tempus, causam, finem, facultatem, studium &c. significant. *y*)
 - b*) postpositus voculæ *ἐνεκεν* aut simili. *z*)
 - c*) solus cum Articulo Genitivi casus *τῷ* vestitus. *a*)
- 3) Gerundium Accusativi casus exprimit Infinitivus vel sine *b*) vel cum Præpositi-

u) Rom. 2. 21. Ὁ κυρήσων, μὴ κλέπτειν, κλέπτεις. Qui prædicas, non furandum, furaris.

x) Act. 10. 6. Τί σε δεῖ ποιεῖν; Plut. χρῆ ποιεῖν. Faciendum?

y) Luc. 1. 57. Ὁ χρόνῳ τῷ τεκεῖν. Tempus pariendi. Luc. 10. 19. Ἰδὲ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τῷ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων. Ecce vobis do potestatem calcandi serpentes.

z) Lucian. Οὐδὲν πρακτέον τῷ νικᾶν ἕνεκα. Nihil perfidè agendum est vincendi causa.

a) Luc. 24. 29. Καὶ εἰσῆλθε τῷ μείναι. Et ingressus est manendi causa.

b) Matth. 21. 7. Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θιγαῖς

positionibus πρὸς, εἰς, ἐπὶ, διὰ. &c. c)

3) Gerundium Ablativi casus Infinitivus exprimit

a) absolutè sine Præpositione. d)

b) cum Præpositione ἐν. e)

II. Participium

a) absolutè positum. f)

b) cum Adverbio μεταξύ constructum. g)

III. Verbale in εἶναι, quod variè constru- tur. Nam

a) sine casu poni poterit. b)

b) Præ-

σάδαι; Quid egressi estis in desertum, ad vi-
dendum?

c) Matth. 20. 19. Καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς
ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπεῖξαι. Et tradent eum Gentibus
ad illudendum.

d) Act. 1. 25. Ἐξ ἧς παρέβη Ἰούδας πορευθεῖν
εἰς τὸν τόπον ἰδίον. A quo transgressus est Judas,
abeundo in locum suum.

e) Sophocl. Ἐν τῷ μὴ φρονεῖν ἡδίστη βίη.
In non-intelligendo jucundissima vita est.

f) 2. Cor. 12. 11. Γέγονα ἄφρων καυχώμενος. Fa-
ctus sum insipiens gloriando.

g) Isocr. ep. 7. Ἐνεθυμήθην μεταξύ γράφων.
Mihi in mentem venit inter scribendum. Plu-
arch. in Alcib. μεταξύ λέγων ἀπισιώπα. Inter
dicendum tacebat.

h) Eurist. οἰσέον καὶ ἐλπίζειον. Ferendum &
credendum.

- b) Præter casum verbi etiam Dativum & Accusativum admittit. i)
 c) Infinitivo jungitur. k)
 d) Verbum substantivum ἐστὶ appositum habet. l)
 e) *More Adjectivorum* in eodem Genere Numero & Casu, m) *more Substantivorum* autem in Genitivo plurali cum Nomine combinatur. n)

§. 254.

Supina itidem exprimuntur per Infinitivos.
 Scilicet

- 1) *Supinum prius in um* exprimitur per Infinitivum, si jungatur Verbis vel Participiis motum ad locum significantibus. o) Sed

2) *Su.*

i) Simonid. Νέοις ζῆλωτέον τὰς γέροντας. Juvenes debent imitari Seniores.

k) Arist. Eth. 10. c. 9. ἔχειν τὴν ἀρετὴν καὶ χρῆσθαι πεπρατεον. Enitendum est, ut non solum virtus adsit, sed ut quoque eâ utamur.

l) Dem. ποιητέον ἐστί. Faciendum est.

m) Arist. Eth. 4. c. 3. ὁ ἀγαθὸς μόνος τιμητός. Solus bonus honorandus est.

n) Basil. Ἡ ἀληθὴς φρόνησις, διάγνωσις ἐστὶ τῶν τε ποιητέων καὶ ἐποιητέων. Vera prudentia est discretio faciendorum & non-faciendorum.

o) Luc. 22. 4. Ἡγγισε τῷ Ἰησοῦ φιλεῖν αὐτόν. Appropinquabas ad Jesum osculatum eum.

- 2) *Supinum posterius in u exprimitur per Infinitivum, si jungatur Nomini- bus Adjectivis.* p)

§. 255.

Impersonalium Constructio est varia. Nam

I. Verbum ἐστὶ

- 1) Cum *pertinere* significat,

a) admittit Infinitivum & Geniti-
vum personæ, cui quandoque
Præpositio πρὸς præmittitur. q)

b) interdum dissimulatur. r)

- 2) Cum *licet, fit aut fieri potest*, signi-
ficat.

a) admittit vel Infinitivum tantum,
vel Infinitivum cum Accusativo
conjunctum. s) Sed

b) Si

p) Isocr. Ἀ ποιεῖν αἰσχρὸν, ταῦτα νόμιζε μηδὲ
λέγειν εἶναι καλόν. Quæ turpia factu sunt, ea ne
dictu quidem honesta existimes.

q) Act. i. 7. Οὐχ ὑμῶν ἐστὶ γινῶναι χρόνους ἢ καί-
ρους. Non est vestrum scire tempora & oppor-
tunitates. Aristoph. Πρὸς ἀνδρὸς ἐστὶ νῦν ἔχοντος
μετακυλινοῦν, αὐτὸν αἰετὸς πρὸς τὸν εὐπράτλον τοῖχον.
Viri prudentis est, semper se inflectere ad la-
tus feliciter.

r) Arist. Eth. Τῆς ἀρετῆς, μᾶλλον τὸ εὖ ποιεῖν ἢ
τὸ εὖ πάσχειν. Virtutis est, potius beneficia con-
ferre, quam accipere.

s) Eurip. Οὐκ ἐστὶ εὐρεῖν βίον ἀλυπον ἐν ἐσθρί.

εὖ ἢ οὐ εὖ

εὖ ἢ οὐ εὖ ἢ οὐ εὖ ἢ οὐ εὖ ἢ οὐ εὖ
εὖ ἢ οὐ εὖ ἢ οὐ εὖ ἢ οὐ εὖ ἢ οὐ εὖ

b) Si additum habet Adverbium ὅτε, pro fit, accidit, vel etiam simpliciter pro interdum, post se admittit Indicativum. 1)

c) Si illud sequitur Coniunctio ὅπως, ut, nunc Optativus, nunc Subiunctivus adhiberi solet. 2)

Obs. Pro ἐστὶ interdum ἐνι, vel δυνατόν aut οἷόν τε adhibetur. 3)

II. Ἐξέστι, licet, licitum est, interdum

1) constituitur cum Infinitivo, & Dativō vel Accusativō personæ; 2) Interdum quoque

2) Ponitur absolutè sine casu. 3)

III. Ἐν

Non potest in quoquam reperiri vita dolore cassa.

1) Arist. Eth. 4. c. 4. Ἔστιν, ὅτε τὸν φιλότιμον ἐπαινεῖμεν, ὡς ἀνδρώδη καὶ φιλόκαλον. Fit interdum, ut ambitiosum tanquam virilem & honestatis studiosum laudemus.

2) Dem. Οὐκ ἐστὶ ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς εὖνοι γένοιτ' ἂν. Non potest fieri, ut pauci multis bene velint.

3) Isocr. Οὐχ οἷόν τε τὰς καλῶς τρεφομένους, ἐκ τῆς ἀρετῆς μετέχειν. Non potest fieri, ut, qui rectè educantur, virtutem non consequantur.

4) Act. 21. 17. Εἰ ἐξέστι μοι εἰπεῖν τι πρὸς σε; An licet mihi aliquid ad te dicere?

5) Match. 12. 12. ὥστε ἐξέστι τοῖς σάββασι καλῶς ποιεῖν. Itaque licet Sabbatis benefacere

III. Ἐνδέχεται, *fieri potest, licet, nec non συμβαίνει, fit, accidit, vel absolute cum Infinitivo construuntur, a) vel admittunt Dativum cum Infinitivo. b)*

IV. Μέτεσι, *communio est, inest, contingit,*
 1) Ut plurimum Dativum personæ cum Genitivo rei exigit. c)
 2) Interdum admittit Dativum personæ cum Nominativo rei. d)

V. Μέλει, *curæ est variis construendirationibus gaudet. Nam*

1) admittit Genitivum personæ sequente Nominativo vel Genitivo rei. e)
 2) adsciscit Dativum personæ sequente Genitivo rei vel absolute positò, vel à Præpositione ὑπὸ vel περὶ re-
 ctò. f)

3) pe-

a) Luc. 13. 33. Οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέ-
 θαι ἔξω Ἱερουσαλήμ. Non potest fieri, ut Prophe-
 ta pereat extra Hierosolymam.

b) Isocr. Τοῖς φάυλοις ἐνδέχεται τὰ τυχόντα
 πράττειν. Impiis licet quævis agere.

c) Demost. Τοῖς ἀκκοῖν ἀμαρτῶσι μέτεσι συγγνώ-
 μης. Iis, qui inviti peccant, venia danda est.

d) Isocr. ad Nicocl. Τῆς ἀρετῆς οὐδὲν μέρος τοῖς
 πονηροῖς μέτεσι. Pravis hominibus nulla pars vir-
 tutis contingit.

e) Act. 18. 17. Οὐδὲν τέτων τῷ Γαλλίῳ ἐμελεν.
 Nihil Gallioni curæ erat.

f) 1. Cor. 9. 9. Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ;

- 3) petit Dativum personæ sequente Infinitivō, vel conjunctione ὅτι, aut ἵνα cum verbo. g)

VI. Μεταμέλει, pœnitet

- 1) Ut plurimum admittit Dativum personæ cum Genitivo vel Accusativo rei. b)
- 2) Interdum Dativo personæ Dativum Participii appositum habet. i)

VII. Δεῖ & χρὴ

- 1) admittunt Accusativum, sequentibus ferè Infinitivis, si significant oportet. k)
- 2) adsciscunt etiam Genitivum, si accipi-

G g

cipi-

Num Deo boves sunt curæ? Matth. 22. 16. Οὐ μέλει σοι περὶ ἐδενός. Tu curas nullum.

g) Sophocl. Νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι. Jam enim mihi saltare curæ est. Marc. 4. 38. Οὐ μέλει σοι, ὅτι ἀπολλύμεθα; Non est tibi curæ, quod perimus?

b) Aristoph. Οἶομαι δέ σοι ταῦτα μεταμήλῃσιν. Puto fore, ut te horum pœniteat.

i) Plato. Οὔτε νῦν μοι μεταμέλει οὕτως ἀπολογησάμενῳ. Neque nunc me pœnitebit; quod ita pro me responderam.

k) Apoc. 13. 10. Ἐἰ τις ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτενεῖ, δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτανθῆναι. Si quis gladio occiderit, oportet ipsum gladio occidi. Xenoph. Χρὴν τὸν Σωκράτην τὰ πολιτικὰ διδάσκειν. Oportebat Socratem Politica docere.

cipiuntur pro opus, non νόθη. 1)

VIII. Πρέπει, προσήκει, & καθήκει, decet, con-
venit, adsciscunt Dativum vel Accusati-
vum, sequente ferè Infinitivô. m)

IX. συμφέρει & λυσιτελεῖ expedit, item ἀρκεῖ
& ἀρκετὸν, sufficit,

1) adsciscunt Dativum. n)

2) absolutè sine casu ponuntur sequen-
te Infinitivô, qui aliquando in Indi-
cativum vertitur intercedente Con-
junctione εἰ; vel in Subjunctivum
mutatur, interveniente conjunctio-
ne ἵνα, conditionaliter pro si acceptâ. o)

§. 256.

Participia

1) ferè imitantur Verborum suorum
con-

l) Demosth. δεῖ χρημάτων. Opus est pecuniis.

m) Aristoph. Προσέκει μοι ταῦτα ποιεῖν. De-
cet me hoc facere. Dicitur etiam Προσέκει με
ταῦτα ποιεῖν. Plat. in Charm. Πρέπει τοιούτον αὐ-
τὸν εἶναι. Decet me talem esse. Hebr. 2. 10. Ἐπρε-
πε αὐτῷ. Decebat eum.

n) Matth. 5. 19. Συμφέρει σοι. Expedit tibi. Luc.
17. 1. Λυσιτελεῖ αὐτῷ, εἰ μύλη ὄνικῃ περιέκειται
περὶ τὸν τραχήλον αὐτοῦ, καὶ ῥρίπται εἰς τὴν θά-
λασσαν. Expedit ei, si mola asinaria circumpo-
natur collo ejus, & abjectus fuerit in mare.

o) Joh. 16. 7. Συμφέρει ὑμῖν, ἵνα ἔγω ἀπέλθω.
Confert vobis, si ego vadam. Matth. 10. 25.
Ἀρκετὸν, τῷ μαθητῇ, ἵνα γένηται ὡς διδάσκαλος

constructionem. p)

2) Sæpe nominaſcunt, Nominumque more conſtruuntur. q)

3) Interdum poſt verba cognitionis, perſeverandi, deſiſtendi, ſenſuum & memoriae, aliarumque animi affectionum &c. in locum Infinitivorum tranſeunt; ita, ut, ſi manetur in eadem perſona, adhibeatur Nominativus, ſi verò ad diverſam tranſitur perſonam, ille adhibeatur caſus, quem Nomen, vel Pronomen, vel Verbum antecedens poſtulat. r)

Gg 2

§.257.

αὐτῷ. Sufficit Discipulo, ſi fiat, qualis eſt Præceptor ejus.

p) Col. 3. 10. Κατ' εἰκόνα τῆς κτίσαντος αὐτόν. Secundum imaginem ejus, qui condidit ipſum. Marc. 8. 34. Προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον. Cum vocaſſet ad ſe turbam.

q) Marc. 6. 14. Ἰωάννης ὁ βαπτίζων. Johannes Baptiſta.

r) Act. 6. 13. Οὗτος ἄνθρωπος ἔτις ἐπαύει τὰ ῥήματα βλάσφημα λαλῶν. Homo iſte non ceſſat verba blaſphemia loquens, i. e. loqui. Euripid. in Herc. furente. Οὐ πάύσομαι τὰς χάριτας μέγας συγκαταμνηνὺς ἡδίσταν συζυγίαν. Non ceſſabo ego Gratias lætis jungere Muſis, quæ eſt ſuaviffima conjunctio. Demoph. Στρατηγὲντα αὐτὸν ἐπ' αὐσατε. Abrogaviſtis ei imperium. Sophocl. in Tyranno. Ἰσθι

§. 257.

Sæpe casus Nominis vel Pronominis casum Participii trahit, contra morem Latinis receptum. /)

§. 258.

Latinorum Ablativi consequentiam designantes absolutè positi, à Græcis exprimuntur per duos Genitivos, quorum unus est Nominis vel Pronominis, alter Participii. *)

Obs. 1.) Interdum alter Genitivus dissimulatur, sive sit Genitivus Nominis vel Pronominis, sive sit Genitivus Participii. u.)

2) Attici pro Genitivis consequentiarum

a) Interdum utuntur Nominativis. x)

b) Quandoque etiam adhibent Accusativa.

ὄσποτμὸς γεγώς. Scias, te ad miseras natum esse.

/) Plat. Συμωνίδης ἔλεγε, μηδέποτε αὐτῷ μετὰ μελῆσαι σιγήσαντι, Φθιζομένῳ δὲ πολλάκις. Simonides dicebat, se, quod tacuisset, nunquam poenituisse, quod autem locutus esset, sæpe.

ε) Matth. 2. 1. Τῷ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντι ἐν βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Jesu verò natō Bethlehema, quæ est Judæa.

u) Act. 21. 31. Ζητούντων δὲ αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπείρης. Quarentibus autem eum occidere, nunciatum est tribuno cohortis.

x) Phil. 3. 4.

cusativum, vel cum particulis *ὥς*
& *ὥςπερ*, vel sine illis. γ)

§. 259.

Per Participium & Verbum Substantivum
sæpius Græci circumloquuntur Verba sua in
quocunque Tempore. z)

CAPUT V.

DE

SYNTAXI ADVERBIORVM.

§. 260.

Adverbia derivata regunt casum Pri-
mitivorum, à quibus deducta fue-
runt. a)

§. 261.

Adverbia demonstrandi *ἰδὲ* & *ἰδὲ*, *en* & *ecce*,
Nominativo junguntur. b)

G g 3

§. 262.

γ) Ἰδοὺ. Ὡς τὸν ἄνδρα τὸτο ποιήσαντα, pro
ἀνδρὸς ποιήσαντι. Viro istud facturo.

z) Matth. 7. 19. Ἦν διδάσκων αὐτοὺς. *Erat*
docens eos, i. e. *docebat eos*. Xenoph. 7. Hellen.
Ἔσθι διασσωκῶς. *Eris servans*, i. e. *servabis*.

a) Rom. 16. 2. Ἰνα αὐτὴν προσδέξηθε ἐν κυρίῳ
ἀξίως τῶν ἁγίων. *Ut eam excipiat in Domino*
convenienter Sanctis.

b) Matth. 11. 19. ἰδὲ ἄνθρωπος. *Ecce homo*.

§. 262.

Adverbia quædam loci, c) temporis, d) cau-
sæ, e) ordinis, f) exceptionis, g) separationis, h)
occultationis, i) Numeri, k) Comparationis, l)
Prepo-

c) Talia sunt Μέχρι, usque ad, ἐντός, intra,
ἐκτός, extra, ἕως, intra, ἔξω, extra, ἐγγύς, pro-
pe, πλησίον, prope, τηλὲν vel τηλόθεν, procul, πέραν,
trans, ἔμπροσθεν, ante, ὀπίσθεν, post, ἐπάνω,
supra, ὑποκάτω, sub, κυκλόθεν, circum, ἐναντι vel
ἐναντίον, coram, πόρρω, procul à. Marc. 5. 1. Πέραν
τῆς θαλάσσης. Trans mare. Luc. 24. 19. Ἐναντίον
τῷ Θεῷ, coram Deo, &c.

d) Talia sunt ἄχρι vel ἄχρις, μέχρι vel μέχρις, ἕως,
usque ad. Matth. 28. 20. ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.
Usque ad consummationem seculi. Plato κατ' ὅπιν
ἐορτῆς. Post festum.

e) Hujus generis sunt, ἐνεκα, ἐνεκεν, εἵνεκα,
causâ, propter. Pythagor. Ἀμαρτίας εἵνεκα μι-
κρῆς. Levis delicti causâ.

f) E. g. Ἐφεξῆς τοῦ ενός. Deinceps post unum.

g) Talia sunt πλὴν, præter, χωρὶς, παρὲς, præ-
ter, excepto. Marc. 12. 32. Οὐκ ἔστιν ἄλλῃ πλὴν
αὐτοῦ. Non est alius præter eum. 2. Cor. 11. 28.
Χωρὶς τῶν παρειπτός. Præter ea, quæ extrinsecus
accidunt.

h) Talia sunt χωρὶς, ἄνευ, ἄτερ, δίχα, ἐκτός,
sine, absque. Rom. 3. 28. χωρὶς ἰργων νόμου. Sine
operibus legis. Hesiod. 1. op. & dieg. Ἄτερ χαλε-
ποῖο πονοῖο, Sine difficili labore.

i) Talia sunt λάθρα, κρύβδρα, κρύφα, clam, λά-
θρα.

Præpositionum naturam induunt, & Genitivum asciscunt.

§. 263.

Adverbia comitandi vel congregandi junguntur Dativo. *m)*

§. 264.

Adverbia jurandi Accusativum admittere solent. *n)*

§. 265.

Apud Græcos

1) Sæpe duæ vel plures negationes fortio-
riorem negandi vim habent. *o)*

2) Interdum tamen perinde ut apud
Latinos sententiam reddunt affir-

G g 4

mati-

Θρα τῷ πατρός. Clam Patre.

k) Talia sunt ἀπαξ, *semel*, δις, *bis*, τρίς, *ter*.
Ἀπαξ τῆς ἡμέρας. *Semel in die.*

l) E. g. μάλλον, *magis*. 1. Cor. 14. 18. Πάν-
των ὑμῶν μάλλον γλώσσαις λαλῶ. *Magis, quàm vos
omnes, lingvis loquor.*

m) Matth. 13. 19. Ἀμα αὐτοῖς. *Cum illis.*

n) 1. Cor. 15. 31. Ἡ τὴν ὑμετέραν καύχησιν.
Per gloriationem de vobis.

o) Ebr. 13. 5. Οὐ μή σε ἀνῶ. *Minimè te dese-
ram*; Luc. 23. 53. Ἐθήκεν αὐτὸ ἐν μνήματι λαξεν-
τῷ, ὃ ἐκ ἧν ἐδέπω εἶπεις κείμεν. *Posuit illud
in monumento, in quo nondum aliquis alius fue-
rat positus.*

mativam. p)

S. 266.

Adverbia negandi

1) Οὐ μὴ, vel εἴδ' εἰ μὴ ferè Coniunctivum postulant. q) Sed

2) Μὴ, vel μὴ εἰ frequenter Infinitivum regunt, præcedente sententia negativâ, latineque per voculas *quin*, *ut non*, vel etiam *quod non*, cum Subiunctivô exponi possunt. r)

S. 267.

Μὴ ejusque Composita, *μηδὲ*, *μηδὲν*, *μηδ' αὖ*, *μῶς*, cum vim prohibendi habent, sæpius admittunt Imperativum vel Subiunctivum, s) rarius autem Futurum Indicativi, vel etiam Optativum aut Infinitivum. t)

S. 268.

Adverbia hortandi suppleant

1) Ἄγε

p) Act. 4. 20. Οὐ δύναμεθα μὴ λαλῆν. Non possumus non loqui, i. e. nos oportet loqui.

q) Luc. 21. 33. Οἱ δὲ λόγοι μου εἰ μὴ παρέλθωσι. Verba autem mea non transibunt.

r) Sophocl. in Tyran. Οὐκ ἠνεχόμην τὸ μὴ ἀποκλῆσαι τέμὸν ἀθλίου δέμας. Non abstinuissem, quin obstruxissem miserum meum corpus.

s) Luc. 6. 37. Μὴ κρίνετε. Ne judicate. Matth. 6. 12. Μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. Ne inducas nos in tentationem.

t) Æschyl. Μηδὲν ἔρεῖς. Nihil dices. Phocyl. μὴ φθονέοις. Ne invidcas.

- 1) Ἄγε & ἀγετε, age, agedum, agite, eā tamen differentia, ut ἀγετε semper ad plures dicatur, u) ἄγε verò nunc ad unum, nunc ad plures. x)
- 2) Δεῦτε, adeste, venite, nunc jungitur subjunctivo primæ personæ, y) nunc construitur cum Imperativo secundæ personæ factum simpliciter svadente, z) nunc cum alio verbo Imperativi modi intercedente καὶ, ac si & ipsum verbum Imperativi modi esset, construi solet. a)

§. 269.

ἕως, ἄχρις vel ἄχρι, μέχρις vel μέχρι, dum, donec, usque dum, quamdiu, admittunt nunc Indicativum, b) nunc Optativum, c) nunc Subjun-

G g ς

jun.

u) Xenoph. 5. παρδ. Ἄγετε τοίνυν καταλείψωμεν. Agite ergo relinquamus.

x) Isocr. Ἄγε ποίησον. Age facias. Jacob. 5. 1. Ἄγε νῦν οἱ πλούσιοι κλαύσατε. Agite nunc divites, flete.

y) Luc. 20. 14. Δεῦτε ἀποκτείνωμεν. Laßt uns ihn umbringen.

z) Matth. 28. 6. Δεῦτε, ἴδτε τὸν τόπον. Adeste, videte locum.

a) Apoc. 19. 17. Δεῦτε καὶ συνάγεσθε εἰς τὸ δεῖπνον τῆς μεγάλης Θεῆς. Adeste & congregamini ad cœnam magni Dei.

b) Demosth. ἕως ἔστι καὶρός. Dum adest occasio. Plutarch. ἄχρις ἦκον. Donec venerunt.

junctivum, *d)* nunc Infinitivum, *e)* & quidem vel sine ; vel cum particula *ἄν*.

§. 270.

Πρὶν, *ante*, *antequam*, *priusquam*,

1) Construitur cum Indicativo & Infinitivo. *f)*

2) Admittit etiam Optativum vel Subjunctivum, vel absolute, vel interveniente *ἄν*, *ὅταν*, *ἢ*. *g)*

3) Interdum voculam *πρὶν* præcedit *πρότερον*. *h)*

§. 271.

c) Aristoph. Ἐως ἀφίκατο. Usque dum pervenerit.

d) Matth. 23. 39. Οὐ μὴ με ἴδῃτε ἀπ' ἄρτι, ἕως ἄν εἴπητε. Nequaquam me videbitis ab hoc tempore, usque dum dicatis. Herodot. Μέχρις τῆτο ἴδωμεν, μενέομεν. Donec istud videamus, manebimus.

e) Suid. Ἀχρι τῆ διελθεῖν. Donec transibant. Cebes Theban. Μέχρις ἄν ἔξιν λαβεῖν. Usquedum habitum acceperit.

f) Hom. II. α. Τὴν δ' ἐγὼ εἰ λύσω, πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν. Ego vero non dimittam eam, priusquam senectus me invadat. Marc. 14. 72. Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δῖος. Priusquam Gallus bis caneret.

g) Act. 25. 26. Πρὶν ἢ ἔχον. Antequam habeat. Luc. 2. 26. Πρὶν ἄν ἐγὼ ἔλθοιμι. Antequam ego venissem.

h) Isocr. Πρότερον ἰδιῶται γίγνεται πρὶν αἰθέ-

§. 271.

Adverbia Optandi εἴθε & αἶθε, *utinam*, *osi*,1) *de re präteritâ* ferme gaudent Indicativo, 2) *de re præsentî* autem vel futura admittunt Optativum. k)

2) Interdum admittunt Accusativum & Infinitivum. l)

3) Frequenter præponuntur Imperfecto ὡς εἶχον & Aoristo 2. ὅφελον sequente Infinitivo. m)

SECTIO IV.

CAPUT V.

DE

SYNTAXI PRÆPOSITIONUM.

§. 272.

Ræpositionum quædam regunt solum Genitivum, quædam solum Dativum (vel potius Ablativum,) quædam solum Accusativum, quædam Genitivum

θαί τε τῆς πόλεως. Prius privati sunt, quàm aliquid de rebus civitatis intelligunt.

i) Xenoph. Εἴθε σοὶ τό τε συνεχενόμην. Utinam tunc tecum natus essem.

k) Hom. lib. 10. Σχετλίῳ, αἶθε θεαῖσι φίλῳ τοσόνδε γένοιτο. Inscritus utinam tam charus Diis fiat.

vum & Accusativum, *quædam* Genitivum, Dativum (*vel potius Ablativum*) & Accusativum. Nimirum

§. 273.

Solum Genitivum regit

- 1) Ἐκ vel ἐξ, à, ex, ad, per. n)
- 2) Ἀπὸ, à, ex, de, præ, post, ante, per, propter, o)
- 3) Ἀντὶ, pro, loco, vice, propter. p)
- 4) Πρὸ, ante, præ, pro, juxta. q)

§. 274.

Solum Dativum (*vel Ablativum potius*) regunt

- 1) Ἐν, & Poeticum ἐνὶ, in, per, inter, post, cum,

l) Xenoph. εἶθε με πλάζεσθαι. Osi vagabundus jactarem.

m) Hom. Od. λίθι ὄφελον μέναι παρὰ Φαίηκεσσιν. Utinam mansissem apud Phæacas.

n) Matth. 19. 20. Ἐκ νεότητός μου. A juventute mea. Marc. 7. 21. Ἐκ τῆς καρδίας. Ex corde. Joh. 3. 34. Ἐκ μετρῶ. Ad mensuram.

o) Rom. 16. 17. Ἀπ' αὐτῶν. Ab illis. Hesiod. ε. 195. Ἀπ' ἀρχῆς. Ab initio. Matth. 27. 21. Ἀπὸ τῶν δύο. E duobus illis. Act. 5. 3. Ἀπὸ τῆς τιμῆς. De pretio.

p) Hesiod. ε. 57. Ἀντὶ πυρός. Pro igne. Σ. 893. Διὸς ἀντὶ. Jovis loco.

q) Joh. 3. 1. Πρὸ τῆς ἑορτῆς. Ante festum. Plato de Rep. πρὸ δικαιοσύνης. Præ Justitia.

cum, unà cum, propter, secundum vel
juxta, de, à, pro, ad, apud, sub. r)

2) σύν & Atticum ξύν, cum, apud, prater. s)

§. 275.

Solum Accusativum exigunt

1) Εἰς & Poeticum ἐς, in inter, apud, co-
ram, ob, propter, pro, ad, erga, de,
per, contra, adversus, usque, ad. r)

2) Ἀνά, per, contra, in, inter. u)

§. 276.

Genitivum & Accusativum postulant διὰ,
κατὰ, ὑπέρ. Nimirum

I. Διὰ

r) Hes. α. ἐν δίφῳ. In curru. Luc. i. 77. ἐν
ἀφέσει ἁμαρτιῶν. Per remissionem peccatorum.
Matth. 20. 26. ἐν ὑμῖν. Inter vos. Marc. 13. 24.
ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Post dies illos. Ep. Jud.
v. 14. ἐν μυριάσιν ἁγίας αὐτοῦ. Cum sanctis milli-
bus suis &c.

s) Hes. θ. 628. εὐν κείνοισι. Cum illis. θ. 347.
εὐν ἀνακτι. Cum rege. Luc. i. 56. σύν αὐτῇ. A-
pud illam.

r) Luc. 8. 23. ἀνέβη εἰς πλοῖον. Ingressus est
in navem. Joh. 6. 9. εἰς τοσάυτους. Inter tam mul-
tos. Luc. 24. 47. εἰς πάντα τὰ ἔθνη. Apud omnes
gentes. Act. 27. 31. εἰς αὐτές. Coram ipsis. He-
rod. θ. 626. εἰς φάος. In lucem. &c.

u) Hes. ε. 226. εἰρήνη ἀνά γῆν. Pax per terram.
Herod. Ἀνά ποταμὸν πλέειν. Contra flumen na-
vigare. Matth. 13. 25. Ἀνά μέσον τῆς σίτου. In me-
dio tritici.

I. *Διὰ* regit

- a) Genitivum, cum significat *per, in, cum, post, ad, propter.* x)
 b) Accusativum, cum significat *propter, per, ex, pro ratione, quo respectu.* y)

II. *κατὰ* exigit

- a) Genitivum, quando significat *contra, de, e, ex, in, per, sub, super.* z)
 b) Accusativum, cum significat *secundum, per, in, ex, propter, quod attinet, de, adversus, cum, inter, apud, circa, usque ad.* a)

III. *ὑπὲρ* admittit

a) Geni-

x) Joh. 1. 3. Πάντα δι' αὐτῶ ἐγένετο. Omnia per ipsum facta sunt. Act. 3. 16. Ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ. Fides in eum, nempe Jesum. Rom. 7. 4. Διὰ προσκόμματος. Cum offendiculo.

y) 1. Cor. 9. 23. Διὰ τὸ Εὐαγγέλιον. Propter Evangelium. Luc. 1. 78. Διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν. Per intimam misericordiam Dei nostri. Hebr. 5. 12. Διὰ τὸν χρόνον. Pro ratione temporis.

z) Herod. κατὰ τύχην κατὰ ῥίπτειν. E vel de muro præcipitare. Hom. Ili. γ. Κατὰ χθονὸς ὄμματα ᾤξας. In terram figens oculos. Act. 1. 31. Καθ' ὅλης τῆς Ἰερουσαλὴμ. Per totam terram. Aristoph. Κατὰ γῆς ἀποπέμπω. Sub terram mitto.

a) Act. 18. 14. Κατὰ λόγον. Secundum rationem. 1. Tim. 2. 5. Κατὰ πρόκλισην. Per inclinationem. Matth. 1. 20. Κατ' ὄναρ. In somnio. &c.

a) Genitivum, cum significat *pro*, *vice*, *loco*, *de*, *propter*, *super*, *supra*, *trans*, *ultra*, *ad*, *per*, *secundum*. b)

b) Accusativum, cum notat *supra*, *ultra*. c)

§. 277.

Genitivum, Dativum, (*vel potius Ablativum*,) & Accusativum regunt *μετά*, *ἀμφὶ*, *παρὰ*, *ἐπὶ*, *πρὸς*, *παρά*, *ὑπό*. Scilicet

I. *Μετά* asciscit

a) Genitivum, quando significat *cum*, *inter*, *adversus*, *per*, *erga*, *super*. c)

b) Dativum, cum notat *cum*, *inter*. *)

c) Accusativum, quando significat *post*. d)

II. *Ἀμφὶ*

b) Rom. 8. 31. *Εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν*. Si Deus pro nobis. Demosth. *ὑπὲρ τοῦ*. Vice tua, Plato in Tim. *ὑπὲρ γῆς γάλαζα συνίσταται*. Supra terram grando concrevit. Rom. 15. 9. *ὑπὲρ ἐλθέει*. De misericordia. &c.

e) Demost. *ὑπὲρ τὴν ἀξίαν*. Supra dignitatem. Lucian. in Leon. *ὑπὲρ τὸ ὕδωρ ἐγχεόμενον λέγειν*. Ultra clepsydæ mensuram protrahere orationem.

e) Act. 9. 25. *Μετ' αὐτῶν*. Cum illis. Joh. 6. 43. *Μετ' ἀλλήλων*. Inter vos. Act. 14. 27. *Μετ' αὐτῶν*. Per illos.

*) Theog. Sent. 33. *Καὶ μετὰ τοῖσιν ᾤνε, καὶ ἔδισεν*. Et cum his bibe & ede. Sic apud Hom. *Μετὰ ἀνδράσιν*. Cum viris.

d) Matth. 27. 63. *Μετά τρεῖς ἡμέρας*. Post tres dies.

II. Ἀμφὶ regit

- a) Genitivum, cum notat *circum, de, per, propter.* f)
- b) Dativum (vel potius Ablativum) cum valet *circum, de, propter.* g)
- c) Accusativum, cum significat *circa, circum, circiter, per.* h)

III. περὶ regit

- a) Genitivum, cum notat *de, contra, pro, propter, quoad.* i)
- b) Dativum, cum valet *circa, ex, in, pro.* k)
- c) Accusativum, cum significat *circa.* l)

IV. Ἐπὶ

f) Herodot. Ἀμφὶ πόλιν οἰκῶσι. Circum civitatem habitant. Luc. Ἀμφὶ αἵσέρων γρηφῆ. Scriptura de astris. &c.

g) Theocr. Ἀμφὶ σῆθει. Circa pectus. Hom. Od. βεῖη ἀμφὶ ἐμοί. Consilium de me. Euripid. Ἀμφὶ φόβῳ. Propter timorem.

h) Herod. Ἀμφὶ τὴν πόλιν. Circa civitatem. Luc. Ἀμφὶ τὰ ἐβδομήκοντα ἔτη εὖ ὄντ' ἀπέθανον. Quum annos esses natus circiter 70. mortui sunt.

i) Matth. 4. 6. περὶ πολλῶν. Pro multis. Joh. 10. 33. περὶ βλασφημίας. Propter blasphemiam. &c.

k) Hom. II. κ. περὶ σῆθεωσι. Circa pectus. Hom. Od. ο. περὶ κῆρι. Ex corde. Apoll. Argon. περὶ ῥοστέοισιν. In rosis.

l) Apoc. 15. 6. περὶ τὰ στήθεα. Circa pectora.

IV. Ἐπὶ regit

- a) Genitivum, cum notat *in, ad, sub, super, supra, apud, coram, juxta, de.* m)
- b) Dativum, cum valet *ad, coram, cum, ex, de, adversum, per, propter, secundum, sub, super.* n)
- c) Accusativum, cum significat *ad, adversus, apud, circiter, erga, in, propter, sub, super, supra.* o)

V. πρὸς admittit

- a) Genitivum, cum notat *à, ab, adversus, coram, cum, de, ex, per.* p)
- b) Dativum, cum valet *apud, in, prope,*
H h *præter,*

m) Matth. 6. 20. Ἐπὶ τῆς γῆς. In terra. Luc. 22. 40. Ἐπὶ τῷ τόπῳ. Ad locum. Matth. 28. 14. Ἐπὶ τῷ ἡγεμόνῳ. Sub Præside. Luc. 4. 29. Ἐφ' οὗ. Super quo. Eph. 4. 6. Ἐπὶ πάντων. Supra omnes. &c.

n) Rom. 4. 18. Ἐν' ἐλπίδι. Sub spe. Apoc. 10. 11. Ἐπὶ βασιλεῦσι. Coram Regibus. Phil. 1. 3. Ἐπὶ πάντῃ τῇ μνήμῃ ὑμῶν. Cum omnī memoria vestri. Matth. 4. 4. Ἐπὶ παντὶ ῥήματι. Ex omni verbo &c.

o) Matth. 9. 9. Ἐπὶ τὸ τελώνιον. Ad telonium. Marc. 13. 12. Ἐπὶ γονεῖς. Adversus Parentes. &c.

p) Hom. Il. α. Τιμὴν ἀρνάμενοι πρὸς Τρώων. Scenam exposcentes à Trojanis. Halicarn. πρὸς ἐχθρῷ. Contra inimicum. Synes. πρὸς Θεῷ. Coram Deo. Sophocl. πρὸς δίκῃ. Cum jure.

præter, usque, ad. q)

- c) Accusativum significat *ad, apud, contra, cum, circa, circiter, de, ex, erga, in, inter, præ, pro, propter, quoad, respectu, secundum. r)*

VI. Παρά exigit

- a) Genitivum, cum denotat à. s)
 b) Dativum, cum valet *ad, apud. i)*
 c) Accusativum, cum significat *ad, contra, in, inter, iuxta, per, prope, præ, præter, propter, ultra. u*

VII. ὑπὸ regit

- a) Genitivum, cum valet à, *per, præ, pro-*

q) Joh. 18. 16. Πρὸς τῇ θύρᾳ. Apud ostium.
 Plurarch. in Lyc. Πρὸς ταῖς ἀγκάλαις. In ulnis.
 Luc. Πρὸς τοῖν ποσὶν. Prope pedes.

r) Joh. 14. 22. Πρὸς τὸν πατέρα. Ad Patrem.
 Marc. 9. 19. πρὸς ὑμᾶς. Apud vos. Act. 9. 5. πρὸς κέντρα. Contra stimulos. Act. 3. 25. Πρὸς τὰς πατέρας ἡμῶν. Cum Patribus nostris. Luc. 24. 29. Πρὸς ἑσπέραν. Circa vesperam. Aristot. Πρὸς ἀκροατήν. Propter Auditorem.

s) Joh. 6. 45. Παρὰ τῷ πατρί. A Patre.

i) Luc. 19. 7. Παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρί. Ad virum peccatorem.

u) Luc. 20. 39. Παρὰ τὰς πόδας τῷ Ἰησοῦ. Ad pedes Jesu. Act. 18. 13. Παρὰ τὸν νόμον. Contra legem. Matth. 13. 4. Παρὰ τὴν ὁδόν. In via. Ἰσος. Παρὰ τὸ δεῖπνον. Inter cœnam.

propter, sub. x)

b) Dativum, cum notat cum, in, sub. y)

c) Accusativum, cum significat per, sub, subter. z)

SECTIO IV.

CAPVT VI.

DE

SYNTAXI CONIUNCTIONIONVM.

§. 278.

Coniunctiones Conditionales variè con-
struuntur. Scilicet

1) *Εἰ, ἥ*, ut plurimum regit Indi-
cativum, 2) rarius Optativum, 3)

H h 2

raris-

x) Hes. α 63. ὑφ' ἄρμασιν. A curribus. Isocr. παιδέυομαι ὑπ' ἐκείνου. Institutor ab illo. Plutarch. ὑπ' αὐτοῦ. Per ipsum. Plutarch. ὑπ' ἐνδεείας. Præ penuria. Idem. ὑπὸ τῶν ἄλλων αἰτιῶν. Propter alias causas.

y) Plutarch. ὑπὸ φωτὶ πολλῷ. Cum lumine multo. Hom. ὑπὸ κόλπῳ. In sinu. Hesiod. θ. κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ. Sub cavo saxo.

z) Homer. ὑπὸ νύκτα. Per noctem. Xenoph. ὑπὸ τὴν κατάλυσιν τοῦ πολέμου. Sub finem belli. Joh. 1. 48. ὑπὸ τὴν σύκην. Subter ficum.

a) Matth. 4. 5. Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ. Si es Filius Dei.

rarissimè Subjunctivum. c)

- 2) Ἄν, εἰάν, & Composita ἄνπερ & εἰάνπερ, si, quando, cum, ut plurimum amant Subjunctivum, d) in re præteritâ autem admittunt Indicativum, e) & in re præsentî construuntur quoque cum Optativo. f)

§. 279.

Conjunctiones Concessivæ

- 1) Καίπερ, καίτοι & apud Poëtas περ, etsi, etiamsi, licet, fere Optativum, g) & sæpe quoque Participium amant. h)

2) Κἄν,

b) Act. 17. 11. Εἰ ἔχοι ταῦτα ἕτως. An hæc ita se haberent.

c) Lucian. Εἰ σοι προσέλθῃ μόνον. Si tantum te adierit.

d) 1. Thess. 2. 7. Ἄν θάλπῃ. Si foveat. Matth. 8. 2. Εἰάν θέλῃς. Si vis.

e) Cebes in Tab. Ἄν τι συνήκαμεν. Si quid vellemus intelligere. Aristot. Εἰάν γεγένηται. Si accidit.

f) Anacr. Od. 49. Ὁ δὲ κηρὲς ἂν δύναιτο, γράφε καὶ νόμους φιλέντων. Si autem cera capit, scribe etiam amantium leges. Aristot. Εἰάν μηδεμίαν διαβολὴν ἔχοιμεν. Si nullam accusationem habeamus.

g) Plut. Καίπερ λέγῃσι. Etsi dicat.

h) Lucian. Timon, Καίτοι θεοὶ ὄντες. Etsi Dii sitis.

- 2) *Καὶν*, *etsi*, *quavis*, ut plurimum constructur cum Subjunctivo, i) rarius cum Indicativo k) & Optativo. l)

§. 280.

Conjunctiones Causales

- 1) *ἵνα*, *ὥς*, *ὅπως*, *ὅσρα*, *ut*, in Præsente aut Futuro ferè construuntur cum Subjunctivô m) vel Optativo, n) in re verò præterita, aut quæ fieri debuisset, admittunt etiam Indicativum. o)

H h 3

2) ὥς, 2)

i) Matth. 26. 35. *Καὶν δέη με σὺν σοι ἀποθανεῖν.* Etiam si oporteret me tecum mori.

k) Basil. *Καὶν διαρρήγνυται οἱ αἵρετικοὶ, ἔ διαρρήγνυται ἡ Τριάς.* E si rumpantur Hæretici, non rumpitur Trinitas.

l) Aristoph. *Καὶ εἴ με τύπῃς.* Etiam si me verberes.

m) Joh. 5. 20. *ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε.* Ut vos miremini. Matth. 22. 15. *Ὅπως αὐτὸν παγιδεύωσι.* Ut cum illaquearent.

n) Basil. *Δὸς πτωχοῖς, ἵνα ἔχῃς ἐφόδια πρὸς τὴν αἰωνίαν ἀπόλαυσιν.* Da pauperibus, ut habeas viaticum ad æternam fruitionem. Xenoph. *Ὅπως μήποτε - - - εἰσίοιν.* Ut ne unquam ingrederentur.

o) 1 Cor. 3. 6. *Ἵνα μὴ φουσιῶθῃ.* Ut ne inflemini. Isocr. *Ἐκεῖνο μόνον ἐτήρειν, ὅπως μηδὲν ἔξω τῶν νομιζομένων προσθήσασιν.* Illud unum observabant, ne quid contra receptum morem adderent.

2) ὥστε, *ut, ita, ut, adeò ut*, constructur cum Indicativo, p) & Infinitivo, latinè in tempus finitum resolven-
do, quem quandoque præcedit Ac-
cusativus, q) Sed ὥστε, cum signifi-
cat *itaque, igitur*, asciscit Indicati-
vum. r)

3) ὅτι, *quod*, & ὡς, *quod, ut*, constru-
untur cum Indicativo, s) Optati-
vo, t) & Subjunctivo, u) imò quan-
doque etiam cum Infinitivo. x)

§. 281.

p) Isocr. τελευτῶν δ' εἰς τῆτο ἀναδείας ἦλθεν
ὥστε ἀπάντων μετὰ τῶν γεγενημένων ἡτιῶτο. Denique
verò ita frontem perfricabat, ut omnem culpam
in me transferret.

q) Rom. 7. 6. ὥστε δουλεύειν ὑμᾶς. Ut serviatis.

r) Matth. 12. 12. ὥστε ἔξεσι. Itaque licet.

s) Matth. 2. 18. ὅτι οὐκ εἰσὶ. Quod non sint.
Lucian. οὐδ' αὐτὸς ἠγνόειν, ες φιλίππου τῆ Ἀμύντα
υἱὸς εἰμι. Neque ipse ignouibam, quod essem
filius Philippi, qui erat filius Amyntæ.

t) Plato in Gorgia. Οὐ γὰρ ἀπεκρινάμην, ὅτι εἰς
καλλίστην; Annon respondi, quod essem pulcher-
rima? Lucian. ἠγνοήκειν, εἰ νοσοῖν. Ignorabam,
quod ægrotaret.

u) Rom. 3. 8. Καθὼς φησὶ τινες, ὅτι ποιήσω-
μεν κακά. Prout quidam dicunt, quod faciamus
mala. Euripid. λέγουσιν ὡς δίκαιον ἦ. Dicunt, quod
æquum sit.

x) Act. 27. 10. ὅτι μέλλειν ἔσεσθαι. Quod fu-

§. 281.

Post verba metuendi

- 1) ὥς εἰ, vel μὴ εἰ adhibentur in sensu negante ; γ) Sed
 2) Μὴ vel ὅπως μὴ ponuntur in sensu affirmante. z)

§. 282.

Μὲν & δὲ in Oratione se invicem sequuntur, & unum alteri respondere debet. α)

SECTION IV.

CAPUT VII.

DE

SYNTAXI INTERIECTIONUM.

§. 283.

Interjectionum Constructio admodum variat. Nimirum

H h

4

§. 284.

turum sit. Hebr. 7. 9. ὥς ἐπὶ αἰπεῖν. Ut verbum dicam.

γ) Demosth. Οὐδέ τι, ὥς εἰ σήσεαι τῆτο, αἰεὺ μεγάλας τρεὶς κακῆς. Metus est, ut hoc sine magno malo esse possit.

z) Isocr. Δέστω, μὴ λίαν ἀτοπῶ δόξω. Timeo, ne nimis absurdus videar.

α) Matth. 3. 11. Ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν, ὁ δὲ ἀπίσω με ἐρχόμενος ἐν ἰσχυρῶ

§. 284.

Ω Interjectio

I. *Admirantis*, admittit

- 1) Nominativum. *b)*
- 2) Genitivum *c)* & denique etiam
- 3) Vocativum. *d)*

II. *Dolentis*, construitur

- 1) cum Nominativo. *e)*
- 2) cum Genitivo. *f)* &
- 3) Quandoque etiam cum Accusativo. *g)*

§. 285.

ἰὼ, jo, heu, eben, hei, o, interjectio *dolentis* & *exclamantis* adsciscit

- 1) Dativum, eumque vel solum, *b)*
vel cum Genitivo rei, ob quam
dole-

τερός μὲ ἐστίν. Ego quidem baptizo vos aqua in poenitentiam, sed qui venturus est post me, validior est me.

b) Julian. in epist. ad Liban. Ω λόγῳ! O sermo!

c) Gregor. Ω τῆ θαύματῳ! O rem miram.

d) Aristoph. in Plat. Ω ζεῦ καὶ θεοί. O Jupiter & Dii.

e) Sophocl. in Ajace. Ω τάλας ἐγώ. O me miserum!

f) Luc. Ω τῆς συμφορᾶς. O calamitatem.

g) Callimach. ὦ ἐμὲ δειλάν. O me miseram!

h) Sophocl. in Ajace. ἰὼ μοι. Hei mihi!

dolemus. *i*)

2) Nominativum. *k*)

3) Vocativum, *l*) & tandem interdum quoque

4) Genitivum ellipticum *rei*, omisso Dativô *personæ*. *m*)

§. 286.

Οἶ, βεῖ, βεν, εβεν, ὦ, construatur cum Nominativo, *n*) Dativo *o*) & Accusativo. *p*) Sed ὦ μοι admittit Nominativum, *q*) Genitivum, *r*) & Vocativum. *s*)

H h 5

§. 287.

i) Sophocl. in Ajace. Ἰὼ μοι, ἐμῶν νόσων. Hei mihi ob reditus meos.

k) Sophoc. ibid. Ἰὼ τάλας! O me miserum! Hei mihi misero!

l) Sophocl. Ἰὼ ταλαίφρον γύναι. O misera femina!

m) Eurip. Ἰὼ, ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύνων! O vulnera dolorifica.

n) Sophocl. in Ajace. Οἱ ἐγὼ φίλοι. Hei mihi amici!

o) Aristoph. Οἶ μοι. Hei mihi.

p) Sophocl. in Epigr. Οἶ ἐμεῖ δειλὴν. O me miseram!

q) Homer. Od. ε. ὦ μοι ἐγὼ δειλός. O me miserum.

r) Apollon. Argon. lib. 2. ὦ μοι ἐμῆς ἄτης! O calamitatem meam!

s) Homer. Iliad. ω. ὦ μοι ἀτασθαλίᾳ ἐπισείμενη. O impudens!

§. 287.

Φεῦ, *hei*, *ebau*, ὦ, *papæ*, Interjectio

I. Si est *dolentis*, admittere solet

1) Nominativum. *ε*)

2) Genitivum, *υ*) & interdum etiam

3) Accusativum. *κ*) Sed

II. Si est *admirantis*, construi solet

1) Cum Genitivo, *γ*) quandoque etiam

2) Cum Accusativo. *ζ*) Aft

§. 288.

ὦσαί, *væ*, interjectio dolentis vel dolorem denunciantis, admittit saltem Dativum. *δ*)

SECTION V.

DE

FIGVRIS SYNTACTICIS.

§. 289.

Figuræ Syntacticæ exhibent talem construendi rationem, quæ à communi & simplici construendi ratione recedit.

§ 290.

ε) Sophocl. Φεῦ τάλας. Heu me miserum!

υ) Xenoph. Pæd. 7. Φεῦ τῷ ἀνδρός. Heu virum.

κ) Eurip. Φεῦ τὴν γυναῖκα. Heu mulierem.

γ) Lucian. Φεῦ τῆς ἀλαζονείας. Heu jactantiam.

ζ) Lucian. Φεῦ κάλλος. Papæ qualem pulchritudinem.

δ) Luc. 6. 24. ὦσαί ὑμῖν. Væ vobis.

§. 290.

Tales autem Figuræ censentur esse

- 1) *Ellipsis*, qua vox ad integritatem sensus aut constructionis necessaria omitteritur. *b)*
- 2) *Pleonasmus*, quo aliquid in oratione abundat. *c)*
- 3) *Synthesis*, qua non ad vocem ejusque formam externam, sed ad sensum respicitur, estque vel *Generis*, cum Substantivo subjicitur Adjectivum diversi Generis. *d)* vel *Numeri*, quando Nomini multitudinis singulari subjicitur Adjectivum vel Verbum plurale. *e)*
- 4) *Zeugma*, quo Substantivis diversis præcedentibus subjicitur Adjectivum vel Verbum, quod respondet ei, quod est dignius. *f)*
- 5) *Syllepsis*, cum præeuntibus diversis Sub-

c) Matth. 18. 10. *Διὰ παντός* scil. *Χρόνος*. Ebr. 4. 5. *Ἐν τέτρω* scil. *τόπω*. Vid. Interp. pag. 400. & seqq.

c) Matth. 3. 11. *Βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι*. Baptizo vos aqua. Vid. Interpr. p. 397. & seqq.

d) Homer. *Τέκνον φίλε*. Dilecte fili.

e) Luc. 19. 37. *Ἦρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος*. Coeperunt omnis multitudo.

f) Lucian. *Ὡτα καὶ ὀφθαλμοὶ βασιλέων πολλοί*. Aures & oculi Regum multi.

Substantivis singularibus, vel saltem alteri subicitur Nomen vel Verbum plurale, quod respicit illud, quod est dignius. *g)*

6) *Synecdoche*, cum Adjectivis, vel etiam Verbis subicitur Accusativus, qui partem significat. *h)*

7) *Anastrophe*, qua Præpositio casui, quem regit, postponitur. *i)*

8) *Hypallage*, cum Ordo constructionis invertitur. *k)*

SECTIO VI.

DE

PROSODIA.

CAPUT I.

DE

QUANTITATE SYLLABARUM IN GENERE.

§. 291.

Syllaba apud Græcos est *vel* longa, *vel* brevis, *vel* anceps.

§. 292.

g) Phocyl. Λαός τοι καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ ἀκατάχετα πάντα. Populus, aqua & ignis omnia coerceri nequeunt.

h) Ebr. 20. 22. Ἐρραντισμένοι τὰς καρδίας. Asperione purgati sumus corda.

i) Hesiod. Διὸς μετὰ. Cum Jove.

k) Act. 21. 3. Ἀναφανέντες δὲ τὸν Κύπρον. Pro

§. 292.

Syllabam Longam indicat

- 1) Vocalis longa *n* aut *ω*. *l*)
- 2) Diphthongus, five sit propria, five sit impropria. *m*)
- 3) Contractio. *n*)
- 4) Positio seu concursus duarum consonantium, quæ, five in eadem, five in altera dictione, post vocalem brevem vel ancipitem sequuntur. *o*)

Obs. 1. Vocales longæ *p*) & diphthongi *q*) in principio & fine, & quandoque etiam in medio syllabæ communes
seu

ἀναφανέντ *Ⓢ*, ἡμῖν γὰρ Κύπρε. Vid. Interpret. §. 282.

l) Hom. Il. 2. 85. - Ἀναγκάη γὰρ ἐπείγει. Necessitas enim urget.

m) Theocrit. Idyll. 17. 21.

Ἰδρύται, στεροῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντ *Ⓢ*.

Stat solido facta, ex adamante.

n) Hom. Il. 7. 201. Οἷ *Ⓢ* ἀλᾶτο. Solus errabat.

o) Theocr. Idyll. 17. 1. Ἐκ Διὸς ἀρχώμεθα, καὶ εἰς Δία λήγετε Μοῖσαι. Ab Jove principium faciamus, & in Jovem desinite, Muiæ.

p) Hesiod. ε. Ἄλλοτε μητρειὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.

Interdum noverca est dies, interdum mater.

q) Idem - - - Μελετᾶς βίη, ὥς σε κελεύω. Viget curam habeor, prout te jubeo.

seu ancipites fiunt, si sequitur alia
quædam Vocalis aut diphthongus.
Imò

2) Quandoque Vocales longæ *) & Di-
phthongi /) in fine corripuntur, etsi
in sequente voce sequatur consona.

§. 293.

Syllabam brevem indicant, †)

a) Vocales breves e & o, †) nisi positio
eas producat.

b) Ancipites, quæ ut plurimum corri-
piuntur. †)

) Vocalis ante vocalem, sive ea sit ex
numero brevium, sive ex numero
ancipitum. x)

Obs. 1) Vocales breves in initio versus in-
terdum

γ) Theog. Sent. 1144. Οἱ θεῶν ἀθανάτων μη-
δὲν ὀπιζόμενοι. Qui Deos immortales nihil reve-
renter sunt.

ς) Pythagoræ 3. Τὰς τε καταχθονίους σέβει δαί-
μονας, ἐνομιὰ ρέζων. Internales cole Dæmones,
legitima eis sacra faciens.

ι) Hesiod. ε. Καὶ βόε λῦσαι. Et boves iuve.

ιι) Hesiod. ε. --- Πολὺν διαπρόντον ἀνύσας. Im-
mensum portum emensus.

χ) Hesiod. . . . Μέγα νήπιε Πίεση. Stulti Ti-
me Perla,

- terdum in locum longæ subeunt. γ)
- 2) In quavis cæsura Vocales breves, quacunque sequente litera produ-
cuntur. z)
- 3) Vocales breves
- a) præmissæ literis δ, τ, χ item quan-
doque ante τ, nec non ante vo-
culas γέ, δέ, κέ, υό, τε & similes
evadunt ancipites seu commu-
nes. a)
- b) Præpositæ literæ τ interdum pro-
ducuntur. b)

§. 294.

Syllabam ancipitem indicant

- a) Vocalis anceps, c) nisi eam *usus* tan-
tùm correptam, vel tantùm produ-
ctam exhibeat.
- b) Concurfus mutæ & liquidæ post vo-
calem

γ) Ita Homerus in initio versus producit ε
in ἐπειδή.

z) Hesiod. Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεύξε καὶ δὲ ἀν-
θρώποισι. Mox verò pro igne malum ioculit ho-
minibus.

a) Sic Homerus Il. . post δ' produxit ε in
voce ἐλώρια; item in δέδοισα.

b) Ita Homerus ε in vocola τὸ produxisse le-
gitur.

c) Hom. Iliad. ε. 13. Ἀ'ρες, Ἀ'ρες βροτολοιγὲ
μιαῖφόνε. Mars Mars Homicida. In voce Ἀ'ρες
nunc producit, nunc corripitur.

calem brevem five ejusdem, d) five diversæ dictionis, e) modò muta & liquida, non divisim sumantur, h. e. nisi ad diversas pertineant syllabas. Tunc enim præcedens vocalis brevis longa evadit.

e) Vocalis brevis ante literas κτ, & πλ. f)

d) Liquida mutæ præposita ut μπ, μφ, νκ, νχ, ντ, ρπ &c. aut liquida alii liquida præmissa, ut μν, μρ. g)

Imo

d) Hom. Il. 9. Πάτρων κλῆ μὲν σῖτον ἐλὼν ἐπέ-
νει μετραπέζῃ. Patroclus quidem panem accipiens
distribuit in mensa.

e) Theocr. Idyll. σ. - - - Τίς κομώωντας
Πριαμίδας ἢ θῆλυον ἀπὸ χροίας κύκνον ἔγνω;
Quis comatos Priamidas, aut muliebrem à
colore novit cyconum.

f) Homær. Ἀλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰὼν ἀκρον δάκτυλον
καταδάκνω.

Sed consensu lecto summum mordeo digitum,
Idem Hom.

Κύπρον, Φοινίκην τε καὶ Αἰγυπλίης ἐπαληθεύς.
Cyprum, Phœniciam & Ægyptum pererrans.

g) Hom. Il. X. Τῶν μινῆσαι, φίλον τέκνον, ἀμύ-
νε δέ σῃτον ἄνδρα.

Horum recordare, dilecte fili, fuge autem
inimicum virum.

Orpheus Argona ut. 86. Παρθενίης ἀταρπᾶς,
ἐπιήρητον ἡρώεσσιν.

Parthenii (muris) vias, amabile heroibus.

Imo quandoque etiam

- a) Sola liquida ante Vocale[m] brevem, five ejusdem, siue sequentis dictio- nis. b)

Obs. i. Vocales ancipites ante aliam voca- lem positæ, sæpius productæ legun- tur. i)

- 2) Syllabam quandoque ancipitem seu communem reddunt βδ, σκ, & σχ. k)

- 3) Verbi anceps initialis, aliàs brevis existens, in Imperfecto & reliquis temporibus, quæ augmento gau- dent, produci solent. l)

§. 295.

Derivata

- i) fere sequuntur quantitatem suorum Primitivorum. m) Interdum tamen
l i 2) eva-

b) Hom. hymn. in Merc. Ἰμερόεν κόνάβησε,
Θεὸς δ' ὑπὸ μέλῳ ᾄεισε.

Svaviter sonuit, Deus verò melos cantavit.

i) Theog. Sent. 1177. Ἐστὶ κακὸν δὲ βροτοῖσι
κόρῳ, τὲ ἔτι κάκιον.

Est verò malum mortalibus satietas, quæ ni-
hil pejus.

k) Sic apud Nican. i in voce καλίβδω cor-
reptum invenitur.

l) Ita i in Imperf. ἴαχον est longum, quod
in Præsente fuit breve.

m) Ut à δίκη descendunt δίκαι, δικάω &

- 2) evadunt breviora suis Primitivis; imprimis si ex diphthongo alteram vocalem abjiciunt. n)

§. 296.

Composita

- 1) fere sequuntur quantitatem simplicium. o)
- 2) Ancipites medium vocis ingressas ut plurimum corripunt. p) Hinc etiam
- 3) Corripunt Ancipites Præpositionum tam separabilium ἐπὶ, ἀμφὶ, περὶ, παρὰ, ἀνὰ, κατὰ, ἀντὶ, quam inseparabilium, ἄρι, ἔρι, βρι, δυς, ζα. q)

§. 297.

Accentus

- 1) Acutus in antepenultima ultimam brevem esse indicat, r) nisi sint casus Attici,

δικαιοσύνη, manente eadem syllabæ primæ quantitate.

n) Ut à πείθω est πιθάνης, prima syllaba correptâ.

o) E. g. τὴ τιμὴ fit α' τιμή, jota producto in utraque voce,

p) V. g. in voce λυσίμελης, corripitur.

q) Ut in illo Homeri Κρατερὴ δ' ὄππῃ σιτ' ἀναγνῆ. Dura incumbit necessitas. Idem. Ἐγκαταλείπων. Relinquens.

r) E. g. in τραπέζα, mensa, α ult. est breve.

Attici, aut desinentia in *ay* & *oi*, quæ producuntur.

2) *Circumflexus*

- a) Penultimam occupans, ultimam brevem esse indicat. f)
- b) In penultima aut ultima residens, ancipites productas esse arguit. c)

§. 298.

Voces peregrinæ habent quantitatem incertam & indifferentem.

C A P V T II.

DE

QVANTITATE VOCALIVM

a, i, u, IN VLTIMA, PENVLTIMA
ET ANTEPENVLTIMA.

M E M B R V M I.

DE a.

§. 297.

N ultima a

I. Sine sequente consonante

i) est longum

a) In Oxytonis I. Declinationis. u)

b) In Paroxytonis I. Declinationis,
quæ vel in *da*, *ða* & *ga* exeunt,

i 2

nec

f) E. g. in *γλῶσσα*, *lingua*, *σῶμα*, *corpus*, a
breve indicat circumflexus penultimam occupans.

c) E. g. in *θεός*, *divinus*.

nec ante $\rho\alpha$ in penultima diphthongum habent; vel in $\epsilon\alpha$, $\iota\alpha$, $\alpha\iota\alpha$ & $\epsilon\iota\alpha$ à verbis in $\epsilon\upsilon\omega$ deducta exeunt. α) Excipe $\mu\iota\alpha$.

c) In Fœmininis Adjectivorum in $\alpha\varsigma$, quorum ultima in Genitivo masculini longa fuit. γ) Excipe $\delta\iota\alpha$, à $\delta\iota\textcircled{\text{G}}$, $\sigma\epsilon\beta\alpha\sigma\mu\iota\alpha$, à $\sigma\epsilon\beta\alpha\sigma\mu\iota\textcircled{\text{G}}$, $\omega\beta\alpha\tau\eta\iota\alpha$, à $\Pi\acute{o}\tau\eta\iota\textcircled{\text{G}}$, $\omega\epsilon\pi\epsilon\iota\tau\alpha$, à $\omega\epsilon\pi\epsilon\iota\rho\textcircled{\text{G}}$.

d) In Genitivis Doricis I. Decl. in α exeuntibus. α)

e) In Vocativis singularibus I. Decl. quorum Nominativus in $\alpha\varsigma$ exit. α)

f) In Accusativis III. Decl. quorum Nominativus in $\epsilon\upsilon\varsigma$ definit. β)

g) In Nom. Acc. & Vocativo Dualis

η) Sic α producitur in voce $\Theta\epsilon\alpha$, Dea.

α) Ita α est longum in vocibus $\Lambda\eta\theta\alpha$, $\eta\mu\epsilon\rho\alpha$, dies, $\iota\tau\epsilon\alpha$, salix, $\iota\varsigma\omicron\rho\iota\alpha$, historia, $\delta\epsilon\lambda\epsilon\iota\alpha$ servitus, à $\delta\epsilon\lambda\epsilon\upsilon\omega$ servis.

γ) Sic α producitur in voce $\alpha\gamma\iota\alpha$, à masculino $\alpha\gamma\iota\textcircled{\text{G}}$, $\alpha\gamma\iota\alpha$, sanctus, ι , in voc. $\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\alpha$, à mascul. $\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\textcircled{\text{G}}$, $\tau\epsilon$ eis, perfectus, ι :

α) Ita α est longum in voce $\beta\omicron\rho\epsilon\alpha$ pro $\beta\omicron\rho\epsilon\alpha$.

α) E. g. in vocibus $\Lambda\iota\upsilon\epsilon\iota\alpha$, ejus Nominativus est $\Lambda\iota\upsilon\epsilon\iota\alpha\varsigma$, Aeneas, $\omega\alpha\tau\rho\omega\lambda\omicron\iota\alpha$, ejus Nominativus est $\omega\alpha\tau\rho\omega\lambda\omicron\iota\alpha\varsigma$, Parricida.

β) Sic α longum est in $\iota\epsilon\rho\epsilon\alpha$, ejus Nominativus est $\iota\epsilon\rho\epsilon\upsilon\varsigma$, Sacerdos.

lis numeri i. Declinationis. *c)* Sed
2) breve est in cæteris. *d)*

II. Sequentes consona ; Quæ desinunt

1) in *av* brevia sunt. *f)* Saltem produ-
cuntur

a) Nominativi & Vocativi Masculi-
linorum III. Declinationis, *f)* præ-
ter Composita à *ᾠαν*, *omne*.

b) Accusativi Sing. i. Decl. masculi-
norum ; *g)* Sed Accusativi Sing. i.
Decl. *fæminorum* retinent quanti-
tatem Nominativi. *b)*

c) Adverbia in *av*. *i)*

2) In *ap* longa sunt. *k)* Sed correpta
leguntur

a) Nomina *μάκαρ*, *ᾠαρ*, *δάμαρ*, *νέκταρ*,
ἄλκαρ, *ἥμαρ*.

b) Conjunctiones *γάρ* & *ὅτάρ*.

I i 3

3) In

c) Ita *α* longum est in voce *μέσα*, cuius
Nom. Sing. est *μέσα*, *Musa*.

d) E. g. in *γλῶσσα*, *lingua*, *θάλασσα*, *mare*, &c.

e) E. g. *γράφαν*, *scribens*, *ἔγραψαν*, *scripse-
runt*.

f) V. g. *ὁ καὶ ᾧ τίτάν*, *Titan*, *ὁ καὶ ᾧ ἄλκμάν*.

g) V. g. *ταμίαν*, cuius Nominativus est *ταμίας*.

b) Ut *γλῶσσαν*, *linguam*, cuius Nominativus
est *γλῶσσα*, *lingua*.

i) *λίαν*, *ἄγαν*, *valde*, *vehementer*.

k) E. g. *καρ*, *caput*, *ψάρ*, *sturnus*.

- 3) In *ac* brevia sunt. l) Sed producuntur
 a) Nominativi, Genitivi & Accusativi I. Decl. m)
 b) Nominativi Participiorum. n)
 c) Nomina κρᾶς, μελικρᾶς, ἰμάς, ἀνδριᾶς.
 d) Accusativi Pronom. ἡμᾶς, ὑμᾶς, σφᾶς.

§. 300.

In penultima *a*.

I. Ante vocalem

- 1) Sæpe corripitur; o) Sed
 2) prooucitur
 a) in Substantivis oxytonis in α@ definientibus. p)
 b) in Compositis ab ἄω, *spiro*, ab αἰσσω, *rua*, & à κερᾶω, *misceo*. q)
 c) in Nominibus in αων exeuntibus, quæ in Genitivo όν@ habent. r)
 d) in sequentibus δαῆρ, θαῖς, λαῖγξ, λαῖς.

- l) Ut κέρασι, *cornu*, κρέας, *caro*.
 m) Ut ὁ καὶ τὰς νεανίας. τῆς καὶ τὰς ἡμέρας.
 n) V. g. τύψας, *λέξας*, ποιήσας.
 o) Verbi g. in αἰ *semper*, ἀγλαός, *splendidus*.
 p) Talia sunt λαός, *populus*, ναός, *templum*, &c.
 q) Ut ζαῆς, *vehementer flans*, ἀλιαῆς, *ventum in mari excitans*, πολυαῖξ, *impetuosus*, εὐκραῆς, *bene mixtus*.
 r) Talia sunt ποσειδάων, *Neptunus*, λυκαῶν, *Lycaon*, &c.

λαῖς, Ναῖς, Πτολεμαῖς.

e) in Genitivis Æolicis αο & αων Declinationis I. f)

f) in Verbis in αω finitis, si præcedat Vocalis aut Consonans ρ. e)

Præter ἰψιάω, αἶκο, & ἀμφιάω.

II. Ante Consonantes

1) *breve* semper est

a) in Futuro I. Verborum Classis V. u)

b) si est ante φ. x) Sed

2) Antecæteras nunc *breve*, nunc *longum* est. Scilicet

a) *longum* est in κᾶξ, avis quædam, in reliquis autem est *breve*.

b) ante γ *longum* est in Vocibus ἀγῆς, qui non potest frangi, δαγῆς, glacies, πρᾶγ, negotium, εὐπραγῆς, felix, δυσπραγῆς, infelix, σφραγῆς, sigillum, ταγῆς, Dux. In cæteris autem ferè *breve* est.

c) ante δ *producitur* in vocibus ἄδης, satiety, Λάδης, Nom. proprium, Λάδων, Nomen fluvii, Ἀϊλᾶδης, Ajax. ἐπαδῆς, à pedibus, ῥᾶδης, ramus, σπᾶ-

li 4

δης.

f) Ut apud Aratum v. 25. est. Ἀντίος ἐκ βορέας. *Oppositus ex Borea.*

e) Ut in ἐάω, *sino*, περάω, *transseo*.

u) Ut ψαλῶ, *canam*, ἀψάλλω, *tollam*, ab αἴρω.

x) E. g. γράφω, *seribo*, σαφᾶ, *perspicuè*.

διξ, *palmes*, *termes*. Sed in cæteris *corripitur*.

d) ante θ *longum* est in κῆθις & ἀθλαῖ ex ἀεθλαῖ, *certamen*; in cæteris *breve* est.

e) ante κ *longum* est in ἄκτις, *fluvius*, ἄκων, *invitus*, quia est ex ἀέκων, κνέκων, *subflavus*, δάκνῃ, *morsus*; In cæteris *breve* est.

f) Ante λ *longum* est in vocibus δαλός, *fax*, ἀμάλη, *manifestus*, τρικέφαλῃ, *triceps*, Σαρδανάπαλῃ, *Sardanapalus*. In καλός, *pulcher*, *anceps* est, & in cæteris *ferè* *corripitur*.

g) Ante μ *longum* est in Nominibus Propriis δάμων, & φρασίδαμος, *item* in nominibus neutris verbalibus in αμα finitis, *item* in Pronomine ἀμὸς *noster*, pro ἡμέτερον. In reliquis *autem* *breve* est.

h) Ante ν *longum* est 1) in Nominibus dissyllabis oxytonis in ανῃ, δανός, *aridus*, τεανός, *perspicuus*. 2) In Polysyllabis oxytonis, in ανῃ, *five* *sint* *Gentilia*, *five* *sint* *alia*, ut Γερμανός, *Germanus*, Βρετανός, *Brittannus*, Ἡρωδιανός, *Herodianus*, Ἰουλιανός, *Julianus*, ἐανός, *aspectu pulcher*. 3) In Nominibus in ανις finitis, ut Γερμανίς, *mulier Germana*. 4) In Compositis ab ἀνὴρ, *ut*

ut ἀγάνωρ, fortis, μεγάνωρ, magnos viros faciens, πολυάνωρ, multos viros faciens. 5) In verbis ἰκάνω, venio, φθάνω, anteverto, κίχάνω, assequor, & in iis, quæ à Futuro formantur, ut αὐξάνω, cresco. Sed in ὠκεανός oceanus, & in aliis est breve.

ι) Ante π longum est in ἀναπῖς, Nom. fluv. ἰάπυξ, Nomen Ventī, Πρίαπος, Priapus, Σάραπῖς, Sarapis, & apud Atticos ἅπας, ἅπαν, omnis, e, quod Iones corripunt. In τάπῖς, tapes, est anceps. In aliis corripitur.

κ) Ante ρ longum est 1) in masculinis dissyllabis in αρ@, ut λαρός, larys, ταρός, velox. 2) In Polysyllabis Adjectivis in αρ@ definitibus, ut μυσαρός, execrabilis.

3) In his vocibus ἀρά & καί ἀρα, execratio, τιάρα, tiara, κάρα, caput, vertex, κάρῖς, squillo, νάρων, fluvius, ἄσκαρ@, fluvius, θυμαγής, animo gratus, 4) in ἀρα, numquid? Comune seu anceps est in vocibus Ἄρης, Mars, εύμαγής, facilis, φάρε@, pro Veste. In cæteris ferè breve est.

λ) Ante σ longum est 1) in Nominibus ἄσις, cantio, ἄσις, cœnum, πρᾶσις, auctio, φᾶσις, fama, κρᾶσις, mixtura, Μάσις, Urbs, Ἰασός, Insula quædam, Ἰάσων, Jason. 2) In Dativis

pluralibus, quorum penultima producit in Dativo singulari ob concursum consonantium, e. g. in ἑλμιοι, cuius Dativus singularis ἑλμιοι, Nominativus verò ἑλμιος, *lumbricus*. 3) In Futuris verborum in αω & ραω desinentium. γ) 4) In Participiis fœminini Generis Aoristi I. 2) In aliis est breve.

*) Ante τ longum est 1) In Nominibus Lapidum in ατης exeuntibus. α) 2) In Nominibus Gentilium in ατης & ατις desinentibus. β) Excipe Γαλαατης, *Galata*, Ἰσοκράτης, *Isoocrates*, Σαρμαατης, *Sarmata*, Δαλμαατης, *Dalmata*. 3) In sequentibus, ατ@ contractè ex αατ@, *insatiabilis*, ατη, *noxa*, θεατος & ορατος, *visibilis*, αδεατ@, *invisibilis*, ανιατ@, *insanabilis*, δυσπερατ@, *inrius*, απλατ@, *permagnus*, απαρατ@, *execrabilis*, αδιατ@, *non-visus*, ακρατ@, *merum*, Αρατ@, *Araeus*, ιατρος, *medicus*, κρατης, *Crater*, Φρα-

γ) E. g. in ακροάσω, *audiam*, ab ακροάω, *audio*.

2) V. g. in τύψαα, *λέξασα*, γράψαα &c.

α) Ut αχάτης, *agatha*, γαγάτης, *gagates*.

γ) E. g. Σπαρτιάτης, *Spartanus*, Σπαρτιάτις, *Spartiana*.

Φρατὴρ & Φράτωρ, *contribulis*, Εὐ-
φράτης, *Euphrates*, καίρατ@, *Fluvii*
nomen. In reliquis est breve. c)

α) Ante χ longum est in Vocibus
τραχὺς, *asper*, καταχῆς, *sonorum*, ἰα-
χω, *strepo*. Commune est in ἰαχὴ,
clamor. In reliquis est breve. d)

§. 301.

In Antepenultima α.

I. Ante Vocalem.

a) In genere *breve* est. e) Sed

b) Longum est 1) sequente Vocali,
si augmenti loco est. f) 2) In
sequentibus Vocibus: αἰνα@, *per-*
petuè fluens, αἰρι@, *aerius*, αἰδι@,
eternus, αἰθαλὴς, *semper virens*, ἀά-
ατ@, *innoxius*, ἀκράαντ@, *imper-*
fectus, Ἄονες, *Aones*, *Populi ex Aonia*,
αἰσ@, *ruo*, αἰκὴ, *motus impetuosus*,
αἰκίς, à singulari αἰξ, *motus vebe-*
mens, ἀχαϊνὸς, *Achaicus*, βιάομαι,
viola, *violor*, βυγάϊ@, *jaclator*,
ἐλαϊν@, *oleaginus*, ἰαῶμαι, *medeor*,
Λαίρτης, *Vlyssis Pater*, λαῖν@, *lapi-*
deus.

c) E. g. in θάνατ@, *mors*, δέκατ@, *deci-*
mus. &c.

d) V. g. in τάχα, *cū*, *velociter*, ῥάχις, *spi-*
na dorsi &c.

e) E. g. in αἶψα, *flatus*, αἶω, *audio*. &c.

f) Ut in αἶψα, *pro* ἡἰον, *ab* αἶω, *audio*.

deus, ξυνάδοροι, fratres socii, τετράδοροι,
quadrijugi, ταύγοι, nomen pro-
prium.

II. Ante Consonantes

1) Longum est

a) Ante β, in ἄβελ, utinam.

b) Ante γ, in ἰθαγενής, legitimè natus,
ναυαγέω, naufragium facio, ναυάγι,
naufragium, σφραγίζω, obsigno, τιμα-
γής, Timagetes.

c) Ante δ, in ἀδνηκώς pro ἀνδνηκώς, mæ-
rore oppressus.

d) Ante θ in γαθυλλίς, genus, ῥάθυ-
μ, negligens.

e) Ante σ in Ἀκίστι, invitus, διάκο-
ν, minister, λακίω pro ληκίω, cre-
pitum edo, Φαιακία, Phæacia, Φενα-
κίζω, decipio, & in numeralibus,
quæ in ακόσιος desinunt.

f) Ante λ, in ἀλυσύνη, dementia, Ἀλήκτω,
Alecto, Φαλαίνα, balena.

g) Ante μ in ἄμνητ, messis, ἄμνητος,
aestas, Ἀπαρμαία, Urbs Parthorum,
Δαμοίτης, Damoeta. Sed in ἀμάω,
meto a anceps est.

b) Ante ν in νεανίας, juvenis, νεανικός,
juvenilis, δάνεβις, nomen fl. in de-
rivatis à nominibus in αν, quæ in
ανι exeunt, ut τιτάνι, Titanius,
ἰν ἀνέφολος, sine nubibus, ῥάνιον, cra-
nium, μανιακός, furiosus, Παγανεύς,
qui

qui ex tribu Phariensi est, Φανιον,
tabernula, ἀνιψις, consobrinus.

i) Ante π in δραπέτης & δραπετίδης,
fugitivus, ἀπάλαμς, iners, Ἀπειρι-
ς, nomen mentis, ἀπεις, impe-
ritus, καπεια, sinapi, ἀπισταίος. An-
ceps est in Ἀπόλλων. Apollo.

k) Ante ρ in ἀμαράς, amaracus, ἀ-
ράομαι, precor, ὁ ἀρήτης, & ἀρήταις,
sacerdos mas & sacerdos femina, ἀ-
ρήνη, Arene, urbs, πολυαγνός, mul-
tis precibus expeditus, καράβος, Ca-
rabus, μαρύομαι, pro μηρύομαι, di-
vido fila, φλυαγῶ, nugor, καρίων, no-
men fluvii, Ἀρίασα, Patria Achillis.
Anceps est in voce ἄριστον, pran-
dium.

l) Ante σ in Ἀσιος, nomen campi, Ἀσιά-
δης, Asiaes, Ἀσωπός, Asopus, no-
men fluvii, ἐπαράσιμς, execrabilis,
εὐκρασία, bonum temperamentum, κο-
ράσιον, puellula, ἰάσιμς, sanabilis,
ἰάσις, nomen viri.

m) Ante τ in ἀ' ἄλλω, lusio, ἄτερς,
alter, pro ἑτέρς, & δ' ἄτερον pro δ'
ἑτερον, βα' ἥριον, scansorium, ατηρός,
noxius, διδρυμω ὄκς, gemellipara,
λατομία, lapidicina, λαλύπος, lapicida.

n) Ante χ in τράχυς, nomen pi-
scis.

2) bre-

- 2) *breve est in cæteris, quæ hîc non fuerunt adducta.* g)

MEMBRUM II.

DE I.

§. 302.

N ultima :

I. Sine sequente consona

1) *longum est*

a) in Nominibus literarum, ξί, πί, φί, χί, ψί.

b) Attica Paragoge demonstrationis, νυνί, nunc, τετί, hoc, huc, εἰωσί, taliter præter ἐνί.

c) In Syllaba κρί, &

d) In Adverbiis in i desinentibus. b)

2) *breve est in cæteris.*

II. Sequenti consona, Quæ desinunt

1) In iv.

a) longa sunt Dativi Pronominum ἡμῖν, ὑμῖν, & Nomina geminae terminationis ἀκτὶν & ἀκτὶς, radius, δελφῖν & δελφίς, Delphinus, θῖν & θίς, aceruus, λῖν & λίς, radius, ῥῖν & ῥίς, nasus, Σαλαμῖν & Σαλαμίς, nomen Insulae.

b) bre-

g) Ut ἀγαθός, bonus, καθαρός, purus, &c.

b) Ut in ἀφρακτία

b) brevia sunt cætera. i)

2) In ις.

a) producantur

1) Oxytona, quorum Genitivus habet ἰδῶ. *)

2) Voces Geminæ terminationis num. i. recensitæ.

3) Monosyllaba κῆς, ῥῆς, qui in ligno frumento nascitur, λῆς, λῆτος, subtile linteum. Sed

b) Corripiuntur cætera. d)

§. 303.

In Penultima :

I. Ante vocalem

1) longum est

a) In his Ionicis ἀνῆν, ἰρῆν, αἰκῆν, plaga, αἰθῆν, σῆν, καλῆν, nidus, novῆν, pulvis, ὄρῆν, hamus, quæ alias in α exeunt.

b) in Nominibus dissyllabis oxytonis in ις desinentibus. m)

c) In his Gentilibus, φθῆν, φθῆν, χῆν.

d) In his Propriis, θρῆν, κῆν, ηρῆν, ωῆν, τῆν, φλῆς.

e) In

i) E. g. πρῆν, prius, πάλιν, iterum.

k) Ut in κνημῆς, κνημῆδῶ, munimentum

Sed in ἀσπῆς, ἀσπῆδῶ, corripitur,

l) E. g. in χάρις, gratia, λέξις, dictio.

m) Ut ῥῆς, venenum, κρῆς, aries.

- e) In his vocibus διῶ, *divinus*, ἰγίον, *folium ficus*, ἰυγξ, *motacilla*, ὠινρ, *Pier*, *nomen proprium*, ὠιαρ, *pinguedo*,
 f) In plerisque Comparativis in ἰωρ, *finitis*, n) & Nominibus, quorum Genitivus habet ἰον@, retento jota longo. o) Sed χίωv corripit priorem.
 g) In Verbis ἀνιῶ, *lugeo*, cum derivatis ὠπιῶ, *seco*, φθίω, *corrumpo*, χεῖω, *ungo*.
 2) *Anceps seu commune est*
 a) In Verbis in ἰω finitis, p) præter ea, quæ n. g. adducta fuerunt.
 b) In ἰει, ἰοι, ἰεις, ἰε, ἰει, ἰομεν, & in Compositis, item in ἡῖα.
 c) In Vocibus ἑυδι@, ὑπένδιος, ὠρίων, κρωνίων, item in Adverbio λίαν.
 3) *breve est in cæteris, quæ non adducta sunt.* q)

II. Ante Consonantes.

1) *Longum est*

- a) Ante β in ἀκριβής, *accuratus*, ἐρυσίβη, *rubigo in plantis*, ἰβος, *avis quædam*,

-
- n) Ut in βελτίων, *melior*, κακίων, *pejor*, &c.
 o) E. g. in βραχίων, *brachium*, κίων, *columna*, ὠίων, *pinguis*, ὠρίων, *sera*, &c.
 p) E. g. in τίω, *honoro*.
 q) Ut in Φιλία, *amicitia*, πείνα, *egestas*, &c.

dam, ὁ λίσσω, affligo, τρίςσω, fero, σίσσω, pruinā, τίςσω.

b) Ante γ in γίγας, Gigas, πνίγω, suffocatio, ῥίγω, frigus, σιγή, silentium. Ita quoque in μάστιγω à μάστιξ apud Homer.

c) Ante δ in δίδω, Nom. prop. Ἰδῆ, mons Ida, Ἰδῆας, proprium, εἰλιδόν, circumvolutum, κνιδῆ, urtica, πιδῆαξ, fons, σιδῆ, mala punica, χελιδών, hirundo, χυλιδῆ, mollities.

d) Ante θ in βρίθως, gravis, βρίθω, gravis sum, βριθὺς, gravis, ἐρίθω, lanificus, ἐριθεὺς, carminator, ἰθὺς, rectus, κριθῆ, bordeum, Σιδῶ, mons Thraciae.

e) Ante κ in ἀκικυς, imbecillis, Γρηνίη, Granicus, fluvius, κίκυς, vis, νίκη, victoria, Φοινίκη, Phœnicia, Φρίκη, trepidatio.

) Ante λ, ἀργιλῶ, argilla, ἰλὺς, limus, κονίλη, nomen herbae, νεογιλῆς, recens natus, ὄμιλος, cœtus, πείδιλα, vincula pedum, πῖλῶ, pileus, σμίλη, scalprium, σμίλῶ seu σμίλαξ, taxus, ψιλὸς, nudus, χιλὸς, pabulum.

g) Ante μ in βεῖμα, robur, βεῖμῶ, nomen proprium Proserpinæ, δριμύς, acris, ἰσθίμῶ, fortis, κάμινῶ, Nomen urbis, κλίμαξ, scala, λιμὸς, fames, μῖμῶ, imitator, μῆνιμα, ira, σιμὸς, simus, τιμὴ, honor, ἀτιμον, inhonoratus, Φιμὸς, fiscella.

h) Ante ν i) in Nominibus Ἀκείων, fluvius, Αἰγίνα, Iusula, ἀξίνη, dolabra, ἀπαρίνη, Nomen herbae, γύειν, raparum species, εἰνᾶς, caprificus, θαμινὸς, densus, θείναξ vel τεῖ-

ναξ, *tridens*, Ἐριδανίην, *lactuca sylvestris*, καμεινα, *lacus*, καμιν@, *Caminus*, fornax, κλίην, *lectus*, Ἰγώ, *nomen proprium*, πίν@, *Pinus*, ῥινός, *pellis*, ῥήιν, *resina*, ῥίην, *lima*.
 2) In verbis in ἰνω, & ἰνομαι desinentibus. 1)

1) Ante π in γρυπεύς, *Grypeus*, ἔπειπ@, *Euripus*, ἐνιπεύς, *Enipeus*, ἐνιπή, *increpatio*, ἴπος, *pressura*, παρθενοπίπης, *proeus*, κνιπός, *parcus*, ῥιπή, *momentum*, σκίπων, *scipio*.

κ) Ante ρ in ἶρ@, *Irus*, ἶρις, *arcus caelestis*, ἱρός, *pro ierós*, *sanctus*, ἱράξ, *pro ieraξ*, ἀκίπiter, *Nireus*, Ὀσκεις, *Bacchus*, σίρως, *fovea*, Τίγους, *Nomen proprium*.

ι) Ante σ in Ἀχίσης, & βεισεύς, *Propria*, item in Ἀμφισός, Ἀμνισός, Δεμισώ, nec non in ἴσως, *aque*, μῖσος, *odium*, πῖσ@, *ubertas*, πῖσα, *urbs*, Τέλμισ@, *nomen urbis*, Νῖσος, *nomen nobis Lyciae*. Item saepe in Futuris in ἰσω à verbis puris formatis.

μ) Ante τ 1) in Nominibus desinentibus in ἰτη, 2) In Nominibus exeuntibus in ἰτης & ἰτις, 3) nisi sint Verbalia, deducta à verbis penultimam Perfecti corripien-

τ) E. g. in φθίνω, *decreasco*, κρίνω, *judico*, γίνομαι, *fio*, nascor, &c.

ς) Ut in Ἀφροδίτη, *Venus*, Μελίτη, *nomen Insulae* &c.

ζ) Ut Μεσίτης, *Mediator*, πολίτης, *civis* &c.

piantibus. ") 3) In sequentibus ἀνόν-
τον, herba venenosa, ἀτίτ@, inbonoratus,
ἀδ'ήειτ@, non Conversus, Ἴων, nomen ur-
bis, κλίτος, descensus montis, λῆτον, indusium,
λίτος, simplex, σῖτ@, frumentum, σῖτον, ci-
bus, Τίτ'ον, & τεῖτων, nom. propr.

α) Ante φ in γειφ@, rete piscatorium, ἴφι,
fortiter, Σέειφ@, culex, σῖφ@, turma, σί-
φον, canalis, σῖφ@, turba militum.

ο) Ante χ in ἰχῶρ, sanies.

2) Anceps seu commune est,

α) In Nominibus ἰμας, corrigia, ἴσ@,
par, ὁρ'θρινός, matutinus, χάλιν@, frenum, Φί-
λ@, amicus, τίφ@, palus.

β) In verbis νίφω, ningo, σίχω, incedo.

3) Breve est in cæteris.

§. 304.

In Antepenultimis,

I. Ante Vocalem

1) longum est

α) in Compositis ab ἰός. x)

β) in Nominibus διηπετής, à Jove dela-
plus, Διογενής, Diogenes, ἰατρός, medi-
cus, ἰατὴρ, Medicus, ἰάσιμ@, sanabilis,
ἰαπετός, Japetus, Ἴατ@, Insula Caria,
ἰαγὴν sibilus, ἰογμός, clamor, ἰωχμός, &

K k 2

παλί-

η) Ut κριτής, judex, à κρίριται, verbi κρίνω,
judico.

η) Ut in ἰοβόλ@, venenosus, ἰοχέαιρα, qua de-
lectatur telorum jactu.

παλίωξις, *persecutio*, ἼόνιⓈ, *Pieris*, &
in plurali Πιερίδες, *Pierides*, Πιερία,
nomen regionis, Πιέριος, *Pierius*, πείρα,
pinguis, ὀφιονίδης, *Ophionides*, Πριάμι-
δης, *Priamides*, Φθιώτης, *Phthiota*, χιον-
όεις, *niveus*.

ε) In verbis ἰάομαι, *medeor*, ἰύζω, *clamo*,
ἰαίνω, *latifico*, οἶμαι, *puto*, πιαίνω, *pin-
guefacio*.

2) *Anceps est*

α) in Nominibus ἱερὸς, *sanctus*, ΔιάβολⓈ,
Diabolus, ἀνταρὸς, *tristis*.

β) in Verbis ἀνιάω & ἀνιάζω, *tristitiam
affero*, ἱεμαι, *cupio*, ἱεμαι, *eo*, ἰνμι, *mitto*.

3) *Breve est ferè in cæteris, quæ adducta
non sunt.*

II. Ante Consonantes

1) *longum est*

α) Ante β in ἀλίβατⓈ, *marigradus*, τίβυ-
εις, *alias Tiberis*, urbs Ialia, ΤιβέριⓈ,
Tiberius.

β) Ante γ in ῥιγέω, *borreo*, ῥιγόω, *frigeo*, σι-
γάω, *taceo*, ὀρίγανον, *Origanum*.

γ) Ante δ 1) in Nominibus ἀκιδάλιⓈ,
Acidalius, ἰδάλιμⓈ, *estuosus*, ἰδάλιον,
Oppidum Cypri, ἰδᾱⓈ, *frigidus*, πιδύ-
της, *Nomen propr.* ΣιδόνιⓈ, *Sidonius*,
χελιδόνιον, *nomen herbae*. 2) In verbis
πιδύω, *profluo*.

δ) Ante θ in βιθυνία, *Bithynia*, ἰθύνω, *di-
rigo*,

rigo, ἰθύντωρ, gubernator, γ) σιτηγός, frumentarius.

-) Ante κ in ἱκεσία, precatio, ἱκέσις, qui precatatur, ἱκαρς & ἱκάει, Propr. νικάω, vinco, σικελία, Sicilia, φοινίκη, & φοινικόεις, Phæniceus, φεικαλίς & φεικώδης, horrificus.

- f) Ante λ 1) in Nominibus ἱλεός, latibulum, ἱλυόεις, limosus, ἱλίς & ἱλίων, Ilium, ἱλασμός, propitiatio, μελίλωτον, species herbae, χίλιοι, mille, χίλιας, numerus millenarius. 2) In verbis σιλέω, coarctō, ὁμιλέω, conversor, πολιτεύω, temp. administro, φιλητεύω, osculor, χιλέω, & χιλόω, pascō, sagino. 3) In Adverb. ὁμιλαδόν, turmatim.

- g) Ante μ 1) in Nominibus ἱμερς, desiderium, λιμηγός, noxius, δειμύλς, subacris, μίμημα, imitatio, μιμηλός, expressus ad imitationem, Σιμάνδρα, nomen caprae, Φιμώδης, similis fiscellae, τίμις, honorabilis. 2) In verbis βριμάω, frendeō, ἱμείρω, desidero, μιμέομαι, imitor, Φιμώω, occludo.

- h) Ante ν 1) in Nominibus ἀπροθίνια, primitiae, δελφίνις, qui est Delphinis, θίνσις, circumvolutio, δινήεις, vorticosus, ἱευνός, ficus sylvestris, ἱναχς, Nom.

K k 3

propr.

γ) Homerus quidem ἰθύνω producit, sed Hesiodus corripit æque ut ἰθύντωρ.

propr. ἰωπὸς, *fluvius*, Ἰνιον, *occiput*, 2) in Ver-
bis ἀγινέω, *ago*, γίνομαι, *fit*, γινώσκω, *cogno-*
sco, δινέω, *in vorticem ago*, κινέω, *moveo*, πι-
νύσκω, *sapientiam reddo*, σίνομαι, *noceo*.

ε) Ante π 1) in Nominibus ἐπιίδης, *Euripi-*
des, ῥίπαια, *montes in Scythia*, σκιπαῖ, *qui*
baculo innitens incedit. 2) In verbis ἠνίπα-
πε, *increpuit*, ἱπαρῶ, *supplico*, ῥιπίζω, *ventilo*.

κ) Ante ρ in omnibus.

ι) Ante σ 1) in Nominibus βισάλτης, *bisal-*
ta, βεισνί, *N. propr.* ἰσαῖ, *similis*, ἰσόθε, *Deosimilis*, κονίσσαλ, *pulvis in aere volans*,
νίσσηρ, *Propr. Insula*, μισαρός, *execrabilis*,
Πισιδικός, *Pisidicus*, σισύμβειον, *serpillum syl-*
vestre, σίσυφ, *Sisyphus*, Τισιφόνη, *Tisipho-*
ne, φθισήκωρ, *hominum perditor*, Χαιείσιος,
Charisius. 2) In Verbis, ἰσάζω, *equo*, ἰσο-
φαιίζω, *similis sum*, μισέω, *odio habeo*.

μ) Ante τ 1) in Nominibus ἰτέα, *salix*, τί-
τυρ, *Tityrus*, Τειτωνής, *Τειτογενής*, Τειτο-
γένεια, *Minerva*, τίτυμα, *germen*. 2) In ver-
bis σιτέω, *nutrio*, φιτύω, *produco*.

ν) Ante φ 1) in Nominibus διφήτωρ, *inqui-*
sitor, ἱφι, *fortis*, ἱφίνο, *fortis animo*,
ἰοιγένεια, *Iphigenia*, τριφυλλίς, *trifolium*,
& alia ab ἱοι deducta. 2) In verbo δι-
φάω, *inquiro*.

ο) Ante χ 1) in Nominibus κίχορα & κυχό-
ρων, *cicorea*. 2) In verbis κυχάνω, *repe-*
rio, κυχέω, *mejo*.

2) Anceps est

ε) In

- a) In Nominibus Σιληνός, *Selenus*, ἴκλις, *similis*, ἱλαός, *propitius*.
 b) In verbis ἱλάω, *propitius sum*, πρῆσσω, *scilicet* πρῆσσω, *dico*.
 3) Breve est in cæteris.

MEMBRUM III.

DE υ.

§. 305.

Nultima υ.

I. sine sequente consona

1) longum est

- a) In Nominibus literarum μῦ, νῦ.
 b) In Pronomine τὺ, *tu*, quod Doricè ponitur pro σὺ.
 c) In 3. pers. Imperfecti & Aoristi Verborum in υμι. 2)
 d) in Adverbiis. a)

2) *Anceps* est in ἀντικρὺ, *e regione*.3) *Breve* est in reliquis.

II. Sequenti Consona. Quæ enim definunt

1) In υυ.

a) *producuntur*

1) quæ sunt geminæ terminationis. b)

2) Accusativi Nominum, quæ No-

K k

4

mi-

2) E.g. in ἐδείκνυ, *monstrabat*, ἀδείκνυω, *monstro*.a) Ut in μεταξὺ, *interim*, μεσσηγὺ, *in medio*.b) Ut in φόρκυς & φόρκυν, *Deus marinus*.

minativum longum habent. c)

3) Primæ personæ Imperf. & Aorist. Verborum in *υμι*. d)

4) Adverbium *νῦν*, nunc.

b) Corripiuntur cætera.

2) In *υρ* omnia longa sunt. e)

3) In *υς*

a) *producuntur*

1) Monosyllaba. f)

2) Substantiva tam oxytona, quàm circumflexa, quæ Genitivum per *ο* purum formant. g)

3) Diminutiva, & quæ sunt geminæ terminationis. b)

4) Participia Verborum in *υμι*. i)

b) Corripiuntur cætera.

§. 306.

In penultima *υ*.

I. Ante Vocalem,

1) Longum est

a) In Nominibus *γῶνς*, pars aratri, *ἑνυὼς*, Bellona, *θυὰς*, fœmina, sacerdos Bacchi, *κῶας*, foramen acus, *μῶων*, musculus, *μῶωψ*.

c) Ut *μῶν* à *μῶς*, mus, *ἰλῶν*, ab *ἰλῶς*, limus.

d) Ut *ἐζεύχων*, jungebam.

e) E. g. *Πῦρ*, ignis, *μαρτυρ*, testis.

f) Ut *μῦς*, mus, *ῦς*, fus.

g) Ut *ἰλῶς*, limus, *νδῶς*, venter.

b) E. g. *Διονῦς*.

i) Ut *δεικνῶς*, monstrans, *ζευγνῶς*, jungens.

ωψ, scarabeus, πῦον, sanguis corruptus.

- 6) In verbis μύω, oculos claudō, ἔω, pluo, item in verbis in υω, quæ ante υ habent duas consonantes, aut unam ex duplicibus, aut syllabam natura longam, ut ἐγκύω, cohibeo, ἰδρύω, statuo, ξύω, rado, ποικύω, aliquid sedulo ago, ὠρύομαι, ejulo.

- 2) Anceps est in sequentibus verbis, ἀνύω, perficio, ἀρύω, haurio, βρύω, scateo, δακρύω, fleo, δύω, subeo, ἐρύω, traho, θύω, sacrifico, λύω, solvo, κωκύω, fleo, μινύω, indico, ῥύομαι, custodio, ϕύω, gigno.

- 3) Breve est in cæteris.

II. Ante Consonantes

- 1) longum est

- a) Ante β in ὤβος, pro κνός, incurvus.

- b) Ante γ in ἀμαρυγή, splendor, ἰυγή, strepitus, λαίφυγών, Nomen populi, ὀλολυγή & ὀλολυγών, ejulatus, πυγή, clunes, τευγών, turtur, φεύγω, torreo.

- c) Ante δ in ἄβυδος, Abydus, βοτρυδόν, racematim, ἐκινυδής, illustris, κῦδος, gloria, λυδός, Lydus, μῦδος, fabula, ἄμυδος, fabularum expers, ζῦδος, ceneris, τυδεύς, Tydeus, πυδών, putredo, πύδω, putrefacio.

- d) Ante κ 1) in Nominibus βρυκός, præco, σῦκον, ficus, συκῆ, ficus arbor, φυκίς, nomen piscis, φῦκον, herba marina.
2) In Verbis βρύκω, ringor, εἰκω, prohibeo.

e) Ante λ in ἄσυλον, *asylum*, κένδυλα, *instrumentum nauticum*, σφονδύλη & σπονδύλη, *blanta*, τύλη seu ὕλα, *callus*, ὕλη, *materia*, φυλή, *tribus*, cum derivatis, χυλός, *succus*.

f) Ante μ 1) in Nominibus ἀμύμων, *inculpatus*, ἄρ υμα, *conditura*, εἴλυμα, *vestis*, θυμα, *sacrificium*, κῦμα, *unda*, λύμη, *lues*, λῦμα, *purgamentum*, ἔλυμα, *temo*, θυμός, *animus*, κρυμός, *frigus*, μνῦμα vel μίνυμα, *signum*, ῥυμός, *temo currus*, σρυμών, *Nomen fluvii*. 2) In Pronominibus ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς, ὑμὸς, ὑμέτερον. 3) In verbis in υμι desinentibus.

g) Ante ν 1) in Nominibus Substantivis & Propriis in υν, in Dissyllabis in υνη, item in Δικτύνα, *Diana*, ἄμυνα, *ultio*. 2) In Pronomine τύνη, Doricè pro σὺ, tu. 3) In verbis in υνω. &c. 1)

h) Ante π in γρυπὸς, *qui naso est adunco*, λύπη, *tristitia*, τανύπτε, *longos habens pedes*.

i) Ante ρ 1) in Nominibus ἄγκυρα, *ancora*, ἄλιμυρῆς, *in mari cum sonitu fluens*, γέφυρα, *pons*, γῦρ, *circutus*, γυρὸς, *curvus*, κινῶρη, *ciuhara*, κύρ, *dominatio*, λάφυρα, *spolia*, λίπυρ, *testa*, νίσυρ, *Nomen insulae*, ὄλυρα, *species leguminis*, ὀνόγυρ, *species herbae*, πάπυρ, *Papyrus*, πίτυρον, *furfur*, πλημμυεῖς, *aflus maris*, πυρὸς, *tritium*, σκυρὸς,

k) V. g. in ἀμύνω, *ulciscor*, ἐθύνω, *dirigo*.

m) Ut μορμύρω, *obstrepo*, πορφύρω, *rubefacio*.

σφυρὸς, *seyrus*, σύριξ, *fistula*, σφύρα, *malleus*,
 τυγὸς, *caseus*, item in omnibus Nominibus in υρⓄ, quæ antepenultimam produ-
 ducunt, sive naturâ, sive positione. 2) In
 omnibus verbis in υρω. m)

k) Ante σ 1) in Nominibus fere semper
 est longum exceptis Derivatis in υσις. n)
 2) in Futuris in υσω à verbis puris descen-
 dentibus. o)

l) Ante τ in Derivatis in υτης, υτηρ, υτⓄ,
 & υτις. p) 2) in desinentibus in υτωρ
 & υτη. q)

m) Ante φ in Nominibus in κέλοφⓄ, *putamen*, κυφὸς, *curvus*, κύφωv, *gibbus*, σφⓄ,
stupa, τυφⓄ, *superbia*. 2) In verbis σύ-
 φω, *astringo*, τύφω, *fumum excito*.

n) Ante χ 1) in Nominibus βρυχή, *rugitus*,
 ψυχὴ, *anima*, ἐμψυχⓄ, *vivus*, εἰςβρυχὴς,
valde stridens, τυχⓄ, *caelum*, item in No-
 minibus compositis ab ὀρύττω, τοιχωρύ-
 χⓄ, *aries*, τυμβωρύχⓄ, *sacrilegus*. 2) In
 omnibus verbis in υχω.

2) *Anceps* est 1) in Nominibus βυθὸς, *profun-
 dum*, ἀνώνμⓄ & ἰώνμⓄ, ἐγκύμων, *gravida*,
 μοχλὸς, *recessus*, ξύλον, *lignum*, ῥυτίς, *ruga*,
 ὑδωρ,

n) Ὡς λύσις, *solutio*, φύσις, *natura*.

o) E.g. in λύσω, *solvam*, à λύω, *solvo*.

p) V.g. in μινύτης, *judex*, μινυτήρ, *judex*,
 χωρυτὸς, *pharetra*, πρεσβυτίς, *anus*.

q) Ὡς μινύτωρ, *judex*, αὐτή, *clamor*.

ὕδωρ, aqua. In Verbo πύθομαι, audio.

3) Breve est in cæteris.

§. 307.

In Antepenultimis u.

I. Ante Vocalem

1) Longum est in Ἀσυήτης, Propr. Trojanī βο-
τρύος ἕρπας, racemifer, ἐκτυάλιος, Mars bellico-
sus, κυάινος, ceruleus, κυανοχαίτης, cerule-
am comam habens, μυελός, medulla, μύρ-
ρος, mutilus cauda, μυοδόχος, mures reci-
piens, πλατυάζω, ore diducto loquor, πυέλια,
coagulum.

2) Anceps est in πύλον, labrum balneatorium,
ρύεμαι, libero, ὑετός, pluvia.

3) Breve est in cæteris.

II. Ante Consonantes

1) Longum est

a) Ante γ 1) in Nominibus γυγάς, Gy-
gaus, θυγάτηρ, filia, in casibus obli-
quis, μυγαλέην, mus araneus. 2) In Ver-
bis πυγιζω, prædico, τρυγάω, vindemio.

b) Ante δ 1) in Nominibus κύδιμος, glo-
riosus, κυδάλιμος, idem, μυδαλίς, hu-
midus. 2) In verbis κυδαίνω & κυδέω,
gloriosum reddo.

c) Ante θ 1) in Nominibus πυθαγόρας,
πυθεδών, putredo, πύθιος, Nomen A-
poll. παραμύθιον, solatium, ψιμμύθιον,
fucus. 2) In verbis ἐρυθραίω, erubescō, πα-
ραμυθέομαι, consolor.

d) Ante κ 1) in Nominibus μυκηθμός, mu-
gitus,

gitus, Φυκίον, *spruma maris*, Φυκίδεις & Φυκώ-
δης, *alga abundans*. 2) In Verbis ἐρυκακέω
& ἐρυκανέω, *impedio*, μυκάομαι, *tingio*.

ε) Ante λ 1) in Nominibus θυλακίς, *genus*
quoddam papaveris, θύλακ@, *saccus*, κογ-
χύλιον, *conchylium*, Παμφυλία, *Pamphilia*,
σκῦλον vel σῦλον, *rapina*, σφονδύλιον,
vertebrae, φύλοπις, *pugna*, ὑλαῖ@, *sylvi-*
us, ὑλακίδης & ὑλακίδης, *nomen canis*, ὑ-
λακώμορος, *latrandi cupidus*. 2) In verbis
σκύλομαι, *σκυλεύω*, συλάω & συλέω, *rapio*.

ς) Ante μ in κρυμώδης, *frigidus*, ὑμέτερος, *ve-*
ster, θυμόομαι, *irascor*, θυμαίνω, *turgeo*, λυ-
μαίνω, *noceo*, μυμώω, *reprehendo*.

ζ) Ante ν in Γρύνει@, *nomen Apoll.* συνεχές, *con-*
tinuum, κυμαίνω, *fluctuo*, λυμαίνω, *purgo*, ξυ-
νόω, *conjungo*, συνίημι, *intelligo*.

β) Ante π in λυπέομαι, *tristis sum*, τρύπαώ, *te-*
rebro, τρύπανον, *terebrum*, τρύπημα, *foramen*.

ι) Ante ρ 1) in Nominibus γυρίνος, *ranae spe-*
cies, κύει@, *Dominus*, μύει@, *infinitus*,
μυρία, *decem millia*, μύραινα, *Murena*, Κυ-
ρήνη, *Cyrene*, Πύραμ@ *Nom. propr.* Πυρα-
μίς, *Pyramis*, πύειν@, *triticeus*, πυρίτης,
Pyrites, πυραίχμις, *pyraechmes*, σφύραινα, *No-*
men piscis, τυρόεις, *caseosus*. 2) In verbis
πλημμυρέω, *affluo*, γυρόω, *curvo*, ὀδύρομαι,
lamentor, τυρόω, *coagulo*, φυράω, *commisceo*.

κ) Ante σ 1) in Nominibus μυσαρὸς, *abomi-*
nabilis, συσίπορ@, *liberator*, λυσιζων@, *qui*
solvit cingulum, λυσιμελής, *qui solvit artus*,
λυσι-

- λυσιμέειμνⓈ, *curarum depulsor*, χρίσεⓈ, *aureus*. 2) In verbo φυσιάω, *inflo*.
 2) Ante τ in Ἀτρυτώνη, *Nomen Minervæ*, αὔ-
 τέω, *clamo*, φυτάλλμιⓈ, *sator*, φυταλιά, *lo-*
eus arboribus consitus.
 3) Ante φ in εἰλυφάζω, *torqueo*, τύφομαι, &
 τυφῶμαι, *superbio*, τυφομανής, *superbus*, τυ-
 φομανία, *superbia*.
 4) Ante χ in βρυχάνω, *ejulo*, βρυχάομαι, *rugio*,
 σμυχομαι, *uro*.
 2) *Anceps est* 1) in Nominibus πυραυγής, *lu-*
cens instar flammæ, πυρίνη, *olivæ officulum*, 2) In
 verbis, κυρίω, *adipiscor*, συρίζω, *fistula cano*,
 Φυράω, *macero*.
 3) Breve est in cæteris.

CAPUT III.

DE

FIGVRIS PROSODICIS.

§. 308.

Figuræ Prosodicae dicuntur, quæ syllaba quantitatē variant.

§. 309.

Figuræ Prosodicae sunt

1) *Systole*, quæ syllabam naturā longam corripit. 2)

2) *Dia-*

1) E. g. dissolvendo η in εα vel αα, ut εάγλω
 pro ἡγλω, vel α longum in αε, ut αεθλαⓈ pro α-

2) *Diastole*, quæ syllabam natura brevem producit. /)

3) *Synizesis*, quæ duas syllabas in unam cogit. ι)

θαῖ, vel ω in αο, ut φᾶος, pro φῶς; Vel diphthongum dividendo in duas syllabas αἰ in αῖ, e. g. παῖς pro παῖς, &c.

ς) E. g. ε, ο, α, & υ mutando in diphthongos, ut ἐρμείας, pro ἐρμείας, γελόων pro γελέων.

ι) V. g. apud Hes. in Θεοί.

FINIS.

Emendanda.

Pag. 4. lin. 27. lege τῇ jota. pag. 8. l. 7. lege *ratione quantitatis*. pag. 9. l. lege breves. pag. 10. l. 28. pro qua lege quam, pag. 30. l. 2. lege naturâ brevem aut positione longam, pag. 31. not. b pro δαλέυα, lege δαλέυω, & pro ἐρμυνείω, lege ἐρμυνεία. pag. 59. lin. 25. pro ἥντινⓄ, lege ἥστινⓄ. pag. 97. l. 5. lege quorum illa in Singulari contrahuntur in α, lin. 10. adde hæc verba: In Duali & Plurali verò in eam vel vocalem, aut diphthongum contrahuntur, quæ sequitur. pag. 99. l. 25. lege aut sit in Duali aut Plurali. p. 98. l. 15. pro μνάων lege μναῶν. p. 126. l. 17. pro facta lege faciunt. pag. 128. l. 4. pro υα lege υα. pag. 137. lin. pen. lege Cardinalia, quæ numerum absolute significant, sunt vel declinabilia, vel indeclinabilia. pag. 138. l. 2. dele, quæ numerum absolute significant. pag. 139. l. 9. lege novem, p. 176. l. 7. pro d) pone 4) l. 10. pro e) pone 5.) pag. 183. l. 3. dele quintæ Classis, pag. 187. §. 130. post vocem penultima tolle ε, pag. 191. not. d) lege, in Perfecto. pag. 239. §. 152. lege à Futuro II. Activo. p. 303. l. 3. dele sive nude, sive. p. 319. l. 2. lege Quarta est verborum. Cætera, quæ festinante prelo non potuerunt perlustrari, B. L. facile emendare poterit.

SOLI DEO GLORIA.

X 191

Stock, Christian

Literator graecus

Jena 1710

L.gr. 362

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10585363-0

VD18 14636646-001